

(3)

فناوی

دَارُ الْعُلُومِ دِلْوَرِ
مکمل اومدال

له افاداتو

حضرت مفتی عمر بن محمد الرحمن عثمانی صاحب

تر هدايت لاندی

حکیم الاسلام حضرت مولانا محمد طیب صاحب

ترتیب

مولانا محمد ظفر الدین صاحب

تخریج اونوی زیاتونا

مولانا محمد یامین صاحب

خبرونعی

مجتهد ساجد

مکتبہ رشیدیہ

سرکی روڈ کوٹہ

www

Maktaba Tul Ishaat .com

تمام فنون کے کتب کے پی-ڈی-ایف ہمارے ویب سائٹ سے اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید کتب شامل کر رہے ہیں اس لیے آپ ہفتے میں ایک بار ضرور ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو چیک کیا کریں۔

ابھی مطلوبہ پی-ڈی-ایف مفت ڈاؤن لوڈ کریں

تفاسیر	خطبات	منطق
احیث	سیرت	معانی
فقہ	تاریخ	تصوف
سوانح حیات	صرف	تقابل ادیان
درس نظامی	نحو	تجوید
لغت	فلسفہ	نعت
فتاوی	حکمت	تراجم
اصلاحی	بلاغت	تبلیغ و دعوت
تمام فنون		

دموجوده وخت په دار الافتاء كې دمروجه نسخو مطابق، دنوى تخريج سره اعلى كمپوټري چاپ

دارالافتاء د فتاوى دارالعلوم ديوبند

مع رسالة (غاية التحقيق ونهاية التدقيق) للعلامة السندی رحمہ اللہ
فی تحقیق مسئلة إقتداء الحنفی بالشافعی

په کندهارۍ پښتو

دریم جلد ۳

کتاب الصلوة (رُبع اوّل)

تالیف: مفتی اعظم عارف بالله حضرت مولانا مفتی عزیز الرحمن صاحب عثمانی
(دارالعلوم دیوبند اول مفتی)

په لارښوونه د: حکیم الاسلام حضرت مولانا قاری محمد طیب صاحب (مہتمم دارالعلوم دیوبند)
مرتب: مولانا محمد ظفیر الدین صاحب، رفیق شعبہ ترتیب فتاویٰ دارالعلوم دیوبند
اضافہ تخريج جديد: مولانا مفتی محمد صالح، رفیق دارالافتاء جامعة اسلامیه، بنوری ټاؤن کراچی
ژباړه، تعليق او تحقيق: مولانا حافظ محمد أحمد الحقاني الأفغاني، فاضل حقانيه، پشاور
زیر نگرانی: شیخ الحدیث حضرت مولانا الشیخ عبد القادر النهر کاریزی (دامت برکاتہم العالیة)

مکتبہ خدیبہ

کاسی روډ، کوټه : 0812662448

ٲول ٲقوق
م؄فوفوف

© All Rights Reserved
al-ilmcorp@hotmail.com

لومرف؁ ٲاف

١٤٢٩ شعبان \ ا؄سٲ 2008

Maktabah Habibiyah	م؄كٲبل ؄لببببل
Publishing Organization	؄؄روفون؄ف ادارف
AL – ILM Computers	ال؄لم ؄م؄فوفوفرفز
Composing Organization	؄م؄وفزن؄ك ادارف

ار؄ك بازار ؄ندهار؁ اف؄غانستان؁ ؄رف؄نده ءلففون : 0799447413 Mob :
Kasi Road, Quetta, Pakistan . Phone : 0812662448 ؄لففون شمرفف :
AL-ILM Computers, Quetta. Mob: 03218016371 ؄رف؄نده ءلففون شمرفف:

دفتاویٰ دار العلوم دیوبند مدلل او مکمل (ہبتو) دمضامینو فہرست ، حصہ ۲

مخ	مضمون
۳۲	الباب الخامس فی الامامة
۳۲	اول فصل: جماعت اوددی اہمیت
۳۲	کہ چیری پہ محلہ کی جمعہ نہ کیری نوبلی محلی تہ تلل پہ کاردی اوکہ نہ ؟
	کم جومات تہ چی خوک نہ راخی نو ایا مؤذن داذان کولو خخہ وروستہ بل
۳۲	جومات تہ دجمعی دیارہ تللی سی ؟
۳۲	دعذر پہ وجہ دجمعی پرینبوول
۳۷	فرض لمونخ دخیلی بی بی سرہ کولی سی
۳۷	دخولی دبدبوی مریض دی پہ جمعہ کی نہ شریک کیری
۳۷	پہ قصد سرہ جمع پرینبوول اودہغہ گناہ
۳۷	پہ دوہمہ جمعہ کی اختلاف اودہغہ جواب
۳۸	دخای دتنگوالی پہ وجہ سرہ دریم سری جلا لمونخ اداء کری نوخہ حکم دی ؟
۳۸	پہ خپور سوی بازار کی چی جومات یووی نوہغہ وخت خہ وکری ؟
۳۸	چی جومات پریبیدی اودہغہ سرہ نژدی جمعہ وکری نوخنکہ دہ ؟
۳۹	چی خومرہ مقتدیان وی نو دجمعی ثواب ورکول کیری
۳۹	دوارداتو پہ وجہ چی خوک پہ قرأت اوتشہد باندی قادرنہ وی نوخہ وکری ؟
۳۹	مسلمان بنگی (صفایی والا) پہ جمعہ کی شریک کیدی سی اوکہ نہ ؟
۴۰	ددوہمی جمعی دمکروہوالی دلائل
۴۱	جمعہ پرینبوول
۴۲	دجمعی دشرکت دیارہ دجدام مریض جومات تہ راسی اوکہ نہ ؟
۴۳	پہ یوجومات کی دہہ اذانہ اودوی جمعی جائزدی اوکہ نہ ؟
۴۳	چی صرف ماشومان مقتدیان وی نوہم جمعہ کیری
۴۳	خوک چی اذان واوری اوجمعی تہ نہ راخی دہغہ لمونخ صحیح کیری اوکہ نہ ؟
۴۴	پہ کورکی دہنخو سرہ جمعہ او دہغہ ثواب
۴۵	دامام سرہ دہغض او خوابدتیا پہ وجہ دجمعی پرینبوول نہ دی پہ کار
۴۵	ددینی علم دہنولو پہ وخت کی دجمعی پرینبوول صحیح دی اوکہ نہ ؟
۴۶	ددوہمی جمعی دجواز دیارہ دامام او دمؤذن دعدم تعین شرط اودہغہ حیثیت
۴۶	پہ یوہ جومات کی دوی جمعی

مخ	مضمون
۴۷	لمونځ گذاره سڀي ته انتظار کول څنگه دی؟
۴۷	چی دجمعی په وخت کی څوک سنت کوی نوامام یې انتظار وکړی اوکه نه؟
۴۷	دعذر په وجه دجمعی دپریښولو گنجائش سته اوکه نه؟
۴۸	دتکبر په وجهی سره دجمعی پریښوول جائز نه دی
۴۸	دنبځو دلمانځه دپاره عیدگاه ته تلل
۴۹	ازواج مطهرات به په جمعه کی شریک کیدلی اوکه نه؟
۴۹	په دوهمه جمعه کی شرکت وسی اوکه نه؟
۴۹	دتکبیر اولی وخت دکم ځای څخه ترکم ځای پوری دی؟
۵۰	داعادی دجماعت سره په شریکیدلو کی فرض کولی سی اوکه نه؟
۵۰	کم ځای چی امام اومؤذن مقرر نه وی هلته دوهمه جمعه جائز ده اوکه نه؟
۵۰	دبدعتیانو دمخالفت سره دسابق امام په جمعه کی څه فرق راځی اوکه نه؟
	دوهمه جمعه جائز ده اوکه نه؟ او دجمعی کیدلو څخه وروسته په جومات کی
۵۱	ځانته ځانته لمونځ کول ښه دی اوکه په کور کی په جمعی سره؟
۵۱	دامام دراتلوڅخه چی مخکی څوک لمونځ وکړی نو هغه دجمع په حکم کی نه دی
	چی مقرر سوی امام دمقتدیانو دنه راتللو په وجه چی ځانته لمونځ وکړی نوڅه
۵۲	حکم دی؟
۵۲	دجمعی په وخت کی دوهمه جمعه جائز ده اوکه نه؟
۵۲	چا چی جمعه ونه نیولی سوه هغه په کم ځای کی لمونځ وکړی؟
	دچا څخه چی په امن اوامان کی دخلل یا دفساد اندیښنه وی هغه دجمعی څخه
۵۳	بندول څنگه دی؟
۵۴	دجمعی څخه جلا چی کم لمونځ وسو، هغه وسو اوکه نه؟
۵۵	چی یوه جمعه کیږی نوبله جمعه کول څنگه دی؟
۵۵	دجومات دحجری په بام باندي جمعه کول
۵۵	دجمعی پریښوونکی دکور سوزل جائز نه دی
۵۵	دا ویل چی په کور کی لمونځ کول گناه کیږه ده، څنگه دی؟
۵۲	باران اوسخته یخنی عذر دی اوکه نه؟
۵۲	دامام اودمقتدی انتظار صحیح دی اوکه نه؟
۵۲	په حرم شریف کی چی اولنی جمع ونه نیسی نوپه دوهمه کی دی شریک سی

مخ	مضمون
۵۸	دجمعی خخہ وروستہ آیا پہ یوہ درجہ کی جلا جلا لمونخ کولی سی؟
۵۸	داقامت دشروع کیدلو سرہ دامام اومقتدی پہ دریدلو کی خہ مصلحت دی؟
۵۸	کہ شیعہ دسنیانو پہ جمعہ کی شریک سی نو آیا دھغہ پہ وجہ خہ نقصان پیدا کیبری؟
۵۹	دچا خخہ چی جمعہ ولاہ سی نوہغہ خانتہ پہ جومات کی لمونخ وکری اوکہ پہ کور کی جمعہ وکری؟
۵۹	پہ جومات کی جماعت ثانی اودجمعی لمونخ دوبارہ کول
۵۹	دامام دفسق پہ وجہ پہ کور کی لمونخ کول
۵۹	پہ جمعہ کی دمہتر قوم دسری شرکت
۶۰	دبنار پہ غیر اباد جومات کی اذان اولمونخ
۶۰	دتجارت پہ وجہ جمعہ پرینبوول
۶۰	دتارک جماعت حکم
۶۱	دامام سرہ دجگری کولو پہ وجہ دجمعی پرینبوول
۶۱	دیو سلام گرخیدلو خخہ وروستہ پہ جمعہ کی شریکیدل صحیح نہ دی
۶۱	پہ مکہ مکرمہ کی خلور مصلی ولی دی؟
۶۱	دقارعة الطريق جومات تشریح
۶۲	جذامی پہ جمعہ کی شریکیدلی سی اوکہ نہ؟
۶۲	چی پہ جومات کی جمعہ ورنہ کول سی نوآیا بل جومات تہ ولاہ سی؟
۶۲	پہ جمعہ کی تلواری کول
۶۳	دغت اودس مات دتقاضا وخت کی دی مخکی خان فارغہ کری دی بیا دی لمونخ وکری
۶۳	چی دامام دمقررولو وس یی نہ وی نو جمعہ بندول خنگہ دی؟
۶۴	دجومات پرینبوول صحیح نہ دی
۶۴	دکور دحفاظت پہ وجہ دجمعی پرینبوول
۶۴	پہ جمعہ کی دشری سری رعایت
۶۵	پہ جمعہ کی تاخیر
۶۵	دسلام گرخیدلو پہ وخت کی تکبیر تحریمہ اوپہ جمعہ کی شریکیدل
۶۶	دمقرر سوی امام پہ نہ موجودیت کی امامت

مخ	مضمون
۲۲	دفساد دبیری دجومات جمعہ پربینوول درست دی اوکھ نہ؟
۲۷	پہ تراویحو کی دہنحو جمعہ مکروہ دہ
۲۷	دیوازی لمونخ کولو ثواب پہ کور کی زیات دی اوکھ پہ جومات کی
۲۷	پہ خنگل کی دلمانخہ کولو فضیلت دمنفرد دپارہ دی اوکھ دجماعت دپارہ ؟
۲۸	دوہمہ جمعہ مکروہ تحریمی دہ اوکھ تنزیہی؟
۲۸	داستوگنی پہ کور کی دوہمہ جمعہ مکروہ دہ اوکھ نہ؟
۲۸	پہ محراب کی بہ امام خہ رکم دریبری؟
۲۹	دجمعی کیدلو پہ وخت کی دہلی جمعی کوشش
۲۹	دجمعی پہ وخت کی دہلی جمعی کوونکو لمونخ وسو اوکھ نہ؟
۲۹	اقتداء پربینوول
۲۹	پہ دوو کسانو جمعہ کیری اوکھ نہ؟
۷۰	چی داوونی سلام خخہ وروستہ پہ جمعہ کی یوخی سو نو جمع خنگہ دہ؟
۷۰	پہ ناجائزہ روپو جوړ سوی جومات کی لمونخ
۷۱	دوہم فصل: دامامت استحقاق
۷۱	دامام پہ موجودگی کی بل خوک امام کول
۷۱	یوسپی دجنابت تیمم وکی او بل دبی اودسی نوپہ دوی کی دچا امامت سم دی
۷۱	چی دبی اودسی یادجنابت پہ حالت کی جمعہ ورکری نوخہ وکری؟
۷۲	دشرعی وجہ خخہ بغیر پہ امام پسی لمونخ نہ کول
۷۲	کہ چیری امام قرائت نہ سی ویلی نودقاری انتظار مناسب دی
۷۲	اکثریت کہ چیری پہ یو وجہ امام معزول کری
۷۳	دامام دامامت دعوی اودمقتدیانو انکار
۷۳	چی پہ امامت کی اختلاف وی نوترجیح چاتہ ورکول کیری؟
۷۴	دغیر معزز امامت
۷۵	دعیدگاہ امامت
۷۵	کم علمہ والا دلوی عالم باوجود امامت ورکولی سی
۷۵	پہ ډیر علم والا اوکم علم کی ښہ خوک دی؟
۷۵	پہ لاندی درج سوو دوو کسانو کی دامامت مستحق ستہ اوکھ نہ
۷۲	خوک چی خلگو مقرر کری وی؟

مخ	مضمون
۷۲	دامام رخصتی کول
۷۷	پہ امامت کی وراثت نسته
۷۸	دمقرر امام داجازہ خخہ بغیر بل چاتہ دامامت حق نسته
۷۸	دغیر اصلح امام معزولہ کول
۷۹	تنخواہ دار امام داجیر (مزدور) پہ حکم کی دی
۷۹	دامام داجازی خخہ بغیر دبل چا امام کیدل
۸۰	چی کوٹ یی اغوستی وی نوامامت یی جائزدی اوکے نہ؟
۸۰	دغیر حاضری دورخو تنخواہ امام اخیستی سی اوکے نہ؟
۸۱	افضل سپی دی امام جوړ کړل سی
۸۱	دپیری لنډوونکی امامت
۸۲	دقاضی نکاح پہ موجودگی کی دبل سپی امامت درست دی اوکے نہ؟
۸۲	دنکاح قاضی تہ دامامت ہیخ شرعی استحقاق نسته
۸۲	مخکنی دقضا سند پہ دی وخت کی پہ کار نہ راحی
۸۲	دامام اودمؤذن دانکار پہ وخت کی نیابت
۸۳	پہ نابینا عالم اوبینا غیر عالم کی دامام حقدار څوک دی؟
۸۳	عالم دامامت زیات حقدار دی اوکے دقرآن پاک حافظ
۸۴	پہ امام باندی دمقتدی رعایت
۸۴	پہ حافظ دیندار، اونیم ملا فاسق کی احق بالامامت څوک دی؟
۸۴	داغلطہ ده چی صرف سیدان دامامت مستحق دی
۸۵	پہ لاندی درو کسانو کی دامامت لائق څوک دی؟
۸۵	افضل به دخان خخہ پہ کم سپی پسی اقتداء کوی اوکے نہ؟
۸۵	دقوم دخونبی خخہ خلاف دعدالت امام جوړول
۸۶	اذان اوامامت صرف یوسپی ترسره کولی سی
۸۶	پہ خطبہ کی دنیابت مسئلہ
۸۶	چاچی دفرضو خخہ مخکی سنت نہ وی کړی هغه امام کیدی سی اوکے نہ؟
۸۷	دصبح صادق خخہ مخکی اذان او وروسته فوراً جماعت
	دلمانځه دمساڼلو خخہ په ناخبره حافظ اودمساڼلو خخه باخبره ناظره ویونکی
۸۷	کی څوک دامامت لائق دی؟

مخ	مضمون
۸۷	پہ فقیر او سید کی احق بالامامت خوک دی؟
۸۸	پہ امامت کی ترجیح
۸۸	دخوش اوازہ قاری امامت
۸۸	پہ دی دواہو کی دچا امامت افضل دی؟
۸۹	دریم فصل: دچا امامت صحیح دی اودچا دا نہ دی؟
۸۹	کہ خوک چاتہ حرام زادہ وواہی دہغہ امامت خنگہ دی؟
۸۹	دغسال او دذایح امامت
۸۹	مذاہب اربعہ وو تہ چی خوک گمراہی وایہ دہغہ امامت
۹۰	دمتعه کوونکی امامت
۹۰	دزانی اوسگریٹ خکوونکی امامت
۹۰	دپاندہ امامت
۹۱	دچا زامن چی دگناہ کارونہ کوی دہغہ امامت خنگہ دی؟
۹۱	دشطرنج لوبہ کوونکی امامت
۹۱	دسوالگر امامت
۹۱	دبواسیری سری امامت درست دی اوکہ نہ؟
۹۲	ددرواغو حدیث بیانوونکی امامت درست دی اوکہ نہ؟
۹۲	دکم امام خخہ چی بعضی مقتدیان ناراضہ وی دہغہ امامت خنگہ دی
۹۳	چی لاسونہ یی ریپیری دہغہ امامت
۹۳	چاتہ چی دسلسل البول شک راحی دہغہ امامت
۹۳	خوک چی پہ خپل دعوت کی دشرابو تیاری کوی دہغہ امامت
۹۴	دبی نکاح بنحی دساتلو ترغیب ورکوونکی امامت
۹۴	تقلید تہ ناجائز اوقادیانی تہ دمسلمان ویونکی امامت
۹۴	ترسینی پوری داوردو ورینستانو ساتونکی امامت
۹۴	پہ قبر باندی دغلاف اچونکی امامت
۹۴	دفرض کولو خخہ وروستہ بیا دفرضو امامت
۹۶	دغلطی عقیدی لرونکی اولیونی امامت
۹۷	پہ جومات کی دزنا کوونکی امامت

مخ	مضمون
۹۷	دمؤذن امامت
۹۸	کم ملازم چي خپله وظيفه نه کوي دهغه امامت
۹۸	دگروي څخه دفائده اخيستونکي امامت
۹۸	دکم امام خبره چي نه مني دهغه اقتداء
۹۸	دتر ترا (په خبرو کي د: تَه تَه، ډير ويونکي) امامت
۹۹	کم قاتل چي صرف توبه کښلي وي دهغه امامت څنگه دي؟
۹۹	دگوډ امامت درست دي اوکه نه؟
۹۹	کم امام چي دشرايي دکور دعوت خوري دهغه امامت
۱۰۰	کم امام چي دمرتدي ښځي دعوت خوري دهغه حکم
۱۰۰	دنکاح خواني حق اوداخرونو امامت
۱۰۱	پر چا باندې چي صرف يو سړي تور ولگوي دهغه امامت
۱۰۲	دنبالغه امامت
۱۰۲	داستاذ دبي حرمتي کوونکي امامت
۱۰۲	تر بجلکو کښته دپايڅو راوستونکو امامت
۱۰۳	څوک چي استنجا صرف په اوبو سره کوي دهغه امامت
۱۰۴	که چيري ښځه ووايي چي فلاني امام زما سره زنا کړيده دهغه امامت
۱۰۴	دتورو نکريزو داستعمالوونکي امامت
۱۰۴	پر ټوټکو (جادو او طلسم) وغيره باندې دعقيده لرونکي امامت
۱۰۵	کم سړي چي دجومات سامان په خپل کورکي استعمالوي دهغه امامت
۱۰۵	دخلگو دخفگان دبيري څخه دشريعت پر خلاف خبره باندې دخاموشي اختيار
۱۰۵	کوونکي سړي امامت
۱۰۵	دمسائلو څخه دانکار کوونکي امامت
۱۰۶	دچاچي داعقيده وي چي دحضور ﷺ سره دتمامواشياء وو علم وو دهغه امامت
۱۰۶	فتاوي عالمگيري ته د: (گړنته) (چي دسيکانو دکتاب نوم دي) ويونکي امامت
۱۰۶	دچاپه خوله کي چي غاښونه نه وي دهغه امامت
۱۰۷	دعاق سوي امامت
۱۰۷	دزکوة دمال خوړونکي هاشمي يعني سيد امامت
۱۰۷	دمريض امامت

مخ	مضمون
۱۰۸	داجنبی ٻڻڻي سره د خلوت اختيارونکي امامت
۱۰۸	د پنځه ويشتو ۲۵ کالو امام د چاچي پيره پوره نه وي راوتلي
۱۰۹	په الف او عين کي دنه تميز کوونکي امامت
۱۰۹	په چاچي حج فرض وي اونه يې اداء کوي دهغه امامت
۱۱۰	چي څوک سني نه وي او د شيعه څخه متاثر وي دهغه امامت
۱۱۱	د ټينځي پر حلفيه بيان باندې دنکاح تړونکي امامت
۱۱۱	په اوږدې پيري والا او دريري لنډونکي دواړو کي دامامت د پاره څوک ښه دي؟
۱۱۲	دوهم په وجهي سره دي امامت پريږدي اوکله نه؟
۱۲۲	دگروي څخه د فائده اخيستونکي امامت مکروه تحريمي دي
۱۱۲	د ماخستن تر فرض کولو وروسته بيا د همدغه لمونځ امامت کولي سي اوکله نه؟
۱۱۲	د منکراتو څخه د ځان نه ساتونکي او دمور پلار نافرمانی کوونکي سړي امامت
۱۱۳	د شپږ ۲ گزي پلن (بردار) پرتوگ اغوستونکي امامت
۱۱۳	د چا نسب چي په مخکي پشت کي خراب وي دهغه امامت
۱۱۴	په چا باندې چي ښځه تهمت ولگوي دهغه امامت
۱۱۴	د بد چلنه ښځو څخه دروپو اخيستونکي امامت
۱۱۵	دامام رکوع او سجده اوږدول څنگه دي؟
۱۱۵	د قرأت اوږدول
۱۱۵	دامام غير حاضري
۱۱۵	د ماخستن څخه وروسته دامام گپ شپ کول او د سهار په جمعه کي نه حاضریدل
۱۱۵	دهغه سړي امامت څوک چي ځوانه کونډه لور دنکاح څخه بندوي
۱۱۶	د خلافت د مخالف امامت
۱۱۶	په سودي کاروبار کي مزدوري او پخپله د سود اخيستونکي امامت
	د ثلاثه مطلقې ښځې بغير د حلالی نکاح کونکي اود (شرح الوقایه) په لاس کي
۱۱۷	دلورولو څخه وروسته غورځونکي او دهغه امامت
۱۱۷	د ځان او د غاصب امامت
۱۱۸	د حنفی انجلی سره د شيعه نکاح او د دغه نکاح تړونکي امامت
۱۱۸	د نابینا امامت
۱۱۹	یو سړي داختر د لمانځه دوباره امامت کولي سي اوکله نه؟

مخ	مضمون
۱۱۹	دفوتو (عکس) اخیستونکی امامت وروسته دتوبی خخه
۱۲۰	زوی دزنا مرتکب سو، نو دهغه دپلار امامت خنگه دی؟
۱۲۰	دشراب چنبونکی امامت
۱۲۰	دامامیه شعیه امامت
۱۲۰	پر چا باندی چی دځان کیدلو شېه وی دهغه امامت
۱۲۱	ددیوبند عالمانو ته دکافر ویونکی امامت
	په سرکاری ابتدائی (پرائمری) سکول (مکتب) کی هر قسم بچیانو ته دسبق
۱۲۱	بنوونکی امامت
۱۲۱	دهغه سړی امامت دچاښځه چی ازاده گرځی
۱۲۲	دآزیری مجسټریت (یوقسم حکومتی منصب والا) امامت
۱۲۲	دقادیانی سره دلور دواده کوونکی امامت
۱۲۳	دغیر متعصب غیر مقلد امامت
۱۲۳	دیوی ورځی په متعین کولو سره دمرگ دعوی کوونکی امامت
۱۲۳	دغلط قرأت ویونکی امام امامت
۱۲۴	دمور وهل اوټکول وهونکی امامت
۱۲۴	دحکومت دخطاب یافته سړی امامت
۱۲۴	دمتهم فاسق امامت
۱۲۵	دسهار دلمانځه پریښوونکی امامت
۱۲۵	صاحب هدایی ته دمشرک ویونکی امامت
۱۲۶	دگوډ سړی امامت
۱۲۶	څوک چی متهم سی، دهغه امامت
۱۲۶	دبواسیرو والا امامت
۱۲۶	دحقی خبری دتابعداری نه کوونکی امامت
۱۲۸	چاچی دځاوند والا دښځی دبل چا سره نکاح وکړه دهغه امامت
۱۲۹	دمعالج (طیب یا ډاکټر) امام امامت
۱۲۹	دمبتدع امامت
۱۲۹	دبدعتی امامت
۱۲۹	په واده اوښادی کی دساز وهونکی امامت

مخ	مضمون
۱۳۰	دجومات دخدام امامت
۱۳۰	پہ ناظرہ ویوونکی پسی دعالم امامت
۱۳۰	دشمس العلماء امامت
۱۳۰	دکونڈی بنخی پہ نکاح کی دخلل اچوونکی امامت
۱۳۱	دجوپی اخیستونکی امامت
۱۳۱	دحکومت خخہ دپینشن [امداد] اخیستونکی امامت
۱۳۱	نمائش تہ ددوکان وروونکی امامت
۱۳۱	دغیر مقلد امامت
۱۳۱	دامام ثناء پریبنوول خنگہ دی؟
۱۳۲	کم امام چی دوترو یورکعات کوی دہغہ اقتداء
۱۳۲	خاوند دبنخی اقتداء پہ تراویحو کی وکری اوکہ نہ؟
۱۳۳	دشطنج لوبہ کوونکی امامت
۱۳۳	دامن دشوری دغری امامت
۱۳۳	دنارمده امامت
۱۳۳	دصلاح راوستونکی امامت
۱۳۳	دچا لور چی ددہمبتوب کسب کوی دہغہ امامت خنگہ دی؟
۱۳۴	دبنکنخلو کوونکی سری امامت
۱۳۴	خوک چی پہ سجده کولو قدرت نہ لری دہغہ امامت
۱۳۴	دغلطی مطالبی نہ منونکی امامت
۱۳۵	دخراپو عقیدو والا امامت
۱۳۵	ددوکاندار امامت
۱۳۶	دقرآئت غلط ویونکی امامت
۱۳۶	دموچی اودغسل ورکوونکی امامت
۱۳۶	پہ چا پسی دلمانخہ نہ کوونکی امامت
۱۳۷	دجمعیۃ علماء ہند فیصلی تہ دغلطی ویوونکی امامت
۱۳۷	دماشومانو سنتوونکی امامت
۱۳۷	دمعذورہ عالم امامت
۱۳۷	دسیاح عالم امامت

مخ	مضمون
۱۳۸	دانگریز دمخالف کافر گھونکی امامت
۱۳۸	دجاهل اودبدعتی امامت
۱۳۹	دشرابی پہ کورکی چی څوک اوسیرې دهغه امامت
۱۳۹	په نمبر، نمبر باندی دلمانځه ورکوونکی امامت، څوک چی په مینځ کی پاته لمونځونه نه کوی
۱۳۹	دانگریزانو دپاره دقرآن ویلو او دایصال ثواب کوونکی امامت
۱۴۰	دفتویٰ خلاف ورزی کوونکی امامت
۱۴۰	دشرک اودبدعت حمایت کوونکی امامت
۱۴۰	دچاچی یولاس پرې سوی وی اونا بیناوی دهغه امامت
۱۴۱	دچا بنځه چی کله کله (سپړیو ته) پټ پټ کتل کوی دهغه امامت
۱۴۱	دکمر بند تړونکی امام جوړیدل څنگه دی؟
۱۴۱	که چیری په جومات کی دامام لاندینی منزل خالی وی
۱۴۱	دجذامی امامت
۱۴۲	دزناکار اودوکه باز امامت
۱۴۲	دحرامی نکاح تړونکی امامت
۱۴۲	ددرواغو ویونکی اودوکه ورکوونکی امامت
۱۴۳	دپرانده دامامت تفصیل
۱۴۳	چی دوه وخته په یوجومات کی امامت کوی اودری وخته په بل جومات کی
۱۴۳	په خولی سره امامت اوپه دی کی بحث
۱۴۴	بغیر دطلاق کولو چی چا بنځه پرې ایښی وی دهغه امامت
۱۴۴	دحضور ﷺ په غیبو خبر گھونکی امامت
۱۴۵	کم سپری چی دلور واده نه وی کړی او دهغې ناجائزه بچی وی دهغه امامت
۱۴۵	دکم تول ورکوونکی امامت
۱۴۵	دزانی امام امامت
۱۴۶	دهندو په مړی کی دشریکیدونکی سپری امام جوړول څنگه دی؟
۱۴۶	دتیمم وهونکی امامت
۱۴۶	دنر بنځوکی امامت
۱۴۶	دهغه سپری امامت دچا دبنځی په نوم چی دبل چا خط راغی

مخ	مضمون
۱۴۷	کم امام چي دريڻتياوو شاهدي نه ادا کوي
۱۴۷	دمنکرين حديث امامت
۱۴۷	پرکم امام چي شك وي چي ده زنا کړيده
۱۴۸	چاچي په غلطی سره دجنابت په حالت کی لمونځ ورکی
۱۴۸	په کم امام کی چي لاندینی عیبونه وي دهغه امامت درست دی اوکله نه؟
۱۴۹	دهغه سړي امامت چي دنامه څخه لاندی ورښسته نه خړیوی
۱۴۹	دگوډ سړي امامت
۱۵۰	دوفات څخه وروسته داوولیاوو دحيات چي څوک قائل نه وي دهغه امامت
۱۵۰	کم چي دجومات مال په خپل ځان باندی خرڅ کوي دهغه امامت څنگه دی؟
۱۵۰	ددرواغو ویونکی ساعت (گړی) جوړوونکی امامت
۱۵۱	بغیر دثبوت څخه چي پرکم امام باندی تهمت ولگول سی دهغه امامت
۱۵۱	دشریعت دفیصلی نه تسلیموونکی امامت
۱۵۲	پرشریعت باندی رواج ته دترجیح ورکوونکی امامت اومتولی کیدل
۱۵۳	په ږیره لنډوونکی پسی لمونځ درست دی اوکله نه؟
۱۵۳	دمرزایی سره دتعلق ساتونکی امامت
۱۵۳	دکون سړي امامت
۱۵۴	پرکم امام چي شبهه وسي
۱۵۴	دچاپه وجه چي پارتي او گروپونه جوړیږي دهغه امامت
۱۵۴	دادنی حال والا سړي امامت
۱۵۴	دلمانځه پایبندی کوونکی حافظ امامت څوک چي خپله شامیانه په کرایه ورکوي درست دی اوکله نه؟
۱۵۵	چاته چي دمتيازو شبهه وي دهغه امامت
۱۵۵	کم سړي چي حضور ﷺ ته دمشرك اولاد وایي دهغه امامت درست دی اوکله نه؟
۱۵۲	دهغه سړي امامت چي پر مسئلې ښوولو اجرت اخلي
۱۵۲	دبدعت خلاف ویونکی امامت
۱۵۷	څوک چي دا وایي چي دحضور ﷺ بدن دمعراج په وخت کی دالله ﷻ دبدن سره متصل سو

مخ	مضمون
۱۵۷	داولاد پہ واده کی دھول بڳوونکی امامت
۱۵۷	د تصویر اودبت جوړونکی امامت
۱۵۷	په لمانځه کی دبیده کیدونکی امامت
۱۵۸	په عدم طهارت کی امامت
۱۵۸	دشیعه تیرائی امامت
۱۵۹	غیرالله ته دسجدی دقائل امامت
۱۶۰	دچا پرورش چی په کوچنی والی کی ډمی کړی وی دهغه امامت
۱۶۰	دچا بنځه چی سود خوره وی دهغه امامت
۱۶۰	کم موچی چی په کوچنی والی کی مسلمان سی دهغه امامت درست دی اوکه نه
۱۶۰	څوک چی مقتدی ته منافق وایی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟
۱۶۱	چی دماخستن لمونځ یوسړی ورکړی اوترایح بل نو دا جائز ده اوکه نه؟
۱۶۱	دانتقال په تکبیرونو کی جهر واجب دی اوکه سنت؟
۱۶۱	دجومات بی ادبی کوونکی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟
۱۶۲	دزانی توبه کوونکی امامت جائز دی اوکه نه؟
۱۶۲	ایا دپیر بوډا سړی امامت مکروه دی؟
۱۶۲	دحنفی لمونځ په شافعی پسی جائز دی اوکه نه؟
۱۶۳	دکانه، شل، اودچغل خور امامت جائز دی اوکه نه؟
۱۶۳	دزانی امامت صحیح دی اوکه نه؟
۱۶۴	دغلطی عقیدې والا امامت
۱۶۴	دنا سنته حافظ امامت صحیح دی اوکه نه؟
۱۶۴	دشنه اونارنجی پگړی تړونکی امامت درست دی اوکه نه؟
۱۶۴	څوک چی متعین امام په زور لیری کړی اوپخپله دامامت دعوی وکړی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟
۱۶۵	دیوه سړی آذان اوامامت کول څنگه دی؟
۱۶۵	کم امام چی چاته دوزلو اخطار ورکړی دهغه امامت څنگه دی؟
۱۶۵	دچاچی یوه گوته پرې سوی وی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟
۱۶۶	دمعذور امامت دغیر معذور دپاره درست نه دی
۱۶۶	څوک چی دجذامی بنځ سوی مړی را وباسی او دسوزولو حکم یی ورکړی دهغه

مخ	مضمون
۱۶۲	امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۶۷	دغلہ امام جوړول څنگه دی؟
۱۶۷	څوک چی پر جماع باندی قادر نه وی دهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟
۱۶۷	دسپینو ورینستانو دایستونکی امامت جائز دی اوکھ نه؟
۱۶۸	دچاچی راسته لاس دغور نر می ته نه رسیږی دهغه امامت جائز دی اوکھ نه
۱۶۸	دبی نکاح بنځی ساتونکی امامت درست دی اوکھ نه؟
۱۶۹	دنوی مسلمانی بنځی دجائز زوی امامت درست دی اوکھ نه؟
۱۶۹	تر اوږو پوری دورینستانو ساتونکی امامت جائز دی اوکھ نه؟
۱۷۰	دچا دپلار حال چی معلوم نه وی دهغه امامت درست دی اوکھ نه؟
۱۷۰	دشافعی المذهب اقتداء
۱۷۱	دخاوند اقتداء
۱۷۱	صرف دلنگ او دستمال سره لمونځ درست دی اوکھ نه؟
۱۷۱	دمصنوعی غابونو والا امام کیدل څنگه دی؟
۱۷۲	ددوکه ورکوونکی امامت درست دی اوکھ نه؟
۱۷۲	دظلم ددفع کولو دپاره چی کم سړی دروغ وواپی دهغه امامت څنگه دی؟
۱۷۲	آیا بنځه دجومات دامام اقتداء په نژدی کور کی کولی سی؟
۱۷۲	دچا پنبی چی پرې سوی وی دهغه امام کیدل څنگه دی؟
۱۷۳	درینستیا شاهی ورکوونکی پسی لمونځ درست دی اوکھ نه؟
۱۷۳	دقرآن مجید په آیتونو باندی دروپو گتونکی امامت
۱۷۳	دسفلی (جادو) دعمل څخه دتوبه کوونکی امامت
۱۷۳	څوک چی دمسلمان بنگی دجنازی لمونځ ورکړی دهغه امامت څنگه دی؟
۱۷۴	چی امام په مکروه وخت کی جمعه کوی نومقتدیان څه وکړی؟
۱۷۴	دبرص والا امامت
۱۷۵	دقادیانی امامت صحیح نه دی
۱۷۵	دجاهل اقتداء عالم کولی سی اوکھ نه؟
۱۷۵	صرف داوږو سره داستنجا کونکی امامت
۱۷۵	دصاحب ترتیب اقتداء په هغه چاپسی چی دچا څخه لمونځونه نه فوت کیږی
۱۷۶	دمسبوق اقتداء

مخ	مضمون
۱۷۲	دواجب پاته کیدلو په وجه چی څوک دوباره جمع کوی دهغه اقتداء بل څوک نه سی کولی
۱۷۷	په تراویح کونکی پسی د فرض والا لمونځ درست نه دی
۱۷۷	دمازدیگر لمونځ کوونکی اقتداء دماپنښین لمونځ کوونکی نه سی کولی
۱۷۷	دمروج مولود اوقوالی او عرس کوونکی امامت درست دی اوکه نه؟ او چی مجبوری وی نوڅه دی وسی؟
۱۷۸	په روافضو پسی یې لمونځ وکی نو و سو اوکه نه؟
۱۷۸	دکم عمره هلك امامت، که چیری هغه په قرأت کی غلطی کوی نوڅنگه دی؟
۱۷۹	په ناست سړی پسی دولار سړی اقتداء درسته ده اوکه نه؟
۱۷۹	په غیر مقلد پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟
۱۷۹	څوک چی مړی لامبوی دهغه امامت اوشاهدی درسته ده اوکه نه؟
۱۸۰	څوک چی مغلظه طلاقه بنځه بغیر دحلالی څخه ساتی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟
۱۸۰	څوک چی دکپړی آسونه جوړوی اودهغه دلوبی په ښوولو سره روپی گټی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟
۱۸۰	دتعزیه پرست امامت څنگه دی؟
۱۸۰	دنابینا حافظ امامت درست دی
۱۸۱	دگرو سوی مخکی څخه دفائدی اخیستونکی امامت څنگه دی؟
۱۸۱	دشیخ او دسید په موجودگی کی بل څوک امام جوړیدی سی اوکه نه؟ او د سوداگر امامت جائز دی اوکه نه؟
۱۸۱	چاته چی دقطرې ناجوړی وی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟
۱۸۲	پرقبر وغیره اېښوول سوی شی چی څوک خوری دهغه امامت سم دی اوکه نه؟
۱۸۲	افیمی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟
۱۸۲	دقاتل اودخمارگر امامت څنگه دی؟
۱۸۲	دسودی قرض اخیستونکی اودوعدی نه پوره کوونکی امامت سم دی اوکه نه؟
۱۸۳	پرچاباندی چی دزنا تهمت ولگول سی خوشاهدپرنه وی دهغه امامت څنگه دی؟
۱۸۳	په مشرک تعزیه پرست پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟
۱۸۳	دزانی اولوطی امامت درست دی اوکه نه؟

مخ	مضمون
۱۸۴	پہ عنین پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ اوپہ پیدائشی نامراد اوپہ عارضی کی فرق ستنہ اوکھ نہ؟
۱۸۴	امام چي کم خہ ویل غواړي وایی دی اوکھ دمقتدی دهادیت مطابق به یې وایی اودغزلو ږغولو والا امام امامت مکروه دی اوکھ نہ؟
۱۸۴	دخلاف مسلک امام اقتداء
۱۸۵	دمحطاط نابینا حافظ قرآن مجید امامت درست دی
۱۸۵	دهغه سړی دامامت خہ حکم دی څوک چي بنځو ته دبی حیایی تلقین ورکوی
۱۸۵	دمفسد صلوٰۃ په ډول غلطی کوونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۵	په بینک کی دروپو اینسوونکی امامت
۱۸۶	بی لنگی امامت
۱۸۶	دقادیانی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۶	څوک چي خلفاء ثلثه وو ته جاهل وایی هغه امام جوړول څنگه دی
۱۸۶	په میلو کی دشریکیدونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۷	په ږیره خریلی پسی تراویح درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۷	دجومات بی حرمتی کوونکی اوددرواغو شاهدی ادا کوونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۷	کم سړی چي دخپلی لور واده کولو ته تیار نه وی دهغه امامت څنگه دی؟
۱۸۸	خیانت گری نمازه که داخترنو امامت کوی نوڅه حکم دی؟
۱۸۸	چی دناجائزه تکلیف دخلاصیدو کوشش کوی نو دهغه امامت څنگه دی؟
۱۸۹	دغیر مطلقه بنځی سره دنکاح خوان امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۸۹	درشوت خور او درواغجن دامامت خہ حکم دی؟
۱۹۰	داستاذ په موجودیت کی دشاکرد امامت درست دی
۱۹۰	دزانی اودبدعتی امامت جائز نه دی
۱۹۱	څوک چي سرلی حلالوی دهغه امامت
۱۹۱	دتاجر عالم اودحافظ امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۹۱	په فقیر پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۱	چا چي په شیعہ گانو کی واده کړی وی دهغه امامت درست دی اوکھ نہ
۱۹۱	دمرثیه خوان تعزیی والا امامت

مخ	مضمون
۱۹۲	صرف دہنچی پہ وینا چي نکاح و تپي دھغه امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۲	دسودی قرض اخیستونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۲	پہ مفضلول پسی دفاضل لمونخ درست دی
۱۹۲	دامامت حق چاتہ حاصل دی؟
۱۹۳	دفتنہ اچوونکی امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۹۳	خوک چي نہ مقلد وی او نہ غیر مقلد دھغه امامت خنگہ دی؟
۱۹۳	ددرواغجن امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۳	دمسائلو خخہ دناخبرہ غیر دیندار سړی امامت
۱۹۴	کم امام چي جاہلانہ جواب ورکوی دھغه امامت خنگہ حکم دی؟
۱۹۵	دفاتحی خلف الامام قائل پسی لمونخ کیري اوکھ نہ؟
۱۹۶	دتعزیہ دار بدعتی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۶	صرف داوبو سرہ داستنجاہ کوونکی امامت خنگہ دی؟
۱۹۶	دتاش لوبہ کوونکی امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۹۷	دفحش ویونکی اونقال امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۹۷	دبدعتی دامامت خہ حکم دی؟
۱۹۸	دپیر خریلی امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۱۹۸	دهندو تہذیب اختیاروونکی امامت
۱۹۸	دتعزیی دار اودتور خضاب کوونکی امامت
۱۹۸	پہ کموکورونوکی چي غلط رسمونہ کیري اوسړی یی نہ منع کوی دھغوی امامت
۱۹۹	دبد کار او دفاسق امامت مکروه تحریمی دی
۱۹۹	دپلار پہ قرض کی مجبوراً دسود داداء کوونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۱۹۹	ددوہ ویشٹ ۲۲ کلن کوسہ سړی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۰	دمسائلو خخہ دناخبرہ سړی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۰	دچاسرہ چي ملوث وی دھغه اقتداء درستہ دہ اوکھ نہ؟
۲۰۰	دلنگی والاو لمونخ پہ بی لنگی امام پسی صحیح دی اوکھ نہ؟
۲۰۱	دخائن اودفاسق امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۱	دبدعتی پہ امامت کی چي یی کم لمونخ وکی آیا دھغه اعادہ ضروری دہ
۲۰۱	خوک چي پہ هندوستان کی دجمعی لمانخہ تہ جائز نہ وایی دھغه دجمعی امامت

مخ	مضمون
۲۰۲	درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۲	درواغو خخہ دتوبی کنبلو خخہ وروستہ امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۲	دسندرو ویونکی کسب کوونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۳	درقص اوسرود خخہ دتوبہ کنبونکی امامت درست دی
۲۰۳	دغلط ویونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۳	داجرت اخیستونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۳	دغیر مقلد امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۲۰۴	دانگریز داشپزانو لمونخ او امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۴	ددین بزرگانو ته دکافر ویونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۵	دحقیر اودرسوا سړی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۵	دمتهم امامت
۲۰۵	په حیلی اوبهانی سره دسود اخیستونکی امامت
۲۰۵	دقانونی کاروایی کوونکی امامت
۲۰۶	دچا چی پیره نه وی راغلی، دهغه امامت
۲۰۶	دیو سړی بغیر دوجهی خخہ په ناراضگی په امامت باندی هیخ اثر نه کیږی
۲۰۶	دناجائز جرمانی کوونکی امامت
۲۰۷	دزانی امامت
۲۰۷	ددمی ددعوت خوړونکی سړی امام جوړول درست دی اوکھ نہ؟
۲۰۷	دباغوان امامت درست دی
۲۰۸	دبواسیرو دمريض امامت
۲۰۸	دفقیر خاړوی خروونکی امامت
۲۰۸	چی دکم امام سره زړه صفانه وی په هغه پسی لمونخ جائز دی اوکھ نه
۲۰۸	دغیر مقلد اقتداء درسته ده اوکھ نہ؟
۲۰۹	دمشتمه اوبدنام سړی امام جوړول څنگه دی؟
۲۰۹	دبرص والا امامت
۲۱۰	دمعذور اودهغه دامامت څه حکم دی؟
۲۱۱	دهغه غیر مقلد امامت چی څوک دائمه اربعه وو تقلید ته شرک وایی
۲۱۱	وهمی سړی امام جوړول څنگه دی؟

مخ	مضمون
۲۱۱	دقومیت بدلوونکی امامت
۲۱۱	دسہری (گلان اودگلانو دگیدیو) تروونکی امامت
۲۱۱	رافضی امام جوړول جائز دی اوکھ نه؟
۲۱۲	دقرآن پاک دیادولو څخه وروسته دھیروونکی اودجمعی دترك کونکی امامت څنگه دی؟
۲۱۲	ددرواغجن سړی دامامت څه حکم دی؟
۲۱۲	دغوټ پاک جنده ساتونکی امامت جائز دی اوکھ نه؟
۲۱۳	دجومات پر ملکیت باندی دناجائز مالکانه حیثیت اختیاروونکی سړی امام جوړول څنگه دی؟
۲۱۳	دلور په واده باندی دروپو وصولوونکی امامت جائز دی اوکھ نه؟
۲۱۴	څوک چی درواجونو اداء کوونکی سړی دعوت خوری دهغه دامامت څه حکم دی؟
۲۱۴	ددارو په شان دافیمو خوړونکی امامت
۲۱۵	دشهوټ دشدت په وخت کی امام جوړیدل څنگه دی؟
۲۱۶	تربجلکو کښته دپرتوگ اچوونکی امامت
۲۱۶	ددریابی حیوان (جهینگا) خوړونکی امامت څنگه دی؟
۲۱۶	دخوان عمر نوی مسلمان امامت چی سنت سوی نه وی څنگه دی؟
۲۱۷	څوک چی دلمانځه اودروژی پابند نه وی او ظلم کوی دهغه امامت
۲۱۷	دمحرم جوړولو والا اودشدت اختیارونکی (تندلاری) امامت
۲۱۸	دامام رکوع اوسجده اوږدول څنگه دی؟
۲۱۸	دگوډ سړی په امامت کی څه خرابی خو نسته
۲۱۸	صرف دیوه امام پیروی کونکی امامت جائز دی اوکھ نه؟
۲۱۹	دغیر مطلقې نبی سره دنکاح تروونکی سړی امامت
۲۱۹	دمختلفو درجو دقرآن دقارئانو امامت دیوبل دپاره
۲۲۱	دامین بالجهر ویونکی امامت
۲۲۱	درفع الیدین کوونکی امامت
۲۲۱	آمین بالجهر درست دی اوکھ نه؟
۲۲۲	کم امام چی دحق تبلیغ څخه بندول کوی هغه امام جوړول څنگه دی؟
۲۲۲	دظالم امامت

مخ	مضمون
۲۲۳	دصحيح قرأت ويونكى په موجودگي كى دغلط ويونكى امامت
۲۲۴	دهغه زانى امامت چى توبه يې كښلى وى
۲۲۴	دشبهى په وجه دجماعت اعاده اوپه هغه كى شركت
۲۲۴	ددوهم ركعات په قومه كى تاخير
۲۲۵	دمتكبر اودبدعتى امامت
۲۲۵	امام لره دشريعت پايينده كيدل په كاردى
۲۲۵	دمستور الحال امامت
۲۲۲	دمسبق اقتداء درسته نه ده
۲۲۲	كم گوډ چى دريدلى نسي دهغه اقتداء څنگه ده
	دغلط قرأت ويونكى په خوا كى كه صحيح ويونكى جلا لمونځ شروع كړى نو
۲۲۷	څه حكم دى؟
۲۲۷	دجومات دحق تلفى كوونكى دامامت حكم
۲۲۷	دبد شكله چيچك وهلى او زكوۃ خوړونكى امامت
۲۲۸	په قيدي پسي لمونځ جائز دى او كه نه؟
۲۲۸	ددرواغو نابينا پسي لمونځ جائز دى او كه نه؟
۲۲۸	په ولد الزنا پسي لمونځ صحيح كيږي او كه نه؟
۲۲۸	دعنين اقتداء جائز ده او كه نه؟
۲۲۸	كم شاگرد چى دخپل استاد مخالفت كوى دهغه امامت درست دى او كه نه؟
۲۲۹	دعلم غيب په قائل اوداحمد رضا په معتقد پسي لمونځ درست دى او كه نه؟
۲۲۹	دروح نبوى صلوات الله عليه والتسليم متعلق عقیده اودهغه امامت
۲۳۰	پرغلطه عقیده باندې درد اوترديد كوونكى امامت
۲۳۱	دبى مذهب امامت
۲۳۱	دفاتحه خلف الامام په قائل پسي لمونځ جائز كيږي او كه نه؟
۲۳۲	دغير مقلد امام جوړول څنگه دى؟
۲۳۲	دامام فاسق كيدلو په صورت دى جمعه جلا وسى او كه نه؟
۲۳۲	په نامحرمه ښځو كى دكښښتونكى سړى امامت
۲۳۳	دباغوان او دنانبای وغيره امامت
۲۳۳	ددرواغجن سړى امامت

مخ	مضمون
۲۳۳	دچاچی راسته لاس وچ سوی وی اویتول کار په چپه لاس سره کوی دهغه امامت
۲۳۴	دبدو خبرو کوونکی سپری امام جوړیدل څنگه دی؟
۲۳۴	په معذور پسی دغیر معذورینو لمونځ درست نه دی
۲۳۴	داصطلاحی وکیل امامت درست دی اوکه نه؟
۲۳۵	دفاسق پیر امامت جائز دی اوکه نه؟
۲۳۵	څوک چی په میلاد کی نه شریک کیږی دهغه امامت
۲۳۶	دعرس کوونکی اودفلم کتونکی امامت
۲۳۶	دسودی قرض اخیستونکی اوشیعه گانو سره دتعلق ساتونکی امامت
۲۳۶	دبیری خلاف قولاً او عملاً مظاهره کوونکی امامت
۲۳۷	چی په مقرر وخت باندی امام راونه رسیږی نوڅه وکړی؟
۲۳۷	غیر مقلد خلگ څنگه دی اودهغوی امامت جائز دی اوکه نه؟
۲۳۸	په ناجائزه طریقه دحق خوړونکی امامت درست دی اوکه نه؟
۲۳۸	څوک چی نوی مسلمان سوی سپری داخترپه لمانځه کی شریکیدلو ته نه پریږدی
۲۳۸	هغه څنگه دی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟
۲۳۹	دنورو دحق وهونکی سپری امامت جائز دی اوکه نه؟
۲۴۰	څوک چی داسلام ارکان نه پیژنی هغه دامامت لائق دی اوکه نه؟
۲۴۰	دامام دجوړیدلو دپاره څه شرائط دی؟
۲۴۰	چی څوک طلاقه کړی بڼه ساتی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟
۲۴۱	آیا دڅه اجتماعی مصلحت په وجه دخارجی سپری امام جوړیدل درست دی
۲۴۲	دگناهگار امامت وروسته دتوبی څخه څنگه دی؟
۲۴۲	دجذامی اودسود خور امامت
۲۴۲	دغلا حیوان چی څوک حلالوی دهغه امامت
۲۴۲	دچاچی پاکی اوناپاکی مشتبیه وی دهغه امامت
۲۴۳	دولد الزنا امامت
۲۴۳	دفاسق اودفاجر امامت اوددوی تعریف
۲۴۴	چی دمتعین امام څخه علاوه سپری امام سی اولمونځ شروع کړی اوامام راسی، نوهغه څه وکړی؟
۲۴۴	په هر مسلمان پسی لمونځ جائز دی

مخ	مضمون
۲۴۴	پہ امامت کی دعلم اعتبار دی اوکھ دذات او دنسب؟
۲۴۴	دفیشنی اوکانه سری امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۲۴۴	دلیونی امامت
۲۴۵	دپک سری امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۴۵	بنسخہ امام کیدی سی اوکھ نہ؟
۲۴۵	یو امام پہ دوو خایونو کی کیدی نسی؟
۲۴۵	دغیر صالح ولد الزنا امامت
۲۴۵	پہ شیعہ پسی لمونخ کیری اوکھ نہ؟
۲۴۶	داهل سنت والجماعت نوم کله ایبنوول سوی دی؟
۲۴۶	خوک چی نہ شیعہ وی او نہ اهل سنت دهغه امامت خنگه دی؟
۲۴۶	خوک چی تعزیه مرثیه کوی آیا هغه اهل سنت دی؟
۲۴۶	دشیعہ سره میل درست دی اوکھ نہ؟
۲۴۷	دستمال تړلو ته عمامه ویل کیری اوکھ نہ؟
۲۴۷	دکم امام بنسخه چی ساری (یوډول جامه) اغوستی دهغه امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۲۴۷	دغوٹ اعظم خخه دامداد طلبونکی امامت جائز دی اوکھ نہ؟
۲۴۷	دچا دفسق په وجه چی خلگ ناراضه وی، دهغه دامامت خه حکم دی؟
۲۴۸	دتارک جماعت امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۴۸	دبل دمنکوچی سره دواده کونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۴۸	په چاکی چی دا اوصاف وی دهغه دامامت خه حکم دی؟
۲۴۹	دحنفی لمونخ په شافعی پسی جائز دی اوکھ نہ؟
۲۵۰	دمور او پلار دنافرمانه امامت
۲۵۰	په غیر مقلد پسی دمقلد لمونخ
۲۵۰	ددرواغو شاهدی ورکوونکی امامت
۲۵۰	دولد الزنا او دنابالغه امامت
۲۵۱	دگوډ سری امامت
۲۵۱	دشک په ورخ چی خوک روژه نه نیسی دهغه امامت
۲۵۱	دسوزک والا سری امامت
۲۵۲	دغلام باز (بچه باز) امامت وروسته دتوبی خخه

مخ	مضمون
۲۵۲	دغیر مقلد امامت
۲۵۲	دقادیانی امامت
۲۵۲	پہ تراویحو کی دنابالغہ امامت
۲۵۲	غلط تہمت چي پرچا باندی ولگول سی دہغہ امامت جائز دی
۲۵۲	دچا پہ پنبہ کی چي کوڑوالی وو دہغہ امامت خنگہ دی؟
۲۵۳	چی دنامہ خخہ لاندی دچا سپین داغ وی دہغہ امامت صحیح دی اوکھ نہ؟
	دترك واجب پہ وجہ چي دکمو لمونخونو اعادہ کیبری نو خوک چي پہ اولنی
۲۵۳	جمعه کی شریک نہ وو هغه لمونخ کولی سی اوکھ نہ؟
۲۵۳	چی مریض امام تہ دقطری شبہہ راسی نوخہ دی وکری؟
۲۵۴	دظالم او دفاسق امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۵۴	دسودی کاغذونو لیکونکی امامت خنگہ دی؟
۲۵۵	پہ نفل کونکی پسی دفرض کونکی لمونخ نہ کیبری
۲۵۵	امام کہ دھیچا داقتداء نیت وتیری نو بیاہم دمقتدی لمونخ کیبری
۲۵۵	خوک چي دفن تجوید ماهر نہ وی دہغہ امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۵۵	پہ غیر مقلد پسی دحنفی لمونخ کیبری اوکھ نہ؟
۲۵۲	ددیندار ولد الزنا امامت درست دی اوکھ نہ؟
	امام چي پہ اخترونوکی دباچی سرہ خئی او رآخی اوسود خور ہم وی نودہغہ
۲۵۲	امامت خنگہ دی؟
۲۵۲	پلار تہ دبکنخل کوونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟
۲۵۲	کم مسافر امام چي دری رکعاتہ کری وی دہغہ اقتداء درستہ دہ اوکھ نہ؟
۲۵۷	دسرود اوسرنا اوریدونکی امامت
۲۵۷	دکسب پہ طور دخیر غوبستونکی امامت
۲۵۷	قصداً دغلطی مسئلی بنوونکی امامت
۲۵۷	دباتنخواہ امام امامت
۲۵۷	ددووس سری امامت
۲۵۸	دزانی امامت
۲۵۸	دفاسق امام پہ وجہ جماعت ثانیہ
۲۵۹	پہ تنخواہ دار امام پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟

مخ	مضمون
۲۵۹	پہ مقرر امام او عالم مقتدی کی خوک دامامت مستحق دی؟
۲۶۰	یوسری خائنتہ لمونخ کوی دوہم مقتدی جوړسو او ورسره یوخای سو
۲۶۰	پہ نفل کونکی پسی دمفترض لمونخ
۲۶۰	پہ لمانخہ کی دنبوریدونکی لمونخ
۲۶۰	دغسال او دسوالگر امامت
۲۶۱	دولد الزنا امامت
۲۶۱	زہ تاسوته ستاسو لمونخ درکوم داویل خنگہ دی؟
۲۶۱	دریری خریلی امامت
۲۶۲	دمقرر امام داجازی خخہ بغیر دهغه پہ موجودگی کی دبل چا امامت
۲۶۳	اذان خخہ وروسته پہ جمعہ کی تاخیر وسی اوکہ نہ فوراً جمعہ وسی؟
۲۶۳	دبل سړی دمنکوحی سره چی خوک نکاح وکړی دهغه امامت خنگہ دی؟
۲۶۳	دولد الزنا عالم دامامت متعلق وفرمایاست؟
۲۶۴	دلاندی اوصافو خاوند دمتولی کیدو قابل دی اوکہ نہ؟
۲۶۴	پہ چاکی چی لاندینی خبری وی هغه امام کیدلی سی اوکہ نہ؟
۲۶۵	ددی جگړی تصفیہ څه ده؟
۲۶۹	پہ تاش کونکی پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟
۲۷۰	دباد دوتلو مریض امام چی کم لمونخ ورکړی دهغه څه حکم دی؟
۲۷۰	پہ غیر مقلد پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟
۲۷۱	خلورم فصل: صف اقتداء، او دامام او دمقتدی مقام
۲۷۱	چی پہ اول صف کی ځای نه وی نو یوازی سړی دی څه وکړی؟
۲۷۱	که دبالغ سره نابالغ پہ صف کی یوخای سی نوڅه خرج خونسته؟
۲۷۱	پہ رکوع اوسجده کی بجلکی یوخای کول
	چی داول خخہ دامام پہ خوا کی صرف یوسړی وی اوبیا نور سړی راسی نوڅه
۲۷۲	دی وکړی؟
۲۷۲	مقتدیان به څه رکم دریری؟
۲۷۲	پہ صف کی دی برابر والی خنگہ وسی؟
۲۷۲	منځنی صفونه خالی پرینوول اوجلا دریدل خنگہ دی؟
۲۷۳	دپردی خخہ وروسته اقتداء درسته ده اوکہ نہ؟

مخ	مضمون
۲۷۳	نابالغہ دی یوازی پہ کم خای کی ودریری؟
۲۷۳	چی اولنی صف دبالغانو پورہ نہ وی او وروستہ دنابالغو صف پورہ وی نو وروستہ راتلونکی سہ پہ کم خای شریک سی؟
۲۷۳	پہ دسمال اینسوولو سرہ پہ صف کی دخی حقدار کیہی اوکہ نہ؟
۲۷۴	پہ صف کی تنگی پیدا کول خنگہ دی
۲۷۵	کہ ہلکان دیو خخہ زیات وی نوہغوی دی وروستہ ودریری
۲۷۵	بی ہیری ہلک پہ صف کی درول خنگہ دی؟
۲۷۵	دنابالغہ پہ اولنی صف کی اودبالغ پہ وروستہ صف کی دریدل سم دی اوکہ نہ؟
۲۷۲	دبخی اودخاوند جمعہ درستہ دہ اوکہ نہ؟
۲۷۲	چی امام پرمصلی باندی وی اومقتدی پہ فرش وی نودا درست دی اوکہ نہ؟
۲۷۲	چی امام پہ کرسی باندی وی اومقتدی پہ فرش وی نوخہ حکم دی؟
۲۷۷	پہ در کی ددریدونکی مقتدی خہ حکم دی؟
۲۷۷	دمنبر پہ وجہ کہ پہ صف کی خالیگاہ پاتہ سی نوخہ حکم دی؟
۲۷۷	کہ چیری مقتدی خیلہ خاص مصلی وغوروی نوخہ حکم دی؟
۲۷۸	دصف خخہ وروستہ یوازی لمانخہ تہ دریدل خنگہ دی؟
۲۷۸	داولنی صف دخالی خای دکولو دیارہ پہ خلگو اونستل خنگہ دی؟
۲۷۹	دمقتدی دامام پہ صف کی لہ وروستہ دریدل خنگہ دی؟
۲۷۹	پہ صف کی دامام راستہ اوچپ طرف تہ دناہمواری او دانتقالاتو پہ تکبیرونو کی پہ جہر اوسر کی توازن
۲۷۹	دمقتدی اودامام پہ مابین کی فاصلہ
۲۸۰	داخترنو پہ لمانخہ کی دامام سرہ یو ډول وروستہ دریدل خنگہ دی؟
۲۸۰	دنابالغو صف بہ پہ کم خای کی وی
۲۸۰	دیومقتدی دبل مقتدی سرہ دینو یو خای کول خنگہ دی؟
۲۸۰	صف پورہ وو یوسہی راغی او وروستہ جلا ودریدی نوخہ حکم دی؟
۲۸۱	پہ صف کی کم خای ثواب زیات دی؟
۲۸۲	پہ جومات کی دخی حاصلولو حکم
۲۸۲	جومات تہ پہ مخکی راتلو بہ ثواب زیات وی اوکہ نہ؟
۲۸۲	معتکف دضرورت دیارہ دباندی راوتی نوپہ کم خای کی دی کنبینی؟

مخ	مضمون
۲۸۲	راستہ طرف تہ داذان اوچپہ طرف تہ داقامت ہیخ ثبوت نستہ
۲۸۳	دباران پہ وجہ صرف خلور گوتی وروستہ صف درست دی اوکہ نہ؟
۲۸۳	کہ دننہ حای پاتہ نسی نومقتدیان دی پہ دروازو کی ودریری اوکہ نہ؟
۲۸۳	کہ دصفونو پلنوالی کم وی نوسجدہ پرفرش باندی کولی سی
۲۸۳	پہ درِ یامحراب کی دامام دریدل خنگہ دی کلہ چی ہغہ مقتدی تہ ہنکاری
	دوو کسانو لمونخ کوی چی دریم راغی نوامام مخ تہ ولاپسی اوکہ نہ مقتدی
۲۸۴	دی را وروستہ سی؟
۲۸۴	دیومقتدی دبل مقتدی سرہ پہ جمعہ کی آیا پینی پیوست کول ضروری دی؟
۲۸۴	نر ہنخان دسپیو پہ جمعہ کی شریکیدلی سی اوکہ نہ؟
	چی پہ اولنی صف کی یوحای وی، نوپہ وروستنیو صفونو کی پہ ورننہ وتلو
۲۸۵	سرہ ہلتہ تللی سی اوکہ نہ؟
	پہ جمعہ کی دی داوڑو پہ یوحای کولو سرہ مقتدیان ودریری اوکہ دپینو پہ یو
۲۸۵	حای کولو سرہ
۲۸۶	داقتداء شرعی حدود خہ دی
۲۸۷	دامام خخہ وروستہ بہ خنگہ خلگ ودریری؟
۲۸۴	دالصاق کعبین خہ مطلب دی؟
۲۸۸	کہ چیری دامام سرہ یو سپی وی اوبیا بل راسی نوخہ وکپی؟
۲۸۹	دمجبوری پہ وجہ دجومات خخہ پہ لاندی مدرسہ کی اقتداء درستہ دہ اوکہ نہ
۲۸۹	آیا دمحراب دمحاذا خخہ پہ اخوا تہ کیدلو سرہ جمعہ کول مکروہ دی؟
۲۹۰	پہ جمعہ کی دی صفونہ دامام دواړو طرفونو تہ برابروی
۲۹۰	کہ صحن (غولی) یو طرف تہ زیات وی نودصحن دوسط خیال ساتل پیکاردی
۲۹۰	چی دباندی جمعہ کیبری نوآیا دننہ بندول ضروری دی؟
۲۹۰	دجومات اخواتہ ددرختی پہ سایہ کی اقتدا صحیح دہ اوکہ نہ؟
۲۹۱	دکم امام حال چی معلوم نہ وی دہغہ اقتداء درستہ دہ اوکہ نہ؟
۲۹۱	پہ اولنی صف کی دبی ریری ہلکانو شرکت
۲۹۱	دخیلی بی بی یا دمحرمی ہنخی سرہ پہ برابرکی دریدلی سی اوکہ نہ؟
۲۹۲	چی امام پہ دالان کی وی اومقتدیان پہ صحن کی وی نوآیا دامکروہ دی؟
۲۹۳	دلمانخہ پہ اخرہ کی یوسپی راغی اوپہ صف کی حای نستہ نواوس ہغہ خہ وکپی؟

مخ	مضمون
۲۹۳	چی دامام صرف یو طرف ته مقتدیان ودریبری اوبل طرف ته ونه دریبری نوڅنگه ده؟
۲۹۳	دجومات دامام اقتداء پر داسی مکان چی دهغه په مینځ کی لاره حائله وی درسته نه ده
۲۹۳	دستنو په مینځ کی دامام دریدل څنگه دی
۲۹۴	پردی بښځه دبرقی سره اقتدا کولی سی اوکه نه؟
۲۹۴	دصفونو سیده کول څنگه دی؟
۲۹۴	مقتدی رکوع اوسجده دامام سره یو شان وکړی اوکه نه په توقف سره
۲۹۴	دامام سره په یو ځای دریدلو سره لمونځ کیږی اوکه نه؟
۲۹۵	اقتداء په بل مکان کی درسته ده اوکه نه؟
۲۹۵	دلمانځه ورکولو څخه وروسته امام ته معلومه سوه چی دغسل ضرورت وو نو اوس څه وکړی؟
۲۹۵	پنځم فصل: دامام تابعداری اونور مسائل
۲۹۵	مقتدی دی ددرود اودعاء ویلو څخه وروسته سلام وگرځوی اوکه نه دامام سره سمدستی؟
۲۹۶	دامام دخپل مخالف دپاره بڼرا کول څنگه دی؟
۲۹۶	په یوه جومات کی دوه امامان
۲۹۶	په ناپاکه جامو کی لمونځ
۲۹۷	دنپاکی په حالت کی امامت اودهغه متعلق احکام
۲۹۷	دتشهد په باره کی دامام متابعت
۲۹۸	کم امام چی داخری قعدی په پریښولو سره دلمانځه اعاده وکړه په هغه کی ټول شریکیدلی سی.
۲۹۸	اخری قعده یې هم وکړه خو دواجب دترك په وجه یې اعاده وکړه نودهغه شرکت دعامو خلکو دپاره ضروری نه دی
۲۹۸	دوفات سوی امام دښمنانو بچیانو امداد
۲۹۹	په لمانځه کی چی دکم امام اودس مات سو اوهغه وینا ونه کړه نوددغه لمونځ اعاده په هر یوه باندی ضروری ده
۲۹۹	دامام اعاده دټولو دطرف څخه کافی نه ده
۲۹۹	که مقتدی دامام څخه مخکی سلام وگرځوی نوڅه حکم دی؟

مخ	مضمون
۳۰۰	دامام په غير حاضري باندې دتنخواه وضع كول
۳۰۱	شپږم فصل: دلاحق او مسبوق احكام
۳۰۱	مقتديان په غلطۍ سره پردريم ركعات كښېنستل اوامام ولاړوو لمونځ يې كوي
۳۰۱	دمسبوق امامت
۳۰۱	لاحق لمونځ څنگه پوره كړي
۳۰۲	كه چيري امام لاحق خليفه جوړ كړي نو بيا هغه لمونځ څنگه پوره كړي
۳۰۲	ماسبوق مقتدي به كم سورت وايي كله چي امام سورة الناس ويلى وي؟
۳۰۲	ماسبوق خپل باقى لمونځ څه ركم پوره كړي؟
۳۰۳	ماسبوق خپل لمونځ څنگه پوره كړي چي كله امام مسافر وي؟
۳۰۴	دامام دقراأت كولو په حالت كي چي كم مقتدي راسي هغه به ثناء نه وايي
۳۰۴	ماسبوق دى دسجده سهوى په سلام كي دامام اقتداء نه كوي خوسجده دى وكړي
۳۰۴	چي دسلام څخه لږ مخكي شريك سي نو تشهد پوره كړي اوكه نه دسلام څخه وروسته سمدستي ودريري؟
۳۰۴	ماسبوق چي دامام سره په هيره سلام وگرځوي اودبيا ياديدلو څخه وروسته ودريري نوپر هغه باندې سجده سهوه سته
۳۰۵	دامام دلماڼځه دباطلیدلو سره دماسبوق لمونځ هم باطل دى
۳۰۵	ماسبوق چي په زائد ركعات كي اقتداء وكړي نودهغه لمونځ باطل دى
۳۰۶	ماسبوق چي په هيره سلام وگرځوي اودعا وكړي اوبيا ورياد سي نوڅه وكړي؟
۳۰۶	ماسبوق به دامام په اخرى قعده كي صرف التحيات وايي
۳۰۷	ماسبوق دى دامام سره التحيات ووايي
۳۰۷	دامام دالسلام ويلو څخه وروسته اقتداء درسته نه ده
۳۰۷	په جهري لمونځ كي به مسبوق جهري قراأت كوي اوكه سري؟
۳۰۷	په څلور ركعاتونو لمونځ كي ديو ركعات پيدا كوونكي به باقى ركعتونو كي قراأت كم ځاى وكړي؟
۳۰۸	مقيم مقتدي دى په مسافر امام پسي باقى لمونځ څه ركم پوره كړي؟
۳۰۹	دكم لاحق چي اودس مات سي نوهغه په اودس كي مساواك كولى سي اوكه نه؟
۳۰۹	ماسبوق په هيره سلام وگرځوي، چي ورته ياد سو نوباقى ركعات يې پوره كړه، نو لمونځ يې وسو

مخ	مضمون
۳۱۰	لاحق چي خپل تللي ركعات دمسبوق په شان پوره كړي نوڅه حكم دي؟
۳۱۰	هغه امام چي دبي اودسه كيدلو څخه وروسته يې خليفه جوړ كړي وي اوس چي هغه راغي نواقتداء دي وكړي او كه امام دي جوړ سي؟
۳۱۰	په مسافر امام پسي اقتداء كونكي مسبوق خپل لمونځ څه ركع پوره كړي؟
۳۱۱	دچا څخه چي دامام سره دوه ركعاته تللي وي نوهغه دي په هغه كي فاتحه او سورت دواړه ووايي
۳۱۱	چي دسهار په لمانځه كي مسبوق باقي ركعات په جهري قرائت سره پوره كړي نو دا درسته ده
۳۱۱	كه چيري دركوع څخه مخكي شامل سو نو مسبوق نه دي
۳۱۲	په اوله قعده كي چي مقتدي تشهد پوره كړي نه وه چي امام ودريدي نومقتدي دي څه وكړي؟
۳۱۲	دامام سره صرف ديوه ركعات پيدا كونكي به قعده كله كوي؟
۳۱۲	كه دمسبوق څخه په سابقه ركعات كي څه فرض ترك سي نوهغه څه وكړي؟
۳۱۳	په سجده كي شامليدونكي مسبوق به ثناء كله وايي؟
۳۱۳	ماسبوق چي په اخري ركعات كي لاحق جوړسو، نولمونځ دي څنگه پوره كړي
۳۱۳	دمسبوق لمونځ دامام دلمانځه په صحت باندې موقوف دي
۳۱۴	ماسبوق به ثناء كله وايي؟
۳۱۴	څوك چي په دوهم ركعات كي شريك سي نوثناء دي ووايي او كه نه؟
۳۱۴	چاته چي دماښام دوه ركعاته دامام سره حاصل سوه، نوهغه به دامام سره صرف التحيات وايي او كه درود وغيره هم؟
۳۱۴	ماسبوق چي په هيره سلام وگرځوي، اودبيا ورياديدلو څخه وروسته ودريري او پوره يې كړي نو دهغه لمونځ صحيح سو او كه نه؟
۳۱۵	ماسبوق به دامام داوولني سلام څخه وروسته دريري او كه نه دوهم څخه پس؟
۳۱۵	ماسبوق چي دمساfer امام اقتداء وكړي نوهغه خپل باقي لمونځ څه ركع پوره كړي؟
۳۱۶	دمسبوق اقتداء درسته نه ده
۳۱۶	چي امام داودس دمايدلو په وجه مسبوق خليفه كړي، نو دي هغه لمونځ څنگه پوره كړي؟

مخ	مضمون
۳۱۷	که څوک د مانبام یا دماز دیگر په آخری رکعات کی دامام سره یو ځای سو نو باقی لمونځ دی څه رکم پوره کړی؟
۳۱۷	چی یو رکعت یې لا نه دی کړی، نوباقی رکعتونه څه رکم پوره کړی؟ اوتعوذ او التحیات په کم ځای کی ووايي؟
۳۱۸	چی په دوهم رکعات کی شامل سو نواول رکعات څه رکم اداء کړی، قرائت به کوی اوکه نه؟
۳۱۸	چی په دریم رکعات کی شریک سو نوپه باقی رکعاتو کی به هغه قرائت وایی اوکه نه؟
۳۱۸	که څوک په دوهم رکعات کی شامل سو خودامام سره یې سلام وگرځوی نواوس دی څه وکړی؟
۳۱۹	چی په رکوع کی څوک یو ځای سی نو صرف تکبیر تحریمه دی ووايي اوکه نه درکوع تکبیر هم؟
۳۱۹	چی په رکوع کی یو ځای سی نو دتحریمی څخه وروسته دی لاس وتړی اوبیا دی رکوع وکړی اوکه نه دلاس دتړلو څخه بغیر دی رکوع ته ولاړ سی؟
۳۱۹	مسبوق سلام وگرځوی اودعاء یې وکړه بیا چا ورپه یاد کړل نوهغه څه وکړی؟
۳۲۰	مسبوق به په قاعده کی دامام سره څه وایی اودامام سره دی سجده سهوه وکړی اوکه نه؟
۳۲۰	الباب السادس في الحدث في الصلوة
۳۲۰	چی دلمانځه په دوران کی اودس مات سی نوڅه کول په کار دی؟
۳۲۰	چی په لمانځه کی امام بی اودسه سی نوخلیفه جوړول سم دی ضروری نه دی
۳۲۱	مسبوق خلیفه جوړیدی سی
۳۲۱	چی دمخ ته صف مقتدی اودس مات سی نودباندي به څه رکم وزی؟
۳۲۱	که دسجدي په حالت کی دامام اودس مات سی نوخلیفه به څه کوی؟
۳۲۱	چی دسورة ویلو په وخت دامام اودس مات سی اوخلیفه ته هغه سورت یادنه وی نوڅه به کوی؟
۳۲۳	رسالة ﴿ غاية التحقيق ونهاية التدقيق ﴾ للعلامة السندي رحمه الله
	ددريم جلد فهرست ختم سو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العلمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين وعلى آله وصحبه اجمعين.

دالله ﷺ لك لك شكرونه دی چی هغه خپل په بی انتها رحمت او مهربانی سره ددریمی حصی دتکمیل توفیق راکی. اودخپل محنت اوخواری تر حده پوری چی خومره می کولی سواي په هغه کی می دخپل طرف څخه څه کوتاهی نه ده کړی. کامیابی راته ترخومره حده پوری وسوه، ددی فیصله به دفضل اوکمال خاوندان کوی. خاکسار دیوی معمولی درجی طالب علم دی، البته دویلو، لیکلو اومطالعی لږ ډیر ذوق لری. کم وخت چی دا مهم اوخالص علمی کار راته حواله سوی وو. خدای ﷻ پوهیږی خوپه دی سوچ سره را ته دزړه اطمینان حاصل سوی وو، چی داخدمت راته زما دخواهش اومطالبی څخه بغیر حواله سوی دی، اوحواله کونکی هغه خلگ دی چی دخپل وخت منتخب جید علماء اوپه مسلمانانو کی دهر چا زړه خوښ دی. بیا ددی سره دا حدیث می هم مخ ته وو چی رحمت عالم ﷺ حضرت عبد الرحمن بن سمره رضی الله عنه ته فرمایلی وه:

لا تسأل الامارة فانك ان أعطيتها عن مسألة وكلت اليها وان أعطيتها عن غير مسألة أعنت عليها. متفق عليه

(مشکوٰۃ کتاب الامارة ص ۳۲۰)

دامارت (ذمه واری) هوس (غوښتنه) مه کوه. اومه دهغه دپاره درخواست ورکوه. ولی چی که چیری په درخواست باندی درته داخدمت حواله سو نو دممد څخه به محروم سی. البته که چیری دمطالبی څخه بغیر درته داخدمت وسپارل سو نودالله ﷻ دطرف څخه به ستا امداد کول کیږی.

زما زړه خوشحاله دی چی همدغه شان وسوه. الله ﷻ زما امداد وفرمایي. اوکم کار چی دمودی راهیسی دچاپه واك کی نه وو پرهغه باندی واك پیدا سو، دعا ده چی داکار سرته ورسیري او ددی باقی جلدونه هم چاپ سی. او دملك اوملت مخ ته راسی. دلته په رارسیدو سره داساتذۀ کراموبی انتها شفقتونه راته یادیږی دکمو ددعاگانو اوخصوصی توجهاتو دبرکته چی راته دعلم اوفن شرف نصیب سو.

إله العالمینه! زما داحقیر خدمت قبول وفرمایي اوخلگو ته دزیات څخه زیاتی استفادی موقع نصیب کړی. اودا ددی مرتب دپاره ددواړو جهانو دکامیابی ذریعه جوړه کړی.

ربنا تقبل منا انك انت السميع العليم.

محتاج ددعا: محمد ظفیر الدین غفرله، پوره نو ډیهاوی، دار الافتاء دار العلوم دیوبند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الباب الخامس في الإمامة

اولنى فصل: جمع او دهغه اهميت

که چیری په محله کی جمع نه کیری نو دبلې محلي جومات ته تلل پکاردی او که نه؟

سوال: (۵۱۳) چی دمحلې په جومات کی دجمعی انتظام نه وی نو دبلې محلي په جومات کی په جمع سره لمونځ کول جائز دی او که نه؟

جواب: دخپلی محلي دجومات حق زیات دی. نودی سپری ته دخپل محلي جومات پریښوول اوبل جومات ته تلل نه دی پکار. په شامی کی دخانیه څخه منقول دی چی دخپلی محلي په جومات کی که چیری یوازی هم دلمونځ کولو ضرورت راسی نوهم هلته دی اذان وکړی اولمونځ دی وکړی اوبل جومات ته دی نه ځی: لان له حقا علیه فهو یؤدیه (۱) فقط.

چی جومات ته څوک نه رازی نو آیا مؤذن دآذان کولو څخه وروسته جومات ته دجمعی

دپاره تلی سی؟ سوال: (۵۱۴) یوسپری په جومات کی مؤذن لگیدلی دی، دغه جومات ته څوک لمونځ گزارنه راځی. عموماً مؤذن یوازی لمونځ کوی. آیا دغه مؤذن په خپل جومات کی دآذان کولو څخه وروسته بل جومات ته دجمعی دپاره تلی سی.

جواب: دآذان کولو څخه وروسته په همدغه جومات کی هغه ته لمونځ کول پکاردی. (۲) فقط

دعذر په وجه جمعه پریښوول! سوال: (۵۱۵) دیو قوم مشر ته په لحاظ دحالاتو دسرحد

او په نورو وجهو سره بیرته ده چی که چیری دماښام اوماښتن اوسهار دلمانځه دپاره جومات ته ولاړ سی نوخداى مه کړه بدنی ضرر به ورته ورسپړی. نودهغه دپاره جائز دی چی دغه مذکوره لمونځونه په خپل ځای کی کوی او که نه؟

(۱). بل فی الخانیة لولم یکن لمسجد منزله مؤذن فانه یذهب الیه ویؤذن فیہ ویصلی ولوکان وحده لان له حقا علیه فیؤدیه. ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة ۱ مطلب فی احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۷ ط.س. ج ۱ ص ۲۰۹. ظفیر

(۲). بل فی الخانیة لولم یکن لمسجد منزله مؤذن فانه یذهب الیه ویؤذن فیہ ویصلی ولوکان وحده لان له حقا علیه فیؤدیه. ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة ۱ مطلب فی احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۷ ط.س. ج ۱ ص ۲۰۹، ظفیر

جواب: پہ وجہ دمذکور عذر جمعہ پرینبوول روا دی۔ (۱) فقط

فرض لمونخ دبی بی سرہ کیدی سی؟ سوال: (۵۱۶) دخیلی بی بی سرہ فرض لمونخ کولی سی اوکھ نہ؟ اوبی بی بہ خومرہ لیری دریری۔

جواب: کہ یوخی لمونخ کوی نوبنخہ دی وروستہ ودروی (۲)۔

دخولی دبدبویی مریض دی پہ جمعہ کی نہ شریکیری، سوال: (۵۱۷) یوسری تہ دمودی راسی دخولی دبدبویی شکایت دی۔ ددواپو طرفو مقتدیانو تہ تکلیف وی نوهغه تہ پہ جمعہ کی شریکیدل پکاردی اوکھ خان تہ لمونخ کول پکاردی؟

جواب: پہ شامی کی دی: وكذلك الحق بعضهم من بقیه بخر اوبہ جرح اورائحه الی ان قال وقوله ﷺ وليقعد فی بيته، صريح فی ان اكل هذه الاشياء عذر فی التخلف عن الجماعة (۳)۔ ثم نو معلومه سوه چی دغه سری دی پہ جمعہ کی نہ شریکیری۔ بیل دی خانته لمونخ کوی۔ فقط۔

قصداً جمعہ پرینبوول اودھغه گناہ سوال: (۵۱۸) خوک چی قصداً جمعہ پریریدی اوبہ کور کی لمونخ اداء کوی دھغه خہ حکم دی۔

جواب: خوک چی بغیر دعذر خخہ پہ جمعی پرینبوول وھمیشہ والی کوی هغه فاسق دی۔ فی البحر: لاتقبل شهادته اذا ترکها استخفافاً بذلك ومجانةً اما اذا ترکها سهواً او بتاویل ککون الامام من اهل الاهواء ولا يراعى مذهب المقتدى فلا۔ (۴) فقط۔

پہ دوھمہ جمعہ کی اختلاف اودھغه جواب سوال: (۵۱۹) دوھمہ جمعہ دمحلې پہ جومات کی جائزہ دہ کہ نہ۔ کہ جائزہ نہ وی نودعدمی جواز خہ دلیل دی؟ امام ابویوسفؒ ورتہ جائز وایی۔ اودی قول تہ اکثر و فقہا و وصحیح ویلی دی۔ ددی جواب خہ دی۔

جواب: دمحلې پہ جومات کی دوھمہ جمعہ مکروہ دہ۔ قال المحقق الشامي: ولنا انه عَلَيْهِ السَّلَامُ كان خرج ليصل بين قوم فعاد الى المسجد وقد صلى اهل المسجد فرجع الى منزله فجمع اهله وصلى بهم ولو جاز ذلك لما اختاروا الصلوة في بيته على الجماعة

(۱)۔ فلاتجب (الجماعة) على مريض الخ ولاعلى من حال بينه وبينها مطر الخ وخوف على ماله او من عزم او ظالم (درمختار) يخافه على نفسه او ماله (الدرالمختار على هامش رد المحتار باب الامام ج ۱ ص ۵۱۹، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵)۔ ظفیر

(۲)۔ وقال المرأة اذا صلت مع زوجها في البيت ان كان قدمها بحذاء قدم الزوج لا تجوز صلاتهما بالجماعة وان كان قدماها خلف قدم الزوج جازت صلاتهما الخ. لو اقتدت به متاخرة عنه بقدماها صحت صلاتهما (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۳۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲)۔ ظفیر

(۳)۔ ردالمحتار باب ما يفسد الصلوة الخ مطلب في احكام المسجد ج ۱ ص ۲۱۹، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۱۔ ظفیر

(۴)۔ البحر الرائق باب الامامة ج ۱ ص ۳۲۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۴۵۔ ظفیر

فی المسجد ولان فی الاطلاق هکذا تقلیل الجماعة معنی فانهم لا یجتمعون اذا علموا انها لاتفوتهم ﴿۱﴾ ومثله فی البدائع وغیره. ومقتضى هذا الاستدلال کراهة التکرار فی مسجد المحلة ولو بدون اذان یؤیده مافی الظهيرية لودخل جماعة المسجد بعد ما صلی فیہ اهلہ یصلون وحدانا وهو ظاهر الروایة. (۱)

ددی روایت خخه ذکرهت صحیح اوراجح کیدل معلومه سوه. ولی چی داظاهر الروایة دی. نودامام ابویوسف روایت به دظاهر الروایة په مقابله کی معمول بها نه وی، اوبله دا چی کله په کراهت اوعدم کراهت کی تعارض راسی نوترجیح کراهت ته وی. کما بین فی موضعه. اوددی مسئلی زیات تحقیق دی دحضرت مولانا رشید احمد گنگوہی رحمۃ اللہ علیہ رساله (القطوف الدانیة فی کراهیة الجماعة الثانية) کی وکتل سی.

دخای دتنگوالی په وجه چی دریم سری خان ته لمونځ ادا کری. نوڅه حکم دی؟ سوال:

(۵۲۰) یوسری خان ته په جومات کی یامیدان کی فرض لمونځ ادا کوی اودهغه سره یو مقتدی هم دی. دادواړه په داسی لوړ ځای کی دی. چی که چیری ددوی سره دریم سری اقتداء وکړی اوورسره ودریږی. نودیریوتلو بیره ده، په داسی حالت کی دغه دریم سری لږ اخوا ته سو او جلا یی لمونځ کول شروع کړه. دده لمونځ به صحیح سی اوکه نه؟

جواب: دغه دریم سری پکاردی چی هغه دی هم ددغه امام اقتداء وکړی که څه هم دمذکوره ضرورت په وجه وروسته جلا ودریږی. اوکه وی نه کړه خان ته یی لمونځ وکی نوبیا هم صحیح سو. (۲)

په ډیر لوی بازار کی چی جومات یووی نوهغه وخت دی څه وکړی؟ سوال: (۵۲۱) که

چیری بازار دیو میل په مقدار کی لوی وی اوپه هغه کی جومات صرف یووی نوآیا دبازار پر ټولو خلکو باندی په جمعی سره لمونځ کول ضروری دی اوکه صرف دجومات پر چار چاپیره خلکو باندی.

جواب: پرتولو باندی په جمعی سره لمونځ کول سنت مؤکد دی خوچاته چی څه عذر داسی وی لکه ناجوړی یاباران یاسخته یخنی وغیره نوهغوی ته جمعه پرینسول درست دی. (۳) درمختار، فقط

چی جومات پریردی اومتصل جمعه وکړی نوڅنگه ده؟ سوال: (۵۲۲) آیاپه دائمی طور سره

(۱). رد المحتار باب الإمامة مطلب تکرار الجماعة ج ۱ ص ۵۱۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳. ظفیر

(۲). وفي الفتح لو اقتدئ واحد باخر فجاء ثالث. يجذب المقتدى الخ مقتضاه ان الثالث يقتدى متاخرا ومقتضى القول بتقدم الامام انه يقوم بجنب المقتدى الاول والذي يظهر انه ينبغي للمقتدى التاخرا اذا جاء ثالث الخ وهذا كله عند الامكان والا تعين الممكن. (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۳۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸). ظفیر (باقی)

جومات پرینوول اودھغه خخه پرخو لاسه فاصله باندی په خپل کورکی باقاعده دجمعی انتظام کول جائز دی او که نه؟

جواب: داجائز نه دی اودجومات جمعه پرینوول په دائمی طور سره معصیت دی. او اصرار پردی باندی فسق دی. قال فی الاجناس لا تقبل شهادته (۱). شامی. فقط

په څومره مقتدیانو دجمعی ثواب ورکول کیږي؟ سوال: (۵۲۳) دجمعی ثواب په څومره کسانو سره حاصلیږي. که صرف یو سړی دامام سره وی، نوبیا به هم ثواب وی او که نه؟

(۵۲۴) مقتدیان به دامام خخه په څومره فاصله باندی دریږي؟

جواب: (۱) که یو مقتدی دامام سره وی نو جمعه به وسی اودجمعی ثواب به ورکول سی. (۲) مقتدیان دی امام خخه په دومره فاصله باندی ودریږي چی بی تکلفه دهغوی سجده وسی. فقط

دوارداتو په وجه چی څوک پرقرآئت اوتشهد باندی قادر نه وی هغه څه وکړي؟ سوال:

(۵۲۵) ما قولکم رحمکم الله فی رجل استولى عليه الواردات حتى لم يقدر على القراءة والتشهد وخرج كلمة هل من مزيد، يا الله اكبر، يا لا اله الا الله، من فمه بلا اختيار منه وامام الناس يصلى بالجماعة يجب عليه الدخول في صلاتهم بالجماعة او يجب عليه الانحراف عن الجماعة عسى ان يجد وقتا يؤدي الصلوة بقرآنة تشهد؟

جواب: يجب عليه الدخول في الجماعة قال عليه الصلاة والسلام اذا اقيمت الصلاة فلا صلاة الا المكتوبة، وقال عليه الصلاة والسلام فعليك بالجماعة فانما ياكل الذنب القاصية، الحديث، فالشيطان ذئب الانسان يسؤل له ويصده عن ذكر الله والمسابقة الى الخيرات، فالواردات المقبولة ما تدعوه الى اتباع السنة السنية لا ما تمنعه عن القربات فلا ينحرف عن الجماعة ويجهد بقدر الوسع ان يزيل تلك الواردات ياتي باوراد الصلوة فما فوت بالاختيار لا يؤاخذ به. فقط والله تعالى اعلم

مسلمان بنګي په جمعه کی شریکیدی سی او که نه؟ سوال: (۵۲۶) مسلمان بنګیان په جومات کی په جمع سره لمونځ ادا کولی سی او که نه؟ اودجومات په تالابو باندی اودس اودس کولی سی او که نه؟

(۳). وفي البدائع تعجب الجماعة عن الرجال العقلاء البالغين الاحرار القادرين على الصلوة بالجماعة من غير حرج الخ وتسقط الجماعة بلا عذر حتى لا تجب على المريض والصحیح انها تسقط بالمطر والطين والبرد الشديد والظلمة الشديدة كذا في التبيين. (عالمگیری مصری الباب الخامس فی الامامة ج ۱ ص ۷۷، ط. ماجديه ج ۱ ص ۸۲..... ۸۳). ظفیر

(۱). رد المحتار. باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۸. ط.س. ج ۱ ص ۵۵۴. ظفیر

جواب: مسلمان بنگیان پہ جومات کی پہ جمعی سرہ لمونخ ادا کولی سی، او دجومات پہ تالابو باندی اودس کولی سی (۱) فقط، (جومات تہ دراتللو پہ وخت کی دومرہ خیال دی کوی چی صفا سترہ اوپاکہ جامہ بی پریدن باندی وی. چی پہ هغه کی نه پلیتی وی اونه بدبویی. اودا دهرچا دیارہ ضروری ده. واللہ اعلم. ظفیر)

دوہمی جمعی دکراہت دلائل: سوال: (۵۲۷) دوہمی جمعی دکراہت خہ دلیل دی؟

جواب: دمقلدینو دیارہ اقوال دفعھاوو اوائمہ وو پہ طور ددلیل کافی دی. نوکلہ چی ظاہر الروایۃ عند الحنفیۃ کراہت دوہمی جمعی دمحلّی پہ جومات کی دی خنگہ چی پہ شامی کی منقول دی نوددی خخہ زیات دمقلدینو دیارہ ہیخ حجت نستہ. پہ شامی کی منقول دی: ومقتضى هذا الاستدلال كراهة التكرار في مسجد المحلة ولو بدون الاذان ويؤيده ما في الظهيرية لودخل جماعة المسجد بعد ما صلى فيه اهله ويصلون وحداناً وهو ظاهر الرواية (۲). الخ اوددی خخہ خہ مخکی مذکور دی چی:

ثم قال في الاستدلال على الامام الشافعي النافي الكراهة ما نصه ولنا انه عليه الصلاة والسلام كان خرج ليصلح بين قوم فعاد الى المسجد وقد صلى فيه اهل المسجد فرجع الى منزله فجمع اهله وصلى بهم ولو جاز ذلك لما اختار الصلاة في بيته عن الجماعة في المسجد ولان في الاطلاق (اي في تجويز الجماعة الثانية) هكذا تقليل الجماعة معنى فافهم لا تفوقم (۳).

نودحضور ﷺ دفعل خخہ او دفعھاوو دتصریح خخہ دمحلّی پہ جومات کی دوہمی جمعی کراہت ثابت سو. پہ دی صورتہ کی کہ چیری بعضی روایات دجوازہم وی نواول خو جواز دکراہت سرہ ہم جمع کیری نوہلنتہ بہ جواز مع الکراہت مراد وی، غایت داچی کراہت تنزیہی بہ وی. بہر حال دوہمہ جمعہ دکراہت تحریمی یاتنزیہی خخہ خالی نہ ده. اوبلہ داچی کم خای پہ کراہت اوعدمی کراہت کی تعارض راسی نو کراہت تہ ترجیح ورکول کیری. لان دفع المضار اولی من جلب المنافع. ہمدامضامین دی، کم چی حضرت مولانا گنگوہی رحمہ اللہ پہ خپلہ رسالہ (کراہت جماعت ثانیہ) کی بیان فرمایلی دی اوپہ هغه کی بی حدیث اوفقھی دهغه روایت جواب ورکری دی، دکم خخہ چی جواز

(۱). دنورو مسلمانانو گذاروپہ شان دوی ہم دی اوخنگہ چی پرنورو عاقلو بالغو مسلمانانو باندی دجمعی شرکت واجب دی، پردوی باندی ہم واجب دی. تجب الجماعة على الرجال العقلاء البالغين الاحرار القادرين على الصلوة بالجماعة من غير حرج. (عالمگیری مصری باب خامس ج ۱ ص ۷۷، ط. ماجدیہ ج ۱ ص ۸۲).

(۲). رد المحتار، للعلامة الشامي، باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳. ظفیر (۳). ایضاً. ظفیر

مفهوم میری۔ حضرت مولانا محمد قاسم صاحب نانوتوی رحمۃ اللہ علیہ پہ دی بارہ کی یوہ فیصلہ کوونکی خبرہ ارشاد فرمایلی ده۔ هغوی فرمایلی دی، چي ددوهمی جمعی په عدم جواز کی یو دلیل ماته ظاهرسو۔ اویو حضرت مولانا احمد علی محدث سهارنپوری رحمۃ اللہ علیہ ته، خوک چي دحضرت مولانا نانوتوی^۱ استاذ دی۔ کم دلیل چي حضرت مولانا نانوتوی^۲ ته معلوم سو۔ هغه دصلوة خوف قصه ده چي باوجود دداسی اردور چي دجنگ موقعه ده بیا هم یوہ جمعه وسوه۔ اودلمانخه گذارو دوی ډلی کرل سوې، او دومره حرکات اوتگ راتگ په لمانخه کی دننه جائز کرل سو خو ددوهمی جمعی اجازت ونه سو حالانکه دا آسانه وه چي یوہ امام یوې ډلی ته پوره لمونځ ورکړي وای اوبل امام دهغه څخه وروسته دوهمی ډلی ته پوره لمونځ په جمعی سره ورکړي وای۔ اووی فرمایلی چي دا دلیل ظاهرتر دی، اوچونکی دالمونځ دحضور صلی اللہ علیہ وسلم دزمانی سره خاص نه وو بلکه اوس هم ددغه ډول کولو حکم دی نونه سی ویل کیدی چي دا ددی دپاره وه چي ټولوته دهغه صلی اللہ علیہ وسلم د اقتداء فضیلت حاصل سی۔ اوکم دلیل چي حضرت مولانا احمد علی رحمۃ اللہ علیہ فرمایلی دی هغه دقیق دی۔ مولانا احمد علی صاحب^۳ فرمایلی دی چي دامسئله ده چي په کم جومات کی یووار دجمعی لمونځ سوی وی نویه هغه جومات کی بیا دجمعی جماعت درست نه دی۔ همدارنگه په شامی (۱) وغیره کی تصریح ده چي دجمع څخه وروسته دی دجامع مسجد دروازې بندی سی هسی نه چي بیا یوڅو سړي راسی اودوهمه جمعه وکړي۔ نوددی په وجهه کی مو چي غوروکی چي ددی عدم جواز څه وجه ده۔ حالانکی شرائط دجمع ټول علی حالها موجود دی۔ مصرهم دی، اذن عام هم سته، لمونځ گذار هم موجود دی په یو ښارکی تعدد دجمعی هم برابر دی۔ بیاڅه وجه ده چي دوباره دجمع جماعت په یوجومات کی صحیح نه وی نوددی څخه ماسوا هیڅ وجه نسته چي دجمع دپاره جماعت هم شرط دی۔ نومعلومه سوه چي جماعت ثانیه جماعت مشروعه نه دی اوکله چي هغه جماعت معتبر نه سو نویو شرط دجمعی فوت سو۔ نومعلومه سوه چي جماعت ثانیه په یوجومات کی صحیح نه دی۔ وهو کما قال رحمه الله۔ فقط

جمعه پریسوال: سوال: (۵۲۸) که چیری یو سړی ددوو کالو څخه په جومات کی متواتر اذان کوی داذان څخه یوه گنټه مخکی جومات ته راتلل، داذان په شوق سره یې دجومات مسافرو ته ډوډی ورکول، دجومات دتیلو اوبتی، لوتې، ځینې وغیره اهتمام کول، دجومات دامام سره هرقسمه امداد کول وغیره، دادخیر کارونه یې داذان دشوق په وجه

(۱) والظاهر انه یغلق ایضاً بعد اقامة الجمعة لئلا یجتمع فیه احد بعدها۔ (ردالمحتار باب الجمعة ج ۱ ص ۷۲۲، ط۔ س۔ ج ۲ ص ۱۵۷)۔ ظفیر

کول. که چیری یو سړی دی دا اذان کولو څخه بند کړی او په دغه وجه سره هغه مذکوره بالا کارونه پرېږدی نو شرعاً څه حکم دی؟ مؤذن جومات ته راتلل هم پریښی دی په خپل کور کی لمونځ کوی.

جواب: دا اذان کولو ثواب په حدیثونو کی ډیر زیات وارد سوی دی په دی شرط چی اذان پروخت باندی او په صحیح طریقی سره کوی. لیکن دا اذان څخه زیات ثواب په جمعی سره دلمانځه کولو دی. اوددی تاکید ډیر زیات دی. نوکه چیری مؤذن مذکور په څه وجهی سره خلکو دا اذان کولو څخه بند کړی وی نو هغه ته جائزه دی چی په جومات کی په جمع سره لمونځ کول هم پرېږدی، دا ډیر بد دی. (۱) البته که چیری هغه مؤذن اذان صحیح کوی او په وخت باندی یی کوی اولوجه الله یی کوی او په دی شوق کی یی نور دخیر کارونه هم کول اود جومات هر قسم خبرگیری یی کوله نوبی وجهی هغه دا اذان څخه بندول بد دی. دمحلې اود جومات خلکو ته پکاردی چی هغه دی دا اذان کولو څخه نه بندوی. لیکن که چیری په څه وجهی سره هغوی بند کړی وی نودغه مؤذن ته دا گنل پکاردی چی په موجب حدیث شریف: انما الاعمال بالنیات، هغه ته به د نیک نیت ثواب ورکول کیږی اوجمعه اونور دخیر کارونه پریښوول نه دی پکار. ولی چی دادکم فهمی خبره ده چی که چیری د ثواب یوکار په هغه بندسو نونور کارونه د ثواب اوضروری امور شرعیه یعنی جماعت وغیره هم پرېږدی. فقط

جذامی دی د جمع د شرکت دپاره جومات ته نه راځی: سوال: (۵۲۹) د جذام مرض متعدی ناجوړی ده او که نه؟ که چیری جذامی سړی د جمعی سره لمونځ ادا کول غواړی او خلگ د هغه څخه نفرت کوی، ددی مجبوری په حالت کی هغه ته په خپل کور کی لمونځ کول جائز دی او که نه؟ اود جمعی پریښوولو گناه به د چا پر ذمه وی. اوداچی مشهوره ده چی جذامی ته ډوډی په نیزې باندی دور کولو حکم دی. ددی څه اصل دی؟

جواب: د جذامی دپاره حکم هم دغه دی چی هغه دی جومات ته نه راځی. او په جمعه کی دی نه شریکیږی او په کور کی دی لمونځ کوی. نود جمعی په ترک کولو کی پر هغه باندی هیڅ گناه نسته بلکه هغه ته حکم هم دغه دی او په جمعه کی شریکیدل د هغه دپاره مکروه دی او گناه ده. درمختار (۲). فقط

(۱). وَالْجَمَاعَةُ سُنَّةٌ مُّؤَكَّدَةٌ لِلرِّجَالِ وَقِيلَ وَاجِبَةٌ وَعَلَيْهِ الْعَامَّةُ (در مختار) قال فی شرح المنیة والاحکام تدل علی الوجوب من ان تارکها بلا عذر یعذر وترد شهادته ویاثم الجیران بالسکوت عنه (ردالمحتار). باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷. ظفیر غفرله.

(۲). ویمنع منه ای المسجد وکذا کل مؤذن (در مختار) وکذا لک القصاب والسمک والمجذوم والابرص اولی =

پہ یوجومات کی دوه اذانہ اودوی جمعی جائز دی اوکھ نہ؟ سوال: (۵۳۰) کہ چیری پہ یو

جومات کی امام حنفی وی اودخہ زمانی خخہ دغیر مقلدینو ددلی یو سپری هلته لمونخ کول شروع کړی. اوآمین بالجهر وغیره کوی اوموجوده امام کله کله دصحیح معنی په خیال وظیفه (شیئاً لله) وایی. ددی دپاره غیر مقلدینو هغه مشرک وگرزوی اوپه هغه پسی لمونخ کول یی پرینبول. خبره تردی ورسیده چی په دغه جومات کی دوه اذانہ او دوی جمعی کیږی. داسی کول شرعاً جائز دی اوکھ نہ؟ اوزور امام ته مشرک ویل څه حکم لری.

جواب: دوه اذانہ اودوی جمع کول په یوجومات کی جائز نه دی (۱) اومذکور امام مشرک نه دی، هغه ته مشرک ویل غلط دی. البته وظیفه: شیئاً لله دغه امام ته پرینبول پکار دی، ځکه چی داوظیفه جائز نه ده. (۲) اوامام ته دداسی مشتبه امورو څخه احتراز کول پکار دی. فقط

چی صرف ماشومان مقتدیان وی نوهم جمعه کیږی: سوال: (۵۳۱) کله چی بالغ مقتدیان پیدا نه سی نوصرف دماشومانو په مقتدیانو جوړیدلو سره به دجمعی ثواب ورکول کیږی اوکھ نه؟

جواب: که چیری مقتدی بالغ هیڅوک نه وی نوصرف دماشومانو په مقتدیان جوړولو سره به دجمعی ثواب ورکول سی. (۳) فقط

څوک چی اذان آوری بیاهم جومات ته نه راځی دهغه لمونخ صحیح کیږی اوکھ نه؟ سوال:

(۵۳۲) که چیری دمحلې یوسپری اذان اوری اوجومات ته نه راځی اوپه جمع کی نه شریکیږی په کورکی لمونخ کوی نودهغه دپاره څه حکم دی اودهغه لمونخ کیږی اوکھ نه؟ **جواب:** په جمعی سره لمونخ کول واجب دی ددی پرینبونکی فاسق دی. دمحلې خلگوته پکار دی چی هغه ته په جمعی سره دلمانځه کولو تاکید وکړی کنه هغوی به هم گنهگار وی قصداً جمعه پرینبونکی ته سزا ورکول کیږی او دهغه شاهدی معتبره نه ده (۴) لیکن دهغه لمونخ صحیح کیږی دقضا راگزولو ضرورت یی نسته. (۵) فقط

= باللاحق (ردالمحتار. باب ما یفسد الصلوة وما یکره مطلب فی احکام المسجد ج ۱ ص ۲۱۹، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۱). ظفیر

(۱). اهل المسجد اذا صلوا باذان وجماعة یکره تکرار الاذان والجماعة فیہ (عالمگیری. الباب الثاني فی الاذان ج ۱ ص ۵۱، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۵۴). ظفیر

(۲). وگوری مائة مسائل دحضرت شاه اسحق دهلوی.

(۳). وتحصیل فضیلة الجماعة بصلوته مع واحد (ای من الصبیان) الا فی الجمعة فلا تصح بثلاثة منهم. (الاشباه والنظائر احکام الصبیان ص ۴۸۰). ظفیر

(پاته حواشی په آینده صفحه کی وگورئ)

پہ کور کی دہنخو سرہ جمعہ ادهغه ثواب: سوال: (۵۳۳) پہ کور کی دہنخو سرہ جمعہ کول جائز دی اوکھ نہ؟ دہشتی زیور پہ حصہ کی دی چی سپری ته صرف دہنخو امامت پہ داسی خای کی مکروه تحریمی دی کم خای چی هیخ یوسپری نه وی، نه خوک محرمه بنخه لکه مور خوروی، که چیری خوک سپری یامحرمه بنخه وی نوبیا مکروهه نه ده. که بعضی خوک داسی جمعہ سنت وگنی اودخپلی بی بی یامحرمی سرہ جمعہ وکپی نو دجمعی ترک کولو دوعید خخه خلاصیدی سی اوکھ نه؟ اوکھ چیری پہ کور کی جمعہ سنت وی نوپه یوحديث کی چی داسبابو اوکورونو سوزولو اراده چی رسول الله ﷺ فرمایلی وه، داوی ده؟ غرض داچی بعضی خلک پہ کورکی جمع سنت موکده گنی اواداء کوی یی نوخه حکم دی؟

جواب: دہنخو خان ته جمعہ مکروه تحریمی ده. لهذا بنخی دی جمعہ نه کوی یعنی پہ داسی شان چی امام هم بنخه وی داسی جمعہ دی نه کوی. ویکره تحریمًا جماعة النساء الخ کما تکره امامة الرجل لهن فی بیت لیس معه رجل غیره ولا محرم منه کاخته وزوجته (۱) ترجمه: ددی هم هغه ده کمه چی دہشتی زیور حصه ۱۱ خخه یی مسئله نقل کپیده، پس داهم صحیح ده. نوکه چیری په جومات کی جمع ونه سی نوپه داسی کولو سره دترک جماعت عذاب خخه خلاصیدی سی. الغرض اصل دادی چی جومات ته دی خای اوپه جمعہ کی دی شریکیږی. که چیری کله اتفاقاً په جومات کی جمعہ نه ونیسی نوپه کورکی دی بنخی اوماشومان شامل کپی، اوجمع دی وکپی خنکه چی په درمختارکی دی. اودحديث احراق بیوت خخه ثابتیږی چی سپړوته بغیر دعذر په کورکی جمعہ کول نه دی پکار، بلکه جومات ته دی راخی، اوپه جمع کی دی شریکیږی اوکھ چیری کله په اتفاق سره جمعہ نه وسوه نوپه صوره مذکوره سره دی په کورکی جمعہ وکپی. دانه چی دجومات جمعہ پرینبوول اودکورونو کی جمعہ کول سنت دی. داسی نه

(۴). فتسن او تجب ثمرته تظهر فی الاثم بتركها مرة على الرجال العقلاء البالغين الاحرار القادرين على الصلاة بالجماعة من غير حرج ولو فاتته ندب طلبها فی مسجد اخر الا المسجد الحرام ونحوه (در مختار) قال فی النهر الا ان هذا يقتضى الاتفاق على ان تركها مرة بلا عذر يعزرو وترد شهادته ويأثم الجيران بالسكون عنه (رد المحتار. باب الامامة ص ۵۲۰، ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۴، ۵۵۵). ظفیر

(۵). په دی سلسله کی دا حديث مشهور دی، لاصلوة لجار المسجد الا فی المسجد. دجومات دخوا اوشا اوسیدونکی که بغیر دشرعی عذر خخه په جمعی سره لمونځ نه ادا کوی نودهغه لمونځ ادا کیږی. داپه طور دتهديد (زورنی) دی. بیا دا حديث ضعیف هم دی. ددی دپاره وگوری شرح سفر السعادة، خاتمه ص ۵۳۵ والله اعلم، ظفیر

(۱). الدر المختار هامش رد المحتار. باب الامامة ص ۵۲۸ ج ۱ و ص ۵۲۹، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵. ظفیر

ده. دغه رڪم شامی دا واقعہ لیكلی ده چی یو وار حضرت نبی ﷺ په یوقوم کی دصلح کولو دپاره تشریف وړی وو چی جومات ته راغی نوجمعه سوی وه. هغه وخت هغوی په خپل کور کی اهل اوعیال راجمع کړل اوپه جمعی سره یی لمونځ ادا وفرمایي (۱) ددی څخه داهم ثابتہ سوه چی په کور کی جمع کول په داسی حالت کی دی چی په جومات کی جمع ونه ونیسی. فقط

دامام دعداوت په وجه جمعه ترك كول نه دی پکار: سوال: (۵۳۴) مؤذن دچاچی دااعتراض دی. چی دپیش امام زما سره عداوت دی. په همدی وجه په امام پسی لمونځ نه کوی، همیشه ځان ته لمونځ کوی، دهغه لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟ اودهغه اذان مکروه دی اوکه نه؟

جواب: دا عذر دجمعی پریښوولو شرعاً خطا اوغلط دی اودجمعی پریښوولو عادت جوړول اوهمیشه جمعه ترك کول موجب دفسق اومعصیت دی اودفاسق اذان مکروه دی. اودهغه اعاده مستحب ده. ویعاد اذان جنب ﷻ درمختار. زادالقهستانی والفاجر والراکب والقاعد ﷻ شامی (۲).

(که څه هم دهغه لمونځ کم چی ځانته کوی جائز کیږی، خودجمعی دثواب څخه محرومه پاته کیږی. اودجمعی دپریښوولو په وجه گنهگار دی. ظفیر)

ددین علم ښوولو وخت کی جمعه پریښوول درست دی اوکه نه؟ سوال: (۵۳۵) که چیری زید ددین دعلم درس ورکوی نودماخستن جمعه ترك کیږی. په دی صورت کی څه حکم دی.

جواب: په درمختار کی منقول دی چی دفقهی دعلم په حاصلولو اومطالعه کی مشغوله کیدل بعضو علماوو دجمعی ترك کولو عذر گرزولی دی یعنی من جمله دهغه عذرونو څخه دکمو په وجهی سره چی ترك جماعت احیاناً وسی نوهیڅ خرج نسته. مشغولتیا دعلم فقهی ده. لیکن که په جمعی ترك کولو باندی همیشه والی کوی نومعذوره نه دی، بلکه واجب التعزیر دی. (۳)

(۱). حدیث احراق دادی: عن ابی هريرة ؓ قال قال رسول الله ﷺ والذي نفسي بيده لقد هممت أن آمر بحطب فيحطب ثم أمر بالصلاة فيؤذن لها ثم أمر رجلاً فيؤم الناس ثم أخلف إلى رجل ل. وفي رواية: لا يشهدون الصلاة فأحرق عليهم بيوتهم ﷻ رواه البخاري ولمسلم نحوه (مشکوٰۃ باب الجماعة وفضلها فصل اول ص ۹۵). ظفیر ولنا انه عليه الصلاة والسلام كان خرج ليصلح بين قوم فعاد الى المسجد وقد صلى اهل المسجد فرجع الى منزله فجمع اهلته وصلى، ولو جاز ذلك لما اختار الصلوة في بيته على الجماعة في المسجد ﷻ (ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۸، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳). ظفیر

(۲). رد المحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۲۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۳. ظفیر

(۳). فلا تجب (الجماعة) على مريض ﷻ وكذا اشتغاله بالفقه لا بغيره كذا جزم به الباقي تبعاً للبهنسي اي الا اذا =

دوہمی جمعی دجواز دپارہ دامام او مؤذن دعدمی تعیین شرط او دہغہ حیثیت: سوال:

(۵۳۲) فقہاوو چی دافرمایلی دی چی جماعت ثانی پہ جومات قارعة الطريق (دلاری دغارے مسجد) کی جائز دی اوددی یی داتعریف کپی دی، چی کم حای امام اومؤذن معین نہ وی۔ ددی تعریف پربنا باندی بہ نن صبا پہ اکثر و حایونو کی ہیخ یوداسی جومات راونہ وزی چی خوک امام اومؤذن معین نہ وی، لہذا جماعت ثانی بہ گرسرہ جائز نہ وی۔ اوپہ اکثر و کلیوکی امام اومؤذن معتین نہ وی نو ددی تعریف خخہ لازمیری چی ہلتہ دی پہ ہرجومات کی دوہمہ جمعہ جائزوی۔ ماتہ داشبہہ دہ چی داتعریف ہغہ ډول تعریف خوبہ نہ وی لکہ خنگہ چی دمصر تعریف دی۔ چی دخیلی زمانی پہ اعتبار سرہ یی فقہاوو تعریف وکی۔

جواب: دقاعدہ کلیہ دفقہاوو دہ چی پہ کم جمات کی امام اومؤذن مقرر وی ہلتہ دوہمہ جمعہ مکروہ دہ برابرہ خبرہ دہ کہ ہغہ دنبار جوماتونہ وی اوکہ دکلیو۔ پس اشکال ہیخ نستہ۔ دہمدی قاعدی مطابق دی عمل وسی۔ (۱) فقط

پہ یو جمات کی دوی جمعی: سوال: (۵۳۷) دلتہ جومات تہ دروژہ مات دپارہ ډوډی

راوډل کیری۔ دمانبام داذان سرہ روژہ ماتہ کپی اوخوراک شروع کپی چی پہ ہغہ کی اکثرہ خلگ خولاندی کنسینی اوروژہ ماتہ کپی۔ داذان کیدلو خخہ وروستہ دلسو دقیقو وقفی خخہ وروستہ جمعہ دریپی۔ اوبعضی حضرات پرچت باندی روژہ ماتہ کپی۔ ہر لمونخ گذار پہ اطمینان سرہ دروژہ مات خخہ فارغہ سی او پہ جمع کی شامل سی۔ خو

= واذب تکاسلا فلا يعذر ويعزر ولو باخذ المال يعني بحبسه عنه مدة ولا تقبل شهادته (الدر المختار علی هامش ردالمحتار۔ باب الإمامة ج ۱ ص ۵۲۰، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۵). ظفیر

(۱). ویکرہ تکرار الجماعة باذان واقامة فی مسجد محلہ لا فی مسجد طریق اومسجد لا امام لہ ولا یؤذن (درمختار) قوله یکرہ تحریماً لقول الکافی لا یجوز والمجمع لا یباح، وشرح الجامع الصغیر انه بدعة کما فی رسالۃ السندي (۲)، قوله باذان ۛ عبارته فی الخرائن اجمع مما هنا ونصها: ویکرہ تکرار الجماعة فی مسجد محلہ باذان واقامة الا اذا صلی بهما فیہ او لا غیر اهلہ او اهلہ بمخافة الاذان ولو کرر اهلہ بدونها او کان مسجد طریق جاز اجماعاً کما فی مسجد لیس لہ امام ولا مؤذن ویصلی والناس فیہ فوجاً ۛ والمراد بمسجد المحلہ ما لہ امام وجماعة معلومون ۛ ومقتضى هذا الاستدلال کراهة التکرار فی مسجد المحلہ ولو بدون الاذان (رد المحتار باب الإمامة مطلب فی تکرار الجماعة فی المسجد ج ۱ ص ۵۱۲، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۲) الا فی مسجد علی طریق فلا یاس بذلک (در مختار) هو مالیس لہ امام ومؤذن، راتب (رد المحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۲۷، ط. س. ج ۱ ص ۳۹۵). ظفیر

② رسالۃ السندي، دعلامہ سندي رحمہ اللہ دارسالہ پہ عربی ژبہ کی اوترننہ پوری مخطوطہ وہ، مور تہ یی یوہ نسخہ پہ لاس راغلہ او دفتاویٰ دہمدی جلد پہ پای کی بہ انشاء اللہ دتحقیق او تعلیق سرہ وړاندی کړل سی۔ محمد احمد الحقانی

دجت والا حضرات پہ جمعہ کی نہ شاملیہی۔ کله چي لاندی جمعہ تیرہ سی نودجت والا حضرات دوہمہ جمعہ کوی۔ داجائز دی اوکھ نہ؟

جواب: بنہ دادہ چي پہ اولہ جمعہ کی شامل سی اودجمع کیدلو پہ وخت کی دی پہ خوراک اوچنباک کی نہ مشغولیہی۔ الا بضرورة۔ اولاندی خلگو تہ داپکاردی چي لہ نورہ وقفہ وکری دپارہ ددی چي ٲول خلگ پہ اطمینان سرہ خہ خوراک وکری او پہ جمعہ کی شامل سی۔ (۱) فقط

دیوہ لمونخ گزار انتظار خنکھ دی؟ سوال: (۵۳۸) یوسری دی چي دھغہ دشیپی اوورخی اکثرہ حصہ پہ جومات کی تیریہی، کہ چیری کله کله ہغہ دلمانخہ پہ وخت کی دجومات خخہ دباندی خیلہ رانہ سی (اوپہ جومات کی لمونخ دگری پہ حساب سرہ پرمقرر وخت باندی کیہی) اوتول خلگ جومات تہ راغلل اودلمانخہ مقرر وخت ہم سونوآیا ددغہ سہی داذاں خخہ ماسوا دوہم وار بیا خبرول پکاردی اوکھ نہ؟ اودھغہ پہ انتظار کی پہ جمعہ کی تاخیر کول درست دی اوکھ نہ؟ اوپہ دی تاخیر سرہ بہ پہ جمعہ کی خہ قسم کراہت رازی اوکھ نہ؟

جواب: پہ دوبارہ خبرولو کی پہ صورۃ مذکورہ کی ہیخ حرج نستہ۔ اوکھ چیری دھغہ یا دبل چاپہ وجہی سرہ پہ جمعہ کی دومرہ اندازہ تاخیر وسی چي وخت مکروہ نہ سی او نورو لمونخ گزاروتہ تکلیف نہ وی نویہ دی کی ہم ہیخ حرج نستہ۔ (۲)

کہ دجمعی پہ وخت کی خوک سنت کوی نوامام یی انتظار وکی اوکھ نہ؟ سوال: (۵۳۹) دماپنبن لمونخ پردوی بجی کیہی۔ دوو بجوتہ دری منتہ پاتہ وہ چي یوسری دماپنبن دستو نیت وتہی۔ پہ دریم رکعات کی دوی بجی سوی۔ پہ دی صورۃ کی آیا امام تہ ددومرہ تاخیر کولو اجازہ ستہ اوکھ نہ چي ہغہ سہی خلور رکعاتہ پورہ کری؟

جواب: دغومرہ اجازہ ستہ۔ (۳)

دعذر پہ وجہ دجمعی پریہوولو گنجائش ستہ اوکھ نہ؟ سوال: (۵۴۰) دزید دکورسرہ متصل یوجومات دی چي پہ ہغہ کی پنخہ وختہ اذان کیہی اوبعضی وخت پہ جومات کی دہکنخلو کولو نوبت ہم راسی دجمعی قائمونکی خلگ دجومات داحترام مطلق خیال نہ کوی۔ زید تعلیم یافتہ دمسائلو خخہ خبردی۔ لیکن جومات تہ پہ جمعی سرہ

(۱)۔ ویکرہ تکرار الجماعة ﷺ فی مسجد محلۃ (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲)۔ ظفیر

(۲)۔ والتثویب حسن عند المتأخرین ﷺ وینتظر المؤذن الناس الخ عالمگیریہ ج ۱ ص ۵۴، ط. ماجدیہ ج ۱ ص ۵۲۔

(۳)۔ ایضاً (مخکنی حوالہ)۔

دلمونځ ادا کولو دپاره نه ځی. دزید دطرفه څخه په وخت دااعتراض دا جواب ورکول کيږی. چی چونکی دجومات دا احترام او آدابو خیال نه ساتل کيږی اویو دتفريح ځای یی مقرر کړی دی. په پوهولو سره هم خلگ دخپلو حرکتونو څخه نه منع کيږی. په دی وجه زه په کور کی لمونځ کول ښه گڼم. بعضی خلگ وایی چی جمع پریښوونکی ته دخپلی مورسره دزنا کولو دومره گناه ورکول کيږی آیا داصحیح ده؟ یا دداسی سپی گرسره لمونځ نه کيږی؟

جواب: دزید نیت که چیری خالص وی اوپه حقیقت کی هغه دمذکوره وجوهو په وجه لمونځ په کور کی کوی نوممکنه ده چی عند الله دجماعت دمؤاخذي څخه خلاص سی. په هرحال احتیاط په همدی کی دی چی په جومات کی په جمع سره لمونځ کوی. اودبعضو خلگو داوینا چی دجمعی پریښوولو گناه داسی ده لکه چی دخپلی مور سره زنا وکړی نو داغلطه ده. بی عذر جمع پریښوونکی گنهگاریږی اولمونځ یی صحیح کيږی. اوکه چیری یوصحیح عذر وی یا امام مبتدع اوفاسق وی نوبیا به په جمعی پریښولو سره نه گنهگاریږی. که څه هم په جمع کی شرکت ښه دی. (۱) فقط

جائز نه دی: سوال: (۵۴۱) یو سپی ددیری مودی راهیسی دجومات امام دی. هیڅ کار خلاف شریعت نه کوی نوکم سپی چی په دغه امام پسی لمونځ نه کوی په سبب دتکبر چی زه ددی عالم امام څخه ښه یم، علم خوزما زیات نه دی، خوزما اعمال دمسجد دامام څخه ښه دی یعنی ماتحیة المسجد هیڅکله نه دی پریښی، اوامام څوواره پریښی دی. اوزه نوافل زیات اداء کوم، نودغه سپی جمعه پریږدی اوځانته لمونځ کوی؟

جواب: مذکوره سپی ته جمعه ترک کول په وجه مذکوره سره درست نه دی اوعذر دهغه غلط دی اوپه شامی کی دی چی بغیر عذر جمعه ترک کونکی ته به سزا ورکول کيږی. اودهغه شاهدی مردود ده: کما نقل عن شرح المنیة والاحکام تدل علی الوجوب من ان تارکها بلا عذر یعزر وترد شهادته (۲) الخ. فقط

دښځو دلمانځه دپاره عید کاه ته تلل؟ سوال: (۵۴۲) دښځو ته دسپړیو په شان عیدگاه ته دلمانځه دپاره تلل درست دی اوکه نه؟

(۱). فتسن او تجب ۱۱ علی الرجال العقلاء البالغین الاحرار القادرین علی الصلاة بالجماعة من غیر حرج (در مختار) فبالحرج یرتفع الاثم یرخص فی ترکها ۱۱ فی نور الايضاح وانقطع عن الجماعة العذر من اذارها وکانت نیته حضورها یصلح له ثوابها صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (در مختار) افاد ان الصلاة خلفهما اولی من الانفراد. ردالمحتار. باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۸، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۴. ظفیر

(۲). رد المحتار، باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲. ظفیر

جواب: پہ دی زمانہ کی بلکہ دھیر مخکی خخہ دہنخو پہ جمعہ کی دشریکیدلو دپارہ جومات او عید گاہ تہ تلل ممنوع او مکروہ دی۔ دصحابہ وو ﷺ پہ زمانہ کی دامنع سوی وہ۔ کما ورد فی الاحادیث (۱) پہ درمختار کی دی: ویکرہ حضورہن الجماعة ولو لجمعة وعید ووعظ۔ (۲)

ازواج مطہرات بہ پہ جمع کی شریکیدلی اوکہ نہ؟ سوال: (۵۴۳) ازواجو مطہراتو ﷺ

او

دخواصو صحابہ وو ﷺ مستوراتو بہ پنخہ وختہ پہ جماعت اوجمعی او اخترونو کی شرکت کوی اوکہ نہ؟

جواب: درسول اللہ ﷺ پہ زمانہ کی بہ ہنخی پہ پنجگانہ لمونخ اوجمعی او اخترونو کی حاضریدلی خوداسی نہ لکہ خنکہ چی بہ سہی پہ پاییندی سرہ حاضریدل اودحجاب آیت دنازلیدلو خخہ وروستہ پہ دی کی زیاتہ تنگی وسوہ حتیٰ چی حضرت عمرؓ ہنخی پہ جومات کی دلمونخ کولو خخہ بندی کپی نوبنخو دحضرت عائشیؓ پہ خدمت کی شکایت وکی چی رسول اللہ ﷺ اجازہ فرمایلی دہ، او عمرؓ یی منع کوی نو حضرت عائشیؓ دہنخو حمایت ونہ کی بلکی دحضرت عمرؓ تائید یی وفرمایلی۔ او وی فرمایلی چی کہ چیری رسول اللہ ﷺ دہنخو دحالت مشاہدہ فرمایلی وای کم چی اوس ددوی حالت دی نوضرور بہ یی دوی منع فرمایلی وای۔ (۳) فقط

پہ دوہمہ جمعہ کی شرکت وسی اوکہ نہ؟ سوال: (۵۴۴) دوہمہ جمعہ مکروہ دہ، کہ چیری بندہ دمحللی جومات تہ ورسیری اودوہمہ جمعہ تیارہ وی یا ولاپہ وی نو شریک سی یابل جومات تہ چیری چی دجمعی سرہ دشریکیدلو گمان وی ولاپہ سی؟
جواب: بل جومات تہ دی ولاپہ سی۔ یا کہ کیدی سی نودنورو خلگو سرہ دی پہ بل یو خای کی جمعہ وکری۔ (۴) فقط

(۱). وگوری مسلم شریف باب خروج النساء الی المساجد ج ۱ ص ۱۸۳. ومشکوۃ باب الجماعة.

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۹، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۳). عن عمرة بنت عبد الرحمن انها سمعت عائشة زوج النبي ﷺ تقول لو ان رسول الله ﷺ رأى ما احدث النساء لمنعهن المسجد كما منعت نساء بنی اسرائیل قال فقلت لعمرة انساء بنی اسرائیل صنعن المسجد قالت نعم (مسلم باب خروج النساء الی المساجد ج ۱ ص ۱۸۳).

(۴). وإذا فاتت الجماعة لا يجب عليه الطلب في مسجد آخر بلا خلاف بين أصحابنا لكن إن أتى مسجداً آخر ليصلي بهم مع الجماعة فحسن وإن صلى في مسجد حيّه فحسن وذكر القدوري أنه يجمع في أهله ويصلي بهم. (عالمگیری مصری. فصل فی الامامة ص ۷۷ ج ۱، ط. ماجدیہ ج ۱ ص ۸۲، ۸۳). ظفیر

دتکبیر اولی وخت دکم خای خخه ترکم خای پوری دی؟ سوال: (۵۴۵) دتکبیر اولی ثواب تر کله پوری وی؟ **جواب:** داوولنی رکعات تر رکوع پوری دشاملیدلوسره به دتکبیر اولی ثواب حاصل سی. کما فی الشامی: وقیل بادراک الركعة الاولى وهذا اوسع وهو الصحيح. (۱) شامی ص ۳۵۳، جلد اول.

داعادی په جمعه کی په شریکیدلو سره فرض کولی سی اوکه نه؟ سوال: (۵۴۶) که چیری لمونځ دجمعی سره اداء سو اوپه لمانځه کی څه داسی غلطی وسوه چی په هغې سره دلمانځه داعادی ضرورت سو. اوس چی کم لمونځ دوباره کول کیږی په هغه کی نوی لمونځ گذار شریکیدلی سی اوخپل لمونځ اداء کولی سی اوکه نه؟

جواب: که چیری په مخکی وارکی لمونځ بالکل نه وو سوی مثلاً باطل سوی وو نود نوو لمونځ گذارو لمونځ داعادی په وخت کی اداء سو. اوکه چیری دیواجب په ترک سره دلمانځه اعاده واجب وه نودنوو لمونځ گذارو لمونځ به نه صحیح کیږی. (۲) فقط

په کم خای کی چی امام اومؤذن متعین نه وی هلته دوهمه جمعه جائز ده اوکه نه؟ سوال: (۵۴۷) ددی خای په جوماتونوکی عموماً نه خودجمعی دلمانځه وختونه مقرر دی نه امام اومؤذن. صرف دماښام په وخت کی څه سپی راسی نو په دی جوماتونو کی دوهمه جمعه جائز ده اوکه نه؟

جواب: په داسی جمات کی په کم کی چی امام اومؤذن اوجماعت معین نه وی نودوهمه جمعه جائز ده. (۳) فقط

دبدعتیانو په مخالفت سره به دمخکی امام په جماعت کی هیڅ فرق نه راځی: سوال: (۵۴۸) که چیری یوسری دپنځلسو یا شلو کالو راهیسی په یوجمات کی امام وی بعضی خلگ ددغه امام سره دنفسانیت په غرض یادعقائدو داخلاف په وجه دغه امام ایستل غواړی حالانکه امام متبع سنت دی، اودغه ډله دبدعتیانو خخه وی اوماسوا ددغه ډلی خخه نور ټول مقتدیان په امام رضامند وی او دبدعتیانو ډله دضد په وجه یوهم خیال امام ودروی اودمخکنی امام په خای باندی جمعه کوی، وروسته دهغه خخه مخکنی

(۱). ردالمحتار. باب صفة الصلوة مطلب فی وقت ادراک فضیلة الافتتاح ج ۱ ص ۴۹۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر
(۲). والمختار انه جابر للاول لان الفرض لا یتکرر (درمختار) ای الفعل الثاني جابر للاول بمنزلة الجبر بسجود السهود وبلاول یخرج عن العهدة وان کان علی وجه الکراهة علی الاصح کذا فی شرح الاکمل علی اصول البزدوی. (ردالمحتار باب صفة الصلوة مطلب واجبات الصلوة ج ۱ ص ۴۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۷). ظفیر
(۳). ویکره تکرار الجماعة باذان واقامة فی مسجد محلة لا فی مسجد طریق اومسجد لا امام له ولا مؤذن (الدر المختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۱۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲). ظفیر

امام جمعه ورکوی نودمخکی امام لمونخ درست وی اوکے نہ؟ کہ چیری پہ یو وخت کی نوی امام اوزور امام پہ جهری قرأت سره جمع کوی نوکم لمونخ صحیح کیبری اوکم نہ؟
جواب: دامام سابق جماعت بغیر کراہتہ درست دی، هغه جماعت ثانیہ نہ دی بلکه دبی اتفاقی گناه دبدعتیانو پردغه فرقی باندی ده، اودهغوی پرامام باندی ده اودهغوی جمع معتبره نہ ده او ددواړو جمعو په یو وخت کیدلوکی هم گناه ده، پرنوی امام اوبدعتیانو مقتدیانو باندی ده. دزور امام په جمعه کی هیخ کراہت نسته. (۱) فقط

دوهمه جمعه جائزه ده او که نه او دجمعی کیدلو خخه وروسته په جومات کی جلا جلا

لمونخ ښه دی یا په کورکی په جمعی سره؟ سوال: (۵۴۹) په جومات کی دوهمه جمعه کول جائز دی او که نه؟ او دجمعی کیدلو خخه وروسته خان خان ته په جومات کی لمونخ ادا کول ښه دی او که په ځنگل یا کورکی په جمعی سره اداء کول ښه دی؟ او په ځنگل یا په کورکی اذان او تکبیر ویل ښه دی او که نه؟ او دجومات پرچت باندی یادجومات په تالابو باندی یا کمه کوټگی چی دجومات خخه دباندی ده په هغه کی دوهمه جمعه کول جائز دی او که نه؟

جواب: په کور یا ځنگل کی په جمعی سره لمونخ کول ښه دی. په ځنگل یا کور کی اذان او تکبیر ویل ښه دی. صرف تکبیر ویل هم کافی دی. که په کورکی کوی نو ددغه محلی په جومات کی چی کم اذان سوی دی هم هغه کافی دی صرف تکبیر دی وویي. دفرش په مینخ کی چی کم تالاب دی یا دجومات بام اوچت، داتول دجومات په حکم کی دی. هغه کوټه گي. وغیره چی دباندی ده په هغه کی دوهمه جمعه جائز ده. (۲) فقط

دامام راتللو خخه مخکی چی کم سړی لمونخ وکی هغه دجمعی په حکم کی نه دی:

سوال: (۵۵۰) دیوجومات امام دسهار په وخت کی ناوخته راځی. یو مقتدی وختی راځی او هغه په لمانځه کی په جهر سره قرأته وایی او یو جاهل لمونخ گزار ددغه مقتدی سره نه شاملیری بلکی دامام انتظار کوی دافعل دهغه جائز دی او که نه؟

(۱). ولوصلی بعض اهل المسجد باقامة وجماعة ثم دخل المؤذن والامام وبقية الجماعة فالجماعة المستحبة لهم والكرهه للاولی كذا فی المضمرة، عالمگیری مصری باب ثانی فی الاذان ص ۵۱ ج ۱، ط ماجدیه ج ۱ ص ۵۴. ظفیر (۲). قال علیه الصلاة والسلام صلوة الجماعة تفضل صلوة الفذ بسبع وعشرين درجة، مشكوة ص ۹۵ ثم لهما سنة للصلوات الخمس اداء أو قضاء اذا صليت بجماعة، كبرى ص ۳۵۷، ولا يكره تركهما لمن يصلي في المصر إذا وجد في المحلة ولا فرق بين الواحد والجماعة. والافضل أن يصلي بالاذان والإقامة وإذا لم يؤذن في تلك المحلة يكره له تركهما ولو ترك الاذان وحده لا يكره ولو ترك الإقامة يكره ويكره للمسافر تركهما وإن كان وحده ولو ترك الإقامة أجزأه ولكنه يكره فإن أذن وأقام فهو حسن. عالمگیری ص ۵۲ مطبوعه هند، ماجدیه ج ۱ ص ۵۴.

جواب: جماعتِ اولیٰ ہم ہفہ وی کم چی دمحلٰی امام دمحلٰی دخلگو سرہ اداء کوی نو دغہ جاہل لمونخ گزار تہ دمحلٰی دامام دجمعی انتظار کول پیکاردی۔ (۱) فقط

مقرر امام چی دمقتدی نہ راتلو پہ وجہ خائتہ لمونخ وکری نوخہ حکم دی؟ سوال:

(۵۵۱) یوجومات چی دآبادی خخہ پرفاصلہ باندی دی، اویہ دی وجہ پہ دغہ جومات کی اکثرہ جمعہ نہ کیری نوآیا پر خالد باندی (چی مقرر امام دی) پہ دی صورتہ کی ہلتہ لمونخ کول سرہ دجمعی پرتک کولو خہ گناہ خوبہ نہ وی؟

جواب: پہ دی صورتہ کی دجمعی ترک کولو گناہ پر خالد باندی نستہ بلکی کلہ چی خوک رانہ سی نو خالد دی داذان واقامت کولو خخہ وروستہ خان تہ لمونخ کوی، پہ دی کی بہ دجمعی ثواب ہفہ تہ حاصلیری، اودجومات حق بہ ہم اداء کیری۔ (۲) فقط

دیوی جمعی پہ وخت کی بلہ جمعہ جائز دہ اوکہ نہ؟ سوال: (۵۵۲) پہ جومات کی کلہ چی داہل حدیثو جمع کیری اولمونخ ہم جہری وی پہ دغہ وخت کی حنفیانو تہ بلہ جمعہ کول جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: غیر مقلد امام جوړول نہ دی پیکار، اوکہ جوړ سو نولمونخ پہ ہفہ پسی صحیح دی خوا احتمال دکراہت اوفساد ستہ۔ بیلہ جمعہ پہ ہمدغہ جومات کی نہ دی کول پیکار، کہ چیری بیلہ جمعہ کوی نوبل خای دی وکری۔ (۳) فقط

چاتہ چی جمعہ ورپیدا نہ سوہ ہفہ دی کم خای لمونخ وکری؟ سوال: (۵۵۳) کم منفرد تہ چی لمونخ دجمعی سرہ ورپیدانہ سوہفہ تہ پہ جومات کی خپل فرض کول نہ دی اوکہ پہ کورکی؟

جواب: کہ چیری دجومات خخہ دباندی جمعہ کیدی سی نودانبہ دہ۔ (۱) کنی دفرائضو دپارہ جومات نہ دی۔ فی روایۃ انس ان اصحاب رسول اللہ ﷺ کانوا اذا فاتتهم الجماعة فی المسجد صلوا فی المسجد فرادی۔ (۲) الخ شامی۔

(۱) لوصلی بعض اهل المسجد باقامة وجماعة ثم دخل المؤذن والامام وبقية الجماعة فالجماعة المستحبة لهم والكراهة للاولی۔ (عالمگیری مصری۔ باب الاذان ص ۵۱ ج ۱، ط: ماجدیہ ج ۱ ص ۵۴)۔

(۲) بل فی الخانیة لولم یکن لمسجد منزله مؤذن فانه یذهب الیه ویؤذن فیہ ویصلی ولوکان وحده لان له حقا علیه فیؤدیہ (رد المحتار۔ باب ما یفسد الصلوة وما یکرہ فیہا، مطلب فی احکام المسجد ص ۲۱۷ ج ۱، ط: س. ج ۱ ص ۲۵۹)۔ ظفیر

(۳) پہ اصل کی دمتعین امام دجمعی اعتبار دی: ولوصلی بعض اهل المسجد باقامة وجماعة ثم دخل المؤذن والامام وبقية الجماعة فالجماعة المستحبة لهم والكراهة للاولی کذا فی المضمرة (عالمگیری مصری باب ثانی اذان ص ۵۱ ج ۱ ط: ماجدیہ ج ۱ ص ۵۴) (ددوہم خل ۱ او ۲ حاشیہ پہ ورپسی صفحہ کی وگوری)

دچا خخه چی په امن او امان کی دخلل یافساد اندیبننه وی، هغه دجمعی خخه بندول

څنگه دی؟ سوال: (۵۵۴) که چیری دیوه لمانځه گذار په ذریعه په حفظ اوامن کی خلل واقع کیږی اودشر اوفساد اندیبننه وی یا عامو لمونځ گذاروته یو قسم تکلیف اواذیت رسیږی، نوداسی سړی په غرض دحفظ امن اودانسداد دشر اوفساد دجمعی خخه بندول آیا دشریعت خخه خلاف دی؟

جواب: کم سړی چی په حفظ اوامن کی خلل اچوی اوباعث دشر اوفساد وی او عامو لمونځ گذاروته تکلیف اوضرر رسونکی وی اودهغه فعل داشتغال سبب وی هغه دجمعی خخه بندل دشریعت دقانون مطابق دی. حدیثونه اواثر اواقوال دفقهاوو پردی باندی صفا دلالت کوی. رسول کریم ﷺ اومه اوږه، پیاز خوړونکی دجومات خخه بند کړی دی، بلکې دجومات خخه یی ایستلی دی دغه رکع هغوی هغه ښځی چی خوشبویی یی لگولی وی جومات ته دراتللو خخه دفتنی دبیری خخه منع کړی دی، دغه رکع هغوی دهغه خلکو په حق کی څوک چی دلمونځ گذار مخ ته تیریږی چی په هغه سره دلمونځ گذار په خشوع اوخضوع کی دفرق راتلو احتمال دی، که څه هم لمونځ نه ماتیری. وفرمایل: ادرءوا ما استطعتم فلیدفعه فان ابی فلیقاتله فانما هو شیطان، ونحو ذلک. دغه رکع هغوی هغه سړی چاچی په جومات کی دقبلی طرف ته توکلی وه دامامت خخه معزوله کی اوهغه یی دخدای اورسول مؤذی گرزولی وو. اوعبدالله بن مسعود ؓ هغه خلک چی په جومات کی جمع سوی وه اوپه لوړ آواز ذکر او ورد کی مشغوله وه بدعتیان وگرزول اودجومات خخه یی دباندی وایستل. اوفقهاوو هم تصریح کړیده چی اومه اوږه اوپیاز خوړونکی اودغه رکع مردار ځلی (چی دخولی خخه یی خراب بوی ځی) اوجذامی اومبروص (دبرص مریض) اوماهیان خرڅونکی اوهر مؤذی که څه هم هغه په ژبی سره ضرر رسوی جومات ته دراتللو خخه بندول پکار دی. دنمونی په طور یوڅو روایات اوعبارتونه دمحدثینو اوفقهاوو ملاحظه کړی:

عن ابی هريرة ؓ قال قال رسول الله ﷺ من اكل هذه الشجرة فلا يقربن مسجدنا ولا يؤذينا بريح الثوم. رواه مسلم. وعن عمر بن الخطاب ؓ قال انکم ایها الناس تاکلون شجرتین لا اراهما الا خبیثین هذ البصل والثوم رأیت رسول الله ﷺ اذا وجد ريحها من الرجل فی المسجد امر به فاخرج الی

(۱). انه عليه الصلوة والسلام كان خرج ليصلح بين قوم فعاد الى المسجد وقد صلى اهل المسجد فرجع الى منزله فجمع اهله وصلى. (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳). ظفیر

(۲). ردالمحتار. باب الاذان مطلب فی کراهة تکرار الجماعة فی المسجد ص ۳۲۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۳. ظفیر

البقيع فمن اكلها فليمتها طبخًا. رواه مسلم.

نوویؒ دمسلم پہ شرح کی لیکلی چی: فلا یقرین المساجد هذا تصريح بالنهي عن اكل الثوم ونحوه عن دخول كل مسجد وهذا مذهب العلماء كافة. (۱)
او حافظ ابن حجرؒ پہ فتح الباری کی لیکلی:

والحق بعضهم بذلك من بفيه بحر او جرح او رائحة، وزاد بعضهم فالحق اصحاب الصنائع كالسماك والعاهات كالجذوم، ومن يؤذى الناس بلسانه، (۲) (لح) ، وعن ابی هريرة ؓ قال قال رسول الله ﷺ ايما امرأة اصابته بخورًا فلا تشهد معنا العشاء الاخر رواه مسلم. (۳) وعن ابی سعيد قال قال رسول الله ﷺ لا يقطع الصلوة شيء وادركوا ما استطعتم فانما هو شيطان رواه ابوداود. (۴) وعن ابی سعيد قال قال رسول الله ﷺ اذا صلى احدكم الى شيء يسيره من الناس فاراد احد ان يجتاز بين يديه فليدفعه فان ابى فليقاتله فانما هو شيطان. رواه البخاري (۵) ، وعن أبي سَهْلَةَ السَّائِبِ بْنِ خَلَّادٍ هُوَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ رَجُلًا أَمَّ قَوْمًا فَبَصَقَ فِي الْقِبْلَةِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْظُرُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ فَرَّغَ لَا يُصَلِّي لَكُمْ فَأَرَادَ بَعْدَ ذَلِكَ أَنْ يُصَلِّيَ لَهُمْ فَمَنَعُوهُ وَأَخْبَرُوهُ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ نَعَمْ وَحَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ إِنَّكَ آذَيْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. ابوداود. (۶) ، عن ابن مسعود ؓ انه سمع قوما اجتمعوا في مسجد يهللون ويصلون عليه والسلام جهراً فراح اليهم وقال ما عهدنا ذلك على عهدنا عليه الصلاة والسلام وما اراكم الا مبتدعين فما زال يذكر ذلك اخبرهم من المسجد. رواه الطبراني.

اوپہ درمختار کی دی: واکل نحو ثوم یمنع عنه وكذلك مؤذ ولو بلسانه. آه ، اوپہ رد المحتار کی دی: وكذلك ألحق بعضهم بذلك من بفيه بحر أو به جرح له رائحة، وكذلك القصاب والسماك، والمجذوم والابرس أولى بالالحاق. وقال سحنون لا أرى الجمعة عليهما واحتج بالحديث وألحق بالحديث كل من آذى الناس بلسانه وبه أفتى ابن عمر وهو أصل في نفي كل من يتأذى به.

(۱). مسلم باب نهی من اكل ثوما او بصلاً عن حضور المسجد ص ۲۰۹ ج ۱ وص ۲۱۰ ج ۱. ظفیر

(۲). شرح نووی علی مسلم ص ۲۰۹ ج ۱. ظفیر

(۳). فتح الباری شرح صحیح البخاری.

(۴). مشکوٰۃ باب الجماعة ص ۹۲.

(۵). مشکوٰۃ باب الجماعة ص ۹۲.

(۶). مشکوٰۃ باب المساجد ومواضع الصلوة فصل ثالث ص ۷۱. ظفیر

آھ ونحو ذلك في مجالس الأبرار وغيره. (۱) فقط واللہ تعالیٰ اعلم.

دجمعی خنہ بیل چی کم لمونخ وسو، ہنہ وسو اوکہ نہ؟ سوال: (۵۵۵) کہ چیری یوخی

جمعه ولاہ وی، اویو سپی دامام سرہ دخواہد تیا پہ وجہ پہ جمع کی شامل نسی او خیل لمونخ خان تہ وکری نوددغہ سپی لمونخ صحیح سو اوکہ نہ؟
جواب: لمونخ صحیح سو خودغہ سپی گنہگار اوفاسق سو (۲).

چی جمعه ولاہ وی نوبلہ جمع کول خنہ دی؟ سوال: (۵۵۶) بکر جومات تہ پہ داسی

وخت کی راورسیدی چی دمانبام جمعه ولاہ. بکریوسپی دخان سرہ کی اودمانبام لمونخ یی پہ لوہ آواز شروع کی. خلگو دبکر خنہ پونبتنہ وکری، نوجواب یی ورکی چی پہ دی امام پسی لمونخ نہ کیہی، ولی چی دی دجمعی پہ ورخ فاتحہ نہ ورکوی، ددی سپی پہ بارہ کی خہ حکم دی؟

جواب: پہ دی صورتہ کی بکر سخت گنہگار اوقصور وار فاسق اوتفرقہ اچوونکی دی، چی دجمعی مخالفت کوی اوپہ مسلمانانو کی تفرقہ اچوی. (۳)

دجومات دحجری پرچت باندی جمعه: سوال: (۵۵۷) پہ رمضان شریف کی کہ چیری

دگرمی پہ وجہ دجومات دحجری پرچت باندی دماخستن جمعه وسی نوجائزہ اوکہ نہ؟
جواب: لمونخ کیہی. خودجومات ثواب بہ نہ ورکول کیہی. (۴)

دجمعی ترک کونکی کور سوزل جائزہ دی: سوال: (۵۵۸) دافتویٰ ورکول چی کم سپی

پہ کورکی لمونخ کوی، جومات تہ نہ خی، دہغہ کورہ داور لگولو حکم دی. خنہ دی؟
داویناچی پہ کورکی لمونخ گناہ کیہرہ دہ، خنہ دہ؟ سوال: (۵۵۹) داویل چی پہ کورکی لمونخ کول گناہ کیہرہ دہ خنہ دی؟

جواب: (۱) پہ حدیث شریف کی تہدیداً بیشکہ داسی واردسوی وی چی نبی کریم ﷺ وفرمایل چی ما داسی ارادہ کری وہ چی کم خلگ لمانخہ تہ نہ راخی دہغوی کورونو تہ

(۱). ردالمحتار باب ما یفسد الصلوٰۃ وما یکرہ فیہا مطلب فی احکام المسجد ص ۲۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۱. ظفیر
(۲). والجماعة سنة مؤكدة للرجال، قال الزاهدی ارادوا بالتاکید الوجوب (درمختار) ان هذا يقتضى الاتفاق على ان ترکها مرة بلا عذر یوجب اثماً وقال فی شرح المنیة والاحکام تدل على الوجوب من ان تارکها بلا عذر یعزر وترد شهادته ویاثم الجیران بالسکوت عنه. (ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۱۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲). ظفیر
(۳). ثمرته تظهر فی الاثم بترکها مرة (الدرالمختار على هامش رد المحتار. باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۴). ظفیر
(۴). قال ان رسول الله ﷺ علمنا سنن الهدی وان من سنن الهدی الصلوٰۃ فی المسجد الذی یؤذن فیہ (مشکوٰۃ باب الجماعة).

اور ولگوم۔ لیکن دہنکو اوماشومانو پہ وجہ می داسی ونہ کرل (۱) ﴿ثم ددی خخہ معلومه سوه چی اوس اور لگول جائز نہ دی ولی چی هغوی هم اور نہ وو لگولی۔

(۲) پہ جمعی ترک کولو باندی عمداً مواظبت کول بی عذرہ گناہ کبیرہ اوموجب دفسق دی۔ لیکن کہ چیری یووار دوه اتفاقاً جمعه ترک سوه نوداگناہ کبیرہ نہ ده۔ (۲) فقط

باران او سخته یخنی عذر دی اوکھ نہ؟ سوال: (۵۶۰) کہ چیری امام یا مقتدی دباران یا دژمی پہ ورخوکی دیکھی پہ وجہ کله کله پہ جمع کی شریک نہ سی نوآیا داعذر دترک جماعت دپارہ کافی دی؟

دامام اومقتدی انتظار درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۵۶۱) آیا دامام یا مقتدی لس پنخہ منته انتظار کول درست دی، کله چی دجمعی وخت مقرر وی؟

جواب: (۱) پہ باران اوسخته یخنی کی پہ بعضو صورتونو کی عذر دترک دجماعت کیدی سی۔ (۲)

(۲) کله چی پہ وخت کی گنجائش کافی ستہ نو انتظار درست دی۔ (۴) فقط

پہ حرم شریف کی چی اولہ جمعه ونہ نیسی نوآیا پہ دوهمہ جمعه کی شریک سی؟ سوال:

(۵۶۲) کہ چیری پہ حرم شریف کی جماعت شافعی ونہ نیول سی نوخپل لمونخ پہ مسجد شریف کی خان تہ کول بنہ دی اوکھ پہ جماعت مالکی یا حنفی کی شریکیدل بنہ دی۔ پہ جماعت ثانیہ کی بہ لمونخ بغیر کراہتہ جائز وی اوکھ نہ؟

جواب: خلاصہ دسوال داده چی کہ چیری چاہہ دحرم محترم پہ جومات کی مخکنی جمعه ونہ رسیبری نودمالکی یا حنبلی یا حنفی پہ دوهمہ جمع کی دی شریک سی اوکھ نہ؟

(۱) قال رسول الله ﷺ والذي نفسي بيده لقد هممت أن آمر بحطب فيحطب ثم آمر بالصلوة فيؤذن لها ثم آمر رجلاً فيؤم الناس ثم أخالف إلى رجال وفي رواية لا يشهدون الصلوة فأحرق عليهم بيوتهم رواه البخاري، وعن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال لولا ما في البيوت من النساء والذرية اقامت صلوة العشاء وأمرت فتياتي يحرقون ما في البيوت بالنار رواه احمد (مشكوة باب الجماعة وفضلها فصل اول وثالث ص ۹۵ وص ۹۷). ظفیر

(۲) هَذَا يَقْتَضِي الْإِتِّفَاقَ عَلَى أَنْ تَرَكَّهَا مَرَّةً بِلَا عَذْرٍ يُوجِبُ إِثْمًا مَعَ أَنَّهُ قَوْلُ الْعِرَاقِيِّينَ وَالْخُرَاسَانِيِّينَ عَلَى أَنَّهُ يَأْتِمُ إِذَا عَتَادَ التَّرْكَ كَمَا فِي الْقُنْيَةِ وَقَالَ فِي شَرْحِ الْمُنْيَةِ وَالْأَحْكَامُ تَدُلُّ عَلَى الْوُجُوبِ مِنْ أَنْ تَارَكَّهَا بِلَا عَذْرٍ يَعْزُرُ وَتَرَدُّ شَهَادَتُهُ وَيَأْتِمُ الْجِيرَانُ بِالسَّكُوتِ عَنْهُ (رد المحتار . باب الامامة ص ۵۱۵ ج ۱ وص ۵۱۲ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲). ظفیر

(۳) فلاتجب (الجماعة) على مريض الخ ولاعلى من حال بينه وبينها مطر فطين وبرد شديد وظلمة (الدر المختار على هامش رد المحتار . باب الامامة ص ۵۱۹ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵). ظفیر

(۴) عن جابر بن سمرة قال كان بلال يؤذن ثم يمهل فإذا رأى النبي ﷺ قد خرج أقام الصلوة (ابوداود . باب في المؤذن ينتظر الامام ص ۸۲ ج ۱) وينتظر المؤذن الناس (عالمگیری . مصرى الباب الثانى فى الاذان . فصل ثانى ص ۵۳ ج ۱ ، ط. ماجديه ج ۱ ص ۵۷). ظفیر

اوس په دی خای کی دوی مسئلی پینښی دی. یوه داچی دبل مذهب والا اقتداء کول اوپه جمع سره لمونځ کول ښه دی اوکه ځان ته لمونځ کول ښه دی. نوپه دی مسئله کی دفعهاوو اختلاف دی. بعضی په جمعی سره لمونځ کولو ته ښه وایی، که څه هم امام دبل مذهب یعنی شافعی وغیره وی. نوپه دی مسئله کی راجح داده چی په جمعی سره لمونځ کول ښه دی، دځان دلمونځ کولو څخه. لکه څه رکم چی علامه شامی وروسته دنقل کولو دا اختلاف څخه فرمایلی دی: فنحصل الی الاقتداء بالمخالف المراعی فی الفرائض افضل من الانفراد اذا لم يجد غیره والا فالأقتداء بالموافق افضل (۱) ﴿٢﴾

اودوهمه مسئله داده چی په حرم شریف کی چی متعددی جمعی کیږی نوکه چیری چاته مخکنی جمعه ونه رسیده نوپه دوهمه اودریمه اوخلورمه جمع کی شاملیدل جائز دی اوکه نه؟ اوجماعت ثانیه په حرم شریف کی جائز دی اوکه نه؟ اوپه جماعت ثانیه وغیره کی شریکیدل ښه دی اوکه ځان ته لمونځ کول ښه دی. نوپه دی کی هم اختلاف دی. اکثره محققین په حرم محترم کی هم دوهمی اودریمی جمعی وغیره ته مکروه فرمایي. دهغوی په نزد ظاهره ده چی ځان ته لمونځ اولی دی په دوهمه جمعه کی دشریکیدلو څخه. څنگه چی دمحلې دنورو جماتونو حکم دی.

اوبعضی علماء دافرمايي چی دحرم شریف دجومات حکم دمحلې دجومات غونډی نه دی بلکی دلاری دجومات غونډی دی هلته جماعت ثانیه (دوهمه جمعه) درسته ده. په دی شان علامه شامی وروسته دنقل کولو دقول دعلماوو محققینو کم چی په باره دانکار دجماعت ثانیه کی دهغوی څخه منقول دی، نقل کولو څخه وروسته فرمایلی دی: لکن یشکل علیه ان نحو المسجد المکی والمدنی لیس لهم جماعة معلومون فلا یصدق علیه انه مسجد محلة بل هو کمسجد الشارع وقد مرّ انه لا کراهة فی تکرار الجماعة فيه اجماعاً فلیتأمل (۲) ﴿٣﴾ اوبیا علامه موصوف جواز راجح گڼلی دی لیکن فی الواقع قول دمحققینو څوک چی دعدم جواز قائل دی راجح معلومیږی، ولی چی په حرمینو شریفینو کی دامامانو اومؤذنانو مقرروالی معلوم دی اودهیمیشه لمونځ گزارو جماعت هم معلوم دی. که څه هم دحج اوزیارت په موسم کی دغیر معلومینو دجماعت اضافه وسی. وعن هذا ذکر العلامة الشیخ السندی ﴿٤﴾ تلمیذ المحقق ابن الهمام فی رسالة ان ما یفعله

(۱). رد المحتار. باب الامامة. مطلب فی الاقتداء بشافعی ونحوه ص ۵۲۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۳. ظفیر

(۲). رد المحتار باب الامامة مطلب فی تکرار الجماعة فی المسجد ص ۵۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳. ظفیر

﴿٣﴾ باید ووايو چی پرهمدې موضوع باندی دعلامه سندی رساله دهمدې جلد په پای کی وگورئ. حقانی

اهل الحرمين من الصلوة بائمة متعددة وجماعة مترتبة مکروه اتفاقاً ونقل عن بعض مشائخنا انکاره صریحاً حين حضر الموسم بمكة سنة ۵۵۱ هـ منهم الشريف الغزنوی وذكر انه افتي بعض المالكية بعدم جواز ذلك على مذهب العلماء الاربعة ونقل انکار ذلك ايضاً عن جماعة من الحنفية والمالكية حضروا لموسم سنة ۵۵۱ هـ آه. واقرة الرملی فی حاشية البحر (۱). ثم نقل العبارة المذكورة سابقاً اعني لكن يشكل عليه ﴿ وقد مرّ الجواب عنها. فقط

دجمعی خخه وروسته آیا په یوه درجه کی جلا جلا لمونځ کول کیږي؟ سوال: (۵۲۳)

مشهوره ده چی که چیری دمازیگر لمونځ سوی وی او وروسته دوه سړی جومات ته دلمانځه دپاره راسی نوپه یوه درجه کی دواړه ځان ځان ته لمونځ نه سی کولی اولمونځ به نه کیږي. هر سړی دی په جلا درجه کی لمونځ وکړي. اوپه نورو لمونځونو کی همداشان جائز دی. دادرسته ده اوکه نه؟

جواب: داچی مشهوره ده غلطه ده لکه څنگه چی په نورو لمونځونو کی که چیری مخکی جمع ونه نیول سی اودوه یاڅلور سړی وروسته راسی نوهغوی دجومات په یوه درجه کی ځانته لمونځ کولی سی. دغه رکم په هریو وخت کی کولی سی هیڅ وجه دفرق نسته.

داقامت په شروع کی دمقتدی اوامام په دریدلو کی څه مصلحت دی؟ سوال: (۵۲۴)

دمقتدی اوامام پردریدلو باندی داقامت په شروع کی تعامل راروان دی نوپه دی کی څه مصلحت دی؟

جواب: هغه خاص مصلحت دادی چی داحادیثو څخه معلومیږي چی دمخکی څخه دی برابروالی دصفونو وسی. نوکه چیری په حی علی الفلاح باندی مقتدیان ودریدل ودریدل اوپر دقامت الصلوة باندی امام تکبیر تحریمه وویل څنگه چی دفقهي دکتابونو دروایت څخه معلومیږي. نودمخکی څخه به دصفونو دبرابروالی وغیره انتظام ونه سی حالانکی داآهم (۲) دی. اوپه حی علی الفلاح باندی ددریدو امر استحبابی دی اوپه دی کی تاویل هم کیدی سی هغه داچی ددی څخه دی تاخیر نه کوی په تقدیم کی هیڅ حرج نسته. فقط **شیعه که چیری دسنيانو په جمعه کی شریک سی نوآیا ددی په وجه به څه نقص پیدا سی ؟**

(۱). رد المحتار باب الإمامة مطلب فی تکرار الجماعة فی المسجد ص ۵۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳. ظفیر
(۲). عن النعمان بن بشیر ؓ قال: کان رسول الله ﷺ یسوي صفوفنا حتی کانما یسوي بها القداح حتی رأی أنا قد عقلنا عنه ثم خرج یوما فقام حتی کاد أن یکبر فرأی رجلاً بادیا صدره من الصف فقال: عباد الله لتسون صفوفکم أو لیخالفن الله بین وجوهکم. رواه مسلم، وعن انس ؓ قال اقیمت الصلاة فاقبل علینا رسول الله ﷺ بوجهه فقال اقیموا صفوفکم وتراصوا ﴿ (مشکوٰۃ باب تسویة الصف ص ۹۷ و ص ۹۸). ظفیر

سوال: (۵۲۵) پہ جمعہ کی کہ چیری خوک شیعہ پہ منع کی ودریری، اولمونخ کوی نو دسنيانو لمونخ بہ صحيح سی اوکہ نہ؟ اوہغہ منع کول پیکاردی اوکہ نہ؟

جواب: دسنيانو پہ لمانخہ کی بہ پہ دی صورتہ کی خہ نقصان اوخلل نہ وی لیکن آئندہ بہ دغہ رافضی تہ وواپی چي يادی ہغہ دخپل مذهب خخہ توبہ وکاری کنی دمسلمانانو جمعی تہ دی نہ راخی اوہغہ دی مسلمانان پہ خپل قبرستان کی نہ بنخوی. فقط

دچا خخہ چي جمعہ تیرہ سی خان تہ پہ جومات کی لمونخ وکری اوکہ پہ کور کی جمع

وکری: سوال: (۵۲۶) دیو سری خخہ دجمع لمونخ فوت سو آیادی پہ جومات کی خان تہ لمونخ وکری اوکہ پہ کور کی دجمعی سرہ لمونخ وکری.

جواب: کہ چیری پہ کور کی پہ جمعی سرہ لمونخ ممکن وی نودانبہ اوبہترہ دی. ولی بہ داسی نہ وی حال داچی دامروی دی در رسول اللہ ﷺ خخہ خنگہ چي یی پہ ردالمحتار کی نقل کړی دی. (۱) فقط

پہ جومات کی دوہمہ جمعہ اودوبارہ جمعہ: سوال: (۵۲۷) یوسری دضد پہ وجہ پہ ہمدغہ جومات کی خپل خان تہ پنخہ وختہ لمونخ اوجمع کوی. جماعت ثانیہ اوجمعہ دوبارہ کول خنگہ دی. **جواب:** دوہمہ جمعہ دمحلۃ پہ جومات کی کول مکروہ دی اودجمعی لمونخ دوبارہ پہ ہمغہ جومات کی پہ کم کی چي جمعہ سویدہ جائز نہ دی. «والظاهر انه يغلق ايضاً بعد اقامة الجمعة لئلا يجمع فيه احد بعدها» شامی (۲). نو کم سری چي دضد پہ وجہ داسی کوی ہغہ سخت گنہگاردی.

دامام دفسق پہ وجہ پہ کور کی لمونخ: سوال: (۵۲۸) پہ فاسق امام پسی دلمانخہ مکروہ کیدلو پہ خیال سرہ خپل پہ کور کی یاجومات کی دجمعی خخہ مخکی یادجمعی خخہ وروستہ خان تہ لمونخ کول جائز دی اوکہ ناجائز. اوخان تہ لمونخ کونکی تہ بہ تارک جماعت خونہ ویل کیبری؟

جواب: پہ درمختار کی دی: وفي النهر عن المحيط صلى خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (۳). پردی باندی علامہ شامی لیکلی دی: قوله نال فضل الجماعة ﴿ان الصلوة خلفهما اولی من الافراد﴾ (۴) الخ نو معلومہ سوہ چي دیوازی لمونخ کولو خخہ دا بنہ دی

(۱). ولنا انه عليه الصلاة والسلام كان خرج ليصلح بين قوم فعاد الى المسجد وقد صلى اهل المسجد فرجع الى منزله فجمع اهلہ وصلى. (رد المحتار. باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الجمعة تحت قول الماتن وافاد ان المساجد تغلق يوم الجمعة الا الجامع ص ۷۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۱۵۷. ظفیر

(۳) و (۴) وگوری رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

چی پہ مذکورہ جماعت کی شامل سی۔

پہ جمعہ کی دمہتر شرکت: سوال: (۵۶۹) دمہتر قوم یوسری بغیر دمسلمانیدلوکہ چیری دجمعی پہ لمونخ کی شریکیبری نو هغه شریکول پکار دی اوکہ نہ ؟ هغه خپله برادری نہ پریبری؟

جواب: پہ جمعہ کی دشریکیدلو خخه هغه مه بندوی، هسی نہ چی پہ وعید، وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَتَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ (۱) کی داخل سی، پہ لمونخ اوجمعه کی به هغه هغه وخت داخلیدل غواپی چی دهغه پہ زړه کی به اسلام وی اوپه مهتر قوم (کی) بعضی مسلمانان هم وی۔ غالباً هغه به هم دهغه کسانو خخه وی کم چی مسلمانان دی۔

دبنار په غیر آباد ځای کی اذان اولمونخ: سوال: (۵۷۰) یوجومات په ځنگل کی ددریاب په غاړه واقع دی، او هغه جومات غیر آباد دی، په هغه کی څوک لمونخ نه کوی، که یو سړی دبنار یا کلی خخه په هغه کی دیره سی اوپنځه وخته په اذان اوتکیبرویلوسره لمونخ کوی نو هغه ته به دجمعی ثواب ورکول کیبری اوکہ نه؟ اودهغه په حق کی په دغه جومات کی ځان ته لمونخ کول ښه دی اوکہ دجمعی ترک کولو په وجه به گنهگاریبری؟

جواب: په دغه جومات کی داذان اواقامت ویلو خخه وروسته ځان ته په لمونخ کولو کی هم دجمعی ثواب حاصلیبری اوددغه بنار جومات آبادول په بعضو وجوهاتوسره افضل دی اوددی څه تفصیل دفعهی کتابونو کی لیکل سوی (۲) دی۔

دتجارت په وجه جمعہ ترک کول: سوال: (۵۷۱) زید سوداگر دی او هغه په خپل نوکر یایو بل ملگری باندی دخپل کاروبار اعتماد نه سی کولی چی هغه دی خلگوته (خپله سودا) پریبری اودجمعی لمونخ داء کولودپاره جومات ته ولاړسی اوکہ چیری وکی نوخیالات یی منتشر کیبری، اوس په دی باره کی دزید دپاره څه حکم دی، آیا هغه په دوکان کی لمونخ کوی اوکہ جومات ته ځی، ځکه چی جومات ته په تللو کی ډیر تکلفات کول وی۔

جواب: که چیری دنقصان اندیښنه وی اودوکان بندول گران وی نودغه سړی دی په دوکان کی لمونخ وکړی۔ کما فی الشامی۔ قوله وخوف علی ماله ای من لص ونحوه اذالم یمکنه غلق الدکان والبییت مثلاً (۳) فقط۔

(۱)۔ سورة البقره رکوع ۱۴۔ ظفیر

(۲)۔ مؤذن مسجد لایحضر مسجده احدا قالوا هو یؤذن ویقیم ویصلی وحده وذلك احب من ان یصلی فی مسجد

آخر (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵)۔ ظفیر

(۳)۔ رد المحتار باب الامامة ص ۵۱۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳۔ ظفیر

دجمع ترک کونگی حکم: سوال: (۵۷۲) کم سړی چی په جومات کی سره دجمع قائم کیدلو ځانته لمونځ کوی اوپه جمعه کی نه شریکیرې دهغه څه حکم دی. په دی فعل سره کفر لازمیرې اوکه نه؟

جواب: کفر نه لازمیرې خودغه سړی فاسق دی، توبه دی وکارې ان تارکها (الجماعة) بغیر عذر یعزر وترد شهادته ویاثم الجیران بالسکوت عنه. غنية المستملی ص ۴۷۵، ظفیر. **دامام سره دجکړی په وجه جمعه ترکول سوال:** (۵۷۳) دیوسړی دجومات دامام سره جگړه سویده. دغه سړی په جمعی سره لمونځ کول پرې ایښی دی کم وخت چی لمونځ شروع سی نودغه سړی ځانته لمونځ شروع کړی دغه سړی گنہگار دی که نه؟

جواب: په داسی حالت کی جمعه پریښوول اوځانته لمونځ کول سخته گناه ده، دغه سړی به گنہاریرې. (۱)

دیو سلام گرزولو څخه وروسته په جمعه کی شریکیدل درست نه دی: سوال: (۵۷۴) دامام یو سلام گرزولو څخه وروسته زید تحریمه وویل اوپه جمعه کی شامل سو نولمونځ صحیح سو اوکه نه؟ **جواب:** فی الدر المختار وتنقطع التحریمة بتسلیمة واحدة (۲) نو په صورة مذکوره کی اقتداء صحیح نه سوه او هغه دی دسره تکبیر تحریمه وواپی اوځان ته دی لمونځ وکړی. فقط

په مکه مکرمه کی څلور مصلی ولی دی؟ سوال: (۵۷۵) په مکه شریفه کی څلور مصلی ولی قائمی سوی دی او هلته دتعدد جماعت څه حکم دی؟

جواب: په دی کی اختلاف دعلماوو دی څنگه چی یی په شامی کی نقل کړی دی. لیکن په آخره کی یی فرمایلی دی چی په مسجد حرام کی متعددی جمعی مکروه نه دی. (۳)

دمسجد قارعة الطريق تشریح: سوال: (۵۷۶) د دوهمی جمعی څه حکم دی او د مسجد

(۱). ان تارکها (ای الجماعة) من غیر عذر یعزر وترد شهادته ویاثم الجیران بالسکوت (غنية المستملی ص ۴۷۵). ظفیر
(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ط. س. ص ۴۹۰ ج ۱. ظفیر
(۳). ویکره تکرار الجماعة الخ (ردالمختار) وعن هذا ذکر العلامة الشیخ رحمة الله السندی تلمیذ المحقق ابن الهمام ان ما یفعله اهل الحرمین من الصلوة بائمة متعددة وجماعات مترتبة مکروه اتفاقاً ونقل عن بعض مشائخنا انکاره صریحاً الخ وقد مر انه لا کراهة فی تکرار الجماعة فیہ اجماعاً (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۲) لکن الف العلامة الشیخ ابراهیم البیری شارح الاشباه رسالة سماها (الاقوال المرضیة) اثبت فیها الجواز وکراهة الاقتداء بالمخالف الخ وكذا الف العلامة الشیخ علی القاری رسالة سماها (الاقتداء فی الاقتداء) اثبت فیها الجواز لکن نفی فیها کراهة الاقتداء بالمخالف اذا راعی فی الشروط والارکان فقط (ردالمحتار. کتاب الصلاة ص ۳۵۰ ج ۱ مطلب فی تکرار الجماعة، ط. س. ج ۱ ص ۳۷۷). ظفیر

قارعة الطريق خُخه ڇه مراد دی؟

جواب: دمسجد قارعة الطريق خُخه مراد دادی چي په هغه کی دوهمه جمعه مکروه نه ده اود محلی په جومات کی دوهمه جمعه مکروه (۱) ده. فقط

جذامی په جمعه کی شریکدلی سی اوک نه؟ سوال: (۵۷۷) د جذامی سپری په جمعه کی

شریکدل پکاردی اوک نه؟ اونورو خلکو ته نفرت کول پکاردی اوک نه؟

جواب: د جذامی خُخه جمعه اوجماعت ساقط اومعاف دی، په دی وجه چي هغه دی جومات ته نه رایی. نوجذامی ته نه دی پکار چي هغه په جمعه کی شریک سی، اوکم خلک چي د جذام وهلی سپری خُخه جلا سی اوځان ځینی ساتی نوپر هغوی باندی هیڅ ملامتیانسته ځکه چي د جذامی خُخه دتبتیدلو اوخلاصیدلو حکم رسول الله ﷺ فرمایلی (۲) دی. فقط

چی په یو جومات کی جمعه پیدا نه سی نوآیا بل جومات ته ولاړ سی؟ سوال: (۵۷۸) که

چیری په یو جومات کی جمعه پیدا نه سوه نوبل جومات ته دجمعی دنیولو دپاره تلل څنگه دی؟

جواب: که په یو جومات کی جمع سوی وی نوکه چیری په بل جومات کی دجمعی ورکولو امیدوی نوبل جومات ته تلل اویه جمعی سره لمونځ کول ښه اودثواب موجب دی، په سلفو کی به دامت اکابرو داسی کول چي په یو جومات کی به جمعه سوی وه نوبل جومات ته به دجمعی په تلاش تلل (۳). فقط

په جمعه کی تلوار: سوال: (۵۷۹) زید دیوجمات امام دی اودهغه ورور مؤذن دی،

داجامع مسجد دی، لمونځ گذار زیات پکښی راجمع کیږی، امام اومؤذن چي کم اصول دجمع دپاره مقرر کړیدی، هغه دلمونځ گذارو خُخه خلاف دی، هغه داچی مؤذن اذان وکی، امام صاحب راحاضر سو، دڅلورو رکعاتو په مقدار یی انتظار وکی، په دی دوران کی که دوه یاڅلور سپری راغلل نولمونځ یی شروع کی که رانغلل نوهم یی شروع کوی.

(۱). قال فی الشامی ومقتضى هذا الاستدلال كراهة التكرار ولوبدون اذان الخ شامی ص ۵۱۲ ج ۱.

(۲). واكل ثوم ويمنع منه وكذا كل موزو ولوبلسانه (درمختار) وكذلك الحق بعضهم بذلك من بفيه بخر اوبه جرح له رائمة وكذلك القصاب والسماك والمجدوم والابرص اولی باللاحاق (ردالمحتار). مايفسد الصلوة وما يكره فيها مطلب احكام المسجد ص ۲۱۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۱. ظفیر

(۳). ولوفاتته ندب طلبها فی مسجد اخر الا المسجد الحرام ونحوه (درمختار) فلايجب الطلب فی المساجد بلا خلاف بين اصحابنا بل ان اتى مسجدا للجماعة فحسن وان صلى فی مسجد حیه منفردا فحسن الخ وردالمحتار. باب الامامة جلد اول ص ۵۱۸، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵. ظفیر

اوپہ دغہ مقدار معینہ باندی دلمونخ گذارو راجمع کیدل ناممکن دی، کہ چیری لس دولس منته انتظار وسی نوتول لمونخ گذاربه راجمع سی، اوڍیر لوی جماعت به په لمانخہ کی شریک سی۔ امام صاحب ته داوینا هم وسوہ چی پنخلس منته انتظار کوی، چی ٲول لمونخ گذار جمعی ته راحی۔ خو هغه د خیل حرکت خخہ نه اوڍی په دی صورۃ کی ددی امام خہ حکم دی اوددوهمی جمعی خہ (حکم) دی؟

جواب: مؤذن اوامام ته دومره تلوار کول نه دی پکار، کله چی دلمونخونو وخت موسع (فراخه) دی نوهیخ وجه دداسی تلواری نستہ اوانتظار دلمونخ گذارو ډیر ضروری دی۔ دنیمی گنتی په انتظار کی تقریباً داکارونه کیدی سی (یعنی داستنجا و غیره خخہ فراغت) امام ته دغومره انتظار کول پکار دی اودلمونخ گذارو رعایت کول پکاردی۔ په دی خودرایی کی اودمحلې دخلگو په انتظار نه کولو کی امام ته پرخای دثواب ورکولو دگنہگاریدلو (۱) خطرہ ده۔ دمحلې خلگ هغه معزلولی هم سی۔ دمحلې خلگو او لمونخ گذارو ته پکاردی چی کہ امام داتلواری کول پری نه ږدی نوهغه دی موقوف کړی اوبل امام دی مقرر کړی۔ دوهمه جمعه مکروه ده ددی ارتکاب هیخکله مه کوی۔ دامام انتظار کوی۔ فقط

داودس مات دقضا په وخت کی دی مخکی دهغه خخہ فارغه سی، بیا دی لمونخ وکړی

سوال: (۵۸۰) زید چی سهار ولاړیدی نوهغه ته دلوی اودس مات ضرورت وو۔ کہ بیت الخلاء ته خی، نولمونخ حینی قضا کیری، نواول داودس مات خخہ فارغه سی اوکه لمونخ اداء کړی؟

جواب: مخکی دی قضاء حاجت ادا کی بیا دی قضاء لمونخ وکړی۔ (۲) فقط

دامام دمقررولو طاقت نه لرلو په وجه په بعضو جوماتونو کی جمعه بندول خنکه دی؟

سوال: (۵۸۱) کہ په یوښار کی ډیر جوماتونه وی اولمونخ گذار کم وی په هر یو جومات کی دامام مقررولو طاقت نه لری نوکه چیری متصل محلې والا په شریکه

(۱)۔ ویجلس بینهما بقدرما یحضر الملازمون مراعیالوقت الذب الافی المغرب فیسکت قائما قدر ثلاث آیات قصار ویکره الوصل (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار۔ باب الاذان ص ۳۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۹)۔ ظفیر (۲)۔ فلاتجب (الجماعة) علی مریض الخ اومدافعة احد الاخبثین (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار۔ باب الامامة ص ۵۱۹ و ۵۲۰ ج ۱ ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵ و ۵۵۲) کره الخ وصلاته مع مدافعة الاخبثین اواحدهما او الريح للنهی (درمختار) الاخبثین ای البول والغائط قال فی الخزائن سواء کان بعد شروعه او قبله فان شغله قطعها ان لم یخف فوت الوقت وان اتمها اثم الخ (رد المحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فیها ص ۲۰۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۱)۔ ظفیر

یوجومات کی امام مقرر کری اونور جوماتونہ پر پردی پہ یوجومات کی پہ جمعی سرہ پہ امام مذکور پسی لمونخ اداء کری نوخہ حکم دی؟

جواب: بنہ داده چی حتی الوسع دی ٲول جوماتونہ آباد کری او لبر لبر لمونخ گزاردی پہ ٲولو جوماتونو کی لمونخ کوی دمجبوری پہ حالت کی چی خنگہ پہ وسه وی هغسی دی کوی. (۱) فقط

دجومات پرینبوول درست نه دی: سوال: (۵۸۲) پہ داسی حمام کی چی پہ خلورو طرفونو کی پکبنی دود وی پہ هغه کی لمونخ کول جائز دی اوکھ نه؟ مثلاً ترحمام لوړ خانقاه وی پہ هغه کی لمونخ اداء کول خنگه دی؟ پہ مخکنی جومات چی صرف پہ پنخلس ۱۵ قدمه فاصله کی دی پہ هغه جومات کی لمونخ نه اداء کوی بلکه دمودی راهیسی بی لمونخ معطل گرزولی دی، خه حکم دی؟

جواب: جومات معطل گرزول او خرابول جائز نه دی که خه هم ترحمام لوړ خانقاه کی لمونخ اداء کول جائز دی لیکن جومات پرینبوول اوپه دغه خانقاه کی لمونخ اداء کول بنه نه دی. دمحلّی جومات آبادول دمحلّی پرخلگو لازم دی. بدوالی ددی فعل چی جومات پرپردی او حمام ته نژدی چی ددود جمع کیدلو خای دی لمونخ اداء کوی اوبی ضرورته ددی فعل التزام کول پہ چا باندی پټه نه دی. (۲)

دکور دحفاظت په وجه جمعه پرینبوول: سوال: (۵۸۳) که چیری دکور دحفاظت په وجه په کور کی لمونخ کوی نوآیا دجمعی ترک کولو گناه به وی؟

جواب: جمع ترک کول اوعلی الدوام تارک دجماعت کیدل دکبائرو خخه دی، اوفسق او معصیت دی. دجمعی ضرور اهتمام کول پکاردی. (۳)

په جمعه کی دشری سری رعایت: سوال: (۵۸۴) دجومات امام دچارعايت کولی سی اوکھ نه؟ **جواب:** فقهاوو لیکلی دی چی په بعضی خایونو کی دیو شری سری هم امام رعایت

(۱). ومسجد حیه افضل من الجامع (درمختار) ای الذی جماعته اکثر من مسجد الحی الخ بل فی الخانیة لولم یکن لمسجد منزله مؤذن فانه یذهب الیه ویؤذن فیه ویصلی ولوکان وحده لان له حقا علیه فیؤدیه (ردالمحتار. باب ما یفسد الصلوة مطلب احکام المسجد ص ۲۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵). ظفیر

(۲). ثم الاقرب الخ ومسجد حیه افضل من الجامع (درمختار) بل فی الخانیة لولم یکن لمسجد منزله مؤذن فانه یذهب الیه ویؤذن فیه ویصلی ولوکان وحده لان له حقا علیه فیؤدیه (ردالمحتار. باب ما یفسد الصلوة مطلب احکام المسجد ص ۲۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۵). ظفیر

(۳). والجماعة سنة مؤكدة للرجال الخ وقيل واجبة وعليه العامة ۛ قال فی البحر وهو الراجح عند اهل المذهب ۛ ثمرته تظهر فی الاثم بترکها مرة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۲). ظفیر

کولی سی، کله چی دهغه خخه دڅه فساد اندیښنه وی (۱). فقط

په جمعه کی تاخیر: سوال: (۵۸۵) په دی علاقه کی په یوه کوڅه (گلی) کی دننه یو کوچنی جومات دی چی په هغه کی صرف پنځه یا اووه لمونځ گذاردی. په دی جومات کی پنځه وخته دجمعی دپاره دوختونو پایبندی بالکل نه کیږی عموماً پر انتهایی وخت باندي لمونځ کیږی چی په هغه کی بعضی اوقات دوخت فوت کیدلو احتمال وی کنی کم از کم دجمعی فضیلت خوقطعی نه حاصلیږی. ددسمبر او جنوری په میاشت کی دسهار دلمانځه سلام داوو ۷ بجو خخه دری څلور منته مخکی گرزول کیږی. کم وخت چی دسائل په خیال کی دلمر کناره شاید دآسمان دغاړی خخه پرېنکاره کیدلو وی. سرخی او دورخی رڼا په ښه ډول سره ښکاره سی. درحمت الله رعد کانپوری په جنتری کی یی په ۱۴ دجنوری کال ۱۹۱۸ م کی پرشپږ بجی اوشپږ څلویښت دقیقې (6:46) باندي لمر راختل لیکلی دی. دماپښین لمونځ اکثره دوی بجی یا ددوو بجو خخه دوه څلور منته وروسته وی او ددوو بجو خخه مخکی ډیرکم کیږی. په داسی صوره کی سائل چی په اول وخت کی لمونځ کول غواړی دجمعی خخه مخکی دلمونځ گزارو جمع کیدلو خخه که چیری جلا خپل لمونځ کوی نوڅنگه دی؟

جواب: دریلوې تائم مطابق جنتری موجوده اومعموله په دې مدرسه کی ۱۴ جنوری ته په اووه بجی او یوویشت منته (7:21) باندي لمر راختل درج دی، بلکی د ۳ جنوری خخه تر ۱۸ دجنوری پوری همدغه وخت دلمر راختلو دی او جنتری صادق (۲) ده اوتجربه ددی دکلونو راهیسی ده، او اول وخت دمازیگر د ۱۴ جنوری دیارلس منته بالا څلور بجی (4:13) باندي دی اوددی خخه مخکی مخکی آخر وخت دماپښین موافق دمذهب دامام ابوحنیفه رحمته الله علیه وی. نوکم ساعت (گړی) چی دریلوې تایم سره برابر دی په هغه کی که چیری په جنوری کی تراوو ۷ بجو پوری دسهار لمونځ وسی نو تر دغه وخته پوری دسهار دلمانځه وخت ښه وی. همدغه ډول تردوو ۲ پاو باندي دوو (2:15) بجو پوری دماپښین وخت هم ښه وی. په داسی حالت کی جمعه ترک کول هیڅکله درست نه دی. اوواضح دی وی چی دا حنافو په نزد دسهار په لمونځ کی ښه اسفار یعنی په رڼایی کی لمونځ کول

(۱). رئیس المحلة لا ينتظر مالم یکن شریرا والوقت متسع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار. باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۲). حضرت مفتی علام ددیوبند دجنتری حواله ورکړیده اوسوال دکانپوردی، نوځکه په کانپور کی دشیپږ نیمو بجو خخه مخکی جماعت ختمیدل پکار دی.

نبہ دی۔ هكذا فی الدر المختار (۱) فقط

دسلام گرجیدلو پہ وخت کی پہ تکبیر تحریمہ او جمعہ کی شریکیدل : سوال : (۵۸۶)

زید

تکبیری تحریمہ وویل او امام سلام وگرزوی او زید دامام سرہ پہ قعدہ کی بالکل شریک نہ سو نواوس زیدتہ دوبارہ تکبیر تحریمہ ویل پکاردی اوکہ دغہ مخکنی تکبیر تحریمہ کافی دی؟

جواب: چی پورہ تکبیر تحریمہ یعنی اللہ اکبر یی دامام دسلام گرزولو خخہ مخکی ویلی دی نوہغہ پہ جمعہ کی شریک سو اوس هغہ تہ دوبارہ دتکبیر ویلو ضرورت نستہ۔ قال فی الحلیۃ عند قول المنیۃ ولا دخول فی الصلوۃ الا بتکبیر الافتتاح۔ شامی

دمتین امام پہ غیر موجود کی کی امامت: سوال : (۵۸۷) پہ فتاویٰ رشیدیہ کی دی چی کہ چیری یوشوکسان پہ مقرر وخت کی دمتین امام پہ غیر موجودگی کی پہ جمعہ سرہ لمونخ وکری، نو متین امام بیا جمعہ بغیر دکراہت خخہ کولی سی۔ اودجمعی ثواب بہ دی دوهم جماعت تہ رسیپی۔ نہ اول الذکر تہ، خوپہ درمختار کی چی کم خای دکراہت لازمیدلو شرائط امام اعظمؒ اوامام ابویوسفؒ بیان کری دی هلته دمتین دوخت یا دامام ہیخ شرط نستہ، پہ دی صورۃ کی دی خہ وسی، شرعاً خہ حکم دی؟

جواب: پہ شامی کی ددی تصریح دہ چی کہ چیری مخکنی جمعہ غیر اهل مسجد کری وی نویہ دی صورۃ کی دوهمہ جمعہ مکروہ نہ دہ بلکی پہ دی حالت کی معتبرہ دوهمہ جمعہ دہ اودمخکنی جمعی اعتبار نستہ۔ یعنی پہ دی معنی چی دجومات خلگوتہ دجمع کولو حق ستہ کہ خہ ہم ثواب دجمعی بہ مخکی جمعی والاو تہ ہم حاصل سی۔ عبارت دہغہ دادی: عبارته فی الخزائن اجمع مما ههنا ونصها ويكره تكرار الجماعة فی مسجد محلة باذان واقامة الا اذا صلى بهما فيه اولا غير اهله (۲) ﴿﴾ اودنورو عبارتونو خخہ ہم دامفهومیری: ویؤیده ما فی الظہیریۃ ولو دخل جماعة المسجد بعد ماصلى فيه اهله يصلون وحدانا وهو ظاهر الرواية (۳) شامی۔ پہ دی عبارت کی داهلہ دقید خخہ دغیر اهل مسجد جماعت خارج سو۔ دغہ رکم پہ باب الاذان کی دی: وحينئذ فلو دخل جماعة المسجد بعد ماصلى فيه فانهم يصلون وحدانا۔ الخ، نو معلومہ سوہ چی پہ فتاویٰ

(۱)۔ يستحب الاسفار بالفجر لقوله ﴿﴾ اسفروا بالفجر فانه اعظم للاجر (هدایہ کتاب الصلوۃ باب المواقیت ص ۷۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۲۲)۔ ظفیر

(۲)۔ ردالمحتار۔ باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳۔ ظفیر

(۳)۔ ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳۔ ظفیر

رشیدیہ کی چی خہ دی ہغہ صحیح دی. (۱)

دفساد دیبری خخہ دجومات جمعہ پریسول درست دی، کہ نہ؟ سوال: (۵۸۸) دمسجد یو

بانی دمسجد امام یوہ ورخ ووهی اوبنکنخل یی ورته وکړل په دی وجه شل مسلمانان په کور کی جمعہ اوجماعت کوی. داجائز دی کہ نہ؟ په وجه دخوف دفتنی او فساد؟

جواب: په دی حالت کی په کور کی جمعہ اوجماعت کول درست دی. فقط

په تراویحو کی دبنخو جماعت کول مکروه دی: سوال: (۵۸۹) یوہ بنخہ دقرآن حافظہ ده.

کہ چیری دغه بنخہ کلام ربّانی په تراویحو کی ویل غواړی نو دبنخو جماعت کیدی سی او کہ نہ؟

جواب: دبنخو جماعت مکروه تحریمی دی، نہ دی کول پکار. (۲)

دخان ته لمونځ کولو ثواب په کور کی زیات دی او کہ په جومات کی؟ سوال: (۵۹۰) زید په

جومات کی خان ته لمونځ کوی اوبکر په کور کی لمونځ کوی. ددواړو په ثواب کی خہ فرق سته او کہ نہ؟

جواب: کم سړی چی په جومات کی دجمعی لمونځ پریږدی اوپه کور کی دلمونځ کولو عادی دی اودجمعی پریږینوولو باندی مصر دی هغه فاسق دی. په احادیثو کی دی چی نبی کریم ﷺ فرمایلی دی چی کہ چیری دماشومانو اوبنخو خیال نه وای نومابه دهغه خلگو کورونوته اور ورکړی وای خوک چی جومات ته دجمعی لمانځه ته نه راځی. (۳)

نو کم سړی چی جومات ته راځی اوځانته لمونځ کوی اودجمعی خیال نه ساتی اوخپل عادت دجمعی ترک کولو کوی یاپه کور کی دخان ته لمونځ کولو عادی وی اوجمعہ ترک کوی، دواړه فاسقان اودواړه دحرام کار ارتکاب کونکی دی. په دوی کی به دچا په باره کی وویل سی چی زیات ثواب فلانکی ته دی، اوفلانکی ته نه دی. دوی دواړه گنهگار دی. دواړو ته دالازم دی چی دجمعی پایبندی دی کوی، نہ دی په کور کی ځانته لمونځ کوی اونه دی په جومات کی ځانته لمونځ کوی. دمجبوری په وجه کہ اتفاقاً جمعہ فوت سی نودا جلا خبره (۴) ده.

(۱). رد المحتار باب الاذان ص ۳۲۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۵. ظفیر

(۲). ویکره تحریمًا جماعة النساء ولو فی التراویح فی غیر صلوة جنازة (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵). ظفیر

(۳). عن ابی هريرة ؓ عن النبی ﷺ قال لولا ما فی البيوت من النساء والذرية اقمّت صلوة العشاء وامرت فتیاتى یحرقون ما فی البيوت بنار. رواه احمد (مشکوٰۃ باب الجماعة فصل ثانی ص ۹۷). ظفیر

(۴). قال محمد فی الاصل اعلم ان الجماعة سنة مؤكدة لا یرخص التّرك فیها الا بعذر مرض او غیره ؓ ففی الغایة =

پہ ڇنگل کی دلمانڇہ کولو فضیلت یوازی دسری دپارہ دی اوکھ جماعت دپارہ؟ سوال:

(۵۹۱) پہ ڇنگل کی دلمانڇہ کولو چی کم لوی فضیلت راغلی دی نویوازی سڀی ته دی اوکھ پہ جماعت سره، اودا ظاهره ده چی پہ ڇنگل کی جماعت ڊیر مشکل دی؟
دوهمه جمعه مکروه تحریمی ده او که تنزیهی؟ سوال: (۵۹۲) پہ دوهمه جمعه کی کراحت تحریمی دی اوکھ تنزیهی؟ او دمکروه تحریمی مرتکب دگناه کبیره مرتکب دی اوکھ دصغیره؟

داستوگنی په کور کی دوهمه جمعه مکروه ده اوکھ نه؟ سوال: (۵۹۳) داستوگنی په کور کی دوهمه یا دریمه جمعه کول مکروه دی اوکھ نه؟

په محراب کی به امام څه رکم دریږی؟ سوال: (۵۹۴) دجومات په محراب کی امام ته څه رکم دریږل پکار دی. که چیری بالکل دننه دریږی نومکروه تحریمی دی یا تنزیهی. دقدم دڅومره حصې دباندي ایستلو سره به دریږی. سره دحوالی دکتابونویې تحریر وفرمایي.

جواب: (۱) په ځنگل کی دلمانڇه کولو فضیلت دی، ددی دامطلب نه دی چی دجوماتونو څخه زیات په دی کی فضیلت دی. حدیث شریف څخه دجوماتونو خیرالبقاع (په ځایونو کی بهترین) کیدل ثابت (۱) دی. بلکی مطلب ددی دادی چی کله یوسږی په ځنگل کی وی اودلمانڇه وخت راسی نوهلته دی لمونځ وکړی، که ډیر کسان وی نوجمعه دی وکړی اوکھ یووی نویوازی دی وکړی. په هرډول فضیلت حاصل دی. په شامی کی دی: وروی فی الخبر ان من صلی علی هیئة الجماعة ای باذان واقامة ولوکان منفرداً صلت بصلوته صفوف (۲) الملائكة. ۛ

(۲) قال فی الشامی قوله: ویکره تکرار الجماعة ۛ ای تحریماً لقول الکافی لا یجوز والمجمع لا یباح وشرح الجامع الصغیر انه بدعة ۛ. شامی (۳)
 ددی څخه معلومه سوه چی په دوهمه جمعه کی کراحت تحریمیه دی.
 (۳) مکروه نه ده. (۴)

= قال عامة مشائخنا انها واجبة ۛ وفي البدائع تجب علی العقلاء البالغين الاحرار القادرين علی الجماعة من غیر حرج انتهی، والادلة تدل علی الوجوب ۛ وكذا الأحكام تدل علی الوجوب من ان تاركها من غیر عذر یعز و ترد شهادته ویاثم الجیران بالسکوت عنه. (غنية المستملی فصل فی الامامة ص ۴۷۴). ظفیر (۱). فقال شر البقاع اسواقها وخیر البقاع مساجدها رواه ابن حبان. (مشکوٰۃ باب المساجد ص ۷۱). ظفیر (۲). درمختار فصل فی القراءة. قوله ولو منفرد الا انه ان اذن واقام صلی خلفه من جنود الله ما لا یرى طرفاه رواه عبد الرزاق. (ردالمحتار باب الاذان ج ۱ ص ۳۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۴). ظفیر (۳). ردالمحتار مطلب فی تکرار الجماعة فی المسجد. باب الامامة ص ۵۱۲ ج ۱. ظفیر (۴). ویکره تکرار الجماعة باذان واقامة فی مسجد محلة، لا فی مسجد طریق او مسجد لا امام له ولا مؤذن =

(۴) پہ درمختار کی دی: وقيام الامام في المحراب لا سجوده فيه وقدماه خارجه لان العبرة للقدم (۱) ۛ ددی څخه معلومه سوه چي که چيري قدمونه يي دمحراب څخه دباندی وی نو کراحت نه پاته کيږي. او په شامي کی يي ویلی دی: وفي حاشية البحر للمل الذي يظهر من كلامهم انها كراهية تنزيهية. فتامل ص نمبر: ۴۳۴، جلد اول. (۲)

دیوی جمعی په دوران کی دبلې جمعی کوشش؟ سوال: (۵۹۵) زید نومی یوسړی باوجود ددی چي جمعه ختمه نه وه، تکبیر یی ووايه، اودوهمه جمعه یی وکړه اودا جمعه یی صرف په دی وجه وکړه چي داوونی جمعی امام غیر مقلد وو. یعنی اهل حدیث په دغه جومات کی امام دی. کله چي لمونځ ختم سو نو غیر مقلد امام ددوهمی جمعی مقتدیانو ته وویل چي تاسی دلمانځه اعاده وکی ولی چي ستاسی لمونځ په دی وجه ونه سو چي په حدیث شریف کی راغلی دی اذا اقيمت الصلوة فلا صلوة الا التي اقيمت. اوس سوال دادی: (۳) په پورته ذکرسوی صوره کی په دغه حدیث شریف سره دهغه لمونځ باطلیدل ثابتیږي اوکه نه؟ کم چي داوونی جمعی دختمیدلو څخه مخکی شروع سوی وی. که چيري ثابتیږي نو اعاده په جمعی سره پکارده اوکه دجمعی څخه بغیر؟ اوکه نه ثابتیږي، نو په یوه جومات کی دیو فرض ددوو جمعو په یو وخت کی دناجائزوالی څه دلیل دی.

دیوی جمعی دوران کی دبلې جمع کونکی لمونځ وسو اوکه نه؟ سوال: (۵۹۶) په پورتنی صوره کی دحدیث مذکور څخه قطع نظر خاص دحنفی مذهب په اعتبار سره هغه لمونځ صحیح سو اوکه نه؟ کم چي داوونی جمعی دختمیدلو څخه مخکی شروع سوی وو. که چيري صحیح سوی وی نو دکراحت تحریمی سره یاتنزیهی سره؟

اقتداء ترک کول سوال: (۵۹۷) سوال دادی (الف) چي باوجود دشرعی قسم اخستو څخه ذاتی خفگان په وجی سره دزید اقتداء ترک کول (ب) دتفریق جماعت کوشش کول (ج) په اولنی جمعه کی شرکت نه کول اودهغه دختمیدلو څخه مخکی بله جمعه شروع کول دحنفی مذهب په اعتبار سره جائز دی اوکه نه؟

په دوو سړیو سره جمعه کيږي اوکه نه؟ سوال: (۵۹۸) په حنفی مذهب کی دجمعی څخه ماسوا په نورو لمونځونو کی په دوو سړو سره جمعه کيږي اوکه نه؟

جواب: د (۵۹۵) څخه تر (۵۹۸) پوری، دحدیث شریف الفاظ کم چي په مسلم شریف کی

= (درمختار) ولنا انه عليه الصلوة والسلام كان خرج ليصلح بين قوم فعاد الى المسجد وقد صلى اهل المسجد فرجع الى منزله فجمع اهله وصلى ۛ (رد المحتار باب الإمامة مطلب في تكرار الجماعة في المسجد ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳). ظفیر (۱). و (۲) رد المحتار باب ما يفسد الصلاة وما يكره فيها، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۵. ظفیر (۳). قال رسول الله ﷺ، اذا اقيمت للصلوة فلا صلوة الا المكتوبة، رواه مسلم (مشكوة. باب الجماعة ص ۹۲). ظ

روایت سوی دی، دادی: اذا اقيمت الصلوة فلا صلوة الا المكتوبة. (۱) ددی حدیث خخه ممانعت ددی خبری ثابت دی چی کم وخت دلمانخه تکبیر و سی او جمعه شروع سی نوبه دغه جمعه کی شریکیدل پیکاردی. سنت، نفل و غیره نه دی کول پیکار. خودنورو احادیثو په وجهی سره دسهار سنت امام ابوحنیفه رحمته الله علیه مستثنی فرمایلی دی. دلته دهغه دلیکلو ضرورت نسته. بهر حال ددی حدیث خخه بطلان ددوهم لمونخ نه معلومیږی. ددی حدیث حاصل صرف دادی چی کله جمعه ودریږی نوبل لمونخ مه کوی. نه داچی بل لمونخ به باطل وی. دامفهوم ددی حدیث نه دی. دا ددغه غیر مقلد غلطی ده چی دبل لمونخ دباطل والی حکم بی وکی. بلکی هغه ته داویل پیکاروه چی دیوی جمعی په دوران کی دوهمه جمعه کول نه وو پیکار. داکار بد و سو، آئنده داسی مه کوه. غرض داچی راگزول ددغه لمونخ ضروری نه وو. غیر مقلد امام جوړول نه دی پیکار ولی چی غیر مقلد خلگ په احادیثو کی همدغه ډول خطا کوی او په ناخبرتیا سره غلطی مسئلی خلگو ته ښی، اود دوی په عقائدو کی فسادوی په دی وجه غیر مقلد امام جوړول نه دی پیکار اودهغه خخه ډیر احتیاط کول پیکاردی. تعجب دی چی غیر مقلدین تقلید ته شرک او حنفیانوته مشرکان وایی. اویا حنفیان دی چی همدغه خلگ دخپل لمونخ امامان جوړوی. چونکی په صوره مسئوله کی دغیر مقلد امام په باره کی سوال دی، په دی وجه د ۳ دمضامینو جواب ترک سو چی کله امامت دغیر مقلد درست نه دی اودهغه معزوله کول ضروری دی نودهغه متعلق دزید دترک اقتداء سره بحث ونه سو. (۴). کیږی. (۲) فقط، والله اعلم

چی دمخکی سلام خخه وروسته په جمعه کی شریک سو نوخه حکم دی؟ سوال: (۵۹۹) که چیری یوسړی په جمعه کی ددوهم سلام دختمیدلو خخه مخکی اوداول سلام خخه وروسته شریک سی نوهغه ته به دجمعی ثواب ورکول کیږی اوکه نه؟
جواب: دغه سړی په جمعه کی شریک نه سو اودجمعی ثواب ور نه کول سو، په درمختار کی دی. تنقضي قدوة بالاول (۲). فقط

په ناجائزه مال باندی په جوړسوی جومات کی لمونخ: سوال: (۲۰۰) یوی ډمی دنکاح خخه وروسته خپل خاوند ته روپی ورکړی هغه په هغو روپیو باندی جومات جوړ کی. په دغه

(۱). حواله یی په تیره صفحه آخری حاشیه کی تیره سوه. محمد أحمد الحقانی الأفغانی
(۲). واقلا ای الجماعة اثنان واحد مع الامام ولوممیزا رحمته الله علیه فی مسجد او غیره (درمختار) لحديث اثنان فما فوقهما جماعة (رد المحتار باب الإمامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۳). ظفیر
(۳). او تنقطع به التحريم بتسليمه واحد، برهان وقدمر (درمختار) حيث قال وتنقضي قدوة بالاول قبل عليكم الخ فلا يصح الاقتداء به. بعدها لانقضاء حكم الصلاة (رد المحتار مطلب فی وقت ادراك فضيلة الافتتاح، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵). ظفیر مفتاحی

جومات کی لمونڻ جائز دی اوکھ یوازی دی په کور کی لمونڻ کوی؟
جواب: په دغه جومات کی لمونڻ کیږی اوپه کور کی دیوازی لمونڻ کولو څخه په جمعی سره په دغه جومات کی لمونڻ کول بڼه دی. فقط

دوهم فصل

دامامت استحقاق

دامام په موجود کی کی بل څوک امام جوړول: سوال: (۲۰۱) چی دجومات امام دباندي په غولی کی وی اوپه دننه جومات کی خلگ بل سړی دامام داجازت څخه بغیر امامتی ته مخکی کړی نوڅنگه دی؟

جواب: دامام مسجد په موجودگی کی دبل چا امام جوړیدل بغیر ضرورته اوبغیر دشرعی وجهی څخه بڼه نه دی. لیکن کم سړی چی دجومات خلگو امام جوړکی په هغه پسی هم لمونڻ صحیح دی. څنگه چی په درمختار کی دی: واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غيره مطلقاً وقال قبيله والخيار الى القوم فان اختلفوا اعتبر اكثرهم ولو قدموا غير الاولی اساءوا بلا اثم (۱) فقط

یوسړی دجنابت تیمم وکی اوبل دبی اودسی نوپه دوی کی دچا امامت بڼه دی. سوال: (۲۰۲) یوسړی دجنابت تیمم وکی اوبل دبی اودسی، او دادواړه په علم او پرهیزگاری کی برابر دی نو دچا امامت به بڼه وی؟
جواب: دواړه برابر معلومیری. (۲) والله اعلم

چی په حالت دحدث اوجنابت کی جمعه ورکړی، نوڅه دی وکړی؟ سوال: (۲۰۳) که چیری یوامام په حالت دحدث یا په حالت دجنابت کی لمونڻ ورکړی وی نو ددغه لمونځونو به څه علاج کیږی کله چی دایاد نه وی چی هغه وخت کم کم لمونڻ گذاروه. اوهغوی ته څه رکم اطلاع ورکړی؟

جواب: په درمختار کی دی چی که چیری امام دجنابت په حالت کی یا دبی اودسی په حالت کی لمونڻ ورکړی نو پر هغه لازم دی چی مقتدیانو ته اطلاع ورکړی. (۳) نومذکور

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۲). لهذا دقرعی په ذریعه دی فیصله وسی. یادقوم اکثریت چی کم طرفته وی. فان استووا یقرع بین المستوین او الخيار الى القوم فان اختلفوا اعتبر اكثرهم (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸). ظفیر

(۳). کما یلزم الامام اخبار القوم اذا امهم وهو محدث اوجنب اوافاد شرط اورکن وهل علیهم اعادتها، ان عدل نعم والا نذبت. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۱).

امام ته پڪاردي چي حتى الوسع كم كم مقتديان چي وريه يادسي هغوي ته دي اطلاع وركري چي دفلائي وخت دلمانخه اعاده وكري ولي چي هغه لمونخ نه وو سوي. اوخوك چي وريه ياد نه سي دهغوي لمونخ صحيح سو. هغه ته په اطلاع نه كيدلو كي خه حرج نسته، كه چيري بيا وريه ياد سي نوهغه ته دي هم اطلاع وركړل سي، اوپخپله امام المذكوردي هم ددغه لمانخه اعاده وكري اوددغه گناه خخه دي توبه واستغفاروكري. فقط **بي دشرعي وجهي خخه په امام پسي لمونخ نه كول سوال:** (۲۰۴) دلته دوه مخالفه دي. يو سړي پرېل باندې ناحقه زبردستي وكړه. دوهمه ډله ددغه مظلوم سړي په طرف سوه اوپه فوجداري كي يي دعوه داخله كړه. مظلوم ته انديبنه سوه چي كه چيري ظالم ته خه سزا وركول سوه نومابه دهميشه دپاره تنگوي دجومات امام ته دغه مظلوم ويل چي كه چيري دآئنده دپاره مانه تنگوي نوزه معافي وركوم، نودجومات امام دهغه ظالم خخه اقرار واخستي دآئنده دپاره. دوهمي ډلي ته چي ددي خبري پته ولگيده چي دجومات امام زموږ مخالف ددعوي خخه خلاص كي نودجومات په امام پسي يي لمونخ كول پريبنوول نوهغوي دگناه مرتكب سوه اوكه نه؟

جواب: دفتهي كتابونو كي ليكلي دي چي كه چيري امام بي قصوره وي، اوخلگ دهغه داقتداء خخه كراهت كوي نوگناه په دغه ترك كونكو باندې ده. اوكه چيري په امام كي قصور وي نودغه امام ته دداسي خلگو امامت كول كم چي دهغه په امامت ناخوبنه وي مكروه دي. خوپه پوښتنې سوي صورة كي دامام خطاء نسته. لهذا هغه خلگ گنهگار دي كم چي دهغه داقتداء خخه احتراز كوي. آئنده هغوي ته په دغه امام پسي لمونخ كول پكاردي. (۱) فقط

كه امام قرأت بهتر نسي كولي نودقاري انتظار مناسب دي: سوال: (۲۰۵) كه جمع تياره وي اومقرر امام دقرأت خخه ناخبره وي. يوقاري اودس كوي نودهغه انتظار وسي اوكه نه؟

جواب: په دي صورة كي دقاري صاحب انتظار مناسب اوبنه دي. (۲)

(۱). لوام قوماً وهم له كارهون انكان الكراهة لفساد فيه ۛ كره له ذلك ۛ وان هو احق لا والكراهة عليهم (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹) فتسن او توجب ۛ على الرجال العقلاء البالغين الاحرار القادرين على الصلاة بالجماعة من غير حرج (درمختار) فبالحرج يرتفع الاثم ويرخص في تركها ولكن يفوته الافضل (رد المحتار باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۴). ظفیر
(۲). كه چيري امام په قرأت كي خه داسي غلطی نه كوي چي مفسد صلوۀ وغيره ده نوحكمأ دامقرر امام دبل چا خخه افضل دي. واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولى بالامامة من غيره مطلقاً (درمختار) اي وان كان غيره من الحاضرين من اعلم واقرأ منه (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹) =

کہ اکثریت پہ یو وجہ امام معزول کری: سوال: (۲۰۶) پہ جامع مسجد کی یو امام داتو کالو راہیسی مقرر دی پہ دی دوران کی یی دیوبی پیری هلك سره بدمعاشی وکړه. هغه هلك ممبرانوته شکایت وکی نودجومات متولی اوپنخلسو غړیومشوره وکړه چی امام معزوله کری. اودوه ممبران اولمونځ گذار دامام طرف دار دی اوهغه نه معزوله کوی، شرعاً په دی صورت کی څه حکم ورکول کیږی؟

جواب: فقهاوو لیکلی دی چی دامام دمعزوله کولو اومقررولو اختیار (دجومات) بانی یاد هغه اولاد لره دی. اوکه چیری دقوم اکثره افراد دیوسړی په امامت باندی راضی سی اودقوم مقرر کری امام اصلح وی، نو هغه اصلح امام کیدی سی. قال فی الدر المختار البانی للمسجد اولى من القوم ينصب الامام والمؤذن فی المختار الا اذا عین القوم اصلح ممن عینه البانی رحمہ اللہ (قوله البانی اولى) وكذا اولاده وعشيرته اولى من غیرهم رحمہم اللہ شامی، (۱) نوپه صورت مسئلہ کی کله چی اکثره قوم مخکنی امام دهغه دشرارت او فسق په وجه معزوله کری اوبل امام یی مقرر کی نو دا معتبردی اولنی امام به معزوله سی. اومتولی که چیری دوقف کونکی دطرف څخه وی او دهغه دشرط مطابق وی نودغه متولی هم قائم مقام کیدی سی. فقط

دامام دامامت دعوی او دمقتدیانو انکار: سوال: (۲۰۷) که چیری دیوې خانقاه دشر حای ناستی (سجاده نشین) په وجه دشری دخانقاه دامامت دعوه وکړی اوباقی وارثان کم چی دهغه دکورنی والا او مقتدیان دی دهغه امامت منظور نه کری نه دامام دعوی درسته ده اوکه نه؟

جواب: دفتھی په کتابونو کی دی چی دجمات بانی اووقف کونکی دامام وغیره مقررولو زیات حقداردی. اوکه هغه نه وو نودهغه اولاد اوخپلوان زیات حقداردی. دهغه څخه وروسته چی دمحلې اوجومات خلگ څوک امام مقرر کری، هغه امام کیږی. نو دخانقاه مشر که چیری دوقف کونکی دا اولاد څخه دی نوییشکه هغه ته حق دی دامام وغیره مقررولو لیکن دوقف کونکی نورو خپلوانو ته هم داحق دی دخانقاه مشرته څه ترجیح اوخصوصیت په دی باره کی نسته. (۲) فقط

= البته که امام په خوشحالی سره دغه قاری ته دامامت اجازه وکړه نودهغه دپاره اجازه دی اوانتظارینه دی. ظفیر (۱). ردالمحتار، کتاب الوقف بعد مطلب من سعی فی نقض ماتم ص ۵۷۳ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۴۳۰. ظفیر (۲). ولاية الاذان والاقامة لبانی المسجد مطلقاً وكذا الامامة لوعدلا (درمختار) وفي الاشباه ولد البانی وعشيرته اولى من غیرهم وفي الوقف ان القوم اذا عينوا مؤذنا واماما وكان اصلح مما نصبه البانی فهو اولى (ردالمحتار. باب الاذان فروع ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

چی په امامت کی اختلاف وی نو ترجیح چاته ورکړی: سوال: (۲۰۸) دمحلې په جومات کی دوه سړی وایی چی زموږ مقرر سړی به امام وی. اودجمعی چی کم زیات کسان دی هغوی وایی، چی موږ څوک امام مقرر کړی هغه به امام وی. **جواب:** دجمعی زیات کسان چی کم څوک امام مقرر کړی هم هغه به امام وی. لان الاعتبار للاکثر. (۱) فقط

دغیر معزز امامت: سوال: (۲۰۹) دامامت حق ماسوا دمعزز قوم څخه بل قوم ته سته اوکه نه؟ یوڅو کسان وایی چی لمونځ صرف دلاندینیو قومونو سړی ورکولی سی یعنی شیخ قوم، سیدان، مغل او پښتون. اوپه رذیل قوم پسی لمونځ جائز کیدی نه سی اوهغوی ته دامامت حق حاصلیدی نه سی. داخبره شرعاً صحیح ده اوکه نه؟

جواب: دامامت استحقاق هر هغه مسلمان ته سته څوک چی اهلیت دامام کیدلو لری. بیا چی څومره لوازمات دامامت دمساثلو علم اوتجوید قرأت، اوصلاح اوتقوی په هغه کی زیات وی هغومره به هغه اولی او الیق بالامامت متصور کیږی (۲) څنگه چی په درمختار وغیره کی دی. والاحق بالامامة الأعلم باحکام الصلوة ثم الأحسن تلاوة للقرآءة ثم الورع الى ان قال ثم الاشرف (۳) نسباً. ۱۱ ددی عبارت څخه واضحه سوه چی په چا کی اهلیت دامامت وی هغه امام کیدی سی، اواحق بالامامت اولی دی دهغه دغیر څخه. اوپه دی حکم کی ټول قومونه اوکسب والا برابردی. البته که دشرافت علمی وغیره سره نسبی شرافت هم وی مثلاً داچی هغه قریشی وی، سیدوی، یاشیخ وی، علوی وی یا انصاری وی، نو هغه به افضل وی دهغوی دغیر څخه لکه څنگه چی دآخری جملی ثم الاشرف نسباً حاصل دی. نو قول دهغه خلکو څوک چی داوایی چی ماسوا دشیخ یا پښتون وغیره، یا سپین پوستی، اوحجّام وغیره څخه کم چی دامامت لائق وی په هغه پسی لمونځ صحیح دی اوپه دوی کی چی څوک زیات عالم زیات قاری اوزیات پرهیزگار وی هغه دامامت زیات حقداردی. دغه ډول څوک چی اشرف دی په اعتبار دنسب سره باوجود دحاصلوالی دصفت دعلم اوتجوید اوتقوی هغه افضل دی دهغه دغیر څخه (۴) دالله ﷻ په نزد زیات

(۱). او الخيار الى القوم فان اختلفوا اعتبر اكثرهم ايضاً. باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸. ظفیر
(۲). والاحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقيل واجب وقيل سنة (درمختار) وعبرة الكافي وغيره الاعلم بالسنة اولی الا ان يطعن عليه في دينه لان الناس لا يرغبون في الاقتداء به. (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷. ظفیر
(۳). الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۱ ج ۱. ظفیر
(۴). والاحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفساداً بشرط اجتناب الفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض ۱۱ ثم الاحسن تلاوة وتجوید ۱۱ ثم الاسن ثم الاحسن خلقاً ۱۱ ثم الاحسن وجهاً ای اكثرهم تهجداً =

عزتمند هغه دی څوک چې زیات پرهیزگاروی کما قال الله تعالیٰ: **إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُمْ**.^(۱) لیکن سره د تقویٰ د سعادت څخه که چیری نسبی شرافت هم وی نور علی نور دی. لیکن هیڅوک مسلمان او هیڅوک کسب گر سپک گڼل درست نه دی: **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ**. پردی موقع باندی یاد ساتل پکار دی. فقط

دعید گاه امامت: سوال: (۲۱۰) یو سړی عیدگاه جوړه کړه او پخپله دهغه امام سو. یو څو کاله وروسته هغه یوبل سړی امام کی اوپه هغه پسی یی لمونځ وکی. اوس اولنی امام مړ سو دهغه یوزوی دی په دی صورت کی دامامت حق دچادی.

جواب: دامامت حق په دی صورت کی دعیدگاه دبانی دی. ^(۲) فقط

کم علمه امام به د لوی عالم باوجود امامت کوی: سوال: (۲۱۱) کم امام چی په یو ځای کی پر امامت باندی مقرر دی اوپه دغه ځای کی بل سړی دهغه څخه په علم کی زیات وی نو دهغه داجازه څخه بغير هغه امامت کولی سی اوکه نه؟ که چیری نسی کولی نوبغير اجازته نکاح خوانی څه رکم کولی سی؟

جواب: دا حدیثو اودفقهی دروایاتو څخه داثابت سوی دی چی کم سړی دیو جومات او محلی امام وی دهغه په موجودگی کی دهغه دمرضی څخه خلاف دی بل څوک نه امام کیږی. ^(۳) اود نکاح خوانی دپاره شارع ﷺ قاضی نکاح خوان معین اومقرر کړی نه دی بلکه داکار ولیانو ته سپارل سوی دی چی دهغه تفصیل دفقهی کتابونو کی موجود دی. نو نکاح خوانی پر امامت باندی قیاس کول صحیح نه دی. فقط

په زیات علم والا او کم علم والا کی ښه څوک دی؟ سوال: (۲۱۲) یو سړی په مسائلو ښه خبر دی. بل سړی کم علمه دی. په دی دواړو کی دامامت مستحق څوک دی اوپه کم علم والا پسی که زیات علم والا لمونځ وکړی نودرست دی اوکه نه؟

جواب: دامامت زیات حق دار هغه سړی دی کم چی دلمانځه په مسائلو باندی زیات پوه وی لیکن که چیری زیات علم والا په کم علم والا پسی لمونځ وکی نولمونځ کیږی. ^(۴)

= ثم اشرف نسبا (الدر المختار علی هامش رد المحتار. باب الامامة ص ۵۲۰، ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر
(۱). سورة الحجرات : ۲.

(۲). ولاية الاذان والاقامة لباني المسجد مطلقا وكذا الامامة لوعدا (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الاذان ص ۳۷۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۳). واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولى بالامامة من غيره مطلقا (درمختار) مطلقا ای وان كان غيره من الحاضرين من هو اعلم واقرأ منه ﷺ (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۴). الأولى بالإمامة أعلمهم بأحكام الصلاة، هكذا في المصنّعات وهو الظاهر، هكذا في البحر الرائق هذا إذا علم من القراءة قدر ما تقوم به سنة القراءة هكذا في التبيين ولم يطعن في دينه ﷺ ويجتنب الفواحش الظاهرة =

په لاندینیو دوو کسانو کی دامامت مستحق څوک دی؟ سوال: (۲۱۳) زید ته دخپل پلار څخه

کامل حق دامامت وغیره ورکول سو. اوپه زید کی دشریعت څخه خلاف هیڅکله څه خبره نسته، بلکی نهایت متقی اودکتاب اوسنت عالم دی، اوقوم هم دزید په امامت باندی خوشحاله دی. که چیری دداسی سړی حق جبراً ضبط کړی اوخالد پنځه وخته لمونځ او جمع دزید په موجودگی کی ورکوی نو شرعاً خالد ته امامت ورکول او دخلگو په هغه پسی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی. واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولى بالامامة من غيره مطلقا ای وان كان غيره من الحاضرين من هو اعلم واقراً منه ﷺ شامی. (۱) نو معلومه سوه چی اولى بالامامت په دی صورة کی زید دی. اوپه داسی حالت کی چی زید پخوانی اوداقوم مقررکړی دی خالدته امام جوړیدل ناجائز اومکروه دی. لحدیث ابی داود ولا يقبل الله صلوة من تقدم قوما وهم له کارهون. درمختار (۲)

دامام څخه وروسته دهغه ټولو زمانو ته دامامت استحقاق سته اوکه کم څوک چی خلکو مقرر

کی؟ سوال: (۲۱۴) یو دمسجد امام وفات سو دهغه پنځه زامن دی په هغوی کی یوبالغ وو. باقی ټول نابالغه وه. دکلی خلگو په اتفاق سره مشر ورور امام کی هغه دپنځلسو شپاړسو کالو څخه امامت کوی. اوس کشران وروڼه هم بالغ او دامامت قابل سوه اوپه مشر ورور باندی دعوی کوی چی موږ په امامت کی شریک یو. دکلی خلگ کشران وروڼه دمشر ورور درضامندی څخه بغیر په لمونځ ورکولو کی شریک کوی سی که نه؟ اوکشران وروڼه که دمشر ورور درضامندی څخه بغیر لمونځ ورکړی نوپه هغوی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: فقهاوو تصریح فرمایلی ده چی دامام مقررولو حق بانی یادمحلی خلگوته دی، نو دکلی ټولو خلگو چی څوک امام مقرر کی هغه امام سو. کشرانو وروڼو ته دبلوغ څخه وروسته دامامت ددعوی حق په دی بنا باندی چی دهغوی پلار امام وو نه رسیږی، البته که دکلی خلگ هغوی هم دامامت لائق وویښی اوپه امامتی کی یی شریک کړی، نودرسته

= وَإِنْ كَانَ غَيْرُهُ أَوْ رَجَعَتْ مِنْهُ وَإِنْ كَانَ مُتَّبِعًا فِي عِلْمِ الصَّلَاةِ لَكِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَظٌّ فِي غَيْرِهِ مِنَ الْعُلُومِ فَهُوَ أَوْلَى بِدَخْلِ الْمَسْجِدِ مَنْ هُوَ أَوْلَى بِالْإِمَامَةِ مِنْ إِمَامِ الْمَحَلَّةِ فَإِمَامُ الْمَحَلَّةِ أَوْلَى كَذَا فِي الْقُنْيَةِ. (عالمگیری مصری، كتاب الصلوة الباب الخامس فی الامامة الفصل الثاني ص ۷۰ ج ۱، ط. ماجديه ج ۱ ص ۸۳). ظفیر

(۱). رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش رد المحتار. باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

ده. دمشر ورور رضامندی ضروری نه ده. اولمونځ په هغه ټولو کسانو پسی بغیر کراهنه صحیح دی. څوک چی دکلی خلگو مقرر کړی وی. (۱)

دامام رخصتی کول : سوال: (۲۱۵) که یو امام سره دامامت دتنخواه اخستلو کله کله د جومات څخه غیر حاضر سی نوڅه حکم دی؟

جواب: په شامی جلد دریم کتاب الوقف کی دی: امام یتړک الامامة لزيارة اقربائه فی الرساتیق اسبوعا اونحوه او لمصيبة او لاستراحة لاباس به ومثله عفو فی العادة والشرع (۲). ددی حاصل دادی چی امام ته دخپلو ضروریاتو یا راحت دپاره یوه هفته یادی ته نژدی یعنی دپنځلسو ورځو څخه ترکمو پوری عادة غیر حاضری عرفاً اوشرعاً جائزده. بیایی مخکی تصریح کړیده چی که په ټول کال کی هفته دوی هفته غیر حاضر وی نو معاف دی. نو دمستوله صورة حکم هم ددی څخه معلومول پکاردی چی دامام کله کله غیر حاضری به معاف وی.

په امامت کی وراثت نسته: سوال: (۲۱۶) زید دیو جومات امام دی، اوجومات دیو بزرگ دخانقاه سره متصل دی. ددغه جومات اخراجات تیل اوخراغ ددی جومات متولیان په شریکه کوی. زید ددغه خانقاه سجاده (مشر اومتولی) مقرر دی. باقی متولیانو تراوسه پوری هغه خپل امام جوړ کړی وو او لمونځ به یی ورپسی کوی. اوس چونکی په هغه کی دشریعت اوخاندان په لحاظ سره ډیری خرابی پیدا سوی وی بدعتی هم دی اوهغه دخپلو خپلوانو سره بالکل ورانه کړیده چی دهغه په وجهی سره ډیر مقتدیان دهغه څخه گرزیدلی اوناراضه دی په هغه پسی لمونځ کول نه غواړی اوپه خپلو خپلوانو کی یوبل سړی کم چی دهغه څخه په علم کی لوړ دی اوبدعتی هم نه دی امام جوړول غواړی. نواوس دغه سجاده (مشر) امامت خپل میراث گڼی اوپریردی یی نه. اوسجاده والی (مشروالی) اود حقوقو قدامت دخپل امامت په ثبوت کی پیش کوی. آیا اوس هغه متولیان مقتدیان امام بدلولی سی اوکه نه؟ دمخکنی امام عذر مسموع دی اوکه نه؟

جواب: په امامت کی وراثت نسته بلکی دامام مقررولو حق اول دجومات بانی ته اودهغه اولاد اوخپلوانو ته دی. دهغه څخه وروسته دلمونځ گزارو اودمحلی داوسیدونکو حق دی چی په هغوی امام مقرر کړی بلکی که چیری دجومات بانی یوسړی امام جوړکی او

(۱). وفي الاشباه ولد البانی اولی من غیرهم آه وسیجی فی الوقف القوم اذا عینوا مؤذنا اواماما وکان اصلح مما نصبه البانی فهو اولی. (رد المحتار، باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۲). رد المحتار. کتاب الوقف. مطلب فی غیبة التی یستحق بها العزل عن الوظيفة وما لا یستحق ص ۵۲۴ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۴۱۹. ظفیر

هغه دامامت صلاحیت نه لری اولمونځ گذارو دهغه څخه زیات لائق سړی امام مقرر کی نوهم هغه به امام مقرر کیږی څوک چی لمونځ گذارو مقرر کړی دی. قال فی الدرالمختار: البانی للمسجد اولى من القوم ینصب الامام والمؤذن فی المختار الا اذا عین القوم اصلح ممن عینه البانی. (۱) حاصل داچی کله هغه سابق امام بدعتی سو او دجومات لمونځ کوونکی ددې خرابی په وجه دهغه څخه ناخوښه دی نو هغه معزوله کول اوبل لائق تر اودلمانځه په مسائلو باندي پوه سړی امام مقررول پکار دی. (۲) مخکنی امام ته داحق نسته چی هغه دقوم مقرر کړی امام په مقابله کی خپل ځان دامامت حقدار گڼی.

دمتعین امام داجازی څخه بغیر بل چاته دامامت حق نسته: سوال: (۲۱۷) په یو جومات کی چی یو څوک اهل سړی مقرروی اودهغه په موجودگی کی یو وخت دهغه څخه زیات افضل سړی دغه جومات ته راسی اودجومات څوکسان هغه ته دمقرر امام داجازی څخه بغیر دامامت اجازه ورکړی نو دهغوی دافعل جائز دی اوکه نه؟ اوداکمه خبره چی مسلمۀ ده چی په ډیرو کسانو کی کم سړی چی زیات دفضیلت والا وی، هم هغه دامامت مستحق دی. نوآیا دا استحقاق په هغه جوماتونو کی هم حاصل دی په کموکی چی دمخکی څخه امام مقرر وی اودغه وخت موجود وی؟ اوداسی فضیلت والا ته دجومات دمقرر امام څخه داجازی اخستلو ضرورت سته اوکه نه؟

جواب: په جومات کی چی کم امام مقرر وی اوپه هغه کی دامامت اهلیت وی نوهم هغه مقرر امام دبل سړی په نسبت دامامت زیات مستحق دی، که څه هم بل سړی افضل او اعلم (زیات عالم) و آقرأ (زیات قاری) وی. لیکن که چیری څو مقتدیانو هغه بل سړی امام جوړکی نوهم څه حرج نسته پکښی. په در المختار اوشامی کی دی: واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولى بالامامة من غیره مطلقا. قال الشامي قوله مطلقا ای وان كان غیره من الحاضرين من اعلم واقراً منه وفي التاتارخانية جماعة اضياف فی دار یرید ان یتقدم احدهم ینبغی ان یتقدم المالك فان قدم واحدا منهم لعلمه وكبره فهو افضل (۳) څ. عبارت دآخر څخه معلومه سوه چی که چیری زیات فضیلت والا یو مقتدی امام جوړکړی. نوبدیت نسته لیکن ښه دادی چی دمتعین امام داجازی څخه بغیر دی امامت ونه سی. فقط والله اعلم

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. کتاب الوقف ص ۵۷۳ ج ۳، ط.س. ج ۱ ص ۴۳۰. ظفیر

(۲). ویکره امامة الخ مبتدع (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸، ۵۵۹). ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

دغیر اصلاح امام معزولی: سوال: (۲۱۸) عمرو وایی چی دمدرسی مهتمم یادجومات متولی ته داکلی اختیار حاصل دی چی داوقافو دمال خخه وظیفه اخستونکی بغیر دوجهی اوبغیر دشرعی عذر خخه دخپل منصب تدریس اوامامت خخه لیری کړی که خه هم متولی جوړوونکی دمتولی پرده ناجائز فعل باندی ناراضگی ظاهروی اوهغه منع کوی. اوعمرو دخپلی دعوی په دلیل کی دشامی داعبارت پیش کوی: ولم ار حکم عزله لمدرس وامام ولا لهما، اقول وقع التصريح بذلك في حق الامام والمؤذن ولا ريب ان المدرس كذلك بلا فرق ففي لسان الحکام عن الخانية اذا عرض للامام والمؤذن عذر منعه من المباشرة ستة اشهر للمتولى ان يعزله ويولى غيره وتقدم مايدل على جواز عزله اذا مضى شهر، بیری، اقول هذا العزل لسبب المقتضى والكلام عند عدمه قلت وسيدكره الشارح عند المؤيدية التصريح بالجواز لوغيره اصلح. زید وایی چی ددی عبارت خخه هم عذر شرعی ثابت دی چی شپړ میاشتیی یا یوه میاشت بغیر درخصت خخه یابغیر دخپل قائم مقام مقررولو خخه امام یا مدرس په تکاسل اوتساهل سره حاضر نه دی چی دهغه په وجه سخت نقصان رسیږی. داخه کم عذر دی، بغیر دشرعی عذر خخه دخارجونکی ثبوت چیری دی اوپخپله عند عدمه کی ضمیر د: ه راجع دی دعزل طرف ته یعنی ای عندم العزل. اوآخری عبارت پخپله ددی خبری شاهد دی چی متولی ته محض په خپلی رایي سره اختیار دمعزولولو نسته. په دی صورت کی څوک پرحقه دی؟

جواب: دمذکوره عبارتونو اودغه رکم دنورو عبارتونو خخه واضح کیږی چی دشرعی عذر خخه بغیر متولی اومهتمم ته دمدرس وغیره دمعزولولو اختیار نسته. ها! دشامی ددی عبارت خخه: وقلت وسيدكر الشارح عند المؤيدية التصريح بالجواز لوغيره اصلح، (۱) دامعلومیږی چی دموجوده مدرس اوامام خخه زیات لائق اواصلح ترپیدا سو ناول معزوله کول اودوهم کم چی اصلح دی مقررول درست دی.

تنخواه دار امام اجیر په حکم کی دی: سوال: (۲۱۹) زید وایی چی دجومات امام نه خو اجیر دی نه نوکر، ولی چی هغه ته دوقف مال خخه تنخواه ورکول کیږی. اوعمرو وایی چی دجومات امام اجیر اونوکر دی. په دی دواړو کی دچا قول صحیح دی؟

جواب: کم امام چی دامامت تنخواه اخلی دهغه په اجیر کیدلو کی څه تامل دی. پرامامت باندی اجرت اخستل فقهاوو جائز لیکلی دی. اودوقف مال خخه تنخواه ورکول ددی مقتضی نه دی چی هغه دی اجرت نه وی اوتنخواه داردی اجیر نه وی. آیاکه چیری دوقف

(۱). رد المحتار. کتاب الوقف ص ج ۳، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۸.

د تعمير دپاره دوقف دمال څخه دتعمير کار کونکي مقرر سي نوهغوي به اجير (اجرت اخستونکي) نه وي. د عمرو قول په دي کي صحيح دي. فقط

دامام داجازي څخه بغير دبل سړي امام کيدل؟ سوال: (۲۲۰) دکلي اوسيدونکو يوسړي پاييند دصوم اوصلوة عالم، دينج وخته لمونځونو اودجمعي اواخترانو اوجنازي دپاره امام مقرر کړي دي څوک چي خپل فرائض برابر ترسره کوي خويو غير سړي دامام داجازي څخه بغير داخترانو خطبه پرممبر باندې ويل شروع کړي، په علم کي دامام سره ديوي حصي برابر نه دي. بل داچي دادوهم سړي دروژي او لمانځه پاييند نه دي بلکه دشرعي ممنوعاتو مرتکب دي اودنفسانيت په بنا باندې داتول حرکتونه کوي. اوس دامام صالح په پريښولو سره دزيد خطبه خواني ترکمه پوري رواکيدی سي. دکم سړي پلار چي دخپل زوي څخه قطعي ناراضه وي اودهغه شکل ليدل هم نه خوښوي اودهغه څخه دنفرت په وجه يي جلاستوگنه اختيار کړي وي. آياهغه دجمعي اواخترانو خطبه ويلى سي اوکه نه؟

جواب: قال في الدر المختار واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولى بالامامة من غيره مطلقاً الخ اي وان كان وغيره من الحاضرين من هو اعلم واقراً منه. (۱)

الخ شامي. ددي روايت څخه معلومه سوه چي دجومات دمعين امام په موجودگي کي بل سړي ته که څه هم هغه دوهم سړي دمعين امام څخه افضل وي نوبغير دمعين امام داجازي څخه ورباندې امامت کول نه دي پکار. نو کله چي هغه دوهم سړي دامامت لائق هم نه دي بلکه فاسق دي اوامام معين عالم اوصالح دي نوپه هيڅ شان دي دوهم سړي ته درست نه دي چي دضد اونفسانيت په وجه هغه امام جوړسي اوخطبه وايي. دادهغه په جهالت باندې دلالت کوي اوپه فاسق پسي لمونځ مکروه تحريمي دي. کما حقه في الشامي وشرح المنية وغيرهما. اوکم سړي چي دصوم اوصلوة پايينده هم نه دي دهغه فاسق کيدل ظاهر دي. دغه رکم دپلارنافرمانه فاسق دي لائق دامام کيدلونه دي. اولمونځ په هغه پسي مکروه تحريمي (۲) دي. فقط

چي کوټ واغوندي نو امامت درست دي اوکه نه؟ سوال: (۲۲۱) که امام کوټ واغوندي او امامت کوي نودرست دي اوکه نه؟

جواب: امامت دهغه بلا کراهنه درست دي. (۳) فقط

(۱). ردالمحتار باب الامامة جلد اول ص ۵۲۲ ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفير

(۲). بل مشي في شرح المنية ان كراهة تقديمه (اي الفاسق) كراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱). ظفير

(۳). يجب على المصلي ان يقدم الطهارة من الاحداث والانجاس الخ ويستتر عورته لقوله تعالى خذوا زينتكم عند كل مسجد الخ هداية باب شروط الصلوة ص ۸۷ ج ۱، ردالمحتار ط.س. ج ۱ ص ۲۵۰. ظفير

دغیر حاضری دورخو تنخواہ امام اخستی سی اوکھ نہ؟ سوال: (۲۲۲) آیا تنخواہ دار امام چی دهغه تنخواہ دجومات دوقف سوی جایداد خخه ورکول کیږی په څه عذر سره یا بغیر د عذر څخه د نیم میاشتنی څخه کم دامامت کار تر سره نه کړی نو دهغه دیوره میاشتنی تنخواه اخستلو شرعاً مستحق دی دجومات امام دادلیل پیشوی او دغائب والی دمودی برابره تنخواه اخلی: فی القنیة عن باب الامامة امام لوترک لزیارة اقربائه فی الرساتین اسبوعاً اونحوه اولمصیبة اولاستراحة لابس به عفو فی العادة والشرع وهذا مبني على ان القول بان خروجه لاقبل من خمسة عشر يوماً بلاعذر شرعی لایسقط معلومه علی هذا انابت ادون ومساوی بلا اجازة قیم مسجد، څخه استدلال کوی اویه استدلال کی دقنیه د عبارت په پیش کولو سره تنخواه دغائب والی اخستل غواړی. دا اخستل او ورکول جائز دی که نه؟

جواب: فی الشامی وقد ذکر فی الاشباه فی قاعدة العادة محكمة عبارة القنیة هذه (۱) وحملها علی ان یسامح اسبوعاً فی کل شهر (۲) و قد ذکر روایات جواز الاستنابة ایضاً فلیطالع ثمة. حاصل د جواب دادی چی المعروف کالمشروط نو څومره غائب والی چی معروف وی دهغه تنخواه اخستل درست دی اوانابت هم درست دی. فقط

افضل دی امام جوړسی؟ سوال: (۲۲۳) زید حاجی دی اودپنځه وخته لمونځ ډیر پایبندی اودزید دری زامن دی یو ږیره نه خړوی بلکی اوږده ږیره یی ده په شرعی لباس کی دزید په شان دی اودوه ږیره خړوی زید اودری زامن یی په دوکانداری کی په دروغ ویلو سره سودا خرڅوی نوپه داسی حالت کی زید اودهغه زامن امامت کولی سی اوکھ نه؟

ډیری لنډونکی امامت: سوال: (۲۲۴) زید حافظ دی دروژی اولمانځه پایبند دی. خوږیره څه قدر لنډوی. دیوی گوتی په اندازه یی ساتی. په دی حالت کی په زید پسی لمونځ درست دی اوکھ نه؟ که څوک مولوی هغه ته په ډله کی ووايي چی دافاسق دی اومرتد دی نوڅه حکم دی؟

جواب: (۱) په زید کی اودزید په زامنو کی چی څوک دروژی اولمانځه پایبندی اوظاهراً دفسق څه علامه په هغه کی نه وی نو دهغه امامت بغیر کراسته درست دی. اوکھ دفسق څه خبره په هغوی کی وی نوامامت دهغوی مکروه (۳) دی.

(۱). دهغه عبارت طرفته اشاره ده کم چی سائل په سوال کی دقنیی په حوالی سره نقل کړیدی. علامه شامی هم دغه عبارة بعینه ددی څخه مخکی نقل کړی دی (وگوری ردالمحتار کتاب الوقف ص ۷۲۴ ج ۳). ظفیر

(۲). رد المحتار کتاب الوقف مطلب فی الغیبة التي يستحق بها العزل ص ۵۲۴ ج ۳ ط.س. ج ۴ ص ۴۱۹. ظفیر.

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص =

(۲) دیوموت خخه کمه پیره لنډول یعنی دومره لنډول چي دموت خخه کمه پاته سی منع دی. په داسی پیره خریونکی اولنډوونکی باندی دفسق اطلاق صحیح دی، هغه فاسق دی. مرتد او کافر ویل ورته حرام اونا جائز (۱) دی اوپه مرتد ویلوکی سخته گناه ویونکی ته ده اود فاسق امامت مکروه دی. لمونځ ورپسی سره دکراهنه ادا کیری، اومرتد ویونکی مولوی دسخت معصیت او گناه کبیری مرتکب دی. هغه په دی وینا سره فاسق سو، توبه دی وکاپی (۲). فقط

دنکاح قاضی په موجودگی کی دبل سری امامت درست دی که نه؟ سوال: (۲۲۵) دقاضی په موجودگی کی بل سری ته امامت کول درست دی اوکه نه؟ **جواب:** په دی زمانه کی شرعی قاضی نسته. دی قاضیانو ته کم چي اوس موجوددی دامامت وغیره هیخ حق نسته. امام اومؤذن مقررول اولاً دجومات دبانی اوواقف حق دی، دهغه خخه وروسته دهغه په اولاد کی چي کم اهل وی دهغه حق دی دهغوی خخه وروسته چي دمحلای یانبار خلگ خوک امام مقرر کړی هغه به امام وی. کذا فی الدر المختار وشامی (۳). فقط

دنکاح قاضی ته دامامت هیخ شرعی استحقاق نسته: سوال: (۲۲۶) چي دقاضی دامامت خخه خلگ منکره وی اوخه متفق وی اوقاضی مصروی نوقاضی په حقه دی اوکه نه؟ **جواب:** عرفی قاضی ته په دی باره کی خه خاص استحقاق نسته بلکه دمخکنی تفصیل موافق بانی ته یادهغه وارثانو ته یا دمحلای خلگو ته ددی استحقاق دی چي هغوی خوک وغواپی مقرر دی کړی. (۴) فقط

دقضا مخکی سند په دی وخت کی په کار نه راځی: سوال: (۲۲۷) دقاضی په سند کی اقامت دجمعی اواخترانو اوجماعت اوترغیب اوتحریرص دخلگو پرتاعاتو اوعباداتو مذکوردی، ددی خخه خه مراد دی؟

= ۵۵۹ - ۵۶۰. ظفیر

(۱). ولا یاس بنتف الشیب واخذ اطراف الحیة والسنة فیها القبضة الخ ولذا یحرم علی الرجل قطع لحيته (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الحضر والاباحة فصل فی البیع ص ۳۵۹ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۴۰۷). ظفیر

(۲). وعزر الشاتم بیاکافر وهل یکفر؟ ان اعتقد المسلم کافرا نعم والا لا، به یفتی (ایضاً باب التعزیر ص ۲۵۳ ج ۳). ظفیر

(۳). ولاية الاذان والاقامة لبأ فی المسجد مطلقاً وكذا الامامة لوعدا (درمختار) وفی الاشباه ولد البانی وعشیرته اولی من غیرهم اه وسیجی فی الوقف ان القوم اذا عینوا مؤذناً واماماً وكان اصلح ممانصبه البانی فهو اولی وذكره فی الفتح عن النوافل واقره اه (درمختار. باب الاذان ص ۳۷۲، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۴). ولاية الاذان والاقامة لبانی المسجد مطلقاً وكذا الامامة لوعدا (الدر المختار علی هامش رد المحتار ص ۳۷۲ باب الاذان، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

جواب: کم وخت چی به داسلامی بادشاهانو دطرف خخه قاضیان مقرر کیدل دابه هغه وخت لیکل کیدل. اوس هغوی ته خه خاص حق په دی باره کی نسته اوترخیص اوترغیب دطاعتو طرف ته واعظان داسلام کوی. فقط

دامام اومؤذن دانکار په وخت کی نیابت: سوال: (۲۲۸) که چیری قاضی دامامت خخه او خطیب دخطبې خخه اومؤذن داذاڼ خخه انکاروکی نوقوم ته دنائب طلب کولو حق حاصل دی اوکه څنگه. او متولی ته دوقف سوی مزکی دما حصّل (حاصلاتو) خخه دامام وغیره مقررولو اختیار سته اوکه نه؟

جواب: دا حق دبانی وغیره خخه وروسته دمحلې خلگو ته مخکی دی قاضی ته ددی خه استحقاق نسته (۱). البته که یوڅوک بانی متولی جوړ کړی وی هغه به موافق دشرائطو دوقف کوونکی دراتلو انتظام کوی. فقط

په نابینا عالم اوبینا عالم کی احق بالامامت څوک دی؟ سوال: (۲۲۹) یوسړی نابینادی لیکن عالم دی، اومحتاط دی، بل سړی بینا دی خوعالم نه دی، نو احق بالامامت څوک دی؟

جواب: که ړوند سړی عالم وی نوحق دامامت هغه ته دی. شامی جلد اول، تبع فی ذالک صاحب البحر حیث قال قید کراهة امامة الاعمی فی المحيط وغیره بان لا یكون افضل القوم فان کان افضلهم فهو اولی (۲).

مولوی احق بالامامت دی اوکه حافظ دقرآن؟ سوال: (۲۳۰) داختر دلمانځه په باره کی په مسلمانانو کی اختلاف پیدا سو. بعضو ویل چی داختر لمونځ به امام صاحب راکړی څوک چی دهمیشه خخه امام دی اولمونځ ورکوی اوبعضو ویل چی داختر لمونځ به حافظ صاحب ورکوی چاچی په رمضان شریف کی په تراویحو کی قرآن را اورولی دی اووایی چی دحافظ صاحب په موجودگی کی په امام صاحب پسی لمونځ نه کیږی، آخر داچی امام صاحب لمونځ ورکی اوحافظ صاحب نیت مات کی اوولای، په داسی صوره کی خه کول پکار دی؟

جواب: تفرقه په مسلمانانو کی بده ده، لمونځ په حافظ صاحب پسی هم کیږی، او په امام

(۱). البانی للمسجد اولی من القوم بنصب الامام والمؤذن فی المختار الا اذا عین القوم اصلح ممن عینه البانی (درمختار) وکذا واولاده وعشیرته اولی من غیرهم (ردالمحتار کتاب الوقف ص ۵۷۳ ج ۳، ط.س. ج ۱ ص ۴۳۰) والخیار الی القوم فان اختلفوا اعتبر اکثرهم (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸). ظفیر

(۲). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

صاحب پسی هم. نفسانیت بدشی دی، خوک چی دنفسانیت په وجه دجَمعی خخه جلاسو، اونیت یی مات کی اوولاری هغه بد وکړل اوگناهگار سو. توبه دی وکارې. اوتولو ته په خپل مابینخ کی په اتفاق سره اوسیدل پکار دی اوپه اتفاق سره امام مقررول پکار دی. (۱) (په قاعده کی عالم احق بالامامت دی، او الاحق بالامامة تقدیما بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحةً وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة ﴿﴾ درمختار. ظفیر)

پرامام باندی دمقتدی رعایت: سوال: (۲۳۱) کم امام چی دقرآئت ختمولو خخه وروسته رکوع ته دتللو په وخت کی لفظ دالله اکبر دومره اوږد وایی چی اکثره لمونځ گزار دهغه خخه مخکی رکوع ته ولاړسی آیایه داسی صوره کی دمقتدیانو درعایت دپاره دمعمولی قرآئت اوتاخیر کولو خخه بغیر رکوع ته تلل پرامام باندی واجب دی اوکه نه؟ اودمقتدیانو رعایت حتی الوسع کول مستحب دی اوکه نه؟

جواب: بیشکه دمقتدیانو رعایت په داسی موقع باندی مناسب دی اوتکبیر دی زیات نه اوږدوی بلکی مختصر دی یی کړی دپاره ددی چی دمقتدیانو تکبیر مخکی ختم نه سی. اومقتدیانو ته مناسب دی چی وروسته تکبیر شروع کړی دپاره ددی چی پرامام باندی مخکی والی رانسی. (۲)

په دینداره حافظ اونیم ملا فاسق کی احق بالامامة خوک دی؟ سوال: (۲۳۲) زید په کوچنی والی کی قرآن کریم حفظ کی همیشه تلاوت کوی اوما تجوز به الصلوة بڼه پیژنی اود تجوید په قواعدو هم خبردی اونیک صالح دی دهغه دامامت خخه ټول لمونځ گزار خوشحاله دی، په هغه پسی لمونځ جائز دی که نه؟ اوعمر و مشکوة، هدایه دویلو خخه وروسته هیرکړی دی اولمونځ گزار دهغه په امامت خوشحاله نه دی اوشطرنج کوی. او اکثره دجَمعی په ورځ جمعه پریرېدی اوبنکار ته ولاړسی. په داسی سړی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په دی دواړو کی داول سړی امامت بڼه دی. اوپه دوهم پسی لمونځ مکروه دی (۳)

(۱). ښه خوداده چی په متفقه طور باندی دامام انتخاب وسی دپاره ددی چی څه اختلاف لاره نه کړی پیدا. لیکن که چیری اختلاف پیدا سی نوپر اکثریت باندی فیصله کول پکار دی اوییا ټولو ته داکثریت فیصله تسلیمول پکار دی. فان استووا یقرع بین المستوین اوالخیار الی القوم فان اختلفوا اعتبر اکثرهم ولو قدموا غیر الاولی اساءوا بلا اثم. الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸. ظفیر

(۲). عن انس ؓ صلی بنا رسول الله ﷺ ذات یوم فلما قضی صلوته اقبل علینا بوجهه فقال ایها الناس انی امامکم فلا تسبقونی بالركوع ولا بالسجود ولا بالقیام ولا بالانصراف رواه مسلم، (مشکوة باب ما علی الماموم من المتابعة ص ۱۰۱). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ =

هكذا في كتب الفقه.

داغلطه ده چي صرف سادات دامامت مستحق دي: سوال: (۲۳۳) بعضی خلگ وایی چي ماسوی دسیدانو خخه بل خوک دامامت مستحق نه دی. داویل صحیح دی اوکه غلط؟
جواب: داغلطه ده چي ماسوا دسیدانو خخه بل خوک دامامت مستحق نه دی. دامامت استحقاق پر علم اوفضل اوتقوی باندی دی. اوکم سری چي دمائلو خخه خبر وی احق او بنه بالامامت دی کما فی کتب الفقه (۱). فقط

په لاندینیو دری کسانو کی دامامت لائق خوک دی؟ سوال: (۲۳۴) زید، عمرو، اوبکر دری وارہ په یوخی کی کار کوونکی دی. زید په سواریو کی. عمرو په سپاهیانو کی. بکریه ستار غبولوکی. زید حافظ دی اوله طوائفی (ډمی) خخه پیداسوی دی. دروژی اولمانخه پایبندی. دشرعی ممنوعاتو خخه خان ساتی. اخلاق یی بنه دی. د عمرو تلفظ درست نه دی. کوچنی کوچنی سورتونه هم نه وایی. دروژی اولمانخه پایبندی. اوبکر هم دروژی اولمانخه پایبندی خودستار غبولو کسب کوی. قرآن کریم صحیح وایی. په دی درو وارو کی دامامت مستحق خوک دی؟

جواب: په دی دری وارو کی زید احق بالامامت دی. اوکه چیری زیدنه وی او عمرو اوبکر موجود وی نوبکر که خخه هم فاسق دی په وجه دحرام کسب، لیکن که عمرو په قرآن کریم ویلوکی داسی غلطی کوی چي په هغه سره لمونځ فاسدیږی نوبکر ته امام کیدل پکار دی ځکه چي هغه قرآن کریم صحیح وایی.
که خخه هم امامت د فاسق مکروه دی خو په هغه پسی لمونځ کیږی په خلاف د عمرو چي په هغه پسی دلمانخه فاسد کیدلو بیره (۲) ده.

افضل ترخپل خان په کم فضیلت والا سری پسی اقتداء وکړی اوکه نه؟ سوال: (۲۳۵) زید جمعه ورکوی اوتر هغه افضل خلگ راغلل نوپه جمعه کی دی شریک سی اوکه نه؟ او لمونځ خوبه یی مکروه نه وی؟

جواب: په لمانخه کی به یی هیڅ کراحت نه وی اوپه جمعه شریکیدل پکار دی. (۳)

= ص ۵۵۹. ظفیر

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصب الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة الدرامختار علی هامش ردالمختار. باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷. ظفیر

(۲). والحق بالامامة تقدیما بل نصب الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا الخ (الدراالمختار علی هامش ردالمختار. باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷).

(۳). ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غیره مطلقا (درمختار) ای وان كان غیره من الحاضرين من هو =

دقوم دخوبی څخه خلاف امام جوړول: سوال: (۲۳۲) آیا عدالت ته څه شرعی حق حاصل دی چې په زور سره دقوم داسی امام مقرر کړی چې قوم دهغه په امام جوړولو باندی رضامند نه وی؟

جواب: عدالت ته دا حق نسته. ولی چې ددی نفع او نقصان قوم ته دی. لهذا دقوم درضا مندی څخه بغیر دی عدالت دهغوی دپاره هیڅوک امام نه مقرروی. او عدالت ته په دی کی هیڅ حق نسته. کما مر ان منفعة ذلك ترجع اليهم (۱). فقط

اذان او امامت یوسړی کولی سی: سوال: (۲۳۷) که چیری یوسړی اذان او امامت کوی نو جائز دی او که نه؟

جواب: که یوسړی اذان وایی او امامت هم کوی نو دا په شریعت کی درست دی بلکی په دی کی ثواب زیات دی. (۲)

په خطبه کی دنیابت مسئله: سوال: (۲۳۸) مخکنی خطیب په خپل ژوند کی دورور په موجودوالی کی خپل وراره خپل نائب مقرر کی. ترپنځو شپږو کالو پوری یی دنیابت خدمت په ډیر دیانت سره ترسره کی. اوس مخکنی خطیب صاحب وفات سو او یوه لور ځینی پاته سوه، هغه دخپل طرف څخه نائب مقررولی سی او که نه؟

خطیب دورور په موجودوالی کی وراره نائب مقرر کړی دی او جماعت منظور کړی دی. اوس یی ورور دعویدار دی، دهغه دعویٰ صحیح ده او که نه؟

جواب: سابق خطیب چې څوک په خپل ژوند کی امام مقرر کی او قوم او جماعت هغه منظور کی، هم هغه امام مقرر سو، ولی چې په حقیقت کی دامام مقررولو اختیار دبانی اودهغه داوولاد څخه وروسته قوم او جماعت ته دی لهذا څوک چې قوم امام تسلیم کی هغه امام سو. اوس به دهیچا دعویٰ صحیح نه وی. نه دلور اونه دورور. ولی چې په دی کی میراث نه جاری کیږی. (۳)

= اعلم واقرأ منه. (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۱). اوالخیار الی القوم فان اختلفوا اعتبر اکثرهم الخ وأم قوما وهم له کارهون لفساد فیہ الخ کره له ذلك تحریما لحديث ابی داود لا یقبل الله صلاة من تقدم قوما وهم لهم کارهون. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸). ظفیر

(۲). الفضل کون الامام هو المؤذن وفي الضیاء ان علیه السلام اذن فی سفر بنفسه وقام وصلى الظهر وقد حققناه (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۱). ظفیر

(۳). ولاية الاذان والاقامة لبانی المسجد مطلقا وكذا الإمامة لوعدلا (درمختار)، (سیجی فی الوقف ان القوم اذا عینوا مؤذنا واماما وكان اصلح مما نصبه البانی فهو اولی. (ردالمحتار باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

چاچی دفرضو خخه مخکی سنت مؤ کد ونه کره هغه امام کیدی سی اوکده نه؟ سوال: (۲۳۹)
 که چیری امام دجمعی خخه مخکی سنت مؤ کد ونه کره، نوامام کیدی سی اوکده نه؟
 دمقتدیانو په لمانځه کی خوبه څه فرق نه راځی؟
جواب: دغه سړی امام کیدی سی. اودمقتدیانو په لمانځه کی به هیڅ کراحت اوخلل نه وی. (۱) فقط

دصبح صادق خخه مخکی اذان او ورپسی فوراً جماعت: سوال: (۲۴۰) یو غیر مقلد بی علمه اوشری اوسخت طبیعته دی په دی وجه دمحلې خلگو په جومات کی لمونځ کول پریښوول اوسره ددی چی امام طالب العلم ولایتی اوحنفی دی خودزید په غوښتنه سره امام په لمانځه کی رکوع اوسجده اوقومه اوجلسه ښه اوږدوی اودسهار اذان دصبح صادق خخه شل منته مخکی ورباندی وایی، دسهار کیدو سره لمونځ یوازی یاکه یو سړی دوه راسی نودهغوی سره پرامام په زور اچولو سره وکړی. نورو مقتدیانو ته څه کول پکاردی؟ هغوی دوهمه جمعه بیرته وکړی اوکده بل جومات ته ولاړسی؟
جواب: دصبح صادق خخه مخکی داحنافو په نزد دسهار اذان جائز نه دی. الا فی روایة الثانی ای ابی یوسف رحمته الله. (۲) اواسفار دسهار په لمانځه کی سنت دی. (۳) نو مقتدیانو ته پکاردی چی امام ته ددی خبرو وینا وکړی. که هغه یې ونه منی نوهغه دی لیری کړی. اوکده په دی کی فتنه وی نوپه بل جومات کی دی لمونځ کوی. فقط

دلمانځه دمسائلو خخه ناخبره حافظ او دمسائلو خخه خبر ناظره ویونکی کی دامامت لائق څوک دی؟ سوال: (۲۴۱) زید حافظ دی اودهغه ښځی بی پردی، اودضروری مسائلو خخه په ښه ډول خبر نه دی. عمرو ناظره خوان دی، قرآن کریم صحیح وایی اودضروری مسائلو خخه په نسبت دزید زیات خبردی اودهغه ښځی پرده داری دی. په دی حالت کی دامامت زیات حقدار څوک دی؟

(۱). والحق بالامامة الخ الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفساد بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة الخ ومثله امام المسجد الراتب اولى بالامامة من غيره مطلقاً (درالمختار على هامش ردالمحتار، باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). فيعاد اذان وقع بعضه وكذا كله بالاولى قبله كالاقامة خلاف للثاني في الفجر (درمختار) قوله خلاف للثاني هو راجع الى الاذان فقط فان ابايوسف يجوز الاذان قبل الفجر بعد نصف الليل. (ردالمحتار باب الاذان ص ۳۵۸ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۳۸۵). ظفیر

(۳). والمستحب للرجل الابتداء في الفجر باسفار والختم به هوالمختار (درمختار) لقوله ﷺ اسفروا بالفجر فانه اعظم للاجر رواه الترمذي واحسنه وروى الطحاوي باسناد صحيح (ردالمحتار كتاب الصلوة ص ۳۳۹ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۳۲۲). ظفیر

جواب: پہ دی حالت کی عمرو دامامت زیات لائق دی کہ خہ ہم پہ زید پسی ہم لمونخ صحیح دی خو پہ عمرو پسی زیات نہ دی. (۱)

پہ فقیر اوسید کی احق بالامامت خوک دی؟ سوال: (۲۴۲) پہ یوجومات کی دقوم امام فقیر دی. دہغہ پہ کورکی پردہ نستہ، پہ بل جومات کی امام سید دی اودہغہ پہ کورکی پردہ ستہ، خوہغہ نابینا دی. دجمعی پہ لمانخہ کی کم امام تہ ترجیح دہ؟

جواب: دامامت دپارہ افضل ہغہ سری دی چاتہ چی دلمانخہ مسائل معلوم وی، او صالح اومتقی وی. پہ پوندوالی سرہ پہ امامت کی ہیخ حرج نستہ، کلہ چی ہغہ نیک اومحتاط وی اودمسائلو خخہ خبر وی. نوکہ چیری دغہ امام دمسائلو خخہ خبروی اونیک وی نود جمعی امامت دپارہ ہم ہغہ زیات نہ دی. (۲)

پہ امامت کی ترجیح: سوال: (۲۴۳) زید عالم، طبیب اوحافظ دی، اوعمر و حافظ قاری پہ سبہ قرأت پوهیدونکی، مشکوٰۃ، ہدایہ، اوجلالین یی ویلی دی. دتراویحو دامامت دپارہ خوک نہ دی؟

جواب: پہ دی دوارو کی عمرو دتراویحو اونورو امامت دپارہ زیات مستحق دی اوزیات نہ دی حکہ چی ہغہ ددین دعلم حاصلولو سرہ قاری ہم دی. (۳) فقط

دخوش آوازہ قاری امامت: سوال: (۲۴۴) یوسری وایی چی پہ خوش آوازہ قاری پسی لمونخ کول نہ دی اوتوجہ دہغہ قرأت تہ وی بل ہیخ طرفتہ توجہ نہ حی تردی چی دخدای اورسول طرفتہ ہم خیال نہ حی. دہغہ داویل صحیح دی اوکہ نہ؟

جواب: دہغہ داویل غلط دی. لمونخ پہ قاری پسی افضل دی، اوخوش آوازی بیلہ خوبی دہ چی ددی ہم تعریف پہ حدیثونو کی راغلی دی.

پہ دی دوارو کی دچا امامت نہ دی؟ سوال: (۲۴۵) کلہ چی پہ جامع مسجد کی یوموروشی اودشریعت پایبندی نہ کوونکی، اوپہ بل جومات کی دشریعت پابند حافظ

(۱). والحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحةً وفساداً بشرط اجتنابه الفواحش الظاهرة الخ. (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). والحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحةً وفساداً بشرط اجتنابه الفواحش الظاهرة (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ۵۵۷) قید کراهة امامة الاعمی فی المحيط وغیره بان لایکون افضل القوم فان افضلهم فهو اولی آھ، (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). والحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحكام الصلاة الخ ثم الاحسن تلاوة وتجويدا (درمختار) افاد بذلك ان معنی قولهم اقرأ ای اجود لا اکثرهم حفظاً ومعنی الحسن فی التلاوة ان یكون عالماً بکیفیه الحروف والوقف وما یتعلق بها قہستانی. (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

اولدلمانخه دمَسائلو خخه په ښه ډول خبر آزاد امام لمونځ ورکوی نوپه کم ځای کی لمونځ اکمل او افضل دی؟

جواب: دامامت دپاره افضل هغه سړی دی څوک چې دلمانخه دمَسائلو خخه خبر دی او حافظ اوصالح دی. (۱) لیکن دکمو خلکو په محلی کی چې کم جومات وی په هغوی باندی دخپلی محلی دجومات حق زیات دی. اودهغه محلی دخلکو دپاره دمحلې په جومات کی لمونځ کول ښه دی او هغوی ته به په هم هغه جومات کی دجمع ثواب ورکول کیرې. (۲)

دریم فصل

دچا امامت صحیح دی او دچا دا نه دی صحیح

که څوک چاته حرام زاده ووایی نودهغه امامت څنګه دی؟ سوال: (۲۴۶) یوسړی معروف النسب او ثابت النسب ته حرام زاده ووایه اونا مناسبه ښکښل یی ورته وکړل، هغه شرعاً فاسق ګرځی او امامت یی جائز دی او که نه؟

جواب: دهغه په فسق کی اودامامت په کراهت کی کلام نسته. الا ان یتوب کذا فی کتب الفقه. (۳)

دغسل اودابح امامت: سوال: (۲۴۷) دغسال (نورو ته غسل ورکونکی) اودابح (حلالوونکی \ قصاب) امامت درست دی او که نه؟

جواب: دغسال اودابح امامت درست دی، لمونځ په هغه پسې جائز دی، هیڅ کراهت پکښی نسته. (۴) فقط

څوک چی څلورو مذهبونو ته ګمراهی وایی دهغه امامت: سوال: (۲۴۸) څه فرمایي ددین

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصبا لاعلم باحكام الصلاة فقط صحة وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقيل واجب وقيل سنة (درمختار) وهو الاظهر لان هذا التقديم. ط.س.ج ۱ ص ۵۵۷.

(۲). مسجد المحلة افضل من الجامع الا اذا كان امامه عالماً (الاشباه) لعل الافضيلة بالنسبة الى اهل المحلة دون غيرهم لئلا يؤدي الى تعطيل مسجد المحلة (شرح حموی الفصل الثاني كتاب الصلوة ص ۱۹۵). ظفیر

(۳). ويكر تقديم الفاسق ايضاً لتساهله في الامور الدينية فلا يؤمن من تقصيره في الاتيان بالشرائط (غنية المستملی ص ۳۵۱). ظفیر

(۴). ذبحه کول او مړی ته غسل ورکول دواړه کارونه جائز دي، برابره خبره ده که په اجرت سره وی او که بی اجرت ته مړی ته دغسل ورکولو په سلسله کی په درمختار کی دی والافضل ان يغسل الميت مجاناً فان ابتغى الغاسل الاجر جاز ان كان ثم غيره والا، لتعينه عليه وان يكون حكم الحمال والحفار كذلك (الدرالمختار على هامش ردالمحتار. باب الجنائز ص ۸۰۴ ج ۱، ط.س.ج ۲ ص ۲۹۹) اودذبحی په سلسله کی دی: ويجوز الاستيجار على الزكاة لان المقصود منها قطع الوداج دون افاتة الروح وذلك يقدر عليه فاشبهه القصاص فيما دون النفس كذا في السراج الوهاج. (عالمگیری كتاب الاجاره باب سادس عشر ص ۴۳۸ ج ۴، ط.س.ج ۴ ص ۴۰۴). ظفیر

عالمان دهغه سړی په باره کی د چا عقیده چی په لاندینیو اشعارو کی درج ده:

بجان نفور زاهل مذاهب شتی که غرق بحر ضلال اند و حرق نار هوا
نه شافعی نه حنفی نه مالکی مذهب نه نقشبندی وچشتی ونی کذا وکذا
منم که غره نامم بنام صاحب نشست علی ولی ملقب بخاتم الخلفاء
په داسی سړی پسی په لمانځه کی اقتداء جائزده اوکه نه؟

جواب: که داواقعی دده عقیده وی اومذاهب اربعه اوطریقی دمشائخ اربعه ضلال او گمراهی گنی اوددی معتقد دی نودی فاسق اومبتدع دی، په ده پسی لمونځ مکروه تحریمی دی. اوعجیبه نه ده چی داسی سړی دنصوص قطعیه وو څخه دانکاریه وجه کفر اوارتداد ته رسیدلی وی. په داسی حالت کی به په ده پسی لمونځ صحیح نه وی. بهر حال دده داقتداء څخه ځان ساتل لازم دی اودداسی امام معزوله کول لازم اوواجب دی. (۱)

فقط

دمنعی کونکی امامت: سوال: (۲۴۹) یوحنفی سړی په عدالت کی په قسم سره بیان کوی چی ما دیوی بنځی سره دنکاح په عهد باندی متعه وکړه. داسی سړی په حنفی مذهب کی داخل پاته سو اوکه نه؟ اویه ده پسی لمونځ کول څنگه دی؟ اوده چی دیوبزرگ په لاس باندی بیعت کړی وو هغه قائم پاته سو اوکه نه؟ اودداسی سړی تجهیز اوتکفین او (دجنازی) لمونځ کول پکاردی اوکه نه؟

جواب: کم سړی چی ددی بدفعل اقرار کونکی دی، هغه فاسق اوعاصی دی، امامت دهغه مکروه دی. (۲) که چیری هغه توبه وکارې نوامامت یی درست دی اوبیعت اوحنفیت یی قائم دی، اوتجهیز اوتکفین اودجنازی لمونځ دهریوه مسلمان کول پکاردی که څه هم هغه فاسق اوبدکار وی. کما فی الحدیث. صلوا علی کل بر وفاجر، الحدیث. (۳) فقط

دزانی اوسگریټ ځکونکی امامت: سوال: (۲۵۰) دوه کسان ددوو جوماتونو امامان دی. یوه یی دخپلی خبسنی سره زنا وکړه، اوبل بیړی (یوخاص قسم سگریټ) ځکوی، ددوی امامت درست دی اوکه نه؟ که چیری دوی دامامت څخه بندسی نودلوی فساد جوړیدلو خطر ده.

(۱). ویکره امامة العبد الخ والفاسق الخ والمبتدع الخ (درمختار) اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لا یهتم لامر دینه وبان فی تقدیمه للإمامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتته شرعا ولا یخفی انه اذا کان اعلم من غیره لا تزول العلة فلا یؤمن ان یصلی بهم بغیر طهارة فهو کالمبتدع تکره امامته بکل حال، بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۳). شرح فقه اکبر ص ۹۲. ظفیر

جواب: پہ فاسق پسی لمونخ کیری خومکروه دی۔ (۱) نوکلہ چی دفاسق امام پہ لیری کولو کی فتنہ وی نویہ هغه پسی لمونخ وکری۔ فقط

دناینا امامت: سوال: (۲۵۱) پہ نابینا پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟

جواب: کہ دپلیتی۔ خخه محفوظ اوسی اودلمانخه پہ مسئلو خبرداره وی نوامامت دهغه درست دی (۲)۔ فقط

دچا زامن چی د کناه کارونه کوی دهغه امامت: سوال: (۲۵۲) دیو سری خلور زامن دی، یو لمونخ گذار دی اوبعضی شراب چینی اویو دهرامو کارکوی۔ داسری ددغه زامنو سره تعلقات ساتی اوخوراک چنباک قول یوخی کوی۔ ددی سری امامت جائز دی اوکھ نہ؟
دشطنرج دلوبه کونکی امامت: سوال: (۲۵۳) دشطنرج لوبه کول خنگه دی۔ اودشطنرج کونکی امامت جائز اودرست دی اوکھ نہ؟

جواب: (۱) کہ چیری دغه سری پخپله نیک اودامامت لائق وی نودهغه پہ امامت کی هیخ کراحت نستہ بلکی هغه پہ صورة دأحق بالامامت کیدلو کی لائق تردی دامام جوړیدلو۔ قال الله تعالى ولا تزر وازرة وزر اخرى، الآية۔

(۲) پہ شطنرج سره لوبی کول دامام ابوحنیفه رحمہ اللہ پہ نزد مکروه تحریمی (۳) دی۔ نوددی عادت کوونکی لائق دامام جوړولو نہ دی۔

دسائل امامت: سوال: (۲۵۴) کم سری چی سوال کوی اومری ته غسل ورکوی پہ هغه پسی لمونخ درست اوصحیح اوجائز دی کہ نہ؟

جواب: پہ حدیث شریف کی دی صلوا خلف کل بر وفاجر، یعنی پہ هرنیک اوبدپسی لمونخ کوی۔ ددی خخه معلومه سوه چی پہ سوالگر اومری لمبونکی وغیره پسی لمونخ صحیح دی البتہ اولی بالامامت هغه دی خوک چی دلمانخه دمساءلو خخه خبروی او صالح وی۔ دشرعی خلاف کارونه نہ کوی۔ فقط

(۱)۔ ویکره امامة عبد یر وفاسق یر وفی المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (در مختار) افاد ان الصلاة خلفهما اولی من الانفراد (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲) کہ بل جومات وی نوهلته دی ولا یرسی۔ وفی غیر الجمعة یجوز ان یتحول الی مسجد آخر ولا یاتم به (عالمگیری مصری۔ باب خامس فصل ثالث ص ۸۱ ج ۱، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۸۶)۔ ظفیر

(۲)۔ ویکره تنزیها امامة عبد الخ واعمی (در مختار) قید کراهة امامة الاعمی فی المحيط وغیره بان لا یكون افضل القوم فان کان افضلهم فهو اولی یر ورد فی الاعمی نص خاص هو استخلافه رحمہ اللہ لابن ام مکتوم وعتبان علی المدينة وکانا اعمیین لانه لم یبق من الرجال من هو اصلح منهما یر (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲)۔ ظفیر

(۳)۔ ویکره تحریمما للعب بالنرد وكذا الشطرنج (الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الحظر والاباحة ص ۳۴۷ ج ۵) ویکره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰)۔ ظفیر

دبواسيرو والا امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۲۵۵) یوسری تہ دخونی بواسيرو مرض دی اوھروخت دھغہ دجاری کیدلو بیرہ وی، دداسی سري امامت سرہ دتندرست امام دموچود والی درست دی اوکھ نہ؟

جواب: دوینی جاری کیدلو پھ بیرہ سرہ دغہ سري شرعاً معذور کیدی نہ سی. شرعاً معذور ھغہ وخت کیری چي ھغہ تہ دلماٲخہ پھ ٲول وخت کی دومرہ موقع ورنہ کول سی چي اودس وکړی اوبغیر ددغہ مرض دبی اودسی ٲخہ لمونځ وسی. کلہ چي دی لامعذور سوی نہ دی، نوامامت یی درست دی، ٲخہ کراھت پھ دی وجھي سرہ ددہ پھ امامت کی نستہ. اوکھ وخت چي دی معذور سی نوھغہ وخت دتندرستو امام کیدی نیسی، دغہ وخت امامت ددہ پھ وخت دعدزکی بالکل ناجائز دی، قال فی الدر المختار وصاحب عذر من بہ سلس البول ﷺ ان استوعب عذرہ تمام وقت صلوة مفروضة بان لا یجد فی جمیع وقتہا زمناً یتوضأ ویصلی فیہ خالیاً عن الحدث الخ وھذا شرط العذر فی حق الابتداء وفي حق البقاء کفی وجودہ فی جزء من الوقت ولومرہ، درمختار وشامی (۱) جلد اول ص ۲۰۳، وفي باب الامامة منہ ولا طاهر بمعذور ھذا ان قارن الوضوء الحديث الخ وضح لو توضأ علی الانقطاع وصلی کذاک کافتداء بمفتصد من خروج الدم الخ. شامی جلد اول ص ۳۸۹. (۲) فقط

ددروغوحدیث دیبانونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۲۵۲) یوسری ددروغو احادیث جوړوی اوبیانوی اودعقائدو خلاف ډیری خبری بیانوی. پھ داسی سري پسی لمونځ کول څنگہ دی او ددغہ سري دپارہ ٲخہ حکم دی؟

جواب: دغہ سري کذاب یامفتري یا لیونی دی. چي دروغ روایتونہ بیانوی اوپرخدای ﷺ اورسول ﷺ باندی بہتان لگوی اوددی وعید مصداق گزری: من کذب علی متعمداً فلیتبوأ مقعده من النار. (۳) یعنی کم سري چي پرما باندی دروغ وایی ھغہ دی ٲیلہ ٲیکانہ پھ دوړخ کی جوړہ کړی. دغہ سري مبتدع اوفاسق دی. امام جوړول یی درست نہ دی اوپہ ھغہ پسی لمونځ مہ کوی. (۴) فقط

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار. باب الحيض مطلب فی احکام المعذور ص ۲۸۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۰۵. ظفیر

(۲). ایضاً باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۸. ظفیر

(۳). مشکوٰۃ، کتاب العلم ص ۳۲.

(۴). ویکرہ امامتہ عبد الخ ومبتدع ای صاحبه بدعة (درمختار) اما الفاسق الخ ففی شرح المنیة ان کراھتہ تقدیمہ کراھتہ تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

دکم امام خخه چی بعضی مقتدیان ناراضه وی، دهغه امامت خنکده دی؟ سوال: (۲۵۷) امام دلمانخه فرائض او واجبات وغیره په ښه شان اداکوی. دجماعت مقتدیان په دوه قسمه دی. بعضی دهغه په امامت باندی رضامند دی اوبعضی ناخوښه دی دکمی طبقی اعتبار به کیری. اودابوداود دحدیث ولایقبل الله صلوة من تقدم قومًا فهم لهم کارهون خه مطلب دی؟

جواب: دفقهي په کتابونوکی دی چی که چیری په امام کی خه نقصان نه وی نودمقتدیانو دناراضگی هیڅ اثر په لمانخه کی نسته. دامام لمونځ بغیر کراسته درست دی اوگناه پر مقتدیانو باندی ده. اوکه چیری په امام کی نقص وی اودهغه په وجه مقتدیان ناراضه وی نوپر امام باندی مؤاخذه سته اوهغه ته امام کیدل مکروه دی اومراد دحدیث من تقدم قومًا الخ صرف هغه امام دی په چاکی چی خلل اونقص وی، کنی مقتدیان گنهگاره دی چی بی وجهی ناراضه دی. (۱) فقط.

دریردیدونکی امامت: سوال: (۲۵۸) دچاپه لاسو اوپښوکی چی دریردیدلو مرض وی په هغه پسی لمونځ کیری اوکه نه؟

جواب: دچاپه لاس اوپښو کی چی دریردیدلو مرض وی په هغه پسی لمونځ بغیر دکراسته (۲) درست دی. فقط.

چاته چی دسلس البول شک راځی، دهغه امامت: سوال: (۲۵۹) دسلس البول مرض خو نسته، لیکن دذکر په کښکښلو سره دمتیازو خاڅکی راووزی، اوبعضی وخت داسی خیال کیری چی دمتیازو خاڅکی دخپل ځای خخه خروج وکی خوپه کتلو سره نه ښکاره کیری. داسی سړی امامت کولی سی اوکه نه؟

جواب: په کم حالت کی چی خروج دقطری نه وی نوامام کیدی سی، اودوهم اوشک اعتبار نسته. فقط.

کم امام چی په خپل دعوت کی دشرابو انتظام وکی دهغه امامت: سوال: (۲۶۰) دیوحافظ دلور واده وسو، په هغه جلسه کی ډمان هم اوغیر مسلم هم راوبلل سول، دهغوی دپاره شراب راوغوښتل سوه اوورباندی وچینبل سوه. په داسی حالت کی نکاح وسوه اوکه نه؟ اودداسی حافظ اقتداء صحیح کیری اوکه نه؟

جواب: نکاح وسوه لیکن دغه خلگ دگناهونو دارتکاب په وجه فاسقان اوعاصیان سول

(۱). لوام قومًا وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه اولانهم احق بالامامة منه کره له ذالك تحريما لحدیث ابی داود لایقبل الله صلاة من تقدم قوم وهم له کارهون وان هو احق لا والکراهة عليهم (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). دامامت دپاره دا (خبره) په عیب کی داخله نه ده. ظفیر

توبه دی وکاري، اوپه داسی حافظ دقرآن پسی اقتداء کول مکروه دی، ترڅو پوری چی هغه توبه ونه کاري هغه امام مه جوړوی. (۱) فقط

دبی نکاح بنځی ساتلو ترغیب او دهغه امامت: سوال: (۲۲۱) کم سړی چی بل ته په رغبت ورکولو سره بی نکاحه بنځه دهغه په کورکی اباده (ډیره) کړی، دهغه امامت درست دی که نه؟

جواب: داسی سړی دامام کیدو لائق نه دی. په هغه پسی لمونځ مکروه دی. (۲) فقط
تقلید ته ناجائز او قادیانی ته دمسلمان ویونکی امامت: سوال: (۲۲۲) چی دیوسړی داعقیده وی دهغه امام جوړول څنگه دی: تقلید ناجائز اوبدعت دی. مرزایان اومرزا (قادیانی) مسلمانان دی. دمقلدو مذهب په قرآن کریم کی نسته. داسی سړی امام جوړول اودقرآن شریف ترجمه دهغه څخه زده کول څنگه دی؟

جواب: داسی سړی امام جوړول دچا عقائد چی په سوال کی درج دی، درست نه دی او دهغه څخه دقرآن شریف ترجمه هم ویل نه دی پکار. (۳) فقط

ترسینی پوری داوردو وربستانو ساتونکی امامت: سوال: (۲۲۳) دکم سړی پرسر باندی چی دومره اوږده وربسته وی چی ترسینی پوری رسیږی او هغه یی دڅه مکر اوفریب دپاره نه وی ساتلی، دهغه امامت درست دی اوکه نه؟

پرقبرونو باندی دغلاف اچونکی امامت: سوال: (۲۲۴) دانبیانو، اولیانو، غوثانو، قطبانو او نورو دینی بزرگانو پرمزارونو باندی جارو وهل، رڼا پرکول، غلاف پراچول، سپلنی وغیره پردود کول څنگه دی؟ اوپه داسی سړی پسی لمونځ کول پکاردی اوکه نه؟
جواب: (۱) درست دی.

(۲) پرقبرونو باندی رڼاکول، غلاف اچول وغیره ممنوع اومکروه دی. اوصفا ساتل یی ښه دی. په رد المحتار (شامی) کی دی: تکره الستور علی القبور (۱) انتهی. فقط (دهغه امامت مکروه) (۲) دی. ظفیر

(۱). قال الله تعالى: ولا تعاونوا على الاثم والعدوان، الآية (القرآن) ويكره امامة عبد الله وفاسق (درمختار) من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من يرتكب الكبائر كشارب الخمر والزاني واما الفسق فقد عللوا كراهة تقديمه بانه لا يهتم لامر دينه بل مشى في شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم. (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۲). ايضاً. ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الله وفاسق الخ ومبتدع اي صاحب بدعة وهي اعتقاد خلاف المعروف عن الوصول الخ وان انكر بعض ما علم من الدين ضرورة كفر بها الخ فلا يصح الاقتداء به اصلاً (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر (دودهم خل ۱ او ۲ حاشیه په ورپسی صفحه کی وگورئ)

دفرض لمونخ کولو څخه وروسته بیا دفرض امامت: سوال: (۲۲۵) زید دماپنښین دلمانځه په وخت کې جومات ته داخل سو، داودس کولو څخه وروسته یې دسنتو څخه مخکې یو سپړی پرفرض لمانځه ولیدي نودسنتو نیت یې وکړ اوپه فرضو کې شریک سو. چي سنت یې ختم کړل نودنورو کسانو انتظار یې وکړ خو هیڅوک رانغی نوجلا یې فرض او آخری سنت وکړل. دلمانځه ختمیدلو څخه وروسته دوه لمونځ گذار نور راغلل اوپه جمعه یې سره دلمونځ اقامت کول وغوښتل زید هم دهغوی سره شریک سو. اواقامت زید وکړ او دماپنښین دفرضو نیت یې وکړ اولمونځ یې وکړ. زید وایی چي جلا کړي لمونځ نفل گڼل اختیاری دی اودفرضو آخری دوه رکعاته تش کول کیږي اودنفلو په آخری دوو رکعاتو کې هم قرأت سره دفاتحی واجب دی. په دی وجه که دنفلو نیت وسی نونفل ناقص پاته کیږي اودخپلو مخکنیو نفلو متعلق هم داوایی چي هغه ناقص پاته سوه خو بل چاته دجمعی ثواب اوخپل ځان ته دجمعی ثواب کم چي دنفلو ماتولو څخه ډیر زیات دی صرف په مخکې صورت کی حاصل سوی دی. اوکه چیري بالفرض په آخری جماعت کی دفرضو ثواب ورنه کول سی نودنفلو ثواب خوبه ضروری. چونکی دا اختلافی مسئله ده، ددی دپاره صرف دفرضو نیت کول پکاردی اوجلا کړي فرض نفل گڼل پکار دی.

(۲۲۲) ۱. مخکنی سنت کامل سوه اوکه ناقص، ولی چي امام قرأت سره دفاتحی صرف په مخکنیو دوو رکعاتو کې ویلی دی.

(۲۲۷) ۲. دجلا فرض کولو څخه وروسته په جمعی سره فرض کول درست دی اوکه نه؟ که چیري فرض ونه سی نودنفلو ثواب به ورکول کیږي اوکه نه؟

(۲۲۸) ۳. بیا دفرضو په نیت سره په لمونځ کولو کی اختلاف سته اوکه نه؟

(۲۲۹) ۴. دنفلو په ټولو رکعاتونو کی قرأت سره دفاتحی واجب دی که څنگه، که چیري واجب وی نوبیا دنفلو والا مقتدی لمونځ به ناقص پاته وی اوکه نه؟

جواب: مسئله داده چي چا فرض لمونځ کړي وی هغه بیا دفرض لمونځ کونکو امام کیدی نه سی. نوکله چي زید خپل فرض لمونځ جلا وکړ نودهغه فرض اداسول اوس هغه (لمونځ) نفل کولی نسی بلکی دوباره که چیري هم دغه لمونځ کوی نوهغه به نفل وی. اوپه نفل کونکی پسی دفرض کونکو لمونځ نه صحیح کیږي. اوهغه چي کم مخکې په

(۱). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ص ۸۳۹ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۲۳۸.

(۲). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۱) فرض کونکی پسی دستتو نیت تہلی وو اولمونخ یی کپی وو هغه نفل سو. (۲) خو سنت مؤکد کم چی دماپنبنین خخه مخکی دی هغه اداء نه سوه، ولی چی دغه سنت جلا کول سنت دی. (۳)، (۱) هغه نفل سوه دماپنبنین سنت نه سوه. (۴)

(۲) چی فرض یوازی وکپی نوبیا دفرض کوونکو امام نسی جوړیدی. البته که چیری دفرضو جماعت وی نودنفلو په نیت سره دامام اقتداء کولی سی. (۳)

(۳) بیا بیا فرض نه کیږی چی کم فرض یی مخکی وکړل هغه فرض سول، که وروسته یی بیا کوی نو هغه به نفل وی. (۴)

(۴) نفل چی کله یوازی کوی په ټولو رکعاتو کی قرأت فرض دی. اوکه چیری څوک په فرض کونکی پسی دنفلو په نیت سره شریک سی نو هغه نفل صحیح دی. ناقص به نه وی. فقط (۵)

دغلطی عقیدې والا او لیونی امامت: سوال: (۲۷۰) یوسړی حاجی حمایت علی قوم په شیخ زاده دا اعتقاد لری چی دمرگ خخه وروسته دانسان روح په بل قالب کی راځی او هغه دهغه هم شکل وی. چاته وایی چی دازما غور نیکه دی او چاته وایی چی دازما نیکه دی. غرض داچی هغه همیشه داقسم خیالات ظاهروی چی په دی وجه ټول خلگ دهغه خخه نفرت کوی او په هغه پسی لمونخ نه کوی. او هغه دلمانځه ورکولو ډیر شوقی دی. بغیر دچا دویلو خخه دلمونخ ورکولو دپاره دریږی.

جواب: ددی خیالاتو او توهماتو خخه معلومیږی چی ددغه ذکرسوی سړی عقل پر ځای نه دی. او هغه لیونی دی. یامعتوه (اثری) دی. او په لیونی یامعتوه پسی لمونخ نه صحیح کیږی. لهذا په دی احتمال باندی په هغه پسی لمونخ بالکل فاسد دی. (۲) اوکه چیری

(۱). ولا مفترض بتنفل وبمفترض فرضا آخر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۴۲ ج ۱ ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹). ظفیر

(۲). وصح اقتداء الخ متنفل بمفترض (ایضاً ص ۵۵۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۰). ظفیر (باقی)

(۳) و (۴) وضم إليها سادسة الخ لتصير الركعتان له نفلاً الخ والركعتان لا تنويان عن السنة الراتبة بعد الفرض في الاصح لان المواظبة عليها انما كانت بتحريمه مبتدأة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب سجود السهو ص ۷۰۱ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۸۷). ظفیر

(۳). ولا مفترض بمتنفل (درمختار ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹) واذا اتمها يدخل مع القوم والذي يصلي معهم نافلة (هدایه ص ۱۳۴ ج ۱). ظفیر

(۴). واذا اتمها يدخل مع القوم والذي يصلي معهم نافلة لان الفرض لا يتكرر في وقت واحد (هدایه باب ادراك الفريضة ص ۱۳۵ ج ۱). ظفیر

(۵). والقراءة واجبة في جميع ركعات النفل (هدایه باب النوافل فصل في القراءة ص ۱۳۱ ج ۱). ظفیر

(۲). ولا يصح الاقتداء بالمجنون المطبق ولا بالسکران (عالمگیری مصری الباب الخامس فی الإمامة ج ۱ ص =

هغه لیونی اومختل العقل اومعتوه نه وی بلکی سره ددی چی هوش اوحواس یی سم دی اوداسی عقیده لری نوداعقیده داهل سنت والجماعت خخه خلاف ده بلکی داسلام خخه خلاف ده. په دی وجه هم په هغه پسی لمونځ کول نه دی پکار. اولمونځ به نه صحیح کیږی یابه مکروه تحریمی وی ولی چی په بدعتی پسی لمونځ مکروه تحریمی دی. اود چا (۱) په اسلام کی چی شبه وی او دهغه عقائد داسلام خخه خلاف وی په هغه پسی لمونځ گرسره صحیح کیږی نه. (۲) بهرحال په هره وجه په هغه پسی لمونځ کول نه دی پکار. اوهغه امام جوړول حرام دی. هغه ته دی وویل سی چی هیڅکله امام مه جوړیږه اوهغه دی ددی کار خخه بالکل بندسی چی دخلگو لمونځ خراب نه کړی. یادی دخپلو باطلو عقائدو اودلیونتوب دخیالاتو خخه توبه وکارې. په حدیث شریف کی دی چی دهغه سړی لمونځ نه قبلیرې څوک چی دامامت دپاره مخکی سی اوخلگ دهغه دامامت خخه کراحت کوی اوهغه امام جوړول نه دی پکار. په درمختار کی دی: ولو أم قوماً وهم له کارهون ان کان الکراهة لفساد فيه او لانهم احق بالامامة منه کره له ذلك تحریماً لحديث ابی داود: ولا يقبل الله صلوة من تقدم قوماً وهم له کارهون. (۳) فقط

په جومات کی دزنا کونکی امامت: سوال: (۲۷۱) یوامام چی په جومات کی دننه زنا وکړه. دوو کسانو په خپلو سترگو ولیدی. اوامام مذکورهمیشه داسی حرکتونه کوی. په داسی امام پسی دلمانځه کولو څه حکم دی؟

جواب: داسی سړی کم چی په داقسم فواحشو کی مبتلا دی فاسق اوعاصی دی، دهغه امامت مکروه تحریمی دی. لازم دی چی هغه دی معزوله سی. (۴) اوبل صالح اوعالم امام دی مقرر سی. که پوره عالم نه وی نوکم از کم دومره دی وی چی دلمانځه دمستلو خخه خبر وی. اوقرآن شریف صحیح وایی. فقط

دمؤذن امامت: سوال: (۲۷۲) دمؤذن امامت جائز دی اوکه نه؟

= ۷۹، ط. ماجدیه ج ۱ ص ۸۵. ظفیر

(۱). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). وان انکر بعض باعلم من الدين ضرورة الخ فلا يصح الاقتداء به اصلاً (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۴، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۴). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) قوله فاسق من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من يرتكب الكبائر كشارب الخمر والزانی بل مشی فی شرح المنية علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریماً (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹، ۵۲۰). ظفیر

جواب: حنفیان خو دموذن امام کیدل غوره لیکی. په درمختار کی دی: الافضل کون الامام هو المؤذن (۱) بل خای په باب الامامة کی دی. وقول عمر رضی اللہ عنہ: لولا الخلافة لاذنت، أي مع الامامة، إذ الجمع أفضل. (۲) فقط

دنوگری باوجود چی خپل حواله سوی کار نه اداء کوی دهغه امامت: سوال: (۲۷۳) کم سړی چی په یوه محکمه کی کار کوونکی وی او منصبی کار نه اداء کوی او میاشت په میاشت تنخواه اخلی دهغه امامت جائز دی او که نه؟

جواب: دداسی سړی امامت دفسق په وجه مکروه دی. (۳) فقط

د گروې څخه دفائدي اخستونکی امامت: سوال: (۲۷۴) یوسړی مزکه گرو وساتله. راهن ته څه نفع وغیره نه مجراء کوی اودا کار جائز گڼی. په داسی سړی پسې لمونځ درست دی او که نه؟

چی دکم امام خبره خلک نه منی دهغه اقتداء: سوال: (۲۷۵) امام دمحلې خلگو ته د شریعت خبره وښووله، یوڅو کسانو منظوره نه کړه اودایی وویل چی موږ خپل رواج نه پرېږدو ته زموږ امام نه یی، اوبیا په همدی امام پسې لمونځ کوی. ددغه خلگو لمونځ په دی امام پسې صحیح دی او که نه؟

جواب: (۱) شامی داتحقیق کړی دی چی دگرو سوی مزکی څخه نفع اخستل په سودکی داخل دی. اوپه: کُلُّ قَرْضٍ جَرَّ نَفْعًا فَهُوَ رِبَا، کی داخل دی نوپه دی بنا باندی چی کم سړی ددی حرام کار مرتکب وی هغه به عاصی اوفاسق وی اوپه فاسق پسې لمونځ مکروه دی. (۴)

(۲) لمونځ په دغه امام پسې صحیح دی. باقی دشریعت احکام نه منل اوپه هغه باندی عمل نه کول گناه ده، ددی څخه دی توبه وکارې. فقط

دنت ژبی امامت: سوال: (۲۷۶) یو تن ژبی (تَهْ تَهْ تَهْ ویونکی) سړی لمونځ ورکوی په هغه پسې یوڅو کسان مقتدیان وه، دیورکعات څخه وروسته یو عالم دلمانځه کولو په غرض راغی، هغه په جمعه کی شریک سی او که نه؟ که چیری شریک سو نو دتولو خلگو لمونځ

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۴۰۱. ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۵ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۲. ظفیر

(۳). ویکره امامه عبد الخ وفاسق (درمختار) ولعل المراد به من یرتکب الکبائر (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹، ۵۲۰). ظفیر

(۴). ویکره امامه عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹) ظفیر، په دشان گروې ایښوول چی دچاسره گروې ده یعنی راهن، هغه هیڅ نه اخلی صرف دضمانت په طور یې هغه دځان سره ساتلی وی نوپه دی کی هیڅ بدیت نسته اودهغه امامت جائز دی. ظفیر

خوبه نه باطلیری، اود عالم لمونخ به په تت ژبی پسی درست وی اوکه نه؟
جواب: هغه عالم کم چی وروسته راغی که چیری یوازی لمونخ وکړی نودهغه لمونخ به هم صحیح سی اوکمو امیانو چی دمخکی څخه لمونخ کوی دهغوی لمونخ به هم صحیح سی. اوکه چیری هغه عالم په ذکر سوی امی پسی اقتداء وکړی نوبیا به دهیچا لمونخ هم صحیح نه وی. نه ددغه عالم اونه دهغه امیانو کمو چی دمخکی څخه لمونخ کوی. په دا شان ددرمختار عبارت: او اذا اقتدی امی وقارئ بامی تفسد صلوة الکمل (۱) څ دی ته شامل دی: وصحت لوصلی کل من الامی والقاری وحده فی الصحیح (۲) څ درمختار.

کم قاتل چی صرف توبه وکاری دهغه امامت څنگه دی: سوال: (۲۷۷) دقاتل څخه قصاص نه دی اخستل سوی. په مقتول باندی خون معاف کولی نه سی صرف توبه یی وکنبله او وایسته اوس دتوبی څخه وروسته به په وجه دذمه واری دحق العبد فاسق گرزول کیږی اوکه نه؟ اولمونخ به په هغه پسی مکروه وی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی: لا یصح توبة القاتل حتی یسلم نفسه للقدود، وهبانیه. په شامی کی دی: ای لاتکفیه التوبة قال فی تبیین المحارم واعلم ان توبة القاتل لاتکون بالاستغفار والتدامة فقد بل یتوقف علی ارضاع اولیاء المقتول (۳) څ پردی ځای باندی شامی هم وگوری. دومره خبره معلومه سوه چی صرف په توبی سره به دقتل گناه نه معاف کیږی او (قاتل به) فاسق پاته وی اولمونخ به ورپسی مکروه وی. (۴) فقط

دگوډ سړی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۲۷۸) دیوسړی په پنبه کی گوډوالی دی او دجومات امام دی. لیکن قرآن کریم بڼه وایی داسی امام پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟
جواب: په شامی کی دی: وكذا اعرج یقوم ببعض قدمه فالقتداء بغیره اولی تاتارخانیه (۵) ددی روایت څخه معلومه سوه چی په گوډ پسی په لمونخ کولوکی څه حرج نسته. فقط

کم امام چی دشرابی دکور دعوت خوری، دهغه امامت: سوال: (۲۷۹) کم سړی چی دروژی په میاشت کی یاپه بله میاشت کی همیشه ښکاره شراب چڼی، دهغه دکور خوراک چڼاک اونکاح اوجنازه امام ته کول څنگه دی. اوکم امام چی یی کوی یایی په بل چا کوی اودخوراک چڼاک څخه یی پرهیز نه کوی دهغه دپاره څه حکم دی اودا خلگ چی په

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۵۴ ج ۱ ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲. ظفیر

(۲). ایضاً ص ۵۵۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲. ظفیر

(۳). ردالمحتار کتاب الجنایات فصل فیما یوجب القود ومالایوجبه ص ۴۸۴ ج ۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۴۸. ظفیر

(۴). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۵). ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

کم مجلس کی دعوت او نکاح او جنازه کی راوغوبنتل سی یا پخپله حاضر سی هغه مجلس ته دتللو څه حکم دی؟

جواب: شراب چنبونکی اودروژی په میاشت کی بغیر دعذرہ روژه نه نیونکی فاسق او عاصی دی، دهغه سره مسلمانانو ته سلام کلام پریښوول او خوراک چنباک نه کول لازم دی. (۱) دجنازی لمونځ بیشکه دهغه کول پکاردی. لیکن په ژوند کی دهغه سره میل او تعلق ساتل نه دی پکار. او کم امام چی بغیر دڅه ضرورت اومجبوری څخه دداسی خلکو سره میل او تعلق ساتی اوبغیر دبدگنلو اوانکار څخه دهغه سره خوراک اوچنباک کوی هغه هم گنهگار دی. لائق دامام جوړولو نه دی. (۲) فقط

کم امام چی دمرتدی بنځی دعوت خوری دهغه حکم: سوال: (۲۸۰) یوه بنځه مرتده سوه خو هغه په حالت داسلام کی فاجره وه اودمرتدوالی په حالت کی هم فاجره ده. هغه په یو میلستیا کی دخپل مذهب په خلکو باندی ډوډی وخوړله او ددوو مسلمانانو دپاره یی هم یوه سرلی وغیره ورکړه. که چیری یوڅوک ملا یی وخوری نودهغه اقتداء به جائز وی، او که نه؟

جواب: امام ته داسی ډوډی خوړل نه وو پکار، هغه ته پکاردی چی ددی کار څخه توبه وکاربی. (۳) اودتوبی څخه وروسته دهغه اقتداء درسته ده. فقط

دنکاح تړلو حق او داخترانو امامت: سوال: (۲۸۱) دمظفرنګر ښار قاضی محمد ضیاء الدین وو او هغه دلمانځه، روژی پایبنده وو، دښار دقاضی کیدلو په حیثیت دهغه څه حقوق مقرر وه اودوه کاره ورته حواله وه. یونکاح تړل اودوهم داخترانو امامت. چی دهغه څخه نسلاً بعد نسل ترشپې، اووه پشته پوری مستفیدسوی دی، ولی چی دشپرو، اوو پشته راهیسی فیصلی کول دهغوی په مشرانو کی راروان وو. هغه وفات سوی وو. او اوس دری کسان دعویدار دی. یودقاضی ضیاء الدین زوی څوک چی دصوم اوصلوة پایبنده اودلمانځه دارکانو اومسائلو څخه خبر دی اونکاح خوانی اوخطبه خوانی ترسره کولی سی. یوبل صاحب دی چی دهغه په آباء اواجدادو کی څوک قاضی نه دی تیرسوی

(۱). وفي فصول العلامی ولا یسلم علی الشیخ الممازح والکذاب واللاغی ولا علی من یسب الناس اوینظر وجوه الاجنبات ولا علی الفاسق المعین الخ (ردالمحتار مطلب المواضع التي یکره فیها السلام ص ۵۷۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۱۷). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۳). سئل الفقیه ابو جعفر عن اکتساب ماله من امراء السلطان وجمع المال من اخذ الغرامات المحرمات وغير ذلك هل یحل لمن عرف ذلك من طعامه قال احب الی ان لا یاکل منه الخ (ردالمحتار باب زکوة الغنم مطلب فی التصدق من المال الحرام ص ۳۵ ج ۲، ط.س. ج ۲ ص ۲۹۲). ظفیر

اوپخپله سود اخلی، دریم صاحب د ذکر سوی صاحب مشر ورور دی. د صوم اوصلو پایبند دی، په عربی پوه دی، خو غیر مقلد دی او ټول اوسیدونکی دمظفر نگر حنفیان دی. په دی دری وارو صاحبانو کی د چا مقرر کیدل مناسب دی؟

جواب: په اسلامی شریعت کی په دواړو امورو کی (کم چی قاضی ضیاء الدین مرحوم ته حواله وه، یعنی امامت داخترانو اونکاح تړل) وراثت پکښی نسته بلکی کم سړی چی ددی کارونو اهل وی او په هغه کی دامامت اوقضاء اوصاف پیداسی هغه دی امام او قاضی جوړسی، دامامت اوصاف دادی چی امام دی دلماڅه دمستلو څخه خبروی صالح اودینداردی وی. قرآن کریم دی صحیح وایی، فاسق اوبدعتی دی نه وی، دهغه دبدو اعمالو اودعقائدو دفساد په وجه دی دعامو مسلمانانو دهغه څخه نفرت نه وی ولی چی داخبره هم دامامت دکراهت سبب وی. (۱) اوچونکی دبنار عام خلگ حنفیان دامام ابو حنیفه رحمه الله مقلدین دی، ددی دپاره غیرمقلد اوبدعتی دی دهغوی امام جوړنه سی ځکه چی اولاً په وجه عدم تقلید یابدعاتو هغه دامامت لائق نه دی. ثانیاً دعامو مسلمانانو به دهغه څخه نفرت وی. نوکه چیری په ذکر سوو دری وارو صاحبانو کی څوک امام او قاضی جوړول مناسب دی نودقاضی صاحب مرحوم زوی کم چی دلماڅه اوروژی پایبند اودلماڅه دمستلو څخه خبردی اونکاح خوانی ترسره کولی سی دامام اوقاضی جوړولو دپاره زیات لائق دی، ولی چی دوهم ۲ نمبر (۲) شخص په وجه دسود خوری اودریم ۳ نمبر په وجه دغیر مقلد والی دحنفیانو اهل سنتو امام جوړولو لائق نه دی. (۳) فقط

که چیری صرف یوسړی په یوامام باندی الزام ولگوی نو ددغه امام امامت څنگه دی؟ سوال:

(۲۸۲) یوسړی قرآن کریم ډیر ښکلی وایی اوشریف سړی دی. غرض داچی دټول ښار خلگ دغه سړی دامامت قابل گڼی. صرف یوسړی پرهغه دا الزام لگوی چی دی سفلی عمل (جادو اومنتر) کوی. دغه امام بالکل ددی څخه انکارکوی. اوس داو فرمایاست چی کم سړی په داسی نیک امام باندی چی دټول ښار خلگ یی ښه گڼی، الزام باندی لگوی

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصبا الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض الخ ولو ام قوما وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه اولانهم احق بالامامة منه کره له ذلك تحريما لحديث ابی داود لايقبل الله صلاة من تقدم قوم وهم له کارهون. (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷ - ۵۵۹). ظفیر

(۲). وكذا تكره خلف امرد الخ وشارب الخمر واكل الربوا (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع ای صاحب بدعة الخ وزاد بن ملك ومخالف كشافعى الخ (ايضاً ج ۱ ص ۵۲۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

دهغه څه سزا ده؟

جواب: کله چې ددی الزام او تهمت ثبوت نه وي کم يې چې پر امام باندې لگولی دی نو دهغه امامت دکراهت څخه بغير صحيح دی. ددروغو الزام لگونکی فاسق دی او عاصی دی، توبه دی وکارې. (۱) فقط

د نابالغ امامت: (۲۸۳) په نابالغ پسی لمونځ کيږي او که نه؟

جواب: دا حنافو صحيح مذهب دادی چې دنابالغه اقتداء دبالغو دپاره په فرضو اونفلو کی په يوه کی هم صحيح نه ده، نو تراویح هم په نابالغه پسی نه کيږي همدا دحانفو صحيح مذهب دی اوبلوغ دپنځلسو ۱۵ کالو په عمر کی دی، لهذا ترڅو پوری چې هلك بالغ سوی نه وي هغه امام مه جوړوئ هسی په نفلو کی دهغه قرآن پاک اورئ، یعنی هغه هلك دی دنفلو په نیت تړلو سره ودریږي او اوریدونکی دی همداغسی کنبینی او دهغه قرآن پاک دی اوری کله چې پوره دپنځلسو کالو سی نوبیا یې دتراویحو امام جوړ کړئ (قال فی الدر المختار: ولا یصح اقتداء رجل بامرأة وخنثی وصبی مطلقا ولو فی جنازة ونفل ۛ، اوپه شامی کی دی: والمختار انه لا یجوز فی الصلوة کلها ۛ). فقط (۲)

داستاد دبی عزتی کوونکی امامت: سوال: (۲۸۴) گل بابا دمولوی ثناء الله څخه یو کتاب دحدیثو اویو دققهی ووايه. ددی څخه وروسته گل بابا په يوه خبره باندې خپل ذکر سوی استاذ ته ښکښل وکړل اوبد الفاظ یې ورته وویل. څه وخت وروسته مولوی صاحب وفات سو اوس په گل بابا پسی لمونځ جائز دی او که نه؟

جواب: اوس کله چې دگل بابا ذکر سوی استاذ وفات سوی دی نوگل بابا ته دی وویل سی چې دخپل استاذ مذکور دپاره دی دعا وکړي اوکمه بی ادبی اوگستاخی چې دهغه څخه سویده دهغه څخه دی توبه وکارې او استغفار چې وغواړي الله ښه دهغه گناه معاف کړي. اواستاد به یې هم خوشحاله سی. اودتوبی څخه وروسته دگل بابا امامت بی کراهته درست دی. په درمختار کی دی چې که چیری په فاسق اومبتدع پسی لمونځ وکړي نوفضیلت او ثواب دجمعی به ورکول سی. اوپه شامی کی دی چې ددی څخه معلومه سوه چې په دوی پسی لمونځ کول دیوازی لمونځ کولو څخه ښه دی. ددرمختار عبارت دادی. صلی خلف فاسق اومبتدع نال فضل الجماعة الخ قال فی الشامی افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد الخ (۳). فقط

(۱). یا ایها الذین امنوا اجتنبوا کثیرا من الظن ان بعض الظن اثم ولا تحبسوا (الحجرات ۲۰۰). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۳۹ - ۵۴۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲ - ۵۷۷. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

دبجلکو خخه کبسته دپرتوگ اغوستونگی امامت: سوال: (۲۸۵) دامام پرتوگ دبجلکو خخه کبسته دی سجدی ته دتللو وخت کی په دواړو لاسونو سره پرتوگ پورته خيژوی اوبیا سجدی ته ځی. داکار په لمانځه کی په هر رکعات کی برابر جاری وی. هغه ته وویل سوه نوجواب یی داورکی چی قسم په خدای، اوس به یی دوچنده کوم. په داسی حالت کی به زموږ دمقتدیانو لمونځ صحیح سی اوکه نه؟ اوموږ په هغه پسی لمونځ کوو اوکه نه؟ اوکه یوازی لمونځ کوو؟

جواب: امام مذکورته داسی کول نه دی پکارولی چی اول خو دبجلکو خخه کبسته پرتوگ ساتل دلمانځه خخه دباندی هم حرام اومنعه دی، داکار دامام دفسق سبب دی اویه فاسق پسی لمونځ مکروه دی، اوفاسق چی توبه کنبلی نه وی نوامام جوړول یی مکروه (۱) دی. اوثانیاً په لمانځه کی بیا بیا داسی حرکت کول هم نه دی پکار ځکه چی په دی کی هم کراحت دی. اویه بعضو صورتونوکی دلمانځه دفساد بیرته ده. (۲) پرهه حال امام مذکور دفعل مذکور خخه بندول پکار دی اوکه چیری هغه منع نه سی نومعزوله کول یی پکار دی اوکه چیری یی پردی باندی قدرت نه وی، نوپه همدې پسی لمونځ کول ښه دی اودجمعی ثواب حاصلیری (۳). فقط

څوک چی صرف په اوبو سره استنجاء وهی، دهغه امامت، سوال: (۲۸۶) زید وایی چی عمر دتسو اوډکو متیازو خخه وروسته په لوتو سره ځان نه پاکوی صرف پر اوبو باندی بسوالی کوی هغه دامامتی کولو لائق نه دی ولی چی استنجاء بالحجر سنت مؤکد ده. عمر وایی چی استنجاء بالحجر ضروری نه ده. آیاپه عمر پسی په لمونځ کولوکی څه حرج سته اوکه نه؟ په دی باندی یومفتی عمر ته فاسق لیکلی وو. په هغه باندی مفتی صاحب دالاندینی جواب تحریر وفرمایي:

جواب: اقول بالله التوفيق. په شامی کی دی: ثم اعلم ان الجمع بين الماء والحجر افضل ويليه في الفضل الاقتصار على الماء ويليه الاقتصار على الحجر وتحصيل السنة بالكل وان تفاوت الفضل كما افاده في الامداد وغيره (۴).

(۱). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). ويكره كفء اى رفعه ولو لتراب كمشمركم او ذيل وعيشه به اويثوبه (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب ما يفسد الصلوة وما يكره فيها ص ۵۹۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۰). ظفیر

(۳). وفي النهر عن المحيط صلى خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (در مختار) افاد ان الصلاة خلفهما اولي من الانفراد لكن لا ينال كما ينال خلف تقى وورع (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۴). رد المحتار فصل في الاستنجاء ص ۳۱۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۳۸. ظفیر

دعلامه (شامی) ددی تفصیل خخه معلومه سوه چی صرف پراو بو باندی په اکتفاء کولو سره داستنباء سنت حاصلیری. نو حکم دفسق پر هغه باندی غیرموجه دی، اوترک کونکی دافضل نه فاسق کیږی. فالجواب فیه سقم وغلط. فقط

که چیری ښځه ووایی چی فلانی امام زما سره زنا کړیده، دهغه امامت: سوال: (۲۸۷) یوه ښځه په خپله ژبه داوایی چی فلانی سړی زما سره زنا کړیده. دغه سړی دجومات امام هم دی. اوس په دغه سړی پسی لمونځ جائزدی اوکه نه؟ اودغه سړی دزنا خخه انکار کوی، اوبښځه فحش کاره ده. په دی صورت کی شرعاً څه حکم دی. دښځی نکاح دخپل خاوند خخه ماته سوه اوکه قائمه ده؟

جواب: دښځی په وینا سره پرسړی باندی دزنا ثبوت نه سی کیدی. (۱) او دهغه په امامت کی څه کراهت نه راځی. اودذکر سوی ښځی نکاح دهغی دځاوند سره قائمه ده. فقط

دټور خضاب استعمالونکی امامت: سوال: (۲۸۸) کم سړی چی تور خضاب لگوی اوورینسته تورو ی په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: مکروه (۲) دی. فقط

په ټوټکو (جادو او طلسم) وغیره باندی داعتماد لرونکی امامت: سوال: (۲۸۹) زید ټوټکی (جادو او طلسم) کوی. دصدقی په طور دمريض دکت سرتنه بزه تږی اوکه مريض کم عمره وی نوورباندی یی سپروی. بیا هغه بزه دفن کوی. دزید دپاره څه حکم دی؟ آیا په هغه باندی توبه اوتجدید دنکاح لازم دی اوکه نه؟ هغه امام جوړول پکاردی اوکه نه؟ اوکه چیری مسلمانانو ته وویل سی چی داسی سړی ته زورنه ورکول پکار دی، کم از کم دی دامامتی خخه معزوله کړی، اویو څو جاهلان ووایی چی موږ خوپه زید باندی ایمان راوړی دی، نو داڅنگه دی؟

جواب: داسی سړی امام جوړول نه دی پکار، بلکی عالم اوصالح اوپرهیزگاره سړی امام جوړول پکاردی. او کم جاهلان چی دداسی سړی دامامت طرفداردی هغوی گنهگاره دی. ولی چی دهغه په مبتدع او فاسق کیدلو کی څه تردد نسته او د فاسق او بدعتی امامت

(۱). ترڅو پوری چی دڅلورو عینی گواهانو شاهدی پیش نه کړی. داعتبار قابله نه ده. والشهادة علی مراتب منها الشهادة فی الزناء يعتبر فيها اربعة من الرجال لقوله تعالى: واللّاتین الفاحشة من نساءکم فاستشهدوا علیهن اربعة منکم (هدایه کتاب الشهادات ص ۱۳۸ ج ۳). ظفیر

(۲). ويستحب للرجل خضاب شعره ولحيته ولو فی غیر حرب فی الاصح والاصح انه ﷺ لم يفعلہ ویکره بالسواد وقيل لا (الدرالمختار) قوله یکره بالسواد ای بغیر الحرب الخ وان الیدین نفسہ للنساء فمکروه وعلیه عامة المشائخ وبعضهم جوزہ بلا کراهة روی عن ابی یوسف انه قال کما یعجبنی ان تتزین لی یعجبها ان تزین لها (ردالمحتار کتاب الحظر والاباحة فصل فی البیع ص ۳۷۲ ج ۵، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۲) که چیری توری نکروزی مکروه ومنل سی نو دهغه امامت به مکروه وی کنی نه به وی، ځکه چی دامستله مختلف فیه ده. ظفیر

مکروه دی اومعزوله کول دداسی امام لازم دی. کذا فی الشامی (۱). فقط

کم سری چی دجومات سامان په خپل کورکی استعمال کړی، دهغه امامت: سوال: (۲۹۰)

کم سری چی جومات برباد کړی اودهغه خاوره اوکانی یی دخپلی استوگنی په کورکی ولگول اولمونځ او روژه نه اداء کوی. اودکافرانو دکور ډوډی خوری اوسود ورکوی او خطبه غلطه وایی، ددغه سری پر منبر باندی دریدل اووعظ اوخطبه ویل اوامامت کول درست دی اوکه نه؟

جواب: دجومات سامان په طور دخیانت اوغصب کورته وړل اوپه خپل کارکی راوستل اودرمضان شریف روژی نه نیول اولمونځ نه کول اوکافرو ته سود ورکول داتول کارونه حرام دی. ددی کارونو کونکی فاسق دی اوامامت دهغه مکروه دی (۲). اودکافرانو دکور ډوډی خوړل صحیح دی. پردی باندی اعتراض کول بی ځایه دی. اوغلطه خطبه ویونکی خطیب مقررول نه دی پکار. فقط

دخلکو دخفه کیدلو دبیری څخه په خلاف شریعت خبره باندی دخاموشي اختیاريونکی

امامت: سوال: (۲۹۱) چی عالم دشریعت څخه خلاف خبره واورى اونه یی منع کوی اوپه

دی وجه خاموش پاته سی چی خلگ به زما څخه خفه سی. دداسی عالم امامت څنگه دی؟

جواب: دامر بالمعروف په باره کی یی په درمختار کی داتفصیل کړیدی چی که چیری غالب گمان وی چی داسی به زما خبره اودشریعت حکم ومنی نوهغه ته امر بالمعروف اونهی عن المنکر کول واجب دی. اوکه داگمان یی وی چی داسی به شرعی حکم ونه منی نوواجب نه دی. (۳) نوهم دغه رکم حکم په صورت مسئله کی دی چی که چیری ویل نافع وی نوودی وایی، کنی خاموش دی پاته سی. اودا گمان دعالم دطرفه ولی وسی چی په دی وجه خاموشه وی چی خلگ راڅخه خفه نه سی. (۴)

(۱). ویکره امامة عبد ﷻ وفاسق ﷻ ومبتدع ای صاحب بدعة (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). رای فی ثوب غیره نجسا مانعا ان غلب علی ظنه انه لو اخبره ازالها وجب والا فالامر بالمعروف علی هذا الدر المختار علی هامش رد المحتار فصل فی الاستنجا ص ۳۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۰. ظفیر

(۴). فالامر بالمعروف علی هذا کذا فی الخانیة وفی فصول العلامی وان علم انه لا یتعظ ولا ینزجر بالقول ولا بالفعل ولو باعلام سلطان اوزوج اووالد له قدرة علی المنع لایلزمه ولا یاثم بترکه، لکن الامر والنهی افضل وان غلب علی ظنه انه یضرب به او یقتله لانه یكون شهیداً. (رد المحتار فصل فی الاستنجا ص ۳۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۰). ظفیر

خوک چي دمسلو څخه انکاروکی دهغه امامت: سوال: (۲۹۲) کم عالم چي دشریعت خلاف خبری اوری اوچپ پاته سی گویا دخلگو دلحاظ په وجه. کمه مسئله چي حقه وی هغه پته کړی اودشریعت بی ادبی وکړی اودا وویي چي دشریعت فتویٰ په ما څه کولی سی. په داسی سړی پسی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: په داسی سړی پسی لمونځ کول نه دی پکار څوک چي دشریعت مسئلې نه منی او دبی ادبی الفاظ وویي. (۱) فقط

(په شرح فقه اکبر ص ۲۱۵ کی دی: من اهان الشريعة اوالمسائل التي لا بد منها كفر. ظفیر)

دچاچي داعقیده وی چي حضور ﷺ ته دتمامو شیانو علم وو، دهغه امامت: سوال: (۲۹۳) که چیری یو سړی ددی خبری معتقدوی چي نبی کریم ﷺ ته علمی کلی یا جزئی وو، نوپه هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: دبعضو مغیباتو علم رسول الله ﷺ ته دحق تعالیٰ په اعلام (یعنی بنوولو) سره مسلم اومتفق علیه دی. البته داعقیده ساتل چي دتولو مغیباتو علم هغه ﷺ ته وو، یا هغه ﷺ عالم الغیب بالاستقلال وو، نودا داهل سنت والجماعت دعقیدی څخه خلاف ده، په داسی سړی پسی دلمونځ کولو څخه ځان ساتل لازم دی. (۲) فقط

عالمگیری ته د گرتنه وپونگی امامت: سوال: (۲۹۴) څه فرمایي ددین عالمان دهغه سړی په باره کی څوک چي په یوه مسئله کی دبحث په دوران کی په بیباکی سره اوبغیر دبیری څخه دفتاویٰ عالمگیری په باره کی کم چي دفقهي دعلم معتبر اومستند کتاب دی هغه ته گرتنه وایي. کم چي دسیکانو دپیشوا گرونانک کتاب دی، اوبیابه پردی خبره باندی ټینگ دی، په داسی سړی پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: داسی سړی فاسق دی اوسخت گنهگاردی ترڅو پوری چي توبه ونه کارې په هغه پسی لمونځ مه کوی (۳) اوامام یی مه جوړوی. دفقهي دکتابونو سپکاوی ته عالمانو کفر ویلی دی. (۴) والعیاذ بالله تعالیٰ. فقط

چي دچاپه خوله کی غاښونه نه وی، دهغه امامت: سوال: (۲۹۵) کم سړی چي دلوی اودس

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة وهي اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ - ۵۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۴). وفي التتمة من اهان الشريعة والمسائل التي لا بد منها كفر. شرح فقه اکبر ص ۲۱۵. ظفیر

ماتی خخه دنه صفا کیدلو په وجه یادهلکوالی دیو علت په وجه دتمباکو خه حصه په مقعد کی ایردی دهغه امامت څنگه دی؟ یایی په خوله کی یو غابن هم نه وی چی دهغه په وجه سره دحروفو اداء کیدل سم نه کیږی؟ یادچا دپنبو گوتی چی دمزکی خخه هاخواته (لوړ طرفته) وی؟ اوښه سړی پیدا کیدی سی نوامامت یی څنگه دی؟

جواب: په ټولو صورتونو کی لمونځ صحیح کیږی لیکن ښه دادی چی امام داسی سړی جوړسی دچا خخه چی دمقتدیانو نفرت نه وی او هغه امام صالح اودلمانځه دمستلو خخه خبر وی او قرآن شریف ښه وایی (۱). فقط

دعاق امامت: سوال: (۲۹۲) دعاق امامت جائز دی او که نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دی: صلوا خلف کل بر وفاجر، الحدیث. نو عاق هم چونکی مسلمان دی، کافرنه دی. په دی وجه په هغه پسی لمونځ صحیح دی، خومکروه دی ولی چی دمور اوپلار عاق او داستاذ عاق (نافرمانه) فاسق دی اودفاسق امامت مکروه (۲) دی. کذا فی الشامی. فقط

دزکوة مال خوړونکی هاشمی (سید) امامت: سوال: (۲۹۷) یوصاحب دنصاب هاشمی سړی زکوة اخلی او غزل خوانی کوی اونغاړه ږغوی او خپل سکه ورور رسواکوی. دداسی سړی دامامت څه حکم دی؟

جواب: غنی ته دزکوة مال اخستل او خوړل ناجائز دی اوسرود اوسرنا اونغاړه وغیره شیان حرام اومعصیت دی، دغه رکم په یومسلمان باندی تهمت لگول اودلیلله کول اوعیب جوئی یی کول حرام دی. مرتکب دداسی خبرو فاسق دی، دامام جوړولو لائق نه دی. په شامی وغیره دفقهی کتابونو کی دی چی دفاسق امام جوړول حرام دی اوپه هغه پسی لمونځ کول مکروه تحریمی دی ولی چی فاسق واجب الالهانة دی اوپه امام جوړولو کی دهغه تعظیم (۳) دی. فقط

دمریض امامت: سوال: (۸۹۸) دجومات پر مقرر امام زید باندی یخه تبه لگیدلی ده خو

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصبا الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتابه للفواحش الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتتم لامردینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتهم شرعاً الخ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) قوله فاسق من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من یرتکب الكبائر الخ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰ - ۵۵۹). ظفیر

حواس یی درست دی اودھغه هم عصر عالمان پہ جومات کی موجوددی نویہ لمانخہ ورکولو کی ترجیح چاتہ ده اوپہ مریض امام پسی دعالمانو مقتدیانویہ لمانخہ کی خوبہ خہ کراہت نہ راحی؟

جواب: پہ لمانخہ کی بہ خہ کراہت نہ (۱) وی.

داجنبی بنخی سرہ خلوت اختیارونگی امامت: سوال: (۲۹۹) دجومات یوامام یوسری تہ خلور سوه روپی ورکری اوپہ هغه باندی یی بنخہ طلاقہ کرہ. اوس هغه طلاقہ سوی بنخہ اوامام پہ یوہ کوٹہ کی یوازی اوسیری. آیا اوس دهغوی نکاح وروستہ دعدی دتیریدلو خخہ کیدی سی، بلہ داجی دهغه امامت جائزدی اوکہ نہ؟ مذکورہ بنخہ هغه دمینخی پہ شان شمار کری اوکہ نہ؟

جواب: دعدی خخہ وروستہ نکاح کیدی سی اودنکاح خخہ مخکی هغه بنخہ اجنبیہ (یعنی پردی) ده. خلوت ورسره (۲) حرام دی. اومینخہ گہل دهغه غلط دی اوجہالت دی. اوامام مذکور دامامت لائق نہ دی، هغه دی دامامت خخہ معزول سی پہ هغه پسی لمونخ مکروہ (۳) دی.

پنخہ ویشٹ ۲۵ کلن امام چی ریرہ یی پورہ نہ وی راغلی: سوال: (۷۰۰) پہ یوجومات کی امام پنخہ ویشٹ شپہ ویشٹ کلن مقرردی خوبیرہ یی پورہ بنکارہ سوی نہ ده. پہ داسی سری پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟ اودامامت پہ شرائطو کی بلوغ شرط دی اوکہ ریرہ؟

جواب: پہ هغه پسی لمونخ درست دی، ولی چی امامت دپارہ بالغ کیدل شرط دی. ریرہ راوتل شرط نہ (۴) دی. هکذا فی کتب الفقہ. فقط

(۱). ومثله امام المسجد الراتب اولى بالامامة من غيره مطلقا (درمختار) ای وان كان غيره من الحاضرين من هو اعلم واقرا منه (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). وفي الاشباه الخلوة بالاجنبية حرام (الدرالمختار على هامش ردالمحتار كتاب الحظر والاباحة فصل في النظر والمس ص ۳۲۳ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۲۸). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشى فى شرح المنية ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار) باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۴). وَكَذَا تُكْرَهُ خَلْفَ أَمْرَدَ (درمختار) الظاهر أنها تنزيهية أيضا. والظاهر أيضا كما قال الرَّحْمَتِيُّ أَنَّ الْمُرَادَ بِهِ الصَّبِيحُ الْوُجْهَ لِأَنَّهُ مَحَلُّ الْفِتْنَةِ، وَهَلْ يُقَالُ هُنَا أَيْضًا: إِذَا كَانَ أَعْلَمَ الْقَوْمِ تَنْتَفِي الْكَرَاهَةُ: فَإِنْ كَانَتْ جَلَّةُ الْكَرَاهَةِ خَشْيَةَ الشَّهْوَةِ وَهُوَ الْأَظْهَرُ فَلَا، وَإِنْ كَانَتْ غَلَبَةَ الْجَهْلِ أَوْ نُفُورَةَ النَّاسِ مِنَ الصَّلَاةِ خَلْفَهُ فَنَعَمْ سُبُلُ الْعَلَامَةِ الشَّيْخِ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَمِيْسَى الْمُرَشِدِيُّ عَنْ شَخْصٍ بَلَغَ مِنَ السِّنِّ عَشْرِينَ سَنَةً وَتَجَاوَزَ حَدَّ الْإِنْبَاتِ وَلَمْ يَنْبُتْ عِذَارُهُ، فَهَلْ يُخْرَجُ بِذَلِكَ عَنْ حَدِّ الْأُمْرَدِيَّةِ، فَهَلْ حُكْمُهُ فِي الْإِمَامَةِ كَالرِّجَالِ الْكَامِلِينَ أَمْ لَا أَجَابَ: سُبُلُ الْعَلَامَةِ الشَّيْخِ أَحْمَدُ الْمَعْرُوفُ بِابْنِ الشَّلْبِيَّ =

پہ الف اوعین کی دتمیز نہ ساتونگی امامت: سوال: (۷۰۱) کم سہی چی دقرآن شریف پہ الفاظو کی دبی علمی پہ وجہ تمیز نسی کولی اوپہ الف اوعین اوت اوط وغیرہ کی فرق نسی کولی اوزور، زیر، پینن ہم باقاعدہ نسی ویلی پہ هغه پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟

جواب: پہ هغه پسی لمونخ دصحيح ويونکو درست نہ دی. (۱) فقط

پرچا باندی چی حج فرض وی اونہ یی کوی، دهغه امامت: سوال: (۷۰۲) زید دیوی محلی پہ جومات کی امام دی. پہ زید باندی پہ وجہ دنصاب حج فرض دی او هغه یی نہ اداء کوی اوشرعی مانع هم موجود نستہ. بلہ داچی زید خپلہ پیرہ پہ خضاب سرہ توری او دمانعت دحدیث پہ قسم قسم تاویلونو سرہ تاویل کوی. دریمہ داچی زید دصلحی پہ جشن کی بنہ پہ شوق سرہ حصہ واخیستہ اونورو خلگو تہ یی پہ هغه کی دشريکيدلو ترغیب اوشوق هم ورکوی، گواکی داسلامی خلافت پر خرابیدو اوختمیدو باندی دهغه دطرف خخہ دزہ داخلاصہ دخوشحالی اظهار وسو. دداسی سہی دپارہ خہ حکم دی او دهغه اقتداء کول جائزدی اوکھ نہ؟ کہ چیری پہ هغه پسی لمونخ نہ صحيح کیری نو دمخکنیو لمونخونو خہ کول پکاردی؟

جواب: پہ درمختار اوشامی کی دی چی زیاتہ صحيح خبرہ دحج پہ بارہ کی دادہ چی فی الفور دی اداء سی. یعنی پہ کم کال چی حج فرض سی پہ هم هغه کال دی اداسی اود اول کال خخہ تاخیر گناہ صغیرہ دہ کہ چیری ترخوکالو پوری تاخیر وکری نوفاسق بہ سی. (۲) همدغه شان تور خضاب بغیر دخہ داعی مشروع (یعنی شرعی ضرورت) خخہ مکروہ یی لیکلی دی. (۳) نو دادواپی خبری دذکرسوی سہی دامامت دمکروہ والی سبب دی. یعنی کہ خہ هم لمونخ پہ هغه پسی اداء کیری. لقوله ﷺ صلوا خلف کل برو فاجر الحدیث نقلہ فی شرح المنیہ. لیکن مکروہ کیری. اوکم لمونخونہ چی پہ هغه پسی سوی دی هغه هم

= مِنْ مُتَأَخِّرِي عُلَمَاءِ الْحَنَفِيَّةِ عَنْ هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ فَأَجَابَ بِالْجَوَازِ مِنْ غَيْرِ كَرَاهَةٍ. (رد المحتار بالإمامة ج ۱ ص

۵۲۵ ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۱). ولاغير اللغ به ای بالالغ علی الاصح کما فی البحر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة مطلب فی اللغ ص ۵۴۴ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۸۱). ظفیر

(۲). وهو فرض علی الفور وهو الاصح فلايباح له تاخير بعد الامكان الى العام الثاني فاذا آخره وادی بعد ذلك وقع اداء كذا فی البحر الرائق (عالمگیری مصری كتاب المناسك ص ۲۰۲ ج ۱، ط. م. ج ۱ ص ۲۱۲). ظفیر

(۳). ويستحب للرجل خضاب شعره ولحيته الخ ويكره بالسواد وقيل لا (الدر المختار علی هامش رد المحتار كتاب الحظر والاباحة فصل فی البيع ص ۳۷۵ ج ۵، ط. س. ج ۲ ص ۴۲۲). ظفیر

وسول، دهغه دراگرزولو ضرورت نسته. ددی دپاره یو بل صالح او عالم سړی امام جوړول پکار دی ولی چی دهغه په امام جوړولو کی دهغه تعظیم دی او تعظیم د فاسق حرام دی. (۱) اود صلحی د جشن شرکت ددی څخه بیل ساتل پکار دی ولی چی په دی کی په شرکت کولو کی د حاکمانو د حکم په وجه قوم ته فی الجملة مجبوری ده. محض په دی وجه به د فسق حکم نه سی پر کول کیدی. فقط

څوک چی سنی نه وی اود شیعه څخه متأثر دی، دهغه امامت: سوال: (۷۰۳) یوسړی مخکی رافضی وو هغه د شیعه اوسنی قوم په منځ کی امام جوړ سو او چونکی اکثره خلگ سنیان وه هغه په لمانځه کی خپل طرز او طریقو د سنیانو غوندی ولگول، کم خلگ چی دهغه شیعه توب ته گوری هغوی لمونځ نه کوی اود زړه د تسلی دپاره داسوال پیش کوی چی که چیری دا امام سړی د شیعه گانو پر هغه فرقه باندی کمه چی پرام المومنین حضرت عائشی صدیقی (رضی الله عنها) باندی تهمت لگوی او حضرت علی (رضی الله عنه) خدای گنی او په وحی راوړلو کی د حضرت جبرایل (علیه السلام) سهوه کیدل منی، او پر صحابه کرامو باندی لعن طعن کوی بالخصوص پر شیخینو باندی چی دغه فرقی والا د فقهی روایاتو په موجب کافران دی. دا امام که پر هغوی باندی لعنت وواپی او خپله هغه عقیده بیان کړی کمه چی د اهل سنت والجماعت ده چی داسی خلگ کافران دی. هلته به موږ لمونځ کوونکی زمونږ تسلی نه کیږی ترڅو پوری چی صفایی ونه کړی. دغه سړی ددی څخه انکار کوی چی دا خبره به هیڅکله ونه کړم. ددی انکار څخه نور شک پیدا کیږی دهغه د شیعه کیدلو. آیا په هغه پسی لمونځ کول د داسی سړی په موجودگی کی په چا پسی چی تریوی مودی پوری بغیر د عذر څخه خلگ لمونځ کوی، درست به وی او که نه؟

جواب: دا ظاهره خبره ده چی که چیری دغه سړی سنی وای نوزیاتی کوونکو رافضیانو ته د کمو اعتقاد چی د کفر حد ته بالیقین رسیدلی دی او په اتفاق د اهل سنتو هغوی کافران دی) هغوی ته په کافر ویلو او ملعون ویلو کی به ده ولی تامل (انکار) کولی. نوکله چی دغه سړی په دی باره کی د اهل سنت والجماعت موافقت نه کوی نو ضرور دی شیعه او رافضی دی، (۲) یا د رافضیانو طرفدار دی پر هر حال د امام جوړولو لائق نه دی (۳). او مخکنی امام په چا کی چی څه وجه د امامت د کراهت او عدم جواز نسته، هغه امام ساتل

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار) واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایتم لامر دینه وبان فی تقدیمه للإمامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتة شرعا الخ بل مشی فی شرح المنیة کراهة تقدیمه کراهة تحریم. (رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۹ - ۵۲۰) ظفیر.

(۲). وبهذا ظهر ان الرافضی ان کان ممن یعتقد الألوهیة فی علی (رضی الله عنه) وان جبرئیل غلط فی الوحی او کان ینکر =

پیکاردی. فقط

دنبئی په حلفیه بیان باندی نکاح ترل جرم نه دی: سوال: (۷۰۴) یوی دنبئی په قسم سره بیان وکی چی زما خاوند ماته طلاق راکړی دی. په دی بیان قاضی دهغی نکاح دبل سړی سره وتړل. وروسته معلومه سوه چی طلاق نه وو سوی. خلگو په نکاح تړونکی پسی لمونځ کول پریښوول. په داقسم نکاح تړلو سره دنکاح خوان امامت جائز دی اوکه نه؟ او دهغه دنبئی طلاقیری اوکه نه؟

جواب: دنبئی پربیان باندی کله چی هغی په قسم سره دمخکنی خاوند طلاق ورکول بیان کړل، دبل سړی سره یی نکاح تړل درست (۱) دی. اوپه دی وجه باندی نکاح خوان دامامت څخه دلیری کولو قابل نه دی اوپه هغه پسی لمونځ صحیح دی. لیکن کله چی ثابتنه سوه چی هغه دنبئی طلاقه سوی نه ده، نوپه دغه وخت کی ددوهمی نکاح باطل کیدل په عام طور سره بیانول ضروری دی او ددوهم خاوند څخه یی جلا کول لازم دی. بیاکه چیری طلاق وسی نودعدی تیریدلو څخه وروسته دوباره نکاح کیدل پیکاردی. اوددی څخه دا خبره هم واضحه سوه، چی دقاضی صاحب بی بی دهغه دنکاح څخه خارجه نه سوه. فقط

داوردی یری والا اوریره لنډونکی کی امامت دپاره څوک ښه دی: سوال: (۷۰۵) زموږ په کلی کی دوه امامان دی. ف. م. ف چی عمری پنځوس کاله، سپینه جامه اغوستونکی، اورپده یریره والا، حافظ دقرآن اودجمعی پاییند دی. او (م) چی دیرش څلویښت کاله عمر یی دی، یریره لنډوی ناظره خوان، دجومات څخه هروخت غائب، اویواری بی اودسه جمعه ورکړی وه، نوپه دی حالت کی امامت دچاښه دی اوکم یو امام کیدل پیکاردی؟

جواب: په دی صورت کی (ف) دامامت زیات حقداردی اولمونځ په (م) پسی هم اداء کیږی. خو کله چی هغه ددین په باره کی محتاط نه دی اوریره یی دشرعی موافق نه ده، اوکله یی بی اودسه لمونځ ورکړی دی نوپه هغه پسی لمونځ مکروه (۲) دی. فقط

= صحبة الصديق اويقذف السيدة الصديقة فهو كافر لمخالفة القواطع المعلومة من الدين بالضرورة (رد المحتار كتاب النكاح فصل في المحرمات ص ۳۹۸ ج ۲ ، ط.س. ج ۳ ص ۴۲). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار) بل مشی فی شرح المنية كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۹ - ۵۲۰). ظفیر.

(۱). وحل نكاح من قالت طلقني زوجي وانقضت عدتي (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الحظر والاباحة فصل في البيع ص ۳۷۱ ج ۵ ، ط.س. ج ۲ ص ۴۲۰). لا تجوز خلف الراضی والجهمی الخ (عالمگیری مصری باب الامامة ص ۷۸ ج ۱ ، ط. م. ج ۱ ص ۸۴). ظفیر.

(۲). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار) بل مشی فی شرح المنية كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(یوه قبضه موتی) ڀیره سائل سنت دی، دهغه څخه کوچنی کول ډیرې خړیلو په حکم کی دی اودا حرام دی: لَا يُكْرَهُ دَهْنُ شَارِبٍ وَلَا كُحْلٌ إِذَا لَمْ يَقْصِدِ الزَّيْنَةَ أَوْ تَطْوِيلَ اللَّحْيَةِ إِذَا كَانَتْ بِقَدْرِ الْمَسْنُونِ وَهُوَ الْقَبْضَةُ وَأَمَّا الْأَخْذُ مِنْهَا وَهِيَ دُونَ ذَلِكَ كَمَا يَفْعَلُهُ بَعْضُ الْمَغَارِبَةِ، وَمُحَسِّنَةُ الرِّجَالِ فَلَمْ يُحِبَّهُ أَحَدٌ، وَأَخْذُ كُلِّهَا فَعَلُ يَهُودِ الْهِنْدِ وَمَجُوسِ الْأَعَاجِمِ. (رد المحتار كتاب الصوم باب ما يفسد الصلوة مطلب في الاخذ من اللحية ص ۱۵۵ ج ۲. ظفیر)

دوهم په وجه امامت ډیرېدی اوکه نه؟ سوال: (۷۰۶) زه ډیرې مودی راهیسی امامت کوم. اوس ماته څه وهم شروع سوی دی چی اودس به می مات سوی وی. په دی وجه می په زړه کی دا تقاضاده چی ته امامت مه کوه. اوکله چی خلگ یوازی یوازی پرلمانځه وینم نو دامامت څخه بغیر می زړه نه صبریرې. شرعاً څه حکم دی؟

جواب: په وهم باندی هیڅ عمل پکارنه دی اوداسی وسوسه دفع کول پکاردی اولاحول ولا قوة الا بالله اکثر وایه وترڅو پوری چی دی داودس ماتیدلو یقین نه وی ترهغه وخته پوری دغه طرفته څه التفات کول نه دی پکار. (۱) اوامامت کول پکاردی. په حدیث شریف کی داراغلی دی چی ترڅو پوری دحدث آواز یا بدبویی معلومه نه سی ترهغه وخته پوری اودس نه ماتیرې. (۲) فقط

دکړوی څخه دنفع اخستونکی امامت مکروه تحریمی دی: سوال: (۷۰۷) چی یو سړی مزکه په گرو واخلی اونفع یی خوری نودهغه امامت مکروه تحریمی دی، اوکه تنزیهی؟

جواب: مکروه تحریمی دی. کذا فی الشامی (۳). فقط

دماخستن دفرض لمونځ کولو څخه وروسته بیا ددغه فرض لمونځ امامت کولی سی اوکه نه؟ سوال: (۷۰۸) زید په یوجومات کی په امام پسی دماخستن فرض وکړل. دهغه څخه وروسته بی په بل جومات کی دماخستن دفرضو امامتی وکړه نودوباره بی چی کم فرض لمونځ ورکی هغه فرض دی اوکه نفل؟

جواب: دزید فرض لمونځ مخکی سوی وو. دوباره بی چی کم وکی هغه نفل سوه په هغه پسی دخلگو فرض اداء نه سوه (۴). فقط

(۱). یقین لایزول بالشک (الاشباه والنظائر القاعدة الثالثة ص ۷۵). ظفیر
(۲). عن ابی هريرة ؓ قال قال رسول الله ﷺ اذا وجد احدكم في بطنه شيئاً فاشكل عليه اخرج منه شيئاً ام لا؟ فلا يخرج من المسجد حتى يسمع صوتاً او يجد ريحاً رواه مسلم (مشکوٰۃ باب ما يوجب الوضوء ص ۴۰). ظفیر
(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار) بل مشى فى شرح المنية كراهة تقديمه (اى الفاسق) كراهة تحريم. رد المحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر
(۴). لا مفترض بمتنفل وبمفترض فرض اخر لان اتحاد الصلاتين شرط عندنا وصح ان معاذاً كان يصلى مع =

دمکراتو څخه دځان نه ساتونکی اودمور اویلار نافرمانی کونکی امامت: سوال: (۷۰۹) بکر

دپهلوانانو گشتی (غیرې) ته ځی چیری چی ډول وغیره منکرات وی اوپه میلو کی چیری چی هر قسم قبیح کارونه کیږی دی یی تماشی کوی. دجمعی ترک کونکی دی. اوبکر خپل زوم عمر راپارولی اوغولولی دی اودخپل پلار زید عاق اونا فرمانه کړی یی دی. تردی چی عمر را ولاړسو خپل پلار یی وواهی. حالانکی دنکاح څخه مخکی عمر دزید ډیر تابعدار وو اوبکر خپل زوم عمر دپلار څخه دمعافی غوښتلو څخه منع کی. او ددین علم حاصلولو څخه یی هم بندکی. آیا دبکر اوعمر امام جوړول درست دی اوکه نه؟ اوعمر دخپل پلار زید څخه عاق دی اوکه نه؟

جواب: عمر په دی صورت کی دپوښتنی کونکی دبیان موافق دخپل پلار عاق اونا فرمانه اوشرعاً فاسق اوعاصی دی. نوامام جوړول دهغه حرام دی اوپه هغه پسی لمونځ مکروه دی. دغه رکم بکر چی عمر دمور اویلار پرنافرمانی باندی اماده کوی اودشرعی منکراتو مرتکب دی. فاسق دی. دهغه امام جوړول حرام دی اولمونځ په هغه پسی مکروه تحریمی دی. علامه شامی^۲ په فاسق پسی دلمانځه مکروه تحریمی کیدلو اودفاسق امام جوړولو دحرمت په دلیل کی دالیکلی دی چی فاسق دحدیث په اعتبار سره واجب الاهانت دی او په امام جوړولو کی دهغه تعظیم دی. په دی وجه دهغه امام جوړول حرام سو. دشامی عبارت دادی، اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم بامر دینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتهم شرعاً^(۱) الخ. فقط

دشپرو ګزو پلن پرتوګ اغوستونکی امامت: سوال: (۷۱۰) که چیری پرتوګ شپږ ګزه پلن وی اودبجلکو څخه لوړوی. امام هغه واغوندي اولمونځ پکښی ورکړی نوجائز دی اوکه نه؟

جواب: لمونځ صحیح دی فقط (ځکه چی دپلنو پایشو پرتوګ اغوستل درست دی. ظفیر) **دچانسب چی په مخکی پشت کی خراب وی، دهغه امامت: سوال:** (۷۱۱) زید خپلی ښځی ته طلاق مغلظ ورکی، یو کال وروسته بیا دهغه خاوند بغیر دشرعی نکاح څخه په خپل زوجیت کی وساتله اودهغی څخه یوه انجلۍ پیدا سوه دهغی سره یومسلمان نکاح وکړه، دهغه څخه چی کم اولاد پیدا سو نوهغه امامت کولی سی اوکه نه؟ په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: که چیری دغه اولاد صالح وی اودامامت قابل وی مثلاً داچی عالم وی، دشریعت

= النبیؐ نفلاً وبقومه فرض (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹، ظفیر
(۱). رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

دمستلو څخه خبروی نو په هغه پسی لمونځ بلا کراسته درست دی بلکی ښه دی. (۱) فقط
پرچا باندی چی ښځه تور ولگوي دهغه امامت: سوال: (۷۱۲) هنده یوه کونډه بازاری ښځه
 دخپل حرام حمل نسبت دجومات امام ته کوی او امام انکار کوی چی داپرما باندی ناحقه
 الزام لگوي. یوڅوکسان امام معزوله کول غواړی. شرعاً ددی امام دامامت څه حکم دی؟
جواب: کله چی دزنا هیڅ شهادت موجودنه دی نوزنا اودزنا څخه حمل کیدل ثابت نه دی.
 (۲) اومحض تهمت لگول دی. نودامام په امامت کی به په دی وجهی سره څه کراست نه
 وی. فقط

دکسیانو څخه دپسو اخستونکی امام امامت: سوال: (۷۱۳) دجومات امام دهغه ښځو
 څخه آمدنی اخلی څوک چی په ناجائزه طریقه یعنی دکسبی بدکاری (زنا) په طور خپله
 گذاره کوی اوکله چی یوه ښځه دکورنی اوکوچنی په ناجوړی کی وفات سی نودغه امام
 داوسپنی په سیخ باندی دشړشمو تیل پوری کړی اوپر هغه چاپیره یی گرځوی چی دهغه
 څخه بلا جوړه نه سی. همدا اعتقاد دوفات سوی (ښځی) دوارثانو وی. دهغه څخه امام
 دأجرت په طور نقدی روپی اخلی. زید مړسو اوپه نیت دثواب پسماندگانو دامام څخه
 ماسوا یوبل یتیم مسکین ته خیرات کپړی وغیره ورکړی. نوآیا امام ته دنه ورکولو گناه
 وسوه اوکه ثواب؟ اوکه حق ددغه امام وو؟ داسی امام دامامت قابل دی اوکه نه؟
جواب: دحرامی گتیی څخه اخیستل هیچاته هم درست نه دی. (۳) خاصکر دجومات امام
 ته په داسی شیانوکی ددیر احتیاط ضرورت دی. اوکمه ښځه چی داوولد په درد کی یاپه
 نفاس (خلوینستی) کی مړه سی هغه شهیده ده. دهغه څخه دبلا جوړیدلو عقیده ساتل
 غلط دی دداسی خیال څخه توبه کول پکار دی. اودایصال دثواب دپاره غریبانو یتیمانو
 اومسکینانو ته یوڅه ورکول دمړی دپاره دثواب ذریعه ده دامام څه خاص حق په هغه کی
 نسته که چیری هغه هم محتاج اوغریب وی، نوهغه ته دی هم ورکول سی لیکن داگنل

(۱). وولد الزنا هذا ان وجد غیرهم والا فلا کراهة (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۵ ج ۱
 ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ویکره تقدیم الفاسق الخ وولد الزنا بناء علی ان الغالب فيه الجهل ایضا اذا لیس له من
 یحمل علی التخلی بالاخلاق الحمیده من العلم وغیره حتی لو تحقق منه عدم الجهل لایکره تقدیمه کالعبد
 والاعرابی فانه لا ذنب له بزنی ابویه ولا تزور وازرة ووزر اخری (غنیة المستملی ص ۳۵۱) اوسوال چی دچاپه باره
 کی دی هغه خو پخپله ولد الزنا هم نه دی البته دهغه مورده. ظفیر

(۲). الشهادة فی الزنا یعتبر فیها اربعة من الرجال لقوله تعالی (هدایه کتاب الشهادات ص ۱۳۸ ج ۳) ظفیر.
 (۳). الحرمة تتعدد مع العلم بها (درمختار) اما لو رأى المكاس مثلا یاخذ من احد شیئا من المكس ثم یعطیه
 اخر ثم یاخذ من ذالك الاخر فهو حرام (رد المحتار کتاب البیوع باب البیع الفاسد ، مطلب الحرمة تتعدد ص
 ۱۸۰ ج ۴. ظفیر

چی دهمده حق دی اودده خخه علاوه نورو محتاجو یتیمانو ته ورکول گناه ده بالکل غلطه اومحض افتراء ده. داسی امام دامام جوړولو لائق نه دی. (۱) فقط

دامام رکوع اوسجده اوږدول څنگه دی؟ سوال: (۷۱۴) امام رکوع اوسجده اوږدوی سره ددی چی مقتدیان یی منع کوی لیکن امام نه منی شرعاً داسی امام متعلق څه حکم دی؟
قرآئت اوږدول: سوال: (۷۱۵) چی امام قرآئت کرار وایی اوسوره هم لوی وی چی مقتدیانو ته پکښی تکلیف وی نودا جائز دی اوکه نه؟

دامام غیر حاضری: سوال: (۷۱۶) دیوسړی دکار په وجه امام پنځه اووه واره په هفته کی غیر حاضر وو، دهغه باره کی څه حکم دی؟

دماخستن څخه وروسته دامام کپه اوبندار کول اودسهار په لمانځه کی نه حاضریدل: سوال:

(۷۱۷) که امام ددوستانو آشنایانو سره کښېنستی چی دهغه په وجه دشیپي په بیده کیدو کی تاخیر وسی اودسهار دلمانځه دپاره ولاړیدی نه سی اودامام نائب دجومات دطرفه څخه په تنخواه باندی وساتل سی، ددغه امام متعلق څه حکم دی؟

جواب: (۱) امام ته په لمانځه کی اختصار اوتخفیف کول پکاردی. زیات اوږدول دقرآئت اورکوع اوسجدي ښه نه دی. کما ورد فی الحدیث (۲).

(۲) زیات دی نه اوږدوی او دمسنون قرآئت څخه دی تجاوز نه کوی. (۳)

(۳) ښه داده چی دمقتدیانو په رضامندی سره دی داسی کوی. دمقتدیانو رضامندی څخه بغیر داسی کول ښه نه دی.

(۴) دابنه نه دی. حضور ﷺ به دانه خوښوله. (۴) فقط

څوک چی ځوانه کونډه انجلی دنکاح څخه بنده وی دهغه سړی امامت: سوال: (۷۱۸) یو

سړی ځوانه کونډه انجلی په نکاح کول غواړی خودهغې پلاریږي نه غواړی، په هغه پسی

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰) ظفیر.

(۲). ویکره تحریما تطویل الصلوة علی القوم زائدا علی قدر السنة فی قراءة واذکار رضی القوم اولاً، لاطلاق الامر بالتخفیف (درمختار) لما فی الصحیحین اذا صلی احدکم بالناس فلیخفف فان فیهم الضعیف والستقیم والكبیر واذا صلی لنفسه فلیطول ماشاء الخ (رد المختار باب الامامة ص ۵۲۷ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۴). ظفیر

(۳). ان التطویل هو الزیادة علی القراءة المسنونة فانه صلی الله علیه وسلم نهی عنه وقراءته هی المسنونة فلا بد من کون مانهی عنه غیر ماکان دابه الا لضرورة الخ (ردالمختار باب الامامة ص ۵۲۸ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۵)

(۴). ویکره النوم قبلها والحدث بعدها لنهی النبی ﷺ عنهما الا حدیثاً فی خیر لقلوله ﷺ (لا سمر بعد الصلوة یعنی العشاء الاخیره) وانما کره الحدیث بعدها لانه ربما يؤدي اللغو اوالی تفویت الصبح اوقیام اللیل لمن له عادة به واذا کان لحاجة مهمة فلا بأس (رد المختار کتاب الصلوة تحت قول وتاخیر عشاء الی ثلث اللیل ص ۳۴۱ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۳۲۸). ظفیر

لمونخ ڇنگه دی؟

جواب: لمونخ په هغه پسی صحیح دی خو باوجود دښه موقع په کفو کی دپیدا کولو دخپلی لور نکاح نه کول ډیر بد دی، داسی کول نه دی پکار.

(ځکه چی ارشاد ربانی دی: وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ په ایامی کی کونډه هم داخله ده. ظفیر)

دخلافت څخه دمخالف امامت: سوال: (۷۱۹) کم سړی چی دخلافت څخه قطع تعلق وکړی او ددی په باره کی نه څه کوشش کوی نه په یوه جلسه کی شریکیري، اوکه دهغه څخه دسبب پوښتنه وسی نو هغه ته غیر مهم او خلاف مصلحت وایی او خپل زیر اثر کسانوته هم ددی تلقین کوی اوفرقة بندی قائمه کړی، آیا داسړی مسلمان دی. که چیری وی نودده امامت جائز او اولی کیدی سی؟

جواب: دغه سړی پر غلطی باندی دی. اسلام او داسلامی سلطنت او خلافت سره همدردی دمسلمانانو اولین فرض دی، سره دمسلمان کیدلو دخلافت اسلامی سره همدردی نه ساتل سخته خطاء ده. دتفصیل داموقع نه ده. اجمالی خبره داده چی خیال مذکور ددغه سړی غلط دی او باطل دی. باقی تکفیر دهغه درست نه دی او جگړه کول مناسب نه دی او څه تعرض ورسره مه کوی اوفتنه اوفسادمه زیاتوی. په صبر اوسکون سره خپل کار کوی. څوک چی شریک سی فبها او څوک چی شریک نه سی هغه دهغه پر ذمه دی، دهغه سره دڅه تعرض کولو ضرورت نسته. فقط

په سودی کاروبار کی وظیفه او کار کول او پخپله دسود اخستونکی امامت: سوال: (۷۲۰) یو سړی په سرکاری بینک کی ملازم (کار کوونکی) دی اوسودی قرض لیکي او پخپله هم سود اخلی. په هغه پسی لمونخ مکروه تحریمی دی اوکه نه؟ اودلمانځه اعاده واجبه ده اوکه نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دسود په اخستونکی او ورکونکی اوشاهدانو وغیره باندی لعنت وارد سوی دی اوحضور ﷺ فرمایلی دی: هُمْ سَوَاءٌ، یعنی دوی ټول په گناه کی برابر دی. لهذا ذکر سوی سړی چی ترڅو پوری توبه ونه کاري په وجه دفاسق کیدلو دامام جوړولو لائق نه دی اولمونخ ورپسی مکروه تحریمی دی کذا فی الشامی (۱). لیکن په درمختار کی یی بل ځای نقل کړی دی: صلی خلف فاسق اومبتدع نال فضل الجماعة افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد. شامی (۲) البته داقاعده هم فقهاوو لیکلی ده:

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح النیه ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۲). رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

کل صلوة ادى مع کراهة التحريم تجب اعادتها.

(۱) په دی کی بعضو داتفصیل هم فرمایلی دی چی په وخت کی دننه اعاده واجبه ده او دوخت څخه وروسته مستحب ده خو شامی دی ته مرجوح ویلی دی او ویلی یی دی چی راجح خبره داده چی په وخت کی دننه اودوخت څخه وروسته اعاده واجبه (۲) ده. البته کم علماء چی داصل څخه اعادی ته مستحب فرمایي هغوی به ورته په دواړو حالو کی مستحب وایی. فقط

چی کم سړی دمطلقه ثلاثه بنځی نکاح بغیر حلالی تری اوشرح وقایه را واخلی اووی

غورزوی دهغه امامت: سوال: (۷۲۱) کم دجمعی امام چی دمطلقه ثلاثه بنځی نکاح دطلاق سره بغیر دتحلیل څخه وتړی اودا وواپی چی زماپه نزد دری طلاقه په منزله دیورجعی طلاق دی، بحث راسره وکړی، بیا دیو دیوبندی تعلیم یافته سره چی یی خبری وسوی نوشرح وقایه پیش سوه نوذکر سوی سړی شرح وقایه راپورته کړه اودجومات په صحن کی یی وغورځوله اودایی وویل چی دیوبندی ملا اوکم خلگ چی په دی مسئله کی دده ملگری دی داټول منافقان دی. دداسی سړی دامامت شرعاً څه حکم دی؟

جواب: دمطلقه ثلاثه بنځی سره دتحلیل څخه بغیر دمخکنی خاوند سره نکاح تړونکی سړی فاسق دی اودفقهی کتاب غورزونکی اوحقانی عالمانو ته منافق ویونکی دسختی درجی فاسق دی، بلکی ددین دکتابونو دسپکاوی سره دکفر بیر ده. داسی سړی دامامت لائق نه دی ترڅو پوری چی هغه توبه ونه کاږی اودایمان تجدید ونه کړی نو هغه دی امام نسی جوړول کیږی. په شامی کی دی: وَأَمَّا الْفَاسِقُ فَقَدْ عَلَّلُوا كَرَاهَةَ تَقْدِيمِهِ بِأَنَّهُ لَا يُهْتَمُّ لِأَمْرِ دِينِهِ، وَبِأَنَّهُ فِي تَقْدِيمِهِ لِلْإِمَامَةِ تَعْظِيمُهُ، وَقَدْ وَجَبَ عَلَيْهِمْ إِهَانَتُهُ شَرْعًا، وَلَا يَخْفَى أَنَّهُ إِذَا كَانَ أَعْلَمَ مِنْ غَيْرِهِ لَا تَزُولُ الْعِلَّةُ، فَإِنَّهُ لَا يُؤْمَنُ أَنْ يُصَلِّيَ بِهِمْ بِغَيْرِ طَهَارَةٍ فَهُوَ كَالْمُبْتَدِعِ تُكْرَهُ إِمَامَتُهُ بِكُلِّ حَالٍ ۖ ص ۳۷۲ ج ۱.

وفی شرح الفقه الاکبر عن التمه من امان الشریعة والمسائل التي لا بد منها كفر الخ ص ۲۱۵. فقط

دخائن اوغاصب امامت: سوال: (۷۲۲) دزید داوولاد په محله کی چی کم امام دی هغه چل کوونکی (دهوکه باز) دی یعنی د خلگو دروپو وهلو په خیال سره خپل ځان دحکومت په

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة. مطلب واجبات الصلوة. ص ۴۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۷. ظفیر

(۲). قید فی البحر فی باب قضاء الفوائت وجوب الاعادة فی اداء الصلوة مع کراهة التحريم بما قبل خروج الوقت اما بعد فتستحب، وسیاتی الکلام فيه هناك ۖ وترجیح القول الاول بالوجوب فی الوقت وبعده (رد المحتار باب صفة الصلاة تحت مطلب کل صلاة اذیت مع کراهت التحريم ص ۴۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۷). ظفیر

کورکی غریب لیککی، اوقسم باندی اخلی، کہ خہ ہم دھغہ سرہ بنہ ڍیر مال وی۔ دغہ رکم ددی امام سرہ ڍیر مال جمع دی۔ دداسی خائن اوغاصب اقتداء درسته ده اوکھ نہ؟ کلہ چی مقتدیان دھغہ خخہ نفرت کوی۔ اودزید اولاد پہ دی خبرہ ضد کوی چی موږ بہ پہ ہمدی چلباز امام پسی داختر لمونخ کوو۔ فقط

جواب: کم سڙی چی دخلگو حقونہ اودیون سرہ دوس لرلو نہ اداء کوی او (دخلگو حقونہ) وہی ہغہ ظالم اوفاسق دی۔ پہ ہغہ پسی لمونخ مکروہ دی۔ کذا فی الشامی (۱)

دحنفی انجلی۔ سرہ دشیعہ نکاح اودنکاح ترونکی امامت: سوال: (۷۲۳) دحنفی انجلی۔ او شیعہ هلك نکاح پہ خپلو کی کیدی سی اوکھ نہ؟ کہ چیری نسی کیدی چی کم سڙی نکاح وروتږی اواصرار کوی چی کیدی سی، دھغہ دپارہ خہ حکم دی؟ کہ چیری ہغہ دجومات امام وی نوہغہ پسی بہ لمونخ کیږی اوکھ نہ؟

جواب: رافضی چی تبراء کونکی وی (صحابہ ؓ تہ بدرد وایی) دھغہ سرہ دمسلمانی سنی حنفی بنحی نکاح درسته نہ ده اوکھ چیری نکاح سوی وی نو دیوبل خخہ دی جلا سی۔ (۲) او کم امام دمسجد چی داسی نکاح وکږی ہغہ دامام جوږولو لائق نہ دی، کہ خہ چی پہ ده پسی لمونخ صحیح کیږی، مگر مکروہ دی، داسی امام کہ چیری توبہ ونہ کاربی نو دلیری کولو لائق دی۔ (۳) فقط

دنابینا امامت: سوال: (۷۲۴) دنابینا دامامت خہ حکم دی۔ کہ چیری مکروہ وی نوولی؟ او کلہ چی دھغہ خخہ اعلم موجود وی اودھغہ دامامت خخہ نفرت کوی نوخہ حکم دی؟ پہ ہغہ پسی دلمونخ کولو خخہ یوازی کول بنہ دی اوکھ نہ؟

جواب: دھدایی صاحب دروند دامامت دکراہت دوی وجهی لیکلی دی۔ یوہ داچی ہغہ دنجاست خخہ خان نہ سی ساتی، بلہ داچی خلگ دھغہ دامامت خخہ نفرت کوی۔ نو کہ چیری دادواږی وجهی نہ وی نودروند امامت بغیر دکراہت خخہ درست دی۔ (۴) اوپہ

(۱). بل فی شرح المنیة ان کراہة تقدیمہ ای الفاسق کراہة تحریم (رد المحتار۔ باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰) ظفیر۔

(۲). وفي النهر تجوز مناكحة المعتزلة لانا لا نكفر الخ (درمختار) وبهذا ظهر ان الرافضی ان كان ممن يعتقد اللوہیة فی علیؑ اوان جبریلؑ غلط فی الوحي اوكان ينكر لصحبة الصديق اويقذف السيدة الصديقةؑ فهو كافر (رد المحتار فصل فی المحرمات ص ۳۹۸ ج ۲، ط.س.ج ۳ ص ۴۵ - ۴۲)۔ ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراہة تقدیمہ کراہة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)۔ ظفیر

(۴). ويكره تقديم العبد الخ والاعمى لانه لا يتوقى النجاسة الخ ولان فی تقديم هؤلاء تنفير الجماعة فيكره، (هدايه باب الامامة ص ۱۱۰ ج ۱)۔ ظفیر

شامی کی بی داعمیٰ پہ امامت بلا کراہت باندی استدلال کړی دی چی حضور ﷺ عبد الله بن ام مکتوم ﷺ او عتبان ﷺ امامان جوړ کړی وه. لکن ورد فی الاعمیٰ نص خاص هو استخلافه ﷺ لابن ام مکتوم وعتبان ﷺ علی المدينة وکانا اعمیین لانه لم یبق من الرجال من هو اصلاً منهم. الخ، (۱) غرض داچی کله داعمیٰ خخه اعلم (زیات پوه کسان) موجود دی او خلگ داعمیٰ دامامت خخه نفرت هم کوی، نوښه داده چی اعمیٰ دی امام نه سی اوکه چیری سو، نولمونخ ورپسی کول پکاردی، دیوازی لمونخ کولو خخه په هغه پسی افضل دی څنگه چی په درمختار اوشامی کی دی: صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة الخ قوله نال فضل الجماعة افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد الخ (۲). ص ۳۷۷ شامی. فقط

داختر دلمانځه دپاره امامت: سوال: (۷۲۵) دیومسجد امام دکوچنی اختر دلمونخ ورکولو خخه وروسته دوباره ښځو ته داختر لمونخ ورکی شرعاً ددی څه حکم دی؟
جواب: کم امام چی یو وار داختر لمونخ ورکی هغه بیا دوباره داختر لمونخ نسی ورکولی. دوباره چی هغه کم لمونخ ورکوی هغه نفل (۳) دی. اودنفلو جمعه مکروه ده. (۴) لهذا دغه لمونخ مکروه سو. اویوازی ښځوته جمع ورکول هم مکروه دی. کذا فی الدر المختار (۵). فقط

دتصویر ایستونکی امامت وروسته دتوبی خخه: سوال: (۷۲۲) دیوه لیډر (پارتی. مشر) دوجهی خخه یومجلس جوړسو په هغه کی امام صاحب هم دبلنی په وجه راغی، دتول مجلس سره دامام صاحب تصویر هم واخستل سو. اوامام صاحب سره ددی چی دمستلی خخه خبروو، خپل تصویر بی وایستی، نوپه هغه پسی لمونخ صحیح دی اوکه نه؟ کله چی اوس هغه دخپلی غلطی اقرار کوی اوتوبه کاږی؟
جواب: تصویر پخپله ایستل یاپه بل چا ایستل په شریعت کی حرام دی. دابیشکه دهغه خخه غلطی او گناه وسوه. لیکن کله چی دغه امام صاحب اوس توبه کاږی، نو لمونخ په هغه پسی بغیر کراهنه صحیح دی (۶). فقط

(۱). رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۲). رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۳). ولا مفترض بمتنفل وبمفترض فرضاً اخر لان اتحاد الصلاتین شرط عندنا (الدر المختار علی هامش رد

المختار باب الإمامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹. ظفیر

(۴). ولا التطوع بجماعة خارج رمضان ای یکره لو علی سبیل التداعی بان یقتدی اربعة بواحد (ایضاً باب الوتر

والنوافل ص ۲۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۴۸. ظفیر

(۵). ویکره تحریماً جماعة النساء ولوفی التراویح (ایضاً باب الإمامة ص ۵۲۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵). ظفیر=

چی زوی یی دزنا مرتکب وی نودهغه دپلار امامت څنگه دی؟ سوال: (۷۲۷) زید دخپل پلار دخور سره زنا وکړه او هغه یی حامله کړه. دهغه پلار امام دی اوزید جومات ته اوبه هم راوړی. دزید په پلار پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ اودزید په راوړو اوبو باندی اودس جائز دی اوکه نه؟

جواب: دزید دبدکاری په وجهی سره دزید دپلار په امامت کی هیڅ کراهت نسته. اود زید په راوړو اوبو سره اودس جائز دی، لیکن داضروری دی چی داسی سړی ته تنبیه وسی اوتوبه ورباندی وایستل سی. فقط

دشراب چنبونکی امامت: سوال: (۷۲۸) زید شاهی خطیب دی خودلمانځه اوروژی پاییند نه دی. په رمضان المبارک کی په هوټلونو کی دچای چنبلو اوبه عامو لارو کی دپان خوړلو اوبیړی څکولو عادی دی. ددی څخه علاوه دائم الخمر دی، ځمارکول یی روزمره مشغله ده اوزانی دی، سره ددی حرکاتو په جامع مسجد کی خطبه وایی. داسی سړی خطبه ویلی سی اوکه نه؟

جواب: په داسی سړی پسی لمونځ کول مکروه دی اودی دامام جوړولو لائق نه دی، معزولول یی پکار دی اوترڅو پوری چی دی دبدو کارونو څخه توبه ونه کړی امام دی جوړ نه سی (۱). فقط

دامامیه شیعه امامت: سوال: (۷۲۹) فرقه امامیه چی رافضیان ورته ویل کیږی په هغوی پسی داهل سنت لمونځ کیدی سی اوکه نه؟ که چیری په غلطی سره یی په هغوی پسی داختر لمونځ کړی وی نوهغه راگرزولی سی اوکه نه؟

جواب: په رافضی پسی دسنی لمونځ نه صحیح کیږی ددغه لمونځ اعاده کول پکار دی (۲) اوداختر دلمانځه اعاده په هغه صوره کی کیدی سی چی دهغه څخه وروسته داهل سنت جماعت کیږی، کنی یوازی داختر لمونځ نسی کیدی.

چی پرچا باندی دخائن والی شبه وی دهغه امامت: سوال: (۷۳۰) که چیری پریوه سړی باندی خلگو ته مثلاً دخائن کیدلو بدگمانی وی، نوپه هغه پسی لمونځ سم دی اوکه نه؟

جواب: لمونځ پسی صحیح (۳) دی. فقط

(۲). قال رسول الله ﷺ التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰۃ باب التوبه والاستغفار ص ۲۰۴) ظفیر.
(۱). ویکره امامه عبدالخ وفاسق الخ وکذا تکره خلف امره الخ وشارب الخمر (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹... ۵۲۲).
(۲). ولا تجوز الصلاة خلف الرافضی والجهمی والمشبیه ومن یقول بخلق القرآن (عالمگیری مصری باب الامامة ص ۷۸ ج ۱، ط. م. ج ۱ ص ۸۴). ظفیر.
(۳). الیقین لایزول بالشک (الاشباه والنظائر القاعدة الثالثة ص ۷۵). ظفیر.

خوک چی علماء دیوبند ته کافر وایی دهغه امامت: سوال: (۷۳۱) کم سړی چی حسام الحرمین راواخلي اوخلگ دعلماء احناف دیوبند ترخلاف ترکفره پوری اویه عدم جواز دامامت دعالمانو باندی باعثه کوی دداسی سړی امامت درست دی اوکه نه؟

جواب: داسی سړی فاسق دی، لائق دامام کیدلو نه دی. په حدیث شریف کی دی: سباب المسلم فسوق الحديث، او اهل حق عالمانوته بدویونکی او تکفیرکونکی هم لائق دامامت نه دی اویه هغه پسی لمونځ جائز نه دی. (۱) فقط

په سرکاری ابتدائی مکتب (پرائمری سکول) کی هریجنانو ته دتعلیم ورکونکی امامت: سوال:

(۷۳۲) په سرکاری مکتب (سکول) کی پښتو، فارسی، اردو اوحساب دتجارت دکاروبار زده کولو دپاره زده کول جائز دی اوکه نه؟ او دکم امام زوی چی هلته ویل کوی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په دی تعلیم اوتعلیم کی هیڅ حرج نسته اودکم امام زوی چی ذکر سوی لوستنه کوی نوپه دی وجهی سره ددی امام په امامت کی هیڅ حرج نسته اوهیڅ فساد اوکراهت پکښی نسته. فقط

دهغه سړی امامت دچا ښځه چی آواره (فحاشه) وی: سوال: (۷۳۳) زید دجومات امام دی.

یوه ورځ عمر ولیدل چی دزید کورته یواجنبی سړی ورغلی دی، عمر زید ته وویل، زید هغه سړی په کورکی پټ سوی پیداکی. زید هغه دلاس څخه ونیوی او دباندی یی را وایستی دزید ښځی دیوبل وار (راتلو) اقرار وکی خو دناجائز فعل څخه انکار کوی. زید هغه ته طلاق ورکړی اوکه یی ورنه کړی؟ په زید پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ عمر ډیر پښیمانه دی چی دراز ښکاره کولو په وجهی سره به زه گنهگار یم. څه حکم دی؟

جواب: طلاق ورکول ضروری نه دی، ددغه ښځی ساتل جائز دی. (۲) اوزید پسی لمونځ درست دی (۳). او عمر هم ښه وکړل ولی چی اوس دغه غیر سړی ته تنبیه وسوه، اوبښځه به هم شاید داسی حرکت بیا ونه کړی، په هغی دی توبه وایستل سی. فقط

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر.

(۲). لایجب علی الزوج تطلیق الفاجرة ولا علیها تسریح الفاجر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار فصل فی المحرمات ص ۴۰۲ ج ۲، ط.س. ج ۳ ص ۵۰). ظفیر.

(۳). کله چی دزید دخونبی څخه خلاف دهغه ښځی دا حرکت کړیدی نودزید په دې کی څه جرم نسته، البته دزید وظیفه ده چی هغه ښځی ته تنبیه ورکړی، اوداسی انتظام وکړی چی دهغه ښځه نه پردغه ډول حرکت کولو باندی جرأت وکړی اونه هغی ته یوداسی موقع په لاس ورسی، که دزید دطرف څخه په دې سلسله کی سترگی پتول وسی، اوغور پری ونه غوروی نوهغه ته به دیوث (دؤس) ویل کیږی اودهغه امامت ورکول به مکروه وی. ظفیر.

د آنریری مجسٹریٹ (یوقسم حکومتی منصب والا) **امامت: سوال:** (۷۳۴) یو سړی کم چی د ښار د ټولو څخه دلوی جامع مسجد امام، دخپلی علاقې مفتی او د مسلمانانو دنکاح او طلاق دمحکمی قاضی دی. داسلام، اهل اسلام اوشعائر اسلام داماکن مقدسه اوجزیره العرب وغیره موجوده نازک ترین حالات اوداسلام ددښمنانو داسلام په خرابولو کی پوره کوشش اوسرگرمی وینی، اودعدم موالات باکفار (دکفارو سره دورور گلوی نه کولو) حکم الهی څخه دخبرتیا سره هم دموجوده حاکمانو دطرف څخه ورکول سوی آنریری مجسٹریټی دڅه موهومی نفع یادضرر په احتمال سره پریښوول نه خوښوی بلکی هغه دخپل ځان دپاره ددی پریښوول باعث دذلت اورسواپی اوددی وجود دموجب دعزت اوفخر گڼی. که هرڅومره مسلمانانو په زور سره، نرمی اومحبت سره په تنهایی کی اوپه مجلسونوکی پوه کړی اودیر واره یی آگاه کړی اوددی خبری مطالبه یی ځینی وکړه لیکن په هغه باندی هیڅ اثر ونسو. آیاداسی سړی دامامتی قابل دی اوآیا دده لمونځونه او جمعی اداء کول شرعاً صحیح اودرست دی، اوآیاپه شرعی مسائلو کی دداسی سړی فتویٰ اودنکاح او طلاق په معاملاتو کی دهغه فیصله قابل اعتماد کیدی سی. بینوا توجروا.

جواب: بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله وحده. نسی کیدی اودجماعت فرض دی چی دی ددغه منصب څخه معزوله کړی. دستخط مولانا ابو الکلام آزاد^۱.

جواب: داسی سړی دامام جوړولولائق نه دی ولی چی په آنریری مجسٹریټی کی دشریعت څخه خلاف حکم کول لازم دی څنگه چی ظاهره ده اوپه مصداق دآیت کریمه: وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ، ^(۱) دی فاسق دی اودفاسق امامت مکروه دی. کما فی کتب الفقه ^(۲).

قادیانی ته دلوړ ورکونکی امامت: سوال: (۷۳۵) چی دچا زوم احمدی (یعنی قادیانی) وی اوهغه تعلق ورسره ساتی نوپه هغه پسی لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟

جواب: دغه سړی دامام جوړولولائق نه دی، ترڅو پوری چی دهغه زوم دتوبی او تجدید ایمان څخه وروسته دوباره نکاح ونه کړی یاچی دغه سړی خپله لوړ دهغه څخه جلا نه کړی. ^(۳) فقط. (احمدی (قادیانی) په متفق طور باندی کافر دی. لهذا دهغه سره دمسلمانی

(۱). المائدة ۷. ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (رد المحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تحریمه ای الفاسق کراهة تحریم =

انجلی نکاح جائز نہ دے، اونہ دھغہ سرہ خپل دینی تعلق سائل درست دی۔ ظفیر

دغیر متعصب غیر مقلد امامت: سوال: (۷۳۲) پہ داسی غیر مقلدینو پسی لمونخ جائز دی کہ نہ خوک چی متعصب اودبزرگانو پہ شان کی بی ادبہ نہ وی اوائمہ اربعہ حق گنی او دھغہ شرائطو ہم خیال ساتی دکمو سرہ چی دامام صاحب پہ نزد لمونخ فاسدیبری؟

جواب: پہ داسی غیر مقلدینو پسی لمونخ صحیح (۱) دی پہ دی شرط چی دھغوی عقائد داهل سنت والجماعت موافق وی۔ فقط

دیوی ورخی پہ متعین گولو سرہ دمر کیدلو دعویٰ کونکی سری امامت: سوال: (۷۳۷) یوسری ددی خبری دعویٰ کوی چی زہ بہ ۲۵ ذی الحجی خخہ دمحرّم ترلسم تاریخ پوری ضروری می کیرم لیکن هغه تراوسہ پوری ژوندی دی۔ داسی دعویٰ کونکی مسلمان پاتہ کیری اوکہ نہ؟ دھغہ نکاح بحال دہ اوکہ نہ؟ امامت دھغہ درست دی اوکہ نہ؟

جواب: دغہ سری کافر نہ سو مسلمان دی اونکاح دھغہ قائمہ دے، خوداسی دعویٰ هغه تہ کول نہ وو پکار، دا دھغہ غلطی وے، داسی دعویٰ کول گناہ دے، هغه تہ ددی خخہ توبہ کول پکاردی اوآئندہ دی داسی دعویٰ نہ کوی (۲)۔ کہ چیری هغه توبہ وکاربی نولمونخ ورپسی بی کراہتہ صحیح (۳) دی۔ فقط

دغلط خوان امام امامت: سوال: (۷۳۸) کم سری چی سورة فاتحه داسی وایی چی دالرّحمن ح اومیم، اودالرّحیم ح مشدده وایی اویّاك نَعْبُدُ، اِیّاك په نون دغنی او گفاف سرہ وایی۔ اویّاك نَسْتَعِیْنُ، اَنْ یّاك په نون دغنی او گفاف سرہ وایی۔ اومستقیم مستقیم، اومشدد مخفف اومخفف مشدد، اوممدود مقصور اومقصور ممدود وایی۔ پہ داسی سری پسی داقرأ اوصحیح ویونکی پہ موجودگی کی لمونخ کیدی سی اوکہ نہ؟

= (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر.

(۱)۔ ومخالف كشافعی لكن فی وتر البحر ان تیقن المراعات لم یكره اوعدمها لم یصح وان شك كره والتفصیل فی الشامی (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۳-۵۲۲) ظفیر. او دمستلّی دزیات تفصیل دپارہ دے علماء کرام او محققین ددی حصی پہ پای کی درج سوی رسالہ وگوری.

(۲)۔ قال رسول الله ﷺ خمس لا يعلم الا الله ثم قرأ ان الله عنده علم الساعة ﴿مشکوٰۃ کتاب الایمان ص ۱۲﴾ ظفیر.

(۳)۔ التائب من الذنب کم لا ذنب له (مشکوٰۃ باب التوبہ ص ۲۰۲)۔ ظفیر.

جواب: ددی سړی امامت جائز نه دی. سره ددی چی آقرأ اوصحیح ویونکی موجود دی، په ده پسی لمونځ صحیح نه دی، نه دده لمونځ صحیح کیږی اونه دمقتدیانو (۱). فقط **څوک چی مور وهی دهغه امامت: سوال:** (۷۳۹) کم سړی چی خپله مور دکور څخه وباسی اووی وهی اوبنکنځل ورته وکړی اوبی ادبی بی وکړی نودغه سړی امام کیدی سی اوکه نه؟

جواب: داسی سړی سخت ظالم اوفاسق اوبدکار دی، دَخَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مصداق دی هیڅکله لاتق دامام جوړولو اودیپیر اومقتدی جوړولو نه دی. (۲) اومصداق دضَلُّوا وَأَضَلُّوا اوددی شعر دمولانا رومی قدس سره السامی دی :

ای بسا ابلیس آدم رونی هست

پس بهر دستنی نباید داد دست

فقط، (ځکه چی په قرآن کریم کی صراحت دی. ولا تقل لهما اف ولا تنهرهما وقل لهما قولا کریماً الآیة. ظفیر)

د گورنمنټ (برطانیه) دخطاب یافته سړی امامت: سوال: (۷۴۰) یوسړی ته دگورنمنټ (سرکار اوحکومت) څخه خطابات ورکول سوی دی اودانگریزانو سره ملاقاتونه کوی اورنگروټ بی هم ښه کړی دی لیکن داسلامی خلافت سره بی هم دزړه همدردی ده، آیا داسی سړی مسلمان نه دی اویه هغه پسی لمونځ کول څنگه دی؟

جواب: خلاصه دجواب په دی صورة کی داده چی ددی سړی تکفیر کول نه دی پکار. او که چیری هغه دما مضی څخه تائب سی اوداسلام اواهل اسلام سره په رشتنی زړه سره همدردی کوی او داهل ظلم اعانت هیڅ قسم دهغوی په ظلم کی نه کوی نودهغه امامت وغیره درست دی، اولمونځ په هغه پسی درست (۳) دی. فقط

دمتهم فاسق امامت: سوال: (۷۴۱) دیوی انجلی خسر بدنیتته دی دخپل زوی دنبخی عزت خرابول بی غوښتل، دانجلی بیان دی چی ما دسرمینځلو څخه وروسته قمیص کښلی وو چی زما خسر پردیوال راواوښتی اوکور ته راغی ماشور جوړکی نوهغه وتښتیدی، نوره څه خبره ونه سوه. نوپه دی سړی پسی لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟ اوبنځه دخپل خاوند

(۱). ولا غیر اللثغ به ای باللثغ علی الاصح کما فی البحر عن المجتبی وحرر الحلبي وابن الشحنة انه بعد بذل جهده دائما حتما کالأمی فلا یؤم الا مثله ولا تصح صلاته اذا امکنه الاقتداء بمن یحسنه او ترک جهده اووجد قدر الفرض مما لا لثغ فیه هذا هو الصحیح المختار فی حکم اللثغ وكذا من لا یقدر علی التلفظ بحرف من الحروف او لا یقدر علی اخراج الفاء الا بتکرار (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۴ - ۵۴۵ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۸۱). ظفیر

(۲). ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰة باب التوبه والاستغفار ص ۲۰۲). ظفیر

دنکاح خخه خارجه سوه اوکھ نه؟ دداسی پلار سره دی زوی خه سلوک وکړی؟ بینوا توجروا.

جواب: کله چی خه خبره موجبہ دحرمت مصاهرت ونه سوه، لکه څنگه چی دښخی بیان دی نودغه ښخه په خپل خاوند باندی حرامه نه سوه. لیکن داسی متهم فاسق سړی امام جوړول نه دی پکار. که خه هم لمونځ په هغه پسی کیږی. خو امام جوړول یی مناسب نه دی، کله چی دهغه دشرارت خخه معلومه (۱) سوه.

اوپه موجوده حالت کی زوی ته دیلار سره خه گستاخی کول نه دی پکار لیکن که دخپلی ښخی دجلا ساتلو انتظام کوی نو ودی کړی. فقط

دسهار دلمونځ ترک کونکی امامت: سوال: (۷۴۲) دجومات امام ته دوقف خخه پنځلس ۱۵ روپی دمیاشتی تنخوا ورکول کیږی، لیکن هغه همیشه دسهار دلمونځ ورکولو دپاره نه حاضرېږی ولی چی تراتو ۸ بجو پوری بیده وی آیا داسی سړی فاسق دی اوپه هغه پسی لمونځ مکروه دی اوکھ نه؟

جواب: دیو وخت دامامت نه کولو سره دخوب وغیره هغه ته تنخواه اخستل ممنوع نه دی اونه دا دامامت دکراحت وجه کیدی سی څنگه چی په حدیث شریف کی دی لا تفريط فی النوم انما التفريط فی الیقظة الحدیث (۲). البته که چیری تارک کیدل دسهار دلمانځه محقق سی نوبیا هغه فاسق دی، لمونځ ورپسی مکروه (۳) دی. لیکن که چیری هغه وواپی چی زه لمونځ کوم نوبیا یی تکذیب جائز نه دی. فقط

صاحب هدایي ته دشرک وپونکی امامت: سوال: (۷۴۳) کم سړی چی صاحب هدایي ته مشرک وایی اوهدایي ته منطق فلسفه وایی اوصاحب مذهب ته بدعتی وایی. او هغه ته په دی لقب سره خط لیکي: السلام علیکم من اتبع بهدایة محمد ﷺ. په داسی سړی پسی لمونځ جائز دی اوکھ نه؟

جواب: دغه سړی فاسق دی لمونځ ورپسی مکروه تحریمی دی کما صرح به فی الشامی ان امامة الفاسق مکروه تحریمًا. (۴) فقط

(۱). ان کراهة الفاسق کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰) ویکره تقدیم العبد الخ والفاسق لانه لایهتم لامردینه الخ وان تقدموا جاز لقوله ﷺ صلوا خلف کل بر وفاجر (هدایه باب الامامة ج ۱). ظفیر

(۲). مشکوٰۃ. باب تعجیل الصلوة ص ۲۱. ظفیر

(۳). وتارکها (ای الصلوة) عمدا مجانة ای تکاسلا فاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الصلوة ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۲). ظفیر

(۴). ای ان کراهته کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

دگوڊ امامت: سوال: (۷۴۴) یوسری گوڊ دی بغیر دلکری خخه گرځیدی نه سی اونه سیده

دریدی سی، په داسی سری پسی لمونځ جائز دی اوک نه؟

جواب: لمونځ په هغه پسی صحیح دی لیکن ټنه داده چی که چیری بل سری کم چی گوڊ نه وی دامامت لائق موجود وی نوهغه دی امام جوړسی، وکذا یکره خلف اعرج یقوم ببعض قدمه فلاقتداء بغیره اولی الخ شامی (۱). فقط

څوک چی متهم وی دهغه امامت: سوال: (۷۴۵) دزید مور څوواره داویلی دی چی دزید دښخی سره زما خاوند صحبت کوی اوزید دمور په وینا باندی بالکل یقین نه کوی په دی صورت کی څه حکم دی اوزید امام جوړیدی سی اوک نه؟

جواب: دزید دمور په دی وینا سره دزید ښځه پریزید باندی حرامه نه سوه. (۲) او دداسی خبر یقین نه دی کول پکار. (۳) اوزید امام جوړول صحیح دی. فقط

دبواسیرو والا امامت: سوال: (۷۴۶) دچاچی دبواسیرو مرض وی اوکله کله ځینی وینه څاڅکی داسی سری پسی لمونځ درست دی اوک نه؟

جواب: کم وخت چی ورته وینه نه راځی او اودس یی وی هغه وخت به لمونځ ورپسی صحیح (۴) وی. فقط

دحق خبری پیروی نه کونکی امامت: سوال: (۷۴۷) دوی فریقی مدعی داهل حدیثو دی تقریباً دڅلورو پنځو کالو څخه یی په یوه خبره کی تنازع سویده، په هغوی کی یوه ډله خونرم اوداسلام او اهل اسلام مطیع دی اودوهم فریقه سخت ضده اوسنگدله دی اودحق خبری پیروی نه کوی، دهغوی دپاره څه حکم دی، اوددوی امامت څنگه دی؟

جواب: ظاهره ده چی ضدی فریقی کمی چی په نفسانیت سره دحق خبری پیروی نه کوی په باطله باندی دی او عاصی اوفاسق دی او امامت دهغوی مکروه (۵) دی. باقی پوره خبره په پوره واقعی معلومیدلو سره کیږی. فقط

په ترتیل سره دقرآن نه ویونکی امامت: سوال: (۷۴۸) دزید په تالو کی په سبب دناجوړی سوری جوړ سوی دی اودحرفونو ادائیگی پوره نه سی کولی اوپه ترتیل سره ویل نسی

(۱). ردالمحتار. باب الإمامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۲). تزوج بکرا فوجدها ثیبا وقالت ابوک فضنی ان صدقها بانت بلا مهر والا لا، (الدر المختار علی هامش رد المحتار، فصل فی المحرمات ج ۲ ص ۳۸۴، ط.س. ج ۳ ص ۳۲). ظفیر

(۳). منها الشهادة فی الزناء يعتبر فیها اربعة من الرجال (هدایه کتاب الشهادات ص ۱۳۸ ج ۱). ظفیر

(۴). ځکه چی دی دمعدور په حکم کی نه دی. ظفیر

(۵). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

کولی، دزید خخه دزیات بنه ویونکی په موجودگی کی به دزید امامت درست وی، او لمونځ به په ده پسی صحیح وی او که نه؟

جواب: لمونځ په ده پسی هم کیږی ترڅو پوری چی خه غلط لمونځ ماتونکی نه وی لیکن بنه داده چی بل سړی کم چی صحیح ویل کوی او قرآن کریم په ترتیل او تجوید سره وایی هغه دی امام جوړسی (۱). فقط

دشیعه گانو دجنازه کونکی امامت: سوال: (۷۴۹) یوسړی چی دجامع مسجد امام وی او دشیعه گانو په جنازی او تجهیز او تکفین کی برابر شامل سی او خلگوته ترغیب ورکوی نود هغه خه حکم دی؟

جواب: داسی سړی عاصی او فاسق دی، دی امام جوړول او ورپسی لمونځ کول مکروه (۲) دی. فقط

دنوی مسلمان امامت: سوال: (۷۵۰) په نوی مسلمان پسی لمونځ جائز دی او که نه؟
جواب: جائز دی (۳).

دمعذور امامت: سوال: (۷۵۱) دری څلور کسان معذوره دی، دامامتی لائق نه دی په داسی حالت کی به جلا جلا ته لمونځ کوی او که په دوی کی به څوک امامت کوی؟
جواب: دمعذورو امام معذور کیدلی سی (۴). فقط

دامام انتخاب: سوال: (۷۵۲) یوجومات دجولاگانو په نوم سره مشهور دی، جولاکانو امام وایستی اودخپل قوم حافظ یی راوغوښتی او (امام یی) وساتی، آیا دنورو مسلمانانو حق په دغه جومات کی سته؟

دافیون استعمالونکی امامت: (۷۵۳) یوامام دمستلی خخه خبر دی، په لمانځه کی قرآن کریم په قراة سره وایی او الفاظ په پوره طور سره اداء کوی خوافیون خوری په هغه پسی

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصبا الاعلم باحكام الصلوة بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقيل واجب وقيل سنة ثم الاحسن تلاوة وتجويدا للقراءة (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ - ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷ - ۵۵۸). ظفیر

(۲). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) ان كراهة تقديمه اى الفاسق كراهة تحريم (رد المحتار ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۳). والحق بالامامة الخ الاعلم باحكام الصلوة الخ (الدرالمختار على هامش ردالمحتار ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۴). ولا طاهر بمعذور الخ وصح لوتوضا على الانقطاع وصلى كذلك كاقْتداء بمفتصد امن خروج الدم وكاقْتداء امرأة بمثلها وصبي بمثله ومعذور بمثله (درمختار) اى ان اتحد عذرهما واختلف لم يجز الخ (رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸، ۵۷۸). ظفیر

لمونخ کول جائز دی اوکے نہ؟

دغلط و بونکی امامت: (۷۵۴) امام دمستلی خخه خبر نہ دی، قرآن کریم غلط وایی، کپری جوړوی او خرخوی یی، په هغه پسی لمونخ کول جائز دی اوکے نہ؟

جواب: (۱) دکمو مقتدیانو جماعت چی زیات دی دهغوی په رایي سره امام مقرر کیدی سی خو بهر حال امام لائق دامامت پکاردی برابره خبره ده که دهرقوم خخه وی. (۱)
(۲) په افیون خورونکی پسی لمونخ مکروه دی، هغه امام جوړول نه دی پکار. (۲)
(۳) دکپری جوړولو په وجهی سره دهغه په امامت کی هیخ نقصان یا فساد نه رایی، لیکن که قرآن شریف داسی غلط وایی چی په هغه سره په لمانخه کی نقصان یا فساد رایی نو هغه دی امام جوړنه سی. (۳) فقط

چی د خاوند والا بنخی نکاح تری دهغه امامت: سوال: (۷۵۵) دیوی بنخی خاوند ددروکالو خخه په لام (دفوج په ډلگی) باندی تللی دی. دری میاشتی سوی دی چی دهغه خط راغلی وو. اوس معلومه نه ده چی هغه ژوندی دی اوکے مړسوی دی، بل داچی دبنخی دپنځو میاشتو حمل دی، ددغی بنخی نکاح یوسری تری ده. سره ددی چی خلگو منع کوی، په داسی سړی پسی لمونخ جائز دی اوکے نه؟

د خاوند داری بنخی چی څوک دبل چاسره نکاح وتړی، دهغه امامت: سوال: (۷۵۶) یوسری دیوی بنخی نکاح وتړله. دچا خاوند چی په لام (فوج) باندی تللی وو، او ذکر سوی سړی داوویل چی کم وخت ددی خاوند راسی دابه بیرته ورواپس کړم اوهمداسی وسوه، تر شپږو میاشتو پوری ددی (نوی) خاوند په کورکی وه، دهغه خخه وروسته یی مخکنی خاوند راغی او بنخه یی بوتله. په داسی نکاح تړونکی پسی لمونخ کول جائز دی که نه؟
جواب: (۱) په دی حالت کی دهغه دوهمه نکاح شرعاً درست نه ده، اوچاچی سره دعلمه دهغی دوهمه نکاح وتړله، هغه فاسق دی، په هغه پسی لمونخ کول مکروه دی. (۴)
(۲) په داسی نکاح کونکی اونکاح تړونکی پسی هم لمونخ مکروه دی، دافعل حرام دی اومرتکب ددی فاسق مردود الشهادة (۵) دی. فقط

(۱). اوالخيار الى القوم فان اختلفوا اعتبر اكثرهم ولو قدموا غير الاولى اساءوا (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱) ظفیر.

(۲). وكذا تكره خلف الامر وسفيه ومفلوج وابرص شاع برصه وشارب الخمر واكل الربا ونمام ومراء متصنع (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۳). ولاغير اللغ به ای بالالغ علی الاصح (ايضاً ص ۵۴۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۱). ظفیر

(۴). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار، باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۵). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنية ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (ردالمحتار=

دمعالج امام امامت: سوال: (۷۵۷) اگر امام محله بعیادت معالجه مصروف مانده اهتمام آن نماید درضمن آن بعض نساء مریضه را هنگام درد ناف دست برنافه نهاده عزائم وافسونها بدهد پس این چنین مبتدع نماز جائز است یا نه؟

دمبتدع امام امامت: سوال: (۷۵۸) در کشمیر بعض جایها شیوع ساخته اند که بوقت ختنه اذان میگویند و این را از قبیل سنن پندارند اگر امام محله این بدعات را ترویج دهد خلف وی نماز قوم درست است یا مکروه؟

جواب: (۱) فقهاء طبیب را بغرض علاج دست بر اعضاء اجنبیه نهاده درست داشته اند ولیکن در عزائم وافسونها جواز این یافته نشده. (۱) پس این چنین امام فاسق باشد وامامت او مکروه باشد و تقررش بر امامت تا وقتیکه او توبه از بدعات نکنند جائز نیست (۲). فقط

(۲) بوقت ختنه اذا گفتن مشروع نیست و سنت پنداشتن او را جهل است وامامتش مکروه است. (۳) فقط

دبدعتی امامت: سوال: (۷۵۹) خوک چی په بدعت کی شریکیری یا کوشش کوی او حان لغر کپی لوبی کوی دهغه امامت خنگه دی؟

جواب: دداسی سپی امامت مکروه (۴) دی. فقط

چی په بنادی کی باجه بوزی دهغه امامت: سوال: (۷۶۰) که چیری خوک امام دخپل زوی په واده کی باجه بوزی اودا عذر بیان کپی، چی انجلی والاؤ ویلی دی چی که باجه دی راوسته، نونکاح به درکرم، داعذر شرعاً جائز دی او که نه؟ اوپه هغه پسی لمونځ جائز دی که نه؟

جواب: داعذر شرعاً مسموع نه دی اوددی عذر په وجهی سره باجه بیولل درست نه دی. که چیری امام مذکور داسی کپی وی نوهغه فاسق دی اوپه هغه پسی لمونځ مکروه دی.

= باب الإمامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

(۱). ولا يجوز النظر اليه بشهوة اي الا لحاجة كقاض الخ وكذا مرید شرائها اومداواتها الى موضع المرض بقدر الضرورة (رد المحتار باب شروط الصلوة ستر العورة ص ۳۷۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۷). ظفیر

(۲). ويكره امامة عبد الخ ومبتدع اي صاحب بدعة (رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع اي صاحب بدعة وهي اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول ﷺ لا بمعاذة بل بنوع شبهة (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۴). ايضاً. ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰ ظفیر

فقط (۱)

دجومات خدمتگار امامت: سوال: (۷۲۱) بکر دجومات خدمتگار دی، چی امام موجود

نه وی نولمونخ ورکوی آیا په ده پسی لمونخ کیری اوکه نه؟

جواب: په ده پسی لمونخ صحیح دی. فقط (که چیری هغه دامامت لائق وی یعنی دلمانخه دمسانلو څخه خبر وی او قرأت صحیح وایی. ظفیر)

په ناظره خوان پسی دعالم لمونخ: سوال: (۷۲۲) دجومات امام چی ناظره خوان اوډیر

لمونخ گذاردی دمانبام په وخت کی یی لمونخ ورکی، په دی کی یوعالم راغی په زور یی په امام باندی لمونخ مات کی. او پخپله یی لمونخ ورکی. په دی صوره کی شرعاً څه حکم دی؟

جواب: دمولوی صاحب دافعل نهایتی قبیح اومعصیت دی، هغه سخت گنهگار سو. هیڅ وجه په ظاهره داسی نه معلومیری چی فرض لمونخ دامام اومقتدیانو مات سی. کیدی سی چی دهغه داخیال وی چی په ناظره خوان پسی دعالم لمونخ نه صحیح کیری. حالانکی داغلطه ده. (۲) فقط

دشمس العلماء امامت: سوال: (۷۲۳) دسرکار دطرف څخه چی چاته دشمس العلماء خطاب

ورکول سوی وی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: په قاعدی د: صَلُّوا خَلْفَ کُلِّ بَرٍّ وَفَاجِرٍ (لمونخ کوئ ترشا دهر نیک سړی او بد سړی) سره لمونخ په هغه پسی کیری لیکن دتنبییه په غرض سره داسی امام مقررول نه دی پکار. فقط

دکونډی په نکاح کی دخلل اچونکی امامت: سوال: (۷۲۴) چی کونډه بنځه په نکاح کولو

باندی رضامنده وی اویوسړی دهغه په نکاح کی خلل اچوی نوپه هغه پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟

جواب: کونډه بنځه چی په خپل کفو کی نکاح کول غواړی نوهیڅ ولی یاغیر ولی ته هغه دنکاح څخه بندول نه دی پکار، ځکه چی بی دشرعی وجهی څخه یوه بنځه دنکاح څخه

(۱). وکره کل لقوله ﷺ کله لهو المسلم حرام الا ثلاثة ملاعبته اهله وتاديبه لفرسه ومناصلته بقوسه (درمختار) قوله کره کل لهو ای کل لعب وعبث الخ شامل لنفس الفعل واستماعه كالرقص والسخرية والتصفیق وضرب الاوتار من الطنبور والبربط والرباب والقانون والمزمار والسنج والبوق فانها كلها مكروهة لانها زی الکفار واستماع ضرب الدف والمزمار وغيره ذلك حراما وان سمع بغتة يكون معذورا ويجب ان يجتهد ان لا يسمع قهستاني (ردالمحتار كتاب الحظر والاباحة فصل فی البيع ص ۳۴۷-۳۴۸ ج ۵ ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۲). واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولى بالامامة من غيره مطلقاً (درمختار) ای وان كان غيره من الحاضرين من هو اعلم واقراً منه (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

بندول گناه ده. فقط، (اوپه دی باندی اصرار فسق دی لهذا دهغه امامت مکروه دی. ^(۱))
په قرآن کریم کی دی وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ. ظفیر

دجوری اخستونکی امام امامت: سوال: (۷۲۵) یوه ډله داهل اسلام چی په ظاهره لمونځ نه کوی اوپت عبادت کوی اودنشی وغیره شیان استعمالوی. دغه خلگو یوه جلسه وکړه او دعلاتی دمشرانو څخه یی معافی وغوښته، ټولو دهغوی په معافی باندی دعوت قبول کی اوپه واده کی ورسره شریک سول، هغوی اقرار وکی چی موږ به لمونځ هم کوو اوامام ته یی جوړه ورکړه نوامام قصورمند دی اوکه نه؟ اوپه هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟
جواب: کله چی دغه ډله داهل اسلام څخه ده اودلمانځه کولو وعده یی وکړه اولمونځ یی شروع کی اودټولو مذهبی فرائضو اداء کولو وعده یی وکړه، نو دهغوی په واده کی شرکت درست ^(۲) دی. اوډوډی خوړل یی جائز دی. اوکم امام صاحب چی هلته ډوډی وخوړل اوجوړه یی واخسته هغه قصورمند نه دی، په هغه پسی لمونځ جائز دی. فقط
دگورنمنټ (حکومت) پینشن (امداد Pension) خورونکی امامت: سوال: (۷۲۶) کم سړی چی دگورنمنټ پینشن خوری دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: امامت دهغه صحیح دی اولمونځ په هغه پسی درست دی. ^(۳) فقط
نمائش ته ددوکان وړونکی امامت: سوال: (۷۲۷) یو سړی نمائش ته دوکان بوتلی په هغه پسی لمونځ کیدی سی اوکه نه؟
جواب: په داسی سړی پسی لمونځ صحیح ^(۴) دی.

دغیر مقلد امامت: سوال: (۷۲۷) زید امام دی اومقتدیان چی په هرجماعت کی کله تکبیر وایی نوامام هغه وخت ودربیری چی کله په تکبیر کی حَى عَلَى الْفَلَاحِ يَا اللَّهُ اکبر وویل سی، ددی څخه مخکی ټول تکبیر په ناستی اوری، اویو مقتدی هم داسی کوی، دامام سره ولاړیږی. کله چی تکبیر ختم سی هغه وخت امام الله اکبر وایی.
دامام ثنا پریښوول څنگه دی؟ (۷۲۹) امام کله کله سبحانه اللهم نه وایی اوسورة الحمد

(۱). ویکره امامه عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹-۵۶۰) ظفیر.

(۲). التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰة باب التوبة)

(۳). دگورنمنټ څخه په معاوضه کی امداد قبول څه شرعی جرم نه دی اوپه دی وخت کی نورهم کله چی هغه دخپل ملازمت موده پوره کړی وی اودپنشن مستحق گرځیدلی وی. وجز تعمير کنيسته وحمل خمر ذمی بنفسه اودابته باجر الخ (درمختار) قال فی الخانية ولو اجر نفسه ليعمل فی الكنيسة ويعمرها لابس به لانه لامعصية فی عين العمل (رد المحتار کتاب الحظر والاباحة فصل فی البيع ص ۳۴۵ ج ۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۱). ظفیر
(۴). په نمائش کی دوکان لگول جائز دی څه رکم چی په بازار کی دوکان وی اوټولی پېښی پکښی کیږی. ظفیر

فوراً شروع کوی۔

کم امام چی دوترو یو رکعات کوی، دهغه اقتداء: (۷۷۰) یو امام دوترو یو رکعات کوی په هغه پسی لمونځ کول څنگه دی؟

جواب: (۱) فقهاوو دالیکلی دی چی دلمانځه په آدابو کی دی چی کم وخت په تکبیر کی حی علی الفلاح وواپی هغه وخت دی امام اومقتدیان ودیږی او کم وخت چی قد قامت الصلوة وواپی هغه وخت دی امام لمونځ شروع کړی، اوکه چیری دتکبیر ختمیدو څخه وروسته شروع کړی نو دابنه (۱) ده.

(۲) دا د سنت څخه خلاف ده. (۲).

(۳) داسری امام جوړول بڼه نه دی، دی غیر مقلد معلومیږی په ده پسی لمونځ حتی الوسع مه کوی، بل سړی حنفی عالم اومتقی امام (۳) جوړ کړی.

خاوند په تراویحو کی دښځی اقتداء وکړی اوکه نه؟ سوال: (۷۷۱) دزید ښځه دقرآن حافظه ده که چیری په رمضان شریف کی دهغه خاوند اوزوی اولونی دهغه اقتداء په فرضو او تراویحو کی اوکړی نوجائزدی اوکه نه؟ اوکه چیری هغه (حافظه) یوازی تراویح کوی نو په جهر سره دقرآن قرأت درست دی اوکه نه؟

جواب: ولا یصح اقتداء رجل بالمرأة وخنثی وصبی مطلقاً ﴿درمختار﴾ (۴) ویکره جماعة النساء ولوفی التراویح. ﴿درمختار﴾ (۵) ولا تجهر فی الجهریة بل لو قیل فی الفساد بجهرها لامکن بناءً اعلیٰ ان صوتها عورة. شامی (۶) ص ۳۴۹ ج ۱. ددی روایاتو څخه معلومه سوه چی دسړی لمونځ په ښځی پسی نه صحیح کیږی اویوازی دښځو جماعت هم مکروه تحریمی دی، اوبښځه یوازی هم په جهری لمونځ کی جهر نسی کولی. فقط

(۱). والقیام لامام ومؤتم حین قیل حی علی الفلاح ﴿ان کان الامام بقرب المحراب والا فیقوم کل صف ینتهی الیه الامام علی الاظهر وان دخل من قدام قاموا حین یقع بصرهم علیه﴾ وشروع لامام فی الصلوة مذ قیل قد قامت الصلوة ولو اخر حتی اتمها لا یاس به اجماعاً وهو قول الثانی والثالثة وهو اعدل المذهب ﴿الدرالمختار علی هامش ردالمحتار آداب الصلوة ص ۴۴۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹﴾. ظفیر

(۲). وسننها رفع الیدین للتحریمة الخ والثناء والتعوذ والتسمیة (ایضاً سنن الصلاة ج ۱ ص ۴۴۳، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۴ - ۴۷۵). ظفیر

(۳). وكذا تكره خلف امرء الخ زاد ابن ملك ومخالف (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۴). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲ - ۵۷۷. ظفیر

(۵). ایضاً ص ۵۳۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵. ظفیر

(۶). ردالمحتار فصل تالیف الصلوة تحت قوله وتلصق بطنها الخ ص ۴۷۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۴. ظفیر

دشترنج دلوبه گونگی امامت: سوال: (۷۷۲) کم حافظ چي دشترنج لوبه کوی، چي لمونځ یی هم قضاسی دهغه امامت جائز دی او که نه؟

جواب: دهغه امامت مکروه (۱) دی. فقط

دامن دجرگي دغري امامت: سوال: (۷۷۳) دگورنمنت دطرفه چي کمه دامن جرگه قائمه سوی ده په هغه کی چنده ورکول اودهغه غړی جوړیدل څنگه دی او کم خلگ چي غړی (ممبران) جوړسوی دی دهغوی دپاره څه حکم دی، اولمونځ په هغوی پسی جائز دی او که نه؟

جواب: په هغه کی چنده ورکول او (غړی) ممبر یی جوړیدل اوکوشش کول په خلاف کی درست نه دی اوهغوی په حقیقت کی داسلام دشوکت اوداسلامی خلافت دخرابولو کوشش کوی. دداسی خلگو حال نهایتی خطرناک دی اودوی امام جوړول مکروه دی (۲). فقط

دعین امامت: سوال: (۷۷۴) په عنین (نامرده) پسی لمونځ درست دی او که نه؟

جواب: په عنین پسی لمونځ درست دی (۳). فقط

داصلاح ساز امامت: سوال: (۷۷۵) یوسړی حنفی قاری اومتقی، شریف دلمانځه روژی پایبند او دضروری مسائلو څخه خبر دی، په دی وخت کی دهغه کسب اصلاح سازی ده اوپه اصلاح سازی کی چي څه حاصلیږي په هغه سره دکور او اولاد پالنه کوی، آیا شرعاً داکسب جائز دی او که نه؟ اودداسی سړی امامت جائز دی او که نه؟

جواب: مذکور کسب حلال دی اوامامت دهغه درست دی، په دی وجهی سره دهغه په امامت کی هیڅ کراهت نسته.

دچالور چي ددمتوب کسب کوی دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۷۷۶) شیخ سخاوت دلمانځه روژی پایبند دی دهغه لور ددمتوب کسب کوی اوسخاوت دهغې سره اوسی. دهغه امامت جائز دی او که نه؟

جواب: که چیری په داسی حالت کی دخلگو دهغه دامامت څخه کراهت وی نوهغه ته امام

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱) په دی وجهی سره چي دشترنج لوبه مکروه تحریمی ده. وکره تحریم اللعوب بالنرد وکذا الشترنج (الدرالمختار علی هامش ردالمختار کتاب الحظر والاباحه فصل فی البیع ص ۳۴۷ ج ۵). ظفیر

(۲). ولاتعاونوا علی الاثم والعدوان (قرآن پاک) ویکره تقدیم الفاسق ایضاً لتساهله فی الامور الدینیة (غنیة المستملی ص ۳۵۱. ظفیر

(۳). په عنین کیدلو سره په امامت باندی هیڅ اثر نه پریوزی، داڅه ظاهری اوبسکاره عیب نه دی کم چي باعث دکراهت وی. والله اعلم. ظفیر

کیدل مکروه دی. (۱) فقط

دینکنخل کوونکی امامت: سوال: (۷۷۷) یوسری اولادته دمور، خور بنکنخل کوی دحرامی بچی اودحرامو اولاد ورته وایی، اووایی چی په نطفه کی دی فرق دی، یوه لور یی پیغله ده اوپه هغی باندی پرده بالکل نه کوی. دداسی سړی دپاره څه حکم دی. امامت دده څنگه دی؟

جواب: دذکرسوی سړی اکثر کارونه دشریعت څخه خلاف اوحرام اومعصیت دی. لهذا په ده باندی دفسق حکم لگیږی، دی فاسق دی، اولمونځ ورپسی مکروه تحریمی (۲) دی. فقط

څوک چی پرسجده باندی قدرت نه لری دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۷۷۸) کم سړی چی دسجدي څخه عاجزه وی اوباقی ټول ارکان رکوع، قومه وغیره په ښه شان سره اداء کوی اوپه ولاړی لمونځ کوی په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: په هغه پسی لمونځ دهغو خلکو څوک چی سجده کولی سی صحیح نه دی. په در مختار کی دی. والعبرة للعجز عن السجود حتی لو عجز عنه وقدر علی الركوع اوماً (۳) الخ.

څوک چی غاښه غوښتنه نه منی دهغه امامت جائز دی؟ سوال: (۷۷۹) که چیری استاذ شاگرد ته ووايي چی ته دخپل استاذ کونډی (ښځی) ته څوک چی فی الحال ستا په نکاح کی ده طلاق ورکړه کنی ته زما څخه عاق یی. که چیری شاگرد طلاق ورته کړی نو دا وجه دعاق کیدلو کیدی سی اوکه نه؟ اوپه هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ اوعاق کول درست دی اوکه نه؟

جواب: داوجه دشاگرد دعاق کیدلو نسی کیدی اوپه دی وجهی سره شاگرد عاق کول صحیح نه دی اوکه چیری په دی وجهی سره استاذ هغه عاق کړی نوهغه په حقیقت کی (۴) عاق نه دی. اولمونځ په هغه پسی صحیح اودرست دی. فقط

(۱). فلو أم قوما وهم له كارهون ان الكراهة لفساد فيه او لانهم احق بالامامة منه كره له ذلك تحريما لحديث ابي داود لايقبل الله صلاة من تقدم قوم وهم له كارهون. (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۲). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشى فى شرح المنية ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) حديث نبوى دى سباب المسلم فسوق وقتاله كفر، رواه مسلم. ظفیر

(۳). ردالمختار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹. ظفیر

(۴). قال رسول الله ﷺ الطلاق ابغض المباحات (مشكوة كتاب الطلاق) بى وجهى دطلاق وركولو حكم ناجائز =

دبد چلنه بنځی قتلونکی امامت: سوال: (۷۸۰) یوسری خپله بنځه دبدچلنی په وجه ووژله، دهغه په وجه یی یوولس کاله قید وخورې، په داسی سړی پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: قتلول هغه ته جائز نه وو او ددی قتل په وجهی سره دی فاسق او دکبیری گناه مرتکب سو، توبه کول اود وارثانو څخه یی معافی غوښتل دده پرذمه لازم دی. (۱) که چیری ده توبه وکښله اوپه وارثانو یی دهغوی حق معاف کی نوامامت دده صحیح (۲) دی. فقط

دغلطو عقائدو والا امامت؟ سوال: (۷۸۱) یوسری دجومات امام دی. او هغه دماخستن دلمونځ څخه وروسته دیو بنگو څکونکی قوأل (نعت خوان) څخه دحضرت پیر صاحب عليه السلام دا قسم تعریف اوری چی: حضرت پیر (عبدالقادر جیلانی) صاحب یو وخت دخپل مرید دپاره په قبر کی دمن ربک په سوال کیدلو باندی منکر اونکیر قید کړی وه. او یو وخت هغوی دپیرو مرو روحونه دملک الموت څخه راوشکول کله چی هغه دخلوم آسمان څخه تیریدی، اودغه قوأل داتولی خبری په لوړ آواز سره په جومات کی په صیغی دخطاب سره کوی، سجده دپیر صاحب دپاره مخصوص وایی، اودجومات امام یی یوه ذره هم نه منع کوی بلکی دهغه تائید کوی چی داهرڅه صحیح دی او دعاشق دپاره خو بالکل جائز دی. آیا په داسی امام پسی لمونځ جائز دی اوبندونکی یی دا ولیاوو منکر دی اوکه نه؟

جواب: داسی امام څوک چی داسی بی بنیاده دروغ قصی اوری اوتحسین یی کوی اوددی قصو تصدیق کوی فاسق دی، دامام جوړولو لائق نه دی، اولمونځ په هغه پسی مکروه (۳) دی. اود داسی باطلو قصو دویلو اوآوریدلو څخه بندوونکی پرحق باندی دی هغوی ته دا ولیاء الله منکر ویل اوبدعقیده گنجل فسق اومعصیت دی اوافتراء اوصریح دروغ دی. فقط

ددوکاندار امامت: سوال: (۷۸۲) دیودوکاندار نظر دسودا خرڅولو په وخت کی په سپرو او پربنځو باندی پریوزی، دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟

= فعل دی، ددی اتباع جائز نه ده ظفیر.

(۱). وعن معاوية رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ كل ذنب عسى الله ان يغفره الا الرجل يموت كافرا، والرجل يقتل مؤمنا متعمدا (كتاب الترغيب والترهيب كتاب الحدود لابن حجر ص ۲۲۲). ظفیر

(۲). قال رسول الله ﷺ التائب من الذنب كم لا ذنب له (مشکوٰة باب الاستغفار والتوبة فصل ثالث ص ۲۰۲). ظفیر

(۳). ويكره امامة الخ وفاسق (درمختار) ان كراهة تقديمه اى الفاسق كراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

جواب: امامت دده جائز (۱) دی. فقط

دغلط ویونکی امامت؟ سوال: (۷۸۳) یوسری امام دی خوالفاظ صحیح نه وایی، دولاړ او پروت لفظ تمیز نه کوی، په هاء اوحاء کی هیخ فرق نه کوی په داسی سړی پسی دحافظ لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: کم سړی چی لفظ صحیح نه اداء کوی اوپه هاء اوحاء اوتاء اوطاء وغیره کی فرق نسی کولی په هغه پسی دصحیح ویونکی حافظ لمونځ نه (۲) صحیح کیږی. فقط.

دموچی اوغسال امامت؟ سوال: (۷۸۴) دموچی اوغسال په امامت کی څه کراحت سته اوکه نه؟

جواب: په موچی اوغسال پسی لمونځ درست دی اومحض په دی وجهی سره ددوی په امامت کی هیخ کراحت نسته. البته که چیری څه بله وجه دکراحت وی نولمونځ به په دوی پسی مکروه وی، اودامامت دپاره ښه هغه سړی دی څوک چی دلمانځه دمساءلو څخه خبر وی اوقرآن شریف صحیح وایی، او (۳) صالح وی. فقط.

په چاپسی دلمانځه نه کونکی امامت؟ سوال: (۷۸۵) که یوسری دجومات دامام داجازی څخه بغیر دیوچا په اشاره باندی جمع ورکوی او هغه اکثره په چاپسی لمونځ هم نه کوی، چی جمع ولاړه ووینی نویاخو واپس ولاړسی یاپه اودس وغیره کی دومره وخت ولگوی چی جمع ورڅخه وسی، په هغه پسی لمونځ کول څنگه دی؟

جواب: لمونځ په هغه پسی صحیح دی اوداکار دده بددی اوشرعاً قبیح دی، چی په چا پسی لمونځ نه کوی (۴). فقط

(۱). په نظر پریوتلو سره سړی نه فاسق کیږی، اولاً خوپه دی وجهی سره چی دادضرورت په وجهی سره دی کم چی جائز دی، ثانیاً په دی وجهی سره چی مخ په سترکی داخل نه دی، معاف دی، پرلپسی کتل البته منع دی. حضور ﷺ حضرت علی ؓ ته فرمایلی وه یا علی لا تتبع النظرة فان لك الاولى وليست لك الاخرة (مشکوٰۃ باب النظر الى المخطوبة ص ۲۲۹) دستر په سلسله کی فقهاء لیکي: وللحرة والخنثی جميع بدنهما ۛ خلا الوجه والكفين ۛ والقدمین وتمنع المرأة الشابة من كشف الوجه بین رجال لا لانه عورة بل لخوف الفتنة ۛ ولا يجوز النظر اليه بشهوة ۛ اما بدونها فيباح ولو جمیلاً ۛ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الشروط الصلوة ص ۳۷۲-۳۷۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۲). ظفیر

(۲). الا غير اللثغ علی الاصح الخ (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۳). الاحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقيل واجب وقيل سنة وهو الاظهر (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۴۱). ظفیر

(۴). فتسن او تجب ثمرته تظهر فی الاثم بتركها مرة (ايضاً ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۴). ظفیر

دجمعیہ علماء ہند فیصلی تہ دغاطی وپونگی امامت: سوال: (۷۸۲) کم سری چی دجمعیہ علماء ہند متفقہ فیصلہ دروغ گئی، پہ ذکرسوی فتویٰ باندی مہر لگونکو عالمانو تہ، اوخوک چی دغہ فتویٰ حق گئی ہغوی تہ کافر وایی۔ پہ انگریزی مکتب کی سبق وربییی پہ داسی سری پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: دغہ سری فاسق دی، لمونخ ورپسی مکروہ تحریمی دی۔ کذا حققه فی الشامی ان الصلوۃ خلف الفاسق مکروہ بکراهۃ التحريم (۱)۔ اوامام جوړول دداسی سری حرام دی، ولی چی پہ دی کی دھغہ تعظیم دی اوتعظیم دفاسق حرام دی۔ فقط

دختنی گونگی امامت: سوال: (۷۸۷) خوک چی ماشومان سنتوی دھغہ امامت خنگہ دی؟
جواب: جائز (۲) دی۔ فقط

دمعذور عالم امامت: سوال: (۷۸۸) معذور عالم دچا خخہ چی مقتدیان کراہت (بد) کوی پہ هغه پسی دجوړ امام پہ موجودگی کی لمونخ صحیح دی اوکہ نہ؟
جواب: پہ درمختارکی دی ولا طاهر بمعذور الخ ولا قادر علی رکوع وسجود بعاجز عنهما (۳) الخ۔ ددی عبارت خخہ معلومہ سوه چی دغیر معذور لمونخ پہ معذور پسی صحیح نہ دی۔ اودکم سری دامامت خخہ چی مقتدیان کراہت کوی دھغہ امام کیدل مکروہ دی (۴)۔ پہ مشکوٰۃ شریف کی دی: ثلاثة لاتقبل منهم صلاتهم من تقدم قوما وهم له کارهون۔ الحديث (۵)

دسیاح عالم امامت: سوال: (۷۸۹) کم سیاح عالمان چی دبل ملک خخہ رائی دھغوی عقیدہ پورہ معلومہ نہ وی حتیٰ چی بعضی پکبنی اشتہاریان (ملزمان) ہم وی اوامامتی کوی۔ کہ چیری یو مقرر امام دھغوی پہ مخکی امامتی وکری نوپہ دی کی خپلہ بی عزتی گئی حالانکی خطبہ ہم صحیح نہ سی ویلی۔ دداسی سیاح لاپتہ سری امامت درست دی اوکہ نہ؟

(۱)۔ وگوری ردالمحتار شامی باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰۔ ظفیر
(۲)۔ دایو جائز کاردی، ددی پہ وجهی سرہ ہیخ عیب نہ لگیږی۔ وقيل فی ختان الكبير اذا امکنه ان یختن نفسه فعل الخ والظاهر فی الکبر انه یختن (درمختار) ای یختنه غیره (درالمختار کتاب الحظر والاباحۃ باب الاستبراء ص ۳۳۷ ج ۵، ط.س.ج ۲ ص ۳۸۲)۔ ظفیر
(۳)۔ الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۷۸ - ۵۷۹۔ ظفیر
(۴)۔ ولوام قوماً وهم له کارهون ان الکراهۃ لفساد اولانهم احق بالامامة منه کره له ذالك تحريماً لحديث ابی داود ولا یقبل الله صلاة من تقدم قوماً وهم له کارهون (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹)۔ ظفیر
(۵)۔ مشکوٰۃ باب الإمامة فصل ثانی ص ۱۰۰۔ ظفیر

جواب: قول اوخیال ددغه سیاح غلط اوباطل دی، اوکم سپری چی خطبه غلطه وایی اود لمانخه دمائلو خخه پوره خبر نه وی اودهغه دصحيح العقیده کیدو اطمینان نه وی نو هغه امام جوړول نه دی پکار بلکی عالم اودشریعت پیروی کونکی امام جوړکړی. فقط **چی دانگریز مخالف کافر گنی دهغه امامت: سوال:** (۷۹۰) زید په گورنمنټ سکول (حکومتی مکتب) کی کورس نبیی اووایی چی کم سپری زما ملازمت حرام گنی زه په خپله عقیده کی هغه کافر گنم. نوپه دی صورة کی په زید پسی لمونځ درست دی که حرام؟

جواب: په انگریزی سکول کی ملازمت که څه هم په یو درجه کی په بعضو صورتونو کی جائزهم دی لیکن ددی په قبیح والی کی خوهیڅ کلام نسته. لهذا زید چی دانگریزانو غلامی حرام گنونکی (خلگ) کافران گنی نودی په سخته غلطی کی دی، اوعاصی او فاسق دی لهذا په ده پسی لمونځ مکروه دی اودی امام جوړول حرام دی (۱). فقط **دجاهل اومبتدع امامت: سوال:** (۱۱۷۹۱) یوسپری دملا جمال الدین خخه بیعت کړی دی هغه صرف یوه پاره عم ویلی ده اودجمال الدین په وینا باندی لمونځ په تنگ وخت کی کوی حتی چی دجمعی لمونځ نن صباپه درو ۳ بجو کوی اودماخستن داپر یوولس ۱۱ بجی. اووایی چی دماخستن دلمانخه خخه مخکی بیده کیدل فرض دی. اوخپلی بنځی ته یی طلاق ورکی اوپه دری سوه روپی یی خرڅه کړه.

سوال: ۲۱۷۹۲: حافظ مولا بخش په اردو، فارسی اومسئلو باندی ښه خبردار دی. اکثره دکاروبار په وجه یووخت دوه لمونځونه ورڅخه قضا هم سی، قصداً لمونځ نه قضاء کوی، په مخکنی کس (دملا جمال الدین سره دیبعت کوونکی) اودې کس (مولا بخش) دواړو کسانو کی په چاپسی لمونځ جائز دی؟

جواب: (۱) کم سپری چی دملا جمال مرید دی اوپه لمونځونو کی تاخیر کوی اودماخستن لمانخه خخه مخکی بیده کیدلو ته فرض وایی اونور کارونه دشریعت خلاف کوی، دی جاهل اومبتدع اوفاسق دی، په ده پسی لمونځ کول مکروه دی اودی امام جوړول ناجائز او حرام (۲) دی. اودوهم سپری څوک چی حافظ دقرآن اودمسائلو خخه خبر دی اودلمانخه پایبند دی. که چیری دغه سپری دفوت سوی لمونځ قضاء راوگرزوی نو په هغه پسی لمونځ بغیر دکراحت خخه درست دی، په مقابله دمخکی سپری کی مولا بخش امام جوړول

(۱). وکراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم. (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر.

پکار (۱) دی. فقط

(۲) اومولا بخش ته لازم دی چی که چیری دخه وخت لمونځ ځینی اتفاقاً ورڅخه فوت سی نوضرور دی دهغه قضاء راگزروی ولی چی دیووخت لمونځ هم قصداً بالکل پریښودونکی فاسق (۲) دی، اوپه هغه پسی لمونځ مکروه دی. فقط

څوک چی دشرابی په کور کی اوسیری، دهغه امامت: سوال: (۷۹۳) کم امام چی دشرابی په کور کی اوسیری په هغه پسی لمونځ جائز دی او که نه؟ جواب: جائز (۱) دی. فقط

په نمبر نمبر لمونځ ورکونکی امام څوک چی دمنځ لمونځ نه کوی: سوال: (۷۹۴) په یوجمات کی څلور ورونه په نمبر نمبر لمونځ ورکوی، په خپل نمبرباندی لمونځ ورکوی او وروسته لمونځ پریږدی، په هغوی پسی لمونځ جائز دی او که نه؟ جواب: مکروه (۲) دی. فقط

څوک چی دانگریزانو په نوم قرآن وایی اویصال ثواب ورته کوی دهغه امامت: سوال: (۷۹۵) زید دجامع مسجد امام اوواعظ دی، هغه دجارج اودهند دقصر دپاره قرآن کریم وویایی، او واوروی او وروې بڅښی، اوپه خطبه کی یی دعاء ورته وکړه، اوکله چی دسلطان المعظم دپاره ددعاء کولو دپاره ورته وویل سوه نودعلماء فتویٰ طلب کوی. په خلافت والاوو باندی لگیږی اوعوام لمسوی چی دخلافت کمیټی څه دینی خبره نه ده. په داسی امام پسی څوک چی دډمو په کور کی دعوت خوری، لمونځ کول جائز دی او که نه؟

جواب: داسی سړی فاسق دی، دامام جوړولو لائق نه دی، دی دامامت اووعظ گوپی څخه معزول کول اوبندول پکار دی. ترك موالاة شرعی فرض دی اودخلافت همدردی په مسلمانانو باندی په هرشان لازمه اوواجبه ده. په دی کی کوتاهی کول حرام اومعصیت

(۱). والحق بالامامة نصبا بل تقديماً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). اذا التاخير بلاعذر كبيرة لاتزول بالقضاء بل بالتوبة (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب قضاء الفوائت ص ۲۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۲۲). ظفیر

(۳). صرف دیوشرابی په کور کی په اوسیدلو سره فسق لازم نه راځی. فقهاء لیکي وراز تعمير كنيسة وحمل خمر ذمی بنفسه اودایه باجرلاعصرها لقیام المعصية بعینه وراز اجارة بیت الخ (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الحظر والاباحة فصل فی البيع ص ۳۴۵ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۹۱). ظفیر

(۴). لمونځ پریښودونکی فاسق اوعاصی دی وتارکها عمداً مجانة ای تکاسلا فاسق (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الصلوة ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۵۲) او فقهاوو دفاسق دامامت په سلسله کی صراحت کړی دی ان کراهة تقديمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

دی. اوکم امام چي دڊمو په کورکي دعوت خوري هغه هم دامام جوړولو لائق نه (۱) دی. فقط

دفتویٰ خلاف ورزی کونکي امامت: سوال: (۷۹۲) دجامع مسجد امام دټولو علماء کرامو دفتویٰ څخه خلاف اودټولو مسلمانانو دمرضی څخه خلاف په جامع مسجد کی داسلام دښمنانو خوشحالولو دپاره رڼا وکړه چي په هغه سره دښار دټولو مسلمانانو بدنامي وسوه. (۲) دخطبي څخه مخکي پرممبر باندی وختی اوسخت فحش ښکښل یی وکړل. (۳) دټولو لمونځ گذاروپه مخکي یی په جامع مسجدکی صرف دخپل براءت دپاره حلفیه بیان وکی اوهغه بالکل غلط اودورغ ثابت سو. په داسی امام پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ دهغه معزول اوبل امام مقررول ضروری دی اوکه نه؟

جواب: داسی سړی لائق دامام جوړولو نه دی بلکی دمعزولولو لائق دی. لمونځ ورپسی مکروه دی. نو دده معزولول اوبل امام صالح اوعالم په مسائلو دشریعت مقررول پکار (۱) دی. لیکن چي هغه دخپلو خرابو حرکاتو څخه منع سی، اوتوبه وکارې نوهغه پر امامت باندی قائم (۲) لرلی سی. فقط

څوک چي دشرک اوبدعت حامی وی، دهغه عبادت: سوال: (۷۹۷) کم دښار قاضی چي په خپلی طمعی سره لمونځ ورکوی اوقمیص دزنگنونو څخه پورته اوکوټ استعمالوی او کون وی اوداسلام خلاف دشرک اوبدعت کولو دپاره پخپله وینا کوی، په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: داسی سړی امام جوړول حرام دی اولمونځ په ده پسی مکروه تحریمی دی. کذا فی رد المحتار (۳). فقط

دچاچی بازو پرې سوی وی اونا بینا وی دهغه امامت: سوال: (۷۹۸) دکم سړی چي یومت نه وی، او نابینا هم وی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: لمونځ په هغه پسی کیږي لیکن بل امام چي بیناوی اودواړه لاسونه اوپښی دهغه صحیح اوسالمی وی اودلمانځه دمسائلو څخه خبروی اونیکی سړی وی نو (۱) ښه دی. فقط

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنية ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). قال رسول الله ﷺ التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰة باب التوبة والاستغفار ص ۳۰۲). ظفیر
(۴). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنية ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر [باقی]

دچا بنڄه چي پٽ پٽ خلگو ته کتل کوی، دهغه امامت: سوال: (۷۹۹) دزید پیش امام بنڄه دخپلی استوگنی دکور دځینو څخه پرعامه لاره باندی تیریدونکو ته گوری اوپه منع کولو باندی امام مذکور وایی چي کمه بنڄه ده چي دډول اوباجی په وخت کی دخپلی دروازی څخه کتل نه کوی په داسی امام پسی دټولو لمونځ درست دی اوکه نه؟ یاکمو خلگو چي په خپلو سترگو باندی ذکرسوی واقعہ لیدلی ده دهغوی لمونځ به ناجائز یا مکروه وی؟

جواب: په هغه پسی دټولو لمونځ صحیح دی لیکن دغه امام ته په دی کی احتیاط کول پیکاردی اوخپله بنڄه ددی ناروا کار څخه بندول پیکاردی. که چیری دمنع کولو څخه وروسته هغه یې ونه منی نوگناه پرهغې باندی ده، خاوند یی بری الذمه دی. (۲) فقط **څوک چي ساری (یوډول جامه) اغوندي هغه ته امام جوړیدل څنگه دی؟ سوال:** (۸۰۰) په ساری اودوه گنجه خولی. (توپی) اولور قمیص اغوستلو سره امامت کول په جومات کی درست دی اوکه نه؟

جواب: که چیری ستر دعورت پوره وی نولمونځ کیږی لیکن ښه داده چي په پتکی او شرعی لباس سره دی لمونځ ورکوی. (۳) فقط **که چیری په جومات کی دامام لاندی منزل خالی وی؟ سوال:** (۸۰۱) دجومات لاندی یودوه منزله کور دی اودامام ددریدو ځای ډک نه دی بلکی خالی دی، په دی کی څه حرج سته اوکه نه؟

جواب: که چیری دامام ځای لاندی خالی وی نوهیڅ حرج نسته. ډک کیدل ددغه ځای ضروری نه دی. فقط

دجذامی امامت؟ سوال: (۸۰۲) جذامی سړی امام جوړول کله چي هغه دشرعی مسائلو څخه

(۱). ویکره تنزیها امامة عبد الخ واعفی (درمختار) قال قید کراهة امامة الاعفی فی المحيط وغیره بان لایکون افضل القوم فان کان افضلهم فهو اولی الخ (ردالمحتار باب والامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰، وکذا تکره خلف امرء ومفلوج (درمختار) وكذلك اعرج يقوم ببعض قدمه الخ وكذا اجزم الخ ومن له يد واحدة الخ (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۲). ددی وجه ښځو ته غیر محرم ته کتل درست نه دی. اوخاوند دښځی نگران دی، ارشاد نبوی دی، والرجل راع علی اهل بيته وهو مسئول عن رعيته (مشکوٰۃ کتاب الامارة ص ۳۳۰). والله اعلم. ظفیر

(۳). والراج ستر عورته الخ وهي للرجل ماتحت ستره الى ماتحت رکبته (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ۳۷۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۴) والمستحب ان یصلی الرجل فی ثلثة اثار و قمیص وعمامة ولو صلی فی ثوب واحد متوشحا به جميع بدنه كما یفعله القصار فی المقصر جاز من غیر کراهة مع تیسیر وجود الطاهر الزائد ولكن فيه ترك الاستحباب. (غنية المستملی ص ۳۳۷). ظفیر

خُخه کماحقه خبرتیا لری روادی اوکه نه؟

جواب: لمونخ په هغه پسی صحیح دی که چیری وینه وغیره دهغه جاری نه وی او هغه دمعدور په حکم کی سوی نه وی لیکن سره ددی دهغه امام جوړول ښه نه دی او هغه ته جومات ته دراتللو خُخه هم احتیاط کول پکاردی. کذا حقه فی کتب الفقه. قال فی الشامی وکذا القصاب والسماک والمجزوم والابرص اولی باللاحاق (ای بالقوم وغیره) وقال سحنون لا یری الجمعة علیهما واحتج بالحديث (۱). فقط

دزناکار د هوکه باز امامت: سوال: (۸۰۳) زید دخپل اکا دزوی لور هنده دچا واده چی بل خای سوی وو تهر ایستله اوخه ورخی یی دخان سره وساتله، بیایی یو ستمپ (تاپه) دهندې دخواند په نوم سره واخستی، او طلاق نامه یی ولیکله اوپه د هوکی سره یی دهندې دخواند گوته ورباندی ولگوله. په داسی سړی پسی لمونخ جائز دی اوکه نه؟ کله چی نور خلگ دامامت قابل موجود وی؟

جواب: که چیری دزید خه خیانت ثابت سی اوبی وجهی دنسخی اوخواند په مینخ کی دجدایی کوشش یی کړی وی، (۲) نوپه موجوده حالت کی هغه دامام جوړولو لائق نه دی اولمونخ په هغه پسی مکروه دی، یوبل سړی صالح او عالم امام جوړ (۳) کړی. فقط

د حرام نکاح خوان امامت: سوال: (۸۰۴) زید دری ۳ ناجائزی نکاحی دکمو ممانعت چی دقرآن شریف خُخه ثابت دی وتړلی، دوې نکاحی د طلاق په عده کی دننه اویوه نکاح دسکه خښینی سره (حالانکی دوهمه خوری په نکاح کی موجوده وه) وتړله، په داسی سړی پسی لمونخ جائز دی، اوکه نه؟

جواب: داسی جاهل سړی لائق دامام جوړولو نه دی، دی دامامت خُخه معزول کول پکار دی اولمونخ په ده پسی مکروه دی، ولی چی دی فاسق دی. او امامت د فاسق مکروه دی. کذا فی الشامی ان کراهة تقدیم الفاسق کراهة تحریم (۴). فقط

ددرواغن اوفریب ورکونکی امامت: سوال: (۸۰۵) مولوی عبدالحق په عامه جلسه کی اعلان وکی چی ما دکهوته (یوه علاقه ده) مکتب ملازمت پریښووی. ددی خُخه وروسته

(۱). رد المحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فی المسجد ص ۲۱۹، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۱. ظفیر
(۲). قوله فاسق من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من یرتکب الكبائر الخ (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰، اربع من کن فیہ کان منافقا خالصا ومن کانت فیہ خصلته منهن کانت فیہ خصله من النفاق حتی یدعها اذا اؤتمن خان الحديث (مشکوٰۃ باب الكبائر ص ۱۷). ظفیر
(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر
(۴). رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

یہی استعفاء ہم ورکے اور ملک لعل خان صاحب مولوی صاحب موصوف دشرعیہ امور و مفتی پہ دیرش ۳۰ روپیہ دمیاشت مقرر کی۔ خلور پنخہ ورخی وروستہ ہغہ استعفاء بیرتہ واخستہ۔ نومسلمانانوتہ دہغہ سرہ خہ سلوک کول پکاردی، پہ ہغہ پسی دی لمونخ کوی اوکے نہ؟

جواب: پہ دی کی ہیخ شک نستہ چی دہ دابد وکپل چی مذکورہ نوکری یی پرینبوول او بیایی ہغہ اختیار کرے، دداسی سری پہ مقتداء جوړولو او امام جوړولو کی دمسلمانانو اودتولو توهین دی، نودی امام مہ جوړوی۔ فقط

دروند دامامت تفصیل: سوال: (۸۰۶) کمہ مسئلہ چی پہ شرح وقایہ کتاب الصلوٰۃ ص ۱۱۲ کی پہ روند پسی دلمانخہ دمانعت بارہ کی لیکلی دہ دہغہ تشریح پکارده ولی چی پہ اکثر و جوماتونو کی حافظ دقرآن راندہ امامان دی، پہ ہغوی پسی لمونخ جائزدی اوکے نہ؟

جواب: پہ درمختار کی دی ویکرہ تنزیہاً امامتہ عبد واعرابی و فاسق واعمی الا ان یکون ای غیر الفاسق اعلم القوم (۱)۔ الخ ددی حاصل دادی چی پہ روند وغیرہ پسی لمونخ مکروہ تنزیہی دی یعنی خلاف اولی دی اوہنہ نہ دی۔ لیکن کہ چیری روند دلمانخہ دمسائلو خخہ خبر وی اومحتاط وی نوییا ہیخ کراہت نستہ۔ لکہ خنگہ چی یوصحابی ابن ام مکتوم ؓ خوک چی نابینا وو، حضور ﷺ ہغہ پخپلہ امام مقرر فرمایلی وو۔ (۲) فقط

چی دوه وختہ پہ یوجومات کی امامت کوی اودری وختہ پہ بل جومات کی: سوال: (۸۰۷) کم امام چی دری وختہ لمونخ پہ یوجومات کی ورکوی اودوه وختہ پہ بل جومات کی نو جائزدی اوکے نہ؟

جواب: ہیخ وجہ دمنع والی پہ دی کی نستہ۔ فقط

دتویی (خولی) سرہ امامت اوپہ دی کی بحث: سوال: (۸۰۸) یو کتاب (الامامة بالعمامة والصلوة بالمروجة) کی یوبزرگ پہ یر زور سرہ ثابت کپی دی چی پہ تویی سرہ لمونخ نہ صحیح کیری اوپہ صحابہ وو ؓ اوتابعینو اوتبع تابعینو ؓ کی ہیچا دتویی سرہ

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰. ظفیر
(۲) قید کراہت امامتہ الاعمی فی المحيط وغیرہ بان لایکون افضل القوم فان کان افضلهم فهو اولی آھل لکن ورد فی الاعمی نص خاص وهو استخلافہ ﷺ لابن ام مکتوم وعتبان ؓ علی المدینة وکانا اعمیین لانه لم یبق من الرجال من هو اصلح منهما وهذا هو المناسب لاطلاقهم واقتصارهم علی استثناء الاعمی (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۶۰) ظفیر۔

لمونخ نه دی کړی. او حضرت مولانا گنگوہی^۱ په فتاویٰ کی لیکلی دی چی که چیری جماعت هم په توپی سره وسی نومکروه نه دی. آیا واقعی لمونخ په توپی سره کول خلاف دستو دی؟

جواب: امامت په پتکی (پگړی) سره افضل و احسن او مستحب دی لیکن صرف په توپی سره دپتکی څخه بغیر مکروه نه دی کما فی شرح المنية الكبير: والمستحب ان یصلی الرجل فی ثلثة اثواب ازار و قميص و عمامة ولو صلی فی ثوب واحد متوشحاً به جمیع بدنہ کما یفعله القصار فی المقصرة جاز من غیر کراهة مع تیسیر وجود الطاهر الزاید^(۱) الخ. ددی عبارت څخه واضحه ده چی دپتکی څخه بغیر صرف په توپی سره لمونخ کول او امامت کول مکروه نه دی که څه هم ښه داده چی په پتکی سره وسی.

بی دطلاق ورکولو څخه څوک چی ښځه پرېښی ساتی، دهغه امامت؟ سوال: (۸۰۹) کم سړی چی خپله ښځه بی دطلاق ورکولو څخه پریردی او دهغې خبر نه اخلی، دهغه څه حکم دی؟ په داسی سړی پسی لمونخ سبی کیږی او که نه؟

جواب: خپله ښځه کالمعلقه (دځورنده په شان) ساتل چی نه طلاق ورکوی اونه بی خبر گیری کوی حرام اونا جائز دی. قال الله تعالی: فلا تمیلوا کل المیل فتذروها کالمعلقة،^(۲) الاية. نو داسی سړی عاصی او ظالم دی او امامت یی مکروه دی، یعنی په ده پسی لمونخ کول مکروه دی.^(۳) فقط

چی حضور ﷺ په غیبو خبر گنې دهغه امامت؟ سوال: (۸۱۰) زید جناب سرور کائنات ﷺ په غیبو خبر گنې او په دی آیت کریمه: ویکون الرسول علیکم شهیداً، او حدیث شریف: اوتیت علم الاولین والآخرین، وغیره سره استدلال کوی، په داسی سړی پسی لمونخ جائز دی او که نه؟ که چیری دفتنی دبیری څخه یی لمونخ ورپسی وکی نوا عاده واجبه ده او که نه؟

جواب: په شرح فقه اکبر کی دی: ثم اعلم ان الانبياء ﷺ لم يعلم المغیبات من الاشياء الا ما اعلمهم الله تعالی احياناً وذكر الحنفية تصريحاً بالتکفير باعتقاد ان النبی ﷺ يعلم الغیب لمعارضة قوله تعالی: قل لا یعلم من فی السموت والارض الغیب الا الله، کذا فی المسایرة، ص ۱۵۸ شرح فقه اکبر. نومعلومه سوه چی دزید عقیده باطله او غلطه ده او استدلال دهغه صحیح نه دی، او په مقابله دنصوص صریحه، قطعیه کی مسموع نه دی او هغه پسی لمونخ کول نه دی پکار

(۱). غنية المستملی ص ۲۳۷ ظفیر

(۲). النساء رکوع ۱۹. ظفیر

(۳). ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰) ظفیر.

اوپہ دی کی پورہ احتیاط کول پکاردی۔ اوکھ چیری پہ خہ وجہی سرہ یی (ورپسی لمونخ) وکی نودھغہ اعادہ کول پکار (۱) دی۔

خوک چی دلور وادہ نہ کوی اودھغہ ناجائزہ بچی وی، دھغہ امامت: سوال: (۸۱۱) زید خپلہ بالغہ لور پہ کورکی کنبی نیولی دہ، نکاح نہ ورکوی، دھغہ دوه بچی پہ زنا سرہ پیدا سوی دی، پہ زید پسی لمونخ کول جائزدی اوکھ نہ؟

جواب: کہ چیری زید بغیر دغذر خخہ داسی کری وی نوھغہ گنہگار دی۔ (۲) پہ هغہ پسی لمونخ مکروہ (۳) دی۔

دکم تول کونکی امامت: سوال: (۸۱۲) کم سری چی کم تول کوی اودروغ وایی اوکلہ کلہ لمونخ هم قضاء کوی اوقراءة هم صفا نہ وایی، اودسود درخواست هم لیکی، پہ داسی سری پسی لمونخ جائزدی اوکھ نہ؟

جواب: داسی سری دامام جوړولو لائق نہ دی اولمونخ پہ هغہ پسی پہ حالت مذکورہ کی مکروہ (۴) دی۔ نو دمحللی اوجومات خلگو تہ پکاردی چی هغہ معزولہ کری اویو خوک دامامتی لائق سری امام (۵) جوړ کری۔ فقط

دزانی امام اقتداء: سوال: (۸۱۳) دجومات امام پہ زنا کولو و نیول سو، اوھغہ پہ احکام شرعیہ کی داجماع خخہ خلاف اجتہادی فتویٰ ورکوی، پہ هغہ پسی لمونخ کول یاپہ فتویٰ باندی یی عمل کول جائزدی اوکھ نہ؟

جواب: داسی سری کم چی فاسق دی اوخلاف داجماع اوخلاف دقول دامام مجتہد دچا چی هغہ مقلد دی مسئلہ بنیسی اوپہ غیر مفتی بها مسائلو باندی فتویٰ ورکوی لائق دامام جوړولو نہ دی۔ هغہ دی امام جوړنہ سی اومعزول دی سی (۶)۔ فقط

(۱) ویکرہ امامتہ عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة وهی اعتقاد خلاف المعروف علی الرسول لا معاندة بل بنوع شبهة (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)۔ ظفیر

(۲) قال رسول الله ﷺ من ولد له ولد فليحسن اسمه وادبه فاذا بلغ فيلوجه الحديث (مشکوٰۃ باب الولی ص ۲۷۱)۔

(۳) ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)۔ ظفیر

(۴) وان کراهة تقديمه ای الفاسق کراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹)۔ ظفیر

(۵) نعم اخرج الحاكم في مستدرکه مرفوعا ان سرکم ان يقبل الله صلوتکم فليؤمکم خيارکم فانهم وفدکم فيما بينکم وبين ربکم اه (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲)۔ ظفیر

(۶) ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (درمختار) قوله فاسق معنی الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من يرتكب الكبائر كشارب الخمر والزانی الخ بل مشی فی شرح المنية ان کراهة تقديمه کراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)۔ ظفیر

دهندو په مري کی شریکیدونکی سري امام جوړول څنگه دی؟ سوال: (۸۱۴) کم سري چی دهندو مري سره ځی په هغه پسي لمونځ جائز دی اوکه نه؟ (۲) اوچی په منع کولو باندی ذکر سوی سري جواب ورکړی چی دهندوانو سره دهمیشه راهیسی رواج دی چی هغوی زموږ په مړو کی شریکيږی اوموږ دهغوی (په مړوکی). داشرعاً جائز دی اوکه نه؟
جواب: (۱) په هغه پسي لمونځ صحیح دی.

(۲) دکافر دناجوړی دپوښتنه کولو په نیت سره دهغوی دمړی سره تلل هم جائز دی، خصوصاً کله چی ددی ضرورت په څه بلی وجهی سره هم وی. فقط
دتییم والا امامت: سوال: (۸۱۵) دتییم والا امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: که چیری یو سري دیو عذر په وجهی سره په کم کی چی تیمم جائز دی تیمم وکړی نوپه هغه پسي داودس کونکو لمونځ صحیح دی، اوامام جوړیدل هغه ته جائز دی څنگه چی دفتھی په کتابونو کی لیکلی دی. (۲) چی تیمم طهارت مطلقه کامله دی. فقط
دنربځی امامت: سوال: (۸۱۶) که چیری نربځی عالم باعمل نهایتی دیندار وی اونور ټول جاهلان وی نو نربځی امام جوړ سی اوکه بل څوک؟

جواب: که نربځی عالم باعمل وی اوباقی ټول جاهلان وی نودهغه امامت جائز دی. کما قالوا فی ولد الزنا والامرد هذا (ای الکراهة) اذا وجد غیرهم والا فلا. درمختار (۳).
قال الله تعالى: انما يتقبل الله من المتقين. (۴) فقط

دیو داسی سري امامت دچا دښځی په نوم چی دبل چا خط راووزی: سوال: (۸۱۷) زید او بکردواره وروڼه دی. دزیدواده سوی دی. دواړه وروڼه په پریس (چاپ ځای) کی ملازمان دی، درخصتی په وخت کی دواړه دزید دښځی په کورکی اوسی. زید په یوکتاب کی یو خط پروت ولیدی، کم چی دزید دښځی په نوم دی اوپه هغه باندی دبکر دستخط نسته. کله چی زید دخپلی ښځی څخه (په دی باره کی) پوښتنه وکړه نو هغې په قسم سره لاعلمی ښکاره کړه. نوپه دی صوره کی دزید ښځه او ورور شرعاً مجرمان دی اوکه نه؟ اوکه چیری زید امام وی نوپه هغه پسي لمونځ صحیح دی، اوکه نه؟

(۱). وفي كتب الشافعية ويعزى المسلم بالكافر اعظم الله اجرک وصبرک (ردالمحتار. باب صلاة الجنائز ص ۸۴۳ قبیل مطلب فی زیادة القبور، ط.س. ج ۲ ص ۲۴۲). ظفیر

(۲). وصح اقتداء متوضی لا ماء معه بمقیم (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۵۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۸). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۴). سورة المائدة رکوع ۵. ظفیر

جواب: په دی صورت کی دزید په ښځی او ورور باندی څه جرم ثابت نه دی اودزید امامت درست دی اوپه هغه پسی لمونځ صحیح دی. فقط

کم امام چی درشتینی شاهدی څخه منعه کوی: سوال: (۸۱۸) دجومات یوامام دیوسړی نکاح ترلی ده، وروسته دښځی اوخاوند په خپلوانو کی دعوه (اختلاف) راغله اومقدمه شروع سوه کم وخت چی دشاهد ضرورت سو نوامام صاحب پت سو اوبښځی ته یی ښودنه وکړه چی ته داسی ووايه چی زما نکاح نه ده سوی. دقاضی اوشاهد نه لیدو په وجه هغه سړی مقدمه وبایلله. دی امام دپاره شرعاً څه حکم دی؟ او په ده پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: داسی سړی چی په قصد سره حق پتوی، فاسق (۱) دی، لائق دامام جوړولو نه دی، اولمونځ په هغه پسی مکروه دی، کذا فی الشامی وصرح فيه انه کراهة تقدیمه کراهة تحریم (۲). فقط

دحدیث دمنکرینو امامت: سوال: (۸۱۹) کمه فرقه چی دحدیث څخه منکره وی په هغه پسی لمونځ صحیح دی اوکه نه؟

جواب: قادیانی فرقه چی دحدیثو منکره ده هغه کافره ده په هغوی پسی لمونځ درست نه دی. اودغیر مقلدو فرقه څوک چی خپل ځان ته اهل حدیث وایی، هغوی هم په حقیقت کی اهل حدیث نه دی په هغوی پسی هم لمونځ مکروه دی. امام عالم سنی حنفی مقررول پکار (۳) دی. فقط

(دحدیثو څخه دمنکرینو دپلی امامت هم درست نه دی عالمانو دهغوی دکافر کیدلو فتویٰ ورکړیده. ظفیر)

په کم امام باندی چی دزنا شبه وی: سوال: (۸۲۰) دجومات امام دی هغه دخپلی ښځی دمور سره زنا کړیده حالانکی هغه دخلورو کالو څخه کونډه وه. دهغې حمل وسو. که څه هم شاهدی دزنا ثابته نه ده. لیکن هلته دپردی په وجه بل څوک داخلیدی نسو، دهغه ښځه نابالغه وه. ددوو کالو دهغه په دی بدکار باندی شک دی. داسی سړی دامامت قابل دی اوکه نه؟

(۱). ومتی اخر شاهد الحسبة شهادته بلاعذر فسق (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار کتاب الشهادة ص ۵۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۵ ص ۴۲۳). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۳). وحاصله ان کان هوی لایکفر صاحبه تجوز الصلوة خلفه مع الکراهة والا فلا هکذا فی التبین والخلاصه وهو الصحيح هکذا فی البدائع (عالمگیری کشوری باب الامامة ص ۸۳ ج ۱، ط.م. ج ۱ ص ۸۴). ظفیر

جواب: کله چی د ذکر سوی امام د طرفه داسی شبهه سته نوهغه امام جوړول نه دی پکار. او هغه ته هم پکار دی چی امام جوړنه سی. لقوله عليه السلام من ام قومًا وهم له کارهون (۱). فقط **چاچی په غلطی سره په جنابت کی لمونځ ورکی: سوال:** (۸۲۱) زید محتلم په خطا سره لمونځ وکی او په خپلی خطا باندی پنبیماڼه دی اوتائب دی، نواوس زید قابل دامامت پاته سو اوکه نه؟

جواب: ددغه لمونځ قضا دی راوگرزوی، اودتوبی څخه وروسته دهغه گناه معاف سوه، هغه دامامت قابل (۲) دی. فقط (ارشاد نبوی دی: التائب من الذنب کمن لا ذنب له، مشکوة باب الاستغفار ص ۳۰۲. ظفیر)

په کم امام کی چی دا لاندینی عیبونه وی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۲۲) (۱) زید د جومات دچونی اوصفایی دپاره دکسب گرو ډمو څخه دهغوی دحرامی گتی څخه چنده واخسته.

(۲) زید مذکور دیوڅو پیسو دلایچ دپاره ډمانی ښځی دنذر دتاخ (طاق) ډکولو دپاره دسهار دلماڼځه په وخت کی دمحراب ددنه تاخ (طاق) ډکولو دپاره جومات ته دننه پریردی، اودهغوی په وروسته پسی هم دغه رکم لوڅی پنبی اوبی طهارته دجومات دمیدان او دلماڼځه دصفونو په پایمالولو سره منبرته رسیږی.

(۳) زید مذکور ځوان دی اودهغه په خاص کمره کی اکثره مسلمانانی اوزیات تره هندوانی ځوانانی ښځی ددم اوتعوید دپاره راځی اودنورو نسوانی آرزوگانو څخه علاوه داوولاد اوبچی وږی هم وی اوپه هندوانو کی یوه مسئله د (نیوگ) هم ده، یعنی که چیری دیوی ښځی خاوند نامرد وی اوپه اولاد پیدا کولو باندی قادرنه وی نوهغه ښځه دیو بل سړی په ذریعه استقرار دحمل کولی سی.

(۴) زید دبل چامنکوچه ښځه دکار اوخدمت په بهانه سره دهغی دخواند دمنظوری څخه بغیر په خپل کور کی اچولی ده او هغه خاوند ته تللو ته نه پریردی، په داسی صوره کی زید دجومات مقررول اوپه هغه پسی لمونځ کول اوپه هغه باندی نکاح ترل جائز دی اوکه نه؟

جواب: دزید قبیح حرکتونه په دی صوره کی داسی درج دی دکمو په وجهی سره چی دزید امامت مکروه تحریمی (۳) دی. پرزید باندی پخپله لازم دی چی کله مقتدیان دهغه

(۱). الدر المختار علی هامش رد المختار باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۲). کما یلزم اخبار القوم اذا امهم وهو محدث اوجنب اوفاقد شرط اورکن الخ (الدر المختار علی هامش رد المختار باب الإمامة ص ۵۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۱. ظفیر)

[باقی]

دقیحیو کارونو په وجهی سره دهغه په امامت باندی ناخوښه دی نو هغه دی امام نه جوړیږی. کما فی الدر المختار: ولو ام قوما وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه او لانهم احق بالامامة منه کره له ذلك تحريماً لحديث ابی داؤد: ولا يقبل الله صلوة من تقدم قوماً وهم له کارهون (۱). الخ. او ظاهره ده چی زید ددی قبیحو کارونو په وجه فاسق دی او په فاسق پسی لمونځ مکروه تحریمی دی، او معزولول دهغه واجب دی څنگه چی په شامی کی دی چی د فاسق امام په جوړولو کی دهغه تعظیم دی او تعظیم د فاسق حرام دی. واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقديمه بانه لایهتیم لامر دینه و بان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتته شرعاً الی ان قال فهو کالمبتدع تکره امامته بکل حال بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقديمه کراهة تحريم لما ذکرنا قال ولذا لم تجز الصلوة خلفه اصلاً عند مالک وروایة عن احمد (۲) شامی ص ۳۷۲ جلد اول. فقط

داصفحات په اصل کتاب کی چی حضرت مفتی صاحب کم خای کم خای لیکلی دی هغه د شامی مطبوعه مجتبیای دهلوی دی او په حاشیه کی دمصری شامی مطبوعه دار الخلافة العثمانیه حوالې درج دی. ظفیر

څوک چی دنامه لاندی وریښته نه خړوی دهغه امامت: سوال: (۸۲۵) که چیری یوسری دنامه څخه لاندی وریښته دکمزوری دوجهی څخه، نه خړوی نو په هغه پسی لمونځ کیږی او که نه؟ **جواب:** لمونځ دهغه صحیح دی او هغه پسی لمونځ کیږی. (۳) فقط

دگوډ سری امامت: سوال: (۸۲۲) گوډ سری که چیری عالم وی او بل سری دلمانځه دمسائلو څخه خبروی نو په دی حالت کی ددی گوډ عالم امامت جائز دی او که نه؟ دهدایی صاحب دروند امامت ته مکروه ویلی دی، سره ددی چی نبی ﷺ عبدالله بن ام مکتوم ﷺ امام جوړ کړی وو، دخلگو دنفرت په وجه یی ورته مکروه فرمایلی دی.

جواب: داسی گوډ چی په بعضی قدم (یعنی دپښی په بعضی حصه) باندی دریږی، دهغه امامت یی مکروه تنزیهی لیکلی دی چی که چیری غیر اعرج (نه گوډ) عالم دلمانځه دمسائلو څخه خبر موجودوی نو هغه اولی دی. په شامی کی دی: وكذا اعرج يقوم ببعض

(۳). ان کراهة تقديمه ای الفاسق کراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۲). رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۳). که چیری معقول عذر نه وی نوهره جمعه یی صفا کول پکار دی اودخلوینستو ورځو څخه زیات پریښوول یی مکروه تحریمی دی. ویستحب حلق عانتته وتنظيف بدنه بالاغتسال فی کل اسبوع مرة والافضل یوم الجمعة وجاز فی کل خمسة عشر وکره ترکه وراء الاربعین (درمختار) ای تحريماً لقول المجتبی ولاعذر فيما وراء الاربعین ویستحق الوعيد اه (رد المحتار. کتاب الحظر والاباحة فصل فی البیع ص ۳۵۸ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۴۰۶). ظفیر

قدمه فالاعتداء بغيره اولی (۱). کہ چیری بل عالم دلمانہ دمائلو موجود نہ وی اوگوہ عالم موجودوی نوہم ہغہ بنہ دی امامت دپارہ، لکہ څنگہ چی داعمیٰ پہ بارہ کی ہم فقہاوو ہمدغہ رکم لیکلی دی، شامی: قید کراہۃ امامۃ الاعمیٰ فی المحيط وغیرہ بان لایکون افضل القوم فان کان افضلهم فهو (۲) اولی. اوہمدغہ رکم دقوم نفرت پہ ہغہ وخت کی موجب دکراہت دی چی پہ امام کی څہ شرعی عیب یعنی فسق وغیرہ وی. پہ درمختار کی دی: ولوام قوماً وهم له کارهون ان الکراہۃ لفساد فیہ اولانہم احق بالامامۃ منه کرہ له ذلك تحریماً لحديث ابی داود وان هو احق لا والکراہۃ علیہم (۳) الخ. فقط

دوفات څخہ وروستہ داوولیاوو دحیات چی څوک قائل نہ وی دہغہ امامت: سوال: (۸۲۷) چی دکم سری داعقیدہ وی چی اولیاء کرام دوفات څخہ وروستہ حیات (ژوندی) نہ پاتہ کیری اودہغوی څخہ امداد طلب کونکی مشرکان دی، پہ دغہ سری پسی لمونځ جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: داوولیاء اللہ کرامات اوتصرفات دمرگ څخہ وروستہ ہم ثابت دی، (۴) دی تہ شرک ویل ہم غلط دی، البتہ داضرور دہ چی ماسوا دالله ﷺ څخہ دی دھیچا څخہ مدد ونہ غوښتل سی لکہ څنگہ چی پہ ایاک نعبد وایاک نستعین (۵) کی مذکور دی. فقط

کم امام چی دجومات مال پہ خپل ذات باندي خرڅوی دہغہ امامت څنگہ دی: سوال: (۸۲۸) دطاعون پہ زمانہ کی خلگو دجومات امام تہ کالی اوکپری اونقدي (روپی) پہ جومات کی دلگولو دپارہ ورکری لیکن امام ہغہ پہ جومات کی ونہ لگولی بلکی پہ خپلو مصارفو کی یی خرڅ کری، ددی امام دپارہ څہ حکم دی، دامامت لائق دی اوکہ نہ؟ **جواب:** داصریح خیانت دی اوضمان دہغہ پردمہ لازم دی. اوکہ چیری دغہ امام توبہ ونہ کاپری اوضمان اداء نہ کری نودامام ساتلو لائق نہ دی (۶). فقط

ددروغ وبونکی گھری (ساعت) جوړونکی امامت: سوال: (۸۲۹) یو مولوی صاحب یو حافظ

(۱). رد المحتار باب الامامت ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۲). رد المحتار باب الامامت ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامۃ ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۴). وقيل ببقاء الكرامة بعد الموت لعدم الانعزال عن الولاية بالموت وقيل لا لظاهر نحو اذا مات ابن آدم انقطع عمله ويجوز التوسل الى الله تعالى والاستغاثة بالانبياء والصالحين بعد موتهم لان المعجزة والكرامة لا تنقطع بموتهم وعن الرملي ايضاً بعدم انقطاع الكرامة بالموت وعن امام الحرمين ولاينكر الكرامة ولو بعد الموت الا رافضی. (البريقه ج ۱ ص ۲۷۰). ظفیر

(۵). سورة الفاتحة. ظفیر

(۶). ان كراهة تقديمه اى الفاسق كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامۃ ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

امام دممسجد ته ڇوڪ چي گهڙي ساز هم دي خيله گهڙي ورڪڙه چي په دي كي نوي پٺر وڇوه اويوه رويي دهغه قيمت يي هم ورڪڙي. ذڪرسوي حافظ هم هغه پٺر پڪڻبي ولگوي اونوي پٺري وانه چوي. په دي وجهي سره گهڙي بنده سوه. بيبي بل گهڙي ساز ته يوه رويي ورڪڙه اوپٺري باندی وڇوي. ددغه حافظ دپاره ڇهه حڪم دي، لمونځ ورپسي ڪيري اوڪه نه؟

جواب: په هغه پسي لمونځ مڪروه (۱) دي. فقط

بغير دثبوت ڇهه چي په ڪم امام باندی تهمت ولگول سي دهغه امامت: سوال: (۸۳۰) ددي

ڄاي دمهتم صاحب په نوم يوسري يوخط راولپري اودجومات پريش امام باندی يي دا الزام ولگوي چي ستاسي امام دخيلي مخڪي منڪوحي دلور سره نڪاح ڪريده. خط را ليرونڪي خپل نوم اوپته په خط كي نه ده ليڪلي. ددي خط ڇهه ماسوا هيڻ ثبوت او شاهد نسته، اومذڪوره امام ددي معاملي ڇهه صفا انڪار ڪوي. نوشرعاً په داسي خط باندی په اعتبار ڪولو سره په ذڪرسوي امام پسي لمونځ ڪول پڪار دي اوڪه نه؟

جواب: دداسي نامعلومه خط اوتحرير هيڻ اعتبار نسته، اوڪله چي مذڪوره امام دذڪر سوي واقعي ڇهه انڪار ڪوي نومحض ددغه غير ثابت تحرير په بناء باندی امام صاحب موصوف په ذڪرسوي فعل سره متهم ڪولي نسي اوهغه دامامت ڇهه معزولوي نسي او دخيرات اومبرات ڇهه هغه نسي محرومولي: قال الله تعالى: ياايها الذين امنوا اجتنبوا كثيراً من الظن ان بعض الظن اثم، الآية. (۲) فقط

چي ڇوڪ دشريعت حڪم نه تسليموي دهغه امامت: سوال: (۸۳۱) ڪم سري چي مولانا او

واعظ وي اوبيا هم خيلي جهگڙي دشريعت په قانون سره دفيصله ڪولو ڇهه منعه ڪوي ليڪن چي عوام پوښتنه ځيني وڪڙي، نووايي چي زه په شريعت باندی فيصلی ڪولو ته تياريم، اوپر موقع باندی وايي چي ڪه چيري زه شريعت حڪم (فيصله ڪوونڪي) مقررڪرم نوزما نقصان دي. لهندا دداسي سري دايمان اوامامت ڇهه حڪم دي او دهغه سره تعلق ساتل اوامداد يي ڪول څنگه دي؟

جواب: قال الله تعالى: فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ

حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا، (۳) نوڪم سري چي دشريعت په حڪم باندی رضامند نه وي

(۱). ويڪره امامه عبد الخ وفاسق (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱

ص ۵۵۹). ظفير

(۳). سورة النساء. ركوع ۹. ظفير

(۲). سورة الحجرات ۲. ظفير

اوپہ زہ سرہ ہغہ نہ قبلوی دہغہ دنہ مومن کیدلو خبر جناب باری تعالیٰ ورکری دی. او بل حای یی دحکم الہی پرہنہ منونکو باندی دکفر اوفسق حکم فرمایلی دی، نوکم سری چی دشریعت فیصلہ نہ تسلیموی اودہغہ پہ مقابلہ کی عدالت فیصلہ کمہ چی دشریعت خخہ خلاف دہ ناطقہ گنی ہغہ ظالم اوفاسق دی او دہغہ دکفر بیرہ دہ، لہذا ذکر سوی سری دامامت اوتولیت لائق نہ دی. (۱) اوداسی سری کہ چیری تائب نہ سی نو دہغہ سرہ ارتباط اواختلاط حرام دی. اوتعلقات پریکول ورسرہ واجب دی، اومدد کول دیوعاصی اوفاسق دہغہ پہ معصیت اوفسق باندی حرام دی. قال اللہ تعالیٰ: وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ (۲). فقط

پرشریعت باندی رواج تہ دترجیح ورگونکی امامت اوتولیت: سوال: (۸۳۲) کم سری چی دعالم اوداھل حدیث کیدلو سرہ خپلو خویندو تہ دپلار دمیراث خخہ حصہ نہ ورکوی اووایی چی موہ درواج پاییند یو، ددی دپارہ موہ شرعی حصی نہ تقسیموو، بلکی دہغہ پہ اشاری سرہ دہغہ جاھل ورور پہ عدالت کی بیان ورکری دی چی چونکی ہنخی ناقص العقل دی، ددی پہ وجہ دہغوی دپارہ ہیخ حصہ اومیراث نستہ. لکہ خنکہ چی اللہ ﷻ فرمای: وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُم.

بلہ داچی دیوعالم پہ پوہستلو باندی چی کہ چیری تہ پہ ہمدی خیال کی مہ سوی نو د نجات خہ صورۃ ستہ؟ ہغہ جواب ورکوی چی موہ دی جہنم تہ ولاہسو خودا کارنہ کوو. دداسی سری امامت اودجومات متولی کیدل یادہغہ سرہ رشتہ وغیرہ کول خنکہ دی؟ **جواب:** دہنخی حصہ دنارینہ خخہ نیمہ پہ نص قطعی سرہ ثابتہ دہ. کما قال اللہ تعالیٰ: يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ، (۳) نو دہنحو دحصی خخہ انکار کول دنص قطعی خخہ انکاردی کم چی کفر دی. اودآیت: وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُم، الایۃ (۴) خخہ پہ دی بارہ کی استدلال کول سخت جہالت دی اوگمراہی دہ اودنص قطعی مقابلہ دہ پہ خپل باطل خیال سرہ. اودہغہ داخبرہ چی موہ دی جہنم تہ ولاہ سو ﷻ صریح کفر دی. پہ شرح فقہ اکبر کی دی: ومن قال لمن يامر بالمعروف وينهى عن المنكر ماذا اعرف العلم

(۱). ان کراہۃ تقدیمہ ای الفاسق کراہۃ تحریم (ردالمحتار باب الامامۃ ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۲). سورة المائدة رکوع ۱. ظفیر

(۳). سورة النساء رکوع ۲. ظفیر

(۴). النساء رکوع ۱. ظفیر

او ما ذا اعرف الله انی وضعت نفسی للجحیم او قال اعددت نفسی للجحیم الخ کفر ای لانه اهان الشریعة او ایس من الرحمة فکلاهما کفر. شرح (۱) فقه اکبر. نو ذکر سوی سہری امام او متولی جوہول او دھغہ سرہ تعلق ساتل او خیلوی قائمہ ساتل تول حرام اونا جائز دی. فقط

پہ ربہہ لنہونکی پسی لمونخ: سوال: (۸۳۳) دزید ربہہ پرې سویدہ، پہ مقدار دیو دوو گوتو باقی دہ، پورہ خلور گوتی نہ دہ، پہ ہغہ پسی لمونخ جائز دی او کہ نہ؟

جواب: پہ درمختار کی دی چی دخلورو گوتو خخہ کم دہیری پریکول، حرام دی واما قطعہا وہی دونہا فلم یبجہہ احد (۲) الخ اودغہ رکم پہ درمختار کی دی: ولذا یحرم علی الرجل قطع لحیتہ (۳). نوپہ ذکر سوی سہری پسی لمونخ مکروہ دی، کہ خہ ہم پہ حکم د: صلوا خلف کل بر وفاجر، پہ ہغہ پسی لمونخ صحیح کیہی. لیکن داسی سہری امام جوہول نہ دی پکار. لان فی امامتہ تعظیمہ وتعظیم الفاسق حرام. شامی (۴). فقط

دہرزایی سرہ دتعلق ساتونکی امامت: سوال: (۸۳۴) کہ چیری یو خوک مرزایی دجومات پہ گنج کی دجومات دامام سرہ کنبنی اوپہ لمونخ گزارو کی نفاق او تولگی جویدل پیدا کوی او امام کم چی دھغہ پہ خبرو باندی عمل کوی، او دلمونخ گزارو پہ منع کولو باندی یی ہم نہ منی، نوداسی امام پہ جومات کی دساتلو لائق دی او کہ نہ؟

جواب: ذکر سوی امام تہ دی صفاء وویل سی چی کہ چیری تا دہرزایی سرہ تعلق اوربط وساتی اوہغہ دی دخیل خان سرہ وساتی نوتہ بہ دامامتی خخہ لیری سی. کہ چیری ہغہ بیہام منع نہ سی نوہغہ دی دامامت خخہ لیری (۵) سی اودغہ مرزایی دی دجومات پہ گنج کی ونہ ساتل سی فوراً دی وایستل (۶) سی. فقط

دکون امامت: سوال: (۸۳۵) کم سہری چی کون وی اوبالکل نہ اوری دھغہ امامت خنکہ دی؟

(۱). شرح فقه اکبر قبیل فصل فی الکفر صریحہ وکنایہ ص ۲۱۵. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار. کتاب الصوم. باب ما یفسد الصوم مطلب فی الاخذ من اللحیة ص

۱۲۵ ج ۲، ط.س. ج ۲ ص ۴۱۸. ظفیر

(۳). ایضاً کتاب الحظر والاباحہ فصل فی البیع ص ۳۵۹ ج ۵ ددی خخہ مخکی دی: والسنة فیہا القبضۃ، ط.

س. ج ۲ ص ۴۱۷. ظفیر

(۴). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۵). حکہ چی ہغہ دخیلو افعالو پہ وجہی سرہ فاسق دی اود فاسق امامت مکروہ تحریمی دی. وکراہة تقدیمہ ای

الفاسق کراہة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۶). حکہ چی ہغہ مرتددی او مرتد تہ پناہ بالخصوص پہ داسی ڍول چی مسلمانانوتہ پہ ہغہ سرہ نقصان ورسیری

درستہ نہ دہ. ظفیر

جواب: دكون امامت درست دی. فقط

پہ کم امام چي شهبه وسي: سوال: (۸۳۶) چي دامام پرافعالو باندی مسلمانانو ته شهبهات پیداسی نو داسی امام دی وساتل سی اوکھ دی لیری سی؟
چي دچا په وجه بي اتفاقي جوړیږي، دهغه امامت: (۸۳۷ ۲) چي دیوامام په وجهی سره په مسلمانانو کی بی اتفاقی او جگړی جوړیږي، هغه پرامامت باندی ساتل ښه دی اوکھ دی لیری سی؟

جواب: (۱) داسی سړی ته امامت کول نه دی پکار، هغه ته لیری کیدل پکاردی او امامت دهغه مکروه دی. لحدیث من ام قوماً وهم له کارهون. الحدیث (۱)
 (۲) دداسی سړی لیری کیدل دامامت څخه ښه دی. (۲) فقط
 (حککه چي دامامت منشاء په خپلو کی تعلق داتحاد واتفاق مضبوطول دی، اودلته هم دغه منشاء ختمیږي. ومن حکمها نظام الالفه وتعلم الجاهل من العالم. الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۵ ج ۱. ظفیر)

دادنی حال مراد: سوال: (۸۳۸) امام ترمقندی ادنی حالاً نه دی پکار، که امام ترمقندی ادنی حالاً وی نواقضاء صحیح نه ده. د: (ادنی حالاً) څخه مراد څه شی دی؟

جواب: ددی مطلب دادی چي امام نفل کوی مثلاً، اومقندی فرض کوی نویه نفل کونکی پسی د فرض کونکی لمونځ صحیح نه دی. باقی مطلب دانه دی کم چي سائل لیکلی دی بلکی په دی صورتونو کی لمونځ ددواړو صحیح دی، دامام هم اودمقندی هم. مثلاً امام که چیری عالم نه وی اومقندی (۳) عالم وی، یادامام په سرباندی پتکی نسته اودمقندی په سرباندی پتکی سته نویه دشان لمونځ دتولو صحیح دی. فقط

دلمانځه پایبندی کونکی حافظ امامت څوک چي خپله شامیانه (سایوان او خیمه) **په کرایه باندی ورکوی درست دی اوکھ نه؟ سوال:** (۸۳۶) زید حافظ دی، دپنځه وخته لمونځ پایبندی یعنی په هر صوره کی دهغه ځای تراوسیدونکو ښه دی، خو هغه هندوانو او مسلمانانو ته خپله شامیانه په کرایه باندی ورکوی اوپه موقع باندی دهغه دلگولو دپاره هم ځی نویه هغه پسی لمونځ جائز دی اوکھ نه؟

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر
 (۲). ولوام قوماً وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه اولانهم احق بالامامة منه کره الخ (ایضاً ص ۵۲۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹) اوکھ نورڅه نه وی نوهمدا خبره کافی ده چي دده په وجهی سره دمسلمانانو په خپل مایینځ کی اختلاف دی، کم چي نهایتی بدشی دی. والله اعلم، ظفیر
 (۳). ومثله امام المسجد الراتب اولى بالامامة من غيره مطلقاً (درمختار) ای وان کان غیره من الحاضرين من هو اعلم واقراء منه (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

جواب: دبعضو ناروا موقعو مثلاً درقص، سرود دمحفلونو دپاره چی شامیانه په کرایه باندی ورکوی او هلته تلل اولگول یی اعانت علی المعصیت دی، کم چی په موجب دحکم خداوندی ﷺ: وَتَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ (۱) حرام دی. په دی وجه په هغه پسی لمونځ مکروه (۲) دی. که چیری یو بل سړی صالح اولائق دامامت موجودوی نوهغه دی امام جوړسی، کنی هم په هغه پسی دی لمونځ وکړی ولی چی دجلا لمونځ کولو څخه په هغه پسی لمونځ کول ښه دی. (۳) درمختار. فقط

چاته چی دمتيازو شبه وی دهغه امامت: سوال: (۸۴۰) زید ته اکثره بغیر احساسه دمتيازو څاڅکی راځی، اوکله راځی هم نه لیکن زید هروخت متشکک وی چی شاید قطره راغلی وی. او هغه په اوبو سره داستنجاء کولو څخه وروسته په جامی سره ځان وچ کړی بیا په لوتی سره ځان وچ کړی بیا اودس وکړی او کمربند هم تړی په دی ترکیب سره هغه ته قطره کمه راځی، اوکله چی قطره راسی نوبیایی صرف په لوتی سره صفا کړی، اودس وکړی او لمونځ کوی. دقطری څخه وروسته په اوبو سره صفایی نه کوی. په دی حالت کی دزید لمونځ کیږی اوکه نه؟ اوکه هغه امام هم وی، دهغه امامت صحیح دی اوآئنده به هم صحیح وی، اوکه نه؟

جواب: په دی حالت کی دزید لمونځ کیږی اودهغه امامت هم صحیح دی، اوآئنده هم دهغه په امامت کی هیڅ حرج (۴) نسته. فقط

کم سړی چی حضور ﷺ ته دشرک اولاد وایی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۴۱) یوسړی په ډاگه وایی چی حضور ﷺ دبت پرست یعنی مشرک دا اولاد څخه دی او دکافر په کور کی پیدا سوی دی. په داسی سړی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په یو حدیث شریف کی دامضمون راغلی دی چی یوسړی دحضور ﷺ څخه دخپل پلار او دهغوی دپلار حال معلوم کی نوهغوی وفرمایل، ان ابی و اباک فی النار (۵) یعنی زما او ستا پلار په دویځ کی دی. اوپه یو روایت کی دا هم مروی دی چی حضور ﷺ

(۱). سورة المائدة رکوع ۱. ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار باب الامامة، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

(۳). وفي النهر عن المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (درمختار) افادان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد (ردالمحتار، باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۴). ثم اعلم ان الجمع بين الماء والحجر افضل ويلييه في الفضل الاقتصار على الماء ويلييه الاقتصار على الحجر وتحصل السنه بالكل وان تفاوت الفضل (ردالمحتار فصل في الاستنجاء ص ۳۱۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۳۲۷). ظفیر

(۵). رد المحتار باب نکاح الکافر مطلب فی الکلام علی ابوی النبی ﷺ ص ۵۳۰ ج ۲. ظفیر

و فرمايل چي ما دخيلي والدي دپاره دمغفرت طلب كولو اجازه و غوښته نوالله ﷺ اجازه رانه كړه، اودقبر دزيارت اجازه مي و غوښته نورايي كړه (۱). ظاهر ددي رواياتو همدا دې چي دحضور ﷺ والدين دكفر په حالت كي وفات سوي دي. په دي كي عالمانو څه تفصيل اوتحقيق هم فرمايلي دي، اوبحث يي كړيدي، اوبعضي روايتونه يي داسي هم نقل كړي دي دكمو څخه يي چي دهغوي دوالدينو دوباره ژوندي كيدل اوايمان راوړل ثابت كړي دي. بهرحال په دي كي بحث كول عالمانو منع كړي دي، نوسكوت په دي كي دير خير (۲) او دسلامتيا سبب دي. فقط

څوك چي په اجرت اخستلو سره شرعي مسئله ښيي دهغه امامت: سوال: (۸۴۲) دجومات يوامام په شرعي مسئلي ښوولو باندې اجرت اخلي، په هغه پسي دلمانځه څه حكم دي؟
جواب: په داسي امام پسي لمونځ مكروه دي اوداسي سپري دامام جوړولو لائق نه دي ترڅو پوري يي چي توبه كښلي نه وي. (۳) فقط

دبدعت خلاف ويونكي امامت: سوال: (۸۴۳) زيد متبع دست اوصالح دي، ديوقوم امام دي اوحافظ دقرآن دي، قوم پريوه موقع پريزید باندې دازور واچوي چي هغه دي قرآن مجيد په قبر باندې وگرزوي اودنورو رواجونو مرتكب دي (هم) سي. زيد چي تنگ سو نودايي وويل چي چا دقرآن مجيد گرځولو خبره را وايسته دهغه داسي داسي. يعني ښكښل يي وكړل. مقتديانو په هغه پسي لمونځ كول پريښوول اوخير خيرات يي باندې بندكي. شرعاً ددي څه حكم دي؟

جواب: داظا هره ده چي دزيد غرض په دي ذكر سوي جملې سره دذكر سوي رواج دايجاد كونكي مذمت كول او هغه ته بدرد ويل دي. اودا رواج په قبرونو باندې دقرآن خواني او په دي باندې اجرت وركول اواخستل بيشكه ناجائز اودشريعت څخه خلاف دي. لهذا زيد دذكر سوي رسم په باره كي دمذكوره كلمي ويلو په وجهي سره مرتكب دڅه گناه يا كفر يافاسق نه سو، ولي چي دشريعت څخه دخلافو رواجونو څخه انكار كول عين دست پيروي ده كمه چي موجب داجر اوثواب ده، لهذا هغه اوس هم لائق دامامت دي،

(۱). ردالمحتار باب نكاح الكافر مطلب في الكلام على ابوي النبي ﷺ ص ۵۳۰ ج ۲. ظفير
(۲). لا ترى ان نبينا ﷺ قد اكرمه الله تعالى بحياة ابويه له حتى ائنا به الخ (ردالمحتار باب المرتد مطلب في احياء ابوي النبي ﷺ ص ۴۰۰ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۲۳۱) ديورته ذكر سوو رواياتو څخه معلومه سوه چي كم سپري ذكر سوي كلمات وايي، دهغه امامت درست دي. خوييا هم هغه ته سكوت كول ښه دي. په شرح فقه اكبر كي دي: ووالدا رسول الله ﷺ ما تاعلى الكفر (ص ۱۳۰). ظفير
(۳). لان اخذ الاجرة على بيان حكم الشرعي لايحل عندنا وانما يحل على الكتابة لانها غير واجبة عليه. والله اعلم (رد المحتار كتاب القاضى مطلب في حكم الهدية للمفتي ص ۴۳۲ ج ۴، ط.س. ج ۵ ص ۳۷۴). ظفير

مقتدیانوتہ پہ ہغہ پسی دلمونخ کولو خخہ احتراز کول نہ دی پکار، اودہغہ تذلیل او تحقیر کول حرام اونا جائز دی اوددی پہ وجہ سرہ دامامت خخہ دہغہ معزولہ کول درست نہ دی اودہغہ حقوق وربندول درست نہ دی (۱)۔ فقط

چی خوک وایی چی دحضور ﷺ بدن دمعراج پہ وخت کی دخدای ﷻ دبدن سرہ پیوست

سو: سوال: (۸۴۴) یوسری داوایی چی دمعراج پہ وخت کی دحضور ﷻ اودخدای ﷻ بدن بالکل یو سو، پہ ہغہ پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: ددی سری قول غلط دی اودعقیدی داهل سنت والجماعت اوداهل اسلام دعقیدی خخہ خلاف دی، لہذا پہ دہ پسی لمونخ مہ کوی۔ (۲) فقط

داولادپہ وادہ کی دہول رغونکی امامت: سوال: (۸۴۵) زید دخیل زوی دنکاح پہ خوشحالی کی پنخلس شل ورخی مخکی ہول ودرغوی اونور رواجونہ ہم وسوہ، زیدافیون ہم خوری پہ ہغہ پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: زید پہ دی صورت کی فاسق دی پہ ہغہ پسی لمونخ مکروہ دی اوہغہ دامامت لائق نہ دی، ترخو پوری چی ہغہ توبہ ونہ کاربی۔ (۳) فقط

دتصویر او دبت جورونکی امامت: سوال: (۸۴۶) دجومات یوامام تصویرونہ، بتان وغیرہ جوړوی، پہ ہغہ پسی لمونخ جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ داسی امام پسی لمونخ مکروہ (۴) دی۔ فقط

پہ لمانخہ کی دیدہ کیدونکی امامت: سوال: (۸۴۷) (یو امام) دخوب مریض دی۔ پہ اکثرو وختونوکی بیدہ وی حتیٰ چی دلمانخہ پہ حالت کی ہم بیدہ اوسی دبل پہ فتحی سرہ پہ ہوش کی راسی، اوتعوید اوخابنتونہ ہم کوی، اوقرآن کریم ہم سم نہ وایی، اودروغ ہم وایی۔ وغیرہ وغیرہ۔ پہ داسی سری پسی لمونخ کیدی سی اوکہ نہ؟ اودی دامامت قابل دی اوکہ نہ؟

جواب: پہ لمانخہ کی پہ بیدہ کیدلو سرہ لمونخ نہ فاسدیری او پہ لمانخہ کی خہ خلل نہ

(۱)۔ ولوام وهم کارهون الکراهة لفساد فيه الخ کره له ذلك الخ وان هوا حق لا والکراهة عليهم (الدر المختار علی هامش ردالمختار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹)۔ ظفیر

(۲)۔ ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة وهی اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول لا بمعاندة بل بنوع شبهة (الدر المختار علی هامش ردالمختار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰)۔ ظفیر

(۳)۔ ویکره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار) من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من یرتکب الكبائر (ردالمختار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹)۔ ظفیر

(۴)۔ عن عبد الله بن مسعود قال سمعت رسول الله ﷺ يقول: اشد الناس عذابا عند الله المصورون. متفق علیه، (مشکوٰۃ باب التصاویر ص ۳۸۵)، ویکره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار باب الامامة ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹)۔ ظفیر

راخی. البتہ چہ پہ قرآن کی خہ داسی غلطی وکری چہ پہ هغه سره معنی بدلہ سی، او هغه غلطی لمونخ ماتوونکی وی نولمونخ به یی فاسد سی، خوپه دی کی بیده اووینس برابر دی، هم دغه رکم خابنت تعویذ کول دقرآن په آیتونو سره اومأثوره دعاگانو سره درست دی، په دی کی هم خہ گناه نسته اویه دی وجهی سره دهغه په امامت کی خہ کراحت نسته. اولمونخ په هغه پسی صحیح دی. البتہ دکذب اودروغ تپلو خصلت موجب دفسق اومعصیت دی، که چیری هغه توبه ونه کارپی نوپه هغه پسی لمونخ مکروه دی، او داسی سپری که چیری توبه ونه کارپی نولاتق دامام جوړولو نه (۱) دی. فقط

په ناپاکوالی کی امامت: سوال: (۸۴۸) که چیری چا دناپاکوالی په حالت کی امامت کری وی او هغه ته دلمونخونو اومتقدیانو شماریادنه وی نو هغه ته علاوه دخپل لمونخ دقضاء راگرخولو خخه، دمتقدیانو دپاره خه تدبیر کول پکار دی؟

جواب: که چیری ده ته هیخ یادنه وی اوتعین دلمونخونو اومتقدیانو نسته نو ظاهره ده چہ اطلاع کول ورته گران دی. ددی وجه خخه پردغه مقتدیانو باندی په دی صوره کی خه مؤاخذه نسته او هغوی ته چونکه دلمونخ دفسادوالی علم نه دی سوی نوپر هغوی باندی اعاده هم واجب نه ده کما فی الشامی: واما صلوتهم فانها وان لم تصح ایضاً لکن لا یلزمهم اعادتها لعدم علمهم (۲). نو ذکر سوی سپری دی خپل لمونخونه راوگرزوی او ددغه گناه خخه دی استغفار اوتوبه وکارپی کمه چہ دده خخه په ناپاکی کی په لمونخ کولو سره سویده، او دمتقدیانو دپاره استغفار کول هم ښه دی. فقط

دشیعه تیرائی امامت: سوال: (۸۴۹) یوسپری دشیعه گانو مذهب لری، اوحديث شریف او فقه نه منی، اوداصحابو کبارو ﷺ توهین کوی، ترښکښلو پوری ورته کوی، اودشیعه گانو په مجلسونو کی مرثیه خوانی کوی. په داسی سپری پسی په تراویحو اوپنځه وخته لمونخونو کی اقتداء کول جائز دی او که نه؟ بلکی داسپری درمضان شریف خخه هفته لس ورخی مخکی توبه وکارپی، اودرمضان خخه وروسته بیا ذکر سوی کارونه کول شروع کری.

(۱). وان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
(۲). رد المحتار، واذا ظهر حدث امامه وكذا كل مفسد فی رأى مقتد بطلت فیلزم اعادتها لتضمنها صلاة المؤتم صحة وفساداً كما یلزم الامام اخبار القوم اذا أمهم وهو محدث او جنب او فاقد شرط او ركن (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الإمامة ج ۱ ص ۵۵۳، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۱) صلی جماعه ﷺ مع امام ﷺ فمن تیقن مخالفة امامه فی الجهة ﷺ لم تجز صلاته ﷺ ومن لم یعلم ذلك فصلاته صحیحة (ایضاً باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۴۰۲، ط. س. ج ۱ ص ۴۳۲). ظفیر

جواب: دداسی سږی اقتداء دی په تراویحو او فرائضو کی ونه سی. لیکن کم وخت چی هغه توبه وکارې هغه وخت دهغه اقتداء درسته کیږی. اوکه چیری دتجربې اوبار بار دهغه په دی حرکت سره دانبکاره سی چی دده عقیده هم هغه ده څه چی دی درمضان شریف څخه وروسته کوی نودی دي هیڅ کله امام جوړنه سی ترڅو پوری چی دده درشتینی توبی یقین ونه سی. (۱)

غیر الله دسجدي دقائل امامت: سوال: (۸۵۰) دزید داعقیده ده چی سجده ماسوا دالله ﷺ څخه برابره خبره ده که قبرونه وی یابل څه، حرامه ده، شرك نه ده. که چیری دمعبود په گڼلو سره وکړی نو شرك به وی. اوکه چیری مطلقاً شرك وای نو حضرت آدمؑ او حضرت یوسفؑ ته به سجده نه وای سوی. آیاه دی باره کی شرك وسو اوکه نه؟ دکم سږی چی داعقیده وی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په درمختار اوشامی کی منقول دی چی غیر الله ته تعظیماً او عبادتاً سجده کول حرام دی او کفر دی. نومعلومه سوه چی تعظیماً سجده کول هم په عبادت کی داخل دی، اوسجده تعظیمی عین سجده دعبادت ده کمه چی بالاتفاق کفر دی. البته په سجده تحیه کی کمه چی دسلام پرځای وی، په دی کی اختلاف دی چی کفر دی اوکه نه دی؟ لیکن په حرمت او گناه کبیره کیدلو کی په دی کی هم اختلاف نسته. اوسجده دحضرت آدم ﷺ او حضرت یوسف ﷺ په دی شریعت کی منسوخ سویده. نوبه زید مذکور پسی لمونځ صحیح نه دی. په درمختار کی دی: وهل یکفر ان علی وجه العبادۃ والتعظیم کفر وان علی وجه التحية لا وصار اثماً مرتكباً للكبيرة. انتهى (۲) ملخصاً، وفي الشامي ذکر الصدر الشهيد انه لا یکفر بهذا السجود لانه يريد به التحية وقال شمس الائمة السرخسی ان كان لغیر الله تعالی علی وجه التعظیم کفر قال القهستانی وفي الظهيرية یکفر بالسجدة مطلقاً. شامی (۳) جلد ۵. بیا ددی څخه وروسته شامی داتحقیق فرمایلی دی چی حضرت آدم ﷺ ته چی کمه سجده ملائکو کړی وه، هغه منسوخه سوه. په دی حدیث

(۱). ويكره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع اي صاحب بدعة وهي اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول (در مختار) اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه بانه لا يتهم لامر دينه وبان في تقديمه للامامة تعظيمه وقد وجب عليهم اهانتته شرعاً ﴿بل مشى في شرح المنية ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰) قال المرغيناني الخ لا تجوز الصلوة خلف الرافضي (عالمگیری كشوري باب الامامة ص ۸۳ ج ۱، ط.م. ج ۱ ص ۸۴). ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش رد المحتار كتاب الحظر والاباحة باب الاستبراء ص ۳۳۷ - ۳۳۸ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۳. ظفیر

(۳). رد المحتار باب ايضاً ص ۳۳۸ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۳. ظفیر

سرہ: (۱) لو امرت احداً ان يسجد لاحد لامرت المرأة ان تسجد لزوجها (۲). ثم بيا بى ليكلي دى: وكان جائزاً فيما مضى كما فى قصة يوسف عليه السلام قال ابو منصور الماتريدى رحمته الله وفيه دليل على نسخ الكتاب بالسنة الخ. شامى (۳). نوپه دى عبارت سره ټول شبهات رفع سول. فقط

دکم ماشوم چي دهمی کره پرورش سوی وی دهغه امامت: سوال: (۸۵۱) دیو هلك مور او پلار په ماشوم والی کی مړه سول هغه دهمی کره پرورش پیدا کی قرآن کریم یی هم ووايه، هغه امامت کولی سی او که نه؟

جواب: هغه هلك چاچی دهمی په کورکی پرورش پیدا کړیدی، که چیری هغه قرآن کریم ویلی وی اودلمانځه دمساڼو څخه خبر وی نودهغه امامت بغیر کراهنه (۴) درست دی.

دچا بنځه چي سود خوره وی دهغه امامت: سوال: (۸۵۲) چي دچا بنځه سود خوره وی او هغه ته علم وی نوهغه امام کیدی سی او که نه؟

جواب: که چیری خاوند هغه (خپله بنځه) ددی کار څخه منع کوی نودخاوند په امامت کی څه کراهنه نسته (۵).

کم موچی چي په کوچنی والی کی مسلمان سی، دهغه امامت درست دی او که نه؟ سوال:

(۸۵۳) یوهلك ذوات څخه موچی وو او عمر یی پياوړی کال وو، یوسید هغه واخستی اودمسلمانی په طریقه یی دهغه پرورش وکی. اوس هغه هلك بالغ دی اوداسلام په طریقه باندی قائم اومستحکم دی، په هغه پسی لمونځ کول جائز دی او که نه؟

جواب: دغه سړی امامت کولی سی لمونځ په هغه پسی صحیح (۶) دی. فقط

څوک چي مقتدیانو ته منافقان وایی دهغه امامت درست دی او که نه؟ سوال: (۸۵۴) کم

پیش امام چي مسلمانانو ته عموماً اوخپلو مقتدیانو ته منافقان وایی اوداهم وایی چي نن سبا دټولو لمونځ گزارو زړونه په وجه دمنافق کیدلو کاره سوی دی، ددی وجه دصف سیده کولو ضرورت نسته، ددغه امام دپاره څه حکم دی؟

(۱). اختلفوا فى سجدة الملائكة قيل كان لله تعالى والتوجه الى آدم للتشريف كاستقبال الكعبة وقيل بل لادم على وجه التحية والاکرام ثم نسخ بقوله عليه السلام لو امرت احدا ان يسجد لاحد لامرت المرأة ان تسجد لزوجها (رد المحتار كتاب الحظر والاباحة باب الاستبراء ص ۳۳۸ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۳ - ۳۸۴). ظفیر

(۲). رد المحتار كتاب الحظر والاباحة والاستبراء وغيره ص ۳۳۸ ج ۵. ظفیر

(۳). ايضاً، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۳ - ۳۸۴. ظفیر

(۴). ځکه چي په ده کی بيا هيڅ عيب نسته. ظفیر

(۵). قال الله تعالى ولا تزرر وازرة وزر اخرى، (القرآن). ظفیر

(۶). قال الله تعالى: ان اكرمكم عند الله اتقكم (الحجرات). ظفیر

جواب: دا ددغه امام لوی جهالت دی اودی سخت عاصی دی. داسی امام معزولول پکار دی، په ده پسی لمونځ مکروه (۱) دی.

چی دماخستن جمع یو ورکړی او تراویح بل، نودا جائز دی، اوکه نه؟ سوال: (۸۵۵) زید ماخستن دفرضو جمع ورکړی او عمر په تراویحو کی مخ ته سو او وتریی هم ورکړل نودا جائز دی اوکه نه؟

جواب: داصورة جائز دی دتراویحو جمع ورکونکی دوترو امامت هم کولی سی کله چی هغه بالغ وی، ولی چی په نابالغ پسی نه تراویح صحیح دی اونه وتر درست دی (۲).

دانتقال په تکبیراتو کی جهر واجب دی اوکه سنت؟ سوال: (۸۵۶) دانتقال تکبیرونه په جهر سره ویل امام ته واجب دی اوکه سنت دی. که چیری امام یو، نیم تکبیر سهواً په جهر سره وواپی نوآیا سجده سهوه به لازمیری؟

جواب: سنت دی، ددی په ترك سره سجده سهوه نه (۳) واجبیږی. فقط

دجومات په بی ادبی گونکی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۸۵۷) یوسړی دجومات امام دی په هغه باندی دخیانت وغیره الزام دی، اویوسړی ذکرسوی امام ته وویل چی ته دجومات دصفایی وغیره خیال ساته. نوامام وویل چی زه خوبه دلته متیازی کوم. لهذا په داسی سړی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: داسی سړی لائق دامام جوړولو نه دی، دی معزولول پکار دی اوبل امام عالم او صالح دی مقرر سی په چاکی چی اوصاف امامت موجودوی. دذکرسوی امام داخبره چی زه خوبه دلته متیازی کوم، دکفر خبره ده ولی چی په دی کی دجومات توهین (۴) دی لهذا که چیری ددی څخه یی توبه ونه کنبله، نوپه هغه پسی لمونځ جائز نه (۵) دی. اوباقی کارونه کم چی دخیانت سره تعلق لری په هغه سره هغه فاسق سو په دی وجهی سره دهغه امامت مکروه دی. بهر حال دذکر سوی امام معزوله کول واجب دی اوپه ذکر سوی حالت

(۱). ویکره تقدیم العبد الخ وفاسق (هدایه باب الإمامة ص ۱۱۰ ج ۱). ظفیر

(۲). ولا یصح اقتداء رجل بامرأة وخنثی وصبی مطلقاً ولو فی جنازة ونفل علی الاصح (در مختار) والمختار انه لا یجوز فی الصلوة کلها (رد المحتار باب الإمامة ص ۵۳۹ و ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲ - ۵۷۷). ظفیر

(۳). وسننها، ترك السنة لا یوجب فساداً ولا سهواً بل اساءة لو عامداً رفع الیدین للتحریمة و جهر الامام بالتکبیر بقدر حاجة للاعلام بالدخول و الانتقال وكذا بالتسمیع والسلام (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب صفة الصلوة مطلب فی سنن الصلاة ص ۴۴۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۴ - ۴۷۵). ظفیر

(۴). وفي تنمة الفتاوی من استخف بالقرآن او بالمسجد او بنحوه مما یعظم فی الشرع كفر (شرح فقه اکبر ص ۲۰۵).

(۵). ځکه چی څوک حکماً کافر سو دهغه امامت به جائز نه وی. وقیده الخ بان لاتكون بدعته تکفیره فان کانت تکفیره فالصلاة خلفه لا تجوز (البحر الرائق باب الإمامة ص ۳۷۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۴۹). ظفیر

کی هغه مؤذن ساتل هم درست نه دی. (۱) فقط

دزانی توبه کونکی امامت جائز دی اوک نه؟ سوال: (۸۵۸) یوسری دپیری مودی راهیسی دجومات امام دی هغه دخپلی ورینداری سره ناجائز تعلق وساتی او هغه یی دځان سره کړه، بل ځای ته ولاړی. ښځه خپل خاوند راوسته او ذکر سوی امام هم راغی. اوس دهغه دامامت په باره کی څه حکم دی؟

جواب: دغه سړی که چیری تائب سی اودمخکنیو خرابو کارونو څخه توبه وکارې او اکثره لمونځ گذار دهغه په امامت باندی راضی وی نو هغه امام جوړول درست دی اودهغه په امامت کی څه کراهت (۲) نسته. فقط

آیا دزور سړی امامت مکروه دی؟ سوال: (۸۵۹) یوسری دخلوینستو کالو څخه امامت کوی لیکن اوس ددرو څلورو کالو څخه دهغه په نظر کی څه فرق راغلی دی لیکن پاکی اونا پاکی پخپله لیدی سی. خلگ اعتراض کوی چی په داسی سړی پسی لمونځ مکروه کیږی، داصحیح ده اوک نه؟

جواب: په ذکر سوی صوره کی په امام مذکور پسی لمونځ مکروه نه دی، بغیر دکراهته لمونځ پسی صحیح دی. فقط

دحنفی لمونځ په شافعی پسی جائز دی اوک نه؟ (۳) سوال: (۸۶۰) دحنفی لمونځ په شافعی المذهب والا پسی صحیح دی اوک نه؟ اوک چیری شافعی المذهب دحنفی رعایت په نجاست او اودس وغیره کی نه کوی، نوبیا څه حکم دی؟

جواب: دحنفی لمونځ په شافعی المذهب والا پسی صحیح دی لیکن دغه امام ته پکار دی چی دنجاست او اودس وغیره په باره کی دی دحنفی رعایت کوی اوک چیری هغه داسی نه کوی نوحنفی ته په هغه پسی لمونځ کول نه دی پکار. اوک چیری یقیناً دامعلومه سی چی ددغه امام څخه یو کار داودس وغیره ماتونکی دحنفی په اعتقادکی صادر سوی (۴)

(۱). ان کراهة تقدیمه (ای الفاسق) کراهة تحریم (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱). ظفیر

(۲). قال رسول الله ﷺ التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰة باب التوبه والاستغفار ص ۲۰۲). ظفیر.

(۳). دهمدی مسئلې دزیات تحقیق دپاره دی علماء کرام دهمدی حصی په پای کی درج سوی رساله وگوری، کمه چی دعلامه رحمت الله السندی رحمه الله تصنیف دی، اوتر نن ورځی پوری دا رساله مخطوطه وه، موږ ته یې دمصر دجامعه ازهر دکتب خانې څخه یوه نسخه په لاس راغله او الحمد لله چی دپوره تحقیق او تعلیق سره دالله ﷻ په فضل دعلماء او محققینو دپاره په لومړی ځل په ښکلی کتابت باندی داده دفتاویٰ دار العلوم دیوبند سره یو ځای دچاپ کولو سعادت رانصیب سو، اوانشاء الله کوشش به وکړوکه وخت او اسباب برابر سوه چی مخ ته نورهم داسی مفید او گټور دخپلوا سلا فو علماء کرامو رحمه الله څخه راپاته میراث دتحقیق مینانوته وړاندی کړو. حقانی

(۴). وكذا تكره خلف امره الخ ومخالف كشافه لکن فی وتر البحر ان یتقن المراجعة لم یكره اوعدمها لم =

دی، نو بیا په هغه پسی دحنفی لمونځ نه صحیح کیږی. فقط
دکانه، شل اوچغل خور امامت جائز دی اوکه نه دی؟ سوال: (۸۶۱) کون، پوند، چغل خور، پیس، شل اودچا زنانه چی پرده نه کوی په هغوی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ اوپه دروغ ویونکی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په یوې سترگی والا پسی لمونځ مکروه نه دی اوپوند که چیری دپلینتی څخه ځان نه ساتی اوغیر محتاط وی اواعلم دقوم نه وی نوپه هغه پسی لمونځ مکروه دی. اوکه چیری هغه اعلم اوافضل وی نومکروه نه دی. اوپه جذامی اوشل اوچغل خورپسی لمونځ مکروه دی. اودچا زنانه چی پرده نه کوی او هغه یی نه منع کوی اودهغوی په بی پرده گئی باندی راضی وی نوپه هغه پسی هم لمونځ مکروه دی، اوکه چیری هغه خپل کوروالا دبی پردی گرځیدلو څخه منع کوی اودا (بی پرده گئی) بده گئی نوپه هغه پسی لمونځ بی کراهته صحیح دی اوپه دروغ ویونکی پسی هم لمونځ مکروه (۱) دی. فقط

دزانی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۶۲) یوسړی دخپل سکه زوی دبنځی سره زنا کوی، او دزوی بنځی ته په رضامندی سره دنورو سړو سره دزنا کاری اجازه ورکوی، په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ اودخپلی بالغی لور مخ مچول څنگه دی؟
جواب: که چیری هغه توبه ونه کاري نوپه هغه پسی لمونځ مکروه (۲) دی.

اوخپله لور مچول دمحببت اورحمت دلاری څخه درست دی او دشهوت دلاری څخه حرام دی اوموجب دحرمت مصاهره دی اوځان ساتل ددی څخه په مخکنی صورت کی هم، داحتیاط غوښتنه (۳) دی. فقط

= یصحها وان شك كره (الدر المختار) وبحث المحشى انه علم ان راعى فى الفروض والواجبات والسنن فلا كراهة وان علم تركها فى الثلاثة لم يصح وان لم يدر شيئاً كره الخ (ردالمحتار باب الامامت ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲-۵۲۳). ظفیر

(۱). ويكره امامة عبد لله وفاسق واعمى ونحو الاعشى الا ان يكون غير الفاسق اعلم القوم فهو اولى وكذا تكره خلف امرء وسفيه ومفلوج وابصر شاع برصه وشارب الخمر واكل الربوا ونمام (درمختار) قوله فاسق من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولو كان المراد من يرتكب الكبائر قوله غير الفاسق تبع فى ذلك صاحب البحر حيث قيد كراهة امامة الاعمى فى المحيط وغيره بان لا يكون افضل القوم فان كان افضلهم فهو اولى اهد قوله ومفلوج لله وكذلك اعرج يقوم ببعض قدمه فالاعتداء بغيره اولى وكذا اجزم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ وص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹-۵۶۰). ظفیر

(۲). وان كراهة تقديمه اى الفاسق كراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
 (۳). وما حل نظره مما مر من ذكر او انشئ حل لمسها اذا امن من الشهوة على نفسه وعليها لانه عليه السلام كان يقبل رأس فاطمة لله وان لم يامن ذلك اوشك فلا يحل له النظر والمس (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الحظر والاباحة فصل فى النظر والمس ص ۳۲۳ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۷۲). ظفیر

دغلطی عقیدی لرونکی امامت څنگه دی؟ سوال: (۸۲۳) په بعضو ځایونو کې کی رواج دی چی کله دیوسړی واده دریم وی او د دوستی خبره کیږی نو دانجلی مور او پلار وایی چی اول دی دناوکی (مصنوعی) سره واده وسی اودغه (مصنوعی) ناوکی دی دروازی ته مخامخ ترچوکاټ لاندی ښخه سی. دا رواج ددی دپاره کوی چی دریمه نکاح ډیره سپیره گڼی، که چیری داسی ونه کړی نوانجلی به مړه سی. دا عقیده څنگه ده اودکم امام چی دا عقیده وی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: دا کار صحیح نه دی. اوداسی عقیده لرل جائز نه دی، اودکم امام چی داسی عقیده وی هغه امام جوړول نه دی پکار، په هغه پسی لمونځ مکروه (۱) دی. فقط

دناسته حافظ امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۲۴) دیو حافظ قرآن عمر تقریباً (۲۵) کاله دی، سنت یی نه دی سوی. خلگ دهغه پر امامت اعتراض کوی آیا هغه ته ختنه (یعنی سنت) کول جائز دی، او امامت یی درست دی اوکه نه؟

دشین اونارنجی پټکی تړونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۲۵) امامانو ته شین یا نارنجی پټکی تړل جائز دی اوکه نه؟

جواب: (۱) هغه ته ځان سنتول ضروری دی ځکه چی داد (۲) اسلام شعائر دی. او امامت دهغه درست دی.

(۲) دشین اونارنجی رنگ شرعاً منع والی نسته. لهذا په هغه پسی لمونځ صحیح کیږی، البته دنارنجی رنگ پټکی ښه نه (۳) دی. فقط

څوک چی مقرر امام په زور لیری کړی او پخپله دامامتی دعوی وکړی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۸۲۶) یو مولوی صاحب به دشلو کالو څخه دقرآن کریم اوریدلو دپاره راتلی، ددرو کالو څخه یی بالکل راتلل بند کړی وه گواکی لادرکه وو. موږ خلگو درمضان شریف څخه شپږ میاشتی مخکی یو مولوی صاحب مقرر ساتلی وو. درمضان په شروع کی مخکنی مولوی صاحب راغی اودوهم مولوی صاحب یی دمصلی څخه لیری

(۱). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة (درمختار) ای محرمة (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۲). وقيل في ختان الكبير اذا امكنه ان يخن نفسه فعل والا لم يفعل والا لا يمكنه النكاح او شراء الجارية والظاهر في الكبير انه يخن ويكفي قطع الاكثر الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الحظر والاباحة باب الاستبراء ص ۳۳۷ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۸۲). ظفیر

(۳). وكره لبس المعصفر والمزعفر الاحمر والاصفر للرجال مفاده انه لا يكره لئساء ولا لباس بسائر الالوان (درمختار) ففي جامع الفتاوى قال ابو حنيفة والشافعي ومالك يجوز لبس المعصفر وقال جماعة من العلماء مكروه بکراهة التنزيهية (رد المحتار كتاب الحظر والاباحة فصل في اللبس ص ۳۱۴ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۵۸). ظفیر

کی اوهغه یی ووهی اودهغه حق یی پخپله واخستی، هغه ته یی هیڅ ورنه کړل، په دی باره کی شرعی فیصله څه ده؟

جواب: کم مولوی صاحب چی ددری کالو څخه راغلی نه وو اوبل صاحب مقرر سوی وو، هغه ته داجائز نه وه چی نوی امام کم چی لمونځ گذارو اودمحلې خلگو مقرر کړی وو دامامت څخه منع کړی اودمصلی څخه یی لیری کړی، داکار دهغه حرام اونا جائز وو او وهل یی صریح ظلم دی، (په دی سره) هغه فاسق سو اودهغه هیڅ حق په هغه کی نسته څه چی ددوهم امام دپاره جمع سوی وه. دا ددغه مخکنی امام صریح ظلم دی چی داخپل حق گنې (۱). فقط

دواحد شخص اذان اوامامت کول څنګه دی؟ سوال: (۷۲۷) شخص واحد ته اذان واقامت علی الدوام کول مشروع دی اوکه مکروه؟

جواب: دی ته فقهاوو افضل ویلی دی لکه چی په درمختار کی دی: الافضل کون الامام هو المؤذن (۲) الخ. فقط

کم امام چی دوژلو اخطار ورکوی دهغه امامت څنګه دی؟ سوال: (۸۲۸) دیوجومات امام داوایی چی که څوک دی جومات ته دلمونځ کولو دپاره راغی نوهغه به ووژنم. نودداسی سپری امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: داسی امام فاسق دی، دی معزول کول پکاردی. لمونځ په ده پسی مکروه (۳) دی فقط.

دچاچی یوه گوته پری سوی وی دهغه امامت څنګه دی؟ سوال: (۸۲۹) دلته ییوطالب علم، دعلم څخه ښه خبردار دی اودهغه یوه گوته دراسته لاس نسته. اوخلگ هم دهغه څخه خوشحاله دی، نودهغه امامت درست دی اوکه نه؟

جواب: درست (۴) دی. فقط

دظالم دپاره ددعاء خیر کونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۷۰) کم هندو چی په خپل رعیت باندی ظلم اوستم کوی. که چیری هغه ناجوړی سی، او یو مسلمان په دنیاوی

(۱). والخيار الى القوم فان اختلفوا اعتبر اكثرهم الخ وامام الراتب اولى (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸ - ۵۵۹). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الاذان ص ۳۷۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۱. ظفیر

(۳). ان کراهة تقدیمه (ای الفاسق) کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر.

(۴). دگوتی نیستوالی شرعاً څه داسی عیب نه دی چی دهغه په وجهی سره په امامت کی څه کراهت یا فساد پیدا سی. ظفیر

طمعی سره دهغه دپاره دعاء خیر او ختم جلالی او کړی او دشفاء دعاء وکړی نو دهغه دپاره څه حکم دی، لمونځ په هغه پسی جائز دی او که نه؟

جواب: دظالم دپاره دعاء خیر جائز نه ده. او دظالم مدد کول په ظلم باندی حرام او گناه کبیره ده. وعن اوس بن شرحبیل انه سمع رسول الله ﷺ يقول من مشى مع ظالم ليقويه وهو يعلم انه ظالم فقد خرج من الاسلام رواه البيهقي (۱). نو کم سړی چی په قصد او ارادی سره دظالم دپاره دعاء خیر کوی او په دغه ظلم کی دهغه مدد کوی نو هغه فاسق دی، په هغه پسی لمونځ مکروه دی (۲). الا ان يتوب. فقط

دمعذور امامت دغیر معذور دپاره درست نه دی: سوال: (۸۷۱) دیو مسجد امام ته دبواسیرو مرض دی هروخت بدبویه اوبه ورڅخه جاری اوسی، مقتدیان یی تندرست دی، بعضی قرآن شریف صحیح وایی او دلمانځه دمساثلو څخه ښه خبر دی. په داسی معذور امام پسی لمونځ کیږی او که نه؟

جواب: مذکور امام شرعاً معذور دی او په درمختار وغیره دفتهی کتابونو کی تصریح ده چی په معذور پسی دغیر معذور لمونځ نه صحیح کیږی، لهذا دی امام مه (۳) جوړوی، په روغو (خلگو) کی چی کم سړی دلمانځه دمساثلو څخه خبر وی، او قرآن کریم صحیح وایی هغه امام جوړکړی. فقط

کم امام چی دجذامی ښځ سوی لاس راوباسی او دسوزلو حکم یی ورکی دهغه امامت درست

دی او که نه؟ سوال: (۸۷۲) په ریاست کی دیو قاضی په فتویٰ ورکولو سره دیو جذامی مسلمان مړه دجوسه (بدن) دښخولو څخه دوی میاشتی وروسته وسوزل سوه. ددی متعلق څه حکم دی او کم قاضی چی دجواز فتویٰ ورکړیده او ددرمختار او عالمگیری وغیره حواله ورکوی دهغه دپاره څه حکم دی؟ په هغه پسی لمونځ کول پکار دی، او که دهغه سره دی بایکاپ (خوابدتیا) وسی؟ فقط

جواب: دمسلان مړه جوسه سوزل جائز نه دی بالکل حرام دی.

کم قاضی چی دمسلان جذامی دجوسی سوزلو حکم کړی دی هغه جاهل او فاسق دی په هیڅ کتاب کی یی دسوزلو حکم نه دی لیکلی، دا هغه غلطه حواله ورکړیده، ذکر سوی سړی چونکی بدعتی هم دی او فاسق هم دی، ددی دپاره په هغه پسی لمونځ مکروه دی

(۱). مشکوٰۃ باب الظلم فصل ثالث ص ۴۳۲. ظفیر

(۲). ویکره امامه عبد الخ وفاسق (در مختار) وان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳

ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). ولا یصلی الطاهر خلف من هو فی معنی المستحاضة (هدایه باب الامامة ص ۱۱۳ ج ۱). ظفیر

اودی امام جوړول حرام دی ولی چی په امام جوړولو کی دهغه تعظیم دی اودبدعتی اوفاسق تعظیم حرام دی. په حدیث شریف کی دی چی: من وقر صاحب بدعة فقد اعان علی هدم الاسلام (۱). یعنی چاچی دبدعتی تعظیم وکی اوعزت یی وکی نوهغه داسلام په نړولو کی مدد وکی، والعیاذ بالله تعالی. نو ذکرسوی قاضی ته توبه کنبل پکاردی، اوکه چیری هغه توبه ونه کاري نودهغه سره سلام اوکلام پریښوول پکاردی، داسی سپری دقاضی اومقتداء جوړولو لائق نه دی. فقط

غل امام جوړول څنگه دی؟ سوال: (۲۷۳) پیش امام دجومات دری پتی (غلا) کړی او دسزا تیروولو څخه وروسته راغی. په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: دداسی فاسق سپری امام جوړول مکروه دی په هغه پسی لمونځ مکروه تحریمی دی. لهذا دی معزولول اوبل امام عالم اوقاری اوصالح مقررول پکاردی. (۲) فقط

څوک چی پرجماع باندي قدرت نه لری دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۷۴) مخنت امام کیدی نه سی لیکن که چیری یوسپری په وجه حدوث دامراضو دجماع ناقابل سی نوامام کیدی سی اوکه نه؟ حال داچی په جماعت کی همداسپری دفضل او کمال خاوند دی.

جواب: دعنین یعنی نامرد امامت صحیح دی، دعنین حکم دخنثی غوندي نه دی لهذا دذکرسوی معذور امامت صحیح (۳) دی. فقط

څوک چی سپین ورېښته شکوی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۸۷۵) زید دجومات

امام دخپلی ږیری سپین ورېښته شکوی، په هغه پسی دلمونځ څه حکم دی؟

جواب: دافعل ښه نه دی، مکروه (۴) دی، اولمونځ په هغه پسی صحیح دی، خوداسی کول نه دی پکار. فقط

(۱). مشکوة کتاب الاعتصام بالکتاب والنسنة فصل ثالث ص ۳۱.

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنية علی ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) اخرج الحاكم فی مستدرکه ان سرکم ان یقبل الله صلاتکم فلیؤکم خیارکم فانهم وفذکم فیما بینکم وبینه ربکم اه (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱) ظفیر،

(۳). دخنثی امامت خو ددی وجه درست نه دی چی دهغه دښځی والی احتمال وی، والخنثی البالغ تصح امامته للأنثی مطلقاً فقط لا لرجل ولا لملثله لاحتمال انوثته وذكورة المقتدی (رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۷) اوپه عنین کی ددی قسم هیڅ احتمال نه وی. والله اعلم. ظفیر

(۴). قال رسول الله ﷺ لاتتلفوا الشیب فانه ما من سلم یشیب شیبة فی الاسلام الا کان له نورا یوم القيامة رواه ابوداود (کتاب الترغیب والترهیب لابن حجر ص ۱۹۲). ظفیر

چی دجا راسته لاس دغور تر نرمی پوری نه رسیبری دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال:

(۸۷۲) زما راسته لاس دغور تر نرمی پوری نه رسیبری، په داسی حالاتو کی زما امامت په پنځه وخته لمونځونو او جمعه وغیره کی جائز دی اوکه نه؟

جواب: په دی صورت کی دسائل امامت په پنځه وخته لمونځونو او جمعه وغیره کی بی کراهته صحیح دی هیک وجه دامامت دکراهت نسته ولی چی فقهاوو رحمهم الله تعالی چی کم لیکلی دی چی ابهامین دی په وخت دتحریمی کی دغورونو د نرمیو سره ولگوی، نو دپه اصل کی دمحاذات حاصلولو دپاره دی څه رکم چی دفقهاوو تحقیق اود حدیث دروایاتو څخه ښکاره کیږی. نوکه چیری دڅه عذر په وجه سره دغور د نرمی سره لاس لگول ونسی اومحاذات دابهامینو (یعنی غټو گوتو) داډنینو (یعنی غورونو) سره حاصل سی نو داسنت به اداء سی. په درمختار کی دی:

ورفع يديه مائسا بابهاميه شحمتي اذنيه هو المراد بالمحاذاة لانها لا تتيقن الا بذلك (لغ قوله) (هو المراد بالمحاذاة) أي الواقعة في كتب ظاهري الرواية وبعض روايات الاحاديث كما بسطه في الحلية ووفق بينها وبين روايات الرفع إلى المنكبين، بأن الثاني إذا كانت اليدين في الثياب للبرد كما قاله الطحاوي أخذنا من بعض الروايات، وتبعه صاحب الهداية وغيره، واعتَمَدَ ابْنُ الْهَيْثَمِ التَّوْفِيْقَ بِأَنَّهُ عِنْدَ مُحَاذَاةِ الْيَدَيْنِ لِلْمَنْكَبَيْنِ مِنَ الرَّسْغِ تَحْصُلُ الْمُحَاذَاةُ لِلأُذُنَيْنِ بِالْإِبْهَامَيْنِ، وَهُوَ صَرِيحٌ رِوَايَةِ أَبِي دَاوُدَ. شامی (۱) جلد اول. اودهدايي صاحب صرف محاذات واخستل یعنی دتکبير تحریمه په وخت کی دی ابهامین (یعنی غټی گوتی) دغورونو سره برابری کړی. ويرفع يديه حتى يجاذي بابهاميه شحمتي اذنيه. (۲) هدايه اوددی په دلیل کی یی دا حدیث پیش کړی دی: ولنا رواية وائل بن حجر رضی اللہ عنہ والبراء رضی اللہ عنہ وانس رضی اللہ عنہ أن النبي ﷺ كان إذا كبر رفع يديه حذاء اذنيه ﷺ هدايه (۳) ددی څخه معلومه سوه چی دا حنافو په نزد اصل دادی چی ابهامین دی داډنینو سره برابر کړی. نوکه چیری دڅه عذر په وجهی سره لاس دغور نرمیو ته ونه رسیبری اومحاذات حاصل سی نو داسنت اداء سو. فقط

دبی نکاحه ښځی ساتونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۷۷) زید اوهنده نامحرمه

په یو کور کی دخپلو په شان اوسی اود نکاح متعلق پریوښتنه کولو باندی زید وایی چی موږ په خپلو کی ایجاب او قبول کړی دی، هم خانگی یی ثابت ده، داسی سړی دامامت

(۱). ردالمحتار باب صفة الصلوة فصل تالیف الصلوة ص ۴۵۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۲-۴۸۳. ظفیر

(۲). هدايه باب صفة الصلوة ص ۹۴ ج ۱. ظفیر

(۳). هدايه باب صفة الصلوة ج ۱ ص ۹۴. ظفیر

قابل دی اوکھ نہ؟

جواب: ایجاب اوقبول کہ چیری ددوو شاهدانو پہ مخکی وکری، نونکاح تپل کیبری، مثلاً پہ خپله سری اوبنځه ددوو شاهدانو پہ مخ کی ایجاب اوقبول وکری اوڅوک دریم سری نکاح ترونکی نه وی بیا هم نکاح کیبری. نوکه چیری زید داوایی چی موږ پخپله ایجاب اوقبول ددوو شاهدانو پہ موجودگی کی کړی دی نودهغوی نکاح ثابته ده، هغوی بنځه اوځاوند گنل پکاردی. اودبی نکاحه بنځی ساتلو الزام پرهغه باندی لگول نه دی پکار، اولمونځ په هغه پسی (۱) صحیح دی.

دنوی مسلمانی بنځی دجائز زوی امامت درست دی: سوال: (۸۷۸) زید دنوی مسلمانی هندی سره دشریعت حقه مطابق نکاح وکړه، دنکاح څخه وروسته دنوی مسلمانی دنس څخه یوهلک پیدا سو. هغه چی دبلوغ څخه وروسته دشرعی احکامو څخه ښه خبردار سی نولمونځ ورکولی سی اوکھ نه؟ که چیری دهغه امامت جائزوی نوچی څوک ورته ناجائز وایی هغه گنهگار وی اوکھ نه؟

جواب: دهغه امامت بغیر دکراهنه صحیح دی اوکم سری چی داوایی چی په ده پسی لمونځ جائز نه دی هغه پرغلطی باندی دی، هغه ته مسئله معلومه نه ده (۲). فقط چی څوک تراوړو پوری ورېښته ساتی دهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۸۷۹) دچا ورېښته چی تراوړو پوری وی دهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟ بکر وایی چی دداسی سری امامت جائز نه دی.

جواب: دبکر قول غلط دی، دزید امامت په دی وجه سره مکروه نه دی ولی چی بعضی وخت به دحضور ﷺ ورېښته مبارک تر اوړو پوری رسیدل. لکه چی امام نووی^۳ فرمایي: ووجه اختلاف الروایات فی قدر شعره اختلاف الأوقات فاذا غفل عن تقصیرها بلغت المنکب واذا قصرها كانت الى انصاف الاذنين. (۳) فقط

دچا دزخم څخه چی زوی راوړی دهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۸۸۰) دکم سری دمقعد په یوه حصه کی چی ننکی (دانی) وی او دهغه څخه اوبه، زوی راوړی، کله بندی

(۱). وينعقد متلبسا بايجاب من احدهما وقبول الآخر^۴ وشرط كل من العاقلين لفظ الآخر ليتحقق رضاهما وشرط حضور شاهدين حريين مكلفين سامعين قولهما معا على الاصح (الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب النكاح ص ۳۲۱ ج ۲، ط.س. ج ۳ ص ۹). ظفیر

(۲). والاحق بالامامة تقدیما بل نصبا الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقيل واجب وقيل سنة (درمختار) ای وان كان غير مبتحر في بقية العلوم وهو اولی من المتبحر (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۳). شرح نووی للمسلم باب صفة شعره ﷺ ص ۲۲۸ ج ۲. ظفیر

هم سی نو داسی سړی مستقل دجومات امام کیدی سی اوکه نه؟
چی دچا دپلار حال معلوم نه وی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۸۸۱) دکم سړی
 دپلار حال چی معلوم نه وی چی څوک وو، آیا هغه دجومات مستقل امام کیدی سی اوکه
 نه؟

جواب: (۱) په کم حالت کی چی زوی او اوبه وغیره دهغه څخه بهیږی، په هغه حالت کی
 په هغه پسی لمونځ صحیح نه دی او په کم حالت کی چی بندوی، په هغه وخت کی په هغه
 پسی لمونځ صحیح دی او په دی کی قول ددغه امام معتبر دی. (۱)
 (۲) که چیری هغه پخپله دامام جوړولو لائق دی مثلاً دلمونځ دمسائلو څخه خبردی او
 قرأت صحیح وایی اودفسق اوفجور څخه ځان ساتی نو هغه امام جوړولی سی. په شامی
 کی تصریح ده چی که چیری ولد الزنا پخپله صالح او عالم وی، نو دهغه امامت بغیر
 کراهته صحیح (۲) دی. فقط

دشافعی المذهب اقتداء؟ (۳) سوال: (۸۸۲) دشافعی المذهب اقتداء په حنفی المذهب
 امام پسی درسته ده اوکه نه؟ یوسړی په حنفی پسی دشافعی المذهب اقتداء ته ناجائز
 وایی، او په عدم جواز باندی یی دلاندینی عبارت حواله درج کړیده اویوخط یی درجستر
 په ذریعه رالیږلی دی، چی په هغه سره په خپلوانو کی تفرقه راغلی ده. هغه عبارت
 دادی: قال شيخنا ابن حجر الهيتمي تبعا لشيخه الزكريا الانصاري: وكذا لو كان الامام
 لا يعتقد وجوب بعض الاركان او الشروط وان اتى بها لانه يقصد بها النفلية وهو مبطل
 عندنا كما في فتح المعين

جواب: په حنفی مذهب کی په دی باره کی تحقیق دادی چی اقتداء دحنفی په شافعی
 المذهب امام پسی جائز (۴) ده. اودشوافعو په نزد هم معتبره (خبره) همدا معلومیږی چی

(۱). ولا یصلی الطاهر خلف من فی معنی المستحاضة (هدایه باب الامامة ص ۱۱۳ ج ۱). ظفیر
 (۲). ولد الزنا هذا ان وجد غیرهم والا فلا کراهة (درمختار) ولو عدمت ای علة الکراهة بان کان الاعرابی فضل
 من الحضری، والعبد من الحر، وولد الزنا من ولد الرشدة والاعمی من البصیر فالحكم بالضد ولعل وجهه ان
 تنفیر الجماعة بتقدیمه یزول اذا کان افضل من غیره بل التنفیر یكون فی تقدیم غیره (رد المحتار باب الامامة
 ص ۵۲۳ و ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰ - ۵۲۲). ظفیر

(۳). دزیات تحقیق دپاره ددی حصی په پای کی رساله مسمی په (غایة التحقیق ونهایة التدقیق، فی تحقیق
 مسئله اقتداء الحنفی بالشافعی) دعلامه سندی رحمته الله وگورئ. محمد أحمد الحقانی الأفغانی رحمته الله
 (۴). وكذا تكره خلف امرء (الی قوله) وزاد بن مالك ومخالف كشافعی لكن فی وتر البحر ان تیقن المراعاة لم
 یكره (در مختار) واما الاقتداء بالمخالف فی الفروع كالشافعی فیجوز مالم یعلم منه ما یفسد الصلاة علی
 اعتقاد المقتدی علیه الاجماع انما اختلف فی الكراهة (رد المحتار مطلب فی الاقتداء بشافعی ص ۵۲۲ ج ۱، =

دهغوی په نزد هم اقتداء دشافعی په حنفی امام پسی صحیح ده، او کم قسم روایات چی دغه منکر سړی رالیږلی دی دا قسم روایات په حنفی مذهب کی هم سته، خو هغه معتبر نه دی. دهمدی قبیل څخه دغه روایت معلومیږی، ولی چی دحرمینو دعلماوو عمل ددی خلاف دی، هلته برابر شوافع دحنفیانو اوحنفیان دشوافعو اقتداء بلا انکار کوی. باقی روایات چی هر قسم وی خواتبار دمحققینو دقول دی. نو په داسی روایاتو سره څه تردد دشافعی د اقتداء په حنفی امام سره کیدل نه دی پکار. پوره تفصیل دشوافعو دمذهب په کتابونو کتلو سره معلومیدی سی، کم چی زیات دلته موجود هم نه دی، اودکتلو فرصت یې هم نسته. (۱) فقط

دخاوند اقتداء: سوال: (۸۸۳) یوه ښځه په یوازی والی کی په خاوند پسی فرض لمونځ کولی سی او که نه؟

جواب: که چیری ښځه په خپل خاوند پسی اقتداء کوی نولمونځ یی صحیح دی خو هغه ته برابر دریدل نه دی پکار، شاته دی داودریږی. او که چیری یوازی نیت تړی نوبیا که ورسره برابره ودریږی او که وروسته، هر ډول لمونځ صحیح دی. په درمختار کی دی: واما الواحدة فتتأخر، وفيه: اما اذا كان معهن واحد ممن ذكر اي اخته وزوجته او أمهن في المسجد لا يكره. (۲) بحر. فقط

صرف په لنگ او دستمال سره لمونځ درست دی او که نه؟ سوال: (۸۸۴) امام چی یولنگ ووهی، اویو دستمال پرځان وپیچی نو امامت یی درست دی او که نه؟
جواب: درست دی. فقط

دمصنوعی غاښ جوړونکی امام کیدل څنګه دی؟ سوال: (۸۸۵) یو سړی دجومات امام دی. دهغه غاښونه مصنوعی دی نو دمصنوعی غاښونو په لگولو سره قرآن کریم ویل او امامت کول درست دی او که نه؟

جواب: درست دی. فقط (ځکه چی غاښ لگول فقهاوو درست لیکلی دی، برابره خبره ده که هغه دسپینوهم وی. بلکی امام محمد دسرو زرو غاښ لگولو ته هم درست وایی: إِذَا جُدِعَ أَنْفُهُ أَوْ أُذُنُهُ أَوْ سَقَطَ سِنُهُ، فَأَرَادَ أَنْ يَتَّخِذَ سِنًا آخَرَ فَعِنْدَ الْإِمَامِ يَتَّخِذُ وَذَلِكَ مِنَ الْفِضَّةِ فَقَطْ، وَعِنْدَ

= ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲-۵۲۳.

(۱). الدر المختار ص ۸۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۲). والمستحب ان يصلى الرجل في ثلثة اثار وقميص وعمامة ولو صلى في ثوب واحد متوشحا به جميع بدنه كما يفعل القصار في المقصرة جاز من غير كراهة مع تيسير وجود الطاهر الزائد ولكن فيه ترك الاستحباب غنية المستملی فصل الذي يكره في الصلوة ص ۳۳۷. ظفیر غفرله ذنوبه

مُحَمَّدٌ ﷺ مِنَ الذَّهَبِ أَيْضًا. ، (ردالمحتار كتاب الحظر والإباحة فصل في اللبس ص ۳۱۸ ج ۵. ظفیر)

ددهوکی ورکونکی امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۸۸۶) مایو سری تہ یوہ تولہ سرہ زر ورکپی وہ چی تہ ددی خخہ گشتہ (۱) جوہہ کرہ. خلاصہ داچی ہغہ سرہ زرکبسی بنوول او داوسپنی کشتہ بی ماتہ راکرہ اوہغہ امام دی، لہذاپہ ہغہ پسے لمونخ جائزدی اوکھ نہ؟
جواب: دغہ سری فاسق دی، پہ ہغہ پسے لمونخ مکروہ دی، ہغہ دامامت خخہ معزول کول پکار (۲) دی. یا داچی ہغہ توبہ وکاری. فقط

دظلم دفع کولو دپارہ چی کم سری دروغ وواپی دہغہ امامت خنکھ دی: سوال: (۸۸۷)
خلاصہ داچی زید پہ عمر باندی ددروغو دعویٰ پہ عدالت کی دائرہ کرہ. حال داچی زید پہ خہ خبرہ باندی مجبورہ سوی وو او عمریٰ پہ خپلو وھلی وو، خودعویٰ پہ بل عنوان اونامہ باندی وسوہ. د عمر وکیل د عمر دطرفہ قطعاً انکار وکی ولی چی پہ اقرار سرہ دسزا ورکول کیدو اندینسنہ وہ پہ داسی صورتہ کی پہ عمر پسے لمونخ جائزدی اوکھ نہ؟
جواب: پہ درمختار کی دی چی دظلم دفع کولو دپارہ دروغ ویل جائز دی. الکذب مباح لاحیاء حقہ ودفع الظلم والمراد التعرض (۳) الخ. لہذا پہ دی صورتہ کی د عمر امامت صحیح دی اولمونخ پہ ہغہ پسے بغیرکراہتہ درست دی.

بنخی دجومات دامام اقتداء پہ نژدی کور کی کولی سی؟ سوال: (۸۸۸) دجومات سرہ پہ نژدی کور کی زنانه دجمعی اواخترنو لمونخ دامام پہ تکبیر باندی اداء کولی سی اوکھ نہ؟
جواب: کولی یی سی (۴). فقط

چی دچا پنبی پری سوی وی دہغہ امام کیدل خنکھ دی؟ سوال: (۸۸۹) دیوسری دواہی پنبی ترزنگونو پوری پری سوی دی چی دہغہ پہ وجہی سرہ رکوع اوجلسہ کماحقہ نہ اداء کیری او قرآن شریف صحیح وایی، دلمانحہ روژی پاییندہ دی، د داسی سری امامت

(۱). کشتہ: یو قسم خاص دارو کم چی دسرو زرو اونورو موادو پہ گدولو سرہ یی طبیبان جوہوی او دطاقت زیاتولو دپارہ مفید دی، دا دارو اکثرہ زیات مالدارہ خلگ استعمالوی. واللہ أعلم. محمد أحمد حقانیؒ

(۲). ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیۃ ان کراہتہ تقدیمہ (ای الفاسق) کراہتہ تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الحظر والإباحة فصل فی البیع ص ۳۷۷ ج ۵، ط. س. ج ۲ ص ۳۶۲. ظفیر

(۴). والحائل لا یمنع الاقتداء إن لم یشتبہ حال إمامہ بسماع أو رؤیة، ولو من باب مشبک یمنع الوصول فی الاصح ولم یختلف المكان حقیقة کمسجد وبيت فی الاصح ولو اقتدی من سطح دارہ المتصلة بالمسجد لم یجز لکن تعقبہ فی الشرنبلالیة، ونقل عن البرهان وغیرہ أن الصحيح اعتبار الاشتباه فقط. (درمختار) ای ولا عبرة باختلاف المكان الخ والذي یصح هذا الاختیار ما روینا ان رسول اللہ ﷺ کان یصلی فی حجرة عائشہ ؓ والناس یصلون بصلاته الخ (رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۸ و ص ۵۵۰ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۸۶-۵۸۸). ظفیر

صحیح دی اوکھ نہ؟

جواب: لمونخ پہ هغه پسی صحیح دی لیکن بنه داده چی بل امام مقرر کرل سی دچاچی لاس اوپنسی صحیح اوسالم وی، او هغه عالم اوصالح اودامامت په صفاتو سره متصف وی. په شامی کی دی: وکذا اعرج يقوم ببعض قدمه فالاقتداء بغيره أولى تاتارخانیه وکذا (۱) اجزم الخ. ددی خخه معلومه سوه چی دپنبو پریکړی امامت په درجه اولی مکروه دی. که خه هم لمونخ په هغه پسی کیږی، خو بنه داده چی بل امام مقرر کړی. فقط

په رشتینی شاهی ورکونکی پسی لمونخ درست دی: سوال: (۸۹۰) کم سپی چی دڅه ضرورت په وجه رشتینی شاهی ورکوی په هغه پسی لمونخ درست دی اوکھ مکروه؟

جواب: رشتینی شاهی ورکول موجب دثواب ده اوپه بعضو موقعو کی ضرورت سی، لهذا لمونخ په هغه پسی بغير کراهته درست دی. فقط

په قرآنی آیتونو سره دپیسو کتونکی امامت: سوال: (۸۹۱) دداسی سپی امامت درست دی اوکھ نه څوک چی په قرآنی آیتونو سره عمل (یعنی دم اوچوپ) کوی او اجرت اخلی؟

دسغلی عمل خخه دتوبه کونکی امامت: (۲/۸۹۲) کم سپی چی سفلی عمل کوی اوبیا رشتینی توبه وکاربی دهغه امامت درست دی اوکھ نه؟

جواب: (۱) درست (۲) دی.

(۲) وروسته دتوبی خخه امامت دهغه (۳) درست دی. فقط

کم مسلمان چی دبنګی دجنایز لمونخ کوی دهغه امامت جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۸۹۳)

یو سپی دبنګیانو جنازه کوی، کله چی دبنګی په کور کی ماشوم پیداسی نودهغه په غوږ کی اذان ورکوی، آیا داسی سپی دامامت قابل کیدی سی، دداسی سپی دپاره شریعت خه سزا ټاکی؟

جواب: که چیری دغه بنګیان مسلمانان وی نو دهغوی دجنایز لمونخ کول ضروری دی اودهغوی دماشوم په غوږ کی اذان ویل هم مشروع دی، لهذا پردغه سپی باندی اعتراض نسته (۴) اوکھ چیری دغه بنګیان کافران وی، داسلام کلمه نه وایی نوبیا داکارونه ناجائز

(۱). ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۲). په قرآنی آیتونو باندی په دم اوچوپ کولو باندی اجرت اخستل جائز دی. لان المتقدمین المانعین للاستیجار مطلقا جوزوا الرقية بالاجرة ولو بالقرآن كما ذكر الطحاوی لانها ليست عبارة محضة بل من التداوی (ردالمحتار).

كتاب الاجارة مطلب فی الاستیجار علی الطاعات ص ۴۸ ج ۵، ط.س. ج ۱ ص ۱ ط.س. ج ۲ ص ۵۵. ظفیر

(۳). قال رسول الله ﷺ التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰۃ باب الاستغفار فصل ثالث ص ۲۰۲). ظفیر

(۴). وهی فرض علی کل مسلم مات خلا اربعة الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلوة الجنائز ص ۸۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۲۱۰). ظفیر

(۱) دی. دغه امام ته ددی څخه توبه کول پکاردی او وروسته دتوبی څخه هغه امام پاته کیدی سی. فقط

چی امام په مکروه وخت کی جمعه ورکوی نومقتدیان دی څه وکړی؟ سوال: (۸۹۴) د

درگاه سره نژدی یو جومات دی، دهغه سجاده نشین (مشر) په آخری مکروه وخت کی لمونځ کوی او امام او مؤذن هم دهغه دمرضی مطابق کارکوی. آیادمحلی خلگوته داحق سته چی په اول وخت کی لمونځ اداء کړی. اودغه امام لیری کړی اوبل امام مقرر کړی، داخبره درسته ده اوکه نه؟

جواب: اولاً واضح دی وی چی هریو لمونځ په اول وخت کی اداء کول داحنافو په نزد مسنون اومستحب نه دی بلکی دسهار په لمونځ کی اسفار مستحب دی. هم دغه رکم په دوبي کی په ماینبین کی تاخیر مسنون دی او دماخستن په لمانځه کی دشیپی تردریمی حصی پوری تاخیر مستحب دی، (۲) اودادی هم واضح وی چی مکروه وخت صرف په مازدیگر کی دی، چی مازدیگر دومره مؤخر کړی چی په لمر کی تغیر راسی اوژړوالی پکښی راسی، باقی په نورو لمونځونوکی ټول وخت کامل دی، مکروه وخت په هغوی کی نسته، البته دماخستن لمونځ دنیمی شیپی څخه وروسته کول په بلی وجهی سره چی هغه تقلیل دجماعت دی مکروه (۳) دی. غرض داچی هریو لمونځ مؤخر کول مکروه نه دی بلکی دمازیگر لمونځ دغروب څخه تر مخکی پوری مؤخر کول اودماخستن لمونځ دنیمی شیپی څخه وروسته کول مکروه دی. ددی څخه وروسته جواب ظاهر دی چی که چیری سجاده صاحب او امام صاحب داسی نه کوی چی دمازیگر لمونځ غروب ته نژدی کوی او دماخستن لمونځ دنیمی شیپی څخه وروسته کوی نو صرف دسهار او ماینبین په لمونځ او دماخستن اومازیگر په لمونځ کی دتاخیر کولو په وجهی سره دهغوی مخالفت دی ونه سی. اومخکنی امام دی موقوف نه سی البته حتی الوسع داحنافو په نزد چی کم مستحب اوقات دی دهغه رعایت دی وسی لیکن که چیری یولمونځ په مکروه وخت کی نه کیږی نوبیا مخالفت کول اوجگره کول درست نه دی. فقط

دبرص والا امامت: سوال: (۸۹۵) کم سپری چی سید او دمائلو څخه خبر وی او پرهیزگار

(۱). وشرطها ستة اسلام الميت (ايضاً ص ۸۱۱ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۲۰۷). ظفیر

(۲). ويستحب الاسفار بالفجر والابراد بالظهر في الصيف وتقديمه في الشتاء وتاخير العصر مالم تتغير الشمس في الصيف والشتاء ويستحب تعجيل المغرب وتاخير العشاء الى ما قبل ثلث الليل (هدايه مختصراً ص ۷۸ ج ۱).

(۳). وتاخير عشاء (الى قوله) فان اخرها الى ما زاد على النصف كره لتقليل الجماعة اما اليه فمباح و آخر العصر الى اصفرار ذكاء (الدر المختار كتاب الصلاة، ط.س. ج ۱ ص ۳۲۸). ظفیر

وی لیکن دهنه په گوتو کی پردوه دری گوتو باندی دبرص داغ وی، په هغه پسی لمونځ جائز دی او که نه؟

جواب: په ذکر سوی امام پسی لمونځ بغیر کراهنه درست دی، دبرص په دومره قدر داغ سره دامام مذکور په امامت کی هیش کراهنه نه راځی. کذا فی الشامی (۱). فقط

دقادیانی امامت درست نه دی؟ سوال: (۸۹۲) په قادیانی فرقی پسی لمونځ کول جائز دی دی او که نه؟

جواب: درست نه دی ولی چی دهنوی پرکفر باندی فتویٰ (۲) ده. فقط

عالم دجاهل اقتداء کولی سی او که نه؟ سوال: (۸۹۷) که چیری یوجاهل لمونځ ورکوی

اویو عالم یا عالم دمساآلو په قدر دضرورت راغی، نودغه عالم په هغه پسی اقتداء وکړی او که نه؟ که اقتداء یی وکړه نوپه لمانځه کی یی څه قصور خو رانه غی؟

جواب: اقتداء دی وکړی په لمانځه کی څه قصور نسته (۳). فقط

کم سړی چی په استنجاء کی صرف اوبه استعمالوی دهنه امامت؟ سوال: (۸۹۸) یوسړی

عادهً لوته نه استعمالوی متیازی وکړی اوحشفه ومینځی نو په دی وجهی سره دهنه طهارت ناقابل اعتبار دی، اوهمدغه سړی لمونځ ورکوی، نواوس محتاط سړی چی کله راغی نو دی په هغه پسی اقتداء اوکړی او که نه؟ که چیری اقتداء نه کوی نوآیا ځان ته جلا فرض دی وکړی او که دی دهنه د فراغت په انتظار کی ولاړ اوسی، کله چی جمعه ختمه سی هلته دی وکړی؟

جواب: اقتداء دی وکړی اوهیڅ وهم دی نه کوی. (۴) فقط

دصاحب ترتیب اقتداء په هغه چاپسی دچا لمونځونه چی فوت کیږی: سوال: (۸۹۹) دصاحب

ترتیب اقتداء په هغه امام پسی کیږی او که نه دچا چی لمونځ فوت کیږی؟

جواب: کله چی امام صاحب ترتیب نه دی نودهنه لمونځ صحیح دی نوپه هغه پسی

دصاحب ترتیب لمونځ هم صحیح دی ولی چی دمقتدی لمونځ دامام د لمانځه تابع دی

(۱). وكذا تكره خلف امرد الخ وابرص شاع برصه (درمختار) والظاهر ان العلة النفرة ولذا قيد الابرص بالشيوع ليكون ظاهراً (ردالمحتار باب الامامت ص ۵۲۵ ج ۱، ۵۲۲). ظفیر

(۲). وان انكر بعض ما علم من الدين ضرورة كفر بها الخ فلا يصح الاقتداء به اصلاً (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱). ظفیر

(۳). فاذا اخرج الحروف اخرجها على الصحة لا يكره ان يكون امام (عالمگیری مصری ص ۸۱ ج ۱، ط.م. ج ۱ ص ۸۲).

(۴). اليقين لا يزول بالشك (الاشباه والنظائر القاعدة الثالثة ص ۷۵) ثم اعلم ان الجمع بين الماء والحجر افضل ويليه في الفضل الاقتصار على الماء ويليه الاقتصار على الحجر وتحصل السنه بالكل وان تفاوت الفضل (رد المحتار فصل في الاستنجاء ص ۳۱۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۳۸). ظفیر

صحّة اوفساداً^(۱) (دصحت په اعتبار سره هم اودفساد په اعتبار سره هم). فقط
دمسبوق اقتداء: سوال: (۹۰۰) یو سړی په جمعه کی هغه وخت شریک سو کله چی امام یو رکعات کړی وو دجمعی ختمیدلو څخه وروسته ذکر سوی سړی خپل باقی مانده پوره کوی، په دی وخت کی دوو نورو سړیانو اودس وکی اوپه مخکنی سړی پسی یی نیت وتړی او ودریدل. مخکنی سړی خپل رکعت پوره کړی کم دوه سړی چی وروسته راغلی وه دهغوی یو رکعات باقی پاته سو. ددی څخه وروسته یو یا دوو نورو سړیو اودس وکی اودهغوی څخه وروسته ودریدل. همدغه رکم پنځه واره شاملیدل وسول، په دی طریقې سره اقتداء درسته سوه اوکته نه؟

جواب: دکم سړی چی یو یادوه رکعاته فوت سی او وروسته راسی په جمعه کی شامل سی هغه ته مسبوق وایی کم وخت چی دامام دسلام گرځولو څخه وروسته هغه دخپل رکعات دپوره کولو دپاره ولاړیږی نوپه هغه پسی دچا اقتداء کول درست نه دی، ددغه مقتدیانو لمونځ به نه صحیح کیږی کم چی به راتلل اوشاملیدل به څنگه چی په درمختار کی دمسبوق په حال کی دی: لا یجوز الاقتداء^(۲) به. فقط

دترك واجب په وجهی سره چی څوک دجماعت اعاده کوی دهغه اقتداء بل څوک نسی

کولی: سوال: (۹۰۱) دترك واجب په وجهی سره په دوهمه جمعه کی که چیری څوک نوی داسی سړی شریک سی دچا په ذمه چی فرض باقی دی، یا دمخکنی جمعی مسبوق دچا چی په مخکنی جمعه کی دشریکیدلو څخه مخکی ترك واجب سوی وو هغه خپل لمونځ پوره کړی اوپه دوهمه جمعه کی شریک سی، یاپه مخکی جمعه کی دشریکیدلو څخه وروسته چی دامام څخه واجب ترك سو اویا مسبوق لمونځ پوره کی اوپه دوهمه جمعه کی شامل سو، په دی دری واړو صورتونو کی به دچا لمونځ صحیح کیږی اودکمی درجی به وی اودچا دابه نه صحیح کیږی. اویوشکل دادی چی مسبوق اخته دی خپل لمونځ پوره کوی اودوهمه جمعه شروع سوه نو دهغه شریکیدل ورسره مناسب دی اوکته نه؟

جواب: صحیح داده چی دترك واجب په وجهی سره دوباره لمونځ کول جابر دمخکی (لمونځ) دپاره دی، یعنی فرضیت مخکی اداء سو بس کم نوی سړی چی په دوهمه جمعه

(۱). فلا يلزم الترتیب اذا ضاق الوقت المستحب حقيقة الخ ونسيت الفائتة لانه عذر اوفات ستة اعتقادية لدخولها فی حد التكرار المقتضى للخرج (در المختار علی هامش ردالمحتار باب قضاء الفوائت ص ۲۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۷). ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار مطلب فی المسبوق واللاحق ص ۵۵۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۷. ظفیر

کی شریکیڙی دهغه فرض لمونځ به نه صحیح کیږی، همدا خبره محقق ابن همام رحمۃ اللہ علیہ خوبه کړیده او همدا صحیح ده. نومسبوق ته پکار دی چی خپل لمونځ دی پوره کړی، بیا دی په دوهمه جمعه کی شریک سی، اوکه چیری مخکنی لمونځ یی مات کی اوپه دوهمه جمعه کی شریک سو نودهغه لمونځ به نه صحیح کیږی. په درمختار کی دی: والمختار انه جابر للاول لان الفرض لا يتكرر الخ. فقط

په تراویح کونکی پسی د فرض والا لمونځ درست نه دی: سوال: (۹۰۲) دزید دعویٰ ده چی د تراویح لمونځ اوس کیږی، اوبکر چی وروسته راوړسیدی نو دماخستن فرض لمونځ دی ځان ته جلا نه کوی بلکی په امام پسی دی کوی په کم حالت کی چی امام دی پخپله دی بکر دماخستن د فرض لمونځ نیت وکړی اوپه جمعه کی دی شامل سی، دبکر فرض به وسی.

دمازیگر لمونځ کونکی اقتداء دماپنښین لمونځ کونکی نه سی کولی: (۲۱۹۰۳) دزید دعویٰ ده چی دمازیگر جمعه کیږی، بکر چاچی ددی ورځی دماپنښین لمونځ تراوسه پوری اداء کړی نه دی وروسته راغی نو د امام سره دی دماپنښین دلمانځه نیت وکړی، اوشامل دی سی، دهغه دماپنښین لمونځ به وسی دمازیگر لمونځ دی وروسته وکړی. **جواب: (۱)** دزید دعویٰ غلطه په تراویح کونکی پسی فرض نه ادا کیږی. ^(۱) **(۲)** دادعویٰ هم دزید غلطه ده، دمازیگر په لمونځ کونکی پسی دماپنښین لمونځ نه صحیح کیږی. ^(۲) فقط

دمولود مروجہ اوقوالی اوعرس کونکی امامت درست دی اوکه نه؟ اوکه مجبوری وی نوڅه دی وسی؟ سوال: (۹۰۴) کم سړی چی مروجہ مولود کوی اوپه هغه کی غزلی ویل کیږی اوپه عرس وغیره کی هم شریکیږی، اوقوالی اوری، په هغه پسی لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟ که نه کیږی اودهغه په لیری کولو کی فتنه وی نوپه دی صورت کی څه حکم دی؟ **جواب:** لمونځ صحیح کیږی لیکن که چیری دهغه په لیری کولو کی فتنه نه وی نو هغه دی دامامت څخه لیری سی، اوکه چیری فتنه وی نوپه هغه پسی دی لمونځ کوی ځکه چی تر یوازی لمونځ کولو په هغه پسی لمونځ کول په جمعی سره ښه دی. ^(۳) هکذا فی الشامی

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة مطلب واجبات الصلوة ص ۴۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۷. ظفیر

(۲). لا یصح اقتداء رجل بامرأة الخ ولا مفترض بمتنفل (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹). ظفیر

(۳). وفي النهر عن المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (درمختار) افاد ان الصلاة خلفهما =

وغیرها. فقط

کہ پہ روافضو پسی یی لمونخ وکی نو صحیح سو اوکھ نہ؟ سوال: (۹۰۵) رافضی (یعنی شیعہ) خوک چي اصحاب ثلاثہ (ابوبکر ؓ، عمر ؓ، عثمان ؓ) تہ بد وایی او حضرت علی ؓ تہ بنہ وایی آیا پہ ہغہ پسی لمونخ صحیح کیڑی؟ کہ چا وکی نو راگرخول یی پکار دی اوکھ خنگہ؟

جواب: شیخینو تہ پہ بد رد ویونکی رافضی پسی لمونخ صحیح نہ دی پہ ہغہ پسی لمونخ مہ کوی کہ کری مو وی نو راگرخول یی پکار (۱) دی. فقط

دنو عمر هلک امامت کہ چیری ہغہ پہ قرأت کی غلطی کوی خنگہ دی؟ سوال: (۹۰۶) یو نو عمر بی ږیری اوبریتو هلک دیوجومات پہ امامت باندی مقرر سوی دی، ہغہ دقیام پہ حالت کی پہ بیباکی سرہ آسمان طرفتہ گوری اواکثرہ پہ خپل مصنوعی تجوید کی اللہ اکبر (نعوذ باللہ منہ) وایی، دجماعت اکثرہ ناخبرہ مسلمانان دہغہ امامت جائز گنی اوپہ ہغہ پسی لمونخ کوی، اوکم سری چی پہ ذکر سوی وجہی سرہ دہغہ اقتداء مکروہ گنی اوانکار باندی کوی اوپہ خپل کور کی یاپہ جومات کی دجمعی دلمونخ خخہ وروستہ یوازی لمونخ کولو تہ ترجیح کوی، دجماعت خلگ ہغہ گنہگار گنی اوترک تکلم وغیرہ ورسرہ کوی، دذکر سوی امام امامت، دمقتدیانو دافعل اودمنکر انکار جائزدی اوکھ خنگہ. اقتداء کونکی پرحق باندی دی یاہغہ خلگ خوک چی اقتداء نہ کوی؟

جواب: پہ درمختار کی دی: وکذا تکرہ خلف امرد وسفیہ ؑ اوپہ شامی کی دی: الظاهر انها تنزیہیۃ الخ حاصل دادی چی پہ امرد پسی لمونخ مکروہ تنزیہی یعنی خلاف اولی دی، لمونخ صحیح کیڑی، لیکن کہ چیری یوہ لمونخ ماتونکی غلطی دہغہ خخہ وسی نو لمونخ نہ صحیح کیڑی. (۲)

کم خلگ چی پہ ذکر سوی امرد (یعنی بی ږیری هلک) پسی لمونخ جائز گنی، اوکوی یی، ہغوی پرحق باندی دی، لمونخ پہ ہغہ پسی صحیح دی. البتہ داللہ پراول ہمزه باندی مدکول مفسد دصلوۃ دی، پہ داسی امام پسی لمونخ نہ صحیح کیڑی. (۳) لیکن کہ

= اولی من الانفراد لکن لاینال کماینال خلف تقی (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲).
(۱). ومبتدع لا یکفر بها الخ وان انکر بعض ما علم من الدین ضرورة کفر بها کقوله ان الله تعالى جسم کالاجسام وانکاره صفة الصديق فلا یصح الاقتداء به اصلا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر صدیقی

(۲). ردالمحتار باب الامامة مطلب فی امامة الامر د ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۳). اذا اراد الشروع فی الصلوة کبر ؑ بالحذف اذا مداحد الهمزین مفسد وتعمده کفر (الدر المختار علی

چیری هغه دامد پریږدی او الله اکبر په صحیح طریقی سره وایی یعنی بالحذف، نولمونځ صحیح دی، نوکه چیری دمډ کولو دانسبت ددغه امام طرفته صحیح وی بیا خو په دغه ذکر سوی امام پسی لمونځ پریښونکی پرحق باندی دی، په هغوی باندی طعن نسی کیدی، دامام دامردوالی په وجه سره جمعه پریښوول درست نه دی (۱). فقط

په ناست سړی پسی ډولار اقتداء درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۹۰۷) یوسړی دی، هغه په دی طریقی سره دلمونځ امامت کوی چی امام خو ناست وی اومقتدیان ولاړ اوسی.

جواب: ډولار سړی لمونځ په ناست پسی درست دی لکه څنگه چی په درمختار کی دی: وقائم بقاعد یرکع ویسجد لانه ﷺ صلی اخر صلاته قاعداً وهم قیام (۲) الخ نوکه چیری امام معذور وی چی دریدلی نه سی نوهغه ته په ناسته جمعه ورکول درست دی اوپه هغه پسی ددریدونکو لمونځ درست اوصحیح دی.

په غیر مقلد پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۰۸) کم سړی چی غیر مقلدوی لیکن ددین امامانو ته بدنه وایی په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: که چیری دهغه عقائد هم داهل سنت والجماعت موافق وی اوسلفو ته بدنه وایی نو لمونځ په هغه پسی صحیح (۳) دی.

څوک چی مړی ته غسل ورکوی دهغه امامت اوشاهدی درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۰۹)

کم سړی چی دمړو لمبولو کسب کوی په هغه پسی لمونځ کول اودهغه شاهی شرعاً جائز ده اوکه نه؟ که چیری جائز وی نو فتاویٰ خیریه والا چی دمړی لمبولونکی امامت ته مکروه ویلی او دهغه شاهی یی غیر معتبر لیکلی ده، دهغه به څه مطلب وی؟

جواب: مړی ته دغسل ورکولو داجرت اخستلو په جواز اوعدم جواز کی اختلاف دی. په درمختار کی دی: والافضل ان یغسل المیت مجاناً فان ابتغی الغسل الاجر جاز ان کان تمه غیره الخ وفيه تفصیل ذکره الشامی، وعبارة الفتح: ولا يجوز الاستیجار علی غسل المیت ویجوز علی الحمل والدفن واجازه بعضهم فی الغسل ایضاً (۴) شامی

= هامش در المختار فصل فی تالیف الصلوة ص ج ۱) ظفیر

(۱). کله چی دفاسق مبتدع په وجهی سره دجمعی پریښولو حکم نسته نو دامرد د امام کیدلو په وجهی سره به دجمعی پریښوول څنگه درست وی. صلی خلف فاسق اومبتدع نال فضل الجماعة (در مختار) افاد ان الصلاة خلفهما اولی من الانفراد الخ (رد المختار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمختار باب الامامة ص ۵۵۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۸). ظفیر

(۳). اوکه چیری بدرد ورته وایی نوددی په وجهی سره به هغه فاسق گرځول کیږی. سباب المسلم فسوق (الحديث) اودفاسق امامت مکروه تحریمی دی: وان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (رد المختار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

نو مجوزین قائل دجواز دامامت بلا کراہت او دقبول دشہادت دی او غیر مجوزین قائل دکراہت دامامت او عدم قبول دشاہدی دی. نو قول دصاحب دفتاویٰ خیری مطابقی یعنی قول پر عدم جواز باندی دی.

خوک چی مغلف طلاق ورکری بنخہ بغیر دحلالولو خخہ ساتی دہغہ امامت صحیح دی او کہ نہ؟ سوال: (۹۱۰) دجومات پیش امام خپلی بنخی ته دری خلور واره طلاق ورکری اود کور خخہ یی وایسته اوبیا یی بغیر دحلالولو خخہ په کورکی وساتله، په هغه پسی لمونځ جائز دی او که؟

جواب: دحلالولو خخہ بغیر دمطلقه ثلاثه ساتل او هغه بنخه جوړول حرام دی، دغه سړی فاسق اوزانی دی، په ده پسی لمونځ مکروه (۱) دی.

خوک چی دکپری آسونه جوړ کړی اودهغه تماشه خلکوته بنیې او پیسی گتې دہغه امامت جائز دی او که نه؟ سوال: (۹۱۱) یوسړی دکپری آسونه رقصوی اوتوپونه ورباندی وهی اوپه هغه باندی پیسی گتې، په هغه پسی لمونځ جائز دی او که نه؟

جواب: په هغه پسی لمونځ مکروه دی، دغه سړی فاسق اومبتدع (۲) دی.

دتعزیه پرست امامت خنکه دی؟ سوال: (۹۱۲) یوسړی دجومات امام تعزیه پرستی ډیره کوی اوخلگو ته هم دہغه ترغیب ورکوی اوخوک چی نذر اونیاز ورباندی اچوی هغه په خپل مصرف کی راولی. اویو تصویریی راوړی دی وایی چی داتصویر دامام حسین دی، دخلگو خخه روپی او پیسی اخلی اودهغه زیارت ورباندی کوی، په هغه پسی لمونځ جائز دی او که نه؟

جواب: دغه سړی فاسق اوبدعتی دی، دی امام جوړول حرام دی اوپه ده پسی لمونځ مکروه تحریمی دی. که چیری داسی سړی امام وی، نوکه چیری دی توبه ونه کارې نودی دامامت خخه معزوله کول پکار دی. (۳)

دنابینا حافظ امامت درست دی: سوال: (۹۱۳) یونابینا حافظ خوک چی قرآن شریف صحیح

(۴). ردالمحتار باب صلاة الجنائز ص ۸۰۴ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۱۹۹. ظفیر

(۱). ویکره امامة عبد الخ واعرابی الخ. اوفاسق الخ (درمختار) من الفاسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من یرتکب الكبائر کشارب الخمر والزانی واکل الربو اونحو ذالک (ردالمحتار باب الامامة. ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد واعرابی وفاسق واعمی ومبتدع (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامر دینه الخ بل مشی فی شرح المنیه علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

واپی اود شرعی مسائلو څخه په ښه ډول خبر دی، خو د تراویحو د ختم څخه علاوه پنځه وخته لمونځ اوجمعی وغیره کی د کلی خلگ دهغه د اقتداء څخه انکار کوی او وایی چی په نابینا پسی لمونځ درست نه دی. آیا په دغه حافظ پسی لمونځ درست دی او که نه؟

جواب: حافظ نابینا څوک چی د شرعی مسائلو څخه خبر دی. اوصالح اومحتاط دی نو دهغه په امامت کی هیڅ کراهت نسته، بی کراهته په هغه پسی لمونځ صحیح دی، بلکی په شامی کی یی تحقیق کړی دی چی د داسی نابینا امامت دهغه بینا څخه افضل دی په کم کی چی ذکر سوی صفتونه نه وی، په حدیث کی د حضرت عبد الله ابن امّ مکتوم رضی الله عنه چی نابینا صحابی وو، امام کیدل ثابت دی پخپله رسول الله صلی الله علیه و آله په سفر باندی د تللو وخت کی هغه دمذیني والاوو امام مقرر کړی وو. وکفی به حجة^(۱).

د گروې دمزکی څخه د فائده اخستونکی امامت څنگه دی؟ سوال: (۹۱۴) قاضی امام مسجد مزکه په گروې اخیستی ده او ددغه مزکی منافع خوری، دامنافع په سود کی داخلی دی او که نه؟ او په داسی سړی پسی اقتداء کول جائز دی او که نه؟

جواب: د گروې سوی مزکی نفع مرتهن ته اخستل صحیح نه دی ځکه چی په سود کی داخل دی اوداسی امام امام جوړول ممنوع دی لمونځ په هغه پسی که څه هم سره د کراهته اداء کیری لیکن هغه دائمی امام جوړول نه دی پکار. کذا فی الشامی^(۲).

د شیخ او سید په موجود کی کی بل سړی امام جوړیدی سی او که نه؟ او د تاجر امامت جائز دی او که نه؟ سوال: (۹۱۵) د شیخ اوسید په موجودگی کی بوډا امام جوړول څنگه دی او دوکاندار کم چی شریف او پرهیزگار دی هغه امامت کولی سی او که نه؟

جواب: لمونځ په ټولو پسی کیری د شیخ اوسید خاصوالی نسته. د شیخ اوسید لمونځ په غیر شیخ اوسید پسی کیری، امام ته دامامت لائق کیدل پکار دی. دنسب په دی کی څه قید نسته. کم سړی چی دلمانځه د مسائلو څخه خبر وی او پرهیزگار وی، هغه دامامت زیات حقدار دی، که سیدوی یادوکاندار وی، یا کسب والا وی، بوډا وی یا ځوان^(۳) وی.

چاته چی د قطری ناجوری وی دهغه امامت جائز دی او که نه؟ سوال: (۹۱۶) امام ته د قطری

(۱). قید کراهة امامة الاعمی فی المحيط وغیره بان لا یكون افضل القوم فان كان افضلهم فهو أولى لکن ورد فی الاعمی نص خاص هو استخلافه لابن ام مکتوم وعتبان علی المدينة وکانا اعمیین لانه لم یبق من الرجال من هو اصلح منهما (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) المراد به ان یرتکب الكبائر کشارب الخمر والزانی واکل الربا ونحو ذلك (ردالمحتار ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). والاحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفساداً (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

ناجوړی ده، بعضی وخت نیت مات کی او اودس وکړی او استنجاء صفا کړی کله چی دهغه څخه ښه سپری موجود وی نو دهغه دجواز امامت څه حکم دی؟

جواب: که چیری هغه شرعی معذور نه وی، کله کله ورته قطره راځی نوپه کم حالت کی چی هغه ته قطره نه راځی لمونځ په هغه پسی درست (۱) دی. فقط

دشکرانو دشی خوروونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۱۷) کم سپری چی د(زیارتونو) دشکرانو شیان خوری په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ او هغه دی قاضی جوړسی اوکه نه؟

جواب: داسی سپری کم چی دشریعت پایبند نه وی اوپه بدعاتو کی مبتلاوی اودشکرانی (نذر دشی) څخه پرهیز نه کوی هغه دامام جوړولو لائق نه دی (۲) او هغه دی قاضی هم جوړنه سی.

په افیونی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۹۱۸) کم سپری چی غیر متشرع دلمونځ روژی پایبند نه وی اوافیونی وی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په داسی امام پسی لمونځ مکروه دی، ولی چی هغه فاسق دی، اودفاسق امامت مکروه تحریمی (۳) دی.

دقاتل او دځمارگر امامت څنګه دی؟ سوال: (۹۱۹) یوسپری بل سپری په خپل لاس سره قتل کی یادبل چاپه ذریعه یی وژلی وو اودځمار عادی هم وو. خودخو ورځو څخه اوریدل کیږی چی ځمار وغیره یی پرینسول. داسی سپری دیوجومات امام جوړول اوپه هغه پسی لمونځ کول جائز دی اوکه مکروه؟

جواب: دامسلمه ده. التائب من الذنب کمن لا ذنب له. (مشکوٰۃ، باب الاستغفار والتوبة، فصل ثالث ص ۲۰۹. ظفیر) نوکله چی مرتکب دکبیری دګناه څخه توبه وکاري او فسق دهغه مرتفع (یعنی لیری) سو نو امامت دهغه بغیر دکراهته درست دی.

دسودی قرض اخیستونکی اووعدنه پوره کونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۲۰)

زیدقرض داری دی، اوقرض سره دسوده اوبغیر دسوده دواړه قسمه دی وعدی دهرقسم کوی، خو پوره والی دهیڅ یوه نه کیږی. په داسی صوره کی په زیدپسی لمونځ درست دی

(۱). ولاطاهر بمعذور هذا ان قارن الوضوء الحدث او طراً عليه بعده وصح لتوضا على الانقطاع. ايضاً ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۸. ظفیر

(۲). ويكره امامة عبد (الى قوله) ومبتدع اي صاحب بدعة (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة مطلب البدعة خمسة اقسام، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار) اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه الخ بل مشي في شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر.

اوکھ نہ؟

جواب: لمونخ پہ هغه پسی صحیح دی. لیکن کہ چیری سود قرض اخلی نو گنہگار دی پہ دی حالت کی لمونخ پہ هغه پسی مکروه (۱) دی.

چی پرچا باندی دزنا تهمت ولگول سی خو شاهد هیخوک نہ وی، دهغه امامت خنکھ دی،

سوال: (۹۲۱) زید پہ یوجومات کی امام دی، عامو خلگو دامشهوره کپیدہ چی زید ہندی سرہ زنا کپیدہ عین شادی ہیخوک نہ ورکوی دیو بل خخہ اوریدلی وایی. پہ دی صورت کی پہ زید پسی لمونخ کول درست دی اوکھ نہ؟ اوکمو خلگو چی تهمت لگولی دی دهغوی پہ بارہ کی خہ ارشاد دی؟

جواب: بغیر دخہ ثبوت خخہ پرزید باندی داسی تهمت لگول حرام اونا جائز دی تهمت لگونکی گنہگاران او عاصیان دی، هغوی دی توبہ وکابی (۲). اودزید امامت درست دی، بی تاملہ پہ هغه پسی لمونخ کوی.

پہ مشرک تعزیه پرست پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۹۲۲) مشرک تعزیه پرست،

جندہ پرست وغیرہ پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ اودبیحہ دهغه حلالہ ده اوکھ نہ، کله چی پہ بسم الله الله اکبر ویلو سرہ ذبحہ کوی؟

جواب: پہ حدیث شریف کی دی صَلُّوا خَلْفَ کُلِّ بَرٍّ وَفَاجِرٍ (الحدیث) لهذا تعزیه پرست چونکی کُلِّیَّة حَقِیقَةُ مشرکان نہ دی، ددی وجہ کہ چیری لمونخ پہ هغوی پسی وسو، نو وسو کہ خہ ہم احتیاط دادی چی ددغه لمونخ اعادہ وسی او حتی الوسع دی پہ هغوی پسی لمونخ ونہ (۳) سی. همدا حکم دهغوی دذبیحی دی چی حلالہ ده، خوا احتیاط پہ دی کی دی چی پہ هغوی باندی حلالی ونہ سی.

دزانی اولوطی امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۹۲۳) یوسری امام دی او هغه زنا ہم کوی اودهلکانو سرہ بدکارهم کوی، دهغه پہ بارہ کی خہ حکم دی، آیادهغه امامت جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: داسری کم چی زانی اولوطی وی دامامت قابل نہ دی فاسق او عاصی دی، کہ چیری هغه توبہ وکابی فَبِهَا، کنی هغه دی امام جوہ نہ سی حُکھ چی لمونخ پہ هغه پسی

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) المراد به من یرتکب الکبائر کشارب الخمر واکل الربا ونحو ذلک (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۲). القذف هولغة الرمی وشرما الرمی بالزنا وهو من الکبائر بالاجماع (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب حد القذف ص ۲۳۰ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۴۳). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد ُ (الی قوله) ومبتدع ای صاحب بدعة (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

مکروه (۱) دی۔

پہ عین پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ اوپہ مورزادہ نامرد اوعارضی کی فرق ستہ اوکھ نہ؟

سوال: (۹۲۴) پہ عین پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ اوپہ مورزادہ نامرد اوعارضی نامرد کی خہ فرق ستہ اوکھ نہ؟

جواب: پہ عین یعنی نامردہ سپی پسی بی کراہتہ لمونخ درست دی برابرہ خبرہ ده کہ هغه پیدائشی نامرد وی یاپہ وجہ دعارض (نامرد) سوی وی۔

امام چی خہ غواری وبل به یی کوی اوکھ دمقتدی دهدایت مطابق؟ او دغزلو اوریدلو والا

امامت مکروه دی اوکھ نہ؟ سوال: (۹۲۵) تابعداری مقتدی ته پکارده اوکھ امام ته۔ اوامام

چی کم قرأت غواری وایی به یی اوکھ دمقتدیانو دوینا مطابق به یی وایی۔ کہ چیری امام غزلی اوری یا ددروغو شاهی ورکوی نوپه هغه پسی لمونخ مکروه دی اوکھ نہ؟

جواب: پہ حدیث شریف کی دی: الامام ضامن، نو لمونخ دامام متبوع دی اومقتدیان دامام تابع دی اوپہ قرأت کی دی امام دمقتدیانو رعایت ساتی (۲)۔ کہ چیری امام غزلی اوری اوددروغو شاهی ورکوی، نوهغه فاسق دی، پہ هغه پسی لمونخ مکروه کیبری، خولمونخ صحیح کیبری خنگه چی په حدیث شریف کی دی۔ صلوا خلف کل بر وفاجر۔ او فقهاوو دالیکلی دی چی فاسق امام معزوله کول پکاردی۔ (۳) ولی چی په صالح امام پسی په لمونخ کولو کی زیات ثواب وی۔

دخلاف مسلک امام اقتداء: (۴) **سوال:** (۹۲۶) زید په جماعت کی شریک سو اودا معلومه

نه وه چی دامام مذهب خه دی، په لمانخه کی معلومه سوه چی دامام مذهب دزید خخه خلاف دی، نواوس زید لمونخ وکړی اوکھ لمونخ مات کړی؟

جواب: کہ چیری دزید مذهب مثلاً حنفی دی او دامام مذهب معلوم سو، چی شافعی دی یا مالکی دی، نودزید لمونخ په هغه پسی صحیح دی، دما تولو ضرورت نسته، بلکی دلمانخه ماتول په داسی حالت کی (۵) ممنوع دی۔

(۱)۔ واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقديمه (الی قوله) بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقديمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰)۔ ظفیر

(۲)۔ قال رسول الله ﷺ: اذا صلی احدکم للناس فیلخفف فان فیهم الضعیف والسمیم والكبیر واذا صلی لنفسه فلیطول ماشاء (رد المحتار عن الصحیحین باب الامامة ص ۵۲۷ ج ۱)۔ ظفیر

(۳)۔ واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقديمه (الی قوله) بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقديمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰)۔ ظفیر

(۴)۔ ددی مسئلی زیات تفصیل دفتاویٰ دار العلوم ددی دریمی ۳ حصی په پای کی درج سوی رساله کی وگورئ۔

(۵)۔ ان یقین المراعاة لم یکره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۶ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۳)۔

دمحتاط حافظ قرآن نابینا امامت درست دی: سوال: (۹۲۷) زید نابینا دی، خومحتاط او دلمانخہ اوروژی دمائلو خخہ پہ نسبت دنور قوم پہ بنہ ډول خبر دی، اودقرآن حافظ دی، اوقوم ددین پہ مسائلو پیژندلو اودقرآن شریف پہ ویلو کی دده خخہ کمتردی، پہ داسی صوره کی ددغه نابینا امام جوړول افضل دی اوکۀ نه؟

جواب: پہ داسی حالت کی دنابینا امام جوړول بنہ دی کما فی الشامی عن البحر قید کراهة امام الاعمی فی المحيط وغیره بان لایکون افضل القوم فان کان افضلهم فهو اولی (۱).

دهغه سری دامامت خہ حکم دی څوک چی بنځو ته دبی حیایی تلقین کوی: سوال: (۹۲۸)

زید امام جوړول څنگه دی دچاچی دالاندینی احوال دی. زید بنځی لمسوی اودبی حیایی طرف ته بی رابولی، اومسلمانانو ته بنکنځل کوی اودشریعت سپکاوی کوی، خہ حکم بی دی؟

جواب: دداسی مبتدعینو سره دصحبت اوورسره دکنبهنستو خخہ احتراز واجب او لازم دی اوهغه امام جوړول ممنوع او ناجائز دی هیڅکله هغه امام مه جوړوی ځکه چی فاسق امام جوړول حرام دی. (۲)

دمفسد صلوۀ غونډی غلطی کونکی امامت درست دی اوکۀ نه؟ سوال: (۹۲۹) کم سری چی

په لمانخہ کی داسی غلطی وکړی په کمی سره چی لمونځ فاسد سی په هغه پسی لمونځ صحیح دی اوکۀ نه؟ اوهغه امام جوړول څنگه دی؟

جواب: که چیری په لمانخہ کی داسی غلطی وکړی په کمی سره چی لمونځ فاسد سی نو په هغه پسی لمونځ صحیح نه دی. بنه په هرحال کی همدادی چی امام داسی سری جوړ سی څوک چی قرآن کریم صحیح وایی اودلمانخہ دمائلو خخہ خبر وی اوصالح اود شریعت پایبنده وی ولی چی په فاسق پسی لمونځ مکروه دی. اودقرآن کریم په غلط ویلو کی داتفصیل دی چی که چیری داسی غلطی وکړی کمه چی مفسد دصلوة وی نوهغه امام مه جوړوی په هغه پسی لمونځ صحیح نه دی، اوکۀ چیری داسی غلطی نه کوی کمه چی مفسد دصلوة وی نولمونځ صحیح کیږی خو بنه نه دی. (۳)

په بینک کی درویی ایښوونکی امامت: سوال: (۹۳۰) کم سری چی په بینک کی روپی

داخلوی دهغه امامت درست دی اوکۀ نه؟

(۱). رد المحتار باب الإمامة ص ۵۳۲ ج ۱. ظفیر

(۲). بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا (رد المحتار ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

[باقی]

جواب: دهغه امامت هم مکروه دی (۱). (خو په دی زمانه کی چی غلا، ډاکه عامه ده اود روپو دحفاظت ذریعه ماسوا دبینک څخه بله نسته. په بینک کی دحفاظت په غرض ایښوول درست دی اودهغه امامت هم درست دی. والله اعلم ظفیر)

بغیر پټکی امامت: سوال: (۹۳۱) مشهوره ده چی امام بی پټکی لمونځ ورکړی نومکروه کیږی. داصحیح ده اوکه غلطه ده؟

جواب: بغیر پټکی لمونځ نه مکروه کیږی لیکن په پټکی سره ښه اوافضل دی، ثواب ورسره زیاتیري (۲).

دقادیانی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۳۲) کم خلک چی دمرزا قادیانی مریدان وی یا هغه ښه گڼی دهغوی امامت جائز دی اوکه نه؟ په هغوی پسی دداء سوی لمونځ اعاده واجبه ده اوکه څنگه؟

جواب: جائز نه دی (۳).

کم سړی چی خلفاء ثلثه وو ته جاهل وایی هغه امام جوړول څنگه دی؟ سوال: (۸۳۳) بکر داوایی چی خلفاء ثلثه جاهلان وه هغوی به څه فیصله کوله، وغیره الفاظ وایی، دداسی سړی امامت څنگه دی؟

جواب: داسی عقیده لرونکی اونازیبا الفاظ ویونکی سخت عاصی اوفاسق دی اوظالم اوجاهل دی، دامامت قابل نه (۴) دی. والتفصیل فی الکتب.

(کم رافضی چی خلفاء ثلثه وو ته ښکونځل کوی هغه دبعضو فقهاوو په نزد کافر دی او فاسق بالاتفاق دی، نقل فی البزازیة عن الخلاصة ان الرافضی اذا کان یسب الشیخین ویلعنهما فهو کافر. ردالمحتار باب المرتد ص ۴۰۵ ج ۳. ظفیر).

په میلو کی دشریکیدونکی امامت درست دی او که نه ؟ سوال : (۹۳۴) یو سړی په میلو او

(۳). ولا غیر الاثنی به ای بالاثن علی الاصح (در مختار) ولكن الاحوط عدم الصحة (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۴ ج ۱ ط.س. ج ۱ ص ۵۸۱ ، مطلب فی الاثنی ظفیر).

(۱). وكذا تكره خلف امرء، در المختار (الی قوله) واكل الربا وتماهه فی (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱ ، ۵۲۲). ظفیر

(۲). والمستحب ان یصلی الرجل فی ثلثة اثواب ازار وقميص وعمامة ولوصلی فی ثوب واحد متوشحاً به جمیع بدن الخ جاز من غیر کراهة (غنية المستملی ص ۳۳۷). ظفیر

(۳). وان انكر بعض ما علم من الدين ضرورة كفر بها فلا یصح الاقتداء به اصلاً (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۴ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱). ظفیر

(۴). اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه (ای قوله) بل مشی فی شرح المنية علی ان كراهة تقديمه كراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

عرسونو کی شریکیری، قوالی اوڊولونه اوری اوپه جومات کی امامت هم کوی. آیاپه هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

په ږیره خبرلی پسی تراویح درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۳۵) یوسری ږیره خروی اود لمانځه اوروژی پایبندی نه کوی اوتراویح ورکوی آیاپه هغه پسی تراویح درست دی او که نه؟

جواب: (۱) په دغه سړی پسی لمونځ مکروه دی، اودشامی دتصریح څخه معلومیږی چی مکروه دی. داهم شامی تصریح فرمایله دی چی دداسی امام معزوله کول واجب دی. (۱)
(۲) دغه سړی فاسق دی اودفاسق امامت چی څنگه په فرائضو کی مکروه تحریمی دی په تراویحو کی هم مکروه دی.

دجومات بی حرمتی کونکی او ددروغو شاهی ورکونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۳۲) یوسری قاضی دی او هغه خپل آس دجومات په احاطه کی خروی، دهغه آس وقتاً فوقتاً دجومات په تالابو کی اوبه چنسی اودجومات په صحن کی متیازی اوخاشنه کوی. دمنع کولو باوجود هغه قاضی دمسلمانانو سره ضد کوی اونه منع کیږی دحرام او حلال مال په استعمالولو کی سره دخبرتیا دریغ نه کوی. په مقدماتو کی ددروغو شاهی ورکوی. داسی سړی دقاضی توب قابل دی اوکه نه؟ په ده پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟
جواب: دغه سړی فاسق دی، په ده پسی لمونځ مکروه تحریمی دی اومعزول کول ددی امام لازم دی، اودی دقاضی جوړولو لائق نه دی.

کم سړی چی دخپلی لور واده کولو ته تیار نه وی، دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۹۳۷) یو سړی دجومات امام دی، اودهغه لور بالغه ځوانه ده، هغه دهغې واده نه کوی، وایی چی زه به هیڅکله دانه واده کوم که څه هم دا دچا سره وتبستی هم. په ده پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په مشکوٰۃ شریف کی دابوسعید رضی الله عنه او ابن عباس رضی الله عنه څخه منقول دی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی: من ولد له من ولد فلیحسن اسمه وادبه واذا بلغ فلیزوجه فان بلغ

(۱). دجومات دبی حرمتی څخه حضور ﷺ سختی سره منع فرمایلی ده، یوامام یو وار قبلی طرف ته توکلی وه نوحضور ﷺ هغه ته د امامت څخه دلیری کولو حکم ورکوی. عن السائب بن خلاد - وهو رجل من أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم أن رجلاً أم قوماً فبصق في القبلة ورسول الله صلى الله عليه وسلم ينظر فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم حين فرغ: "لا يصلي لكم". فأراد بعد ذلك أن يصلي لهم فمنعوه وأخبروه بقول رسول الله صلى الله عليه وسلم فذكر ذلك لرسول الله صلى الله عليه وسلم فقال: نعم وحسبت أنه قال: "إنك أذيت الله ورسوله". رواه أبو داود (مشکوٰۃ باب المساجد فصل ثالث ص ۷۱) هم دغه رکم ددروغو پرشاهی باندی لوی وعیدونه راغلی دی. ظفیر الدین غفرله

ولم یزوجه فاصاب اثما فانما اثمہ علی ابیہ. (۱)

اوپہ بل روایت کی عمرؓ بن الخطابؓ اوانس بن مالکؓ در رسول اللہ ﷺ خخہ روایت کوی چی هغوی فرمایلی دی: په تورات کی لیکل سوی دی چی دچالور ددولسو کالو سوه او هغه دهغی نکاح ونه کړه، او هغه گناه ته ورسیده، نودغه گناه دهغی پریلار باندی ده. (۲) ددی احادیثو خخه معلومه سوه چی انجلی کله بالغه سی اود نکاح مناسب موقع پیداسی نو ضروری دی چی دهغه په واده کولو کی تاخیر ونه کړی. اوداسی اراده کول چی هیڅکله به ددی نکاح نه کوم، بددی اودخدای ﷻ اور رسول اللہ ﷺ د حکم خخه خلاف دی، پکارده چی ددی ارادی خخه منع سی اودهغی نکاح وکړی خاصکر دجومات امام ته دشریعت داتباع زیات خیال ساتل پکاردی اود بدخیال خخه توبه کول پکاردی، لمونځ په هغه پسی صحیح دی.

که خائن، بی لمانځه داخترانو امامت کوی نوڅه حکم دی؟ سوال: (۹۳۸) زید دپنځه وخته لمونځونو پایبنده او عادی نه دی شاید چی کله به یی کوی خودجودی حق دموروثیت په وجه داخترانو لمونځ ورکوی او غلط یی هم وایی اودینداره نه دی، په امانت کی خیانت کوی، نوپه داسی امام پسی لمونځ کول څنگه دی، اود داسی امام موقوف کول په لمانځه گذارو باندی واجب دی او که نه؟

جواب: په حدیث شریک کی دی صلوا خلف کل بر وفاجر، یعنی لمونځ کوی په هریو نیک اوبدپسی. داهل سنت والجماعت عقیده ده اود امام ابوحنیفهؒ مسلك دی چی لمونځ په فاجر اوفاسق پسی کیږی. البته په فاسق پسی لمونځ مکروه دی. لیکن که چیری په هغه پسی په لمونځ نه کولو کی فتنه وی نوپه هغه پسی یی کوی، فتنه مه پورته کوی. قال الله تعالى. والفتنة اشد من القتل. (۳)

څوک چی دناجائز زور خخه دخلاصیدلو کوشش کوی دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۹۳۹) دجومات پر امام باندی ددروغو یوه مقدمه ډگری سویده، مولوی صاحب دجومات امام دخپل عزت دخلاصولو دپاره په عدالت کی داعرض وکی چی زه ډگری سوو روپو داداء کولو خخه قاصریم. په دی صورت کی مولوی صاحب پسی لمونځ درست

(۱). مشکوة کتاب النکاح باب الولی فی النکاح ص ۲۷۱. ظفیر

(۲). عن عمر بن الخطاب و أنس بن مالك ، عن رسول الله ﷺ يقول : في التوراة مكتوب: من بلغت ابنته اثنتي عشرة سنة فلم يزوجها فأصاب إثمًا فإثم ذلك عليه، رواهما البخاري في شعب الإيمان (مشكوة باب الولی فی النکاح ص ۲۷۱). ظفیر

(۳). سورة البقرة ركوع ۲۴. ظفیر

دی اوکھ نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دی صلوا خلف کل بر وفاجر. لمونخ کوی په هرنیک اوبد پسی. نولمونخ په دغه امام پسی صحیح دی. دومره ده چی ددروغو شاهدی ورکوونکی وغیره پسی لمونخ مکروه دی، اودظلم خخه دخلاصیدلو دپاره دروغ ویل درست دی نو دغه سړی چی ترخو پوری مظلوم دی، فاسق به نه وی اوپه هغه پسی به لمونخ مکروه نه وی. (فقهاء لیکی الکذب مباح لاحیاء حقه ودفع الظلم عن نفسه. الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحه فصل فی البیع ص ۳۷۷ ج ۵ ظفیر).

دغیر مطلقه بڼی سره دنکاح تړونکی امامت جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۹۴۰) یوسړی چی دقاضی توب دوعده لرلو خخه علاوه دجومات امام هم دی، دیوداسی منکوحی چاته چی نه خپل خاوند طلاق ورکړی وو اونه بل خه ثبوت وو صرف دهغه دمور اوپلار په یوی پرچی لیکلو باندی چی: دضرورت په وخت به مور کومک درکړو، دبل سړی سره یی نکاح وروتړله. آیا داسی سړی خوک چی په مذهبی معاملاتو کی دومره خبرتیا نه لری یا دقصده داسی جرأت کوی اوبغیر دخه تحریک یا شاهی دثبوت خخه دشریعت داحکامو خخه داسی خلاف کوی نو آیا داسی سړی دامامت لائق دی؟

جواب: که چیری فی الواقع ذکرسوی امام دبل چا دمنکوحی نکاح دخاوند دطلاق خخه بغیر په قصد سره دبل سړی سره تړلی وی نودی فاسق دی، دکبیری مرتکب (۱) سو. لهذا په ده پسی لمونخ مکروه تحریمی دی اوداسی دامامت لائق نه دی ترخو پوری چی توبه ونه کاپی. (۲)

درشوت خور اودرواغجن دامامت خه حکم دی؟ سوال: (۹۴۱) زید دخپل وس تربیده پوری رشوت خور اوکذاب دی. دپنځه وخته لمونخ ډیر محافظ نه دی، بی وجهی یی پریریدی اوددین دبزرگانو په شان کی دبی ادبی کلمات وایی دهغه دامامت متعلق خه حکم دی؟

جواب: قال فی رد المحتار: وَأَمَّا الْفَاسِقُ فَقَدْ عَلَّلُوا كَرَاهَةَ تَقْدِيمِهِ بِأَنَّهُ لَا يُهْتَمُّ لِأَمْرِ دِينِهِ، وَبِأَنَّهُ فِي تَقْدِيمِهِ لِلْإِمَامَةِ تَعْظِيمُهُ، وَقَدْ وَجَبَ عَلَيْهِمْ إِهَانَتُهُ شَرْعًا، وَلَا يَخْفَى أَنَّهُ إِذَا كَانَ أَعْلَمَ مِنْ غَيْرِهِ لَا تَزُولُ الْعِلَّةُ، فَإِنَّهُ لَا يُؤْمَنُ أَنْ يُصَلِّيَ بِهِمْ بِغَيْرِ طَهَارَةٍ فَهُوَ كَالْمُبْتَدِعِ تُكْرَهُ إِمَامَتُهُ بِكُلِّ حَالٍ بَلْ مَشَى فِي شَرْحِ الْمَنِيَةِ عَلَى أَنَّ كَرَاهَةَ تَقْدِيمِهِ كَرَاهَةَ تَحْرِيمٍ لِمَا ذَكَرْنَا وَقَالَ لِذَا لَمْ يَجِزِ الصَّلَاةُ خَلْفَهُ أَصْلًا عِنْدَ مَالِكٍ وَرَوَايَةٌ عَنْ (۳) أَحْمَدٍ. جلد اول

(۱). واما نکاح منکوحه الغیر ومعتدته الخ لم یقل احد بجوازه (ردالمحتار باب المهر ص ۴۸۲ ج ۲). ظفیر

(۲). اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه الخ. واجب علیهم اهانتہ شرعاً (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

شامی ص ۳۷۲. باب الإمامة (معلومه سوه چی دده امامت مکروه تحریمی دی، ظفیر).

داستاد په موجود کی کی دشا کرد امامت درست دی: سوال: (۹۴۲) چی دامام زوی نابالغ او دمحلّی خلگ دهغه دپلار دوفات خخه وروسته بل خوک امام جوړ کړی اودغه هلك ددين علم دزده کولو دپاره ولاړسی، بیا علم حاصل کړی بیرته راسی اوهغه امام ثاني ډیر کبیره گناهونه کړی وی اوخلگو هغه معزوله کی خو ولانه پی لمونځ به یی ورکوی. اوس خلگ غواړی چی په وجه داستحقاق داول اوفسق دثانی امام معزوله سوی، هغه معزول کړی او (دغه صاحب علم) هلك خپل امام جوړکی. که چیری معزول ووايي چی داهلك زما شاگرد دی، چی زماپر خای ودربړی اولمونځ ورکوی نودده لمونځ به جائزه وی. داڅنگه ده که چیری معزول ددی عالم هلك خخه څه شرعی مسائل زده کړل نودده شاگرد جوړیدی سی اوکه نه؟

جواب: قوم ته اختیاردی چی دوهم امام معزول کړی اودمخکی امام زوی کم چی اوس بالغ سوی دی او اوس عالم دی، امام جوړ کړی، په دی کی په قوم باندی هیڅ مؤاخذه نسته بلکی داکار ددوی شرعاً مستحسن دی، ددغه هلك استحقاق که څه هم دپلار دامام کیدو په وجهی سره نه دی لیکن دعلم په وجه قوم دی امام جوړولی سی (۱). اود معزول هغه قول غلط دی. اودچا خخه چی شرعی مسائل زده سی هغه استاذ دی.

دزانی اوبدعتی امامت جائزه دی: سوال: (۹۴۳) دجومات امام عرس ته تلل اوپه قبر باندی طواف کول اوشرکیه کلمات حلال گڼی په دی وجه لمونځ گذار ځینی ناراضه دی. آیا دداسی سړی امام جوړول جائزدی اوکه نه؟ اوددغه امام یوه مشرکه ښځه غیرمنکوحه هم ساتلی ده.

جواب: دبی تحقیقه خبری خو اعتبار نسته لیکن په عرس وغیره کی شریکیدل اوپه قبر باندی طواف کول اومچول حرام اوبدعتی کارونه دی خصوصاً دقبر طواف کول کفر دی ځکه چی داعبادت خاص دبیت الله سره مخصوص دی، لهذا دلمانځه گذارو ناراضی په خای اوپه موقعه ده، په دی حالت کی هغه امام جوړول جائز نه دی اوپه هغه پسی به لمونځ نه صحیح کیږی (۲).

(۳). ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

(۱). والاحق بالامامة تقدیما بل نصبا الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷) ظفیر

(۲). ولا یمسح القبر ولا یقبله فان ذلك من عادة النصارى الخ (عالمگیری کتاب الکراهیة الباب السادس ص ۳۲۲ ج ۵، ط. م. ج ۵ ص ۳۵۱) اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمة الخ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمة =

چی خوک بزه حلالوی دهغه امامت: سوال: (۹۴۴) یوسری دجومات امام دی اودلمونځ دمسائلو څخه خبر دی لیکن بزه وغیره حلالوی. بعضی خلگ دهغه په امامت پسی دذابح کیدلو په وجه اعتراض کوی، دداسی امام امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: ذابح کیدل دیوسری مانع دهغه دامام کیدلو نه دی (۱) دامامت دپاره زیات حقدار اعلم باحکام الصلوة دی کمافی کتب الفقه. نوکله چی ذکر سوی سړی دلمونځ اوروژی دمسائلو څخه خبر دی نوامامت دهغه جائز دی بلکی دهغه څخه زیات اعلم که نه وی نو افضل اوبنه دی، اودابح کیدل دهغه موجب دکراحت دامامت نه دی. دامامت په کراحت کی چی فقهاوو کم اسباب شمار کړی دی په هغه کی ذابح کیدل چانه دی لیکلی.

دتاجر عالم اوحافظ امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۹۴۵) چی خوک عالم یا حافظ دتجارت کسب کوی، نوآیا په هغه پسی به لمونځ صحیح کیږی؟

جواب: دغه عالم یا حافظ دتجارت کاسب لمونځ ورکولی سی اولمونځ په هغه پسی صحیح دی. په فرض لمونځ اوجمعه ټولو کی هغه امام کیدی سی (۲).

په فقیر پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۴۶) یو لوستی سړی دی. لمونځ هم کوی، دفقیر قوم څخه دی اوحیوان حلالوی اودسرسیایي اوزکوة مال خوری اودجومات خدمت هم کوی اوددی ځای خلگ دنامه مسلمانان دی. اکثره دهندوانو رواجونه کوی. که چیری په دغه سړی پسی هغه خلگ لمونځ کوی نوجائز دی اوکه نه؟

جواب: په دغه سړی پسی لمونځ درست دی ورکوی اودغه جاهلان دی پوهوی چی کرار کرار دکفارو رواجونه (۳) پریږدی.

چاچی په شیعہ گانو کی واده کړی وی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۴۷) کم سړی چی په شیعہ گانو کی واده کړی وی په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: که چیری هغه سنی وی اومبتدع اوفاسق نه وی نولمونځ په هغه پسی کیږی.

دمرثیه خوان تعزی والا امامت څنگه دی؟ سوال: (۹۴۸) خوک چی په محرم کی دتعزیی مخ ته کښینی اومرثیه خوانی کوی په هغه پسی دسنيانو لمونځ درست دی اوکه نه؟

= کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامت ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۱). ځکه چی ذبح جائز ده، برابره خبره که په اجرت وی اوکه بغیر اجرت، لهذا داپیشه درسته سوه. ویجوز الاستیجار علی الذکاة لانه المقصود منها قطع الاوداج دون افاتة الروح الخ (عالمگیری مصری کتاب الاجارة باب سادس متفرقات ص ۴۳۸ ج ۴، ط. م. ج ۴ ص ۴۵۴). ظفیر.

(۲). تجارت جائز کسب دی. ارشاد ربانی دی احل الله البیع وحرم الربوا (بقره. ۳۸). ظفیر

(۳). والاحق بالامامة الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

جواب: په هغه پسی لمونځ مکروه دی. داسی فاسق او مبتدع دی امام جوړنه سی (۱).
صرف دښځی په وینا باندی چی څوک نکاح وتړی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال:
 (۹۴۹) که چیری یوسړی دښځی په قسمی بیان سره چی زه کونډه یم، دتحقیق کولو څخه
 بغیر نکاح وتړی نوپه هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟
جواب: درست دی. (ځکه چی په دی سلسله کی دښځی په بیان باندی اعتماد کول جائز
 دی. ظفیر) (۲)

دسود قرض اخستونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۵۰) کم سړی چی امام وی،
 هغه دخپل نور کار یعنی تجارت وغیره دپاره پیسی په سود باندی اخلی اوکار کوی په
 هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: په سود باندی قرض اخستونکی دحدیث موافق دلعت مستحق او فاسق دی، او
 دفاسق امامت مکروه تحریمی دی، کما حققه فی الشامی (۳). باب الامامة جلد اول. فقط
دفاضل لمونځ په مضمول پسی درست دی: سوال: (۹۵۱) که چیری په دوو کسانو کی ذاتی
 نقیض وی نو دمفضول لمونځ په فاضل پسی کیږی اوکه نه؟

جواب: لمونځ صحیح دی او داعادی (راگرځولو) ضرورت یی نسته.
دامامت حق چاته حاصل دی؟ سوال: (۹۵۳) که چیری یو سړی په یوجومات باندی خپل
 حق ثابتوی اووایی چی داوو کالو څخه داجومات زما په قبضه کی دی، زماپلار او ورور
 به په دی جومات کی لمونځ ورکوی، دهغوی څخه وروسته زه لمونځ ورکوم. لهذا زما
 څخه ماسوا هیچاته په دی جومات کی حق نسته. نوپه دی جومات کی واقعی ددی امام
 حق دی، اوپه دی امام پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: دامام مقررول دجومات دبانی په اختیار کی دی یا دمحلې دخلگو په اختیار کی
 دی. دیوامام دورااث هیڅ حق نسته اوکه چیری هغه بانی نه وی نو دادعوی دهغه غلطه
 ده چی زما پلار یاورور په دی جومات کی امام پاته سوی دی. البته که چیری دمحلې
 خلگ دهغه په امامت باندی راضی وی او هغه د امامت لائق وی نو دهغه امامت صحیح

(۱). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة وهی اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول لا یکفر بها (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر.

(۲). وحل نکاح من قالت طلقنی زوجنی وانقضت عدتی اوکنت امة لفلان واعتقنی ان وقع فی قلبه صدقها (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحة فصل فی البیع ص ۳۷۱ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۴۲۰). ظفیر

(۳). وكذا تكره خلف امرد الخ واکل الربوا ونما ومرار متصنع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

دی اولمونځ ورپسی (۱) درست دی. فقط

دفتنی اچونکی امامت جائز دی اوکۀ نه؟ سوال: (۹۵۳) داسی مفسد سپری څوک چی په مسلمانانو کی جگړی جوړوی او غلطی مسئلہ بنیسی، امام جوړول یی جائز دی اوکۀ نه؟
جواب: داسی مفسد دی امام جوړ نه سی (۲).

څوک چی نه مقلدوی اونه غیر مقلد دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۹۵۴) زید ځانته حنفی وایی، اوبعضی وخت دغیر مقلدو سره سی اودفاتحه خلف الامام اودغیر مقلدو دپیرو مسائلو معتقد دی. غرض داچی نه پوره حنفی دی اونه پوره غیر مقلد دی اودلسو ۱۰ اتو ۸ کالو راهیسی دهغه په کورکی یوځوان هلك اوسپری دهغه بنځه ددغه هلك څخه پرده نه کوی اوخلگ یی دهغه سره متهم کوی، داسی سپری امام جوړول جائز دی اوکۀ نه؟

جواب: دغه سپری دامام جوړولو لائق نه دی، دی دي امام مقرر نه سی (۳). فقط
ددرواغن امامت درست دی اوکۀ نه؟ سوال: (۹۵۵) یو سپری ځانته مولوی وایی، او وایی چی زه حاجی یم. په تحقیق سره معلومه سوه چی ده هیڅکله هم حج نه دی کړی، کله چی دی دجومات په نوم سره چنده وصولوی، اوخوری یی. ددی کارونو څخه توبه کنبل هم وغوښتل سوه ورڅخه، لیکن بیا هم منع نه سو، اوخلگوته وایی چی په ما پسی لمونځ په جمعه کوی، آیا په داسی سپری پسی لمونځ صحیح دی؟

جواب: داسی سپری کم چی په دینی کارونو کی صریح دروغ وایی یاپه دهوکی ورکولو سره دجومات په نوم باندی چنده وصولوی اوپخپله یی خوری فاسق او کذاب دی، په هغه پسی دجمع اوپنځه وخته لمونځ مکروه دی یعنی لمونځ کیږی خوداسی سپری عمداً امام جوړول نه دی پکار (۴). فقط

دمسائلو څخه دناخبره غیر دیندار امامت څنگه دی؟ سوال: (۹۵۶) یوسپری زموږ په جومات

(۱). ولاية الاذان والاقامة لباني المسجد مطلقا وكذا الامامة لو عدلا (درمختار) وفي الاشباه اولاد الباني وعشيرته اولی من غیرهم اهو سیجی فی الوقف ان القوم اذا عينوا مؤذنا واماما وكان اصلح مما نصبه الباني فهو اولی (رد المحتار ص ۳۷۲ ج ۱ باب الاذان، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۰). ظفیر

(۲). ځکه چی دی فاسق سو اودفاسق امامت مکروه دی ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) لعل المراد به من یرتکب الكبائر کشارب الخمر والزانی واکل الربوا ونحو ذالك (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۴). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل المراد به من یرتکب الكبائر کشارب الخمر والزانی واکل الربوا ونحو ذالك (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

کی امام مقرر دی لیکن خہ دیندار سپی نہ دی اونه داودس اولمونخ اوامامت دمائلو
 خخہ پوره خبر دی اونه قرآن کریم صحیح وایی اوپہ لمونخ کی پہ امیر اوغریب کی فرق
 کوی یعنی دامیرانو پہ انتظار کی ناوخته کوی اوغریبان سپک گنی اودتمباکو دوکان هم
 کوی پہ دی وجه جامی یی هم خرابی وی. نوداسی سپی امام جوړول درست دی اوکۀ نہ؟
جواب: پہ حدیث شریف کی دی صلوا خلف کل بر وفاجر، الحدیث. (۱) یعنی پہ هر نیک او
 بد پسې لمونخ کوی اودفقهاوو دتصریحاتو خخہ معلومیږی چی پہ هر نیک او بد پسې
 لمونخ کیږی لیکن دامامت دپاره ښه هغه سپی دی، څوک چی دلمانخه دمائلو خخہ خبر
 وی او قرآن شریف صحیح وایی، دشرعی منہیاتو خخہ منع اوسی، اومتقی او پرهیزگار
 وی (۲). نو حتی الوسع داسی امام مقرر کی، اوترخو پوری چی داسی څوک وه نه وینی په
 همدی موجوده امام پسې لمونخ کوی ځکه چی لمونخ په ده پسې هم صحیح کیږی، او کم
 افعال اواقوال چی دشریعت خخہ خلاف دده خخہ صادر سوی وی دهغه خخہ توبه باندی
 وکاربئ. فقط

کم امام چی جاهلانه جواب ورکوی دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۹۵۷) کله چی موزید
 ته سهار داخبره وکړه چی ماښام تا دروازه ولی خلاصه نه کړه، نوزید په درد کی جواب
 راکی چی لمونخ کول په جومات کی منحصر نه دی کورکی به دی کړی وای. اوچی کله
 موزید ته هغه حدیث ووايه په کم کی چی دا ارشاد دی چی رسول الله ﷺ فرمایلی دی
 چی که چیری ماته دخپل امت خیال نه وای نومابه حکم کړی وای چی کم خلگ سره
 دتندرست والی په جومات کی لمونخ نه کوی اوپه کورونو کی لمونخ کوی دهغوی
 کورونو ته اور ولگوی، زید وویل چی داسی حدیثونه ډیر دی زه یی نه اورم! په داسی
 سپی پسې لمونخ کول درست دی اوکۀ نه؟

جواب: دزید جواب جاهلانه دی، داسی سپی دامام جوړولو لائق نه دی، که چیری هغه
 توبه ونه کربی نولمونخ ورپسې مه کوی. (۳)

دخود غرضه امام امامت څنگه دی؟ سوال: (۹۵۸) دزید کار چی په چا کیږی، دهغه خاطر
 ساتی اوچی په چا یی کار نه کیږی (یعنی فائده یی نه وی ورته) دهغه سره حسد کوی. په
 داسی سپی پسې لمونخ کول څنگه دی؟

(۱). غنیة المستملی ص ۳۵۱. ظفیر

(۲). والحق بالامامة تقدیما بل نصبا لاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة
 وحفظه قدر فرض (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۳). التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰة باب التوبة ص ۲۰۲). ظفیر

جواب: داسی سړی هم دامام جوړولو لائق نه دی (۱).

دزانی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۵۹) دجومات یوامام دیوسړی منکوحه بنځه وتښتوله اودهغې سره یی زنا وکړه او ولد الزنا هم ځینی پیداسو. په همدی بنا باندی خلک هغه پیر بد اومکروه گڼی. داسی سړی ته امامت کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی ولوأم قوماً وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه اولانهم احق منه بالامامة کره له ذلك تحريماً لحديث ابي داود لايقبل الله صلوة من تقدم قوماً وهم له کارهون. الخ. (۲) ددی عبارت څخه واضحه ده چی په صوره مسئوله کی دی بدکارزانی سړی ته امام کیدل مکروه تحریمی دی اودده هیڅ حق په امامت کی نسته.

چاچی شیعہ ته خپله لور ورواده کړه دهغه دامامت څه حکم دی؟ سوال: (۹۶۰) زید حنفی خپله لور په قصد سره شیعہ ته واده کړیده اودشیعہ گانو په مجلسونو کی شریکیري دهغه دامامت څه حکم دی؟

جواب: داکار دهغه بد دی. اودروافضو په مجلسونو کی شاملیدل درفض علامه ده، داسی سړی امام جوړول نه دی (۳) پکار.

دفاتحه خلف الامام په قائل پسی لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟ سوال: (۹۶۱) کم سړی چی په امام پسی دفاتحی ویلو قائل وی په هغه پسی حنفیانو ته شرعاً لمونځ کول ممنوع دی نو اکثره داحنافو علماء اوصوفیاء کرام څوک چی دقرآئت خلف الامام قائل وه، دهغوی اقتداء هم جائز وه اوکه نه؟

جواب: په امام پسی فاتحه شوافع هم وایی اوضروری یی گڼی، دهغوی اقتداء هیڅ حنفی نه منع کوی، جگړه ټوله پرتقلیدنه کولو باندی ده، چونکی تقلید نه کونکی ډله، یاداسی ووايه چی دامامانو تقلید کونکو ته دمشرک خطاب ورکونکی ډلی، په اعتبار دعقائدو

(۱). امام ته متقی، دیندار کیدل پکار دی. والحق بالامامة تقدیماً بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة (درمختار) کذا فی الدراية وعبرة الکافی وغيره الاعلم بالسنة اولی الا ان يطعن علیه فی دینه لان الناس لا يرغبون فی الاقتداء به (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۱۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر
(۳). ویکره امامة عبد ۛ وفاسق (درمختار) فاسق من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من یرتکب الكبائر کشارب الخمر والزانی واکل الربا ونحو ذلك الخ وفي المعراج قالی اصحابنا لا ینبغی ان یقتدی بالفاسق ۛ اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامر دینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانة شرعاً الخ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

سره داهل سنت والجماعت دطریقے خخه لیری په نظر راحی اوپه ټولو سلفو صالحینو خصوصاً پیرامام همام ابوحنیفه رحمۃ اللہ علیہ باندی څوک چی په بشارت د: والسابقون الاولون من المهاجرین والانصار والذین اتبعوهم باحسان، الآیة کی یقیناً داخل دی په هغوی باندی طعن کول یی خپل دین جوړ کړی دی. په دی وجه علماء احناف احوط گنی چی غیر مقلد دی امام جوړ نه سی. کاشکی که دغه سړی شافعی سوی وای او قرآنۀ خلف الامام یی کولی اوپه خپل ځان مجتهد گنلو سره په خطا کی نه پریوتلی نوهیڅ اعتراض او احتراز به نه وای. (۱) فقط

دتعزیه لرونکی بدعتی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۲۲) یوسړی بدعتی دی اوتعزیه لرونکی دی اودا سړی دهغه بزی غوښه کمه چی پرقبر باندی (دمنی په طور) حلالیری بی تکلفه خوری، داسی سړی دجومات امام جوړ کړو اوکه نه؟ اوپه هغه پسی به لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟

جواب: داسی بدعتی تعزیه پرست امام جوړول درست نه دی. ولی چی په هغه پسی لمونځ کول مکروه تحریمی دی اوپه شامی کی دی چی دفاسق په امام جوړولو کی دهغه تعظیم کیږی اوتعظیم دفاسق حرام دی او ظاهره ده، چی بدعتی فاسق دی (۲). فقط

صرف په اوبو سره داستنجا کونکی امامت څنگه دی؟ سوال: (۹۲۳) که چیری یوسړی په لوټه سره اودس نه وچوی بلکی صرف په اوبو سره استنجا وهی دهغه دامامت څه حکم دی؟

جواب: امامت دهغه صحیح دی. دفقهی په کتابونو کی دی چی صرف په اوبو یا صرف په لوټی سره په استنجا کولو سره هم داستنجا سنت حاصلیری لیکن افضل اوبه دادی چی په لوټی او اوبو دواړو سره استنجا ووهی، په شامی کی دی: ثم اعلم ان الجمع بین الماء والحجر افضل ویلیه فی الفضل الاقتصار علی الماء ویلیه الاقتصار علی الحجر وتحصیل السنة بالکل الخ (۳). فقط

دقاش (یوقسم دپانو لوبه) کونکی امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۹۲۴) که چیری دجومات امام دقاش کونکو سره ناست اوسی یا دلوبی طریقہ ورته ښی نوڅه حکم دی،

(۱). زاد ابن ملک ومخالف کشافعی لکن فی وتر البحر ان تیقن المراعاة لم یکره (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲) ظفیر.

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع ای صاحب بدعة (درمختار) واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامر دینه الخ وقد وجب اهانتته شرعا الخ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر.

(۳). ردالمحتار فصل فی الاستنجا ص ۳۱۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۳۸. ظفیر.

او امامت دهغه څنگه دی؟

جواب: په درمختار کی دی وکړه تحريماً اللعب بالنرد وکذا الشطرنج، (۱) الخ. نوکله چی دشطرنج لوبه حرامه سوه نودهغه تعلیم ورکول اوښوول ښکاره ده چی حرام دی او ددغه لوبیدونکو سره کښېنستل اوورته کتل هم حرام دی. پس امامت دهغه مکروه دی (۲).

د فحش ښو او نقال امامت درست دی او که نه؟ سوال: (۹۲۵) زید همیشه فحش عشیات وایی بلکی کله په جومات کی دننه هم فحش الفاظ استعمالوی، اوښکنخل هم کوی او غیبت کوی او دنورو لمونځ گزارو دلمانځه دنیت نقلونه کوی چی په هغه سره لمونځ گزارو ته په لمانځه کی خدا ورځی، اوبعضی وخت په لمانځه کی خاندی. آیا داسې د امامت قابل دی او که نه؟

جواب: لمونځ په هغه پسی اداء کیږی لقوله ﷺ صلوا خلف کا بر وفاجر. لیکن په امامت سره اولی اوالیق هغه سړی دی چی داعلم اواقراً کیدلو سره صالح اومتقی وی. ولی چی په فاسق پسی لمونځ که څه هم صحیح دی خومکروه تحریمی دی. اوپه شامی کی دی چی فاسق امام مقررول ممنوع دی ولی چی په امام جوړولو کی دهغه تعظیم دی اوتعظیم د فاسق ممنوع (۳) دی. فقط

د بدعتی د امامت څه حکم دی؟ سوال: (۹۲۲) کم سړی چی بالکل جاهل وی اوقرآن مجید ماسوا دیوڅو سورتونو څخه پوره نسی ویلی، اوقبر پرستی ښه گڼی. رسول الله ﷺ ته عالم الغیب اوحافظ اوناظر وایی، بلکی علی الاعلان وایی چی په الله ﷻ اورسول ﷺ کی هیڅ تمیز (یعنی فرق) نسته. په نڅا، رقص وغیره کی شاملیږی، دی امام جوړول جائز دی او که څه حکم دی؟

جواب: داسی سړی د امام جوړولو لائق نه دی، امام جوړول دده حرام دی او د امامت څخه معزله کول دده لازم دی. ټولو مسلمانانو ته پکاردی چی اتفاق دی وکړی اودی د امامت (۴) څخه لیری کړی. اویو بل عالم اوصالح اومتقی دی امام جوړ کړی. فقط

(۱). الدر المختار علی هامش رد المحتار کتاب الحظر والاباحه فصل فی البیع ص ۳۴۷ ج ۵، ط.س. ج ۱ ص ۳۹۴. ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰) ظفیر.

(۳). واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتّم لامردینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانة شرعاً ولا یخفی انه اذا کان اعلم من غیره لا تزول العلة فانه لایؤمن ان یصلی بهم بغیر طهارة فهو کالمبتدع تکره امامته بکل حال، بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا قال ولذا لم تجز الصلاة خلفه اصلاً عند مالک وروایة عن احمد (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰) ظفیر

دیریری خربلی امامت جائز دی اوکھ نه؟ سوال: (۹۲۷) کم مسلمانان چي ډیره خروی یا دیو موتی څخه کم یی لنډوی په هغوی پسی لمونځ جائز دی، اوکھ نه؟

جواب: کم مسلمانان چي ډیره خروی یا دیو موت څخه کم یی لنډوی هغوی فاسقان دی، په هغوی پسی لمونځ مکروه دی (۱).

دهندو تهذيب اختيارونکی امامت: سوال: (۹۲۸) که چیری یو مسلمان دهندوانو داسی نوکری کوی چي هندوان دعبادت دپاره دبت ځای ته رسوی اوخپل شکل دهندوانو په شان ساتی، دپاره ددی چي هندوان یی دنوکری څخه لیری نه کړی په داسی سړی پسی لمونځ جائز دی اوکھ نه؟

جواب: کم مسلمان چي داسی کار کوی هغه فاسق دی اوسخت گنهگاردی، اودا کار ښه گڼونکی هم فاسق دی، لائق دامام جوړولو نه دی. (۲) فقط

دتعزیه لرونکی اوتورو نکرزو لگونکی امامت: سوال: (۹۲۹) په تعزیه لرونکی او تور خضاب لگونکی پسی دلمانځه څه حکم دی؟

جواب: تعزیه لرونکی فاسق دی په هغه پسی لمونځ مکروه کیږی اوتور خضاب ته بعضو فقهاوو جائز فرمایلی دی اوبعضو مکروه. اوهمدا (قول) صحیح (۳) دی. لهذا دتور خضاب لگونکی امام جوړول ښه نه دی که څه هم لمونځ پسی صحیح کیږی.

دچاپه کورکی چي غلط رسمونه کیږی اوهغوی یی نه منع کوی دهغوی امامت: سوال:

(۹۷۰) دډیرو خلکو کره په واده اوبنادی کی دکور ښځی ډولکی ډغوی، سندری وایی، اودنورو کورونو ښځی ورکره راسی اوپه یوځای سندری وایی، دهغوی نارینه هغوی ددی کارڅخه نه منع کوی په هغوی پسی لمونځ کول څنگه دی ډیرخلگ دصفر دمياشتی اولنی ديارلس ورځی، دوولسم، او دریم، او ديارلسم، او اتم، او اتلسم، او اته ویشتم

(۴). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ای صاحب بدعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) وکراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ولاباس بنتف الثیب واخذ اطراف اللحية والسنة فيها القبضه الخ ولذا قال یحرم علی الرجل قطع لحيته (الدر المختار علی هامش ردالمحتار. کتاب الحظر والاباحة ص ۳۵۹ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۴۰۷). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) وکراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار ص ۵۲۳ ج ۱ باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ویستحب للرجل خضاب شعره ولحیته ولو فی غیر حرب فی الاصح والاصح انه ﷺ والصلوة لم یفعله ویکره بالسواد وقیل لا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الحظر والاباحة باب فی البیع ص ۳۷۲ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۴۲۲). ظفیر

تاریخ سپیره (بد) گئی، پہ دی تاریخونو کی واده بنادی نہ کوی. پہ داسی خلگو پسی دلمانخہ خہ حکم دی؟

جواب: کم خلگ چي خپلی نبخی دذکر سوو کارونو خخہ نہ منع کوی هغوی گنهگاردی دهغو امام جوړول بنه نہ دی که خه هم لمونخ پسی صحیح کیږی. اوکم خلگ چي ذکر سوی تاریخونه سپیره گئی اوپه دغه تاریخونو کی نکاح وغیره نہ کوی دابی اصله خبره ده ټولی ورخی اوتاریخونه مبارک دی اوداسی بده عقیده لرونکی دامام جوړولو لائق نہ دی (۱). فقط

دبدکار اوفاسق امامت مکروه تحریمی دی: سوال: (۹۷۱) څوک چي ولد الزنا وی، فاسق وی، اودهلکانو سره په ناجائزکار کی نیول سوی وی. بدعتی جاهل وی، دجومات آمدن یی پخپله خوړلی وی وغیره. دداسی سړی دامامت خه حکم دی؟

جواب: دغه سړی دکم چي دغه افعال دی کم چي په سوال کی ذکر سوی دی، فاسق دی، لائق دامام جوړولو نہ دی، په فاسق پسی لمونخ مکروه تحریمی اوتعظیم دفاسق حرام دی بلکی هغه واجب الاهانة دی، لهذا فاسق دی امام جوړ نہ سی خصوصاً دائمی امام دی هیڅکله داسی سړی مقرر نہ سی (۲). فقط

دپلار په قرض کی مجبوراً دسود اداء کونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۷۲) زما والد خه مزکه دگرو (هندو) سره گرو کړی وه، والد می وفات سو، اوزما سره روپی دهغه (مزکی) دخلاصولو دپاره نسته اومجبوره یم، اومجبوراً سود ورکوم، پرما باندی خه مؤاخذه سته اوکه نه؟ اوپه ما پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟

جواب: چونکی ته مجبوره یی په دی وجه باندی مؤاخذه نسته اولمونخ په تا پسی بغیر دکراهته صحیح (۳) دی. فقط

دده ویش ۲۲ کلن کوسه امامت مکروه دی اوکه نه؟ سوال: (۹۷۳) یوسړی عاقل بالغ دشلو ۲۰ دوه ویشو ۲۲ کالو عمر والا، دمسايلو وغیره خخه هم بنه خبرداردی، لیکن لا تراوسه یی ږیره اوبریتونه راوتلی نه دی، دهغه دامامت درست دی اوکه نه؟ یو سړی وایی چي دده اذان او اقامت هم درست نہ دی، دده شمار په نبخو کی دی، دصحاح سته په احادیثو کی مذکور دی چي که تر ږیر عمر پوری دچا ږیره بریت را ونه

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) وکراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (ردالمحتار ص ۵۲۳ ج ۱ باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰) ظفیر.

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) وکراهة تقدیمه (ردالمحتار ص ۵۲۳ ج ۱ باب الامامة). ظفیر.

(۳). الضرورات تبیح المحذورات (الاشباه والنظائر ص). ظفیر.

وزی نو دامامت قابل کیدی نه سی. یایی خه حد مقرر دی. بینوا توجروا
جواب: ددغه سری قول غلط دی. په بی ږیری، بی بریتو سری پسی کله چی دهغه عمرشل
 ۲۰ دوه ویشیت ۲۲ کاله وی اوهغه دلمانخه دمائلو خخه هم خبر وی، لمونخ بغیر
 کراهنه درست دی. په شامی اول جلد ص ۳۷۸ باب الامامة کی دی: **سُئِلَ الْعَلَمَةُ الشَّيْخُ**
عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عِيسَى الْمُرْشِدِيُّ عَنْ شَخْصٍ بَلَغَ مِنْ السِّنِّ عَشْرِينَ سَنَةً وَتَجَاوَزَ حَدَّ الْإِنْبَاتِ وَلَمْ يَنْبُتْ
عِذَارُهُ إِلَى أَنْ قَالَ: فَهَلْ حُكِّمَتْهُ فِي الْإِمَامَةِ كَالرِّجَالِ الْكَامِلِينَ أَمْ لَا أَجَابَ: **سُئِلَ الْعَلَمَةُ الشَّيْخُ أَحْمَدُ بْنُ**
يُونُسَ (رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ) عَنْ مِثْلِ هَذِهِ الْمَسْأَلَةِ فَأَجَابَ بِالْجَوَابِ مِنْ غَيْرِ كَرَاهَةٍ وَنَاهِيَةٍ بِهِ قَدْوَةً. (۱) فقط

څوک چی دمائلو خخه ناخبره وی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۷۴) که
 چیری امام داسی سری وی څوک چی دلمانخه داحکامو خخه پوره خبر نه وی بلکی
 دلمانخه مفسدات هم نه پیژنی، که چیری دهغه په موجودگی کی بل سری لمونخ ورکی
 نودامام موصوف لمونخ گذاروته داویل چی زما داجازی خخه بغیر لمونخ نه سو صحیح
 خه حکم لری، اویه داسی سری پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟
جواب: داقول چی زما اجازه نه وه، لهذا لمونخ نه سو صحیح، (۲) غلط دی. اودلمونخ
 دامامت دپاره اعلم بمسائل الصلوة زیات ښه او حقدار دی لیکن لمونخ په غیر عالم پسی
 هم صحیح دی په دی شرط چی دهغه خخه څه کار دلمونخ ماتونکی صادر سوی نه وی.
 (۳) فقط

دجاسره چی ملوټ وی دهغه اقتداء درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۹۷۵) کریم اوگلو دوه
 هلکان وه کریم دگلو سره اغلام وکی نودکریم لمونخ په گلو پسی څوک چی دمسجد امام
 دی جائز دی اوکه نه؟
جواب: دکریم لمونخ په گلو پسی صحیح دی.

دپټکی والاوو لمونخ په بی پټکی امام پسی صحیح دی اوکه نه؟ سوال: (۹۷۶) اگر مقتدیان
 همه یا بعض بعمامة و امام بی عمامه یا بالعکس نماز گذارند ، در وی چی نقص افتد؟

(۱). ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۵ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲ . ظفیر
 (۲). واعلم أن صاحب البيت ومثله إمام المسجد الراتب أولى بالإمامة من غيره مطلقاً إلا أن يكون معه سلطان أو
 قاض فيقدم عليه لعموم ولايتهما، وصرح الحدادي بتقديم الوالي على الراتب (الدر المختار على هامش
 ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر
 (۳). والحق بالإمامة تقدماً بل نصباً الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة
 الخ (ايضاً ص ۵۲۰). ظفیر.

بینوا بالاحادیث الصحيحة تؤجروا بالنعماء العظيمة .

جواب: در آن نماز، هیچ نقص نیست در هر دو صورت. لحديث: اوکلکم یجد ثوبین (۱)، وفي شرح المنية والمستحب ان یصلی الرجل فی ثلاثة اثار، وقمیص وعمامة، ولو صلی فی ثوب واحد متوشحا به جمیع بدنه كما یفعله القصار فی المقصرة جاز من غیر کراهة مع تیسیر وجود الطاهر الزاید ولكن فیہ ترك الاستحباب الخ ص ۳۳۷. فقط والله اعلم.

دخائن اوفاسق امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۹۷۷) دداسی سپی امامت دچا دولت الزنا کیدلو یقین چی کامل وی، فاسق فاجر جاهل بدعتی هم وی اوپہ عدالت کی خائن هم ثابت سوی وی امامت بی جائز دی اوکھ نہ؟

جواب: دداسی ولد الزنا امامت دچاچی حال هغه دی کم چی په سوال کی درج دی مکروه دی اوچونکی علاوه دولت الزنا کیدلو خخه هغه فاسق هم دی، نودده امامت مکروه تحریمی دی اوداسی امام لائق دی دمغزول کولو، لکه چی علامه شامی تحریر فرمایلی دی: واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقديمه بانه لایهتم لامر دینه وبان فی تقديمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتہ شرعاً الخ (۲) ص ۴۱۴ مصری، جلد اول شامی، وفي الدر المختار وولد الزنا الخ قوله وولد الزنا اذ لیس له اب یربیه ویود به ویعلمه فیغلب علیه الجهل بحر او لنفرة الناس عنه. شامی (۳) ص ۴۱۵ جلد ۱. فقط

دبدعتی په امامت کی یی چی کم لمونځ وکی آیا دهغه اعاده ضروری ده؟ سوال: (۹۷۸) حضرت اقدس مولانا اشرف علی صاحب لیکنلی دی چی په بدعتی پسی لمونځ کیږی. داعادی ضرورت یی نسته، خو حضرت مولانا رشید احمد صاحب نور الله مرقده مکروه تحریمی واجب الاعاده تحریر فرمایلی دی. لهذا داختلف راتلو په صورت کی دی خه طرز عمل اختیار سی؟

جواب: په درمختار کی دی: وفي النهر عن المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة (۴) اوپه شامی کی دی: قوله نال فضل الجماعة افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد لکن لا ینال کما ینال خلف تقی ورع (۴) الخ. ددی عبارت خخه واضحه کیږی چی

(۱). دا حدیث په دار قطنی کی دی حواله یی مخکی تیره سویده. ددی سلسلی نور هم ډیر حدیثونه دی، وگوری مشکوة باب الستر ص ۷۲. ظفیر.

(۲). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۳). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۴). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

په بدعتی پسی لمونځ صحیح کیری بلکی دیوازی لمونځ کولو څخه ښه دی. باقی چونکی په بدعتی بدعتی کی فرق وی. بعضی بدعات دکفر اوشرک حد ته رسیدلی وی، که چیری په داسی بدعتی پسی لمونځ وکړی نودهغه راڅرځول ضروری دی، همدا صورت دتطبیق کیدی سی، یا چاچی داعادی حکم ورکړی دی، هغه به احتیاط وی، یا اختلاف روایات. اویا په بدعت فی العقیده کی هم ددرجاتو تفاوت دی ترڅو پوری چی دامعلومه نه وی چی دهغه عقیده دکفر حدته رسیدلی ده ترهغه وخته پوری به په هغه پسی دلمانځه دفساد حکم نسی کو کیدلی. کذا فی الدر المختار (۱). فقط

څوک چی په هندوستان کی جمعه جائز نه ګڼی دهغه دجمعی امامت درست دی اوکه نه؟

سوال: (۹۷۹) یوسړی دی دجومات امام دی. داعقیده یی ده چی په هندوستان کی جمعه نه صحیح کیری په دی وجه چی دبادشاه اودهغه دنائب شرط مفقود دی. اودتولو لمونځ گذارو داعقیده ده، چی جمعه کیری. نودلمونځ گذارو دجمعی لمونځ په داسی امام پسی کیری اوکه نه؟

جواب: صحیح داده چی دهندوستان په ښارو کی جمع صحیح ده. دمسلمان بادشاه شرط فقهاوو لیکلی دی چی (۲) ساقط دی. نو دذکر سوی امام عقیده غلطه ده اودهغه په داسی عقیده لرلو سره په جمعه کی څه فرق نه راځی ولی چی داعقیده دهغه غلطه ده. لهذا ددغه مقتدیانو کم چی دجمعی دلمانځه دفرضیت قائل دی په امام مذکور پسی لمونځ صحیح دی. فقط

ددروغو څخه دتوبه کولو څخه وروسته امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۸۰) زید به خلګو ته دروغ ویل اودهوکه بازی به یی کوله، خواوس هغه توبه وکښله، اوخلګو هغه امام کړی دی. آیا په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دی. التائب من الذنب کم لاذنب له (۳). نودتوبی څخه وروسته په هغه پسی لمونځ بی کراهته درست دی.

دکسب کر سندر غاړی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۸۱) په مطرب یعنی دم پسی اقتداء جائز ده اوکه نه؟ یعنی مراشی خوانده (مدحه خوان) که چیری امامت کوی نو شرعاً جائز دی اوکه نه؟

(۱). وان انکر بعض ماعلم من الدین ضرورة کفر بها الخ فلا یصح الاقتداء به اصلاً (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱). ظفیر

(۲). فلو الولاة کفار ایجوز للمسلمین اقامة الجمعة (رد المحتار باب الجمعة ص ۷۵۴ ج ۱). ظفیر

(۳). مشکوة باب التوبه والاستغفار ص ۲۰۲ فصل ثالث. ظفیر

جواب: کہ چیری هغه دخیلی حرامی پیشی غناء او مزامیرو خخه توبه کنبلی وی، نوپه هغه پسی لمونځ بی کراهنه درست دی کنی مکروه (۱) دی.

درقص اوسرود خخه دتوبه گونکی امامت درست دی: سوال: (۹۸۲) دجومات یوامام دی اکثر رقص اوسرود ته ځی، که چیری داسی سړی توبه وکارې نوپه هغه پسی لمونځ کول به دکراحت خخه خالی وی او که نه؟

جواب: امام مذکور فاسق دی اوپه فاسق پسی لمونځ مکروه دی. که چیری هغه توبه وکارې نوکراحت به لیری سی. لان التائب من الذنب کمن لاذنب له (۲). فقط

دغلط ویونکی امامت درست دی او که نه؟ سوال: (۹۸۳) زید دیوجومات امام دی، هغه حافظ نه دی، حرکتونه دومره اوږدوی، چی الف او واو هم په ښه شان ښکاره کیږی او دان پرځای چی انا راسی نومعنی به یې بدله سی، دیضربون پرځای صفا یدربون وایی، تَطْلُعُ یی یووار تَطْلُی ووايه. په ث او ص او س کی ډیر کم فرق کوی او ددوی ددرست کولو کوشش نه کوی. په داسی سړی پسی په لمانځه کی څه کراحت سته او که نه؟

جواب: په دغه رکم قرآن کریم ویونکی پسی په لمونځ کولو کی دلمانځه دفساد اندیښنه ده، لهذا دی امام جوړول نه دی پکار، بل یوڅوک صحیح ویونکی دی امام مقرر سی (۳). فقط

داجرت اخستونکی امامت جائز دی او که نه؟ سوال: (۹۸۴) کم سړی چی محض داجرت په کموالی زیاتوالی باندی لمونځ ورکوی دهغه امامت څنگه دی؟

جواب: دامامت داجرت اخستلو پرجواز باندی فتویٰ ده، ددی دپاره په هغه باندی هیڅ اعتراض سته (۴). فقط

دغیر مقلد امامت جائز دی او که نه؟ سوال: (۹۸۵) اگر غیر مقلد امام شود درین حالت مذهب حنفیه اقتداء نماز کند روا باشد یا نه؟

جواب: فقهاء تصریح فرموده اند که اگر مخالف مذهب امام شود پس اگر مراعات خلاف کند نماز خلف اوصحیح است واگرمراعات خلاف نه کند پس اگرمرتکب مفسدصلوة شود

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) ولعل المراد به ای بالفاسق من یرتکب الکبائر کشارب الخمر والزانی واکل الربا ونحو ذلک (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۲). مشکوة باب التوبه والاستغفار فصل ثالث ص ۲۰۲. ظفیر

(۳). ولاغیر الا لثغ به ای بالالغ علی الاصح الخ فلا یؤم الا مثله ولا تصح صلاته اذا امکنه الاقتداء بمن یحسنه (درمختار باب الامامة ط.س. ج ۱ ص ۵۸۱ - ۵۸۲). ظفیر

(۴). ویفتی بصحتها (ای الاجارة) لتعلیم القرآن والفقہ والامامة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاجارة الفاسدة ص ۴۲ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۵۵). ظفیر

نماز خلف اودرست نیست (۱) و اگر مرتکب مفسد نه شود مکروه است، قال فی الدر المختار وکذا تکره خلف امرأ سفیه الی ان قال ومخالف کشافعی لکن فی وتر البحران تیقن المراعات لم یکره اوعدمها لم یصح وان شک کره (۲). وتفصیله فی الشامی. بهر حال احتیاط در ترک اقتداء است خصوصاً وقتی که امام غیر مقلد باشد که از ارتکاب مفسدات و مکروهات امن نیست. فقط

دانگیرزانو داشیزانو لمونخ اوامامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۸۲) دانگیرزانو داشیزانو_خوک چی ډوډی پخوی، دخنزیر غوښه پخول اوخوړل پکښی وی، اوشراب تقسیموی، کله چی داخلگ داسی کار کوی نوددوی لمونخ وغیره قبلیری اوکه نه؟ (۲) که چیری په دوی کی یو سړی دلمانځه ورکولو قابل وی نودهغه لمونخ جائز دی اوکه نه؟

جواب: (۱) چونکی دغه خلگ په اسلام کی داخل دی، ددی وجه لمونخ او روژه ددوی قبول دی، دگناه څخه دی توبه کارې. (۲) امام جوړول داسی سړی مکروه دی لیکن لمونخ ورپسی دکراحت سره درست (۳) دی. فقط

ددین بزرگانو ته دکافر ویونکی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۸۷) کم سړی چی ددین حضراتو بزرگانوته کافر وایی اوخوک چی ورته کافر نه وایی هغه ته هم کافر وایی نو په هغه پسی لمونخ درست دی اوکه نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دی من عادی لی ولیاً فقد اذنته بالحرب (۴) اوکما قال ﷺ. یعنی چاچی زما ددوست اوولی سره دښمنی وکړه، هغه ته زه دخپل جنگ خبرداری ورکوم. یعنی دهغه مقابله زما سره ده. نو ښکاره ده چی دکم مردود مقابله دالله ﷻ سره وی دهغه ټیکانه چیری ده ماسوا دجهنم څخه. وقال ﷺ سباب المسلم فسوق وقتاله کفر الحدیث (۵). نوپه داسی مردود پسی خوک چی دربانی عالمانو او اولیاء الله توهین کوی

(۱). وزاد ابن ملك ومخالف کشافعی لکن فی وتر البحران تیقن المراعاة لم یکره اوعدمها لم یصح وان شک کره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۴). مشکوة باب ذکر الله عز وجل ص ۱۹۷. ظفیر

(۵). مشکوة باب حفظ اللسان والغیبة والشتیم ص ۴۱۱. ظفیر

او هغوی ته کافر وایی لمونځ درست نه دی. (۱) فقط

د حقیر اورسوا امامت درست دی او که نه؟ سوال: (۹۸۸) زید درپه در ډوډی غواړی اوپه اجرت باندی سړی هم لمبوی او بنځه یی بی پردی گرځی، داسی سړی امامت کولی سی او که نه؟

جواب: لمونځ خوپه هغه پسی کیږی لیکن دداسی سړی امامت دنورو لائق امامت صالحانو سړیو په موجودوالی کی ښه نه دی (۲). فقط

دمتهم امامت: سوال: (۹۸۹) یوسړی حافظ قرآن دی خوپه هغه باندی یوڅو الزامات لگول کیږی چی دهغه په کورکی دغیر مذهب بی نکاح بنځه ده لیکن حافظ صاحب ورسره نکاح کول ښکاره کوی اومسلمانون یی هم ظاهروی څوکامل ثبوت یی نسته. دهغه امامت صحیح دی او که نه؟

جواب: چونکی پرمسلمان باندی ښه گمان کول پکاردی اوبدگمانی پکار نه ده قال الله تعالی: ان بعض الظن اثم (۳). لهذا کله چی دغه امام صاحب ددې ښځی مسلمان کیدل، اوپه نکاح کول بیانوی، نوپه دې باندی اعتبار کول پکار دی، اودگناه الزام دی پر دغه امام صاحب باندی نه لگول کیږی، اوامامت دهغه صحیح دی. فقط

په حیلی او بهانی سره د سود اخستونکی امامت: سوال: (۹۹۰) نامداره په احسان علی سره دځای مرشد آباد قاضی اوپیش امام دی. پنځه شپږ کاله وسوه چی مسمی احسان علی دتحریری تمسک داسنادو په ذریعی سره په دی طریقی سوداخیستل شروع کړل چی اسناد یی دخپل لمسی اوزوی په نوم لیکل شروع کړل اودبعضو بعضو څخه یی سودهم وصول کی. چی پوښتنه ځینی وسوه نوجواب یی ورکی چی زه دانه کوم بلکی زما هلکان داسی کوی. داحیله تش په نامه ده. احسان علی دامام کیدلو قابل دی او که نه؟

جواب: مسمی احسان علی په دی صورة کی لائق دامام جوړولو نه دی، که چیری هغه تائب نه سی نومعزول دی سی اوبل صالح امام دی مقرر سی (۴). فقط

دقانونی کاروایی کونکی امامت: سوال: (۹۹۱) حکیم محمد فخر عالم متبع دشریعت اود لمانځه روزی پایبند دی، مولوی او حافظ هم دی، چونکه حکیم محمد فخرعالم څه موده

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل قال فی شرح المنیة کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۲). ولو أم قوما وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فیہ اولانهم احق بالامامة منه کره له ذالك تحریما لحديث ابی داود الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر.

(۳). سورة الحجرات: ۲. ظفیر

(۴). وكذا تكره خلف امرء الخ واکل الربا (درمختار باب الإمامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر.

دزراعت اوتیکه داری کارهم وکی چی دهغه په وجهی سره مقروض سو. اول یی څه جائیداد خرڅ کی او قرض یی اداء کی لیکن کله چی په دی باندی هم اداء کیدل ناممکن وگهل سوه نودخپلو مخالفینو دبیری څخه یی خپل جائیداد په عدالت کی پیش کړی او انسامونټ سو. نو دحکیم محمد فخر عالم دامامت په باره کی څه حکم دی؟

جواب: دحکیم محمد فخر عالم امامت درست دی او دانسامونټ حقیقت بنده ته (یعنی ماته) معلوم نه دی، که چیری دا دڅه معصیت ته متضمن نه وی اودحقدارو حقونه تلف سوی نه وی نوپه دی وجهی سره څه کراهت دهغه په امامت کی نسته. فقط

دچاچی پیره نه وی راغلی دهغه امامت: سوال: (۹۹۲) دچاچی عمر درویش کاله وی او او پیره او بریت یی اوس راوتل شروع سوی وی، دهغه امامت جائز دی او که نه؟

جواب: لمونځ په هغه پسی صحیح دی. کذا فی الشامی وغیره. (۱) فقط

دیو سړی په بی وجهی ناراضگی سره په امامت باندی څه اثر نه کیری: سوال: (۹۹۳) دیو

مولوی سره دیو سړی جگړه سوی وه دامعلومه نه ده چی ملامتیا دچاوه اوس هغه مولوی دمحلې په جومات کی امام سوی دی دهغه په امامت باندی دمحلې ټول خلگ خوشحاله دی صرف هغه سړی دکم سره چی جگړه سوی وه ناراضه دی. اوریدلی مودی چی په دغه امام پسی لمونځ نه صحیح کیږی؟

جواب: که چیری سبب ددغه سړی دناراضگی دامام څه قصور نه وی اوپه امام کی څه شرعی نقص نه وی نوددغه سړی دناراضگی اعتبار نسته، لمونځ په دغه امام پسی بی کراهته صحیح (۲) دی. فقط

دناجائزی جرمانی کونکی امامت: سوال: (۹۹۴) یو مسلمان یوه (غیر مسلمه) موچی بنځه

مسلمانانه کړه او دهغې سره یی نکاح وکړه، په دی خبره یو سړی چی نوم یی قاضی وزیر شاه دی هغه دکورنۍ څخه جلا کی او اوبه یی ورباندی بند کړی اونکاح ته یی ناجائز وایی او وزیر شاه دټیکس اوجرمانی پنځه روپی هم ورڅخه واخستی. دداسی سړی دامامت شرعاً څه حکم دی په هغه پسی لمونځ صحیح کیږی او که نه؟

(۱). مَبْلُ الْعَلَامَةُ النِّحَ عَنْ شَخْصٍ بَلَغَ مِنَ السِّنِّ عَشْرِينَ سَنَةً وَتَجَاوَزَ حَدَّ الْإِنْبَاتِ وَلَمْ يَنْبُتْ عَذَارَةٌ، فَهَلْ يُخْرَجُ بِذَلِكَ

عَنْ حَدِّ الْأُمْرَدِيَّةِ، وَخُصُوصاً قَدْ نَبَتْ لَهُ شَعْرَاتٌ فِي ذَنْفِهِ تَوْذُنُ بَانِهِ لَيْسَ مِنْ مُسْتَدِيرِي اللَّحَى فَهَلْ حُكِمَ فِي الْإِمَامَةِ

كَالرِّجَالِ الْكَامِلِينَ أَمْ لَا؟ (فاجاب بالجواز) (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۲). فَانْ اخْتَلَفُوا اعْتَبَرُوا أَكْثَرَهُمْ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۸ - ۵۵۹). ظفیر

جواب: دوزیر شاہ دامعاملہ کمہ چی ہغہ ددغہ مسلمان اونوی مسلمان (نبئی) سرہ وکړہ اوہغہ یی دکورنی څخہ جلا کی دشریعت څخہ خلاف ده، اوحرامہ اونا جائزہ ده او مسلمانیدل ددغہ نومسلمی اونکاح ورسره کول شرعاً درست دی اوصحیح دی. دقاضی مذکور دی ته ناجائز ویل غلط دی اوسخت جہالت دی او ټیکس اوجرمانہ اخستل یی حرام اوباطل (۱) دی. داسی سړی دامامت قابل نه دی په هغہ پسی لمونځ مکروه کیږی او دهغہ دامامت څخہ معزولہ کول ضروری دی. (۲) فقط

دزانی امامت: سوال: (۹۹۵) یوسړی دمسجد امام دیوزمیندار لور وتبستوله. اودهغی سره یی نکاح وکړه اوخپله مخکنی بنځه یی قتل کړه. څه موده وروسته ذکرسوی امام یوه انجلۍ ناواده سوی وتبستوله اوبل ځای ته یی بوتله. وروسته دهغی وارثانو انجلۍ دهغہ څخہ جلا کړه اوپه بل ځای کی یی په نکاح ورکړه. اوس بیا دکلی یوڅو مسلمانانو دغه سړی خپل امام جوړکړی دی، په داسی صورت کی هغه امام جوړول پکاردی اوکه نه؟

جواب: که چیری ذکرسوی امام دخپلو افعالو اومعاصی وو څخہ توبه نه وی کنبلی امام جوړول یی مکروه تحریمی دی اولمونځ په هغه پسی مکروه (۳) دی. اوکه چیری هغه توبه کنبلی وی نوگناه دهغه معاف ده اوامامت دهغه درست دی. بحکم التائب من الذنب کمن لاذنب له (۴). فقط

دډمو بنځو ددعوت خوړونکی امام جوړول درست دی اوکه نه؟ سوال: (۹۹۲) کم سړی چی دبی حیایی دکسب کارو بنځو دعوت خوری نوہغه امام مقررول څنگه دی؟

جواب: مکروه دی (۵). فقط

دباغبان امامت درست دی: سوال: (۹۹۷) یوسړی پرهیزگار اوصاحب علم دجومات امام دی، خو یوڅو ورځی باغوانی یی هم کړیده نوہغه دامامت څخہ معزول کیدی سی اوکه نه؟

جواب: دباغوانی په وجهی سره معزول کیدی نه سی. فقط

(۱). لا باخذ المال فی المذهب بحر وفيه عن البزازیة وقيل يجوز معناه ان يمسكه مدة لينزجر ثم يعيده له الخ وفي المجتبى انه كان في ابتداء الاسلام ثم نسخ (در مختار) والحاصل ان المذهب عدم التعزير باخذ المال (رد المحتار باب التعزير مطلب في التعزير باخذ المال ص ۲۴۲ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۲۱). ظفیر

(۲). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار) بل مشى في شرح المنية ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۳). ويكره امامة عبد الخ من الفسق وهو الخروج عن الاستقامة ولعل المراد به من يرتكب الكبائر كشارب الخمر والزاني الخ (رد المحتار باب الجماعة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۴). مشكوة باب الاستغفار والتوبة ص ۲۰۲. ظفیر

(۵). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (در مختار باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

دبواسيرو عارضی والا امامت: سوال: (۹۹۸) بنده ته دبواسيرو ناجوړی ده چی په مخرج باندی هروخت لونډوالی وی چونکی مخرج دنظر څخه غائب دی. ددی دپاره معلومه نه ده چی یو وخت دموادو بهیدل کیږی اوکه نه؟ نوپه دی صورت کی به معذور گنل کیږی اوکه نه؟ اوامامت به یی درست وی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی ثم المراد بالخروج من السبيلين مجرد الظهور (۱). ددی څخه معلومه سوه چی پرمخرج باندی هروخت دلونډوالی موجودوالی دمعذور جوړیدلو دپاره کافی دی ولی چی په مخرج باندی دلونډوالی ظهور ناقض (داودس ماتوونکی) دی، دسیلان ضرورت په دی کی نسته. دسیلان شرط په غیر سبیلین کی دی او عند الحنفیه معذور دظاهر امام نسی جوړیدی. ولا طاهر بمعذور (۲). فقط

دحيواناتو څرونکی فقیر امامت: سوال: (۹۹۹) دفقیر قوم یوسړی دی، په جومات کی اوسیرې اوامامت کوی او حیوان هم څروی اودهغه ښځه دایی توب کوی اودا سړی سرسایه هم اخلی، په داسی حالت کی دهغه امامت جائز دی اوکه نه؟

جواب: لمونځ په دغه سړی پسې کیږی. دحيواناتو څرولو په وجهی سره یاپه دی وجهی سره چی دهغه ښځه دایی توب کوی دهغه په امامت کی هېڅ کراهت نسته لیکن امام ته دامام په معاوضه کی سرسایه اودقربانی څرمن ورکول اوهغه ته یی اخستل درست نه دی. اوکه چیری دهغه دغربت اومحتاج کیدلو په وجه بعضی (حصه) دالله دپاره دهغه دامامت دخيال څخه بغیر ورکول سی نو گنجائش سته. فقط

دکم امام څخه چی زړه صفاء نه وی په هغه پسې لمونځ جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۰۰) زید دمسلمانانو دجماعت په مخکی دا اقرار وکی چی زما زړه دجومات امام ته صفانه دی په داسی حالت کی به دزید لمونځ په دغه امام پسې کیږی اوکه نه؟

جواب: دزید لمونځ په دغه امام پسې صحیح دی. فقط

دغیر مقلد اقتداء درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۱۰۰۱) زموږ په علاقه کی یو مولوی زمیندار دی اوهم هغه لمونځ ورکوی لیکن ددی عقیدې والادی چی دی مولود شریف کولو او ددین دبزرگانو زیارت کولو اویولسمه اونذر او نیاز کولو ته بدعت وایی. او دآمین (بالجهر) اورفع الیدین کولو خلگو ته ترغیب ورکوی اوداخترانو لمونځ په دوولسو تکبیرونو سره ورکوی په داسی سړی پسې داهل سنت والجماعت لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار مطلب نواقض الوضوء ص ۱۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۱۳۵. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۸. ظفیر

جواب: دمیلا د شریف محفل منعقد کول او یو لسمه وغیره مروجہ رسمونه کول بدعت دی، ددی څخه پرہیز کول پکاردی. اورفع الیدین اودوولس تکبیرونه په اخترونو کی ویل دامام شافعی مذهب دی، حنفیہ رفع یدینو ته سنت نه وایی، بلکی دهغوی په مذهب کی ماسوا دتکبیر تحریمه څخه بل په ہیڅ وخت کی رفع یدین نسته اوتکبیرات زوائد په هر یوه رکعات کی دری دری دی. په درمختار کی دی: وهی ثلث تکبیرات فی کل رکعة ولو زاد تابعه الی ستنة عشر لانه مأثور (۱) الخ.

نو حنفیہ وو ته رفع یدین کول نه دی پکار اوزیات تکبیرونه په اخترونو کی دری دری کیدل پکاردی اوباقی رسمونه دمحفل میلا د وغیره ترک کول پکاردی، اصلی حقیقت دادی. دغه زمیندار مولوی صاحب غالباً غیر مقلد دی چی درفع یدین ترغیب ورکوی. دهغه خبره منل نه دی پکار، اوهغه امام جوړول هم نه دی پکار. (۲)

مشتبه اوبدنام امام جوړول څنگه دی؟ سوال: (۱۰۰۲) کم امام چی یوازی اوسیری اواکثره بی ږیری هلکان دهغه سره په یوازی والی کی پیدا سوی وی اودهغه په باره کی په محلی کی دبدچلنی شهرت هم وی نولمونځ ورپسی بی کراهنه درست دی اوکه نه؟ دبل نیک سړی په موجودگی کی کم چی عفیف (یعنی پاک لمنی) دی، دغه سړی لمونځ ورکولو ته پریښوول پکاردی اوکه نه؟

جواب: په داسی حالت کی دغه امام ته لمونځ ورکول مکروه دی ولی چی دمقتدیانو کراهنه دهغه دامامت څخه دامام دخرابی په وجهی سره دی. لهذا داسی امام ته لمونځ ورکول نه دی پکار. قال فی الدر المختار ولوام قوماً وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه اولانهم احق بالامامة کره له ذلك تحریماً لحديث ابی داود لا یقبل الله صلوة من تقدم قوماً وهم له کارهون (۳). الخ

دبرص والا امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۰۳) زید یولوستی، ددینیات څخه خبر محتاط حنفی دجومات امام دی. بعضو احبابو په هغه پسی په دی وجه لمونځ کول پریښی دی چی دهغه پریدن باندی دبرص یوڅو دانی دی دکمو چی هغه علاج کوی او دمحلې موجوده حاضرینو ته په هغه پسی په لمونځ کولو کی هیڅ نفرت اوکراهنه نسته. په داسی سړی پسی لمونځ جائز دی او که مکروه. که چیری مکروه وی نو کراهنه تنزیهی

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب العیدین ص ۷۷۹ ج ۱، ط.س.ج ۲ ص ۱۷۲-۱۷۳. ظفیر
(۲). تکره خلف امرد الخ ومخالف کشافعی لکن فی وتر البحر ان تیقن المراعاة لم یکره اوعدمها لم یصح وان شک کره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۲-۵۲۳). ظفیر
(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

دی اوکے تحریمی. اووجه دکراہت ڇه ده؟

جواب: په دغه امام پسی لمونځ بی کراہته درست دی ولی چی په ابرص پسی په هغه حالت کی فقهاوو لمونځ مکروه په کراہت تنزیهی سره لیکلی دی چی برص دهغه ظاهر اوباهر وی یعنی دبرص زیاتی نخبی وی دکمو په وجهی سره چی مقتدیانو ته تنفروی اوکله چی نه برص داسی ظاهروی اونه مقتدیانو ته تنفروی نوبیا هیڅ کراہت دهغه په امامت کی نسته. په درمختار کی دی: وکذا تکره خلفا امرد وسفیه ومفلوج وابرص شاع برصه الخ. قال فی الشامی قوله وکذا تکره خلف امرد الخ الظاهر انها تنزیهیه (۱). الخ

دمعذور اودهغه دامامت څه حکم دی؟ سوال: (۱۰۰۴) که چیری یو سړی په مختلفو مرضونو کی اخته وی، دحکیم اوداکتر څخه یی علاج وکی لیکن څه فائده ونه سوه، دهغه څخه وروسته دغه سړی د بدن د فاسدی مادي ایستلو دپاره دحکیم په مشوری سره په لاس اوپنبو کی داغ ولگوي اوپه هغه کی دنیم ددرختی یومره جوړ کړی اوپکښی کښی یی بنووله په هغه سره زخم پیداسو همیشه دهغه څخه لوندوالی جاری اوسی چی دهغه په وجهی سره په اکثرو امراضو کی تخفیف کیږی، داسړی شرعاً معذور دی اوکه نه؟ اوپه ده پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: معذور شرعاً هغه دی چاته چی دلمانځه په ټول وخت کی دومره موقع ورنه کول سی چی بغیر ددغه عذر څخه هغه اودس وکړی اولمونځ اداسی، نوپر چاچی داحالت راغلی وی هغه معذور دی. بیاترخو پوری چی هغه په دی عذر کی مبتلاوی چی هیڅ وخت دلمانځه ددغه عذر څخه خالی نه اوسی نودی به معذور اوسی. په درمختار کی دی ان استوعب عذره تمام وقت صلوة مفروضة بان لا یجد فی جمیع وقتها زمناً یتوضأ ویصلی فیہ خالیاً عن الحدث (۲) وهذا شرط العذر فی حق الإبتداء وفی حق البقاء کفی وجوده فی جزء من الوقت ولو مرة (۲) نوکه چیری ذکرسوی سړی ته دانوبت راغلی وی چی هروخت دهغه زخم جاری وی اودلمانځه په ټول وخت کی هغه ته دومره موقع ورنه کول سوه چی اودس اوکړی اوددغه عذر څخه بغیر لمونځ وکړی نودی معذوره سو، اوس ترکمه پوری چی دده دغه زخم بهیږی یعنی دلمانځه په وخت کی په څه نه څه وخت کی دهغه څخه مواد جاری کیږی نودی به معذور اوسی. اومعذور دغیر معذورینو امام کیدی نه سی. (۳).

(۱). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار احکام المعذور ص ۲۸۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۰۵. ظفیر

(۳). ولا طاهر بمعذور (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۸). ظ

کم غیر مقلد چی دائمہ اربعہ وو تقلید تہ کفر اوشرک وایی دهغه امامت څنگه دی؟ سوال:

(۱۰۰۵) زید غیر مقلد دائمہ اربعہ وو تقلید تہ کفر اوشرک وایی. دزید وینا صحیح ده اوکه غلطه، اوپه هغه پسی لمونځ صحیح دی اوکه نه؟

جواب: ددغه غیر مقلد قول غلط دی، اوگمراهی اوخطا یی ښکاره ده، په داسی غیر مقلد پسی لمونځ صحیح نه (۱) دی. فقط

دوهمی امام جوړول څنگه دی؟ سوال: (۱۰۰۶) یوسری دومره وهمی دی چی دچاسره مصافحه نه کوی، که چیری یو مسلمان ورته څه شی ورکړی نوپه خپل لاس کی یی نه اخلی، هغه ته وایی چی په مزکه یی کیده، بیایی دمزکی څخه لوړوی. دداسی سری څخه بیعت کول اوامام یی جوړول څنگه دی؟

دقومیت بدلونکی امامت؟ (۱۰۰۷) یو دمسجد امام خپل ذات بدل کړی دی، دداسی سری امامت اوبیعت درست دی اوکه نه؟

دسهری (گلانو اودگلانو دگیدیو) تړونکی امامت؟ (۱۰۰۸) دیوسری زوی پیداسو، هغه په خپلو دیوالونو باندی گلان وتړل، دهغه دامامت اوبیعت څه حکم دی؟

جواب: (۱) داسی وهمی سری چاته چی داتباع شریعت هیڅ خیال نسته دبیعت کولو اوپیر او مقتداء جوړولو لائق نه دی اوامام جوړول یی هم نه دی پکار، لیکن که چیری هغه لمونځ ورکی نوکه یوکارلمونځ ماتونکی ځینی سوی نه وی نولمونځ یی صحیح سو. (۲) داسی سری دامام جوړولو اوپیر جوړولو لائق نه دی. (۳)

(۳) داسی سری هم لائق دامامت اوبیعت نه دی (۴). فقط

رافضی امام جوړول څنگه دی؟ سوال: (۱۰۰۹) یوسری دمسجد امام دی او پوند دی دهغه مور او پلار شیعه گان دی، محضی دخپل نس دوجی نه خپل ځان اهل سنت ښکاره

(۱). داسی سری فاسق دی اودفاسق امامت مکروه تحریمی دی. ارشاد نبوی دی سباب المسلم فسوق وقتاله کفر (مشکوة) اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه لانه لایهتم لامردینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانة شرعاً الخ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

(۲). والاحق بالامامة تقدیمه ﴿الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۳). یکره امامة عبد الخ وفاسق ومبتدع ای صاحب بدعة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر.

(۴). ویکره امامة عبد الخ ومبتدع ﴿ولا یکفر بها حتی الخوارج﴾ وان انکر بعض ما علم من الدین بالضرورة کفر بها ﴿فلا یصح الاقتداء به اصلاً﴾ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳ - ۵۲۴، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر.

کوی او لمونځ ورکوی، دداسی شخص امامت یا جنازه، نکاح او نور جائز دی او که نه؟
جواب: که چیری هغه په حقیقت کی پرمذهب داهل سنت والجماعت وی، رافضی نه وی، نوپه ده پسی لمونځ صحیح دی اودده نکاح تړل هم صحیح دی، مگر ددې خبری تحقیق دی ضرور وی چی آیا هغه خوبه رافضی نه وی. که چیری رافضی وی نو بیا په ده پسی لمونځ صحیح نه دی. (۱) فقط

دقرآن هیرونگی اوجماعت ترک کونکی امامت څنگه دی؟ سوال: (۱۰۱۰) یوسری قرآن کریم حفظ کی یودوه کاله یی په جومات کی ووايه هم، اوس چی راغی هیر کړی یی دی اودجماعت پایبنده هم نه دی، هغه امام جوړول څنگه دی. بل سری کم چی عالم دی او دجومات پایبنده دی او قرآن کریم څنگه چی ناظره خوان یې ویل کوی هغه رکم یې وایی، دهغه دامامت څه حکم دی؟

جواب: قرآن کریم دیادولو څخه وروسته هیروول گناه کبیره ده اوپر جماعت پریښوولو باندی اصرار کول هم معصیت کبیره ده، په داسی سری پسی لمونځ مکروه دی (حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله عنه فرمایلی دی: ولو انکم صلیتم فی بیوتکم کما یصلی هذا المتخلف فی بیته لترکتکم سنة نبیکم ولوترکتکم سنة نبیکم لضللتکم. فتح القدیر ص ۳۰۱ ظفیر) اوبل سری کم چی عالم اودشریعت پایبنده دی او قرآن کریم صحیح وایی دهغه امامت ښه (۲) دی. فقط

ددرواغجن سری دامامت څه حکم دی؟ سوال: (۱۰۱۱) کم سری چی پنځوس روپی واخلی اودحاملی ښځی نکاح وتړی اوپه عدالت کی په دروغو قسم واخلی. په هغه پسی دلمانځه څه حکم دی؟

جواب: داسی سری فاسق دی، په هغه پسی لمونځ مکروه دی، لمونځ یې صحیح کیږی خو (۳) کراهت پکښی دی. فقط

دغوټ پاک جنده ساتونکی امامت جائز دی او که نه؟ سوال: (۱۰۱۳) په گجرات اوبمبی کی بعضو خلگو دیپسو گټلو داذریعه جوړه کړیده چی دلس پنځو اوږدو اوږدو بانسونو په سرکی یی داوسپنی پنځی لگولی دی اومختلفی رنگینی کپری یی ورپوری تړلی دی

(۱). والحق بالامامة تقدیما بل نصبا الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر
 (۲). ویکره امامة عبد و فاسق (درمختار باب الامامة، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر
 (۳). ویکره امامة عبد و فاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنية کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س.ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

اوپه کور کی یی ایبسی دی، اووایی چی دادحضرت غوث پاک ننبانونه (جندی) دی. نو کله چی دوبایی مرض په زمانه کی خلگ په فقیرانو اومسکینانو باندی ډوډی خوی نو دغه ننبانونه راغواړی اوتر هغه لاندی بزی حلالوی، غرض داچی ددغه ننبانونو ډیر تعظیم اوتکریم کیږی اوڅوک چی دغه ننبانونه ساتی هغه ته خلیفه وایی. دداسی سړی په باره کی څه حکم دی، هغه داسلام ددائری څخه خارج دی اوکه نه؟ اوپه هغه پسی لمونځ کول اولاس وروړل اوتعلق ورسره ساتل څنگه دی؟

جواب: په دی کی شک نسته چی دا دجاهلیت رواجونه دی اودشک اوبدعت افعال دی ددی افعالو ارتکاب کونکو ته به مبتدع اوفاسق ویل کیږی. په کافر ویلوکی دی احتیاط وسی، اولمونځ په هغوی پسی مه کوی. اوسلام اومصافحه په داسی بدعتیانو پسی ترک کړی اوتعلقات دهغوی سره منقطع کړی اوتر دغه ننبانونو لاندی بزی حلالونکی که چیری دجندی خاوند ته دنژدیکت په خیال سره یی حلالوی نودکفر بیر ده اودغه ذبیحه حرامه ده. فقط

دجومات پرمملکت باندی دناجائز مالکانه حیثیت اختیارونکی امام جوړول څنگه دی؟ سوال:

(۱۰۱۳) دیو جومات سره متعلق دوه دوکانونه دی پرکمو باندی چی امام صاحب مالکانه تصرف کول غواړی، مسلمانان (یعنی مقتدیان) غواړی چی ددوکانونو کرایه دجومات په مرمت اوضروری کارونو فرش وغیره کی خرڅ سی، په دی باندی امام صاحب په هیڅ شان نه راضی کیږی، که چیری امام صاحب په خپل اصرار باندی قائم اوسی نوهغه په امامت باندی قائم ولرو اوکه بل امام منتخب کړو؟

جواب: دجومات ددوکانونو کرایه بیشکه دجومات په مرمت اوضروریاتو کی لگول پکار دی. دامام مذکور درضا اواجازی ضرورت په دی کی نسته، اوکه چیری امام مذکور په خپل قول اوفعل باندی اصرار کوی نوهغه دی دامامت څخه معزوله سی اوبل امام صالح دی مقرر سی (۱). فقط

دلور په واده باندی دروپو وصولونکی امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۱۴) یوسړی

دخپلی لور په واده کی دهلك دمور او پلار څخه دوه سوه روپی واخستی که داسی سړی امامت کوی نوجائز دی اوکه نه؟ اوس هغه توبه کاږی لیکن روپی بیرته نه ورکوی، دروپو واپس کولو څخه بغیر په توبی کولو سره هغه دامامت لائق کیدی سی اوکه نه؟

جواب: دانجلی مور او پلار ته دځاوند یا دځاوند دمور اوپلار څخه څه روپی اخستل یی

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)، ظفیر

پہ درمختار کی رشوت او حرام لیکن (۱) دی۔ نو دغہ روپی بیرتہ ورکول ضروری دی۔ اوتوبہ دغہ ہمدادہ چی روپی بیرتہ ورکری۔ کہ چیری روپی پی واپس نہ کری نو فاسق بہ پاتہ وی اود فاسق امامت مکروہ دی فاسق دامام جوہولو لائق نہ دی پہ ہغہ پسی اود ہغہ پہ معاونینو پسی کہ خہ ہم چی لمونخ صحیح کیہی۔ لقولہ ﷺ صلوا خلف کل بر وفاجر۔ الحدیث۔ لیکن مکروہ کیہی۔ کذا فی الدر المختار (۲) والشامی۔ فقط

خوک چی درواجونو داداء گونگی سری دعوت خوری دغہ دامامت خہ حکم دی؟ سوال:

(۱۰۱۵) زید چی سند یافتہ عالم دی اوزموہ پہ خای کی دجامع مسجد امام ہم دی پہ یوداسی دعوت کی شریک سو پہ کم کی چی آتشیازی، انگریزی باجہ وغیرہ شرعی ممنوعات وہ اوڊوڊی وغیرہ پی وخول، شریعت مبارک پہ داسی سری پسی پہ لمونخ کولو کی خہ حکم ورکوی ہغہ تہ توبہ کنبل پکاردی اوکہ نہ؟

جواب: پہ دی بارہ کی پی پہ درمختار کی داتفصیل کری دی، چی کہ چیری پہ داسی دعوت اوولیمہ کی دتللو اوشریکیدلو خخہ مخکی علم نہ وو چی ہلتہ داسی ناروا کارونہ دی نوکہ چیری دی مقتدا سری وی نودہ تہ ہلتہ تم کیدل اوشریکیدل نہ دی پکار۔ اوکہ چیری مقتدا نہ وی نوپہ زہ سرہ دی پی بدگنی اوڊوڊی وغیرہ دی وخوری۔ اوکہ چیری دتللو خخہ مخکی ورتہ پتہ ولگیہی نوہیخکله (۳) دی نہ شریکیہی نو پہ صورۃ مسئلہ کی امام مذکور تہ توبہ کنبل پکاردی، او وروستہ دتوبی خخہ پہ ہغہ پسی لمونخ بی کراہتہ صحیح دی۔ جاء فی الحدیث التائب من الذنب کمن لا ذنب (۴) لہ۔ فقط

پہ طور ددارو دافیونو دخورونگی امامت: سوال: (۱۰۱۶) عمر پہ وجہ دسہ لنہی افیون خوری، پہ دی وجہ کلہ پہ لمانخہ کی نشہ سی، ہغہ دامامت قابل دی اوکہ نہ؟ پہ ہغہ پسی لمونخ صحیح کیہی اوکہ نہ؟

جواب: لمونخ خوپہ ہغہ پسی صحیح کیہی پہ دی شرط چی یوکار لمونخ ماتونکی دغہ

(۱) ومن السحت ما یاخذ الصهر من الختن بسبب بنته بطیب نفسہ حتی لوکان بطلبہ یرجع الختن بہ مجتبیٰ (ردالمحتار حظرواباحت ص ۴۷۴ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۴۲۴)، ظفیر

(۲) ویکرہ امامۃ عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیۃ ان کراہۃ تقدیمہ کراہۃ تحریم (ردالمحتار باب الامامۃ ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰)، ظفیر

(۳) ولودعی الی دعوة فالواجب ان یجیبہ ﷺ اذا لم یکن هناك معصیۃ ولا بدعة ﷺ والامتناع اسلم فی زماننا، الا اذا علم یقینا بانہ لیس فیہا بدعة ولا معصیۃ ﷺ لا یجب دعوة الفاسق المعلن (عالمگیری کتاب الکراہیۃ الباب الثانی عشر ص ۳۰۵ ج ۵، ط.م. ج ۱ ص ۳۴۳)، ظفیر

(۴) مشکوٰۃ باب التوبۃ والاستغفار فصل ثالث، ظفیر

خنه ونسی. لیکن که چیری بل سری اولی بالامامت موجودوی، نودغه بل سری امام جوړول پکاردی. فقط

دشهوت دشدت په وخت کی امام جوړیدل څنگه دی؟ سوال: (۱۰۱۷) زه جره یم، په بعضو ورځو کی دشهوت زوروی اوپه لمانځه کی هم خیالات راځی، اودمذی څاڅکی را څخه وزی، په داسی حالت کی لمونځ کول اوامام جوړیدل جائز دی اوکه نه؟ اوچونکی زما دنکاح کیدلو توقع نسته. ددی دپاره زما اراده ده چی داسی دارو وخورم چی په هغه سره می دشهوت ماده ختمه سی. دا جائز دی اوکه نه؟

جواب: په حدیث شریف کی دامضمون راغلی دی چی کم سری دنکاح اسباب اوطاقت لری هغه دی نکاح وکړی اودچا سره چی دنکاح اسباب نه وی اودهغه نکاح یوځای کیدی نه سی هغه دی روژی نیسی ځکه چی روژه نیول دهغه دپاره رجاء ده یعنی شهوت بندوی. (۱) اوحضور ﷺ دنامرد جوړیدلو څخه منع فرمایلی ده اودایی حرام فرمایلی دی داسی اراده هیڅکله کول نه دی پکار. (۲) که چیری تاسی په دی حدیث باندی عمل وکی نوامیددی چی الله ﷻ به دغیبو څخه دنکاح اسباب هم تیار وفرمایي. ع:

میدهذ یزدان مراد متقی

قال الله تعالى ومن يتق الله يجعل له مخرجاً الى الآخرة. (۳) ترجمه: اوڅوک چی دالله ﷻ څخه بیربری نوالله ﷻ دهغه دپاره خلاصون فرمایي. اودمذی دقطری څخیدلو په حالت کی لمونځ نه صحیح کیږی، داسی سری ته امام جوړیدل نه دی پکار (۴). البته کله چی په روژی نیولو سره شهوت کم سی اومذی نه راځی نوهغه وخت دی امام جوړسی. فقط

(۱). عن عبد الله بن مسعود قال: قال رسول الله ﷺ: يا معشر الشباب من استطاع منكم الباءة فليتزوج فإنه أغض للبصر وأحصن للفرج ومن لم يستطع فعليه بالصوم فإنه له وجاء. متفق عليه (مشکوٰۃ کتاب النکاح فصل اول ص ۲۲۷). ظفیر

(۲). عن أبي هريرة ؓ قال قلت يا رسول الله إني رجل شاب وأنا أخاف على نفسي العنت ولا أجد ما أتزوج به النساء كأنه يستأذنه في الاختصاص قال: فسكت عني ثم قلت مثل ذلك فسكت عني ثم قلت مثل ذلك فقال النبي ﷺ: يا أبا هريرة جف القلم بما أنت لاق فاخصص على ذلك أو ذر. رواه البخاري (مشکوٰۃ باب الايمان بالقدر ص ۲۰). ظفیر

(۳). سورة الطلاق. ركوع ۱. ظفیر

(۴). دمذی وتلو سره اودس ماتیرې اوبیا دوباره اودس دلمانځه دپاره فرض دی اوکله چی اودس باقی پاته نه سی نولمونځ به څنگه جائزوی لاعند مذی (ای لايفرض الغسل عند خروج مذی) او ودي بل الوضوء منه ای بل یجب الوضوء منه (وگوری ردالمحتار مبحث الغسل ص ۱۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۱۲۵) داودس دنواقضو په سلسله کی صراحت دی: المعانی الناقضة للوضوء کل ما یخرج من السبیلین الخ (هدایه فصل نواقض وضوء ص ۳۳ ج ۱). ظفیر

چی تربجلکو لاندی پرتوگ ساتی دهغه امامت: سوال: (۱۰۱۸) که دامام پرتوگ تر بجلکو کنبته وی، نو دهغه لمونځ څنگه دی؟

جواب: که قصداً یی کنبته ساتی نویه هغه پسی لمونځ مکروه دی. (۱) فقط

دجهینگا (۲) خوروپکی امامت څنگه دی؟ سوال: (۱۰۱۹) دلته یوسری امام دی اوزما استاذ هم دی هغه جهینگا خوری که چیری په دی باره کی دهغه سره بحث کوو نوداستاذ والی په وجه شرم راحی، دهغه ناراضگی نه غواړم، په دغه سری پسی لمونځ صحیح کیری اوکه نه؟

جواب: واضحه دی وی چی ددین په مسئله کی دچا څخه شرم نه دی پکار اودهغه دناراضوالی اوخفه والی خیال نه دی پکار اوکم سری چی دحرام کارمرتکب دی هغه فاسق دی په هغه پسی لمونځ مکروه تحریمی دی. باقی تاسی داتشریح په سوال کی ونه کړه چی دجهینگا څخه ستاسی مراد ماهی دی اوکه دجهینگا کم چی په کورونوکی وی. هغه خوپه حشرات الارض اوخبائشو کی دی دهغه خوړل خو حرام دی. (۳) اوکم جهینگاچی دریابی دی کم ته چی جهینگا ماهی وایی که چیری هغه دماهی دقسم څخه وی خودرست (۴) دی اوکه چیری دماهی دقسم څخه نه وی، نو حرام دی. ددی خبری تحقیق کول پکار دی. فقط

دنوی مسلمان سوی ځوان شخص امامت چی سنتیا یی نه وی سوی څنگه دی؟ سوال:

(۱۰۲۰) کم سری چی دځوانی په عمر کی اسلام راوړی وی اومسلمان سوی وی هغه ته ختنه (یعنی سنت) کول پکاردی، اوکه نه؟ اودختنی کولو څخه مخکی په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: دنومسلم ختنه موافق دسنت نبویه علی صاحبها الصلوة والتحیه کول پکاردی ولی چی ختنه کول داسلام دشعائرو څخه دی اودضرورت په وجه کله چی هغه پخپله ختنه نسی کولی دختان (ختنه کوونکی) په ذریعه ختنه کول درست دی او دضرورت په

(۱). قال رسول الله ﷺ ما اسفل من الکعبین من الازار فی النار رواه البخاری (مشکوٰۃ کتاب اللباس ص ۳۷۳) کله چی دانا جائز سو نوچی څوک ددی مرتکب سی هغه فاسق سو او دفاسق امامت مکروه دی. ویکره امامه عبد الخ وفاسق (درمختار باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۲). جهینگا: یوقسم دریابی چینجی دی چی خلگ یی ماهی گنی، په پښتو کښی ورته (مکړی) وایی، او هندوان یی خوری. نسیم اللغات ص ۳۲۳، فیروز اللغات ص ۵۰۱. حقانی

(۳). ولا یحل ذناب الخ ولا الحشرات هی صغار دواب الارض (الدر المختار علی هامش ردالمحتار کتاب الذبائح ص ۲۲۵ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۰۴). ظفیر

(۴). وهل الجراد الخ وانواع السمک بلا ذکاة (ایضاً ص ۲۲۸ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۰۷). ظفیر.

وجه دختان نظر دختنی پر خای باندی درست دی کما فی الدر المختار کتاب الحظر والاباحه: ينظر الطبيب الى موضوع مرضها بقدر الضرورة اذا الضرورات تتقدر بقدرها وكذا نظر قابلة وختان ثم قوله وختان كذا جزم فی الهداية والخانية وغيرهما. (۱) ثم شامی اوترخو پوری چی هغه ختنه ونه کړی بياهم په هغه پسې لمونځ صحيح دی. فقط

څوک چی دلمونځ او روژی پایبند نه وی او ظلم کوی دهغه امامت درست دی او که نه؟ سوال:

(۱۰۲۱) کم سړی چی دلمانځه او روژی قطعې پایبند نه وی، دروغ ډیر وایی، دظلم او زیاتۍ عادی وی، زانی وی، ددین بزرگانو ته بدوایی، سره ددی ټولو بدو کارونو خپل ځان ولی ښکاره کوی په هغه پسې لمونځ کول جائز دی او که نه؟

جواب: دحق تعالیٰ ارشاد دی: ان اولیاءه الا المتقون (۲). او فرمایلی یی دی: الا ان اولیاء الله لا خوف علیهم ولا هم یحزنون الذین امنوا وکانوا یتقون. (۳) ددی آیتونو څخه معلومه سوه چی دالله ﷻ ولی هغه دی څوک چی متقی وی بدعمله سړی ولی نه دی، اودا دعویٰ دهغه دروغ ده کم سړی چی دحق تعالیٰ نافرمان وی هغه دالله دښمن دی، دهغه څخه مرید کیدل درست نه دی او هغه امام جوړول مکروه دی. (۴)

دمحرم جوړوونکی اوشدت پرست امامت: سوال: (۱۰۲۲) دشدت پرست اوپه محرم کی درواجونو اداء کونکی امامت څنگه دی. ددی څخه علاوه هغه په قرأت کی اکثره غلطی هم کوی.

جواب: قال فی الدر المختار: ویکره تنزیها امامة عبد الله واعرایی وفاسق ثم ومبتدع ای صاحب بدعة لا یکفر بها ثم وان کفر بها فلا یصح الاقتداء به اصلاً ثم وفي الشامی: واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامر دینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتته شرعاً، ولا یخفی انه اذا کان اعلم من غیره لا تزول العلة، فإنه لا یؤمن ان یصلي بهم بغير طهارة فهو کالمبتدع تُکره إمامته بکُلِّ حال بل مشی فی شرح المنية علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحريم (۵) لما ذکرنا ثم ص ۳۷۶، شامی جلد اول. ددی عبارت څخه واضحه سوه چی په فاسق او مبتدع پسې لمونځ مکروه تحریمی دی او هغه دامام جوړولو

(۱). ردالمحتار کتاب الحظر والاباحه فصل فی النظر والمس ص ۳۲۵-۳۲۲ ج ۵، ط.س. ج ۲ ص ۳۷۰. ظفیر

(۲). سورة الانفال رکوع ۴. ظفیر

(۳). سورة یونس رکوع ۷. ظفیر

(۴). یکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص

۵۵۹-۵۲۰). ظفیر

(۵). رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹-۵۲۰. ظفیر

لائق نہ دی. نوذکر سوی سڀی مبتدع هم دی اوفاسق هم دی، اوددی خُخه علاوہ قرآن کریم هم غلط وایی، لہذا هغه په هیش شان دامام جوړولو لائق نہ دی. فقط

دامام رکوع اوسجده اورډول څنگه دی؟ سوال: (۱۰۲۳) زموږ پيش امام صاحب چي موږ ته دسهار لمونځ راکوي نوپه رکوع اوسجده کي دومره وخت تيروي چي مقتديان پنځوس شپيته واره تسبيح ووايي اوکله چي هغه ته دوخت تيرولو شکايت وسي نو هغه وایی چي په لمانځه کي دومره وخت تيرول دزيات ثواب اواجر باعث دی. په موږ کي اکثره دنيا دار کار وبار والادي اوبعضي مريضان او کمزوري دي نوپه دي سورة کي څه حکم دی؟

جواب: په درمختار کي دي: ويکره تحريماً تطويل الصلوة على القوم زائداً على قدر السنة في قراءة واذکار رضى القوم اولاً، لاطلاق الامر بـلتخفيف وهو ما في الصحيحين اذا صلى احدكم للناس فليخفف فان فيهم الضعيف والسقيم والكبير واذا صلى لنفسه فليطول ما شاء (۱) (ثم شامی، ددی خُخه معلومه سوه چي دامام رکوع اوسجده دومره (زيات) اوږدول مکروه تحريمی دی اوداکار دهغه ناجائز دی اودا دهغه دجهالت دليل دی. داسی سڀی دی امام جوړنه سی ولی چي په يوحديث کي يی داسی سڀی ته فتان فرمايلي دي يعنی فتنه کي اچونکي. نوامام ته رعايت دمقتديانوضروري دي اوپه قرأت اورکوع اوسجده کي تخفيف لازم دی. فقط

دگوډ په امامت کي څه خرابي خونسته: سوال: (۱۰۲۴) يو عالم باعمل (په پښه) گوډ دی خوتگ راتگ کولی سی، ځکه نودیو جومات امام دی. خلگ وایی چي په ده پسی لمونځ درست نه دی. په دي سورة کي څه حکم دی؟

جواب: په گوډ پسی لمونځ صحيح کيږي لکين که چيري بل امام مقرر سي نوداښه ده کما في الشامي. وكذا اعرج يقوم ببعض قدمه فلاقتداء بغيره اولي الخ (۲). فقط

صرف ديوامام پيروي کونکي امامت جائز دي اوکه نه؟ سوال: (۱۰۲۵) کم خلگ چي صرف ديوامام پيروي کوي اودباقي دري امامانو دپيروي څخه انکار کوي په هغوي پسي لمونځ جائز دي اوکه نه؟

جواب: مقلدين صرف ديوامام پيروي کوي اوهغوي ته صرف ديوامام تقليد کول پکار دی. مثلاً کم خلگ چي دامام ابوحنيفه رحمته الله سابق الائم مقلد دي هغوي به صرف دامام ابوحنيفه پيروي کوي. دامام شافعي وغيره رحمهم الله پيروي به نه کوي. (۳) فقط

(۱). رد المحتار باب الإمامة جلد اول ص ۵۲۷، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۴. ظفیر
(۲). رد المحتار باب الإمامة جلد اول ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

دغیر مطلق نکاح ترونکی امامت: سوال: (۱۰۲۲) یوه ښځه دخپل خاوند دکور څخه ووته اوتردیری مودی یی دیو غیر سړی سره ناجائز تعلق ودرلودی. بیازید مړ سو ښځی د عمر سره ناجائز تعلق جوړکی اوحامله سوه. عمر دښځی سره نکاح کول وغوښتل نومولوی صاحب دښځی د خاوند څخه طلاق طلب کی. کله چی هغه طلاق ورنه کی نوبغیر طلاقه یی دښځی نکاح وتړله. په مولوی نکاح خوان اوشریکانو باندی څه حکم دی. دداسی مولوی اقتداء درسته ده اوکه نه؟

جواب: دمخکنی خاوند د طلاق ورکولو څخه بغیر د عمر سره نکاح ددغه ښځی ناجائز اوباطله ده اوکم خلگ چی دجواز فتویٰ ورکونکی دی اوپه دی نکاح کی معین دی هغوی فاسقان اوعاصیان دی، توبه دی وکاربی اواعلان دی وکړی چی دانکاح نه ده سوی اوجدایی دی راولی. بغیر دتوبی څخه داسی مولوی د اقتداء لائق نه دی. (۱) فقط (په قرآن کریم کی چی کم ځای دمحرमतو ذکر دی حرمت علیکم امهاتکم الآیه. هلته یی په محرमतو کی واده سوی ښځی هم شمارکړی دی. والمحصنات من النساء، ظفیر)

دمختلفی درجی قرآن کریم ویونکو امامت دیو بل دپاره: سوال: (۱۰۲۷) د صوبه بهار نا لوستونکی خلگ د ذال، زاء، ضاد پرځای جیم وایی یعنی ذاکر ته جاکر اوزور ته جور اوضماد ته جماد اوظاهر ته جاهر وایی. همدغه رکم د ثاء، شین، صاد پرځای سین اود ځاء پرځای کاء، اودعین پرځای الف، دغین پرځای گاف، اوپه لمانځه کی دقرآن کریم الفاظ هم همدغه رکم اداء کوی، اولوستونکی عوام ذال، ضاد، ظاء په زاء سره ادا کوی، او ثاء اوصاد، په سین سره، اوعین په الف سره ادا کوی، لکه څنگه چی اردو ویل کیږی اوپه لمانځه کی قرآن کریم هم په همدغه رکم وایی اوفتحه اوضمه اوکسره دومره راکشوی چی الف، یاء، واو ته نژدی سی نودلوستونکو خلگو لمونځ به په نالوستو پسی درست وی اوکه نه؟ علی هذا کم خلگ چی دتجوید څخه خبر دی، حروف دمخارجو څخه اواعراب په صحیح طور سره اداء کوی دهغوی لمونځ به په پورتنیو دوو قسمونو پسی درست وی اوکه نه؟ چیری چی دوهم قسم امام وی اودلمانځه اوروژی دمسائلو څخه خبر وی اوپه دریم قسم پسی په سبب داخلاف مذهب څه رکم چی داهل حدیثو اوغیر مقلدینو اختلاف دی یادبدعت اودعدم بدعت. لمونځ کول جائز نه گڼی نوددی دریم سړی

(۳). وان الحكم المطلق باطل بالاجماع (درمختار) والتلفيق باطل فصحته منتفية اه (رد المحتار مقدمه مطلب فی حکم التقليد الخ ص ... ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۷۴). ظفیر

(۱). ويكره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) اما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه الخ بل مشى فى شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

جمعه اوجماعت په دغه امام پسی جائز دی اوکه نه؟ اوکم سړی چی حروف دمخارجو څخه نه اداء کوی هغه ته دهغه چاپه مقابله کی چی اداء کوی داویل کیږی اوکه نه؟ چی قرآن کریم نه وایی؟

جواب: په درختار کی دی: ولا غیر اللثغ بالالغ علی الاصح کما فی البحر عن المجتبی وحرر الحلبي وابن الشحنة انه بعد بذل جهده دائماً حتماً کالأمی فلا یؤم الا مثله ولا تصح صلاته اذا امکنه الاقتداء بمن یحسنه او ترک جهده اووجد قدر الفرض مما لا لثغ فیہ هذا هو الصحيح المختار فی حکم اللثغ وکذا من لا یقدر علی التلفظ بحرف من الحروف او لا یقدر علی اخراج الفاء الا بتکرار اللثغ قال فی الشامی فی شرح قوله وکذا من لا یقدر اللثغ وذلك کالرحمن الرحیم ، والشیتان الرجیم ، والآلین ، وایک نأید وایک نستثنی ، السراط ، انأمت ، فکل ذلك حکمه ما مر من بذل الجهد دائماً والا فلا تصح الصلوة به اللثغ شامی (۱) وفیه قوله فلا یؤم الا مثله یحتمل ان یراد المثلیة فی مطلق اللثغ فیصح اقتداء من یدل الرء المهلة غینا معجمة بمن یدلها لا ما وان یراد مثلیة فی خصوص اللثغ فلا یقتدی من یدلها غیناً وهذا هو الظاهر کاختلاف العذر فلیراجع (۲) وفی الدر المختار ایضاً ولا حافظ آیه من القرآن بغير حافظ لها وهو الامی ولا امی باخرس اللثغ (۳) قوله بغير حافظ شمل من یحفظها او اکثر منها لکن بلحن مفسد للمعنی لما فی البحر عندنا من لا یحسن القراءة المقروضة اللثغ قوله ولا امی باخرس اما اقتداء اخرس باخرس او امی بامی (۴) فصحيح .

نو ددی تحقیقاتو څخه واضحه سوه چی دمخکنی اودوهم قسم غلط ویونکی امیان دی اودامی لمونځ په امی پسی صحیح دی لیکن شامی چی کم فلا یؤم الا مثله کی تحقیق نقل کړی دی په هغه کی یی دابنکاره کړیده چی دیوقسم لمونځ دی په بل قسم پسی صحیح نه وی، خو دامی لمونځ دصحت اطلاق په امی پسی دصحت مقتضی دی اوکم خلگ چی قرآن کریم صحیح سره دتجوید دقاعدو وایی بنکاره ده چی دهغوی لمونځ به په مخکنیو دوو قسمونو پسی صحیح نه وی. اودمخارجو څخه دحرفونو اداء کولو په مراتبو کی داغلی درجی موجود چی څه رکم هریو حرف دخپل مخرج څخه باسی نور خلگ که څه هم قرآن کریم صحیح وایی لیکن ددی درجی څخه قاصردی، نوددی کمی درجی

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ج ۱ ص ۵۴۴ ، ط.س.ج ۱ ص ۵۸۱-۵۸۲ . ظفیر

(۲). رد المحتار باب الإمامة ج ۱ ص ۵۴۵ ، ط.س.ج ۱ ص ۵۸۲ . ظفیر

(۳). رد المحتار باب الإمامة مطلب فی اللثغ ج ۱ ص ۵۴۴-۵۴۵ ، ط.س.ج ۱ ص ۵۸۲ . ظفیر

(۴). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ج ۱ ص ۵۴۲ ، ط.س.ج ۱ ص ۵۷۹ . ظفیر

صحیح ویونکو ته دا خو نسو ویلی چی دوی قرآن کریم غلط وایی البته تجوید والا به ورته جید نه وایی. اونه ویلی سو چی داصحیح ویونکی خلگ ددی حرفونو بدلونکو په شان دی څوک چی ظا اوضاد زا یاذازال وایی اوطا په تاء وایی. کمال تجوید کم چی دحرفونو په پوره شان سره دمخارجو څخه اداء کول وغیره دی دا دمحسناتو (یعنی ښه) څخه دی. فقط

دآمین بالجهر کونکی امامت: سوال: (۱۰۲۸) دآمین په لوړ آواز سره ویونکو پسی دحنفیانو لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: په دی کی څه تفصیل دی عموماً نه سو ویلی چی صحیح نه دی اونه داچی صحیح دی. خلاصه داچی حتی الوسع دی غیر مقلدین امامان جوړنه سی ځکه چی په وجه فساد دبعضو عقائدو دغیر مقلدینو احتمال دلمانځه دفساددی. اوکه چیری اتفاقاً یی په هغوی پسی لمونځ وکی نوپه حکم دصلو خلف کل بر وفاجر الحدیث. هغه لمونځ صحیح سو. فقط

درفع یدین والا امامت: سوال: (۱۰۲۹) که چیری حنفی په هغه امام پسی لمونځ وکړی څوک چی په لوړ آواز سره آمین وایی اورفع یدین کوی نولمونځ یی صحیح سو اوکه نه؟

جواب: لمونځ صحیح سو، په دی شرط چی څه خبره دلمونځ ماتونکی په امام کی ښکاره نه سی (۱).

آمین بالجهر درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۳۰) حنفی مسلمانانو دپیش امام څخه پوښتنه وکړه چی آیاموږ حنفیان هم آمین په لوړ آواز سره ویلی سو اوکه نه؟ نوامام صاحب وفرمایل چی هو! ویلی سی. آیا موږ یی ویلی سو؟

جواب: دا جواب ددغه امام درست نه دی بلکی آمین کرار ویل پکاردی. څنگه چی دآیت: ادعوا ربکم تضرعاً وخفیة (۲) اودحدیث اخفاء آمین څخه ثابت (۳) دی، اودآمین بالجهر تاویل سوی دی چی یاپه غرض دتعلیم دی کماثبت عنه ﷺ الجهر بالقرآءة فی بعض الصلوة التي یقرأ فیها سرّاً. یامحمول دی پرابتداء باندی. فقط

(۱). وکړه امامة عبد الخ ومخالف کشافعی لکن فی وتر البحران تیقن المراعاة لم یکره اوعدمها لم یصح وان شک کره (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة مطلب فی الاقتداء بشافعی ونحوه ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹-۵۶۳). ظفیر

(۲). سورة الاعراف رکوع ۷. ظفیر

(۳). عن وائل بن حجر رحمه الله قال صلى بنا رسول الله ﷺ فلما قرأ غیر المغضوب علیهم ولا الضالین قال آمین واخفی بها صوته رواه احمد. (آثار السنن، باب ترك الجهر بالتأمين جلد اول ص ۹۶). ظفیر

کم امام چی دحق تبلیغ خخه بندول کوی، هغه امام جوړول څنگه دی؟ سوال: (۱۰۳۱) یو

واعظ دقرآن اوحدیث مطابق وعظ بیانوی. بل سړی امام دمسجد ورته وایی چی داسی وعظ مه وایه، ولی چی ته ټول مسائل واضح بیانوی، په دی سره موږ ته هیڅ نه راکول کیږی، څه دملایانو خلکو حق هم ساتی. وعظ کونکی دنورو خلکو خخه منع کوی. دبهشتی زیور مسائل نه منی. په داسی سړی پسی لمونځ کول جائز دی اوکه نه؟

جواب: وعظ کونکی ته دشریعت مسائل دفتھی کتابونو موافق بیانول پکار دی. دچا دویلو اوریدلو اوبدو ردو ویلو په وجهی سره دحقو مسائلو مفتی بها ضروریه وو خخه بنیدل نه دی پکار. اوکم سړی چی په دنیاوی غرض سره حقانی واعظ دمسائل حقه مفتی بها ضروریه دبیانولو خخه بندوی، هغه په خطا باندی دی اوعاصی دی، امام جوړول دهغه مکروه دی اوپه هغه پسی لمونځ مکروه کیږی. داسی امام دشریعت مخالف دمغزولولو قابل (۱) دی. اوبهشتی زیو دیومعتبر عالم تصنیف کړی (کتاب) دی، دهغه مسائل کم چی مفتی بهادی دهغه په معتبروالی کی هیڅ شبهه نسته. اوهیڅ حقانی عالم عموماً دهغه په مسائلو باندی اعتراض نسی کولی. باقی که چیری څه مسئله په هغه کی سهواً خلاف راجح یاغیر مفتی بها لیکل سویده. دهغه تحصیح پخپله مؤلف علام اخته دی کوی. فقط

دظالم امامت: سوال: (۱۰۳۲) زید او عمر دیوځاندان دی. په دواړو کی دنیاوی دښمنی

زیاته سویده. عمر کمزوری دی اوزید ډله اوپارټی لری. ددی وجه چی څه غواړی کوی یی، یوه ورځ عمر په جومات کی لمونځ کوی، زید دخپلو ملگرو په ملگرتیاکی ددروازی پرشا اوخوا گیره (محاصره) واچوله. کله چی عمر فارغه سو اودمسجد فرش ته راغی نو عمر ته زید ښکښل کول شروع کړل. عمر پردیوال باندی وځغاستل او وتښتیدی، زید ورپسی ملگری وځغلول اوراوی نیوی، وهل ټکول شروع سوه زید د عمر ږیره وشکوله، دهمدغه ورځی خخه عمر دبیری په وجه دغه جومات ته دلماڅه دپاره نه ځی اوپه کور کی لمونځ کوی یا کله بل جومات ته ولاړسی اولمونځ وکی. د عمر لمونځ په زید پسی درست دی اوکه نه؟ دزید امامت څنگه دی؟

جواب: دزید ظلم اوزیاتی ظاهردی، په دی وجهی سره هغه فاسق دی. لائق دامامت جوړولو نه دی. ددی ټولو خبرو سره د عمر لمونځ په زید پسی صحیح دی، لیکن په فاسق امام پسی لمونځ دټولو مقتدیانو مکروه دی، د عمر لمونځ به هم مکروه (۲) وی. او عمر ته

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه ای الفاسق کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر [باقی]

د ذکر سوی بیری پیه وجهی سره دغه جومات ته نه راتلل اوددغه جومات جماعت ترك كول درست دی لیکن حتی الوسع په بل جومات کی په جمعه کی شریکیدل پکاردی، دا عذر مطلقاً دجماعت پریبنوولو نسی کیدی، البته که چیری دکور خخه دباندی په وتلو کی هم بیره دوهلو اوبنکنخلو وغیره وی او دفساد اندیبننه وی نوعمر ته په کور کی لمونځ كول درست دی. (۱) فقط

دصحیح ویونکی په موجود کی کی دغلط ویونکی امامت: سوال: (۱۰۳۳) دیوجومات امام قرآن شریف غلط وایی په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ بل حافظ موجود دی، دامام غلط ویونکی امامت صحیح یادرست دی اوکه دحافظ. امام غلط ویونکی په: اَلَمْ تَرَ کَیْفَ، سره تراویح ورکوی او حافظ په دغه جومات کی بل حای قرآن کریم ویل شروع کړل. په یو وخت کی په دواړو جماعتونو کی کم یوجماعت صحیح سو. اوکم سړی چی په تراویحو کی دقرآن اوریدلو خخه انکارکوی هغه څنگه دی؟

جواب: دامامت دپاره ښه دفتهاوو دتفصیل مطابق اعلم او اقرأ وغیره دی. (۲) اوکم سړی چی په لمانځه کی په قرأت کی داسی غلطی وکړی کمه چی لمونځ ماتونکی وی نو لمونځ به صحیح نه وی اوکه چیری هغه غلطی لمونځ ماتونکی نه وی نولمونځ صحیح دی، لیکن دضروری ده چی غلط ویونکی دی امام جوړنه سی. ولی چی ممکنه ده چی دهغه خخه څه غلطی دلمونځ ماتونکی واقع سی (۳). اوپه: اَلَمْ تَرَ کَیْفَ سره تراویح ورکول درست دی. په دغه جومات کی دتراویحو بل جماعت دمخکی جماعت په موجودوالی کی درست نه دی. (۴) اوتخفیف دقرأت دمقتدیانو درعایت په وجه ماموربه دی. بناءً علی هذا که چیری دمقتدیانو دپوره قرآن کریم اوریدلو همت نه وی نوپه: اَلَمْ تَرَ کَیْفَ سره تراویح وکی. اوپه اَلَمْ تَرَ کَیْفَ سره پرتراویح کونکو باندی دی طعن ونه سی (۵). فقط

(۲). ویکره امامه عبد الخ وفاسق (درمختار) اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه الخ بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰) ظفیر. (۱). فلا تجب علی مریض ۛ خوف علی مالها ومن غریم او ظالم (درمختار) او ظالم یخافه علی نفسه او ماله (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۱۹). ظفیر

(۲). والاحق بالامامة تقدیمه بل نصب الاعلم باحکام الصلوة فقط صحة وفساد الخ ثم الاحسن تلاوة وتجويدا للقرأة (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۳). ولا غیر اللغ به ای بالالغ علی الاصح الخ فلا یوم الا مثله ولا تصح صلاته اذا امکنه الاقتداء بمن یحسنه (در مختار) وفي الظهیریة وامامة اللغ لغيره تجوز وقیل لا الخ وظاهره اعتماد هم الصحة الخ ینبغی له ان لایوم غیره (رد المحتار باب الامامة ص ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۱ - ۵۸۲). ظفیر

(۴). ولوصلی التراویح مرتین فی مسجد واحد یکره کذا فی فتاویٰ قاضیخان (عالمگیری مصری باب التراویح ص ۱۰۹ ج ۱، ط. م. ج ۱ ص ۱۱۲). ظفیر

دهغه زنا کار امامت چاچی توبه کنبلی وی؟ سوال: (۱۰۳۴) یوسری یوه نکاح سوی بنځه دچاچی خاوند ژوندی وو و تنبتوله او تر دوو کالو پوری یی بی نکاح وساتله. بیا دهغه خاوند مړسو او دعدی څخه وروسته هغه سړی ددهغه بنځی سره نکاح وکړه او توبه یی وکنبله. نو امامت او اذان دهغه جائز دی او که نه؟ او په چا باندی چی داشبه وی چی دی زانی دی او شاهدان باندی نه وی نو دهغه امامت جائز دی او که نه؟

جواب: که چیری دغه بنځی د خاوند دمرگ څخه وروسته دمرگ عده یعنی څلور میاشتی اولس ورځ پوره کړی او دهغه څخه وروسته ورسره دغه سړی نکاح وکړه نو نکاح صحیح سوه، او دغه سړی دبل دبنځی تنبتولو په وجهی سره فاسق سو، زنا ثابته وی او که نه وی فاسق کیدل دهغه مسلم سوه. اوس که چیری هغه دزړه په صدق سره توبه وکړی او آئنده دداسی خرابو کارونو څخه منع سی او پنبیمانه سی نو امامت دهغه صحیح دی اولمونځ په هغه پسی بی کراهته درست دی. او اذان کول دهغه جائز (۱) دی. فقط

دشبهی په وجهی سره دجماعت اعاده او په هغه کی شرکت: سوال: (۱۰۳۵) امام ته په لمانځه کی شبه پیدا سوه چی څه فرض یا واجب ترک سوه. امام دوباره لمونځ ورکی نو کم مقتدیان چی وروسته شامل سوی دی دهغوی لمونځ صحیح سو او که نه؟ یاداچی امام ته محض شبه وسی فرض یا واجب ترک نه وی دشبهی په وجهی سره یی لمونځ راوگرزوی نو کم مقتدیان چی وروسته شامل سوه دهغوی لمونځ صحیح سو او که نه؟

جواب: که چیری دشبهی په وجهی سره لمونځ راوگرځول سو نو په لمانځه کی دشاملیدونکو نورو سریانو لمونځ ونه سو هغوی ته بیا لمونځ کول پکار (۲) دی.

د دوهم رکعات په قومه کی تاخیر: سوال: (۱۰۳۶) حنفی امام دسهار په لمانځه کی د دوهم رکعات په قومه کی دومره تاخیر کوی چی شافعی مقتدیان تقریباً دعاء قنوت ختم کړی، آیا داعمل جائز دی او دحنفی مقتدی په لمانځه کی خوبه دڅه خرابی باعث نه وی. که چیری وی نو آیا په داسی امام پسی لمونځ کول پریږدو؟

جواب: امام ته رعایت د مقتدی شافعی مثلاً مستحب دی، لیکن تر هغه وخته پوری چی

(۵). واختار بعضهم في كل ركعة وبعضهم سورة الفيل اي البداءة منها ثم يعيدها وهذا احسن (رد المحتار مبحث التراويح، ط.س. ج ۲ ص ۴۷). ظفیر

(۱). قال رسول الله ﷺ التائب من الذنب كمن لا ذنب له، (مشکوٰۃ باب الاستغفار والتوبه ص ۲۰۲). ظفیر
(۲). ولها واجبات لاتفسد بتركها وتعاد وجوبا الخ والمختار انه جابر للاول لان الفرض لا يتكرر (درمختار) قوله المختار انه اي الفعل الثاني جابر للاول بمنزلة الجبر بسجود السهو وبالاول يخرج عن العهدة وان كان على وجه الكراهة على الاصح كذا في شرح الاكمل على اصول البزدوى (رد المحتار باب صفة الصلوة ص ۴۲۴ - ۴۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۵۲ - ۴۵۸، مطلب واجبات الصلوة). ظفیر

دخيل مذهب موافق دڄه مکروه کار ارتکاب ونسی اویہ مذکورہ صورت کی امام تہ پہ قومہ کی دومرہ طول کول چي تاخير سجده من القومہ دومرہ لازم سی چي موجب دسجده سهوی سی درست نہ دی. لہذا امام تہ داسی کول دمقتدیانو درعايت پہ وجہ درست نہ دی لیکن دحنفیانو مقتدیانو لمونځ صحیح دی البتہ پہ بعضو صورتونو کی دلمانځہ دتقصان احتمال دی، لہذا بنہ دادہ چي کہ چیری امام دافعل ترک نہ کړي نوحنفیان دی دہغه اقتداء نہ کوی. پہ درمختار کی دی لکن یندب للخروج من الخلاف لاسیمًا للامام لکن بشرط عدم لزوم ارتکاب مکروه مذهبہ (۱) الخ. فقط

دمتکبر اوبدعتی امامت: سوال: (۱۰۳۷) زید دخیل ذاتی رعونت اوتکبر پہ وجہ سرہ خیل ځان ډیر پاک لمنی اوداولی درجی صوفی اوعابد اوزاهد گنی، مبلو تہ ځی سماع تہ حلال وایی، دسودخور دکور ډوډی خوری اوداهم وایی چي ماته دخوب یامراقبی پہ ذریعہ معلومیږي چي فلانی سړی منافق دی، دریمی، لسمی وغیرہ تہ درست وایی. دقربانی څرمنی دخیل امامت پہ حق کی اخیستل روا بولی، اوزکوۃ، سراسیہ وغیرہ اخلی حالانکہ پہ خپله صاحب دنصاب دی. دداسی سړی امامت څنگہ دی. کہ چیری پہ ده پسی څوک لمونځ نہ کوی نوگنہگار خوبہ نہ وی؟

جواب: دداسی سړی امامت مکروه دی ولی چي دی مبتدع اوجاهل دی لمونځ سرہ دکراہتہ پسی کیږي اوکہ چیری پہ ده پسی لمونځ نہ کوی نوہیڅ گناه نسته. بلکی بنہ دا ده چي پہ ده پسی دی لمونځ نہ کوی. (۲) فقط

امام تہ دشریعت پایبنده کیدل پکاردی: سوال: (۱۰۳۸) کم صاحبان چي دجومات امامتی کوی هغوی دی دشریعت پایبنده وی اوکہ درواج؟

جواب: هغوی تہ دشریعت پایبنده کیدل پکاردی. کم رسم او رواج چي دشریعت څخہ خلاف وی دہغه پایبندي حرامہ ده کہ چیری امام دخلاف شریعت رواج پایبندي کوی او شریعت پریږدي نوہغه دامامت لائق نہ دی، هغه معزولول پکار (۳) دی. فقط

دمستور الحال امامت: سوال: (۱۰۳۹) زید چي دیومشتبه حالت سړی دی چي دہغه پہ بارہ کی هیچاته پته نسته چي دی پہ اصل کی دکم ځای اوسیدونکی دی، څہ ذات یی

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار نواقض الوضوء ص ۱۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۱۴۷. ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

دی خومره علم یی دی، اودکم چال سړی دی، اوورسره داچی کله دهغه څخه پخپله پوښتنه وسی مثلاً داچی تاکم ځای تعلیم حاصل کړی دی نودهغه په جواب کی هغه مدرسه اسلامیه دیوبند ښی. لیکن په تحقیقاتو سره دا خبره غلطه اودروغ ثابته سویده. نوکه چیری داسی سړی دجمعی دلمونځ اواخترونو وغیره دپاره امام مقرر سی نوآیا دا جائز دی؟

جواب: که چیری دغه سړی په ظاهر حال صالح اولمونځ گذار، دمساثلو څخه خبر وی نو که څه هم په هرځای کی یی زده کړه کړی وی لمونځ په هغه پسی درست دی. اوپه حدیث شریف کی دی: صلوا خلف کل بر وفاجر الحدیث. یعنی په هریو نیک اوبد پسی لمونځ کوی. مطلب دادی چی لمونځ سره دکراهته په فاسق پسی هم کیږی که څه هم اولی بالامامت عالم اوپرهیزگار وغیره دی. غرض داچی په هغه پسی په لمونځ کولو کی هیڅ حرج نسته. (۱) فقط

دمسبوق اقتداء درسته نه ده: سوال: (۱۰۴۰) په جماعت کی یوسړی په دوهم یادیریم رکعات کی شریک سو. دجمعی ختمیدلو څخه وروسته هم دغه مسبوق باقی پاته لمونځ پوره کوی، چی وروسته څخه نور کسان راغلل اوپه لا علمی سره یی په مسبوق پسی نیت وتړی. اودا وینایی وکړه چی تکبیر په آواز سره وایه موږ هم ورسره شریک سو. په همدی طریقی سره یی لمونځ پوره کی نودهغوی لمونځ صحیح سو اوکه نه؟

جواب: په هغه پسی دنورو اقتداء صحیح نه ده، دمقتدیانو لمونځ صحیح نه سو. کما فی الدر المختار لایجوز الاقتداء به الخ المسبوق ص ۴۰۱ جلد اول. (۲) فقط

کم گوډ چی دریدی نه سی دهغه اقتداء څنګه ده؟ سوال: (۱۰۴۱) یوسړی گوډ دی دریدی نه سی په ناسته لمونځ کوی. که چیری هغه امام سی نو دمقتدیانو لمونځ (کم چی دهغه څخه ښه دی اوپه ولاړه لمونځ کوی) وبه سی اوکه نه؟

جواب: په ناست پسی دولار لمونځ (۳) درست دی. لیکن دداسی گوډ څخه بل امام ښه دی څوک چی گوډ نه (۴) وی. فقط

(۱). الاحق بالامامة تقدیمًا بل نصبًا الاعلم باحكام الصلوة فقط صحةً وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر (۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة مطلب فی احکام المسبوق ص ۵۵۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹. ظفیر

(۳). وصح اقتداء متوضی لا ماء معه بمقیم الخ وقائم بقاعدیرکع ویسجد لانه ﷺ اخر صلاته قاعدا وهم قیام (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۵۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۸). ظفیر

(۴). وكذلك اعرج يقوم ببعض قدمه فلاقتداء بغير اولی (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ =

دغلط ویونکی په خوا کی چی صحیح ویونکی راسی او لمونځ شروع کری نوڅه حکم دی؟

سوال: (۱۰۴۲) یوسری ناویونکی څوک چی دقرآن کریم الفاظ په صحیح طور سره اداء کولی نه سی فرض لمونځ اداء کوی. که چیری یوبل صحیح ویونکی په همدغه ځای باندی دهغه څخه بیل لمونځ شروع کری نوپه دواړو پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ څوک چی قرآن کریم صحیح نسی ویلی په هغه پسی دصحیح ویونکی لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟

جواب: دداسی سړی حکم دامی غوندی دی چی هغه دصحیح ویونکی امام کیدی نه سی اودصحیح ویونکی په موجودگی کی دهغه لمونځ نه صحیح کیږی. وحرر الحلبي وابن الشحنة انه بعد بذل جهده دائماً حتماً کلامی فلا یوم الا مثله ولا تصح صلاته اذا امکنه الاقتداء بمن یحسنه الخ هذا هوالصحيح المختار فی حکم الالتغ وكذا من لا یقدر علی التلفظ بحرف من الحروف ولا یقدر علی اخراج الفاء الابتکار الخ. درمختار (۱). فقط

دجومات حق تلفی گونکی امامت: سوال: (۱۰۴۳) کم سړی چی امامت کوی اونور خدمت، خو دجومات حق تلفی کوی اوپخپله یی خوری، هغه دامامت قابل دی اوکه نه؟

جواب: کم سړی چی دجومات آمدن بغیر داستحقاق څخه په خپل صرف کی راولی هغه فاسق دی، امامت دهغه مکروه (۲) دی. فقط

دبدشکله، چیچک مخی اوزکوة خور امامت: سوال: (۱۰۴۴) یوسری کوڅه گرد دی. ددوکاندارانو هم کهاته لیکي. زکوة اخلي، په لمانځه کی یوه پښه لوړوی، چیچک مخی او بدشکله دی، مقتدیان ورپسی لمونځ نه کوی. په دی صورت کی په دغه سړی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په دی ذکرسوو خبرو کی هیڅ خبره داسی ذکرسوی نه ده کمه چی مطلقاً موجب عدم جواز دامامت اودکراهت دامامت وی. البته که چیری باوجود دصاحب نصاب کیدلو زکوة اخلي نو دا بد دی اوکه چیری هغه گوډ وی چی په بعضی قدم باندی دریږی نو دهغه امامت یی هم مکروه لیکلی دی اوکه چیری څه بله خبره په دغه امام کی موجب دفسق وی یا هغه مبتدع وی نو امامت دهغه مکروه دی. باقی لمونځ دهغه بهر حال کیږی

= ص ۵۲۲). ظفیر

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة مطلب فی الالتغ ص ۵۴۴ - ۵۴۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۲. ظفیر

(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۱) لقوله ﷺ صلوا خلف كل بر وفاجر. الحديث الخ. فقط

په قیدی پسی لمونځ جائز دی او که نه؟ سوال: (۱۰۴۵) که چیری یو مسلمان حنفی په قید کی وی نو په قیدی پسی لمونځ جائز دی او که نه؟
جواب: په قیدی حنفی پسی لمونځ درست دی. قیدی کیدل دامامت دپاره مانع نه دی. فقط

ددروغو شاهدی ورکونکی نابینا پسی لمونځ صحیح کیږی او که نه؟ سوال: (۱۰۴۶) یوړوند دلایچ (چل اوفریب) په وجهی سره ددروغو شاهدی ورکوی او په طهارت اونجاست کی فرق نه کوی. په داسی روند پسی لمونځ کول جائز دی او که نه؟
جواب: کله چی دغه روند محتاط نه اوسی اود کبائرو دمرتکب کیدلوپه وجهی سره فاسق سو نودهغه امامت مکروه (۲) دی. فقط

دولد الزنا په اولاد پسی لمونځ درست وی او که نه؟ سوال: (۱۰۴۷) یوسری حرامی وو دهغه نکاح دقرآن اوحديث دفرمان مطابق وسوه. دهغه دنطفی څخه چی کم اولاد وسو په هغوی پسی به لمونځ درست وی او که نه؟

جواب: که چیری دهغه اولاد صالح او عالم وی نو په هغوی پسی لمونځ صحیح دی بلا کراهته، بلکه افضل اوبنه دی اوپخپله هغه سړی ولد الحرام پسی هم درست دی بلا کراهته کله چی هغه پخپله صالح وی. قال الله تعالى: وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ. (۳) الآية. فقط

دعین اقتداء جائزه او که نه؟ سوال: (۱۰۴۸) په عنین (یعنی نامرده) پسی دغیر عنین لمونځ درست دی او که نه؟

جواب: په عنین پسی دغیر عنین لمونځ درست دی، ولی چی فقهاوو دعین امامت ناجائز یامکروه هیڅ ځای نه دی لیکلی اودکمو خلکو امامت یی چی ناجائز اومکروه لیکلی دی په هغوی کی یی عنین نه دی شمارکړی. وگوری درمختار (۴) وهدايه وغیره. فقط

کم شاگرد چی دخپل استاذ مخالفت کوی دهغه امامت درست دی او که نه؟ سوال: (۱۰۴۹)

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق الخ ومبتدع (درمختار) وكذلك اعرج يقوم ببعض قومه فلاقتهاء بغیره اولی ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر
(۲). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱). ظفیر
(۳). سورة بنی اسرائیل رکوع ۲. ظفیر
(۴). وگوری الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

زید دیوجومات امام دی اودزید یو اخنسی (دخور خاوند) دی، دهغه څخه زید دوه څلور سبقونه د عربی ویلی دی. دزید اودهغه داخنسی په کورنیو خبرو کی جگړه وسوه اخنسی وایی چی زه ستا استاذ یم تازما مقابله وکړه په تاپسی لمونځ جائز نه دی ولی چی کله په شاگرد اواستاد کی مخالفت وی نوپه شاگرد پسی لمونځ نه صحیح کیږی داصحیح ده اوکه نه؟

جواب: داخبره خوغلطه ده چی که چیری په استاذ اوشاگرد کی خلاف وی نوپه شاگرد پسی دی لمونځ جائز نه دی. البته بی وجهی ددینی علم داستاذ مخالفت اوعداوت کول اوتوهین کول معصیت دی. اوپه شامی کی دی: وقال الزندویستی: "حق العالم علی الجاهل وحق الاستاذ علی التلمیذ واحد علی السواء الخ وحق الزوج علی الزوجة اکثر من (۱) هذا الخ ددی حاصل دادی چی دعالم حق په جاهل باندی اواستاد حق په شاگرد باندی برابر دی اودخاوند حق دهغه په بنسټی باندی ددی څخه زیات دی. فقط

دعلم غیب قائل اوداحمد رضا په معتقد پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۵۰) کم سړی چی (دغیر الله دپاره) دعلم غیب قائل وی اواحمد رضا ته عقیده لری یایی مرید وی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: دغه سړی مبتدع دی، په هغه پسی لمونځ مکروه تحریمی دی کما فی الشامی: واما الفاسق فقد عللوا کراهة تقدیمه بانه لایهتم لامردینه وبان فی تقدیمه للامامة تعظیمه وقد وجب علیهم اهانتته شرعاً ولا یخفی انه اذا کان اعلم من غیره لا تزول العلة الخ فهو کالمبتدع تکره امامته بکل حال بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا (۲) الخ ص ۳۷۲ جلد اول شامی، لیکن که چیری په هغه پسی په لمونځ نه کولو کی دفتنی اندیښنه وی یا جماعت فوت کیږی، نوپه هغه پسی دی لمونځ وکړی څنگه چی په درمختار کی دی: هذا ان وجد غیرهم والا فلا کراهة، بحر، وفی النهر عن المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة ۱۱ اوپه شامی کی دی: قوله نال فضل الجماعة: افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد (۳) الخ. فقط

دروح نبوی متعلق عقیده اودهغه امامت: سوال: (۱۰۵۱) یوامام دمسجد وایی چی روح پُر فتوح دفخر عالم ﷺ په روضه انور کی یاپه مقام قرب دخداوند عالم کی دی لیکن هغه دیو مسلمان کورته یادمیلاد دمبارک ذکرپه وخت کی نه حاضریری. اودعامو مسلمانانو

(۱). رد المحتار مسائل شتی ص ۲۲۰ ج ۵ تحت قوله وهم اولو الامر علی الاصح، ط.س. ج ۲ ص ۷۵۲. ظفیر

(۲). رد المحتار باب الامامة جلد اول ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۳). رد المحتار باب الامامة جلد اول ص ۵۲۵، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

متعلق هم هغه داوایی چی روح یی په مقام علیین کی درج اومقام دهغوی عالم برزخ دی، دهغوی کورونو ته په راتللو سره څه کاردی، اویه دلیل کی دا آیت پیش کوی: **اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ الْخ.** او داوولیاوو دقبرونو څخه استمداد طلب کولوته ناجائز وایی اووایی چی الله ﷻ فرمایي چی اهل قبور داوړیدلو طاقت نه لری: وما انت بمسمع من فی القبور. اوکله چی هغه ته څوک دا جواب ورکړی چی یوسړی دحضرت عائشی رضی الله عنہا په خدمت کی عرض وکی چی حضور ﷺ سماع موٹی فرمایلی ده. نوامام صاحب دا جواب ورکوی چی حضرت عائشی رضی الله عنہا هغه سړی ته فرمایلی وه چی ته په رسول الله ﷺ باندی دروغ وایی. اوداحدیث دبخاری بنی. دکم امام چی داسی عقیده وی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: دامام مذکور عقیده په باره دروح مبارک دحضور ﷺ اوارواح دمؤمنینو کی صحیح ده، اواستمداد دقبرونو څخه هم درست نه دی. اویه سماع موٹی کی بیشکه حضرت عائشی رضی الله عنہا صدیقی انکار کړی دی اود: مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعٍ مِنْهُمْ تَأْوِيلُ یی په مَا أَنْتُمْ بِأَعْلَمَ مِنْهُمْ سره فرمایلی دی، اودهمدی آیتونو: إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَىٰ أَوْ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ څخه یی استدلال فرمایلی دی اوهمدا مذهب مشهور دامام ابو حنیفه رحمته الله دی. (۱) غرض داچی په امام مذکور پسی لمونځ صحیح دی، څه کراحت وغیره پکښی نسته. فقط

په غلطه عقیده باندی درد کوونکی امامت: سوال: (۱۰۵۲) امام صاحب وایی چی کم سړی داعقیده لری چی زه به تش په محفل میلاد کولو سره وبخنبل سم اولمونځ زکوٰۃ وغیره به نه اداء کوم، نو داعقیده باطله ده بلکی الله ﷻ به دفرائضو ترک کونکی په دوږخ کی اچوی. داخبره درسته ده اوکه نه؟ اویه داسی عقیده والا پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: داقول دامام مذکور صحیح دی. دلمانځه، روژي اوزکوٰۃ فرائض پریښوول اود میلاد شریف په مجلس کولو سره دمغفرت اوبخنبل امید لرل باطل خیال اوفاسده عقیده ده. باقی په قطعی طور سره داویل چی دهغه مغفرت به نه کیږی صحیح نه دی، څنگه چی الله ﷻ فرمایلی دی: **إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ** (۲). ماسوا

(۱). قال ابن همام في شرح الهداية اعلم ان اكثر مشائخ الحنفية على ان الميت لا يسمع على ما صرحوا به في كتاب الايمان رحمته الله مردود من عائشة رضی الله عنہا قالت كيف يقول رسول الله ﷺ ذلك والله تعالى يقول وما انت بمسمع من في القبور انك لا تسمع الموتى رحمته الله (مرقاۃ شرح مشکوٰۃ باب في حكم الاسارى ص ۲۴۲ ج ۲). ظفیر

(۲). سورة النساء، ركوع ۷. ظفیر

دکفر اوشرک خخه دتولو گناھونو مغفرت کیدی سی که چیری الله ﷻ وغواپی، ها! قاعده داده چی دفرائضو تارک او دکبائرو مرتکب به په قدر دگناھونو په دوېخ کی اچول کیرې اوپه آخره کی به یی نجات کیرې. لیکن که چیری حق تعالیٰ څوک همداسی بڅنبل وغواپی نووبه یی بڅنبل دوکید خخه خلاف کیدی سی. هکذا فی الکتب المعتره. فقط

دلا مذهبه امامت: سوال: (۱۰۵۳) دیو سړی سره د مذهب ذکر کیدی، هغه ته مو مجموعه مولود تصنیف دمولانا اشرف علی صاحب وښووی په کم کی چی آیتونه او احادیث موجود دی. ذکر سوی سړی د ذکر سوی کتاب په باره کی څو واره دا الفاظ وویل چی زه په دی کتاب باندی متیازی کوم. په ډاگه یی دا الفاظ وویل. په داسی سړی پسی لمونځ درست دی او که نه؟ اودغه سړی گنہگار دی که کافر. او څوک چی هندوان او مسلمانان برابر گڼی دهغه په باره کی څه حکم دی؟

جواب: دغه سړی فاسق او عاصی دی. ولو لا احتمال التاویل لحکم بکفره. اوپه داسی لا مذهبه پسی لمونځ درست نه دی. او کم سړی چی هندوان او مسلمانان یوشان گڼی هغه هم گنہگار دی. او که چیری کفر او اسلام یوشان گڼی نو کافر دی. غرض داچی دداسی سړی د صحبت خخه ځان ساتل لازم (۱) دی. فقط

د فاتحی خلف الامام قائل پسی لمونځ جائز کیرې او که نه؟ سوال: (۱۰۵۴) محمود د فاتحی خلف الامام عامل دی، اودرفع الیدین او آمین بالجهر د اهل جماعت په لمانځه کی څه حرج کیرې او که نه؟

(۱۰۵۴/۲) د فاتحی خلف الامام اورفع الیدین او آمین بالجهر عامل که چیری پخپله جمعه ورکوی نو آیا د اهل جماعت په لمانځه کی د قرآن او حدیث په روسره څه حرج کیرې او که نه؟

جواب: (۱) صرف په دی عمل سره خود اهل جماعت په لمانځه کی هېڅ حرج اوضرر نه کیرې لیکن په دی زمانه کی چونکی ددی عمل کونکی اکثره هغه خلگ دی څوک چی د دین دامامانو مقلد نه دی اومحض دخپلو خواهشاتو موافق د احادیثو په معنی ځان پوهوی اوپه هغه باندی عمل کوی. ددی وجه په اکثره احکامو کی دمخالفت نوبت راځی په دی وجهی سره حرج اوضرر کیرې (۲).

(۱). وان انکر بعض ما علم من الدین ضرورة کفر بها الخ فلا یصح الاقتداء به اصلاً (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱-۵۲۲). ظفیر

(۲). وکذا تکره خلف امره و مخالف کشافعی لکن فی وتر البحران یتقن المراعاة لم یکره اوعدمها لم یصح =

(۲) دداسی سری امامت فی نفسہ جائز دی، لیکن دبعضو خارجی وجوہو پہ وجہی سرہ ورته ناجائز ویل کیبری. (۱) فقط

دغیر مقلد امام جوړول څنگه دی؟ سوال: (۱۰۵۵) محمود دحدیث نبوی پہ مخکی په اجتہادی مسائلو باندی عامل نه دی، لیکن دحدیث نبوی په عدم موجودگی کی داجتہادی مسائلو قائل دی. نو دداسی سری امامت جائز دی اوکۀ نه؟

جواب: دداسی سری امامت فی نفسہ جائز دی خوچونکی په دی زمانه کی چی کم خلگ دائمہ اربعه وو تقلید نه کوی اوپه خپل گمان کی پخپله په حدیث باندی دعمل کولو دعویدار دی دهغوی بعضی افعال داسی دی کم چی دلمانځه مفسد گرځی. مثلاً هغوی په لوتی سره اودس نه وچوی اوپه دی زمانه کی دقطری راتلل عموماً یقینی سوی دی، ددی دپاره دداسی خلگو پرتوگونه اکثره ناپاک وی. په دی وجه دی ددوی دامامت څخه احتراز وسی.

دامام فاسق کیدلو په صورت کی جمعه بیله وسی اوکۀ نه؟ سوال: (۱۰۵۶) په کم ښار کی چی صرف یو جومات وی اودهغه امام فاسق وی نوحنفیان خلگ خپل جماعت بیل قائم کړی اوکۀ په هم هغه پسی لمونځ وکړی، شرعاً څه حکم دی؟

جواب: دجماعت دتفریق څخه دانسه ده چی هم په هغه پسی لمونځ وسی، څنگه چی یی په درمختار کی دنهر څخه نقل کړی دی: وفي النهر عن المحيط صلی خلف فاسق اومبتدع نال فضل الجماعة. (۲) اوبله جمعه کول بد دی. فقط

په غیر محرمو ښځو کی دکښښتونکی سری امامت: سوال: (۱۰۵۷) کم سری چی امام وی اوپه غیر محرمو ښځو کی کښینی، په هغه پسی لمونځ کول څنگه دی؟

جواب: داسی امام کم چی په غیر محرمو ښځو کی کښینی یعنی فاسق وی په هغه پسی لمونځ مکروه (۳) دی (دغیر محرموپه سلسله کی یی لیکلی دی: فان خاف الشهوة اوشك

وان شك كره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة مطلب فی الاقتداء بشافعی ونحوه ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۱). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنية ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱. علامه شامی لیکلی دی: افاد ان الصلاة خلفهما اولی من الانفراد. لکن لاینال کماینال خلف تقی ورع لحدیث من صلی خلف عالم تقی کانما صلی خلف نبی (ردالمحتار ایضاً، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۳). ویکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشی فی شرح المنية ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰). ظفیر

امتنع نظره الى وجهها فحل النظر مقيد بعدم الشهوة وهذا في زمانهم واما في زماننا فممنوع من الشبابة، (الدر المختار على هامش رد المحتار، كتاب الحظر والاباحة. فصل في النظر والمس ص ۳۵۲ ج ۵ ظفیر)

دباغوان اونانباي وغيره امامت: سوال: (۱۰۵۸) کم امام چي تنخواه داروي، دجولا قوم خخه وي، ياباغوان، يانانباي ياحجام وي نوپه داسي خلگو پسي لمونخ جائزدي اوکونه؟ **جواب:** په امام تنخواه دار پسي لمونخ بغير کراهنه درست دي اوجولا اوحجام اونانباي اوباغوان وغيره که دهريو قوم خخه وي چي صالح اومتقي وي اودلمونخ دمائلو خخه خبروي نوپه هغه پسي لمونخ بي کراهنه جائزدي بلکي شيخ، سيد وغيره که چيري فاسق وي نودهغوي خخه بنه دي کما قال الله تعالى: **اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَقَى**، الاية. (۱) فقط

ددرواغجن سري امامت: سوال: (۱۰۹۵) زید دبنار قاضي وو اودجمعي اواخترونو لمونخ به يي هم ورکوي. په بنارکي دننه دزید دکورسره نژدي يوقبرستان وو اودهغه سره متصل ديوهندو کښت دي، هندو دهغه احاطه کول وغوښتل. زید چونکي دحکومتي اداري غړي (ممبر) دي هغه دتعمير اجازه ورکړه. دغه هندو وروسته دحاصليدلو داجازي خخه هغه قبرستان وکيندي اوپه کښتوکي يي شاملول وغوښتل اوزید سره ددي چي دقبرستان خخه خبر وو دتعمير اجازه يي ورکړه. خبره عدالت ته ورسیده، هلته زید ددي خبري په دروغو شهادي ورکړه چي دلته قبرستان نسته. غرض داچي بالکل يي دقبرستان خخه انکار وکي اوپه همدی وجهي سره هغه قبرستان هندو ته ورکول سو. په دی صوره کي زید امام جوړول اوپه هغه باندي نکاح تړل درست دي اوکونه؟

جواب: په دی صوره کي زید فاسق دي، هغه امام جوړول اوپه هغه باندي نکاح خواني کول اوهغه مقتداء گڼل درست نه دي اوپه هغه پسي لمونخ مکروه تحريمي (۲) دي. فقط

دچاچي راسته لاس وچ وي اوټول کار په چپه لاس سره کوي دهغه امامت: سوال: (۱۰۶۰) اگر کسی شخص را يدي يمئي خشک شده محض بيکار شده باشد وکلوخ واستنجاء ومضمضه واستنشاق ووضو واکل وشرب وغيره افعال حميده وقبيحه بيد يسري مي نمايد وطبائع ناظرين ازو متنفر مي شوند اين چنين شخص قابل امامت هست يانه؟ **جواب:** امامت اين چنين شخص مکروه تنزيهي يعنی اولي است اگر مقتديان ازو تنفر کنند: في الشامي وكذا اعرج يقوم ببعض قدمه فالاعتداء بغيره اولي وكذا اجزم ومجبوب وحاقن ومن

(۱). الحجرات. ظفیر

(۲). ويکره امامة عبد الخ وفاسق (درمختار) بل مشي في شرح النية ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

له يد واحدة الخ والظاهر ان العلة النفرة الخ (۱). فقط

دبدو کلماتو وینکی امام کیدل خنکه دی؟ سوال: (۱۰۲۱) که چیری یو مسلمان حافظ دقرآن دلمانځه اوروژی پاییند دیوڅو مسلمانانو په مخکی په لوړ آواز سره نوم واخلی اووایی چی که چیری خدای ﷻ دفلانی مولوی مردود په وجهی سره جنت راکوی نوزه به یی هیڅکله قبول نه کړم بلکی ددی خبیث په عوض کی ددورځ خواهشمند یم. اومولوی موصوف پرکم باندی چی لفظ دمردود وویل سو داسی په ټولو صفتونوموصوف وی چی دنیمی دنیا خلک یی ښه گڼی اواعتماد ورسره هم لری. داسپری دکمی گناه مرتکب سو او په ده پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: معصیت کیدل ددی ښکاره دی اوپه داسی کلماتو کی بیره دکفر ده، دتوبی کولو څخه بغیر په ده پسی دلمانځه کولو څخه احتراز وکی اوکه چیری دی ملا وی نوددی حدیث مصداق دی: ان من شر الشر شرار العلماء (۲). چی دټولو څخه بدتر شریر علماء دی. نوچاته چی حضور ﷺ بدتر وفرمایي. نوهغه ته بدتر ویل بی ځایه نه دی. فقط

په معذور پسی دغیر معذورینو لمونځ درست نه دی؟ سوال: (۱۰۲۲) زید ته دبادو عارضه ده او هغه خپل لمونځ پوره نسی کولی که چیری سنت په اوداسه کی وکړی نوفرص وغیره نسی کولی. که چیری څوک بل سپری ددی قابل نه وی چی امامت وکړی نوزید امام کیدی سی اوکه نه؟

جواب: که چیری هغه دمعذور درجی ته رسیدلی وی نو دهغه امامت دغیر معذورینو دپاره صحیح نه دی. او دمعذور تعریف ابتداءً دادی چی دلمانځه په ټول وخت کی ورته دومره وخت پیدا سی چی اودس وکړی اوفرص لمونځ بغیر ددغه حدث څخه اداء سی. نو که چیری هغه داسی سوی وی نوپه هغه پسی به دغیرمعذورینو لمونځ نه صحیح کیږی. (۳) فقط

داصطلاحی وکیل امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۲۳) یوسپری مولوی دلمانځه روژی پایینده دی خودهغه کسب وکالت دی. ددروغ اورشتیا هرقسم مقدمو پیروی کوی، ددی څخه علاوه حرفونه په قرأت کی اداء کولی نسی بلکی په بعضی ځای کی دولاړ اوپروت حرف هم لحاظ نه صحیح کیږی. دصاد په ځای سین اودضاد په ځای دال اداء کوی. داسی سپری دامامت لائق دی اوکه نه؟

(۱). مشکوة کتاب العلم ص ۳۷ فصل ثالث. ظفیر

(۲). ولاطاهر بمعذور (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۷۸). ظ

(۳). ولاطاهر بمعذور (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۷۸). ظ

جواب: داسی سړی دامامت لائق نه دی، ولی چی دامامت دپاره اولاً دلمانځه دمساثلو څخه خبر کیدل اودقرآن کریم صحیح ویل ضروری دی. ثانیاً دامام صالح اومتقی کیدل ښه دی. نودغه سړی کم چی دخلاف شرع احکامو مرتکب دی اودباطل تائید کوی اوقرآن شریف صحیح نه وایی دی دامام جوړولو لائق نه دی. (۱) فقط

دفاسق پیر امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۲۴) یک پیر امام مسجد است روزی یک مقتدی ازو پرسید که امروز بکدام کار رفته بودید؟ جواب داد که امروز یک خوک را ختم قرآن بود درانخانه ختم قرآن خوانده ام وآن خوک دیگر خوگان جمع نمود آن نیز ختم قرآن خواندند آن صاحب ختم عین خوک است وصاحبان ختم بغیر من خوگان اند. این چنین پیر چه حکم دارد ونماز خلف او جائز است یا چه؟

جواب: این چنین پیر یا وه گو لائق مقتدا بودن وامام شدن نیست نماز خلف چنین کس مکروه است وحسب تصریح فقهاء آن کراهت تحریمی است: لان فی جعله اماماً تعظیمه وتعظیم الفاسق حرام، پس باید که آن امام رامعزول کنند وکسی دیگر صالح خبر مسائل نماز را امام مقرر کنند (۲). فقط

څوک چی په میلاد کی نه شریکیری دهغه امامت: سوال: (۱۰۲۵) یوسړی دوهابی فرقی دحنفیه اهل سنت والجماعت دجومات دیوڅو ورځو څخه امام دی، په حُسن اتفاق سره دغه جومات ته دوو عالمانو واعظانو تشریف راوړی اوپه وعظ کی یی درسول الله ﷺ حمد او ثنا بیان کړه. دجومات امام په هغوی پسی لمونځ کول پریښوول. هم دغه شپي ته یو سړی پرخپل کور باندی په راتلونکی مولوی صاحبانو باندی دمولود شریف مجلس وکی. دجومات امام پکښی شامل نه سو. او د ذکر سوی امام پلار به په ډوډی باندی فاتحه ورکول بد گڼل. نویه دی صوره کی په داسی سړی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: داصحیح ده چی دنن صبا په مجلس دمیلاد شریف کی چونکی ډیری ناجائزی خبری شاملی دی، ددی وجه په دی کی شرکت جائز نه دی. مثلاً ضعیف اوموضوع روایات بیانیدل، اودحضور ﷺ دولد د ذکر کیدلو وخت کی دقیام خاص والی کم چی ثابت نه

(۱). والا حق بالامامة تقدیما بل نصبا الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة وحفظه قدر فرض وقيل واجب وقيل سنة ثم الاحسن تلاوة وتجويدا للقرأة (الدرالمختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۷). ظفیر

(۲). واما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه بانه لايهتم لامر دينه وبان في تقديمه للامامة تعظيمه وقد وجب اهانتته شرعاً الخ بل مشى في شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تريحم لما ذكرنا (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفیر

دی، ہمدغہ رکم ڊیر کارونہ پھ دی کی ناجائز دی کم چی دحضرت مولانا گنگوہی قدس سرہ اوحضرت مولانا احمد علی سہارنپوری دفتویٰ خخہ ہسکارہ دی، کمہ چی چاپ سوی اوشائع سویدہ، ہغہ ضرور وگوری۔ اوپہ ڊوڊی باندی فاتحہ ہم بی دلیلہ دہ ددی ہیچیری ثبوت نستہ۔ پھ دی وجہوسرہ بہ دجومات امام یادہغہ پلار دفاتحہ خوانی خخہ اودمیلاد شریف پھ مجلس کی دشرکت کولو خخہ احتراز کپی وی نودا خبرہ موجب دطعن نہ دہ۔ فقط

دعرس کونکی اوسینما کتونکی امامت: سوال: (۱۰۲۶) کم عالم چی سینما یاعرس وغیرہ تہ خئی پھ ہغہ پسی لمونخ صحیح کیپی اوکھ نہ؟
جواب: پھ ہغہ پسی لمونخ مکروہ (۱) دی؟ فقط

پہ سود قرض اخستونکی او دشیعہ گانو سرہ دتعلق ساتونکی امامت: سوال: (۱۰۲۷) یوسری پھ سود قرض اخلی اوکمہ معاملہ چی دشیعہ گانو، سنیانو وی پھ ہغہ کی پھ ہر شان دشیعہ گانو امداد کوی اودسنیانو مخالفت کوی داسی سری امام مقررول اوپہ ہغہ پسی لمونخ کول خنگہ دی؟

جواب: داسی سری لائق دامام جوړولو نہ دی اولمونخ پھ ہغہ پسی مکروہ دی۔ (۲)
دیری خلاف قولاً او عملاً دمظاہرہ کونکی امامت: سوال: (۱۰۲۸) یو مولوی صاحب دیو جومات امام اوخطیب دی۔ محدث اوطیب دی۔ ږیرہ کونډی ساتی اوپہ اثبات دمدعا کی وایی چی ږیرہ ساتل دیو صحیح واجب العمل حدیث خخہ ثابت نہ دی۔ خریل یا دموت خخہ زیات پرې کول حرام خوڅہ کپی چی مکروہ تحریمی ہم نہ دی اوکلہ کلہ دجوش اوجذبی پھ وخت کی داهم وایی چی دیری خریونکو دوستانو سردار او پیشوا یم۔ ږیرہ خریل یاپرې کول حرام دی یامکروہ۔ قبضہ دیو حدیث خخہ ثابتہ دہ اوکھ نہ؟ او دداسی سری امامت درست دی اوکھ نہ؟

جواب: پھ صحیح حدیث کی دیری اوږدولو اوساتلو حکم دی لکھ خنگہ چی دمسلم پھ حدیث کی دی: عشر من الفطرة قص الشارب واعفاء اللحية (۳)۔ الحدیث ددی خخہ دیری لنډول حرام ثابت سو۔ او فقهاوو ږیرہ خریل او دموتی خخہ کمہ لنډول حرامہ لیکلی دہ: کما فی الدر المختار ولذا یحرم علی الرجل قطع اللحية الخ۔ والسنة فیها

(۱)۔ وکرہ امامة العبد والاعرابی والفاسق والمتبدع (کنز) والفاسق لامر دینہ (البحر الرائق باب الامامة ص ۳۲۹ ج ۱، طس۔ ج ۱ ص ۳۴۸)۔ ظفیر
(۲)۔ ویکرہ تقدیم العدة والفاسق لانه لایهتم لامر دینہ (ہدایہ باب الامامة ص ج ۱)۔ ظفیر
(۳)۔ قال رسول الله ﷺ اوفروا اللحی (مشکوٰۃ باب الترجل ص ۳۸۰)۔ ظفیر

القبضة^(۱) الخ. نومعلومه سوه چي ڀيره دموت څخه كمه لنډول يا خريل حرام دي. او د دغه سړي داوينا چي ڀيره ساتل دهيش صحيح حديث څخه ثابت نه دي او خريل او دموت څخه كم لنډول حرام او مكروه نه دي بالكل غلطه ده، او امامت د دغه سړي مكروه تحريمي دي ولي چي دي فاسق دي او امامت د فاسق مكروه تحريمي دي كذا في الشامي^(۲) فقط

چي په مقرر وخت باندي امام راونه رسيږي نوڅه دي وسي؟ سوال: (۱۰۶۹) په كم خاي كي چي امام مقرر دي او دلمانځه وخت هم مقرر دي كه چيري امام په څه وجه سره په وخت باندي رانه سي نوڅه دي وسي؟

جواب: په داسي حالت كي چي ترڅومره پوري مناسب وي او دمقتديانو حاضرينو سره وخت وي د امام انتظار دي وسي او كله چي حاضرينو ته حرج وي نو انتظار نه كول هم درست دي او د انتظار گنجائش تر هغه وخته پوري دي چي وخت مكروه نسي^(۳). فقط
غير مقلد څنگه دي او دهغوي امامت جائزي او كه نه؟ سوال: (۱۰۷۰) كم خلك چي آمين بالجهر وايي اورفع يدين كوي او په سينه باندي لاسونه تري او په امامانو كي د چا تقليد نه كوي دوي څنگه دي؟

جواب: دعامي دپاره تقليد ديو امام ضروري دي، كني دخپلي رايي چلولو او دخواهش اتباع په وجهي سره اكثره گمراه كيږي څنگه چي د موجوده زمانې دغير مقلدينو احوال ليدل كيږي. لوي لوي عالمان هم دمجتهدينو دتقليد څخه مستثنى سوي نه دي، ائمه حديث، ائمه فقه ته وگوري چي ټول په ټوله مقلدين تير سوي دي. موږ گورو چي غير مقلدين په ژبي سره خودعوي دعمل بالحديث والقرآن كوي ليكن داسي متبع وي چي داجماع^(۴) د مخالفت هم پروا نه كوي، محرمات شرعيه په خود رايي سره حلالوي. په^(۵) عقائدو كي دسلفو څخه خلاف خبري راباسي. بعضي متعي^(۶) ته جائز وايي.

(۱). الدر المختار على هامش رد المحتار كتاب الحظر والاباحه فصل في البيع ج ۵ ص ۳۵۹، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۷.

(۲). واما الفاسق فقد عللوا كراهة تقديمه الخ بل مشي في شرح المنية على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم (رد المحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰). ظفير

(۳). ويجلس بينهما بقدر ما يحضر الملازمون مراعيًا الوقت النذب الا في المغرب الخ (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الاذان ص ۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۹). ظفير

(۴). وگوري عرف الجادي ص ۳ اجماع چيزي نيسي، وهدية المهدي ص ۸۲ ج ۱ ص ۸۳، وبدور الاهلة او دليل الطالب وروضة نديه وغيرها من كتب اهل الحديث.

(۵). ددي دپاره وهدية المهدي جزء اول مطالعه كول پكاردی.

(۶). وگوري مقاصد الامامة اورسالة عقائد فاسده مصنفه اهل حديث واخبار اشاعة السنة وغيرها وهدية =

بعضی دڌلورو څخه دزیاتو ښځو (۱) سره په یو وخت کی نکاح ته جائز وایی. بعضی مطلقه ثلاثه (۲) په کلمه واحده بی له حلالوالی نکاح اورجعت جائز گنی، سلفو صالحینو ته بدر رد ویل ددوی شعار دی. (۳) داسی خلگ په اهل سنت والجماعت کی داخل نه دی اولمونځ په دوی پسی مکروه تحریمی دی. البته دکمو غیر مقلدینو اختلاف چی صرف په فرعی مسائلو کی دی هغوی په اهل سنت والجماعت کی داخل دی اولمونځ په هغوی پسی بشرط مراعاة فی مواقع الاختلاف درست اوصحیح دی. والله تعالی اعلم

په ناجائز طور باندی دحق خورونکی امامت درست دی او که نه؟ سوال: (۱۰۷۱) زید دیو جومات امام دی، او جبراً دخپل گاونډی حق خوړل غواړی، اودکور دروازه مخ ته وړاندی کوی اوخپل صحن زیاتول غواړی او ددروغو دقبضې ثابتولو دپاره قسم اخلی. آیا دا قسم درست دی او که نه؟ اوپه هغه پسی لمونځ درست دی او که نه؟

جواب: دسوال دصورة څخه معلومه سوه چی زید په دروغ قسم اخستی دی او دبرک حق بی خوړلی دی، اومبتدع هم دی. دداسی سړی امامت مکروه تحریمی دی. کما فی الشامی: فهو کالمبتدع فتکره امامته بکل حال، بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا (۴). فقط والله تعالی اعلم

څوک چی نوی مسلمان داختر په لمانځه کی شریکیدلو ته نه پریردی هغه څنکه دی، دهغه

امامت جائز دی او که نه؟ سوال: (۱۰۷۲) ددین علماء څه فرمایی دداسی سړی اقتداء او

دکفر اواسلام په نسبت څوک چی یو غریب نوی مسلمان سند یافته کمینه اورذیل گنی او داختر په ورځ یی دمسلمانانو دجماعت څخه باسی اوپه دغه مجمع کی یی لمونځ ته نه پریردی بلکی په ټولو جوماتونو کی یی لمونځ ته نه پریردی؟

(۲) کم خلگ چی تعصباً دشاهی عیدگاه دروټق دخرابولو دپاره دگورستان په جومات کی لمونځ کوی دداسی حضراتو داقتداء متعلق څه حکم دی؟ او که چیری په یو ښار کی داختر لمونځ دوه ځایه کی کیږی یو دقبرستان په جومات کی دکم پیش امام چی مخکی ذکرسوی صاحب وی اوبل ځای په عیدگاه کی کیږی، کم امام صاحب چی دائم السکر او

= المهدی ص ۱۱۲ ج ۱. ظفیر

(۱). وگوری ظفر اللاضی بما یجب فی القضاء علی القاضی ص ۱۴۱ مؤلفه نواب صدیق حسن خانصاحب نقلا عن وبل الغمام للشوکانی.

(۲). وگوری عرف الجادی ص ۱۲۳ وغیرها. کتب اهل حدیث.

(۳). وگوری افاده الشیوخ والبنیان المروص وغیرها کتب اهل حدیث. مهدی

(۴). رد المحتار باب الإمامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

دطلاق اوعدی خخه بغیر په حالت دحمل کی داجرت په طمع دنبخی نکاح دبل سړی سره دتړلو عادی اومجوز وی په داسی موقعه باندی دمذکوره بالا وجوهاتو په وجه اوبل درفع فساد په غرض اوبل په دی خیال چی: هیچ آفت نرسد گوشه تنهایی را، په خپل جماعت سره په ښارکی په دریم ځای کی لمونځ کوی نو دا لمونځ جائز دی اوکه نه؟ اودا لمونځ دهغه ددریم لمونځ خطبه دریاست درئیس په حق کی سپیره اوضروری ده اوکه بختوره اومحموده؟ او ددی لمونځ دمنحوس اومضر ښوونکی دپاره په شریعت کی څه حکم دی؟

جواب: (۱) دهیڅ یومسلمان خواه که هغه قدیم الاسلام وی یانوی مسلمان، بی وجهی تحقیر اوتذلیل کول او دجومات خخه ایستل حرام اونا جائز دی. مرتکب دداسی کارونو فاسق دی، لمونځ په هغه پسی مکروه دی.

(۲) عیدگاه پریښوول اودقبرستان په جومات کی داختر لمونځ اداء کول مکروه دی. په خپلو کی دااختلاف اوشقاق اونفاق خخه پرهیز کول لازم دی. په حدیث شریف کی دی: صلوا خلف کل بر وفاجر. په فاسق پسی لمونځ که څه هم مکروه دی لیکن دتفرقی اچولو خخه دښه دی چی په فاسق پسی لمونځ وکړی ځکه چی فتنه اوفساد په سخت والی کی زیات دی (۱). قال الله تعالی: والفتنه اشد من القتل (۲). فقط

دنورو دحق خوړونکی امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۷۳) علماء ددین په دی باره کی څه فرمایی چی یوسړی جاهل مطلق دی. دخپل نژدی سړی مزکه یی دروپو، سوتی اوسړو په زور سره لاندی کړیده، هروخت مرگ ته اوجنگ ته تیاردی، بد معاشیانی کړی دی، دانگریزی سرکار سزا یافته دی په جیل خانو کی یی ژوند تیر کړی دی. دبل په مزکه یی کور جوړکړی دی. اوس هغه خلگ خووفات سوه، دهغوی اولاد په همدغه طریقہ باندی دی. یعنی په زور ښوولو سره دخلگو سره گزاره کوی، په دې خلگو کی زنا هم کیږی. سرداریی دحافظ په نوم سره مشهوره دی. خوپه حقیقت کی حافظ نه دی، اووایی چی زه دشرعی پایبنده یم، خوپه کمه مزکه باندی چی دهغه والد وغیره کور جوړکړی وو په هغه باندی هم هغه رکم قابض دی اوپه ظلم باندی ملاتړلی دی. دشرعی له لحاظه په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ اودهغه شرعی حکم څه دی؟

(۱). وفي النهر عن المحيط صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة اه (در مختار) افاد ان الصلاة خلفهما اولی من الانفراد لکن لا ینال کما ینال خلف تقی ورع اه ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰ ردالمحتار. (۲). بقره. ۲۴، ظفیر، وفي العالمگیریه ص ۱۴۰ ج ۱ الی الجبانه فی صلوۃ العید سنة وان کان یسعمهم المسجد الجامع علی هذا عامة المشائخ. جمیل الرحمن

جواب: کم سړی چی په ناحقه دبل مسلمان مزکه لاندی کړی اویه هغه باندی یی کور جوړ کړی دی اوقابض دی شرعاً گنهگار اوفاسق دی، دهغه امامت مکروه دی. یو نیک مسلمان چی دلمانځه دمساڼلو څخه خبر وی امام جوړول پکار دی. فقط والله تعالی اعلم. (ویکړه الی قوله) وفاسق الخ (درمختار) المراد به من یرتکب الکبائر کشارب الخمر والزانی واکل الربا ونحو ذلک کذا فی البرجندی اسمعیل وفی المعراج قال اصحابنا لا ینبغی ان یقتدی بالفاسق الا فی الجمعة لانه فی غیرها یجد امام غیره آه (رد المحتار ص ۵۲۳ ج ۱) ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا آه (شرح المنیة)

څوک چی دلمانځه ارکان نه پیژنی هغه دامامت لائق دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۷۴) یوسړی حافظ دقرآن دی اودسوداگری کسب کوی. لیکن دلمانځه ارکان نه پیژنی. داسی سړی دامامت لائق کیدی سی اوکه نه؟

دامام جوړیدو څه شرائط دی: (۲۱۱۰۷۵) دامام دپاره دکمو کمو خبرو سته والی ضروری دی، په کمو سره چی هغه دامامت لائق کیدی سی؟

جواب: (۲۱۰) ښه داده چی امام دلمانځه مسائل پیژنی، قرآن کریم صحیح اوعمده وایی، صالح اوپرهیزگاره وی، که چیری ددی خبرو سره حافظ دقرآن هم وی نوډیره ښه ده، خودا خبره مخکی ده چی دلمانځه مسائل پیژنی دپاره ددی چی په لمانځه کی څه داسی غلطی ونه کړی په کمی سره چی لمونځ فاسد یامکروه سی. فقط (والاحق بالامامة الاعلم باحکام الصلاة ثم الاحسن تلاوة للقرآنة ثم الاورع ثم الاسن ثم الاحسن خلقا ثم الاحسن وجهها ثم الاشرف نسبا الخ (تنویر الابصار ص ۵۲۰)

دطلاق سوی ښځی ساتونکی سړی امامت جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۰۷۲) یو سړی دجومات امام دی هغه خپلی ښځی ته طلاق ورکی خوتراوسه پوری یی په کورکی ساتلی ده اودطلاق څخه وروسته یی دهغه څخه بچی هم پیدا سوی دی. مقتدیان وایی چی په ده پسی زموږ لمونځ صحیح کیږی، دطلاق ورکولو گناه امام ته وسوه. خویوه ورځ یوسړی دجماعت څخه بیل سو اووی ویل چی زما لمونځ په ده پسی نه صحیح کیږی. نوامام صاحب وویل چی دی کافر دی. پوښتنه ددی خبری کوو چی په دی امام پسی لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟ او هغه چی ورته کافرو ویل، ددی څه حکم دی؟

جواب: که چیری دغه امام خپلی بی بی ته رجعی طلاق ورکړی وو نورجوع کول بغیر دنکاح څخه جائز دی. اوکه چیری بائن (یا مغلظ طلاق) یی ورکړی وو نوددغه ښځی بغیر دنکاح دتجدید (یا حلالی) څخه ساتل درست نه دی. اوکه چیری هغه داسی کړی وی نو په هغه پسی به لمونځ مکروه وی ولی چی هغه فاسق دی اودمعزولولو قابل دی. اودامام

یوم مقتدی ته کافر ویل گناه کبیره ده هغه ته توبه کنبل پکار دی. فقط واللہ تعالیٰ اعلم. کتبه عزیز الرحمن

(ویکړه الی قوله) وخلف فاسق الخ فی شرح المنیة ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا الخ ردالمحتار ص ۵۲۴ ج ۱. مهدي (عن ابی ذر قال قال رسول الله ﷺ لا یرمی رجلاً بالفسوق ولا بالكفر الا ارتدت علیه ان لم یکن وصاحبه کذاک. رواه البخاری (مشکوٰۃ باب حفظ اللسان. جمیل)

دینو اجتماعی مصلحت په وجهی سره خارجی امام جوړول درست دی: سوال: (۱۰۷۷) څه فرمایي د دین عالمان په دی مسئله کی چی ددی ځای په مسلمانانو کی دتولو کفارو او نصاریٰ وو دحملي په وجهی سره دتولو اسلامی فرقو لکه خوارج اوشیعه اوشوافع او احنافو په دی خبره باندی اتفاق سوی دی چی موږ ټول به په شریکه په یو سړی پسې چی سلطان دی اودخوارجو څخه دی، داخرونو لمونځ به اداء کوو، په دشان دشوافعو اوشیعه گانو عالمانو فتویٰ ورکړیده او دستخطونه یی کړی دی او په دغه سلطان پسې یی داخرونو لمونځ کول منظور کړی دی. چونکی دلته څوک دحنفی مذهب عالم نسته په دی وجه سره داحنافو عالمانو څخه پوښتنه کوو چی احناف په دی کی شریک اوسی اوکه نه؟

جواب: خوارج داهل بدعت څخه دی اوپه مبتدع پسې په لمانځه کی اقتداء کول مکروه تحریمی دی. په رد المحتار کی دی فهو (الفاسق) کالمبتدع تکره امامته بکل حال بل مشی فی شرح المنیة علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم شامی (ص ۵۲۳ ج ۱) لیکن په دوو حالتونو کی جائز دی یو داچی بل امام دچا امامت چی مشروع (اوغیر مکروه) وی پیدانه سی، اودا هم دنه پیدا کیدلو په حکم کی دی چی دبل امام په مقررولو کی فتنه وی، قال فی الدر المختار: هذا ان وجد غیرهم والا فلا کراهة. درمختار ص ۵۲۵ ج ۱، بل حالت دادی چی هغه امام شرعاً واجب الاطاعت وی. مثلاً سلطان المسلمین نافذ الامر وی اوهغه حتماً خلگو ته په خپل ځان پسې دلمانځه کولو حکم ورکړی، فوجوب طاعة اولی الامر مسلم، اودکراهت په حالت کی هم دمنفرداً (یوازی) لمونځ کولو څخه په هغه پسې لمونځ کول ښه دی. قال فی الدر المختار: فان امکن الصلوة خلف غیرهم فهو افضل والا فلاقتداء اولی من الانفراد، شامی ص ۵۲۳ ج ۱ (اشرف علی) بیشکه چی دسلطان دحکم کولو په صورت کی یاکه دبل چا په امام جوړولو کی فتنه وی نوپه دی صورت کی په همدغه سلطان پسې لمونځ کول پکار دی څنگه چی ذکر سوو آیتونو مفاد دی. فقط واللہ تعالیٰ اعلم

دقوبی خخه وروسته د گنهگار امامت خنځه دی؟ سوال: (۱۰۷۸) یوسری ډیر گنهگار دی لیکن هغه توبه کاري نو امامت دهغه درست دی او که نه؟

جواب: په داسی حالت کی کله چی هغه توبه کاري امامت دهغه درست دی اودهغه دکور خوراک درست دی فقط (لقوله ﷺ الصائب من الذنب کمن لاذنب له. رواه ابن ماجه. مشکوٰۃ ص ۲۰۲ جمیل الرحمن) ، واخلرجه لفسق وخیانة فبعد مدة تاب الى الله واقام بینة انه صار اهلا کذالك فانه یعبده. عالمگیری مصری جلد ۲ ص ۲۳۹.

د جذامی اوسودخور امامت: سوال: (۱۰۷۹) د جذامی اوسود خور امامت جائز دی او که نه؟ **جواب:** د جذامی اوسود خور امامت مکروه دی. که چیری لمونځ ورکی نو فرض به اداء سی. کذا فی کتب الفقه (۱). فقط کتبه اصغر حسین. الجواب صحیح، عزیز الرحمن عفی عنه.

دغلا د حیوان ذبح کوونکی امامت: سوال: (۱۰۸۰) دیو سړی ښځه بی پردی په هر ځای کی گرځی اوهغه پخپله هم دغلا حیوانان حلالوی، اوددی خخه علاوه امامت هم کوی. دداسی سړی امامت شرعاً څه حکم لری؟

جواب: دداسی سړی امامت مکروه تحریمی دی. (۲) فقط کتبه رشید احمد عفی عنه، الجواب صحیح، عزیز الرحمن عفی عنه.

چی دچا پاکی او ناپاکی مشته وی دهغه امامت: سوال: (۱۰۸۱) یو جومات لا وارث په کم کی چی دهیڅ قسم آمدن نسته په هغه کی یوسری چی دهغه عمر دوه ویشت کاله دی لمونځ ورکوی، هغه ته د سخت جریان عارضه ده اوقطره هم ورته راځی په لمانځه کی او دلمونځ خخه دباندی. او حافظ هم نه دی، قرآن ورته لږ څه یاد دی، دهغه پاکی اوناپاکی ټیک نه ده. مسائل هم ورته په ښه شان یادنه دی. کله چی هغه په سفر ځی نولمونځ گذار کم سی او خلگ دهغه امامت نه ترک کوی. بعضی خلگ دهغه په امامتی باندی خوشحاله نه دی. خو خیال دادی چی لمونځ گذار به بیادی جومات ته نه راځی ولی چی هغوی دا وایی چی که چیری دده په ځای بل امام مقرر سو نوموړ به دلته لمونځ بالکل نه کوو. فقط والسلام خیر ختام.

جواب: داسی سړی دچا پاکی اوناپاکی چی مشته ده اودمسائلو خخه هم ناخبره دی امام

(۱). وكذا تکره خلف امرد وسفیه ومفلوج وابرص شاع برصه وشارب الخمر واکل الربوا. شامی ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. جمیل الرحمن غفرله

(۲). قال فی الدر المختار وتکره امامة عبد وفاسق. وقال فی شرح المنية علی ان کراهة تقدیمه کراهة تحریم لما ذکرنا ص ۵۲۳ ج ۱. احمد علی سعید ، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹.

مقررول نہ دی پکار۔ اوپخپلہ ہغہ تہ ہم امام جوړیدل مناسب نہ دی۔ بلکی کله چی په لمانځه کی دقطری وغیره راتللو گمان غالب وی نوبالکل گرسره جائز نہ دی اوکم خلگ چی عذاب په خپله ذمه اخلی او دهغه په امام جوړولو باندی ټینگوالی کوی دهغوی دخبری هیڅ اعتبار نسته ځکه چی دهغوی قول دشریعت دحکم څخه خلاف دی اوکه دداسی سری په امام جوړیدلو سره دلمانځه گذارو ډیروالی اولمونځ نه ورکولو سره دلمانځه گذارو کموالی راځی نویه دی باندی څه شرعی حکم نه لگیری اویه دی وجهی سره دامامت مستحق کیدی نه سی ولی چی دادخلگو ناخبرتیا ده۔ هکذا يفهم من كتب الشريعة (۱) المحمدية صلى الله على صاحبها، والله تعالى اعلم۔ کتبه الفقير اصغر حسين عفی عنه۔ الجواب صحیح بنده عزیز الرحمن عفی عنه۔

دولد الزنا امامت: سوال: (۱۰۸۲) یوسری چی موری بی نکاحه وی اوپلار دهغه داگنی چی مینځه بی نکاحه مباح ده اوبیا وروسته دهغی سره نکاح وکړی اوهلته دهغه څخه ماسوا بل څوک دعلم خاوند نه وی چی امامت وکړی سی نو دداسی سری کم چی سعادت مند اویه هرشان سره لائق وی امامت درست دی اوکه نه؟

جواب: ذکرسوی سری امام مقررول بنه دی کله چی هغه په قوم کی اعلم اوافضله وی، هیڅ خرابوالی دهغه په امامت کی نسته قال فی الدر المختار، باب الامامة: واللاحق بالامامة الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة الخ قال الشامي قوله بشرط اجتنابه الخ كذا في الدراية عن المجتبى وعبارة الكافي وغيره الاعلم بالسنة ولا الا ان يطعن عليه في دينه (۲) الخ۔ فقط رشيد احمد عفی عنه الجواب صحیح قال فی الشامی عن البحر وغيره ولوعدمت ای علة الكراهة بان كان الاعرابی افضل من الحضری والعبد من الحر ولد الزنا من ولد الرشدة والاعمی من البصیر فالحكم بالضد (۳)۔ الخ

دفاسق اوفاجر تعریف اودهغه امامت: سوال: (۱۱۱۰۸۳) فاسق اوفاجر چاته وایی؟ په داسی سری پسی لمونځ صحیح کیږی اوکه نه؟

(۱)۔ والاحق بالامامة تقدیمًا بل نصبًا الاعلم باحكام الصلوة فقط صحة وفسادا بشرط اجتنابه الفواحش الظاهرة الخ درمختار علی هامش الشامی ص ۵۲۰ ج ۱ ویؤیده تعلیل کراهة امامة الفاسق قال فی الجوهرة ص ۵۸۰ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰، لانه لایهتّم بامر دینه والاعمی لانه لایجتنب النجاسة وما فی الدر المختار فی بیان کراهة امامة المخالف ان یتیقن المراعاة لم یکره اوعدمها لم یصح وان شک کره ص ۵۲۲ علی الشامی، جمیل الرحمن، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰۔

(۲)۔ ردالمحتار۔ باب الامامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰۔ ظفیر

(۳)۔ ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰۔ ظفیر

چی دمقرر امام څخه علاوه بل څوک امام جوړسی لمونځ شروع کړی او امام راسی نوهغه دی څه وکړی؟ (۲۱۱۰۸۴) که دمحلې امام دڅه عذریه وجه دلمانځه په وخت کې جومات کې نه وی اولمونځ گذار بل څوک امام کړی اولمونځ شروع کړی، بیا امام راسی نوهغه په جماعت کې شریک سی اوکه نه؟ او ددغه خلگو لمونځ به صحیح سی اوکه نه؟

په هرمسلمان پسی لمونځ جائز دی؟ (۳۱۱۰۸۴) آیا په هرمسلمان پسی لمونځ صحیح کیږی؟

په امامت کې دعلم اعتبار دی اوکه دذات؟ سوال: (۴۱۱۰۸۵) دامامت دپاره دذات لحاظ دی اوکه دعلم؟

جواب: (۱) فاسق هغه چاته وایی چی دشریعت داوامرو پریښوونکی وی اودمنهیاتو ارتکاب کوونکی وی، برابره خبره ده که دبعضو یاداکثرو یادتولو. اودفاجر څخه هم دغه مراد دی. امامت دداسی سړی مکروه تحریمی دی، لمونځ په هغه پسی صحیح کیږی خو مکروه کیږی. (۱) فقط

(۲) په صورت مسئله کې دتولو مقتدیانو لمونځ په بل امام پسی درست سو اوذکر سوی امام ته هم په جماعت کې ضرور شریکیدل پکار دی.

(۳) لمونځ په هر سړی پسی درست کیږی. که څه هم دامام اعلم اومتقی کیدل هم ضروری اوبنه دی.

(۴) په امامت کې مقدم لحاظ دعلم دی. دعلم سته والی دضروریاتو څخه دی. فقط رشید احمد. الاجوبة صحيحة. دستخط، مهر (تاپه)

دفیثنی اویه یوه سترگه پوند سړی امامت درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۱۱۰۸۶) امام په یوه سترگه پوند کیدل. په ورځ کې دری واره جوړی بدلوی، دهغه داکار څنگه دی او په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟

دلیونی امامت: سوال: (۱۰۸۷) کم سړی چی کله کله لیونی کیږی دهغه امامت درست دی اوکه نه؟

جواب: (۱) پیش امام عالم په مسائلو پوه اوصالح پرهیزگار کیدل پکار دی. په امام موجوده کی څه خبره دسوال په رو سره داسی معلومه نه سوه چی په هغه پسی لمونځ

(۱). کره امامة الفاسق والفسق لغة خروج عن الاستقامة وهو معنى قولهم خروج الشئ عن الشئ على وجه الفساد وشرعاً خروج عن طاعة الله تعالى بارتكاب كبيرة قال القهستاني اى او اصرار على صغيرة (فتجب اهاتته شرعاً فلا يعظم بتقديمه للامامة تبع فيه الزيلعي ومفاده كون الكراهة فى الفاسق تحريمية. طحطاوى على مراقى الفلاح، قال فى الدرالمختار واللاحق بالامامة تقديم بل نصباً لاعلم باحكام الصلوة فقط حجة وفساداً بشرط اجتنابه للفواحش الظاهرة ص ۵۲۰، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفير

ناجائزوی۔ پہ یوہ سترگہ پروند کیدل دامام سبب دکراہت دامامت نہ دی۔ علیٰ هذا دھغہ جامی بدلول ہم مطلقاً موجب دعدم جواز دامامت نہ دی۔

(۲) جنون اولیونتوب کہ چیری داسی وی چی ہیخ وخت هغه پہ هوبن نہ راحی اوپہ ہمدی حالت کی لمونخ ورکوی نوپہ هغه پسی لمونخ درست نہ دی، اوکہ چیری دلمانخہ ورکولو پہ وخت کی پہ خپل هوبن کی وی نولمونخ پہ هغه پسی صحیح دی۔ کما فی الدر المختار وکذا لایصح الاقتداء بمجنون مطبق او منقطع فی غیر حالة وفاقتہ الخ قال الشامی امافی حالة الافاقۃ فیصح کما فی البحر عن الخلاصۃ۔ شامی جلد اول ص ۲۰۴۔

دگنجی امامت درست دی اوکہ نہ؟ سوال: (۱۰۸۸) پہ گنجی پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟ اوپہ گنجی پسی دلمانخہ دکراہت خہ حدیث ستہ اوکہ نہ؟

جواب: پہ گنجی پسی لمونخ جائز دی، کلہ چی هغه بنہ سوی وی اوزخم یی پر سر باندی پاتہ نہ وی نولمونخ پہ هغه پسی بی کراہتہ درست دی، پہ گنجی پسی دلمانخہ دمکروہ والی ہیخ حدیث نستہ۔ فقط

بنخہ امامہ کیدی سی اوکہ نہ؟ سوال: (۱۰۸۹) پہ پنخہ وختہ لمونخونو او تراویحو کی دنبخو امام بنخہ کیدی سی اوکہ نہ؟

یوامام پہ دوه خایونو کی امام کیدی نسی: سوال: (۱۰۹۰) یوامام پہ دوو خایونو کی خطبہ اودجمعی لمونخ ورکولی سی اوکہ نہ؟

جواب: (۱) کہ چیری دنبخو امام بنخہ وی نوهر لمونخ مکروہ دی (فی عالمگیریہ ص ۸۰ ج ۱ ویکرہ امامۃ المرأة للنساء فی الصلوۃ کلہا من الفرائض والنوافل الخ (۲) پہ بل خای کی پہ دوہم واری لمونخ نہ سی ورکولی۔ فقط دستخط (فی الدر المختار باب الامامۃ لایصح الاقتداء الی قوله ولا مفترض بمتنفل الخ وفی الشامی ص ۲۰۸ فی باب الجمعة: الخطبة والصلوة کشیئ واحد لکونہما شرطاً ومشروطاً الخ۔

دغیر صالح ولد الزنا امامت: سوال: (۱۰۹۱) دولت الزنا غیر صالح اوغیر عالم امامت جائز دی اوکہ نہ؟

جواب: امامت دداسی ولد الزنا بہ کہ خہ ہم جائز وی خو دکراہت خخہ بہ خالی نہ وی، هذا ان وجد غیرہم والا فلا کراہۃ الخ درمختار علی الشامی ص ۵۲۵، ہمدہ مفتی بہ (قول) دی۔

پہ شیعہ پسی لمونخ کیری اوکہ نہ؟ سوال: (۱۰۹۲) پہ شیعہ پسی داهل سنت لمونخ کیری اوکہ نہ؟

داهل سنت والجماعت نوم کله ایښوول سوی دی؟ (۲۱۱۰۹۳) نوم داهل سنت والجماعت

ددی فرقی دپاره دکله څخه ایښوول سوی دی، او وجه تسمیه یی څه ده؟

څوک چی نه شیعه وی اونه اهل سنت دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۳۱۰۹۴) کم سړی

چی نه شیعه وی اونه اهل سنت په هغه پسی داهل سنت لمونځ جائز دی اوکه نه؟

څوک چی تعزیه او مرثیه کوی آیا هغه اهل سنت دی؟ سوال: (۴۱۰۹۵) څوک چی مرثیه

اوری یادجا دکور څخه چی تعزیه وزی یا دچاپه کور کی چی تعزیه وی یا دچاپه کور کی

چی ماتم کیږی هغه په اهل سنت کی داخل دی اوکه نه؟ یا اهل شیعه دی؟

دشیعه سره تعلق درست دی اوکه نه؟ سوال: (۵۱۰۹۶) اهل سنت جماعت ته دشیعه څخه

پرهیز کول پکاردی اوکه تعلق دی ورسره ساتی؟

جواب: (۱) په شیعه پسی دسنی لمونځ نه صحیح کیږی چونکی دهغوی بعضی عقائد

داسی وی کم چی موجب دکفر دی لهذا په دی صورت کی دلمانځه نه صحیح کیدل یقینی

خبره ده اوکه چیری شیعه غالی نه وی بیا هم احتیاط لازم دی ځکه چی عقیده پت شی

دی. اوشیخینو ته بدرد ویل کم چی عند البعض کفردی اوکذف عائشه رضی الله عنها کم چی

بالاتفاق کفردی، ددی څخه هیڅ یو شیعه خالی نه وی. قال الشامي ينبغي تقييد الكفر

بالانكار لخلافه بما اذا لم يكن عن شبهة. الخ باب الامامة

(۲) دی ډلی ته اهل سنت والجماعت په دی وجهی سره وایی چی دافرقه اهل حق اومتبع

دسنتو دحضور ﷺ ده اوداصحابو رضی الله عنهم طریقه یی مضبوطه نیولی ده وقال النبي ﷺ ان

الله تعالى يغرس في هذا الدين غرسا يستعملهم في طاعة لايبالون من خذلهم ولا من

يضرهم حتى ياتي امر الله عز وجل او كما قال رواه ابن ماجه عن ابي هريرة رضی الله عنه.

(۳) دداسی سړی داقتداء څخه ځان ساتل لازم دی چاته چی دخپل دین دحفاظت خیال

بالکل نسته، داسړی فاسق دی. قال النبي ﷺ الامام ضامن والمؤذن مؤتمن، رواه

الترمذي.

(۴) داتول کارونه چی کم سړی کوی دروافضو شعاردی. قال النبي ﷺ من تشبه بقوم

فهو منهم.

کم سړی چی مرثیه ویل یا اوریدل جائز گنی اوتعزیه ایستل بڼه گنی اوپه هغه کی

شریکیری هغه سنی نه دی بدعتی دی اودروافضو شريك اوهم خیاله دی. فقط، والله

تعالی اعلم

(۵) دروافضو سره تعلق ساتل نه دی پکار. قال الله تعالى: فلا تقعد بعد الذکری مع

القوم الظالمين.

دستمال پچلو ته به عمامه ويل کيږي اوکه نه؟ سوال: (۱۰۹۷) عمامه (يعنی پټکي) خواوه يا يوولس گزه وي. نن صبا امامان چي کم دستمال وغيره دامامت په وخت کي پيچي، دې ته به عمامه څنگه وايو؟

دکم امام ښځه چي ساړي (يو قسم خاص جامه) **تري دهغه امامت جائز دي اوکه نه؟ سوال:** (۱۰۹۸) دامام ښځه ساړي تري کم چي دهندوانو ښځي اچوي. په دغه امام پسي لمونځ څنگه کيږي؟

جواب: داوو يا يوولسو گزو تحديد شارع ﷺ نه دي لگولي. په عرف کي چي څه ته عمامه وايي په هغه باندې به دعمامي اطلاق کول کيږي. (۲) دپيش امام په امامت کي په دي سره هيڅ کراهت نسته. فقط والله تعالى اعلم، کتبه عزيز الرحمن.

دغوټ الاعظم څخه دامداد طلب کونکي امامت درست دي اوکه نه؟ سوال: (۱۰۹۹) کم سپري چي داقسم اشعار وايي:

امداد کن امداد کن از درد و غم آزاد کن

در دين و دنيا شاد کن يا غوث اعظم دستگير

﴿﴾، داسي سپري امام جوړول څنگه دي؟

جواب: داسي سپري امام جوړول مناسب نه دي بلکي متقي او متبع سنت امام جوړول پکار دي. فقط (قال عز وجل: ان الذين تدعون من دون الله عباداً امثالكم، وقال تعالى: اياك نعبد و اياك نستعين. دا دغير الله څخه په اشعارو کي استمداد دي کم چي حرام دي او د حرامو مرتکب فاسق، متبدع دي او امامت دهغه مکروه تحريمي دي).

دچا دفسق په وجهي سره چي خلک ناراضه وي دهغه دامامت څه حکم دي؟ سوال: (۱۱۰۰) دکم پيش امام څخه چي اکثر قوم په سبب دفساد او چغل خوري او حاسد او مغروري او غيبيتي کيدلو ناراضه وي، دهغه په وجهي سره بعضي دجمعي پرينوونکي او بعضي دجومات پرينوونکي سوه، هغه دهميشه امام جوړول جائز دي اوکه نه؟

جواب: داسي سپري دچا دفسق او معصيت په وجهي سره چي دهغه څخه خلک ناراضه وي هغه دي دائمي امام نه سي اولمونځ په هغه پسي مکروه دي، داسي سپري واجب العزول دي هغه دي معزول سي. فقط والله تعالى اعلم. کتبه عزيز الرحمن مفتي مدرسه دارالعلوم ديوبند.

(رجل أم قوماً وهم له كارهون ان كانت الكراهة لفساد فيه او لانهم احق بالامامة يكره له ذلك فتاوى عالمگیری ص ۸۲ ج ۱ بيان الامامة، جميل الرحمن)

دټارک جماعت امامت جائز دی اوک نه؟ سوال: (۱۱۰۱) خضاب مهندي جائز است يانه ، وامامت تارک جماعت جائز است يانه ؟

جواب: خضاب مهندي جائز است و ترك جماعت بلاعذر معصيت است، امامت تارک جماعت مکروه است. (وفصل في المحيط بين الخضاب بالسواد الى قوله ومذهبنا ان الصبغ بالحناء والوسمة حسن كما في الخانية ، شامی ج ۵ ص ۳۳۹ ، الجماعة سنة الى قوله: وقيل واجبة وعليه العامة (درمختار) في الاجناس لا تقبل شهادته اذا تركها استخفا او مجانة، شامی ج ۱ ص ۵۷۹ ، باب الامامة: ويكره امامة الفاسق (كبيری).

دېرې سړې دمنکوحې سره دواده کوونکې امامت درست دی اوک نه؟ سوال: (۱۱۰۲) يوچا دخوند لرونکې غير مطلقې نښې سره نکاح کړيده، نودا نکاح وسوه اوک نه؟ اودهغه څخه چې کم اولاد سويدي دهغه څه حکم دی؟ اودهغه امامت جائز دی اوک نه؟

جواب: دغير مطلقې نښې سره نکاح حرامه اوباطله ده، اولاد ئی ولد الزناء دی، امامت دهغه مکروه دی، (لقوله تعالى: حرمت عليكم امهاتکم ، الى قوله عز وجل: والمحصنات من النساء، الاية ، وفي الكبيرى للحلبی رحمه الله ص ۴۷۹ : قدموا فاسقا ياثمون بناء على ان كراهة تقديمه كراهة تحريم. جميل الرحمن)

په چا کښې چې دا اوصاف وي دهغه دامامت څه حکم دی؟ سوال: (۱۱۰۳) کم څوک چې غير مقلدوی، کم چې نن سبا ځان ته اهل حديث وايي، اوچې خپل جايدادپه سودی گروي باندې ورکوي، اودکلام الله حافظ نه وي، بلکه کلام پاک غلط وايي، او دکاروبار او د دنيوی مشاغلوپه وجه دلمانځه دوختونو پابندی اکثره نه سی کولی، نوپه داسې چاپسی لمونځ کيږي اوک نه؟ اوداسې څوک امام جوړول درست دی اوک نه؟ خصوصاً کله چې يوبل څوک هم موجود وي کم چې دقرآن پاک حافظ اوپه ظاهره ددغه ټولو ذکر سوو خبرو څخه پاک صاف په نظر راځي، کم يوباید امام مقرر کړل سي؟ اوبل که چيري هغه مخکنی کس دمقتديانو دناخبري په وجه سره ام القوم (په قوم کی ډير ښه سړی) وي، ځکه چې هميشه به يې خپل ځان حنفی المذهب ظاهروى اوددغه ټولو امورو څخه به يې پرهيز کوي، خواوس ديوڅو ورځو څخه يې دامامت داستحکام په خيال خپل ځان غير مقلد ظاهر کړی، اوپه نورو امامانو باندې يې سب او شتم شروع کړل اوپورته ذکر سوي افعال ورڅخه صادر سول چې دهغه په وجه سره په اسلامي جمیعت کی فساد اوتفرقه راغلل، اوسره ددې چې اکثره مقتديان دهغه دامامت څخه کراهت کوي، دی بيا هم په خپل امامت باندې مصروف دی، تردې پوري چې دحکومت په ستره محکمه (عدالت عاليه) کی ددعوي نوبت راغی او ورسره داهم وايي چې زما داجازې څخه پرته نه بل څوک

مقرریدلی سی، اونه یوسری بلکه توله یا اکثره لمونخ گذاره هم مانه سی لیری کولی، آیا په راتلونکی کی دامام دمقررولو اختیار قبضی ته ولاړی؟

جواب: ددې غیر مقلد په امامت کی یوڅو خرابیانی دی کمی چی دامامت دکراحت موجب دی، لهذا دده معزولول اوبل امام مقررول لازم دی، اوددغه سړی مخکنی امام غیر مقلد هیڅ حق په امامت کی نسته، عزل دده لازم دی، (قال فی الدر المختار: ولو أم قومًا وهم له کارهون ان الکراهة لفساد فيه او لانهم احق بالامامة منه کره له ذلك تحريمًا لحديث ابی داود: ولا يقبل الله صلوة من تقدم قومًا وهم له کارهون (۱)، وفي الشامي باب الامامة ايضاً) غرض داچی ذکرسوی امام په سبب دمحرمتو اوعدم تقلید، اوددین امامانوته په بدرد ویلو کوم چی دغیر مقلدینو شعار دی فاسق اومبتدع دی (۲)، اوددې دواړو مامت مکروه دی، اودمخکنی حدیث دابوداؤد څخه معلومه سوه چی کم څوک با وجود دکراحت دمقتدیانو اودهغوی دبدگنلو، امام وی اوپردي باندی تاکید او تابید کوی، اوجبراً امام کیدل غواړی، اودمقتدیانو دهغه دامامت څخه کراحت کول په سبب دخرابی اوفساد دامام وی، نوداسی کس امام جوړول مکروه تحریمی دی، اودشامی دعبارت څخه معلومه سوه چی معزوله کول دفاسق ضروری دی (قال فی الشامي: وبان فی تقديمه للامامة تعظيمه وقد وجب عليهم اهانتة شرعاً (۳) شامی (۳) ص ۵۸۵ باب الامامة). کتبه عزیز الرحمن عفی عنه

دحنفی لمونخ په شافعی پسی جائز دی اوکه نه؟ (۴) سوال: (۱۱۰۴) ددې ځای اکثره امامان په لمانځه کی بسم الله هم دقراأت سره په لوړ آواز سره وائی اورفع الیدین کوی بعض لمونخ گذار په جهرسره آمین وائی، په داسی کسانو پسی لمونخ کیږی یعنی دحنفی، او دوی په امام پسی (الحمد لله) هم وایی.

جواب: دامام شافعی رحمه الله په مذهب کی دفاتحې او دسورت سره دبسم الله جهر سته، ځکه به هغوی داسی کوی اوداحنافو په نزد دانسته اوهمدارنگه رفع الیدین اوقراأت فاتحة خلف الامام دامام شافعی رحمه الله مذهب دی، دغه خلگ کم چی داسی کوی شافعی المذهب به وی خوهغوی لره پکار دی چی په زوره دی نه وایی ولی چی په دې سره دلمونخ گذارو په لمانځه کی خلل راځی، دناخبرتیا په وجه سره هغوی داسی کوی. فقط

(۱). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۲). قال رسول الله ﷺ سباب المسلم فسوق وقتاله كفر. رواه مسلم، (مشکوٰۃ باب حفظ اللسان). ظفیر

(۳). رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

(۴). وگوره دتفصیل دپاره (غاية التحقيق ونهاية التدقيق) دهمدي حصي په پای کښی. حقانی رحمه الله نمثی

(که چیری د ضروری خبروخیال وساتی نوبغیر دکراحت خخه یی اقتداء جائزده. ^(۱) ظفیر)

دمور اوپلار دنافرمانه امامت؟ سوال: (۱۱۰۵) کم خوک چی دخپل مور اوپلار نافرمانه دی په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ اودخپل لاس په گټه کی مور اوپلارته خه رسیدی سی اوکه نه؟ که چیری مور اوپلار فقیران وی نواولاد مقدم دی اوکه موروپلار؟

جواب: امامت دهغه مکروه ^(۲) دی په سبب د فاسق کیدلو، اونکاح تړل اودبیحه (یعنی حلاله) دهغه درسته ده حکه چی هغه مسلمان دی. اوکه چیری دهغه مور اوپلار محتاج وی نودهغوی خرڅ اونفقه پرزوی باندی واجب ده خپل عیال اوبچیانو ته دی هم ورکوی اومور اوپلار ته دی هم ورکوی. دتولو نفقه پرده باندی لازمه ده. وتجب علی موسر (الی قوله) النفقة لاصوله الفقراء ولو قادرین علی الکسب ^(۳) الخ، درمختار. فقط واللہ تعالی اعلم.

په غیرمقلد پسی دمقلد لمونځ؟ سوال: (۱۱۰۶) په غیر مقلد پسی دمقلد مقتدی لمونځ کیږی اوکه نه؟

جواب: که چیری غیر مقلد امام ددی خبری رعایت کوی چی هغه کار په لمونځ کی نه کوی په کم سره چی دحنفی لمونځ فاسد یامکروه کیږی اوهغه متعصب نه وی نواقتداء دهغه درسته ده. دحنفی فقهی په کتابونو کی ددی تفصیل درج دی. په درمختار کی دی: ان یتقن المراعاة لم یکره الخ (درمختار ص ۵۲۲ ج ۱)

ددروغو دشاہدی ورکونکی امامت؟ سوال: (۱۱۰۷) ددروغو په شاہدی ورکونکی پسی لمونځ درست دی. اوکه مکروه؟ اولمونځ کیږی اوکه نه؟

جواب: په هغه پسی لمونځ مکروه دی چی کله توبه وکاربی نوبیا درست دی بغیر کراحته. اولمونځ په هغه پسی په هر حال کی کیږی لیکن دتوبی خخه بغیر مکروه ^(۴) دی.

دولد الزنا اونا بالغه امامت؟ سوال: (۱۱۰۸) امامة ولد الزنا هل هی جائزة ام لا؟ ^(۲) وامامة صبی لم یبلغ الحلم فی الفرائض والنوافل یجوز ام لا؟

جواب: (۱) ان کان صالحا عالما و رعایتجوز امامته بل هو اولی من غیره واذالم یکن موصوفاً بالاوصاف

(۱). ومن أم باجرة ومخالف كشافعی لكن فی وتر البحران تیقن المراعات لم یکره اوعدمها لم یصح وان شك کره (درمختار) اما الاقتداء بالمخالف فی الفروع كالشافعی فیجوز ما لم یعلم منه ما یفسد الصلوة علی اعتقاد المقتدی علیه الاجماع (رد المحتار باب الامامة ج ۱ ص ۵۲۲، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲ - ۵۲۳). ظفیر

(۲). ویکره تقدیم الفاسق ایضاً لتساهله فی الامور الدینیة (غنية المستملی ص ۳۵۱). ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش رد المحتار. باب النفقة ص ۹۳۱ - ۹۳۳ ج ۲، ط.س. ج ۳ ص ۲۲۱. ظفیر

(۴). ویکره امامة عبد واعرابی وفاسق مختصراً (درمختار، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹). ظفیر

المذكورة. لاتجوز كذا حقه في الشامي وغيره. (۱)

(۲) لاتجوز امامة الصبي الذي لم يبلغ الحلم مطلقا لا في الفرائض ولا في النوافل التراويح وغيره. على الصحيح من المذهب (۲). فقط

دکود امامت: سوال: (۱۱۰۹) دگود اولندی دامت خه حکم دی. مکروه دی که خنگه؟

جواب: که چیری داسی گود وی چی پوره دریدی نسی نودهغه امامت یی مکروه تنزیهی یعنی خلاف اولی لیکلی دی اودقصیر (یعنی لنیدی) په امامت کی خه کراحت نسته. وكذا اخرج يقوم ببعض قدمه فلاقتهاء بغيره اولی الخ شامی (۳).

دسوزک والا سری امامت: سوال: (۱۱۱۰) یوامام ته دسوزک ناجوری ده. قطره هروخت

ورته رایی. په داسی امام پسی لمونخ کیبری اوکه نه؟

جواب: که چیری دغه سری دعذر حدته رسیدلی وی اومعدورسوی وی چی هروخت قطره ورته رایی اوهیخ وخت دلمانخه خالی نه وی حینی نوپه هغه پسی دغیر معدورینو لمونخ نه کیبری هغه دی امام جوړ نه سی. (۴) فقط

چی په شکی ورخ څوک روژه نه نیسی دهغه امامت: سوال: (۱۱۱۱) په یوخی کی میاشت

په یوکم دیرشم تاریخ بنکاره نه سوه (۵) احتیاطا (خلگو) روژه ونیوله. دغرمی په وخت کی پیش امام پخپله هم روژه ماته کړه اودخلگو روژی یی هم ماتی کړی. مابنام ته میاشت غته وه، ټولو یقین وکی چی میاشت په یوکم دیرشم راختلی ده. په دې ډول په نورو اطرافوکی په یوکم دیرشم میاشت ولیدل سوه. ددغه روژی قضا سته اوکه نه؟ او روژه ماتونکی گنهگار سو اوکه نه؟ او دامام دپاره خه حکم دی. امامت دهغه درست دی اوکه نه؟

جواب: په دی صورت کی په دغه امام اوپه نورو روژی ماتونکو باندی هیخ گناه ونه سوه. امامت دهغه درست دی. ددغه روژی قضاء به لازمیری.

(۱). وگوری شامی ص ۵۲۵ ج ۱ وفي غنية المستملی ويكره تقديم ولد الزنا بناء على ان الغالب فيه الجهل (الى قوله) حتى لو تحقق فيه عدم الجهل لا يكره تقديمه (ص ۳۵۱). ظفیر

(۲). ولا يصح اقتداء رجل بامرأة الخ وصبي مطلقا ولو في جنازة ونفل على الاصح (درمختار) انه لايجوز في الصلوة كلها (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۹ - ۵۴۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲). ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۴). وكذا لا يصح الاقتداء بمجنون مطبق (الى قوله) ولا طاهر بمعذور (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۷). ظفیر

(۵). ولا يصام يوم الشك (الى قوله) وينظر غيرهم بعد الزوال به يفتى (درمختار كتاب الصوم، ط.س. ج ۱ ص ۳۸۱). ظفیر

دتوبی خخہ وروستہ داغلام باز امامت: سوال: (۱۱۲) مسمی عبد الغنی پہ بچہ بازی کی مشہور وو۔ اوس ہغہ دزہ پہ صدق سرہ توبہ کنبلی دہ پہ ہغہ پسی لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: وروستہ دتوبی خخہ بی ترددہ اوبی کراہتہ پہ عبد الغنی پسی لمونخ درست دی۔ خہ شبہہ کول نہ دی (۱) پکار۔

دغیر مقلد امامت: سوال: (۱۱۳) پہ غیر مقلدینو پسی لمونخ درست دی اوکہ نہ؟

دقادیانی امامت: سوال: (۲۱۱۴) پہ قادیانیانو پسی لمونخ کول خنکہ دی؟

جواب: (۱) پہ غیر مقلدینو متعصبینو پسی لمونخ کول نہ دی پکار۔ (۲) پہ قادیانو پسی لمونخ کول نہ دی پکار۔ (۳)

پہ تراویحو کی دنابالغہ امامت: سوال: (۱۱۴) پہ تراویحو کی نابالغہ هلك امام کیدی سی اوکہ نہ؟ پہ نابالغہ پسی تراویح درست دی اوکہ نہ؟

جواب: صحیح اومفتی بہ مذهب دحنفیہ وو دادی چی پہ نابالغہ پسی تراویح درست نہ دی (۴)۔

چی پرچا باندی غلط تہمت ولکول سی دہغہ امامت درست دی: سوال: (۱۱۵) یوسری ہسکلی قرآن کریم وایی اوشریف سری دی۔ غرض داچی دتول ہنار خلگ یی دامامت قابل گنی صرف یوسری ورباندی دا الزام لگوی چی دی سفلی عمل (جادو) وایی۔ ہغہ دہ ہندوان شہدکری دی چی بیشکہ دی سفلی عمل وایی، دغہ امام بالکل انکار کوی۔ اوس دا وفرمایاست چی کم سری پرداسی نیک امام باندی کم چی دتول ہنار یی خلگ ہنہ گنی داسی الزام لگوی نو دہغہ خہ سزا دہ؟

دچاہہ پنبو کی چی گوہوالی وی دہغہ امامت خنکہ دی: سوال: (۲۱۱۶) دیوسری پہ پنبو کی گوہوالی دی اودجومات امام دی لیکن قرآن کریم ہنہ وایی۔ پہ داسی امام پسی

(۱) التائب من الذنب کمن لا ذنب له (مشکوٰۃ ص ۲۰۲) ظفیر۔

(۲) پہ درمختار کی دی: وکذا تکرہ خلف امرد (الی قولہ) وزاد ابن الملک ومخالف۔ پہ شامی کی دمخالف داقتداء پہ اہوند ذکر دی: وخالفہم العلامة الشیخ ابراہیم البیری بناء علی کراہۃ الاقتداء بہم لعدم مراعاتہم فی الواجبات والسنن (شامی ص ۵۲۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۴) ظفیر، وان انکر بعض ما علم من الدین الضرورة کفر بها (الی قولہ) فلا یصح الاقتداء بہ اصلا (شامی ص ۵۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۱)۔ ظفیر

(۳) فلا یصح اقتداء رجل بامرأة وصبی مطلقا ولو فی جنازة ونفل علی الاصح (درمختار) وفی رد المحتار قال فی الهدایۃ وفی التراویح والسنن المطلقة جوزه مشائخ بلخ ولم یجوز مشائخنا (الی قولہ) والمختار انه لا یجوز فی الصلوۃ کلها ص ۵۴۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲) ظفیر۔

(۴) رد المحتار باب الامامة بعد مطلب فی امامة الامر د ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲)۔ ظفیر

لمونخ کول درست دی اوکھ نہ؟

ترنامہ لاندی دسپین داغ والا امامت درست اوکھ نہ؟ سوال: (۱۱۱۷) کہ دیوسری دنامہ

لاندی سپین داغونہ وی نوپہ ہغہ پسی لمونخ کول خنگہ دی؟

جواب: (۱) کلہ چی ددی الزام اوتہمت خہ ثبوت نہ وی کم چی پی پہ امام لگولی دی نو امامت دھغہ بی کراہتہ صحیح دی. ددروغو الزام لگونکی فاسق دی او عاصی دی توبہ دی وکاپی.

(۲) پہ شامی کی دی: وکذا اعرج يقوم ببعض قدمه فلاقتداء بغيره اولی، تاتارخانیہ (۱). ددی روایت خخہ معلومہ سوه چی پہ گوہ پسی دلمونخ کولو خہ حرج نستہ.

(۳) پہ ہغہ پسی لمونخ بی کراہتہ درست دی ولی چی فقہاوو کم دابرص امامت مکروہ لیکلی دی نوپہ ہغہ کی داقید دی چی برص دھغہ ظاہر وی اودا داغونہ ظاہر نہ دی. وکذا یکرہ خلف امرد وسفیه ومفلوج وابرص شاع برصہ. (۲) الخ

دترک واجب پہ وجہی سرہ دلمونخونو اعادہ کیری نوخوک چی پہ مخکی جمع کی شریک

نہ وو ہغہ لمونخ کولی سی اوکھ نہ؟ سوال: (۱۱۱۸) دواجب پریبنوولو سرہ لمونخ کیری

اوکھ نہ؟ کہ چیری دھغہ اعادہ کوی نوکم سری چی پہ مخکی لمونخ کی شریک نہ وو، اقتداء وکپی اوکھ نہ؟ کہ چیری وکپی نولمونخ پی درست دی اوکھ نہ؟

جواب: دغہ لمونخ ناقص وسو، اعادہ دھغہ واجب دہ اواقتداء دھغہ مفترض (فرض کونکی) تہ درستہ نہ دہ اولمونخ دھغہ مقتدیانو چاچی مخکی لمونخ نہ ووکپی، صحیح بہ نہ وی. (۳)

چی مریض امام تہ دقطری شبہہ وی، نوہغہ خہ وکپی؟ سوال: (۱۱۱۹) یوسری دمجبوری

خخہ امامت کوی ولی چی بل دھغہ برابر ہلتہ خوک سری نستہ چی امامت وکپی. کہ چیری دی امام تہ پہ لمانخہ کی قطرہ راسی نوامامت پورہ کپی اوکھ دی لمونخ درسره راوگرووی، اوامام دقطری راتللو مرض لری.

جواب: ترخو پوری چی یقین دقطری راوتلو نہ وی نولمونخ دی پورہ کپی اوسنت اونفل تول دی وکپی. (۴)

(۱). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة مطلب فی امامة الامر د ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر
(۲). ولها واجبات لاتفسد بترکها وتعاد وجوبا الخ والمختار انه جابر للاول لان الفرض لايتكرر (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۰). ظفیر
(۳). اليقين لايزول بالشك (الاشباه والنظائر القاعدة الثالثة ص ۷۵). ظفیر
(۴). ردالمحتار. باب الإمامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۰. ظفیر

دظالم اوخائن امامت درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۱۱۲۰) زید د عمر خخہ یو کور پہ یوولس سوہ واخستی اود مصلحت پہ وجہ یی د خرخونکی خخہ دالوظ واخستی چي ددی قیمت بہ دولس سوہ اچول کیری، نوہمدغسی وسوہ، خو درجستری خخہ وروستہ چي کله روپی دہغہ پہ قبضہ کی راغلی اومشتری زائد رقم واپس اخیستل وغونبتل نو معاہدہ یی فسخ کرہ، دزیاتی رقم ورکولو خخہ یی انکار وکی چي دہغہ پہ وجہی سرہ بائع مذکور پہ ٲول بنار کی بدنام سو اوبد دیانته اوغدار مشهور سو. ددی خخہ علاوہ شپہ او ورخ پہ تعدياتوکی اونورو دشرع د خخہ پہ مخالفو معاہداتو کی منہمک (اختہ) اوسی. نوآیا داسی سری عند الشرع دجومات دامامت یا داسلامی مدرسو داہتمام دلور منصب مستحق دی اوکھ نہ؟ سرہ ددی کہ چیری دی پہ یوداسی منصب باندي برقرار ولرل سی نو دخلگو بدگمانی پیدا کیری اوددغہ مدرسی پہ اعانت کی کمی واقع کیری.

جواب: خرخونکی تہ دمقرر قیمت خخہ زیاتی روپی راگرخول صریح ظلم اوخیانت دی او ظالم اوخائن دامام جوړولو اومہتمم جوړولو قابل نہ دی. هکذا فی کتب الفقہ: واما الفاسق فقد عللوا کراہۃ تقدیمہ بانه لایہتم الامر دینہ وبان فی تقدیمہ للامامۃ تعظیمہ وقد وجب علیہم اہانتہ شرعاً الخ (رد المحتار المعروف بالشامی ^(۱)) وایضاً فی کتاب الوقف منہ ج ۳: عن الاسکاف: ولا یولی الا امین قادراً بنفسہ اوبنائبہ لان الولاية مقيدة بشرط النظر وليس من النظر تولیۃ الخائن لانه یخل بالمقصود.

پہ یوسترگی پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ سوال: (۱۱۲۱) زید دقرآن حافظ دی او یوہ سترگی دی پہ ہغہ پسی لمونخ درست دی اوکھ نہ؟ اوکھ چیری یو سری پہ علم کی دہغہ خخہ زیات وی نوآیا ہغہ تہ ہم یوسترگی امام جمع ورکولی سی؟

جواب: یوسترگی حافظ پہ شان ددوہ سترگی بینادی، دہغہ خخہ دزیات علم والا یا دہغہ غوندي علم لرونکی لمونخ پہ ہغہ پسی بی کراہتہ کیری. دنابینا دامامت دمکروہ والی وجہ فقہاوو دالیکلی دہ چي دسترگو دنیستوالی پہ وجہی سرہ دپلیتی خخہ خان ساتل دہغہ دپارہ مشکل سی. (والاعمی لانه لا یتوفی النجاسة. ہدایہ باب الامامة ص ۱۱۰ ج ۱. دیو سترگی سری کار پہ یوی سترگی سرہ دغہ رکم چلیپی لکہ خنگہ چي دبینا کار چلیپی. ظفیر)

دسود کاغذات پہ اجرت باندي دلیکونکی امامت خنگہ دی؟ سوال: (۱۱۲۲) یوسری دسود اخستونکی سرہ اوسیری اودسود کاغذات پہ اجرت باندي لیکي، آیا پہ داسی سری پسی لمونخ درست دی؟

جواب: سود اخستونکی اولیکونکی فاسق دی. لہذا پہ فاسق پسی لمونخ مکروہ دی.

(۱). ردالمحتار کتاب الوقف. مطلب فی شروط المتولی. ص ۵۳۲ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۳۸۰. ظفیر

(۱) (آنحضرت ﷺ) دسود پر کاغذات لیکونکی باندی ہم لعنت کری دی هغه بی هم په هم دغه ډله کی شمار کړیدی. عن جابر قال لعن رسول الله ﷺ اكل الربوا ومؤكله وکاتبه وشاهديه... وقال هم سواء رواه مسلم. مشکوة باب الربوا ص ۲۴۴).

په نفل کونکی پسی د فرض کونکی لمونځ نه صحیح کیږی: سوال: (۱۱۲۳) که چیری یو امام دوه ځایه یعنی په دوو ښارونو کی لمونځ ورکوی نو درست دی او که نه؟

جواب: چی په دوهم ځای کی دغه امام لمونځ ورکړی نو هغه ونسو ولی چی که چیری اول لمونځ د شرعی قاعدی مطابق سوی وی نو دوباره چی کم لمونځ ده وکی هغه نفل دی او په نفل کونکی پسی فرض او واجب درست نه دی. نو کمو خلکو چی دوهم وار په هغه پسی لمونځ وکی دهغه خلکو لمونځ صحیح نه سو. (۲)

که امام دهیچا داقتداء نیت هم ونه کړی نوهم دمقتدی لمونځ کیږی: سوال: (۱۱۲۴) زید په یو ځای کی امام دی او بکر د همدغه ځای درباری دی. په زید او بکر کی نا اتفاقی ده، بکر په زید پسی لمونځ کوی لیکن د عداوت په وجه زید بی داقتداء نیت نه کوی نو په دی صورت کی د بکر لمونځ صحیح کیږی او که نه؟

جواب: د بکر لمونځ صحیح دی ولی چی که امام دمقتدیانو دامامت نیت وکړی او که بی ونه کړی په هر حال کی دمقتدیانو لمونځ کیږی (۳).

چی د تجوید دفن ماهر نه وی نو دهغه امامت درست دی او که نه؟ سوال: (۱۱۲۵) که چیری امام قرآن کریم خو صحیح وایی لیکن د تجوید په فن کی پوره ماهر نه وی نو په هغه پسی لمونځ صحیح کیږی او که نه؟

جواب: په لمانځه کی څه نقصان نه راځی.

په غیر مقلد پسی د حنفی لمونځ کیږی او که نه؟ سوال: (۱۱۲۶) په غیر مقلد پسی د حنفیانو لمونځ جائز دی، او که نه؟

جواب: په دی کی څه تفصیل دی چی دهغه د لیکلو په دی ځای کی گنجائش نسته اونه بی ضرورت دی، ولی چی کتابونه اورسالی په دی باره کی موجودی دی. مختصره داچی په غیر مقلدو پسی په لمونځ کولو کی احتیاط کول پکار (۴) دی.

(۱). اما الفاسق فقد عللوا کراهة تقديمه ﴿رد المحتار باب الإمامة ج ۱ ص ۵۲۳، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲﴾. ظفیر

(۲). ولا مفترض بمتنفل (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الإمامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹). ظفیر

(۳). ولا يشترط لصحة الاقتداء نية إمامة المقتدى (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب شروط الصلوة ص ۳۹۴ ج ۱). ظفیر

(۴). وكذا تكره خلف امرء ﴿وزاد ابن الملك كشافعي لكن في وتر البحر ان يثقن المراعات لم يكره او عدها =

د دیندار ولد الزنا امامت درست دی او که نه؟ سوال: (۱۱۲۷) د ولد الزنا سپی (څوک چی دارکان اسلام څخه پوره خبر وی اوباعمله پرهیزگار وی) اقتداء او امامت شرعاً جائز دی او که نه؟

جواب: امامت دهغه بغیر کراهته درست (۱) دی.

کم امام چی په اخترونو کی دباچی سره ځی او راځی اوسود خور هم دی دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۱۱۲۸) قاضی صاحب داخرونو دلمونځ ورکولو دپاره چی کله دخپل کور څخه ووزی نوشیخ نقارچی دډول ږغولو سره دقاضی صاحب څخه مخکی مخکی ترعید گاه پوری ځی اوهمدغه رکم دلمانځه څخه وروسته ترکوره پوری ځی. دا عمل ثواب دی او که گناه. اوقاضی ښکاره واضح سود اخلی او قرآن کریم هم غلط وایی.

جواب: دقاضی دافعل چی ډول ږغوی، درست نه دی اوپه سود خور پسی لمونځ مکروه تحریمی دی (۲). فقط

څوک چی پلار ته ښکښل کوی دهغه امامت درست دی، او که نه؟ سوال: (۱۱۲۹) شخصی پدر خود را نیک و بد دهد و همیشه دشنام دهد. غرض بسیار سیاست میکنند و دروغ میگویند موافق کتب چی حکم دارد. وبران شخص اقتداء جائز است یا نه؟

جواب: پدر را ایذاء دادن گناه کبیره و معصیت سخت است اگر توبه نه کند و معافی از پدر نخواهد نماز او مکروه است که اوفاسق است. قال الله تعالی: ولا تقل لهما اف ولا تنهرهما وقل لهما قولاً کریماً (۳).

کم مسافر امام چی دری رکعته کری وی دهغه اقتداء درسته ده او که نه؟ سوال: (۱۱۳۰)

مسافر امام چی دری رکعته وکړل، په څلورم رکعات کی مقتدی شامل سو. هغه به دری رکعته باقی په کمی طریقی سره کوی؟

جواب: کله چی امام مسافردی نوهغه ته دوه رکعته کول پکاروه، که چیری هغه سهواً څلور رکعته وکړی نو آخری دوه رکعته د هغه نفل سوه. لهذا اقتداء د هغه مفترض په

= لم یصح وان شک کره (الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ - ۵۲۲ ج ۱ ، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۱). ویکره تنزیها امامة عبد الخ واعرابی الخ وولد الزنا (در مختار) لکن ما فی البحر صرح به فی الاختیار حیث قال ولو عدمت علة الکراهة بان کان الاعرابی افضل من الحضری والعبد من الحر وولد الزنا من الرشدة والاعمی من البصیر فالحکم بالصد (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱ ، ط. س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰). ظفیر

(۲). وکذا تکره خلف امرد الخ وشارب الخمر واکل الربا ونمام ومراء ومتصنع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱ ، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۳). سورة بنی اسرائیل: رکوع ۳. ظفیر

خلورم رکعات کی درسته نه ده اولمونخ دهغه نه سو صحیح. (۱) فقط
دسرود اوسرنا اوریدونکی امامت: سوال: (۱۱۳۱) امام اذا ذهب فی مجلس الفجرة وسمع المزامير والدف والرقص وغيرها من انواع الهو واللعب هل يجوز الصلوة خلفه ام لا؟
جواب: تجوز مع الكراهة، اما الجواز فلقوله ﷺ صلوا خلف كل بر وفاجر الحديث واما الكراهة فلان فی تقديم الفاسق تعظیم وقد وجب عليهم تحقيره كذا فی الشامی (۲). فقط

دکسب په طور باندی دخیر غوشتونکو امامت: سوال: (۱۱۳۲) دکمو فقیرانو کسب چی دخیر غوشتلو دی په هغوی پسی لمونخ کول جائز دی اوکه نه؟
جواب: دسوال کسب لرونکی فقیر اکثره دحرام کار مرتکب کیږی ولی چی هغوی ته سوال کول درست نه وی. په دوی کی ډیر غنیان اومالداران وی اوډیر پکښی تکړه او تندرست وی چی محنت اومزدوری کولی سی اوخوراکه ورسره موجوده وی په دی صورت کی چونکی هغه فقیر دکم چی داحال وی کم چی ذکرسو شرعاً فاسق کیږی اوپه فاسق پسی لمونخ مکروه کیږی. (۳) فقط

قصداً دغلطی مسئلې ښوونکی امامت: سوال: (۱۱۳۳) که چیری امام دقربانی دخرمنی دقیمت په معامله کی مسئله غلطه ښی نوڅه حکم یی دی؟
دتنخواه دار امام امامت: سوال: (۱۱۳۴) کم امامان چی په تنخواه اخستلو سره لمونخ ورکوی که چیری تنخواه ورنه کول سی، نو امامتی نه کوی. په هغوی پسی لمونخ جائز دی اوکه نه؟

جواب: (۱) دامامت په معاوضه کی دقربانی دخرمنی قیمت ورکول درست نه دی، امام که چیری غلطه مسئله وښی نو دا گناه پرده باندی ده، اوپه ده پسی لمونخ مکروه دی. (ویکړه امامة عبد واعرابی وفاسق) (درمختار مختصراً ص ۵۲۳ ج ۱ ظفیر).

(۲) دهغوی لمونخ کیږی خو هغوی ته دا اخستل دامامت په عوض کی درست نه دی.
ددیوث امامت: سوال: (۱۱۳۵) دزید ښځی ته دزناکاری په وجهی سره حمل وسو اوپه هلك یی پیدا سوی دی. داسی ښځی ته طلاق ورکول پکار دی اوکه نه؟ زید وایی چی که الله ﷻ مایه دویځ کی اچوی هم نوزه به طلاق ورنه کړم. داسی سړی ته دیوث ویل جائز

(۱). وكذا لا يصح على تداء بمجنون الخ ولا مفترض بمقتل ومفترض اخلان اتحاد الصلاتين شرط عندنا (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۸). ظفیر
 (۲). وگوری ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر
 (۳). ویکړه امامة عبد واعرابی وفاسق (درمختار) ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

دی اوکھ نہ؟ اوورته پردیوٹ ویونکی باندی خہ جرم ستہ، اوبنخہ ہم ہغہ شان پہ حرام کاری کی مبتلا دہ۔ پہ دغہ سپی پسی لمونخ کیری اوکھ نہ؟ کہ چیری امام پر لوہ خای باندی وی او مقتدیان پر لاندی خای باندی وی نو لمونخ بہ صحیح وی اوکھ نہ؟

جواب: طلاق ورکول ضروری او واجب نہ دی کذا فی الدر المختار۔ داسی ویل ورته نہ دی پکار۔ داویل حرام دی۔ نہ گنہگاردی۔ اولمونخ پہ ہغہ پسی صحیح دی لیکن کہ چیری ہغہ دخیلی بنخی پہ فعل باندی راضی وی، نوپہ ہغہ پسی لمونخ مکروہ دی۔ (۱) کہ زیات لوہ وی نومکروہ دی، کنی درست دی۔ (۲) فقط

دزانی امامت: سوال: (۱۱۳۲) یوسپی دخیلی نابالغی لور نکاح ددو و شہدانو پہ مخکی یوسپی تہ وکرہ لیکن ددغہ انجلی داکا زوی ہغہ خپل خاوند تہ ورتللو تہ نہ پریردی او دخپل خان سرہ یی ساتلی دہ۔ ددی سپی دپارہ خہ حکم دی؟ او یو ملا وایی چی ددغہ سپی امامت جائزدی چاچی دوہمہ بنخہ خپل پہ کور کی ساتلی دہ او وایی چی فرعون ملعون بہ جنت تہ خی۔ او یو کم دوه لکھ آدمہ ددی آدم خخہ مخکی تیرسوی دی او جمعہ دعیسیانوی پہ بنارونو کی جائز نہ دہ۔ اوتور خضاب مباح دی۔ ددی سپی پہ بارہ کی خہ حکم دی؟

جواب: دغہ سپی چاچی دابنخہ ساتلی دہ او خاوند تہ ورتللو تہ یی نہ پریردی فاسق او ظالم دی ددہ امامت مکروہ دی۔ کذا فی الشامی (۳) وغیرہ من الکتب الفقہیہ۔ اودغہ ملا خوک چی داهل سنت والجماعت دعقائدو خخہ خلاف عقائد ظاہروی۔ دی ضال او مضل دی، ددہ داقوالو اعتبار نستہ۔ دہ تہ اعتقاد لرل حرام دی۔ قال ﷺ یكون في آخر الزمان دجالون کذابون یاتونکم من الاحادیث بمالم تسمعون انتم ولا ابائکم فایاکم وایاہم لا یضلونکم ولا یفتنونکم۔ رواہ (۴) مسلم، وفی حدیث البخاری ومسلم حتی اذا لم یبق عالما اتخذ الناس رؤسا جهالا فقتلوا فافتوا بغير علم فضلوا واصلوا۔ فقط واللہ تعالی اعلم۔

دفاسق امام پہ وجہی سرہ دوہمہ جمعہ: سوال: (۱۱۳۷) پہ کم جومات کی چی فاسق امام لمونخ ورکوی پہ ہغہ جومات کی دوہمہ جمعہ کول جائز دی اوکھ نہ؟

(۱)۔ ویکرہ امامتہ عبد واعرایی وفاسق الخ متخصرا (الدر المختار باب الامامة، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۶۰)۔
(۲)۔ وانفراد الامام علی انه کان للنتهی وقدّر الارتفاع بذارِع ولا یاس بما دونہ (درمختار) قوله للنتهی وهو ما اخرجه الحاکم انه ﷺ نهی ان یقوم الامام فوق ویبقی الناس خلفه (ردالمحتار ص ۲۰۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۲)۔ ظفیر
(۳)۔ ویکرہ امامتہ عبد الخ وفاسق (ہدایہ باب الامامة ص ۱۱۰ ج ۱)۔ ظفیر
(۴)۔ مشکوٰۃ باب الاعتصام بالسنة فصل اول ص ۲۸۔ ظفیر

جواب: قال فی الدر المختار صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة، قال فی الشامی قوله نال فضل الجماعة افاد ان الصلوة خلفهما اولی من الانفراد الخ (۱). نو دوهمه جمعه کول په دغه جومات کی درست نه دی په هم دغه امام پسی لمونځ کول پیکاردی، ولی چی دیوازی لمونځ کولو څخه په هغه پسی لمونځ کول اولی دی اودوهمه جمعه کول دمحلې په جومات کی روا نه دی. فقط

په تنخواه دار امام پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۱۳۸) په امامت باندی تنخواه اخستل جائز دی اوکه نه؟ اوکم امام چی تنخواه اخلی په هغه پسی لمونځ درست دی اوکه مکروه (۲) دی؟

په مقرر امام اوعالم متقدی کی څوک دامامت مستحق دی؟ سوال: (۲۱۱۳۹) په یو جومات کی امام مقرر دی اویو عالم هم موجود دی. نولمونځ په چاپسی کول پیکاردی؟ اودعالم لمونځ په دغه مقرر سوی امام پسی صحیح دی اوکه نه؟ کم امام چی تردوو میاشتنو پوری سره د معلوم والی په پلایت جای نماز باندی لمونځ وکی اوخلگوته یی لمونځ ورکی دهغه اقتداء درسته ده اوکه نه؟

جواب: (۱) په امامت باندی تنخواه اخستل درست دی څنگه چی د فقهی په کتابونو کی مصرح (۳) دی. نوپه تنخواه دار امام پسی په لمونځ کولو کی هیڅ کراحت نسته. او هیڅ تردد کول نه دی پکار.

(۲) په مقرر امام پسی لمونځ کول پیکاردی همدا ښه ده. اودعالم لمونځ په مقرر امام پسی صحیح دی. په درمختار کی دی: ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غیره مطلقا ای وان کان غیره من الحاضرين من هو اعلم واقراً منه. (شامی ص ۵۲۲) جای نماز که چیری پلایت وی نوپر هغه باندی په لمونځ کولو کی داتفصیل دی چی که چیری دسجدی اوقدمونو ځای پاک وی نولمونځ صحیح دی کنی نه دی، او دلاسونو او زنگنونو په ځای کی خلاف دی چی لمونځ فاسدیږی (اوکه نه) نوکه چیری ماسوا ددی ځای څخه په یوځای کی جای نماز پلایت وی نولمونځ کیږی په دی صورة کی اعتراض هیڅ نسته. په درمختار باب شروط الصلوة کی دی: و (طهارة) مکانه ای موضع قدمیه اواحدهما ان رفع الاخری وموضوع سجوده اتفاقاً فی الاصح لاموضع یدیه ورکبتیه علی

(۱). مشکوة کتاب العلم فصل اول ص ۳۳. ظفیر

(۲). وگوری ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۳). ولا لاجل الطاعات (الی قوله) ویفتی الیوم بصحتها تعلیم القرآن والفقه والامامة والاذان (الدر المختار علی هامش ردالمحتار مطلب فی الاستیجاب علی الطاعات، ط.س. ج ۲ ص ۵۵). ظفیر

الظاهر الخ. په شامی کی دی: وفي البحر واختيار ابواليث ان صلاته تفسد وصحيحه في العيون (۱). فقط

يوسری يوازی فرض لمونځ کوی بل ورسره مقتدی جوړسو ودریدی: سوال: (۱۱۴۰) یوسری یوازی په جومات کی لمونځ کوی بل سړی وروسته راغی نیت یی وتړی اومقتدی سو اومخکی سړی په امامت سره فرض لمونځ اداء کی. په دی صورت کی دهغه امامت او د هغه بله اقتداء درسته سو او که نه؟

جواب: په دی صورت کی لمونځ صحیح سو امامت اواقتهاء جائز سو (۲).

په نفل کونکی پسی د فرض کونکی لمونځ: سوال: (۱۱۴۱) که چیری امام نفل کوی او مقتدی فرض، نو که په هغه پسی یی وکړی نو دمقتدی فرض به وسی او که نه؟

جواب: په دی صورت کی به دمقتدی فرض نه کیږی. په درمختار کی دی، واتحاد مکانهما وصلاتهما (۳). فقط

چی په لمانځه کی بنوری دهغه امامت: سوال: (۱۱۴۲) کم امام چی په لمانځه کی حرکت کوی، په هغه پسی لمونځ جائز دی؟ او که چیری دهغه په عادت کی داخل وی نو په دی حالت کی څه حکم دی؟

دغسل اوخیر غوښتونکی امامت: سوال: (۱۱۴۳) داسی سړی امام یاقاضی مقررول څنگه دی، څوک چی مړی لمبوی اویو سترگی اوگوډ وی اوخیر غواړی. او هغه سړی سره د شادی شده کیدلو خپله لور خپل خاوند ته تللو ته نه پریردی او هغه انجلی فحاشه وی اود هغې فحاشه والی دهغه په اشاری سره وی نو هغه امام جوړول درست دی او که نه؟

جواب: (۱) کم سړی چی په لمانځه کی حرکت کوی په هغه پسی لمونځ مه کوی.

(۲) دمړو لمبول گناه نه ده. په هغه پسی لمونځ صحیح دی. دیو سترگی امامت درست دی اود گوډ امامت خلاف اولی دی او په خیر غوښتونکی پسی لمونځ مکروه دی. او کم سړی چی خپله لور خپل خاوند ته نه لیږی او بی وجهی یی بنده کړی او دهغې په فحاشه گرځیدلو باندی راضی او خوشحاله وی نو هغه فاسق اوبدکاره دی امامت دهغه مکروه دی. فقط والله تعالی اعلم. ۱۱۳ رجب سنه ۱۳۳۲ ه.ق.

(۱). رد المحتار باب شروط الصلوة ص ۳۷۴ ج ۱. ظفیر

(۲). ای من صلی مع واحدة اقامة عن يمينه (غنية المستملی ص ۴۸۵) ويقف الواحد ولوصيًّا محاذيا ای مساويا ليمين امامه على المذهب الخ (الدر المختار على هامش رد المحتار ص ۵۳۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظ
(۳). الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۴. ولا مفترض بمتنفل وبمفترض فرضا اخلان اتحاد الصلاتين شرط عندنا (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۹). ظفیر

دولد الزنا امامت: سوال: (۱۱۴۴) دحرامی دامامت څه حکم دی؟ خصوصاً په داسی حالت کی چی په جومات کی لس لمونځ گزاره دی په هغوی کی یوحرامی دی اوهم هغه دمساثلو څخه خبر او عالم دی نور نهه ۹ سپری جاهلان دی. نوپه دی صورت کی دشریعت څخه جاهل دی لمونځ ورکړی اوکه حرامی؟ مشهوره ده چی په حرامی پسی لمونځ درست نه دی.

جواب: په حرامی پسی لمونځ درست دی اوکمه چی په خلگو کی مشهوره ده، داغلطه ده اوپه صورت مسئله کی دهغه امام جوړول بغير کراهته درست اوجائز دی ولی چی دلمانځه په احکامو دتولو څخه زیات خبر دی. اوفقهاوو دکراهت وجه دا تحریر فرمایلی ده چی دحرامی څوک شفقت کونکی پلار نه وی لهذا هغه جاهل اوسی. نومعلومه سوه چی که چیری جاهل نه وی نوبغير کراهته جائز دی بلکی په دی صورت کی دتولو څخه زیات حقدار هم دی، ده ته امام جوړول پکار دی. کما فی الدر المختار: الاحق بالامامة اعلمهم باحكام الصلوة نصباً واماماً وقال فی الهدایة یکره تقدیم الفاسق وولد الزنا لانه لیس له اب لیشفقه فیغلب علیه الجهل وفی الشامی ولو عدت ای علة الکراهة بان کان الاعرابی افضل من الحضری والعبد من الحر وولد الزنا من ولد الرشدة والاعمی من البصیر فالحکم بالضد (۱). فقط

زه ناسی ته ستاسی لمونځ درکوم داسی ویل څنگه دی؟ سوال: (۱۱۴۵) دجومات امام یوه ورځ دماښام لمونځ ونه کی، خلگو ځینی پوښتنه وکړه نوجواب یی ورکی چی زه خپل لمونځ نه کوم. تاسی ته ستاسی لمونځ درکوم دالفظ په کفر کی داخل دی او که نه؟ اوپه هغه پسی لمونځ درست دی اوکه نه؟ اودچا په نظرکی چی نقصان وی دهغه امامت څنگه دی؟

جواب: (۱) دا دکفر په حکم کی نه دی. په داسی امام پسی لمونځ که څه هم درست دی لیکن مکروه تحریمی دی. واجب دی چی دی معزوله کړی او یو بل څوک امام جوړ کړی ولی چی ددی کلمی په وجهی سره به ورباندی دفاسق حکم کول کیږی. دچاپه نظرکی چی نقصان وی خو دنجاساتو څخه ځان ساتلی سی. په هغه پسی لمونځ بی کراهته درست دی. اوکه چیری دپلیتی څخه نسی ساتل کیدی نومکروه دی. په در مختار کی دی: ویکره امامة العبد ونحوه الاعمی. درمختار (۲). فقط

دریری خربلی امامت: سوال: (۱۱۴۶) په یو ښار کی انگریزی مدرسه ده چی په هغه کی د

(۱). ردالمحتار. باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

(۲). الدرالمختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹ - ۵۲۰. ظفیر

درسی تعلیم خُخه علاوه دینیات هم ورنبیسی لیکن په سرکاری قانون باندی عمل کول کیرې. مثلاً نن صبا دمدرسی وخت دسهار لسو بجو خُخه ترماپنښین درو بجو پوری دی. په منځ کی پریوه بجه دلسو منتهو چهتی. کیرې او هغه وخت هغوی راجمع سی اوپه جمع سره لمونځ اداء کوی. که چیری پر طلباوو باندی په خه وجهی سره ناوخته سی نوقطع نظر د نقصان خُخه دسکول دطرفه دهغه خُخه جواب طلب کیرې په دی وجهه که چیری ناوخته کیرې او امام موجودنه وی نویو طالب علم کم چی ږیره خریبی لیکن حافظ دقرآن او د لمانځه اوروژی پایبنده دی اوپه نورو طلباوو کی لوړوالی لری هغه امام جوړول جائز دی اوکه نه؟ که چیری جائز نه وی نو هلکانو ته یوازی لمونځ کول اومدرسی ته تلل پکاردی اوکه نه؟

د مقرر امام داجازت خُخه بغیر دهغه په موجودگی کی دبل سړی امامت: سوال: (۱۱۴۷) که

چیری دمسلمانانو یوه ډله یوجومات ته ولاړه سی اوپرمقرر وخت باندی یا وروسته دامام په موجودگی یا بغیر موجودگی کی دغه ضرورت په وجهی سره په خپله ډله کی دتولو خُخه مشر سړی امام جوړکړی اوپه جمع سره لمونځ اداء کړی نودجومات امام یابل چاته داحق سته، چی هغوی منع کړی اوکه داحق ورته نسته؟

جواب: (۱) که چیری ددغه جومات امام او لمونځ گذار نه وی راغلی نو هلکانو ته په جومات کی جمعه کول نه دی پکار. البته که دجومات خُخه خارج یو ځای وی نوپه هغه کی دی ځان ته جمع وکړی اوپه خپله ډله کی چی څوک دامامت لائق وی نو هغه دی امام جوړسی. لمونځ په هریو مسلمان پسی کیرې. دافرق ضرور دی چی نیک سړی پسی زیات ثواب دی. اوپه ږیره خریلی پسی لمونځ مکروه کیرې او ثواب یی کم دی. قال فی الجوهرة ص ۵۸: فان تقدّموا جاز لقوله ﷺ صلوا خلف کل بر وفاجر.

(۲) دجومات دمعین امام خُخه ماسوا بل سړی ته ددغه جومات دامام په موجودگی کی یا بغیر موجودگی کی دمعین امام داجازی خُخه بغیر امام جوړیدل اوجمعه کول نه دی پکار. که چیری دمعین امام او دمحلې دلمانځه گذارو په جمعه کی دوخت له لحاظه فرق وی نو دا خلگ دی خپله جمعه دجومات خُخه خارج په یو ځای دالان یا صحن یا ځنگل کی وکړی. اوکه په جومات کی یی هم وکړی نولمونځ به یی صحیح سی لیکن هغوی ته په دغه رکم جمعه کول ښه نه دی. دجومات دلمانځه گذارو اوجمعی انتظار دی وکړی، کنی جلا جلا دی وکړی. غرض داچی دمحلې دخلگو اودمقرر امام خُخه ماسوا دبلې محلې سړیو ته دامناسب نه دی چی دمحلې دخلگو دجمعی خُخه مخکی په دغه جومات کی جمعه وکړی اوکه وی هم کړی نو دمحلې خلگ بیا جمعه کولی سی اودمخکی جمعی

ثواب به همدوی ته ورکول کیږي. هغه جمعه کمه چي مخکي وسوه اودمخکي جمعی ثواب به هم دوی ته ورکول کیږي. هغه جمعه کمه چي مخکي وسوه دهغي به هيڅ اعتبار نه وي. هکذا فی کتب الفقه. فقط، دليله قول الدر المختار: ويكره تكرار الجماعة باذان واقامة في مسجد محلة عليه السلام قال الشامي تحت قوله باذان واقامة عليه السلام يكره تكرار الجماعة في مسجد محلة باذان واقامة الا اذا صلى بهما فيه غير اهله او اهله لكن بمخالفة الاذان (الي ان قال) والمراد بمسجد المحلة ماله امام وجماعة معلومون الخ شامي ص ۵۱۶ ج ۱.

داذان څخه وروسته په جمعه کي تاخير وسي او که فوراً وسي؟ سوال: (۱۱۴۸) داذان څخه وروسته دی جمعه فوراً ودریږي او که انتظار وسي؟

جواب: داذان څخه وروسته په جمعه کولو کی دوخت دوسعت او قلت لحاظ دی وسي، او دلمانځه گذارو رعایت دی وسي. چي څنگه موقعه اومصلحت وي، هغه شان دی وسي. په شریعت کی ددی دپاره څه مینتونه مقرر نه دی چي داذان څخه وروسته په دومره مینتونو باندی جمعه کیدل پکار دی، بعضی وختونه وسیع وي په هغه کی دی دهغه موافق عمل وسي. بعضی (وختونه) تنگ دی په هغه کی دی دهغه موافق عمل وسي (۱). فقط

چي دبل چا دښځي سره څوک نکاح وکړي دهغه امامت څنگه دی؟ سوال: (۱۱۴۹) دیو جومات امام دیوی ښځی نکاح کړیده کمه چي پردی منکوحه ده، او هغه طلاق نه دی ورکړي. دهغه امامت درست دی او که نه؟ بینوا توجروا.

جواب: امامت دداسی سړي په وجه دفاسق کیدلو مکروه تحریمی دی. فقط کتبه رشید احمد. الجواب صحیح عزیز الرحمن عفی عنه. ودليله ما قال فی الدر المختار: وكره امامة عبد وفاسق وقال فی الدر المختار قال فی شرح المنية ان كراهة تقديمه كراهة تحريم. در مختار ص ۵۲۳ ج ۱ او په عالمگیری کی دی: لا يجوز للرجل ان يتزوج زوجة غيره وكذلك المعتدة ص ۳۸۰ ج ۱.

دولد الزنا عالم دامامت متعلق فیصله وفرمایاست: سوال: (۱۱۵۰) دزید وینا ده چي دولت الزنا صالح او عالم امامت جائز او اولی اوصحیح دی. بکر وایی چي مکروه دی. دلائل ددواړو سره موجود دی. صحیح قول کم یو دی؟

(۱). وَيُفْصَلُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ كَمَقْدَارِ رَكْعَتَيْنِ أَوْ أَرْبَعٍ يَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ نَحْوًا مِنْ عَشْرِ آيَاتٍ. كَذَلِكَ فِي الرَّاهِدِيِّ وَالْوَصْلِيِّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ مَكْرُوهٌ بِالِاتِّفَاقِ، ثُمَّ قَالَ: وَأَمَّا إِذَا كَانَ فِي الْمَغْرِبِ فَالْمُسْتَحَبُّ أَنْ يُفْصَلَ بَيْنَهُمَا بِسَكْنَةٍ يَسْكُتُ قَائِمًا مَقْدَارَ مَا يَتِمَّ كُنْ مِنْ قِرَاءَةِ ثَلَاثِ آيَاتٍ قَصَارٍ. فتاویٰ عالمگیریه ص ۵۳ ج ۱ مطبوعه مصر، ط. م. ج ۱ ص ۵۷. جمیل الرحمن

جواب: دزید خبره حق ده یعنی که چیری ولد الزنا صالح او عالم وی، نوپه هغه پسې لمونځ بغير کراهنه جائز دی. کما فی الشامي: ولو عدت ای علة کراهنه بان الاعرابی افضل من الحضری والعبد من الحر وولد الزنا من ولد الرشدة والاعمی من البصیر فالحکم بالضد. شامي جلد اول ص ۵۲۳. کتبه عزیز الرحمن عفی عنه مفتی مدرسه عربيه ديوبند، مهر **دلاندینیو اوصافو لرونکی دتولیت قابل دی اوکه نه؟ سوال:** (۱۱۵۱) زید مؤمن کامل دی. نهایتی متبع دشریعت محمدیه علی صاحبها الصلوٰۃ والسلام دی. دمدرسه عالیہ عربیه دیوبند فارغ التحصیل دی. دمشهورو عالمانو مثلاً حضرت تھانوی، مولانا عبد الرحیم صاحب رأی پوری وغیره په نزد دهغه علمیت او صلاحیت دافتاء قابل داعتماد دی. دحضرت الحاج امدادالله صاحب رحمۃ اللہ علیہ خخه یې غائبانه بیعت دی. دحضرت ممدوح دوفات خخه وروسته دحضرت مولانا گنگوھی رحمۃ اللہ علیہ خخه یې دبیعت تجدید وکی، دهغوی دوفات خخه وروسته یې دحضرت شاه عبدالرحیم صاحب رأی پوری خخه دبیعت تجدید وکی. داسلام دتبلیغ اودخلق الله دهدایت اودعوامو مومنانو داحوالو داصلاح کامله جذبہ په زید مذکور کی سته، اودهمدی مطابق عمل کوونکی دی، زید مذکور طبیب هم دی، اومذهباً اومعاشاً په جامع مسجد کلان کیرانه کی امامت کوی. داخترونو امامت هغه ته حواله دی. دضرورت مطابق په بنار اوکلیو کی داسلام دمخالفینو دحملو او اعتراضونو جواب ورکوی، په کال کی څلور پنځه واره درخصتی ورکولو خخه وروسته دشپږو ورځو دپاره دخپلو ضروریاتو یادنورو کسانو دحاجاتو دپاره دهبواد دباندی هم ځی او دمفوضه خدماتو خخه غیر حاضری دزبانی یا تحریری اجازی خخه وروسته کوی. دداسی سپری په باره کی لاندی درج سوی خبری دجواب غوښتونکی دی: (۱) چی دزبانی یاتحریری اجازی خخه وروسته زید مذکور غیر حاضری وکړی نو په دی وجهی سره زید مذکور ته څوک چی دمسجد کیرانه امام دی فحش اوخلاف شان تنبیه کونکی اوفحش خلگو ته په بدگویي باندی آماده کونکی اوتر معتد به زمانی پوری دامامت خخه معطل کونکی چی دهغه په وجهی سره تفریق بین المومنین پیدا نه سی شرعاً دوقف دتولیت قابل دی اوکه نه دی؟ اومسلمان کامل دی اوکه نه دی؟

په چاکی چی دا لاندینی خبری وی هغه امام کیدی سی اوکه نه؟ سوال: (۲۱۱۵۲) که چیری یو مذهبی خبردار یا ناخبره سپری دزید مذکور سره دذاتی غرض اوعداوت وغیره په زبانی یاتحریری ډول په ډیرو یا لږو خلگو کی دا اعتراض وکړی چی زید دغیر حاضری دورځو دتنخواه حق نه لری، حالانکی هغه درخصتی دورځو خخه وروسته غیر حاضر

سوی دی۔ دمعترض غرض پہ دی اعتراض سرہ دادی چی عوام دزید خخہ بد عقیدہ سی اوداخیال وکری چی زید دامام کیدلو باوجود خپلہ روزی حراموی۔

نوکہ چیری زید خپل نہ بلکی دتول اهل اسلام اوداسلام توهین گنلو سرہ داجواب ورکری چی ستا ددی سرہ خہ تعلق دی چی حلالہ روزی حاصلوم، یا ناجائزہ اوحرامہ۔ زہ پخپلہ داخبرہ بنہ پیژنم۔ بیاپہ ادب سہ دا ووی چی ته دخپلی روزی حلالی اوحرامی ته وگورہ۔ کما قال اللہ تعالیٰ: لنا اعمالنا ولکم اعمالکم ونحن له مخلصون، ددی جواب پہ لحاظ سرہ زید دامامت قابل پاتہ سو اوکہ نہ؟ اودھغہ پہ ایمان اواسلام کی خہ نقص راغی اوکہ نہ؟

ددی جگری تصفیہ خہ دہ: سوال: (۱۱۵۳) پہ کم خای کی چی زید مذکور امام اوواعظ اومفتی دی۔ هلته پہ سنہ ۱۹۱۱ ع کی یوباقاعدہ گورکشہ (دغوبنی بندولو تنظیم) قائم سوی دی چی دھغہ دکوشش اثر دھندوانو خخہ متجاوز سوی دی۔ بعضی مسلمانانو ته ہم رسیدلی دی چی هغوی پہ حیثیت دمنصب دار کیدلو دھغہ دبقاء اودوام اومقاصدو ترسره کولو کوشش کوی۔ دغوبنی خوړلو قباحت اودصحت دپارہ دھغہ مضر کیدل وغیرہ بیانوی اوچونکہ هندو قوم غوبنہ خوړل مذهباً اوگورکشہ (غوبنہ نه خوړل) مذہبی عقیدہ گنی، ددی دپارہ ددوو درو مسلمانانو پہ شرکت سرہ دھغہ دممتاز اوباحیثیت کیدلو پہ وجہ سخت مضرت محسوس کیږی، اوپہ دی حرکت سرہ پہ مسلمانانوکی پہ خپلو کی دمناظرو اومباحثو نوبت راغلی دی۔ ددی تفریق لیری کولوپہ خیال سرہ دبعضو دردمندو اواهل دانش دارایہ سوه چی حضرت تھانوی مدظلہ ته دی استفتاء ولیکل سی اوجواب دی راوغوبنتل سی، دپارہ ددی چی هغہ شرعی ناطقہ فیصلہ وگنی اودگور کشی دبنہ والی یابدوالی خخہ خبرسی۔ نو فتویٰ ددی حرکت خخہ خلاف صادرہ وفرمایل سوه۔ چونکی حقانی عالمانو پہ دی فتویٰ کی داتصریح فرمایلی وه چی پہ گورکشا کی شرکت کونکی کفر ته نژدی دی، اوهغوی ته ددی عمل خخہ پہ تلوار سرہ توبہ کنبل فرض دی، ددی دپارہ زید مذکور درمضان شریف پہ جمعة الوداع کی دوعظ پہ دوران کی دبعضو باوقعتو اودردمندو حضراتو پہ خواهش باندی دناخبرہ مسلمانانو آگاه کولو پہ غرض سرہ دحضرت تھانوی فتویٰ واورولہ اودا اعلان یی وکی چی دا زما ذاتی رایہ نه دہ بلکی دمعتد عالم حضرت مولانا اشرف علی صاحب تھانوی فتویٰ دہ۔ بعضو کم فہمو خلگو ددی تذکرہ دگورکشا معاونو اوممبرانو حضراتو ته وکړہ چی پہ دی باندی هغوی ډیر برہم سول او دمولوجی عبداللہ تونکی خخہ یی دمخکنی فتویٰ پہ جواب کی داستفتاء دعبارت پہ رد اوبدل کولو سرہ وروستہ یوہ فتویٰ راوغوبنتہ اودزید مذکور

اوحضرت تھانوی پہ شان کی یہی نازیبا الفاظ وویل اوخپل خان یہی پہ حقہ ثابت کی او پہ دی خلگو باندی یہی دکفر الزام ولگوی۔ دمولا نا عبد اللہ صاحب تونکی خخہ پہ دغہ انداز کی پہ سوال کولو سرہ دجواب حاصلولو باندی دمستفتی اودھغہ دھم خیالہ خلگو متعلق پونبتنہ کول دی چی داخلگ خنگہ دی؟ اوزید مذکور اوحضرت تھانوی خنگہ دی؟ او دزید دامامت متعلق ددی شور جوړیدو خخہ وروستہ شرعاً خہ حکم دی؟ او د مخالفینو دپارہ داهل فتنہ کیدلو خخہ علاوہ شرعی حکم خہ دی؟

جواب: زید کم چی پہ مذکورہ صفاتو سرہ متصف دی۔ بی شکہ اوشبہی شرعاً پہ خصوصیت سرہ دامامت مستحق دی اودھغہ امامت باعث دفضیلت او دحضور ﷺ دارشاد مطابق دی۔ دداسی سری دامامت خخہ انحراف اوناخوبنی ظاہرول اودھغوی پہ ضرر رسولو پسی کیدل حالانکی ہغہ پہ ذکرسوو خبرو سرہ متصف دی ددیندارو کارنہ دی۔ کما ورد فی الہدایہ: من صلی خلف عالم تقی فکانما صلی خلف نبی۔ پہ عالم امام پسی لمونخ قبولیت تہ زیات نژدی دی۔ لقولہ ﷺ ان سرکم ان تقبل صلاتکم فلیؤمکم علمائکم، فانہم وفدکم فی مابینکم وین ربکم، رواہ الطبرانی واخرج الحاکم والیہقی نحوہ) اوددہ امامت خیر کثیر دی۔ قال فی شرح المنیہ ومن کراہۃ تقدیم الفاسق علی ما یأتی ان العالم اولی بالتقدیم اذا کان یجتنب الفواحش وان کان غیرہ أروع منه ذکرہ فی المحيط۔ وقال فی شرعۃ الاسلام (فی فصل فی فضیلۃ الصلوۃ مع الجماعة) ویؤم الناس اعلمہم بالسنة۔

(۱) امام مذکور (زید) کلہ چی داطلاع خخہ وروستہ خئی نودا پہ غیر حاضری سرہ تعبیر کول سخت جہالت دی اوپردی سربیرہ ہغہ تہ علی الاعلان فحش اوخلاف شان وینا کول دکاملو دینداروکارنہ دی۔ کم خلگ چی داسی حرکت کوی ہغوی واقعی پہ خلاف باندی دی او عالم تہ بلا سببہ بدویل اودھغہ پہ شان کی گستاخی کول واقعی فسق دی او د متولی فسق موجب دعزل دی: وان الناظر اذا فسق استحق العزل شامی ص ۲۳۲ ج ۳۔

کم سری چی عالم تہ بدرد وایی او بنکنخل کوی دھغہ پہ حق کی دفعہی پہ کتابونو کی سخت وعیدونہ راغلی دی۔ قال فی شرح الفقہ الاکبر لملا علی قاری: من ابغض عالماً من غیر سبب ظاہر خیف علیہ الکفر قلت الظاہر انه یکفر لانه اذا ابغض العالم من غیر سبب دنیوی او اخروی فیکون بغضہ لعلم الشریعۃ الخ (شرح فقہ اکبر، فصل فی العلم والعلماء ص ۲۱۳) او دضرورت پہ وجہ دامام دباندی تہ تلل اودخو ورخو دپارہ دامامت دوظیفی ورکولو خخہ غیر حاضر اوسیدل دتنخواہ نہ ورکولو موجب نہ دی: قال فی الشامی عن القنیۃ امام یرک الامامۃ لزیارۃ اقربائہ فی الرساتیق اسبوعاً اونحوہ اولمصیبة او لاستراحة لاباس بہ ومثلہ عفو فی العادۃ

والشرع، شامی ص ۵۶۴ ج ۳.

غرض داچی ددی عبارت خخه په ښه شان واضحه ده چی که چیری داجازی خخه بغیر هم امام دیوڅو ورځو دپاره یوځای ولاړسی نودرست دی او دغیر حاضری دمودی تنخواه حلاله ده په دی شرط چی دا دشرعی عذر خخه بغیر حاضری په ټوله کال کی دیوی هفتی دپاره وی. کما قال فی الشامی. ولهذا مبني على القول بان خروجه اقل من خمسة عشر يوماً بلا عذر شرعی لا يسقط معلومه وقد ذكر فی الاشباه فی قاعدة العادة محكمة عبارة القنية هذه وحملها على انه يسامح اسبوعاً فی كل شهر الى ان قال ان الظاهر ان المراد فی كل سنة. شامی ص ۵۶۴ ج ۳.

غرض داچی ددی عبارتونو خخه کم چی دفقهي دمستندو کتابونو خخه را اخیستل سوی دی، داخبره په ښه شان سره ښکاره سوه چی په دی معامله کی شریعت وسعت فرمایلی دی. نو په امر موسع شرعی باندی څوک متهم کول او بدنامول درست نه دی.

لهذا که چیری امام په ټول کال کی یوه هفته بغیر دشرعی عذر خخه او بغیر داجازی دمتولی وغیره خخه هم غیرحاضری نودا معاف ده. اودغیر حاضری ددی مودی تنخواه اخستل هم درست دی. اوکه چیری دڅه شرعی عذر په وجهی سره غیر حاضر سی او رخصت واخلی څنگه چی په سوال کی مذکور دی نودیوی هفتی تعیین هم نسته. (زیاته هم اخستی سی. عارف)

(۲) زید ته داسی جواب ورکول نه وو پکار دکم خخه چی دحلالی روزی حاصلولو خخه بی پروایی اوپه ظاهره بی رغبتی معلومیږی ولی چی حلاله روزی حاصلول، حلال خوراک اودحرام خخه بچ کیدل په نص قطعی سره مامور به دی. قال الله تعالى: يا ايها الرسل كلوا من الطيبات واعملوا صالحا الاية. سورة مومنون پ ۱۸ رکوع ۱۴ قال المفسرون اراد بالطيبات الحلال. (خازن جلد ۵)

نودذکر سوی اعتراض جواب داورکول پکارنه وو چی ستاددی سره څه تعلق دی. ﴿ښه دامر بالمعروف سره دهرمسلمان تعلق ضرور سته اودنیت حال حق تعالی شانه ته معلوم دی نو جواب ددی اعتراض داورکول پکار وو چی زه حلاله روزی خورم اوحلاله تنخواه اخلم، داډول تنخواه اخستل شرعاً حرام نه دی. دحلالی روزی په حاصلولو کی ماته اوتاسی ته، ټولوته اهتمام کول پکار دی. لیکن زید ددی جواب په وجه سره کافر یا فاسق نه سو چی دامامت خخه دمعزوله کولو مستحق سی اوامامت دهغه جائز پاته نه سی.

(۳) دگورکشا شرکت کم چی دبعضو مسلمانانو خخه صادرسوی دی هغه دسزا قابل دی، اوڅه چی حضرت مولانا اشرف علی صاحب سلمه په دی باره کی تحریر فرمایلی دی هغه

حق او عین ایمان دی۔ اود حضرت مولانا سلمہ داتحریر فرمایلی چي دهغه حالت کفرته نژدی دی پرمزید احتیاط باندی مبنی دی کم چي دعلماء ربانیین عادت راروان دی۔

کما قال فی شرح الفقه الاکبر وقد ذکرنا ان المسئلة المتعلقة بالكفر اذا كان لها تسع وتسعون احتمالاً للكفر واحتمال واحدة فالاولی للمفتی والقاضی ان يعمل بالاحتمال الثانی لان الخطاء فی ابقاء الف کافر اهون من الخطاء فی افناء مسلم واحد۔ شرح فقه اکبر لملاعلی القاری مجتبیٰ ص ۱۹۹۔

اودتوبی متعلق چي کم حضرت مولانا سلمہ داتحریر فرمایلی دی چي په تلوار سره توبه کول باندی فرض دی۔ دفعهی کتابونو اود شریعت محمدیه علی صاحبها الف الف سلام وتحیه مطابق دی۔ کما قال فی الدر المختار (عن شرح الوهبانية ما يكون كفرا اتفاقا يطل العمل والنكاح واولاده اولاد زنا وما فيه خلاف) يؤمر بالاستغفار والتوبة وتجديد النكاح۔ درمختار علی الشامی ص ۴۱۴ ج ۳۔ لیکن افسوس دی پرهغه حضراتو باندی چي ددی ناطق بالحق فیصلی خخه منحرف سول اوپه همدی حضراتو پسی بی بدرد ویل شروع کرل۔ خو دچا نقصان بی وکی؟ خپل عافیت بی خراب کی کما ورد فی الحدیث الشریف من قال لایخیه یا کافر فقد باء بها احدهما (رواه البخاری ومسلم) او عالمانو ته دبد رد ویلو متعلق چي کم عبارت دشرح فقه اکبر خخه تحریر سو هغه دغور قابل دی۔ خاصکر دداسی حقانی عالمانو په تکفیر پسی کیدل خپل دین او ایمان بربادول دی چي دهغه خخه ددی خلگو پرحال باندی افسوس دی اود خرابی خاتمی بیرہ ده۔ ددی خیال خخه دی رجوع وکړی کنی دخسر دنیا والاخرة مصداق به جوړسی۔ کما ورد فی الحدیث القدسی من عادی لی ولیاً فقد اذنته بالحرب۔ والله لایحب الفساد وفی البحر الرائق ویکفر بقوله المسلم یا کافر عند البعض والمختار للفتویٰ انه یکفر ان اعتقده کافرا الا ان اراد شتمه انتهى ص ۱۳۳ ج ۵۔

او کم خلگ چي داهل حق تکفیر کوی هغه تکفیر پرهم دوی باندی راگرخی۔ قال فی شرح الفقه الاکبر ومن قال یا کافر فسکت المخاطب کان الفقیه ابوبکر البلخی یقول یکفر هذا القاذف ای الشاتم۔ شرح فقه اکبر مجتبیٰ ص ۲۲۳۔

اود گورکشا شرکت په حقیقت کی دکفر اعانت دی اود اسلام دسپکاوی اوبربادی فکر دی۔ قال الله تبارک وتعالی: وتعاونوا علی البر والتقوی ولا تعاونوا علی الاثم والعدوان الایة۔ سورة مائده پ ۲ رکوع ۵۔ اوپه دی کی شریکیدل او دغوبنو خوړلو مذمت او مضرت ثابتول سخته بی باکی او خطرناک دی۔ قال فی شرح الفقه الاکبر ولوشبه نفسه بالیهود والنصارى ای صورة اوسیره علی طریق المزاح والهزل ای ولو علی هذا المنوال

کفر (شرح فقہ اکبر مجتبیٰ ص ۲۲۸) وفيه ايضاً (عن الخلاصة) من قال احسنت لما هو قبيح شرعاً اوجدت كفر (شرح فقہ اکبر ص ۲۳۳) قال الله تبارك وتعالى: وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ الْآيَةَ (وقال الله تعالى) وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ. اوحضرت مولانا اشرف علي صاحب سلمہ بیشک پہ ربانی عالمانو کی دی، دسلفو نمونہ دی، اللہ والا دی، حق گوئیہ دی، چي هرخومره دهغوی تعریف وسی کم دی اوپہ آیت کریمہ: ولتكن منكم امة يدعون الى الخير ويأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر واولئك هم المفلحون (الآية) کی داخل دی اوددی مصداق دی. دهغوی سره محبت کوونکی انشاء اللہ کامیابی تہ رسیدونکی دی اودبغض لرونکو حالت خطرناکہ دی. قال (الشيخ ولي الله الدهلوی رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى) فی القول الجمیل (فی علامات العالم الربانی) ومنها مواسات الفقراء وطالب العلم بقدر الامکان فان لم يقدر وكان له اخوان موافقون حرضهم وحشهم على المواسات فاذا وجدت هذه الصفات مجتمعة فی شخص واحد فلا تشكك انه وارث الانبياء والمرسلين وانه الذي يدعى فی الملكوت عظيماً وانه الذي يدعو له خلق الله حتى الحيتان فی جوف الماء ورد فی الحديث فلازمه لا ينو تنك فانه الكبريت كبريت الاحمر (شفاء العليل ترجمہ قول الجمیل ص ۱۰۴).

اوپاتہ سوہ داخبرہ چي بل عالم ددی حضراتو تکفیر کړی دی نودا (خبرہ) دتوجه قابله نہ ده: واعلم من انتصب منصب الهداية والدعوة الى الله ما اخل فی شیئی من هذه الامور فانه فيه ثلثة حتى يسدها ﴿بهرحال امام مذکور یقیناً دامامت لائق دی اودهغه عقائد، اوحالات اوصفات کم چي په سوال کی ذکرسوی دی هغه دعقائدو داهل سنت والجماعة موافق دی اودشریعت پیروی ده. کہ چیری فی الواقع په دی سړی کی دغه صفات سته نو دهغه په عالم ربانی کیدلو کی څه شبهه ده اودهغه متابعت اواقضاء ضروری ده. فقط واللہ تعالی اعلم وعلمہ اتم

په تاش (بوقسم لوبه) کونکی پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟ سوال: (۱۱۵۴) یوسړی بغیر

دگټلو او بایللو څخه تاش کوی په هغه پسی لمونځ جائز دی اوکه نه؟

جواب: په هغه پسی لمونځ مکروه دی ولی چي دگټلو او بایللو څخه بغیر هم تاش کول ممنوع اومکروه دی. دداسی لھو اولعب څخه مسلمانانو تہ احتراز لازم دی. فقط واللہ تعالی اعلم مفتی مدرسه

وکره تحریم اللعب بالنرد وكذا الشطرنج واباحه الشافعي وابويوسف وفي رواية وهذا اذا لم يقامر ولم يداوم ولم يخل الواجب والا فحرام بالاجماع آھ (درمختار) دتاش حالت دشطرنج په شان دی. دليله قاله فی الدر المختار ويكره كل لھو لقوله ﷺ كل لھو المسلم حرام الا

ثلاثة ملاعبته اهل وتأديبه لفرسه ومناصلته بقوسه وقال في ردالمحتار كل لعب عبث فالثلاثة بمعنى واحد كما في شرح التأويلات والاطلاق شامل لنفس الفعل ص ۳۴۷ ج ۵ .

دهوا خارجیدلو مریض امام چی کم لمونخ ورکی دهغه څه حکم دی؟ سوال: (۱۱۵۵) یو

سړی دهوا خارجیدلو مریض دی. ډیر واره په بی خبری کی هم هوا ځینی خارجیری، په داسی حالت کی هغه تردری میاشتو پوری امامت وکی. ددی څخه مخکی به یی هم کله کله لمونخ ورکوی. وروسته چی پوره معلومه سوه چی معذوره دی نولمونخ ورکول یی پریښوول. په داسی صوره کی امام اومقتدیانو دپاره څه حکم دی؟ که چیری دامام په وینا سره هغوی خپل لمونځونه راونه گرزوی نوپه هغوی باندی څه حکم دی؟ اوکم لمونځونه چی هغه کله کله په یو موقع باندی ورکړی وو دهغه څه حکم دی؟

جواب: که چیری دامعلومه اویقین نه وی چی کم لمونځونه هغه ورکړی دی په هغه کی هوا خارجه سویده یعنی دهوا خارجیدلو په هغه کی یقین نسته اویاد ورته نه دی نو لمونځونه دتولو وسول. کما فی الدر المختار. وصح لو توضأ علی الانقطاع وصلی كذلك. فقط والله تعالی اعلم.

واذا ظهر حدث امامه وكذا كل مفسد في رأى مقتد بطلت فيلزم اعادةها كما يلزم الامام اخبار القوم اذا أمهم وهو محدث او جنب او فاقد شرط او ركن وهل عليهم اعادةها ان عدلا نعم والا نذبت وقيل لا لفسقه باعترافه. آه درمختار.

په غیر مقلد پسی لمونخ درست دی او که نه؟ سوال: (۱۱۵۶) ما قولکم رحمکم الله تعالی فی

هذه المسئلة (اقتداء الحنفی خلف غیر المقلدین جائز ام لا ؟) بینوا توجروا.

جواب: حامدا ومصلیا اقول التفصیل عندی ان غیر المقلدین هم اصناف شئی فمنهم من یختلف مع المقلدین فی الفروع الاجتهادية فقط ، فحكمهم فی جواز الاقتداء بهم للحنفية كالشافعية حيث يجوز بشرط المراعاة فی الخلافات الصلوتية وفاقا وعند عدم المراعاة خلافا وبالاولی افقی الجمهور فان امر الصلوة مما ینبغی ان یحتاط فیہ ومنهم من یختلف فی الاجتماعیات عند أهل السنة كتجوز نکاح ما فوق الاربع وتجوز المتعة وتجوز سب السلف وامثال ذلك وحکمهم کاهل البدعة حيث یکره الاقتداء بهم تحریماً عند الاختیار وتنزیهاً عند الاضطرار وحيث یشتبه الحال فالاولی ان یقتدی بهم دفعاً للفتنة ثم یعيد اخذاً بالاحوط، ولو كانت الفتنة فی الاقتداء فلا یقتدی صونا للمسلمین عن التخلیط فی الدین. والله تعالی اعلم وعنده علم یقین والحق المبین .

الکاتب: حضرت مولانا مولوی اشرف علی صاحب، ثانی یوم من ذی الحجة سنة ۱۳۲۹ھ من الهجرة المقدسة.

باب الإقتداء والصف

فصل رابع

(خلو رم فصل)

صف، اقتداء، او دامام او مقتدی مقام

چی پہ مخکی صف کی خای نہ وی نو یوازی سری دی خہ وکری: سوال: (۱۱۵۷) د
مقتدیانو یوصف پہ امام پسی دی پہ هغه کی دبل مقتدی خای بالکل نستہ. اوس چی کم سری راسی نوهغه کم خای ودریری. پہ دوهم صف کی یوازی، اوکہ دمخکنی صف خخہ خوک مقتدی راواخلی اودهغه سرہ ودریری. کہ چیری دمخکنی صف خخہ دی واخلی نودکم خای خخہ دصف دشروع خخہ اوکہ داخیر خخہ، کہ چیری یی داخیر خخہ راوباسی نوپہ لمانخہ کی بہ خہ نقصان راسی اوکہ نہ؟

جواب: کہ چیری پہ صف کی خای ورپیدانہ سی نو انتظار دی وکری چی بل خوک راسی. کہ چیری رانہ سی نودصف خخہ دی داسی سری راکش کری خوک چی پہ مسئلہ پوهیری. کہ چیری داسی سری پہ نظر رانہ سی نویوازی دی پہ امام پسی اودصف خخہ وروستہ (۱) ودریری. انتظار حتی یجیئ اخر فیقفان خلفه وان لم یجیئ حتی رکع الامام یختار اعلم الناس بهذه المسئلة فجذبہ ویقفان خلفه ولو لم یجد عالما یقف خلف الصف بحذاء الامام لضرورة، کذا (۲) فی الشامی.

کہ دبالغ سرہ پہ صف کی نابالغہ یو خای سی نوخہ حرج خونستہ: سوال: (۱۱۵۸) کہ چیری
یونابالغہ هلك دجمعی راستہ طرفتہ یا چپہ طرف تہ راسی اوپہ لمانخہ کی شریک سی یا دصف پہ مینخ کی دبالغو خلگو سرہ راغی او ودریدی نوپہ لمانخہ کی بہ خہ نقصان راخی اوکہ نہ؟

جواب: کہ چیری یو نابالغ وی نوپہ صف کی دی ودریری، ثم الصبيان ظاهره تعددهم فلو واحدا دخل الصف (۳).

پہ رکوع او سجدہ کی الصاق کعبین: سوال: (۱۱۵۹) الصاق کعبین رکوع وسجود سنت

(۱). وكذا القيام منفردا، وإن لم يجد فرجة، بل يجذب أحدا من الصف. ذكره ابن الكمال، لكن قالوا: في زماننا: تركه أولى، (درمختار) والاصح ما روى هشام عن محمد انه ينتظر الى الركوع فان جاء رجل والا جذب اليه رجلا اودخل في الصف ثم قال في القنية والقيام وحده أولى في زماننا لغلبة الجهل على العوام (رد المحتار باب ما يفسد الصلوة، وما يكره فيها ص ۲۰۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۲). ظفیر

(۲). رد المحتار باب الامامة مطلب كراهة قيام الامام في غير المحراب ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۳). الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱. ظفیر

است یا چی؟ آیا الصاق قدمین خود مراد است یا الصاق کعب بکعب غیر مراد است.
جواب: فی الدر المختار: ویسن ان یلصق کعبیه قال فی الشامی قال السید ابو السعود
 وكذا فی السجود (۱) ایضاً الخ. پس ظاهر این است که کعبین خود را باهم ملصق کند
 وممكن است که مراد محاذات کعبین باشد واز ارجاع ضمیر درکعبه بسوی مصلی
 احتمال ثالث ساقط شد یعنی ضم کعب خود بکعب غیر مراد نخواهد شد. فقط

چی دمخکی خنجه دامام په اړخ کی صرف یو سری وی بیا نور خلک راسی نوڅه به کوی؟

سوال: (۱۱۶۰) دامام راسته طرف ته یو مقتدی دی، وروسته څو کسان نور راغلل او په
 امام پسی یی دسجدی په فاصله صف جوړکی. لمونځ صحیح سو او که نه؟

جواب: کله چی دامام سره یو سری راسته طرف ته وو، بیا نور راغلل، نومقتدی ته یا امام
 ته به خپل ځای پرېښوول وی او که چیری داسی ونه سوه اوبعضی مقتدیان دصف په
 فاصله ودریدل نولمونځ سره دکراسته جائزدی. شامی جلد اول: ولوقام واحد بجانب الامام
 وخلفه صف کره (۲) اجماعاً. فقط

مقتدیان به څنگه دربري: سوال: (۱۱۶۱) په لمانځه کی مقتدیان اوږی داوږو سره او
 بجلکی د بجلکو سره یو ځای کړی ودربري او که څنگه؟

جواب: یو ځای دریدل او په مینځ کی ځای خالی نه پرېښوول سنت دی. قدم دقدم سره دیو
 ځای کولو مطلب دادی چی سیده او برابر دی وی مخ ته شاته دی نه وی. (۳) فقط

په صف کی هوار والی به څنگه وی: سوال: (۱۱۶۲) دجمعی په لمانځه کی به بجلکی
 برابری وی او که څنگه؟

جواب: بجلکی د بجلکو سره برابر سیده کیدل پکاردی او اوږه داوږی په برابری کی کیدل
 پکاردی. په دی سره به صف سیده سی په درمختار کی دی، ویسوا مناکبهم (۴). فقط

دمینځ صفونه خالی پرېښوول او وروسته دریدل څنگه دی؟ سوال: (۱۱۶۳) که چیری په
 جماعت سره لمونځ کیدی او یو څو کسانو یو یادوه صفونه په مینځ کی پرېښوول او
 وروسته ودریدل نو دهغوی لمونځ کیږی او که نه؟

جواب: لمونځ یی صحیح سو خودا خلاف دسنت دی. صفونه متصل ساتل پکار دی او په

(۱). ردالمحتار. باب صفة الصلوة بعد الفصل ص ۴۲۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۳. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۳). ویصف ای یصفهم الامام بان یامرهم بذلك، قال الشمنی وینبغی ان یامرهم بان یتراصوا ویسدوا الخلل
 ویسوا مناکبهم (الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۴). الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

مینغ کی خالی خای پرینبوول نہ دی پکار۔ (۱) فقط

دپردی شانه اقتداء درستہ ده اوکھ نہ؟ سوال: (۱۱۲۴) پہ جومات کی دننه جمعہ کیری، کوچنی پردی راخپیری، دهغه خخه دباندي چي کم سړي پرلمانځه ولاړدی دهغوی لمونځ کیری اوکھ نه؟

جواب: دهغوی لمونځ هم (۲) صحیح دی. فقط

یوازی نابالغ کم خای ودیری: سوال: (۱۱۲۵) که چیری نابالغ هلك یوازی وی نودسپرو دصفونو خخه وروسته یوازی ودیری اوکھ دسپرو په صف کی شریک سی؟

جواب: یوازی هلك دی دسپرو په صف کی شریک سی. کذا فی الشامي (۳).

چی دبالغو صف پوره نه وی اووروسته دنابالغو صف پوره سی نو وروسته راتلونکی په کم خای

کی شامل سی: سوال: (۱۱۲۶) په امام پسی دسپرو جماعت لږدی او ورپسی دنابالغو هلکانو جماعت ډیردی. که چیری مسبوق بالغ سړی په مخکنی صف کی دریدل غواړی نو دهلکانو جماعت ته څه رکم ووايي؟

جواب: که چیری دهلکانو مخته ولاړسی یا صف وڅیری او دبالغانو په صف کی یو خای کیدی سی نو ولاړ دی سی او دبالغو په صف کی دی شریک سی اوکھ چیری ممکن نه وی او دهلکانو په صف کی ودیری نوبیا هم لمونځ صحیح (۴) دی.

په دستمال اینبولو سره په صف کی د خای حقدار ګرځي اوکھ نه؟ سوال: (۱۱۲۷) دلته یو

جومات دی چی په هغه کی یوڅو صاحبانو زید، عمر، بکر وغیره داطریقه جاری کړیده چی دجمع خخه مخکی خپل خپل دستمال وغیره په مخکی صف کی کنبیږدی او داودس وغیره دپاره ولاړسی اوپه دی کار سره خپل ځان ددغه خای حقدار ګڼی. مثلاً خالد داډان خخه وروسته اودجمعی خخه مخکی دخپل کور یا حجری خخه په اوداسه کی تیار راسی

(۱). وصلي على رفوف المسجد ان وجد في صفه مكانا كره كقيامه في صف خلف صف فيه فرجة (در مختار) هل الكراهة فيه تنزيهية او تحريمية ويرشد الى الثاني قوله ﷺ ومن قطعه قطعه الله (رد المحتار باب الامامة مطلب في الصف ص ۵۳۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰). ظفیر

(۲). والحائل لا يمنع الاقتداء ان لم يشتهبه حال امامه بسماع اورؤية ولو من باب مشبك يمنع الاصول (الدر المختار) قوله بسماع اي من الامام او المكبر قوله اورؤية ينبغى ان تكون الرؤية كالسماع لافرق فيها بين ان يرى انتقالات الامام او احد المتقديين (رد المحتار باب الامامة ص ۵۴۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۲). ظفیر

(۳). ثم لصبيان ظاهره تعددهم فلو واحد دخل الصف (الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱). ظفیر الدين غفرله

(۴). فلو شرعوا وفي الصف الاول فرجة له خرق الصفوف (رد المحتار باب الامامة ص ۵۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۹). ظفیر

اودمخکی صف پہ شوق کی حاضری نوداصحابان ورته یوقسم مانع جو پیری۔ کہ چیری هغه دچاکپہ وغیرہ راستہ یاچپہ طرف ته کشوی اوسنت کوی نوهغه ته غیر مستحق اوزیاتی کونکی وایی۔ نوآیا زید او عمر وغیرہ پہ دغه ذکر سوی فعل سره دمخکی صف مستحق دی اوکہ خالد کم چی تیار راغلی دی اودمخکی صف دپارہ حاضر سوی دی؟

جواب: پہ ردالمحتار باب الوتر والنوافل کی دی: قال فی القنیة له فی المسجد موضع معین یواظب علیه وقد شغله غیره قال الازاعی له ان یرعجه ولس له ذلك عندنا آه لان المسجد لیس ملکاً لاحد بحر عن النهایة، قلت وینبغی تقييده بما اذا لم یقم عنه علی نية العود بلا مهلة كما لو قام للوضوء مثلاً ولا سيما اذا وضع فيه ثوبه لتحقق سبق يديه (۱) الخ۔ ددی عبارت خخه معلومه سوه چی مخکی راتلونکی چاچی دستمال اینبی دی او داودس دپارہ تللی دی دواپس راتلو پہ نیت سره چونکی دهغه قبضه مخکی وسوه نوبل سپی وروسته راتلونکی دی دهغه حای نه اخلی۔ فقط

پہ صف کی تنگی پیدا کول خنکہ دی؟ سوال: (۱۱۲۸) پہ همدی جومات کی چی جمعه ودیری نوبعضی خلگ سره ددی چی پہ مخکی صف کی حای نه وی خامخا پہ مخکنی صف کی رانتوزی۔ اودا ظاهره ده چی کله پہ صف کی دپنخه ویشته سپیو حای وی اوپہ هغه کی اوہ ویشته سپی پہ زور زور راسی نوددغه زیاتو پہ وجهی سره صف بالکل کوپ سبی اولمونخ گذار مخ ته وروسته سی، علاوه ددی خخه لمونخ گذارو ته سخته تنگی او تکلیف وی۔ نوآیا دغه بعضو زیاتو صاحبانو ته به پہ مخکی صف کی پہ رانتوتلو سره دمخکی صف ثواب ورکول کیبری اوکہ نه؟

جواب: قال فی الدرالمختار وینبغی ان یأمرهم بان یتراصوا ویسدو الخلل ویسوا مناکبهم (۲) الخ ددی حاصل دادی چی امام دی متقدیانو ته حکم وکپی چی بنه نژدی نژدی ودیری او ددو لمونخ گذارو ترمینخ خالی والی مه پیری دی اوخیلی اوپی برابری کپی۔ نوکہ چیری پہ مخکی صف گنجائش وی نویا ذکر سوی حکم پہ موجب پہ مخکی صف کی دریدل اوپہ مینخ کی فراخوالی بندول مستحب اومسنون دی اوکہ چیری حای نه وی نودمخکی صف لمونخ گذارو ته تکلیف ورکول مناسب نه دی۔ (۳) فقط

(۱) ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فیها مطلب فیمن سبقت یده الی مباح ص ۲۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۲، ظفیر

(۲) الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸، ظفیر

(۳) قال فی المعراج الافضل ان یقف فی الصف الاخر اذا خاف ایذاء احد، قال ﷺ من ترک الصف الاول مخافة ان یؤذی مسلماً اضعف له اجر الصف الاول وبه اخذ ابوحنيفة ومحمد (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۲ ج ۱، ط. =

چی هلکان دیوه خُنه زیات وی نو وروسته دی ودریری: سوال: (۱۱۲۹) دوه کسان خُوانان

دی اوڅلور پنځه هلکان دی هلکان په صف کی ودریری اوکه وروسته؟

جواب: په دی صوره کی دی هلکان وروسته ودریری. (۱) فقط

بی ږیری هلک په صف کی درول څنگه دی؟ سوال: (۱۱۷۰) دزید دیو نابالغه بی ږیری

هلک سره محبت دی اودی هغه سره ددی چی نور نابالغه هلکان سته، دبالغانو په جمعه کی بی دخپل ځان سره دروی. ددی څه حکم دی؟

جواب: بی ږیری مخ والا هلک په جمعه کی په یوځای درولو سره بعضو فقهاوو دلمانځه دفساد حکم فرمایلی دی که څه هم اصح عدم فساد دصلوة دی، اونظر بالشهوة بی دهغه طرف ته حرام لیکلی دی. نوپه لمانځه کی داسی هلک (دځان سره) یوځای درول نه دی پکار. (۲) اواصل مسئله داده چی که چیری هلکان ږیری وی، نودهغوی صف دسړیو څخه وروسته پکاردی. اوکه صرف یوهلک په جمعه کی وی نوهغه ته دسړیو په جمعه کی دریدل درست دی. (۳) لیکن کم صوره چی په سوال کی درج دی په دی صوره کی په هیڅ شان اوپه هیڅ حالت کی دغه هلک ځان سره درول درست نه دی. فقط

دنبالغه په مخکی صف کی کیدل اوبالغ وروسته. دادرست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۱۷۱) که

چیری یو سړی دخپل ځان سره نابالغه هلک په مخکی صف کی ودروی اونور بالغ سړی په دغه هلک پسی په دوهم صف کی ودریری نوددغه خلکو په لمانځه کی به کراحت وی اوکه نه؟ اوتحریمی به وی اوکه تنزیهی. او دټول صف لمونځ به صحیح کیږی، اوکه دیو خاص؟

جواب: سنت طریقه داده چی دهلکانو صف دی په بالغانو پسی وی، لیکن په درمختار کی دی چی که چیری دجمعی په ابتداء کی صرف یوهلک نابالغه وی، نو هغه دی دسړیو په صف کی شامل سی. ددرمختار عبارت دادی: ثم الصبيان ظاهره تعددهم فلو واحداً

= س. ج ۱ ص ۵۲۹. ظفیر

(۱). یصف الخ الرجل الخ ثم الصبيان ظاهره تعددهم (درمختار) وكذا لو كان المقتدى رجلا وصيبا يصفهما خلفه (رد المحتار باب الامامة جلد اول ص ۵۳۴ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱). ظفیر

(۲). ومحاذات الامر الصبيح المشتبه لايفسدها على المذهب، تضعيف لما في جامع المجوبى ودرر البحار من الفساد لانه في المرأة غير معلول بالشهوة بل بترك فرض المقام (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۹ ج ۱) ولايجوز النظر اليه بشهوة كوجه امرد فانه يحرم النظر الى وجهها ووجه الامر اذا شك في الشهوة (ايضاً باب شروط الصلوة مطلب في النظر الى وجه الامر ص ۳۷۷ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۴۰۷). ظفیر

(۳). يصف الخ الرجال ثم الصبيان ظاهره تعدد هم فلو واحد دخل الصف (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱ ، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱). ظفیر

دخل الصف (۱). اویہ شامی کی بی ویلی دی چی صاحب بحر پہ دی بارہ کی دحضرت انس رضی اللہ عنہ حدیث فصفتُ انا والیتیم وراءہ الحدیث (۲) خُخہ استدلال کری دی. نو ددی حدیث اودر مختار دروایت خُخہ معلومہ سوہ چی کہ چیری یوبالغ هلك پہ جمعہ کی وی نوہغہ دی دبالغانو پہ صف کی شامل سی، اوکہ چیری نابالغہ هلكان ڍیر وی نوہغوی دی دبالغانو دصف خُخہ وروستہ ودرول سی.

بهر حال دامعلومہ سوہ چی کہ چیری نابالغہ هلك دسپیو پہ صف کی ودریدی اودہغہ خُخہ دواړو طرفوتہ بالغان دریدل نوددغہ بالغانو پہ لمانخہ کی خہ فساد اوکراہت رانہ غی. فقط

دنبخی اوخواند جمعہ درستہ ده اوکہ نه؟ سوال: (۱۱۷۲) دنبخی اوخواند جمعہ درستہ ده اوکہ نه؟

جواب: دنبخی اوخواند جمعہ پہ داشان چی دواړہ برابر ولاړوی خنگہ چی دیومقتدی کیدلو پہ صورتہ کی حکم دی درست نہ دی. پہ دی صورتہ کی بہ دیوہ لمونځ هم ونسی (۳). فقط

(لیکن کہ دنبخی قدمونہ وروستہ وی نو (لمونځ) درست دی. ظفیر)

چی امام پہ مصلی باندی وی اومقتدیان پہ فرش وی نودادرستہ ده اوکہ نه؟ سوال: (۱۱۷۳) چی امام پہ مصلی باندی ودریبی لمونځ ورکوی اومقتدیان پہ فرش باندی همداسی وی. جائز دی اوکہ نه؟ **جواب:** جائز دی. فقط

چی امام پہ تخت وی اومقتدیان پہ فرش وی، نوخہ حکم دی؟ سوال: (۱۱۷۴) پہ گرمی اوبارانی هوا کی دمار، لہم دبیری خُخہ کہ چیری دماخستن اودسہار لمونځ تہ امام دجومات پہ فرش باندی تخت واچوی اولمونځ ورکوی اومقتدیان همداسی پہ فرش باندی وی نودا جائز دی اوکہ نه؟

جواب: کہ چیری دغہ تخت دیوذرع ہومرہ لوړ وی نو مکروہ دی، کنی جائز دی. کما فی الدر المختار: وانفراد الامام علی الدکان للنہی وقدر الارتفاع بذراع ولا بأس بمادونہ وقیل ما یقع بہ الامتیاز وهو الاوجه (۱) الخ بهر حال داسی نہ کول نہ دی. فقط

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱. ظفیر

(۳). وقال المرأة اذا صلت مع زوجها في البيت ان كان قدما بخداء قدم الزوج لا تجوز صلاتهما بالجماعة وان قدما خلف قدم الزوج الا انها طويلة تقع راس المرأة في السجود قبل رأس الزوج جازت صلاتهما لان العبرة للقدم (ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲). ظفیر.

په در کی ددریدونکی مقتدی خه حکم دی؟ سوال: (۱۱۷۵) په یو جامع مسجد کی خو درونه (یعنی دستنو مینخونه) دی. دجمعی په وخت کی په هر درکی مقتدیان ودریری. غرض دادی چی کم مقتدیان په در کی ودریری اودجمعی لمونخ اودجماعت لمونخ ادا کوی دهغوی هم هغومره ثواب دی کم چی په مخکی صف کی دی اولمونخ ادا کوی اوکه دجماعت دثواب خخه محرومه سول، دجماعت لمونخ خویی په کراحت سره اداء نسو؟ آیا دلمانخه په کیدلو کی احتمال سته؟

که چیری دلمر دتاؤ په وجهی سره ددر خخه دباندی په صحن کی لمونخ دزړه په اطمینان سره نسی اداء کیدی اویه دی وجهی سره دجومات په درونو کی په دریدلو سره دجمعی لمونخ اداء سی نوپه دی صورت کی خه حکم دی؟

جواب: قال الشامي والاصح ما روی عن ابی حنیفة رضی اللہ عنہ انه قال اکره ان يقوم بين الساريتين. ددی روایت خخه صفا معلومه سوه چی امام ته ددوو ستنو په مینخ کی ددریدلو خخه ځان ساتل لازم دی. نومعلومه سوه چی بی ضرورته په ستنو یعنی درونو کی دریدل مکروه دی، خولمونخ کیږی اودجمعی ثواب هم ورته حاصلیږی. اوکه چیری په یو درکی ډیر سړی دریدی سی چی کوچنی غونډی صف دهغوی خخه جوړسی اوددی ضرورت وی نوپه دی کی به کراحت هم په ظاهره نه وی. فقط واللہ تعالیٰ اعلم. کتبه عزیز الرحمن. (والاصطفاف بین الاسطوانتين غیر مکروه لانه صف فی حق کل فريق الخ مبسوط ص ۳۵ ج ۲).

دمنبر په وجهی سره که چیری په صف کی فاصله پاته سی نوخه وکړی؟ سوال: (۱۱۷۲) د جومات په مخکنی صف کی منبر حائل اوسی په دی وجهی سره په مخکنی صف کی تقریباً دوه لاسه دمنبر په اندازه ځای خالی اوسی. نودا فصل باعث دکراحت دی اوکه نه؟ او که چیری ټول صف مخ ته سی نودبعضو سجده به پردغه منبر باندی کیږی. آیا دا صحیح ده؟

جواب: دافصل ضروری باعث دکراحت نه دی اودسجدي ځای که چیری دنیم ذراع په مقدار لوړ وی نوداهم درست دی اودضرورت په وجه ددی خخه په زیات لوړوالی کی هم حرج نسته. ولوکان موضع سجوده ارفع من موضع القدمين بمقدار لبنتين منصوبتين جاز وان اکثر لا الا لزحمة رضی اللہ عنہ درمختار. (۲) فقط

که چیری مقتدی خپله خاص مصلی وغوړوی نوخه حکم دی؟ سوال: (۱۱۷۷) دسهار دلمانخه

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فیها ص ۲۰۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۲. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار. باب صفة الصلاة فصل تألیف الصلاة، ج ۱ ص ۴۷۰، ط.س. ج ۱ ص ۵۰۸. ظ

تکبیر وسو، یوسری پہ صف کی خان ته خپله مصلی وغوروله، کمه چی ددری وه حالانکی امام اوتول لمونځ گذارو پر چتائی باندی لمونځ کوی. په همدی وجه یوسری هغه منع کی، دهغه په جواب کی هغه وویل چی داجائز دی اومصلی یی لوړه کړه اوجلا یی وغوروله او (یوازی یی) لمونځ وکی. چی مصلی یی بیله وغوروله اولمونځ یی وکی نو دامام توهین خو ونسو؟

جواب: په دی کی هیڅ حرج نسته اوڅه ضرورت هم نسته، بعضو فقهاوو احتیاط داسی لیکلی دی چی خپله مصلی په یوازی ساتلو کی څه حرج نسته. اودامام په دی کی هیڅ توهین نه دی. دادمع کونکی غلطی ده اونا خبریت دی چی اعتراض یی باندی وکی او هغه یی دجمع څخه محرومه کی. په درمختار کی دی: حمل السجادة فی زماننا اولی احتیاطاً ۱. نو په داسی کار باندی کم چی بعضو عالمانو جائز لیکلی دی انکار او اعتراض کول مناسب نه دی. که څه هم هغه ته ددی څه ضرورت هم نسته ولی چی دجومات ځینی پاکی دی هغه پاکی گنجل پکاردی، او دعامو لمونځ گذارو برابر خپل خان لرل پکاردی. (۱) فقط

دصف څخه وروسته یوازی دریدل اولمونځ کول څنگه دی؟ سوال: (۱۱۷۸) دصف څخه بیل دریدل اولمونځ کول درست دی اوکه نه؟ اولمونځ صحیح سو اوکه نه؟
جواب: لمونځ صحیح سو خوبی عذره یوازی دریدل مکروه دی. (۲)

دمخکنی صف دخالی ځای ډکولو دپاره پرچا لوړ اوبتل څنگه دی؟ سوال: (۱۱۷۹) یوسری په صف کی خالی ځای پرینووی او وروسته کنبېنستی اوبل سړی ترهغه لوړ واوبستی اوپه خالی ځای باندی کنبې نستی نوڅه حرج خو پکنبی نسته؟
جواب: کم سړی چی مخ ته خالی ځای ولیدی اوپرل لوړ واوبستی اوهلته کنبېنستی په هغه باندی هیڅ گناه نسته. اوچاچی سره ددی چی مخکی خالی ځای وو او وروسته کنبې نستل یی اختیار کړل نوهغه خلاف اولی کار وکی (۳).

(۱). ايضاً الدر المختار على هامش ردالمحتار.

(۲). وكذا يكره للمقتدى ان يقوم خلف الصفوف وحده اذا وجد فرجة في الصفوف (عالمگیری كشوری ص ۱۰۲ ج ۱، ط. م. ج ۱ ص ۱۰۷). ظفیر

(۳). ولو وجد فرجة في الاول لا الثاني له خرق الثاني لتقصيرهم، وفي الحديث من سد فرجة غفر له (درمختار) وفي القنية قام في آخر صف وبيته وبين الصفوف مواضع خالية فللداخل أن يمر بين يديه ليصل الصفوف لأنه أشق حُرمة نفسه فلا يأثم المار بين يديه، دل عليه ما في الفرْدوس عن ابن عباس عنه صلى الله عليه وسلم " [مَنْ نَظَرَ إِلَى فُرْجَةٍ فِي صَفٍّ فَلْيَسُدَّهَا بِنَفْسِهِ ؛ فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ فَمَرَّ مَرَّ فَلْيَتَحَطَّ عَلَى رَقَبَتِهِ فَإِنَّهُ لَا حُرْمَةَ لَهُ] " أَيُّ فَلْيَتَحَطَّ الْمَارُّ عَلَى رَقَبَةٍ مَنْ لَمْ يَسُدَّ الْفُرْجَةَ. اهـ (رد =

مقتدی تہ دامام پہ صف کی لڑ وروستہ دریدل خنکھ دی؟ سوال: (۱۱۸۰) زید داختر امام دی، کم وخت چی زید داختر لمونخ ورکوی نودزید راسته اړخ ته بکر یوه لویشت وروسته او عمر دزید چپه طرف ته یوه لویشت وروسته، اوباقی لمونخ گذار په سمه طریقه دریږی، نولمونخ کیږی او که نه؟

جواب: په دی صوره کی لمونخ کیږی خو داهیئت دسنت څخه خلاف دی او مکروه دی. په درمختار کی دی فلو توسط اثنین کره تنزیهاً، بیامخ ته لیکي: ولوقام واحد بجنب الامام وخلفه صف کره اجماعاً. (۱)

په صف کی دامام راسته اوچپه طرف ته ناهمواری او دانتقالاتو په تکبیرونو په جهر اوسر کی

توازن: سوال: (۱۱۸۱) یو امام چپه طرف ته زیات مقتدیان ساتی اوراسته طرف ته کم. اوپه لمانځه ورکولو کی یی دا حالت دی چی کله خو دانتقالاتو تکبیرونه په دشان اداء کوی چی ټول جومات خو پریږده ټوله محله وگړنگیږی او کله داسی په کراره اونزاکت سره آخری سلام وگرزوی چی مقتدیان باندی خبر هم نسی. په داسی حالت کی شرعاً څه حکم دی؟

جواب: امام ته په مینځ کی دریدل پکاردی اودواړه طرف ته برابر مقتدی درول پکاردی، چپه طرف ته زیات مقتدیان درول دسنتو خلاف دی، سنت طریقه داده چی کم وخت جمع دریږی نودواړه طرف ته دی برابر مقتدیان (۲) وی. بیا چی څوک وروسته راسی اوشریک سی نوهغوی ته هم دالحاظ ساتل پکاردی چی حتی الوسع دی دواړو طرفونو ته یوډول په جمعه کی شریک سی. او امام ته دحد څخه زیات جهر یا دحد څخه زیاته اخفاء دواړی خبری خلاف دسنتو (۳) دی. فقط

دمقتدی او امام تر مینځه فاصله: سوال: (۱۱۸۲) د مقتدی د سجدی د ځای څخه د امام

= المختار باب الإمامة ص ۵۳۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰، ظفیر.

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمختار باب الإمامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۲). وینبغی للامام ان یقف بازاء الوسط فان وقف فی میمنة الوسط او فی میسرته فقد اساء لمخالفة السنة هکذا فی التبیین الخ فان تساوت المواضع ففی یمین الامام وهو الاحسن (عالمگیری الباب الخامس فی الإمامة فصل خامس ص ۸۳ ج ۱، ط.م. ج ۱ ص ۸۹) ظفیر.

(۳). ویجهر الامام بتکبیرة رکوع وغیره وهو ظاهر الروایة (عالمگیری مصری، الباب الرابع فی صفة الصلوة ص ۲۹ ج ۱، ط.م. ج ۱ ص ۷۲. وجهر الامام بالتکبیر بقدر حاجته للاعلام بالدخول والانتقال وکذا بالتسمیع والسلام (درمختار) قوله بقدر حاجته للاعلام الخ او کره اهل قلت هذا اذا لم یفحش الخ و اشار بقوله والانتقال الى ان المراد بالتکبیر هنا ما یشمل تکبیر الاحرام وغیره وبه صرح فی الضیاء (ردالمختار باب صفة الصلاة مطلب سنن الصلاة ص ۴۴۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۵) ظفیر.

ددریدلو دځای ترمینځ څومره فاصله ساتل پکار دی؟

جواب: په مینځ کی دصف فاصله پریرېدی، اوڅه تحدید یی نسته. (۱) فقط

په اخرونو کی دامام سره برابر لږ وروسته دریدل څنگه دی؟ سوال: (۱۱۸۳) یوسړی داختر په لمونځونوکی قصداً دامام سره برابر لږ قدر وروسته دریرې اولمونځ کوی دهغه په لمانځه کی او دمقتدیانو په لمانځه کی به څه خرابی وی اوکه نه؟

جواب: ددغه برابر دریدونکی سړی په لمانځه کی کله چی هغه دامام څخه څه وروسته وی اودنورو مقتدیانو په لمانځه کی څه فساد اوخلل نه رایی. لمونځ دتولو صحیح دی لیکن بغیر دخاص ضرورته لکه دځای وغیره تنگوالی څخه یوسړی ته دجمعی څخه جلا کیدل اویوازی دامام سره برابر دریدل مکروه دی، بنه نه دی. (۲)

دنبالغو صف دی کم ځای وی؟ سوال: (۱۱۸۴) که چیری دوه دری بالغان وی اودری څلور نابالغه هلکان وی نوپه یوصف کی دی علی الترتیب ودیریرې اوکه بالغان په یوصف کی اوهلکان په بل صف کی وروسته ودیریرې؟

جواب: نابالغه هلکان چی ډیری وی نودبالغانو څخه وروسته دی ودیریرې په یو صف کی دی نه دریرې (۳). فقط

دیومقتدی دبل مقتدی سره پښی یوځای کول څنگه دی؟ سوال: (۱۱۸۵) پښی یوځای کول چی دراسته طرف دمقتدی چپه پښه دچپه طرف مقتدی دراسته پښی سره ولگیرې په دی سره لمونځ فاسدیرې اوکه نه؟

جواب: لمونځ خوپه دی سره نه فاسدیرې لیکن داکار دهغوی خلاف سنت دی (۴). فقط
صف پوره وو یوسړی راغی او وروسته یوازی ودیریدی نوڅه حکم دی؟ سوال: (۱۱۸۶)
دجمعی په لمونځ کی پوره صف ډک وو، یولمونځ گذار ته په صف کی ځای پیدا نه سو، هغه یوازی ودیریدی، لمونځ وسو اوکه نه؟ یا هغه په جمعه کی شامل سو اوکه نه؟ که

(۱). والزائد یقف خلفه (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۷)

دومره فاصله دی وی چی رکوع اوسجدي ته دتللو په وخت کی دی دمقتدی سر دامام سره نه ټکریرې والله اعلم. ظ

(۲). ویقف الواحد محاذیا أي مساویا لیمین إمامه، ولا عبرة بالرأس بل بالقدم، فلو صغيراً فالاصح ما لم يتقدم أكثر قدم المؤتم لا تفسد ۛ والزائد یقف خلفه ولو قام واحد بجانب الامام وخلفه صف کره اجماعاً (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۲۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۳). ولو اجتمع الرجال والصبيان الخ يقوم الرجال مايلي الامام ثم الصبيان (عالمگیری مصری باب خامس فصل خامس ص ۸۳ ج ۱، ط. ماجدیه. ج ۱ ص ۸۸ - ۸۹). ظفیر

(۴). وما روى انهم الصقوا الكعاب بالكعاب اريد به الجماعة ای قام كل واحد بجانب الآخر (رد المحتار باب صفة الصلوة بحث القيام ص ۴۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۴). ظفیر.

چیری دصف خخه بل سڀی دخیلی ملگرتیا دپاره اخیستل وغواږی نودکم اړخ خخه دی واخلی؟

جواب: که چیری هغه یوازی وروسته ودریدی په دی وجه چی په مخکنی صف کی خای نه وو نودهغه لمونځ بی کراهنه وسو لیکن ښه داده چی دمخکنی صف خخه څوک راکش کړی اودخان سره یو خای یی ودروی په دی شرط چی دچا دلمونځ فاسد کیدلو بیرته نه وی مثلاً داچی کم سڀی راکش کړی هغه ددی مسئلې خخه خبر وی او دهغه په راکشولو سره پوه سی چی ماته وروسته کیدل مناسب دی اواختیار یی دی چی دصف دکم خای خخه غواږی راکش دی کړی لیکن دنږدی خخه ښه دی اویا دی زمانه کی په دی وجه چی عموماً خلگ دمساڼو خخه ناخبره دی که چیری راکشول مناسب ونه گڼی نونه دی را کشوی ولی چی لمونځ دیوازی (سڀی) هم کیږی (۱). فقط

نابلغ چی یوازی وی دبالغو په صف کی به ودریری: سوال: (۱۱۸۷) که چیری دزید عمر دیارلس کاله سوی وی نوهغه ته په مخکی صف کی دریدلو سره کله چی په دوهم صف کی بل څوک موجودنه وی دچاپه لمانځه کی خوبه څه نقصان نه راځی؟

جواب: په دی صورت کی کله چی دغه هلك یوازی دی هغه ته دمخ په صف کی شاملیدل پکار دی. په دی سره به دچاپه لمانځه کی څه نقصان نه راځی. کذا فی الشامی (۲). فقط

په صف کی کم خای ثواب زیات دی؟ سوال: (۱۱۱۸۸) په صف کی داڅونو په اعتبار سره په ثواب کی کمی زیاتی سته اوکه برابر ثواب ورکول کیږی؟ اوڅوک چی امام ته مخامخ ولاړوی هغه ته زیات ثواب ورکول کیږی اوکه څنگه؟ اوامام سره نږدی عالمانو ته دریدل پکار دی اوکه جاهل هم دریدی سی؟ جاهل به امام ته دنږدی خای خخه ولاړول کیږی اوکه نه؟

(۱). وقد منا كراهة القيام في صف خلف صف فيه فرجة للنهي، وكذا القيام منفرداً، وإن لم يجد فرجة، بل يجذب أحداً من الصف. ذكره ابن الكمال، لكن قالوا: في زماننا: تركه أولى، فلذا قال في البحر: يكره وحده إلا إذا لم يجد فرجة (درمختار) والأصح ما روى هشام عن محمد أنه ينتظر إلى الركوع، فإن جاء رجل وإلا جذب إليه رجلاً أو دخل في الصف، ثم قال في القنية: والقيام وحده أولى في زماننا لغلبة الجهل على العوام فإذا جره نفسد صلاته اهـ قال في الخرائن قلت: وينبغي التفويض إلى رأي المبتلى، فإن رأى من لا يتأذى للدين أو صداقة راحته أو عالماً جذبته ولا انفرد. اهـ قلت: وهو توفيق حسن اختاره ابن وهبان في شرح منظومته (ردالمحتار باب ما يفسد الصلوة وما يكره فيها ص ۲۰۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۵ - ۲۴۶). ظفیر

(۲). ثم الصبيان ظاهره تعددهم فلو واحد دخل الصف الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱). ظفیر.

په جومات کی دُخای حاصلولو حکم: سوال: (۲۱۱۸۹) په جومات کی دمخکی څخه په جامه دستمال وغیره ایښوولو سره قبضه کول درست دی اوکه نه؟ که چیری یو سړی د جومات څخه ولاړسی او د ضروری حوائج دپاره د جومات څخه دباندی ووزی او په خپل ځای باندی دستمال پریږدی نو دی به د دغه ځای مستحق وی اوکه نه؟ اوکه په دغه ځای باندی څوک کښېنستی نو هغه سړی دی ولاړ کړل سی اوکه نه؟

جومات ته دمخکی راتللو زیات ثواب به وی اوکه نه؟ سوال: (۳۱۱۹۰) څوک چی جومات ته مخکی راسی هغه ته به ثواب ورکول کیږی اوکه چاته؟

معتکف چی ضرورت دپاره دباندی ولاړ سی نو کم ځای دی کښینی؟ سوال: (۴۱۱۹۱) که چیری یو معتکف د حوائج ضروریه و دپاره د مسجد څخه دباندی ولاړسی، دبیرته راتللو څخه وروسته دی پرمقرر ځای باندی کښېنی یا پرکم ځای چی غواړی هلته کښېنستلی سی؟

راسته طرفته داډان اوچپه طرفته داقامت کولو هیڅ ثبوت نسته: سوال: (۵۱۱۹۲) راسته طرفته داډان اوچپه طرفته داقامت کولو شرعی ثبوت سته اوکه نه؟

جواب: (۱) په شامی کی دی: قوله وخیر صفوف الرجل اولها الخ لانه روی فی الاخبار ان الله تعالى اذا انزل الرحمة على الجماعة ينزلها اولا على الامام يتجاوز عنه الى من بحذائه في الصف الاول ثم الى الميامن ثم الى المياسر ثم الى الصف الثاني ﴿١﴾ بیا ددی څخه وروسته یی وفرمایل: قال فی المعراج ان الفضل ان یقف فی الصف الآخر اذا خاف ایذاء احد ﴿٢﴾.

ددی عباراتو څخه معلومه سوه چی په مخکی صف کی هم په اعتبار دجوانبو په ثواب کی کمی او زیاتی سته. کم سړی چی امام ته مخامخ دی په هغه باندی درحمت نزول زیات دی. څوکه نورو لمونځ گزارو ته تکلیف وی نوبیا ښه داده چی دغه ځای پریږدی او ښه داده چی نژدی عالمان، صالحان ولاړوی لیکن جاهل هم ولاړول نه دی پکار. او هغه ته تکلیف ورکول نه دی پکار ﴿٢﴾.

(۲) په شامی کی دی وینبغی تقییده بما اذا لم یقم عنه علی نية العود بلا مهلة كما لو قام للوضوء مثلاً ولا سيما اذا وضع فيه ثوبه لتحقق سبق یده ﴿٣﴾.

(۱). وگوری رد المحتار مطلب فی جواز الايثار بالقرب ص ۵۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۹. ظفیر

(۲). نبوی ارشاد دی: لیلنی منکم اولو الاحلام والنهی ثم الذین یلونهم ثم الذین یلونهم (مشکوٰۃ ص ۹۸). ظفیر

(۳). رد المحتار باب ما یفسده الصلوة وما یکره فیها مطلب فیمن سبقت یده الی مباح ص ۲۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۲. ظفیر

ددی خخه معلومه سوه چی که چیری یو سړی دمخکی خخه راغی اوپه جومات کی پریو خای باندی کنبښستی او بیا داودس وغیره په ضرورت سره دهغه خای خخه ولاړیدی او په هغه خای کی یی خپله کپړه کنبښتوله نوهغه ددغه خای زیات مستحق دی. نوکه چیری بل څوک په دغه خای باندی کنبښستی نوهغه یی پاڅولی سی. او ددی ذکر سوی حالت خخه بغیر په یو خای کی دستمال ایښوول اوقبضه کول ښه نه دی.

(۳) څوک چی مخکی راسی هغه ته به ثواب زیات ورکول کیږی.

(۴) په جومات کی چی کم خای غواړی کنبښستی سی.

(۵) ددی هیڅ ثبوت نسته. فقط

دباران په وجه صرف څلور گوتی وروسته صف درست دی اوکه نه؟ سوال: (۱۱۹۳) دامام په برابری کی څلور گوتی وروسته څنگه چی یو مقتدی ولاړ وی، صف جوړول دباران یا د گرمی دغذر په وجهی سره، حالانکی صحن فراخه دی، داکار څنگه دی؟
جواب: درست دی. (۱) فقط

که چیری دننه خای باقی پاته نسی نو مقتدیان دی په درونو کی ودیری اوکه نه؟ سوال: (۱۱۹۴) که چیری دننه جومات ډک سی نو باقی لمونځ گذار دی دجومات په درونو (دستنو مینځ) کی ودیری، اوکه دباندی پرفرش باندی، غوره څنگه دی؟
جواب: په درونو کی دریدل ښه نه دی کله چی دباندی دجومات په فرش کی خای موجود وی. (۲) فقط

چی صفونه کم پلن وی نوسجده په فرش باندی کولی سی؟ سوال: (۱۱۹۵) که چیری دمصلی اوصف پلنوالی کم وی چی سجده ورباندی نه سی کیدی نوبیا دی پرفرش او مصلی باندی وی اوکه لاندی؟

جواب: چی څه رکم غواړی ودی کړی برابره خبره ده که پښی یی په صف اومصلی باندی وی اوسجده یی په فرش باندی وی یا پښی یی لاندی وی اوسجده یی په صف باندی وی. فقط (دخای پاکوالی شرط دی. دمصلی موجودوالی ضروری نه دی. ظفیر)

په دریا محراب کی دامام دریدل څنگه دی کله چی هغه مقتدی ته ښکاری؟ سوال: (۱۱۹۶)

(۱). فلو قاموا علی الرخوف والامام علی الارض اوفی المحراب لضیق المكان لم یکره کما لوکان معه بعض القوم فی الاصح وبه جرت العادة فی جوامع المسلمین (درمختار) وظاهره انه لایکره ولو بلاعذر (ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة ویکره فیها ص ۲۰۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۲). ظفیر

(۲). ولهذا قال فی الولوالجیة وغیرها اذا لم یضق المسجد من خلف الامام لاینبغی له ذالک. (ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة ویکره فیها ص ۲۰۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۲). ظفیر.

دیو جومات در اوستنه داسی ده چی که چیری امام په دغه دواړو ځایونو کی ودریږی اولمونځ ورکوی نومقتدیان په ښه ډول خپل امام ته کتلی سی نوپه داسی دواړو ځایونو کی لمونځ کول څنگه دی. آیا مکروه تنزیهی دی اوکه تحریمی؟

جواب: قال الشامي والاصح ما روى عن ابي حنيفة انه قال اكره ان يقوم بين الساريتين (۱) الخ ددی څخه معلومه سوه چی امام ته په دریا په محراب کی په دې ډول دریدل چی قدمونه یی هم دباندی نه وی، مکروه دی اومراد دمکروه څخه کراهت تنزیهی دی. ددی حاصل خلاف اولی دی. فقط

دوو کسانو لمونځ کوی چی دریم راغی نو امام مخ ته ولاړ سی اوکه مقتدیان وروسته سی؟

سوال: (۱۱۹۷) امام اومقتدی صرف دوه سپیان وی ددی وجه برابر دریږی. اوس دریم سړی بل راغی نواوس امام مخ ته سی اوکه مقتدیان را وروسته سی؟

جواب: په دی حالت کی که امام مخ ته ځی اوکه مقتدیان را وروسته کیږی دواړی خبری جائز دی. لیکن دمقتدی را وروسته کیدل ښه دی په نسبت دامام دمخکی کیدلو څخه. كما في الشامي: وهو أولى من تقدمه لانه متبوع. (۲) الخ

آیا په جمعه کی دیو مقتدی دبل سره په دریدلو کی پښی یوځای کول ضروری دی؟ سوال:

(۱۱۹۸) غیرمقلدین په جمعه کی دیوبل سره پښی یوځای کوی اودحدیث څخه استنباط کوی، دحنفیه وو په نزد څه حکم دی؟

جواب: غیرمقلدین غلط وایی. صرف دقدمونو او اوږو وغیره دمحاذا تو حکم دی. همدا حنفیان هم وایی. (۳) فقط

مخنت دسړیو په جماعت کی شاملیدی سی اوکه نه؟ سوال: (۱۱۹۹) مخنت (یعنی نرنښی)

دسړیو په جماعت کی په شاملیدلو سره لمونځ کولی سی اوکه نه؟ اوچی هغوی په جمعه کی شامل سی نودنورو مسلمانانو لمونځ کیدی سی اوکه نه؟ او هغوی چی دثواب په نیت کمی روپی وغیره په جومات کی ورکړی، نوهغه دجومات په ضروریاتو کی لگیدلی

(۱). ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۲). وفيه إشارة إلى أن الزائد لو جاء بعد الشروع يقوم خلف الإمام وتأخر المقتدي الأول ثم والذي يظهر أنه ينبغي للمقتدي التأخر إذا جاء ثالث ثم فإن اقتدى عن يسار الإمام يشير إليها بالتأخر، وهو أولى من تقدمه لأنه متبوع ولأن الأصطفاف خلف الإمام من فعل المقتدين لا الإمام، فالأولى ثباته في مكانه وتأخر المقتدي (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۲). ظفیر

(۳). وماروى انهم الصقوا الكعاب بالكعاب اريد به الجماعة اى قام كل واحد بجانب الآخر (ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۴). ظفیر.

سی اوکھ نہ؟

جواب: مخنشان دسریو پہ جمعہ کی شاملیدی سی خو هغوی دی دسریو دصف خخہ وروسته ودریری (۱). اوپہ جمعہ کی دھغوی پہ شاملیدلو سرہ دنورو مسلمانانو لمونخ صحیح دی. او دھغوی روپی پہ جومات کی لگول درست (۲) دی. فقط

چی پہ مخکی صف کی خای وی نو پہ وروسته صفونو خیرلو سرہ هلته تلی سی اوکھ نہ؟

سوال: (۱۲۰۰) چی جمعہ ولاړه وی اوتولو خلگ نیت ترلی وی یوسری اودس وکی، او راغی اوپہ مخکنی صف کی خای سته نوداسی سړی دغارې پہ صفونہ خیری کولو سرہ پہ مخکنی یامینخ والا صف کی دریدی سی اوکھ نہ؟ اوگنہگار خوبہ نہ وی؟

جواب: دریدی سی اوہیخ گناہ بہ نہ وی. (۳) فقط

دماشومانو دصف خخہ پہ ورتیریدلو سرہ مخ تہ تلی سی اوکھ نہ؟ سوال: (۱۲۰۱) پہ مخکنی

صف کی پنخہ یاشپر سړی دی اودوہم صف دماشومانو دی پہ کم کی چی پنخلس یا شپارس هلکان دی یعنی دهلکانو صف دسریو صف دراستہ اوچپہ طرف خخہ گیر کړی دی. اوس چی کم سړی راخی هغه دهلکانو دصف مخ تہ دتیریدلو خخہ ماسواپہ مخکنی صف کی شاملیدی نہ سی. نوہغه تہ خہ کول پکار دی؟

جواب: راتلونکی سړی دی پہ دی صورتہ کی دهلکانو دصف مخ تہ تیرسی، او دسریو پہ صف کی دی شامل سی (۴). فقط

پہ جمعہ کی مقتدیان داوری پہ یو خای کولو سرہ ودریری اوکھ پہ پنبو یو خای کولو سرہ؟

سوال: (۱۲۰۲) پہ لمانخہ کی مقتدیان داوری سرہ پہ اوړہ یو خای کولو سرہ خو دریری. لیکن یوصاحب فرمایی چی دپنبو سرہ پنبی ہم یو خای کول پکار دی. آیاپہ حنفی مذهب

(۱). یصف الرجال الخ الصبيان الخ ثم الخنثی، ثم النساء (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱). ظفیر

(۲). کہ خہ ہم چی گتہ بی جائزہ وی خکھ چی هغوی ہم مسلمانان دی. ظفیر

(۳). ولوجود فرجة فی الاول لا لالثانی له فرق الثانی لتقصیرهم وفي الحديث من سد فرجة غفر له (درمختار) مَنْ قَامَ فِي آخِرِ صَفٍّ وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ الصَّفِّوفِ مَوَاضِعٌ خَالِيَةٌ فَلِلدَّاجِلِ أَنْ يَمَرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ لِيَصِلَ الصَّفِّوفَ لِأَنَّهُ أَشَقَطَ حُرْمَةً نَفْسِهِ فَلَا يَأْتُمُ الْمَارَّ بَيْنَ يَدَيْهِ، دَلَّ عَلَيْهِ مَا فِي الْفُرْدُوسِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ عَنْهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " [مَنْ نَظَرَ إِلَى فُرْجَةٍ فِي صَفٍّ فَلْيَسُدَّهَا بِنَفْسِهِ ؛ فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ قَمَرَ مَارَّ فَلْيَتَحَطَّ عَلَى رَقَبَتِهِ فَإِنَّهُ لَا حُرْمَةَ لَهُ] " أَيْ فَلْيَتَحَطَّ الْمَارَّ عَلَى رَقَبَةٍ مَنْ لَمْ يَسُدَّ الْفُرْجَةَ. (ردالمحتار باب الامامة

ص ۵۳۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰). ظفیر

(۴). لووجد فرجة فی الاول لا لالثانی وله فرق الثانی (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰). ظفیر.

کی ددی حکم سته اوکھ نه؟

جواب: په حدیث شریف کی حضور ﷺ داوږو یو ځای کولو او دصفونو برابرولو حکم فرمایلی دی او په بجلکو کی دسیده کولو حکم دی، ددی څخه غیر مقلدینو د بجلکو سره د بجلکو یو ځای کولو حکم مستنبط گڼلی دی، داپه ظاهره دهغوی څخه غلط فهمی سوی ده اواصل دادی چی داوږو یو ځای کولو حکم په صحیح حدیث کی وارد سوی دی لهذا دا سنت دی اوکله چی ټول سړی اوږی یو ځای کړی نو دټولو بجلکی یو ځای کیدی نسی څنگه چی تجربه پردی شاهده ده. ددی وجه دبعضو صحابه ؓ څخه خوالصاقی کعب منقول دی. ددی معنی برابرول اوسیده کول دی یعنی دټول صف سړی دی یو رکع سیده وی، نه داچی قدمونه او بجلکی دی مخکی او وروسته (۱) وی.

داقتاء شرعی حدود څه دی؟ سوال: (۳ ۱۲۰ ۱۱) داقثناء دپاره شرعی څه حدود مقرر دی.

په لاندینو قلمی صورتونو کی کم یو صورت جازدی اوکم یونه دی؟
سوال: (۷ ۱۲۰ ۲۱) امام پرلور ځای دی اومقتدیان کښته دی برابره خبره ده که راسته طرف ته وی اوکله چپه طرف ته اوکله وروسته. ددی بیادوه صورتونه دی یوداچی امام ته نژدی وی برابره خبره ده که په مینځ کی دیوال وغیره حائل وی یا نه وی. دوهم دا چی دامام څخه لیری وی برابره خبره ده که دیوال وغیره حائل وی یا نه وی.
سوال: (۸ ۱۲۰ ۳۱) امام په لاندی ځای کی دی اومقتدیان لوږدی. ددی برابر لوږ څلور شکونه.

سوال: (۹ ۱۲۰ ۴۱) دافریقې په دی علاقو کی داکثرو کورونو لاندینی حصه فرش او دلرگی وی او دهغه تر لاندی مزکی پوری دانسانی قد هومره کم اوبیش مجوف (یعنی خالی) وی په داسی صورتونو کی دجماعت خانی په لاندینی حصه کی هم مقتدیان دریدی سی اوکله نه؟

سوال: (۱۰ ۱۲۱ ۵۱) دجومات سره متصل اوسیدونکی یا لیری اوسیدونکی خوداسی چی دانتقالاتو تکبیرونه وغیره اوریدی سی. داسی سړی په خپل کور کی اقتداء کولی سی اوکله نه؟ مریض، ناجوړی، معذور یا مقیم په دی کی کم یو صورت دجواز دی؟

(۱). عن النعمان بن بشير قال: كان رسول الله ﷺ يسوي صفوفنا حتى كأنما يسوي بها القداح حتى رأى أنا قد عقلنا عنه ثم خرج يوما فقام حتى كاد أن يكبر فرأى رجلاً بادياً صدره من الصف فقال: عباد الله لتسون صفوفكم أو ليخالفن الله بين وجوهكم. رواه مسلم (مشكوة باب تسوية الصف ص ۹۷) وعن أبي مسعود الانصاري قال كان رسول الله ﷺ يسمح مناكبنا في الصلاة ويقول استوتوا (أيضاً) وما روى الصقوا الكعاب اريد به الجماعة أي قام كل واحد بجانب الآخر (رد المحتار باب صفة الصلوة ص ۴۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۴) ظهير.

جواب: (۱، ۳، ۲) کہ چیری امام یوازی پہ لوہ یا لاندی مقام باندی وی، نومکروہ دی اوکہ چیری دامام سرہ څہ مقتدیان وی نوییا پہ ہیڅ حال کی کراہت نستہ، لیری اونژدی کله چی صفونہ متصل وی دواہہ درست دی. (۱) پہ درمختار کی دی: کما لوکان معہ بعض القوم فی الاصح (۲).

(۴) پہ دی کی ہم همدا جواب دی چی کہ چیری دامام سرہ بعضی مقتدیان وی نو پہ لاندی حصہ کی دریدل واقتداء کول درست دی. (وگوری حوالہ ماقبل. ظفیر)

(۵) دکور څخہ دامام اقتداء کم چی پہ جومات کی دی نسی کولی، خوپہ صورۃ داتصال دصفونو چی دجومات څخہ ترکورہ پوری برابر صفونہ دمقتدیانو وی نویہ دی صورۃ کی اقتداء درستہ ده. (۳) فقط

پہ امام پسی دی څنگہ خلک ودریری؟ سوال: (۱۲۰۴) پہ امام پسی څنگہ مقتدیانو ته دریدل پکار دی، څوک چی مخکی راغی؟ برابرہ خبرہ ده کہ ددین علم څخہ خبر وی یا نا خبرہ وی؟

جواب: امام ته نژدی داهل علمو او اهل عقلو دریدل بنہ دی لیکن کہ چیری امام ته نژدی نور خلک لمونځ گذارہ راغلی وی نو دھغوی دلیری کولو ضرورت نستہ ولی چی لمونځ پہ هر رکم کیږی. (۴) فقط

دالصاق کعبین مطلب څہ دی؟ سوال: (۱۲۰۵) الصاق کعبین یعنی دیوی پنبی بجلکی د

(۱). الا اذا اتصلت الصفوف فیصح مطلقا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۸ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۸۵). ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فیها ص ۲۰۵ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۲۴۵) ددی څخہ مخکی داعبارت دی: وکره تربیع ۛ وانفراد الامام علی الدکان لنهی وقدر الارتفاع بذراع ولا یاس بما دونہ ۛ وکره عکسہ فی الاصح وهذا کله عند عدم العذر ۛ فلو قاموا علی الرفوف والامام علی الارض او فی المحراب لضیق المکان لم یکره کما لوکان معہ بعض القوم ایضاً. ط. س. ج ۱ ص ۲۴۲.

(۳). ویمنع من الاقتداء صف النساء ۛ وطریق تجری فیہ عجلة ۛ وونهر تجری فیہ السفن او خلاء فی الصحراء لیسع صفین فاکثر الا اذا اتصلت الصفوف فیصح مطلقا (ایضاً، ط. س. ج ۱ ص ۵۸۴). ظفیر

(۴). پہ امام پسی ددریدلو حق خو قانوناً دھغه چادی څوک چی مخکی راسی څکے چی دامام پہ وسط کی دلرلو حکم دی قال ﷺ توسطوا الامام وسدوا الخلل ومتی استوی جانباه یقوم عن یمین الامام ان امکنہ، اوییا چی صف کله پورہ سی نوبل صف بہ ہم دامام دمخامخ څخہ شروع کیږی، ولولم یجد عالماً یقف خلف الصف بحذاء الامام للضرورة، لیکن کہ چیری اهل علمو ته نور خلک ترجیح ورکړی او پرخیل ځای یی پہ امام پسی ودروی نو دافعل ہم درست بلکی مطلوب دی، وان سبق احد الی الصف الاول فدخل رجل اکبر سناً واهل علم ینبغی ان یتاخر ویقدمه تعظیماً له اه. داعبارت اودنور تفصیل دپارہ وگوری (ردالمحتار باب الامامة مطلب فی جواز الایثار بالقرب ص ۵۳۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۲۹). ظفیر

بلی پنبی دجلکی سره یوځای کول مراد دی اوکه په محاذاتو کی لرل، غرض داچی دالصاق کعبین څه مطلب دی اوڅه مراد دی؟

جواب: په شامی باب صفة الصلوة کی داعتبارت هم موجود دی دکم څخه چی مطلب دالصاق کعبین حاصلیری: وينبغي ان يكون بينهما مقدار اربع اصابع اليد لانه اقرب الى الخشوع هكذا روى عن ابي نصر الدبوسي انه كان يفعله كذا في الكبزي وماروى انهم الصقوا الكعاب بالكعاب اريد به الجماعة اي قال كل واحد بجانب الاخر كذا في فتاوى سمرقند. (۱) الخ، نوکیدی سی چی مراد دالصاق کعبین څخه په محاذات کی لرل دیوی بجلکی دبلې سره وی څنگه چی الصاق کعب بالکعب دمقتدیانو په باره کی په آثار صحابه ؓ کی وارد دی. فقط

که دامام سره یوسری وی اویا بل راسی، نوڅه وکړی؟ سوال: (۱۲۰۲) که چیری دامام سره صرف یومقتدی لمونځ کوی اویوبل راسی، یا دجمعی پوره صف ډک سی اویو لمونځ گذار وروسته راسی نو هغه ته دمخکنی صف څخه یو مقتدی راکشول ضروری دی اوکه صرف جائز دی؟

جواب: که چیری دامام سره یومقتدی وی بیا بل راسی نوبته دادی چی مخکی مقتدی را وروسته سی اودواړه په امام پسی ودیری. اوپه دی کی یی دشرط لیکلی دی، چی که چیری ددغه مقتدی دلمونځ فاسد کیدلو اندیبنه نه وی نو هغه دی راوړوسته کړی کنی نه دی راوړوسته کوی. ددی څخه معلومه سوه چی درا وروسته کولو ضرورت هغه وخت دی چی دامعلومه وی چی هغه به راوړوسته سی. او هغه ته دامسئله معلومه وی. همدغه رکم دصف څخه وروسته دیوازی دریدلو حکم دی، که چیری دصف څخه یو سړی دده په راوړوسته کولو سره بی تکلیفه راوړوسته سی نوداسی دی وکړی کنی یوازی دی ودیری څنگه چی په شامی کی ددی تفصیل مذکور دی فلیراجع. والذی یظهر انه ینبغی للمقتدی التأخر اذا جاء ثالث فان تأخر والا جذبه الثالث ان لم یخس افساد صلوته فان اقتدی عن یسار الامام یشیر الیهما بالتأخیر وهو اولی من تقدمه لانه متبوع (الی) وهذا کله عند الامکان والا تعین الممكن (۲) الخ. وفي الدر المختار. ولو صلی علی رفوف المسجدان وجد فی صحنه مکاناً کره کقیامه فی صف خلف صفٍ فیهِ فرجَةٌ. (۳) ددر

(۱). ردالمحتار باب صفة الصلوة بحث قیام ص ۴۱۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۴. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸، داچی وی ویل هذا کله عند الامکان والا تعین الممكن، ددی دامطلب دی چی که چیری دمقتدی وروسته ترراتللو ځای وی بیا خودی مقتدی را وروسته سی اوکه چیری دوروسته کیدو ځای نه وی نوییا امام مخکی بیول پکاردی. اوکه چیری ددی هم گنجائش نه وی نو بل مقتدی دی دامام چپه طرف ته ودیری، لږڅه راوړوسته، لکه څنگه چی مخکی مقتدی ولاړدی. والله اعلم. ظ

مختار (۱) عبارت خُخه داواضحه ده چی دیومقتدی دصف خُخه وروسته یوازی دریدل هغه وخت مکروه دی چی په مخکنی صف کی خای وی. ددی مفهوم دادی چی که چیری مخکنی صف ډک وی نو وروسته یوازی دریدی سی. ها! او ښه دادی چی دصف خُخه یو سړی وروسته ولاړ سی. اوکه چیری داراتلونکی سړی یو سړی دمخکی خُخه راکش کړی نو داهم جائز دی، ددی سره لمونځ نه فاسد یږی. فی الشامی: لوجذبه آخر فتاخر الاصح لا تفسد صلوته (۲). الخ

دمجبوری په وجه په لاندی مدرسه کی اقتداء درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۱۲۰۷) په جامع مسجد کی امام دلمونځ ورکولو دپاره ودریدی اوتول جومات دلمانځه گزارو خُخه ډک سو او یو صف دباندی پرفرش باندی هم جوړ سو. باران شروع سو. وروسته چی کم کسان پاته سوه هغوی دباران په وجه جومات پرینووی اوپه مدرسه کی ودریدل کمه چی دجومات تفرش لاندی واقع ده، گویا دنورو مقتدیانو خُخه دهغوی فاصله راغله، دهغوی لمونځ صحیح سو اوکه نه؟ دداسی مجبوری په حالت کی به داعذر قابل دسماعت وی اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی داروایت دی چی ډیر لوی جومات کم چی دصحرا حکم لری که چیری په هغه کی دیوصف یازیاته فاصله راسی نو دوروستنیو لمونځ گزارو لمونځ به نه کیږی. لیکن شامی نقل کړی دی چی داحکم دلوی جومات دی. دمعمولی جامع مسجد داحکم نه دی په هغه کی به په ذکرسوی حالت کی دهغه خلکو لمونځ صحیح سی چاچی په ذکرسوی مدرسه کی لمونځ کړی دی او ډیر روایتونه یی داسی نقل فرمایلی دی دکمو خُخه چی جواز معلومیږی. لهذا دداسی مجبوری په حالت کی به په همدغه روایتونو باندی عمل کول کیږی اودلمانځه دصحت حکم به کول کیږی البته بی ضرورته دی داسی ونه سی اوپه دی کی دی احتیاط وسی. فقط

آیا دمحراب دمخ خُخه لیری جمع کول مکروه ده؟ سوال: (۱۲۰۸) دجومات پر بهرنی فرش باندی چی کم خای غواړی فرض جمع دی اداء کړی. مثلاً دلوی جومات پرفرش لوړ دگرمی په موسم کی دسایي طرفته اوپه ژمی کی په لمر کی. یوصاحب داوایی چی دجومات پر صحن اوفرش باندی محراب ته مخامخ فرض جمعه اداء کول پکاردی. دمحراب دمحاذا خُخه خلاف دفرضو جماعت اداء کول صحیح نه دی.

جواب: په شامی کی دی: السنة ان یقوم فی المحراب لیعتدل الطرفان ولو قام فی احد جانب الصف

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۰. ظفیر

یکره ولو کان المسجد الصیفی بجنب الشتوی واملاء المسجد يقوم الامام فی جانب الحائط لیستوی القوم من جانبیه والاصح ما روى عن ابی حنیفة رضی اللہ عنہ انه قال اکره ان يقوم بین الساریتین اوفی زاویة اوفی ناحية المسجد او الی ساریة لانه خلاف عمل الامة. (۱) الخ ددی تولو عبارتونو خخه معلومیبری چی دامام دپاره سنت په محراب کی اودقوم په مینخ کی دریدل دی. لهذا که چیری دپهر صحن په فرش باندی ودیریبری نو هم دی محراب ته مخامخ ودیریبری. نور نولمونخ خوپه هرډول کیبری لیکن سنت (طریقه) همدغه ده، کمه چی ذکر سوه.

په جمعه کی دی صفونه دامام دواړو طرفونو ته برابر دی: سوال: (۱۲۰۹) مشهوره ده چی په جمعه کی دی مقتدیان زیات تره راسته طرفته ودیریبری. ددی خه ثبوت سته اوکه دواړه طرف ته دی برابر ودیریبری.

چی صحن یو طرف ته زیات وی نودصحن دمینخ لحاظ ساتل پکاردی: سوال: (۲۱۲۱۰) که چرته دجومات صحن لس دولس لاسه یو طرف ته زیات سوی وی، نواوس امام ته دصحن په اعتبار سره په منخ کی دریدل پکاردی اوکه دجومات دمحراب لحاظ ساتل پکاردی. **که دباندی جمعه کیبری نو آیا دننه بندول ضروری دی: سوال:** (۲۱۲۱۱) په پنجاب کی په دیرو ځایونو کی لیدل سوی دی چی که چیری جمعه په صحن کی کیبری، نودننه دجومات دروازی په لازمی طور سره بندوی. شرعاً ددی هم خه ثبوت سته اوکه نه؟

جواب: (۱) دواړه طرفته مقتدیان برابر اوسیدل پکاردی. (۲)

(۲) چی دباندی ولاړوی نودصحن دمینخ خیال دی وسی. (۳)

(۳) ددتنه دروازو بندول په دغه وخت کی ضروری نه دی.

دجومات خخه اخوانه ددرختی په سایه کی اقتداء درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۱۲۱۲) په یو کلی کی په جومات کی په سایه کی لمونخ کیبری، اوچونکی پرفرش باندی لمروی لهذا

(۱). اوخلاء ای فضاء فی الصحراء اوفی مسجد کبیر جدا کمسجد القدس یسع صفین فاکثر (در مختار) والمسجد وان کبر لا یمنع الفاصل الا فی الجامع القدیم بخوارزم فانه ربعه کان علی اربعة الاف اسطوانة وجامع القدس الشریف (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۳۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۵). ظفیر

(۲). ردالمحتار مطلب فی کراهة قیام الامام فی غیر المحراب ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر
(۳). ۳. ویقف وسطا (در مختار) وفی مبسوط بکر: السنة ان یقوم فی المحراب لیعتدل الطرفان ولو قام فی احد جانبی الصف یکره ولو کان المسجد الصیفی بجنب الشتوی وامتلاء المسجد یقوم الامام فی جانب الحائط لیستوی القوم من جانبیه رضی اللہ عنہ قال رضی اللہ عنہ توسطوا الامام رضی اللہ عنہ فی موضع اخر السنة ان یقوم الامام ازاء وسط الصف (رد المحتار باب الإمامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸)، وکیفیته ان یقف احدهما بحذاء والاخر بيمينه اذا کان الزائد اثینین ولوجاء ثالث وقف عن یسار الاول والرابع عن یمین الثانی والخامس عن یسار الثالث وهكذا اه (ایضاً ص ۵۳۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸). ظفیر

خه خلگ ٿول فرش پريڙدي اودخوارلس پنڄلس گزه پرفاصله باندی ددرختو په سایو کی په لمونځ کی شریکیږی اونیت تږی. په دی صورت کی دهغوی لمونځ کیږی اوکه نه؟
جواب: دهغوی لمونځ صحیح (۱) دی. فقط (خوداسی کول نه دی پکار صفونه دی متصل وی. خودلمر خخه دځان ساتلو انتظام پکاردی دپاره ددی چی لمونځ گذاروته تکلیف نه وی. ظفیر)

چی دکم امام حال نه وی دهغه اقتداء درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۱۲۱۳) په خلاصة الفتاویٰ اول جلد ص ۱۵۳ کی دی: ولو اقتدای بالامام ولا یدری انه مقيم اومسافر لا یصح اقتداءه. دامسئله معمول بها ده اوکه څنگه؟

جواب: په درمختار کی یی دخانیه وغیره خخه چی خه نقل کړی دی هغه هم ددی روایت دخلاصی موافق دی لیکن دهغه جواب یی داورکړی دی چی دامام حال په ټول لمونځ کی یو وخت معلومیدل پکاردی، په ابتداء کی معلومیدل شرط نه دی. په همدی وجه دامام دا خبرداری کول چی زه مسافریم مستحب یی لیکلی دی. ددرمختار عبارت دادی: وندب للامام ان یقول بعد التسلیمتین فی الاصح اتموا صلوٰتکم فانی مسافر، هذا یخالف الخانیة وغیره، ان العلم باحوال الامام شرط لکن فی حاشیة الهدایة للهندي الشرط العلم بحاله فی الجملة لا فی حال الابتداء (۲) الخ

په مخکنی صف کی دبی ږیری هلکانو شرکت: سوال: (۱۲۱۴) په مخکنی صف کی دبی ږیری هلکانو دریدل څنگه دی؟

جواب: نابالغه هلکانو ته دسږیو خخه وروسته دریدل پکاردی. لیکن که چیری یوهلک وی نوهغه ته دسږیو په صف کی دریدل درست دی. په درمختار کی دی: ثم الصبیان ظاهره تعددهم لو واحدا دخل الصف وهکذا فی الشامی (۳).

خپله بنځه یا محرمه بنځه په برابر کی دریدی سی اوکه نه؟ سوال: (۱۲۱۵) کمی بنځی چی دمحرمتو خخه دی، هغوی یاخپله بی بی چی په برابر کی اقتداء وکړی نولمونځ مکروه کیږی اوکه نه؟

(۱). مراد دادی چی دا درختی دکمو په سایو کی چی لمونځ اقتداء دپنځلس گزه فاصله په پریښوولو سره کوی. که چیری په جومات کی یا دجومات په فناء (یعنی حدودو) کی وی نولمونځ درست دی. فناء المسجد کالمسجد فیصح الاقتداء وان لم يتصل الصفوف (الاشباه والنظائر فن ثانی، کتاب الصلاة ص ۱۹۷). ظفیر
 (۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صلاة المسافر ص ۷۴۰، ط.س. ج ۲ ص ۲۹، په عبارت نقل کولو کی تقدیم اوتاخیردی او دایې دمطلب واضح کولو دپاره کړی دی. ظفیر.
 (۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۴ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۱. ظفیر

جواب: نبخی کہ خہ ہم دمحرمتو خخہ وی، پہ جمعه کی دی هغوی هم برابری نه دریبری ددی سره دسری لمونخ فاسدیبری (۱).

چی امام په دالان کی وی اومقتدیان په صحن کی وی نوآیا دامکروه دی؟ سوال: (۱۲ ۱۲)

زید وایی چی که چیری امام دمخکنی چت په درونو کی دمحراب په محاذاتو کی ولاړ وی اومقتدیان په صحن کی ولاړ وی نولمونخ به مکروه وی ولی چی امام اوماموم ته په مقام واحد کی کیدل پکاردی اودلته دشتوی اوصیفی فرق دی (چی یوخی دژمی اوبل خای ددوبی دپاره دی)، بکر وایی چی بی له کراسته درست دی ولی چی صحن دمسجد عین مسجد دی. شتوی اوصیفی کبفقه واحده دی، اوددرمختار دعبارت مفهوم هم همدا دی. ولم یختلف المكان حقيقة كمسجد. اودعالمگیری خخه هم همدا مفهوم کیبری، وانما قام علی الجدار الذی بین داره و بین المسجد ولا یشتبه حال الامام صح الاقتداء ایضاً جاز الاقتداء لمن فی بینه بامام المسجد، نوشرعاً خه حکم دی؟

جواب: په شامی جلد اول باب الإمامة کی دی والاصح ماروی عن ابی حنیفة رحمه الله انه قال اکره ان يقوم بین الساریتین (۲) الخ. نوکه چیری امام په در کی په داشان ولاړوی چی قدمونه یی هم دننه وی اومقتدیان په فرش باندی وی نو دا مکروه دی خنکه چی امام ته په محراب کی دننه دریدل مکروه دی، اوکه چیری قدمونه یی بهر په فرش باندی وی نو کراست مرتفع دی. اودا صحیح ده چی مسجد سقف اوغیر سقف یعنی فرش دمسجد دا ټول مسجد دی. اوامام که چیری محراب ته محاذی په فرش غیر مسقف کی ولاړوی او مقتدیان هم په فرش باندی ولاړوی نوپه دی کی خه کراست نسته کما هو معمول الائمة فی الصیف. نوامام ته په بیرونی درکی په دریدلو کی کراست هغه وخت دی چی امام بالکل په درکی دننه وی نوپه دی حالت کی به هغه در په حکم دمحراب کی وی اوپه محراب کی دننه امام ته دریدل مکروه دی، که خه هم اشتباه نه وی، ولی چی په دی کی تشبیه داهل کتابو سره ده اودا دکراست دوهم علت دی اوددی علت په بنا باندی دامام داشتباه اوعدم اشتباه حال مساوی دی (۳).

(۱). واذا حاذته ولو بعضو واحد امرأة ولو أمة مشتهاة الخ ولا حائل بينهما الخ فی صلاة مطلقة مشتركة الخ تحريمه واداء فسدت صلاته لو مكلفا والا لا، (درمختار) قوله ولو أمة الخ ولعلها ولو أمه وعبارته فی الخزائن ولو محرمة اوزوجته (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۳۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۲-۵۷۳). ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الإمامة مطلب فی کراهة الامام فی غیر المحراب ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۵. ظفیر

(۳). وکره الخ قیام الامام فی المحراب لاسجوده فيه وقدماء خارجه لان العبرة للقدم مطلقاً وان لم یشتبه حال الامام ان علل بالتشبه وان بالاشتباه فلا اشتباه فی نفی الکراهة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فیها ص ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۴۵). ظفیر.

دلمانڻه په آخره کی یوسری راغی اوپه صف کی ځای نسته نو هغه څه وکړی؟ سوال:

(۱۲۱۷) څه فرمایي د دین عالمان په دی مسئله کی چی زید اودس وکی اوپه جمعه کی دشریکیدلو دپاره ولاړی. په صف کی ځای باقی نسته اونژدی ده چی امام دواړه طرفته سلام وگرزوی. زید په دی حالت کی څه وکړی؟

جواب: وروسته دی ودربړی اوپه جمعه کی دی شریک سی (۱).

چی مقتدیان دامام صرف یو طرفته ودربړی، اوبل طرف ته ونه دربړی، نوڅه حکم دی؟ سوال:

(۱۲۱۸) که چیری مقتدیان دامام راسته طرفته ودربړی اوچپه طرف ته هیڅوک نه وی.

علی هذا القیاس هم دغه چپه طرف ته (اوسی) نویه لمانځه کی خوبه قصور نه راځی؟

جواب: امام دی دصف په منځ کی ودربړی، داسنت دی. که چیری مقتدیان ټول یو طرف

ته دریدل نولمونځ صحیح سو، خوسره دکراهته. السنة ان یقوم فی المحراب لیعدل

الطرفان ولو قام فی احد جانبی الصف یکره کذا فی الشامی (۲).

دجومات دامام اقتداء په داسی ځای کی چی دهغه ترمینځه لاره حائله وی درسته نه ده:

سوال: (۱۲۱۹) دجومات اودهغه کور کم چی دجومات دپاره وقف دی دهغه ترمینځه

دمحلی دسړیو دتگ راتگ دپاره کوڅه واقع ده، نویه مذکوره کورکی لمونځ کیدی سی؟

یعنی چی په جمعی سره لمونځ کیږی نوکم لمونځ گذار چی په دغه کور کی دی دهغوی

اقتداء دجومات دامام سره درسته ده اوکه نه؟

جواب: ددغه کور اوجومات ترمینځ که چیری لاره حائله وی اوپه لاره کی صف قائم نه

وی نواقتداء درسته نه ده. لاختلاف المكان کذا فی الشامی (۳). فقط

دستونو ترمینځه امام ته دریدل څنگه دی؟ سوال: (۱۲۲۰) که چیری امام دجومات دستونو

تر مینځ ودربړی اولمونځ ورکوی نوآیا په وجه دمشابتهت دقیام فی المحراب په لمونځ

کی به کراهت وی اوکه نه؟

جواب: په شامی کی دی. فی معراج الدراية من باب الامام الاصح ما روی عن ابی حنیفة

انه قال اکره للامام ان یقوم بین الساریتین. الخ، ددی څخه معلومه سوه چی ددوو ستونو

(۱). وان لم یجیی حتی رکع الامام یختار اعلم الناس بهذه المسئلة فیجذبه ویقفان خلفه ولولم یجد عالماً یقف

خلف الصف بحذاء الامام للضرورة، ولو وقف منفرداً بغير عذر تصح صلوته عندنا. شامی ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س.

ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۲). ردالمحتار المحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۳). ولواقتدی من سطح داره المتصلة بالمسجد لم یجز لاختلاف المكان. ددی څخه مخکی دی: ویمنع من

الاقتداء الخ فی طریق تجری فیہ عجلة الخ اونهر تجری فیہ السفن الخ اوخلاء فی الصحراء الخ (الدر المختار

علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۲) ظفیر.

تر مینځه دریدل مکروه دی. (۱) فقط

پردی بنځه دبورقی سره اقتداء کولی سی اوکه نه؟ سوال: (۱۱۲۲۱) دخپلی بی بی سره په جمعی سره لمونځ کول درست دی اوکه نه؟

(۱۱۲۲۲) پردی بنځه دبورقی سره اقتداء کولی سی، اوکه نه؟

جواب: (۱) درست دی. فی الدر المختار اما اذا كان معهن واحد ممن ذكر اوامهن في المسجد لا يكره (۲). لیکن هغه دی وروسته ودروی دځان سره برابره دی نه دروی (۳).

(۲) که چیری یوڅوک محرمه بنځه هم وی لکه خپله بنځه یا خور وغیره. نوغیر (یعنی پردی) بنځه هم دبورقی سره اقتداء کولی سی (۴). فقط

صفونه سیده کول څنگه دی؟ سوال: (۱۲۲۳) صفونه سیده کول څنگه دی؟

جواب: صفونه سیده کول سنت دی، ددی ډیر تاکید راغلی دی. (۵) فقط

مقتدی به رکوع اوسجده دامام سره سمه کوی اوکه په توقف سره؟ سوال: (۱۲۲۴) مقتدی

به دامام سره (سم) خپل هیئت په رکوع اوسجده وغیره کی بدلوی اوکه دامام څخه وروسته. یعنی کله چی امام دقومی څخه سجدی ته ولاړی نومقتدی به هم دامام سره سجده کوی اوکه وروسته. یعنی مقتدی ته انتظار کول پکار دی اوکه نه؟

جواب: مقتدی ته توقف کول پکار دی، دپاره ددی چی دمقتدی تکبیر وغیره دامام دتکبیر وغیره څخه مخکی ونسی (۶). کما هو مشاهد. فقط

دامام سره په یوځای دریدلو سره لمونځ کیری اوکه نه؟ سوال: (۱۲۲۵) یوسړی دصف څخه

اخواته سو اودامام سره برابر ودریدی، په دی صورت کی لمونځ کیری اوکه نه؟

جواب: لمونځ دهغه سړی هم کیری څوک چی دامام سره برابر ولاړوی، په دی شرط چی دامام څخه مخکی نسی قدمونه یې لږ وروسته وی. لیکن بی ضرورته داسی کول ښه نه

(۱). ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۸. ظفیر

(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲. ظفیر

(۳). المرأة اذا صلت مع زوجها في البيت ان كان قد معها بحذاء قدم الزوج لا تجوز صلاتهما بالجماعة وان كان قدماها خلف قدم الزوج الا انها طويلة تقع رأس المرأة في السجود قبل رأس الزوج جازت صلاتهما لان العبرة للقدم (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۳۵ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۷۳). ظفیر

(۴). کما تکره امامة الرجل لهن في بيت ليس معهم رجل غيره ولا محرم منه كاخته او زوجته او امته، اما اذا كان معهن واحد ممن ذكر اوامهن في المسجد لا يكره (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۲۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۲). ظفیر

(۵). قال رسول الله ﷺ سووا صفوفكم فان تسوية الصفوف من اقامة الصلوة وفي روايته عباد الله لتسون صفوفكم اوليخالفن الله بين وجوهكم (مشکوٰۃ باب تسوية الصفوف فصل اول ص ۹۸). ظفیر

(۶). قال النبي ﷺ، انما جعل الامام ليؤتم به (مسلم). ظفیر

دی چي دصف خخه ووزی اویوازی دامام سره برابر ودریری. (۱) فقط
اقتداء په بل کور کی درسته ده اوکه نه؟ سوال: (۱۲۲۲) دجامع مسجد په احاطه کی
 دوکانونه دی اوترهغه لوړ مدرسه ده. مدرسه دجومات دغولی سره متصل ده اویوه
 کړکی یې دجومات په محاذاتو کی ده. په دی صورت کی دباران اوگرمی په وجه چي
 دمسجد غولی پرېږدی، په مدرسه کی دلمونځ کوونکو اقتداء صحیح ده اوکه نه؟
جواب: په شامی کی یی ددی مسئلې په تحقیق کی دطویل کلام اواختلافاتو نقل کولو
 خخه وروسته لیکلی دی: ویؤیده ما فی البدائع حیث قال لو کان علی سطح بجانب
 المسجد متصل به لیس بینهما طریق فاقتدی به صح اقتداءه عندنا لانه اذا کان متصلاً
 به صار تبعاً لسطح المسجد (۲). الخ ددی روایت خخه واضحه سوه چي په صورت مسئوله
 کی په مدرسه مذکوره کی دلماڅه کونکو اقتداء صحیح ده. فقط

دلماڅه ورکولو خخه وروسته امام ته معلومه سوه چي دغسل ضرورت وو، اوس څه وکړی؟
سوال: (۱۲۲۷) یوامام ته دسهار لمونځ ورکولو خخه وروسته معلومه سوه چي هغه ته
 دغسل ضرورت وو. اوس وخت وتلی وو نواوس څه کول پکار دی؟
جواب: دغسل کولو خخه وروسته دی پخپله هم لمونځ وکړی اوپه خپلو مقتدیانوکی چي
 څوک خبر کولی سی خبر دی کړی چي هغوی هم دلماڅه اعاده وکړی. (۳)

فصل خامس

د امام پیروی او نور مسائل

مقتدیان ددرود اودعاء پوره کولو خخه وروسته سلام وگرزوی اوکه دامام سره فوراً: سوال:
 (۱۲۲۸) په آخری قعده کی دامام دسلام سره سمدستی مقتدیان سلام وگرزوی اوکه
 مقتدیان دخپل باقی مانده درود اودعاء پوره کولو خخه وروسته سلام وگرزوی؟
جواب: یوځای دی ورسره وگرزوی، البته که دیو مقتدی تشهد یعنی التحیات څه باقی
 پاته سی نودهغه پوره کولو خخه وروسته دی سلام وگرزوی. په شامی کی دی: والحاصل

(۱). ولوقام واحد بجانب الامام وخلفه صف کره اجماعاً (درمختار) ای للمؤتم لیس علی الامام منها شیئ ویتخلص
 من الکراهة بالقهقری الی خلف لم یکن ضیقاً علی ظاهر الخ ردالمحتار باب الامامة ص ۵۳۱ ج ۱، ط.س. ج ۱
 ص ۵۲۷. ظفیر

(۲). ردالمحتار باب الامامة ص ۵۴۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۸۲. ظفیر

(۳). اذا اظهر حدث امامه وكذا كل مفسد في رأي مقتد بطلت فيلزم اعادتها لتضمنها صلاة المؤتم صحة وفسادا
 كما يلزم الامام اخبار القوم اذا امهم وهد محدث اوجب الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامت
 قبيل المواضع التي تفسد صلاة الامام دون المؤتم ص ۵۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۱). ظفیر

ان متابعة الامام في الفرائض والواجبات من غير تاخير واجبة فان عارضها واجب لا ينبغي ان يفوت. بل ياتي به ثم يتابعه كما لو قام الامام قبل ان يتم المقتدى التشهد فانه يتمه ثم يقوم الخ بخلاف ما اذا عارضها (۱) سنة الخ.

دامام دخيل مخالف دياره بدعاء كول خنگه دي؟ سوال: (۱۲۲۹) ديوجومات امام دفرض لمونخ خخه وروسته په دعاء كي دخيلو ذاتي مقدماتو مختلف فيه پربناء باندی فريق ثاني ته بده دعاء (يعني بئرا) كوي اوپه مقتديانو باندی آمين وايي. دافعل دهغه خنگه دي اوداسري اولي بالامامت دي او كه نه؟

جواب: كه چيري ماثوره دعاگاني داقسم وايي چي په هغه كي بالاجمال ددبنمانو دياره بددعاء وي نوپه دي كي خه حرج نسته اوپه خاص نوم اخستلوسره على الاعلان اوبالجهر دعاء كول ښه نه دي. مقتديانو ته پكاردی چي پرهغه باندی آمين نه وايي. اوداسي سري دچا خخه چي خلگ نفرت كوي. احق بالامامت نه دي. بلكي دقهي په كتابونو كي دي چي كه چيري ديوامام دبدو افعالو په وجهي سره لمونخ گزار دهغه دامامت خخه كراهت كوي نوهغه ته امام كيدل مكروه دي اوپه هغه پسي لمونخ مكروه دي. لحديث ابی داود: لا يقبل الله صلوة من تقدم قوماً وهم له كارهون الحديث. كذا في الدر المختار. (۲) فقط **په يوجومات كي دوه امامان: سوال:** (۱۲۳۰) دجگړي په حالت كي په يوجومات كي ددوو امامانو كيدل جائز دي او كه نه؟

جواب: كه چيري دوه امامان ددي دياره وي چي يوامام خه خلگوته لمونخ وركړي اوبيا بل امام همدغه لمونخ نورو خلگوته وركړي نو دا مكروه دي (۳). فقط (او كه چيري دامنشاء وي چي دواړه امامان به وساتل سي كله به يولمونخ وركوي او كله دضرورت په وجه بل، نو ددي گنجائش سته. ظفیر)

په ناپاكو جامو كي لمونخ: سوال: (۱۲۳۱) زيد خپله ناپاكه جامه يوسري ته دپاكولو دياره وركړه، كله چي هغه پاكه كړه اورايي وړه نوزيد هغه واغوسته او دماخستن لمونخ يي وركي دفارغ كيدلو خخه وروسته يي وكتل نوجامه هم هغه شان ناپاكه وه ليكن زيد دشرم په وجه هيڅ ونه ويل. يوڅوكاله وروسته زيد ته فكر ورغی چي دفلاني وخت لمونخ باطل سوي وو اوپه هغه كي مقتديان هم ډير وه، نواوس زيد ته خه كول پكار دي؟

(۱). ردالمحتار باب صفة الصلاة مطلب مهم في تحقيق المتابعة للامام ص ۴۳۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۹. ظ

(۲). الدر المختار على هامش رد المحتار باب الامامت ص ۵۲۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۵۹. ظفیر

(۳). ولوصلي بعض اهل المسجد باقامة وجماعة ثم دخل المؤذن والامام وبقية الجماعة فالجماعة المستحبة لهم والكراهة للاولي (عالمگیری الباب الثاني في الاذان ص ۵۱ ج ۱، ط. ماجديه. ج ۱ ص ۵۴). ظفیر

جواب: کہ چیری هغه پلیتی دیری مینخلو څخه پاته سوی وه اوپه مقدار کی مانع عن الصلوة وه نودهغه لمونځ اعاده ضروری (۱) ده. اوکم مقتدیان چی ورته یادیبری هغوی ته اطلاع ورکول پکاردی. فقط

دنپاکي په حالت کی امامت او دهغه متعلق احکام: سوال: (۱۲۳۲) په یوسړی باندی غسل واجب وو هغه امام جوړسو اولمونځ یی ورکی، دڅه وخت تیریدلو څخه وروسته ورته یاد سو. امام دلمانځه قضاء راوگرځوله، اومقتدیانو ته یی اطلاع ورته کړه. نودمقتدیانو لمونځ صحیح سو اوکه نه؟

جواب: قال فی الدر المختار: کما یلزم الامام اخبار القوم اذا امهم وهو محدث اوجنب اوفاقد شرط اورکن وهل علیهم اعادتها ان عدلا نعم (۲) الخ. نومعلومه سوه چی امام ته په داسی حالت کی لازم دی چی مقتدیانو ته اطلاع وکړی اوداطلاع څخه وروسته هغوی ته ددغه لمونځ راگرځول پکاردی. که چیری اطلاع ونسوه نومقتدیان معذوره دی په هغوی باندی هیڅ مؤاخذه نسته. فقط

دتشهدیه باره کی دامام متابعت: سوال: (۱۲۳۳) که چیری امام په مخکنی قعده کی دمقتدی فارغ کیدلو څخه مخکی دتشهد څخه ولاړسی نومقتدی ته دتشهد پوره کولو څخه وروسته دریدل پکاردی. او دوترو په قنوت کی که چیری امام دقنوت پوره کیدلو څخه مخکی رکوع ته ولاړسی نودهغه متابعت کول وی. په دی دواړو صورتونو کی وجه دفرق څه ده؟

جواب: وجه دفرق داده چی دعاء قنوت چی هرڅومره هم وسوه نوواجب اداء سو اوتشهد ټول واجب دی. اودا فرق علامه شامی "دمتابعت په تحقیق اوباب الوتر کی بیان کړی هم دی. رکع الامام قبل فراغ المقتدی من القنوت قطعه وتابعه. درمختار. قوله قطعه وتابعه لان المراد بالقنوت ههنا الدعاء الصادق علی القلیل والكثیر واتی به کاف فی سقوط الواجب وتکمیلہ مندوب (۳) الخ. وفی بحث المتابعة فان عارضها واجب لا ینبغی ان یفوته بل یاتی به ثم یتابع کما لو قام الامام قبل ان یتم المقتدی التشهد فانه یتمه ثم

(۱). النجاسة انکانت غلیظة وهی اکثر من قدر الدرهم فغسلها فريضة والصلوة فیها باطله (عالمگیری کشوری ص ۵۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۲) کما یلزم الامام اخبار القوم اذا امهم وهو محدث اوجنب اوفاقد شرط اورکن وهل علیهم اعادتها ان عدلا نعم والا ندبت (الدر المختار مجتبی). باب الامامة ص ۸۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۱. ظفیر

(۲). الدر المختار باب الامامة ص ۸۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۱. ظفیر

(۳). ردالمحتار باب الوتر ص ۲۲۷ ج ۱، ط. س. ج ۲ ص ۱۰. ظفیر

يقوم (الی ان قال) فكان تاخير احد الواجبين مع الاتيان بهما اولى من ترك احدهما بالكلية (۱) الخ. فقط

کم امام چي د آخري قعدی پريشووولو په وجهي سره دلمانځه اعاده وکړه، نوپه هغه کي ټول شريکي دي سي: سوال: (۱۲۳۴) امام آخري قاعده ونه کړه او دپنځه رکعاته کولو څخه وروسته يي سلام وگرزوي. ددی وجه لمونځ راگرځوي نواوس چي په مخکي لمونځ کي څوک شريک نه وو هغه په دي کي شريکي دي سي اوکۀ نه؟

آخري قعده يي هم وکړه خو دواجب ترک کولو په وجهي سره اعاده کوي نوپه دي کي شرکت دعامو خلکو دپاره درست دي اوکۀ نه؟ سوال: (۱۲۳۵) که چيري امام دآخري قعدی څخه وروسته پنځم رکعات وکي او دسجده سهوي څخه بغير يي سلام وگرزوي. او لمونځ بيا راگرزوي نواوس داسي سري شريکي دي سي کم چي مخکي شريک نه وو؟
جواب: (۱) په دي صوره کي دهغه لمونځ کيږي ولي چي داخو ظاهره ده چي دآخري قعدی په ترک کولو سره دهغه دجمعي فرض نه وو اداء سوي اوپر هغوي باندي دلمانځه اعاده ضروري ده. اوس په دغه اعاده کي که چيري بل څوک شريک سي نو دهغوي دفرضو په شان دده فرض به هم ادا سي. (۲)

(۲) په دي صوره کي به دهغه لمونځ صحيح نه وي، ولي چي په دي صوره کي ددغه جماعت فرض که څه هم ناقص دي. خويه مخکي وار اداء سول. لهذا اوس به دا دوهم لمونځ نفل وي، دمفترض اقتداء په نفل کونکي پسي صحيح نه ده. (۳) فقط

دوفات سوي امام ديتيمانو بچيانو امداد: سوال: (۱۲۳۶) يو امام دمحلې په جومات کي دمحلې والاوو په اتفاق سره مقرر سو ترډيري مودي پوري يي دمحلې امامت کوي. په خدايي تقدير سره دامامت په حالت کي وفات سو. او يوڅو يتيمان بچي ځيني پاته سوه. اوس چي کمه وظيفه به دهغوي پلار ته دبیت المال څخه يادمحلې دخلگو دطرف څخه ورکول کيدله شرعاً دهغه وظيفي حقدار دغه يتيمان بچي دي اوکۀ نه؟

جواب: اقول وبالله التوفيق. دبیت المال همدا حکم دي کم چي مذکور سوچي ددغه ماشومانو

(۱). ردالمحتار باب صفة الصلوة ص ۴۳۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۰. ظفیر

(۲). ولو سها عن القعود الاول الخ مالم يقيدها بسجدة الخ وان قيدها بسجدة عامداً اوناسياً اوساهياً اومخطاً تحول فرضه نفلأ يرفعه الجبهة عند محمد وبه يفتي (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب سجود السهو ص ۲۹۸ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۸۳). ظفیر

(۳). ولها واجبات لانفسد بتركها وتعاد وجوباً الخ وكذا كل صلاة اديت مع كراهة التحريم تجب اعادتها والمختار انه جابر للاول لان الفرض لايتكرر (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب صفة الصلاة مطلب في واجبات الصلاة ص ۴۲۴ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۴۵۲). ظفیر

امداد دی دهنوی دیلار دوظیفی خخه وسی اودمحللی خلگو به چی دخیلی چندی خخه کم خه امداد مرحوم ته ورکوی پرهغوی باندی هم دیتیمانو امداد لازم دی چی دوس مطابق دهنوی امداد وکری. که خه هم دوی ته به دنوی امام ضرورت هم وی او غالباً دهغه دتنخواه انتظام به هم کول وی. که چیری یوڅوک امام بی تنخواه پیدا نسی نوبیا هم دذکر سوو یتیمانو امداد دی هم پرخپل ځان باندی لازم وگنی اودثواب کار دی وگنی او آخروی ثواب دی حاصل کری. (۱)

چی په لمانځه کی دامام اودس مات سو او دهغه چاته ونه ویل نوددغه لمونځ اعاده په هریوه

باندی ضروری ده: سوال: (۱۲۳۷) که دامام اودس مات سواوپه دغه وخت کی هغه خلگو ته ونه ویل بلکی دلمونځ گذارو دتللو خخه وروسته یی پخپله اعاده وکړه نو آیا دمقتدیانو دطرف خخه هم اعاده وسوه؟

جواب: ټول مقتدیان اوامام دی دهغه اعاده وکړی یوازی دامام په اعادی سره دمقتدیانو لمونځ نه صحیح کیږی. (۲)

که چیری دجماعت لمونځ په خه وجهی سره باطل سی نوصرف دامام اعاده به دټولو دطرف

خخه کافی نه وی: سوال: (۱۲۳۸) امام دجمعی لمونځ ورکی، سهوایی قرأت غلط ووايه یابی اودسه وو یابی غسله وو په دی ټولو صورتونو کی دغلطی خخه دخبر کیدلو خخه وروسته ددغه لمونځ اعاده صرف دامام په ذمه ده اوکه دمقتدیانو په ذمه هم ده؟

جواب: په درمختار کی دی: واذا ظهر حدث امامه وكذا كل مفسد في رأي مقتد بطلت فيلزم اعادتها الخ كما يلزم الامام اخبار القوم اذا امهم وهو محدث اوجنب. (۳) درمختار ددی عبارت خخه واضحه ده چی که چیری دامام لمونځ صحیح نه سو نو دمقتدیانو لمونځ هم نه کیږی. په ټولو باندی اعاده لازمه ده.

که مقتدی دامام خخه مخکی سلام وگرزوی نوڅه حکم دی؟ سوال: (۱۲۳۹) په تذكرة

الرشید کی دی، چی که چیری مقتدی دامام خخه مخکی سلام وگرزوی اوفارغه سو نو دمقتدی لمونځ به فاسد سی. اودشامی، عالمگیری، بحر الرائق وغیره نه معلومیږی چی دمقتدی لمونځ به په دی سورة کی وسی خو سره د کراهته. دا مسئله دی مصرحه تحریر

(۱). قال رسول الله ﷺ من مسح رأس يتيم لم يمسه الا الله كان له بكل شعرة يمر عليها يده حسنات ومن احسن الى يتيم او يتيم عنده كنت انا وهو في الجنة كهاتين وقرن بين اصبعيه رواه احمد (مشكوة باب الشفقة ص ۴۲۳). ظفیر

(۲). واذا ظهر حديث امام وكل مفسد في رأي مقتد بطلت فيلزم اعادتها لتضمنها صلاة المؤتمر صحة وفسادا الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۳۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۱. ظفیر

(۳). وگوری الدر المختار مجتبیای باب الامامة ص ۸۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۱. ظفیر

و فرمایا سی۔

جواب: دامستله کمه چی مو دتذکرة الرشید خخه نقل کپیده دافرع ده. دامام دمتابعت دوجوب. ولی چی دمتابعت معنی داده چی دامام سره دی ارکان او واجبات اداء کوی یا دی دهغه خخه وروسته اداء کوی. مخکی دی نه کوی یعنی تقدیم ممنوع دی خنکه چی په شامی کی یی دمتابعت په تحقیق کی نقل فرمایلی دی. نعم تكون المتابعة فرضاً بمعنی ان یاتی بالفرض معه امامه اوبعده کما لو رکع امامه فرکع معه مقارناً او معاقباً (الی ان قال) والحاصل ان المتابعة فی ثلاثة انواع مقارنة لفعل الامام مثل ان یقارن احرامه لاحرامه و رکوعه لرکوعه وسلامه لسلامه ﷺ او چونکی په دی کی دوه قوله دی چی مقتدی دامام د اقتداء خخه کوم وخت خارجیری. په درمختار کی یی مشهوره مذهب دا لیکلی دی چی امام کم وخت السلام ووايه نو اقتداء ختمه سی نو ددی قول موافق خوپه لفظ السلام کی تقدیم کول نه دی پکار، کنی لمونخ به فاسد سی. اودوهم قول دا دی چی په دوهم سلام سره اقتداء ختمه سی. نوددی قول موافق پوره السلام علیکم ورحمة الله، دامام سره یا وروسته کیدل پکاردی. که چیری مخکی یی ختم کړی نو د مقتدی لمونخ به ددی قول موافق فاسد سی. نویه تذکرة الرشید کی به یی احتیاطاً دا قول اختیار فرمایلی وی. وتنقضی قدوة بالاول قبل علیکم علی المشهور عندنا وعلیه الشافعية خلافاً للتکملة (درمختار) حیث صحح ان التحریمة انما تنقطع بالسلام الثاني (۱). شامی. اوکه چیری خه بل عبارت مویه مخکی وی نودهغه خخه موخبر کړی. فقط

دامام پر غیر حاضری باندی تنخواه پری کول: سوال: (۱۲۴۰) دبمبی دجامع مسجد امام صاحب په باره کی دجومات متولیانو داطریقه رائج لرلی ده چی دکم وخت په لمانځه کی هغه رانسی نوحساب ولگوی اودهغه وخت تنخواه ورخخه کات کړی. آیا عند الشرع دا جائز دی؟

جواب: داسی کول جائز نه دی. اوداکار دعرف اوشرعی (دواړو) خخه خلاف (۲) دی.

* * *

(۱). ردالمحتار باب صفة الصلوة مطلب مهم فی تحقیق متابعة الامام ص ۴۳۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۰. ظفیر
(۲). وهل ياخذ ايام البطالة كعيد ورمضان لم اره وينبغي الحاقه بباطلة القاضي واختلفوا فيها والاصح انه ياخذ لانها للاستراحة. اشباه من قاعدة العادة محكمة (الدر المختار على هامش ردالمحتار كتاب الوقف ص ۵۲۵ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۳۷۲) وفي القنية من باب الامامة امام يترك الامامة لزيارة اقربائه في الرساتيق اسبوعاً او نحوه اولمصيبية اولاستراحة لباس به ومثله عفو في العادة والشرع (رد المحتار. كتاب الوقف مطلب في الغيبة التي مستحق بها العزل عن الوظيفة وما لا يستحق ص ۵۲۴ ج ۳، ط.س. ج ۴ ص ۴۲۰). ظفیر

شپږم فصل

دمدرک ، لاحق او مسبوق احکام

مقتديان په غلطی سره په دریم رکعات کښېنستل اوامام ولاړ وو لمونځ یې کوی: سوال:

(۱۲۴۱) زید نابینا دی او خالد بینادی اودواړه په جماعت کی شامل سوه چی کله امام دریم رکعات وکی او ودریدی نو دادواړه پوه سوه چی څلورم رکعات دی اوپه قعده کی کښېنستل. کله چی امام دڅلورم رکعات رکوع وکړه نو هلته دوی پوه سوه چی زموږ څخه غلطی وسوه، هغه وخت ولاړیدل قیام یی وکی اورکوع یی وکړه او دامام سره په سجده کی شامل سوه، دامام سره په قیام او رکوع کی شامل نه سول، ددوی دپاره څه حکم دی؟
جواب: که چیری زید او خالد (ځان ته) رکوع وکړه اویا په سجده کی دامام سره شامل سوه او بیایی دامام دلمونځ ختمولو څخه وروسته خپل باقیمانده رکعتونه یې پوره کړل نو لمونځ ددوی صحیح سو. (۱) فقط

دمسبوق امامت: سوال: (۱۲۴۲) دمسبوق امامت درست دی اوکه نه؟ مثلاً زید لمونځ ورکوی، بکر په دوهم یا دریم رکعات کی شریک سو. کله چی زید دلمانځه څخه فارغ سو نوبکر دباقي لمونځ پوره کولو دپاره ودریدی نو خالد راغی، اودهغه شاته یی لمونځ شروع کی نو خالد لمونځ درست دی اوکه نه؟

جواب: دمسبوق اقتداء درسته نه ده هغه دانفراد په حالت کی دامام فارغه کیدلو څخه وروسته دنورو امام نسی جوړیدی کما فی الدر المختار: لایجوز الاقتداء به (۲). فقط

لاحق څه رکع لمونځ پوره کړی: سوال: (۱۲۴۳) ددین علماء څه فرمایي په دی مسئله کی چی کله یوسړی دمازیگردوه رکعاته دامام سره وکړل نواودس یی مات سو، فوراً داودس دپاره ولاړی او داودس څخه وروسته دامام سره په آخری قعده کی یوځای سو اوس به هغه آخری دوه رکعاته څه رکع پوره کوی؟ اوکه چیری هغه په دریم رکعات کی یوځای سو نوڅه رکع به یې پوره کوی؟

جواب: حکم ددی داوو چی کله هغه داودس څخه دفارغه کیدلو څخه وروسته راغلی وو اول یی هغه دواړه رکعاته دقرآئت څخه بغیر کړی وای کم چی دبی اودسه کیدلو په وجهی سره فوت سوی وه. بیا که چیری امام په لمانځه کی وی نو دهغه سره به شامل

(۱). اذا کبر مع الامام ثم نام حتی صلی الامام رکعة ثم انتبه فانه یصلی الركعة الاولى وان کان الامام یصلی الركعة الثانية ولو لم یشتغل بقضاء ما سبقه الامام ولكن یتابع الامام اولا ثم قضی ما سبقه الامام بعد تسلیم الامام جازت صلوته عندنا (عالمگیری مصری فی المسبوق لللاحق ص ۸۷ ج ۱ ، ط. م. ج ۱ ص ۹۲) ظفیر.
(۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الامامة ص ۵۵۸ ج ۱ ، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۷. ظفیر

سوی وای، اوباقی ارکان به یی پوره کړی وای. لیکن داسی یی وکړل چی داودس کولو څخه وروسته دامام سره یوځای سو نواوس دی دامام دسلام گرځولو څخه وروسته دغه دواړه رکعاتونه دقرأت څخه بغیر پوره کړی اودا صورة فقهاوو مکروه لیکلی دی اوپه دی کی گنهگاریږی.

په درمختار ص ۵۵۲ کی دی: والاحق من فاتته الركعات كلها اوبعضها لکن بعد اقتداء بعذر كغفلة وزحمة وسبق حدث الخ وحكمه كموتهم فلاياتی بقرآءة ويبدء الخ بقضاء ما فاتته عكس المسبوق ثم يتابع امامه (الی قوله) ولوعكس صح واثم الخ. اوهمدا حكم په دریم ركعات کی دشریکیدلو دی. (۱) فقط کتبه عزیز الرحمن.

که چیری امام لاحق خلیفه جوړ کړی نو هغه به لمونځ څه رکع پوره کوی: سوال: (۱۲۴۴)
اگر امام را در نماز حدث لاحق شود ومقتدی لاحق را خلیفه سازد پس این خلیفه نماز را چگونه تمام کند؟

جواب: امام را اگر حدث لاحق شود ولاحق را خلیفه سازد او بعد تمام صلوة قوم مدرک را خلیفه سازد که سلام دهد ولاحق نماز خود را تمام کند (استخلف لاحقاً الی قوله مضی علی صلوة الامام و آخر ما علیه حتی انتهى الی موضع السلام واستخلف من سلم بهم جاز عندنا، فتاویٰ عالمگیری ص ۹۵ ج ۱ نولکشوری، محمد جمیل الرحمن)

کله چی امام سورة ناس ووايه نو مسبوق مقتدی به کم سورة وایی: سوال: (۱۲۴۵) یوسری دمانبام په لمانځه کی په دوهم رکعات کی راغی شامل سو، اوامام په دوهم رکعات کی قل اعوذ برب الناس ووايه نواوس دی مقتدی ته دجمعی پوره کیدلو څخه وروسته کم سورة ویل پکاردی؟

جواب: په دی سورة کی دی مقتدی ته اختیار دی چی کم سورة غواړی ودی وایی، دتول قرآن کریم څخه یی اختیار (۲) دی. (ځکه چی دقرأت په باب کی فوت سوی رکعتونه دابتداء په حکم کی دی. ظفیر)

مسبوق خپل باقی لمونځ څنگه پوره کړی؟ سوال: (۱۲۴۶) که چیری امام مقیم وی او مقتدی په څلور رکعاته لمونځ کی په آخری رکعات کی شریک سو. نومقتدی به دامام دسلام گرځولو څخه وروسته په دری واړو رکعاتونو کی څه وایی. آیادری واړه رکعاتونه

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص فی احکام المسبوق المدرك واللاحق ص ۵۵۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۴. ظفیر

(۲). والمسبوق من سبقه الامام بها اوبعضها وهو منفرد فيما يقضيه ويقتضى اول صلاته فی حق قرآءة و آخرها فی حق تشهد (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲). ظفیر.

به دقرآت خخه بغیر په خاموش اوسیدلو سره ختموی یادوه رکعاته په الحمد اوسوره سره اویو رکعات به صرف په الحمد سره وایی؟

جواب: کم سړی چی یو رکعات دامام سره کړی دی هغه مسبوق دی. که چیری لمونځ خلور رکعاته وی نوباقی به په داشان سره وایی چی په دوو رکعاتونو کی دی فاتحه ووی او سوره دی هم ورسره یوځای کړی او په یو رکعات کی دی صرف فاتحه ووی. والمسبوق من سبقه الامام بها او ببعضها وهو منفرد حتى يثنى ويتعوذ الخ (درمختار) ، وقرأ لانه يقضى اول صلاته في حق القراءة كما يأتي حتى لو ترك القراءة لفسدت (١) كذا في الشامي (وفي الفيض عن المستصفي لو ادركه في ركعة الرباعي يقضى ركعتين بفاتحة وسورة ثم يشهد ثم باقى بالثالثة بفاتحة خاصة عند ابي حنيفة رحمته الله وقالا ركعة بفاتحة وسورة وتشهد ثم ركعتين اولاهما بفاتحة وسورة وثانيهما بفاتحة خاصة (٢) اهـ. ظفیر)

چی امام مسافر وی نومسبوق به خپل لمونځ څه رکع پوره کوی: سوال: (١٢٤٧) مقيم دماپښين په وخت کی دمسافر اقتداء وکړه او هغه یو رکعات ونيوی. مسافر چی دوه رکعاته وکړل نوسلام یی وگرزوی. اوس هغه مقيم کم چی مسبوق دی دری رکعاته څنگه اداء کړی. یعنی په دی رکعاتونو کی الحمد اوسوره ووی او که څنگه؟
جواب: ددرمختار اوشامی دروایت څخه معلومیږی چی داسړی لاحق اومسبوق دی. مخکی دوه رکعاته دی دقرآت څخه بغیر اداء کړی او آخری رکعات دی دقرآت سره اداء کړی. (٣) فقط

(١). وگوری الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ٥٥٧ - ٥٥٨ ج ١ ، ط.س. ج ١ ص ٥٩٧. ظفیر
(٢). رد المحتار باب الإمامة ص ٥٥٨ ج ١ ، ط.س. ج ١ ص ٥٩٧. ظفیر

(٣). واللاحق من فاتته الركعات كلها أو بعضها لكن بعد اقتدائه بعذر كغفلة وزحمة وسبق حدث ومقيم ائتم بمسافر رحمته الله وحكمه كمؤتم رحمته الله يبدأ بقضاء ما فاته عكس المسبوق، ثم يتابع إمامه إن أمكنه إدراكه، وإلا تابعه، ثم صلى ما نام فيه بلا قراءة ثم ما سبق به بها إن كان مسبوqa أيضا، ولو عكس صح وأثم، لترك الترتيب (درمختار) قوله ثم ما سبق به بها إلخ أي ثم صلى اللاحق ما سبق به بقراءة إن كان مسبوقا أيضا، بأن اقتدى في أثناء صلاة الإمام ثم نام مثلاً. وهذا بيان للقسم الرابع وهو المسبوق اللاحق. وحكمه أنه يصلي إذا استيقظ مثلاً ما نام فيه ثم يتابع الإمام فيما أدرك ثم يقضي ما فاتته. اهـ. بيانه انه لو سبق بركعة من ذوات الأربع ونام في ركعتين يصلي أولاً ما نام فيه ثم ما أدركه مع الإمام ثم ما سبق به فيصل ركعة مما نام فيه مع الإمام ويقعد متابعاً له لأنها ثانية إمامه ثم يصلي الأخرى مما نام فيه، ويقعد لأنها ثالثة ثم يصلي التي انتبه فيها، ويقعد متابعاً لإمامه لأنها رابعة، وكل ذلك بغير قراءة لأنه مقتد ثم يصلي الركعة التي سبق بها بقراءة الفاتحة وسورة والأصل أن اللاحق يصلي على ترتيب صلاة الإمام، والمسبوق يقضي ما سبق به بعد فراغ الإمام. ردالمحتار باب الإمامة =

دامام دقر آت کولو په حالت کی چی کم مقتدی شریک سی هغه ته ثناء ویل نه دی پکار:

سوال: (۱۲۴۸) په جمعه کی دامام دقرآت دشروع کولو څخه وروسته که چیری څوک شریک سو، نو هغه ته ثنا ویل پکار دی او که نه؟
جواب: هغه ته ثنا ویل نه دی (۱) پکار.

څوک چی په رکوع کی شریک سی دهغه دپاره ثنا نسته: سوال: (۱۲۴۹) کم سپی چی په رکوع کی شریک سو، دهغه څخه ثنا ساقطه سوه او که نه؟
جواب: ثناء دهغه څخه ساقطه سوه. (۲) فقط

مسبوق دی دسجده سهوی په سلام کی دامام اقتداء نه کوی خوشجده دی وکړی: سوال:

(۱۲۵۰) چی امام دسجده سهوی دپاره سلام گرزوی نومسبوق دی دامام سره سلام وگرزوی او که بغیر دسلام گرځولو څخه په سجده سهوه کی شریک سی؟

جواب: مسبوق دی امام سره سلام نه گرزوی لیکن په سجده سهوه کی دی شریک اوسی. په درمختار کی دی: والمسبوق یسجد مع امامه. قال فی الشامی قید بالسجود لانه لا یتابعه فی السلام بل یسجد معه ویتشهد فاذا سلم الامام قام الی القضاء (۳). فقط

دسلام څخه لږ مخکی په جمعه کی شریکیدونکی تشهد پوره کړی او که دسلام څخه وروسته

فوراً ودیری: سوال: (۱۲۵۱) امام راسته طرف ته سلام گرځوونکی وو چی مسبوق راغی، اوشامل سو. اوس به مسبوق خپل تشهد پوره کوی او ولاړیږی به. او که دسلام څخه وروسته فوراً ودیریږی. په امداد الفتاوی کی حضرت مولانا اشرف علی صاحب تحریر فرمایلی دی چی مسبوق دی دتشهد پوره کولو څخه وروسته ولاړیږی.

جواب: دغه سپی دی دتشهد پوره کولو څخه وروسته ولاړیږی. څنگه چی حضرت مولانا اشرف علی صاحب په امداد الفتاوی کی لیکلی (۴) دی. فقط

= مطلب فی احکام المسبوق والمدرک واللاحق ص ۵۵۲ - ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۴، ظفیر.
(۱). وقرأ سبحانه اللهم لا الا اذا شرع الامام فی القراءة سواء كان مسبوقاً او مدرکاً وسواء كان امامه یجهر بالقراءة اولاً، فانه لا یأتی به لما فی النهر عن الصغری ادرك الامام فی القيام یثنی ما لم یبدأ القراءة (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلاة ص ۴۵۶ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۸). ظفیر
(۲). وقرأ سبحانه اللهم لا الا اذا شرع الامام فی القراءة فلا یأتی به ولو ادركه راکعاً او ساجداً ان کبر رأیه انه یدرکه اتی به (ایضاً، ط.س. ج ۱ ص ۴۸۸). ظفیر

(۳). ردالمحتار باب سجود السهو ص ۲۹۶ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۸۲. ظفیر
(۴). بخلاف سلامه او قیامه لثالثه قبل إتمام المؤتم تشهد فانه لا یتابعه بل یتیمه لوجوبه ولم یتیم جاز (درمختار) وشمیل باطلاقه ما لواقندی به اثناء التشهد الاول او الاخير فحين قعد قام امامه او سلم ومقتضاه انه یتیم التشهد ثم یقوم ولم اره صریحاً ثم رأیته فی الذخیره ناقلاً عن ابی الیث المختار عندی انه یتیم التشهد وان لم یفعل اجزاه اه (ردالمحتار باب صفة الصلاة ص ۴۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۲). ظفیر

چی مسبوق دامام سره په هیره سلام وگرزوی بیا دیا دیندلو څخه وروسته ودریری نو پر هغه

باندي سجده سهوه سته: سوال: (۱۲۵۲) دامام سره مسبوق سلام وگرځوی بیا ورته رایاد سو چی ستا په ذمه خو یورکعات دی، او ولاړ سو. نو په دی صورت کی دمسبوق په ذمه سجده سهوه لازمه ده او که نه؟

جواب: په دی صورت کی سجده سهوه دمسبوق په ذمه لازمه ده فی الدر المختار: ولوسلم ساهياً بعد امامه لزمه السهو والا لا ځ (درمختار) قوله والا لا ای وان سلم معه اقبله لا يلزمه لانه مقتد فی هاتین الحالتین الی ان قال قلت یشیر الی ان الغالب لزوم السجود لان الاغلب عدم (۱) المعية. ځ شامی جلد اول ص ۴۰۲ فقط.

دامام دلمانځه په باطلیدلو سره دمسبوق لمونځ هم باطل دی: سوال: (۱۲۵۳) امام دماپنښین

په لمانځه کی آخری قعده بالکل ونه کړه او په هیره یی پنځم رکعات هم وکی. اوس دکم مسبوق چی یورکعات تللی وو هغه په دی خیال چی زما آخری قعده خو دامام په پنځم رکعات کی ده، دامام اقتداء یی ماته کړه. امام خو دشیپږم رکعات دپاره ودریدی او هغه خپل څلور رکعاته وکړل او سلام یی وگرزوی. اوس مسبوق وایی چی زما څلور رکعاته اداء سول ولی چی ما آخری قعده پرې ایښی نه ده او امام آخره قعده پرې ښووله دهغه لمونځ نفل سو. آیا عندالله دمسبوق فرض په دی حالت کی اداء سوه او که دامام په شان دهغه لمونځ هم نفل سو. او د اقتداء ماتولو په وجهی سره نفل صحیح سول او که نه؟ په داسی حالت کی مسبوق ته اقتداء ماتول جائز وو او که نه؟

جواب: کله چی دامام لمونځ دآخری قعدی نه کیدلو په وجه ونسو، اوفرضیت دهغه باطل سو نو دمسبوق لمونځ هم باطل سو یعنی فرضیت دهغه اداء نسو هغه ته لمونځ کول پکار دی. (۲) فقط

که مسبوق په زیات رکعات کی اقتداء وکړه، نو دهغه لمونځ باطل دی: سوال: (۱۲۵۴)

دماښام په لمانځه کی یو سړی په آخری قعده کی شامل سو او هغه ته دا علم وسو چی دا آخری قعده ده، خو امام ته سهوه وسوه چی شاید دامخکنی قعده ده. امام په دی خیال سره دخپل لمونځ دپوره کولو دپاره ولاړسو، امام سجده سهوه هم وکړه، چونکه آخری

(۱). ردالمحتار باب الإمامة مطلب احکام المسبوق ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۲. ظفیر

(۲). من فرائضها التي لاتصح بدونها التحريم الخ منها القعود الاخير (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب شروط الصلوة ص ۴۱۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۴۲) واذا ظهر حدث امامه وكذا كل مفسد فی رأى مقتد بطلت فيلزم اعادتها لتضمنها صلاة المؤتم صحة وفسادا كما يلزم الامام اخبار القوم اذا أمهم وهو محدث او جنب او فاقد شرط او ركن (ايضاً باب الإمامة ص ۳۵۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۱). ظفیر

رکعت دامام زائد رکعت یا نفل رکعت وو. اوس کم سڀی چي په آخري قعدہ کی په جمعه کی شامل سوی ووهغه یورکعت دجمعی سره وکی اوس به داسږی دری رکعاته اداء کوی اوکه دوه رکعاته. که چیری ددری رکعاتو دداء کولو حکم وی نوددی وضاحت دی وسی چي په کم رکعت کی قعدہ وسی. اوپه کم رکعت کی نه. اوکه چیری یوسږی په دی زائد رکعت کی شامل سو چاته چي دا علم نه وو چي کم یورکعت دی نودهغه دپاره څه حکم دی؟

جواب: که چیری دغه مسبوق په هغه زائد رکعات کی کم چي نفل وه دخپل امام تابع پاته وو نودهغه لمونځ فاسد سو هغه دی مات کړی اودنوی سره دی لمونځ وکړی. ولوقام امامه فی الخامسة فتابعه ان بعد القعود تفسد (۱) الخ درمختار. اوپه دغه زائد نفل رکعات کی چي کم سږی شامل سی دهغه به هم فرض نه کیږی هغه دی بیا لمونځ وکړی. فقط

چي مسبوق په هیږه دسلام گرځولو څخه وروسته دعاء وکړی بیا ورته یادسی، نوڅه وکړی؟

سوال: (۱۲۵۵) یوسږی په لمانځه کی په داسی وخت کی شامل سو چي یو رکعات سوی وو. هغه دامام سره سلام وگرزوی بیایی لاسونه پورته کړل اوپه عربی ژبه کی یی دعا هم وغوښته بیا ورپه یادسو چي ستاخو یویا دوه رکعاته باقی دی. دهغه دپاره څه حکم دی؟

جواب: بغیر دڅه کلام او خبری کولو څخه که چیری ولاړ سو که څه هم سلام یی وگرزوی اولاسونه یی پورته کړل دعایی هم وغوښته. دهغه لمونځ صحیح سو په آخره کی دی سجدہ سهوه وکړی. (۲) فقط

مسبوق دی دامام په آخره قعدہ کی صرف التحیات ووايي: سوال: (۱۲۵۶) که چیری مسبوق دامام سره دمازیگر یا مانبام په دوهم رکعات کی شریک سی نوپه امام پسی په اوله قعدہ کی صرف التحیات، اوپه دوهمه قعدہ کی به التحیات اودرود اودعاء ماثوره وایی اوکه نه؟

جواب: ویل نه دی پکار بلکی التحیات دی داسی په کرار کرار ووايي چي دامام ترسلام گرځولو پوری ختمه سی اوکه مخکی ختمه سی نوده ته اختیار دی که خوښه یی وی چپ دی ناست اوسی اوکه خوښه یی وی دتشهد کلمه دی ووايي اوکه خوښه یی وی التحیات

(۱). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة مطلب فی احکام المسبوق اه ص ۵۲۰ ج ۱ قبیل باب الاستخلاف. ظفیر

(۲). لوسلم ساهیا ان بعد امامه لزمه السهو والا لا (الدر المختار علی هامش ردالمحتار، قبل باب الاستخلاف ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۹). ظفیر

دی دوباره (۱) وواپی.

مسبوق دی دامام سره التحیات وایی: سوال: (۱۲۵۷) کہ چیری مسبوق دما بنام په دریم رکعات کی دامام سره شریک سی نوپه آخری قعده کی به دامام سره التحیات اودرود اودعا وایی اوکه نه؟

جواب: التحیات ویل پکاردی. نه درود اودعا (۲). فقط

دامام دالسلام ویلو څخه وروسته اقتداء درسته نه ده: سوال: (۱۲۵۸) دامام دمخکنی سلام گرځولو په وخت کی یوسړی دالسلام په ختمیدلو باندی اودوهم دالسلام (علیکم) په ختمیدلو باندی اودریم په السلام علیکم ورحمة الله باندی شامل سو. نوهغوی ته دجمع ثواب حاصل سو اوکه نه؟ اوداسړی په جمعه کی شریک سو اوکه نه؟

جواب: په درمختار کی دی وتنقضی قدوة بالاول قبل علیکم (۳). الخ ددی څخه معلومه سوه چی امام کله لفظ دالسلام ووايه، نودهغه څخه وروسته اقتداء درسته نه ده اودغه سړی دامام سره شامل نسو، خپل لمونځ دی یوازی وکړی او تحریمه دی یوازی وواپی او لمونځ دی شروع کړی خپل ځان دی دامام مقتدی نه گڼی (۴). فقط

په جهري لمانځه کی به مسبوق جهري قرأت وایی اوکه سړی: سوال: (۱۲۵۹) په کم لمانځه کی چی قرأت جهراً دی په هغه کی که چیری څوک دیو یادوه رکعاتونو دکیدلو څخه وروسته شریک سو نو دامام دسلام گرځولو څخه وروسته به په فوت سوی رکعات کی قرأت جهراً کوی اوکه نه؟

جواب: هغه ته په جهريه (لمونځ) کی قرأت بالجهر ویل ښه دی اوکرار ویل هم درست دی. اوکه جهراً کوی نوپه ادنی جهر دی اکتفاء وکړی ځکه چی هغه په قضاء دما سبق کی منفرد دی. اومنفرد ته په جهر اوسرکی اختیار وی. ویخیر المنفرد فی الجهر وهو افضل ویکتفی بادناه ان ادی الخ. درمختار. (۵) فقط

(۱). ومن جملتها انه قيل انه اذا فرغ (المسبوق) من التشهد قبل سلام الامام يكرره من اوله وقيل يكرر كلمة الشهادة وقيل يسكت وقيل ياتي بالصلاة والدعاء والصحيح ان يترسل ليفرغ من التشهد عند سلام الامام (غنية المستملی ص ۴۴۱) ظفیر.

(۲). حواله سابق. ظفیر

(۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار مطلب واجبات الصلاة ص ۴۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۸. ظفیر

(۴). قوله وتنقضی قدوة بالاول ای بالسلام الاول قال فی التجنیس الامام اذا فرغ من صلاته فلما قال السلام جاء رجل واقتدی به قبل ان يقول علیکم لایصیر داخلا فی صلاته لان هذا سلام (ردالمحتار باب صفة الصلاة مطلب واجبات الصلاة ص ۴۳۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۸) ظفیر.

(۵). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلاة فصل فی القرائت ص ۴۹۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص =

پہ خلور رکعاتہ لمانخہ کی یو رکعات نیوونکی پہ باقی رکعاتونو کی قرآئت کم خای وکری،

سوال: (۱۳۲۰) مقتدی پہ خلور رکعاتہ لمانخہ کی پہ جمعی سرہ یورکعات لاندی کی۔ دامام دسلام خخہ وروستہ چی دی کم دری رکعاتہ کوی نو پہ هغه کی قرآئت پہ کم یو رکعات کی کوی؟

جواب: پہ در المختار احکام المسبوق کی دی: ویقضى اول صلوته فی حق قرآءة و اخرها فی حق تشهد (۱) الخ۔ ددی روایت خخہ معلومہ سوہ چی مسبوق بہ پہ صورة مسئلہ کی دامام دسلام خخہ وروستہ پہ مخکنیو دوو رکعاتو کی قرآئت وایی اوپہ آخری یورکعات کی دی صرف الحمد و وایی۔ فقط

(وفی رد المحتار عن المستصفي لو ادركه في ركعة الرابعة يقضى ركعتين بفتحة وسورة ثم يتشهد ثم باقى بالثالثة بفتحة خاصة عند ابی حنیفة رحمہ اللہ وقالوا ركعة بفتحة وسورة وتشهد ثم ركعتين اولاهما بفتحة وسورة وثانيهما بفتحة خاصة (۲) اھ۔ ظفیر)

مقیم مقتدیان پہ مسافر امام پسی باقی لمونخ خنگہ پورہ کری؟ سوال: (۱۲۲۱) امام مسافر

دی او مقتدی مقیم دی، کہ چیری مقتدی مذکور دامام مذکور سرہ پہ خلور رکعاتہ لمانخہ کی پہ اول رکعات کی شریک سوی وی، نوخہ رکم لمونخ پورہ کری؟

سوال: (۱۲۲۲) اوخوک چی پہ دوهم رکعت کی شریک سوی وی نولمونخ بہ خہ رنگہ پورہ کوی؟

سوال: (۱۲۲۳) اوخوک چی پہ التحیات کی شریک سوی وی نو خپل لمونخ خہ رکم وکری؟

جواب: (۱) نوٹ: ددی اولنی جواب مفتی عنایت الہی لیکلی وو۔ دمفتی عنایت الہی جواب: پہ مخکنی صورة کی مقتدی لاحق دی۔ دامام سرہ دلمونخ دیورہ کولو خخہ وروستہ دی باقی ماندہ دوہ رکعاتہ دقرآئت خخہ بغیر وکری۔

(۲، ۳) پہ آخری دواپو صورتونو کی مقتدی مسبوق دی۔ پہ دوهم صورة کی دامام دسلام خخہ وروستہ دی ودریری پہ مخکی رکعات کی دی فاتحة الكتاب و وایی۔ اوپہ دریم صورة کی مقتدی پہ خلورو واپو رکعاتونو کی مسبوق دی لہذا دامام سلام خخہ وروستہ دی پہ مخکنیو دوو رکعاتونو کی الحمد اوسورة و وایی اوددوهم رکعات پہ آخرہ کی دی

= ۵۳۳۔ ظفیر۔

(۱) الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة مطلب فی المسبوق واللاحق ص ۵۵۸ ج ۱، ط۔ س۔ ج ۱

ص ۵۹۷۔ ظفیر۔

(۲) وگوری الدر المختار علی هامش رد المحتار باب الامامة ص ۵۵۷ - ۵۵۸ ج ۱، ط۔ س۔ ج ۱ ص ۵۹۷۔ ظفیر

صرف الحمد وواپی۔ فقط حرره عنایت الہی، وأملاه خلیل احمد۔

جواب: (دحضرت مفتی صاحب دار العلوم خخہ)

دفعہی دکتابونو دتفصیل مطابق اولنی جواب صحیح دی او ددوہم اودریم سوال جواب دادی چی پہ دواپو صورتونو کی مقتدی لاحق اومسبوق دی۔ اوحکم دداسی مقتدی دا دی چی مخکنی دوه رکعاته دی بغیر دقرآئنه اداء کپی پہ کم کی چی لاحق دی۔ او وروستہ دی هغه رکعت اداء کپی پہ کم کی چی مسبوق دی۔ نو پہ دوہم صورۃ کی دی مخکنی دوه رکعاته بغیر قرآئنه اداء کپی اوبیادی دوه رکعاته دقرآئت سره اداء کپی۔ ومقیم ائتم بمسافر قوله ومقیم ای فهو لاحق بالنظر للاخیرتین وقد یکون مسبوقاً ایضاً کما اذا فاتہ اول صلاة امامه المسافر۔ شامی (۱)۔ وحکمہ کمؤتم فلا یاتی بقراءة ۱۱ ویبدء بقضاء ما فات عکس المسبوق ۱۱ قوله ثم ماسبق به بها ۱۱ ای ثم صلی اللاحق ماسبق به بقرآئۃ وان کان مسبوق ایضاً۔ الخ شامی (۲)

پہ دوہم او دریم رکعات کی مقتدی مقیم محض مسبوق گرځول دفعہاوو دتصریحاتو خخہ خلاف دی اوتول رکعاتونہ دقرآئت سره اداء کول هم دفعہاوو دمقرری قاعدی خخہ خلاف دی۔

دکم لاحق چی اودس مات سی نو هغه پہ اودس کی مسواک کولی سی اوکہ نہ؟ سوال:

(۱۲۲۴) کله چی پہ لمانخہ کی اودس مات سی اولا حق داودس اراده وکپی نوپہ دغه اودس کی مسواک کولی سی اوکہ نہ؟

جواب: کولی یی سی (۳)۔ فقط (واذا ساع له البناء توضحاً فوراً بكل سببه (در مختار) ای من سنن الوضوء لان ذلك من باب اکماله فکان من توابعه فیحتمل کما یحتمل الاصل بدائع (رد المحتار۔ باب الاستخلاف ص ۵۲۲-۵۲۷ ج ۱)۔ ظفیر

مسبوق پہ هیره سلام وگرزوی چی وریاد سو نو باقی رکعات یی پوره کی، نولمونخ صحیح

سو: سوال: (۱۲۲۵) یومسبوق سهواً دامام سره سلام وگرزوی۔ مقتدی مسبوق ته وویل چی ته یورکعات بل وکپہ پہ دی سره مسبوق ته هغه رکعات وریاد سو اومسبوق غلی ولاپ سو اورکعات یی وکی۔ نودهغه لمونخ جائزدی اوکہ نہ؟

جواب: لمونخ دهغه صحیح سو۔ هذا هو الاصح (۱)۔ فقط (خوهغه ته سجده سهوه کول پکار دی۔ احتیاط پہ همدی کی دی)۔ (۲) ظفیر

(۱) ردالمحتار۔ باب الإمامة مطلب فی احکام المسبوق الخ ص ۵۵۲ ج ۱، ط۔ س۔ ج ۱ ص ۵۹۴۔ ظفیر

(۲) ایضاً ص ۵۵۷ ج ۱، ط۔ س۔ ج ۱ ص ۵۹۲۔ ظفیر

(۳) ومنها السواک ای من سنن الوضوء (عالمگیری مصری سنن وضو ص ۷) ظفیر۔

کہ لاحق خپل تللی رکعات دمسبق پہ شان پوره کړی نوڅه حکم دی؟ سوال: (۱۲۲۶)

دماخستن په لمانځه کې مقتدی په دریم رکعات کې په ولاړه ولاړه بیده سو، کله چې امام یو رکعات پوره کړ نو هلته دخوب څخه ولاړ سو. نو هغه دامام دسلام څخه وروسته دمسبق په شان باقی لمونځ اداء کړ. نو دا لمونځ درست سو او که نه؟

جواب: لمونځ صحیح سو او هغه ته دلاحق په شان دقرأت څخه بغیر دغه رکعات کول پکار دی (۳). فقط

کم امام چی بی اودسه سو او خلیفه یی جوړکی نواوس چی هغه راسی نواقتداء وکړی او که

امام جوړسی؟ سوال: (۱۲۲۷) امام بی اودسه سو او بل څوک یی امام جوړکی، ولاړی اودس یی وکړ، اوس چی راغی نو مقتدی جوړسی اولمونځ وکړی او که امام سی. که چیری امام اودس کوی او خلیفه سلام وگرزوی نو امام څه رکم لمونځ پوره کړی؟

جواب: مقتدی دی جوړسی اولمونځ دی پوره کړی. او که چیری خلیفه سلام وگرزوی، نو هم دی باقی مانده لمونځ پوره کړی، دنوی سره دکولو ضرورت نسته. (۴) فقط

دمسافر امام اقتداء کونکی مسبق به خپل لمونځ څنکه پوره کوی؟ سوال: (۱۲۲۸) امام

مسافردی، ددوهم رکعات په التحیات کې یوسری مقیم په لمانځه کې شریک سو. امام خپل دوه رکعاته پوره کړل اوسلام یی وگرزوی. نو مقتدی ته په ټولو څلورو رکعاتونو کې دالحمد په اندازه دریدلوسره لمونځ پوره کول پکار دی او که په دواړو آخری رکعاتونو

(۱). حتی لوامتثل امر غیره فقیل له تقدم فتقدم اودخل فرجة الصف فوسع له فسدت بل يمکت ساعة ثم يتقدم برائه (درمختار قوله اودخل فرجة الخ المعتمد فيه عدم الفساد) (ردالمحتار باب مايفسد الصلوة ومايكره فيها ص ۵۸۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۲) ددی څخه معلومه سوه چی دمقتدی دوینا څخه وروسته دی یوه لمحہ تم سی بیادی ولاړسی او پوره دی کړی او که چیری دوینا سره سمدستی ولاړسو نوهم به دمعتد قول په بنیاد باندی لمونځ نه فاسدیږی. بلکی اداء سو. والله اعلم ظفیر مفتاحی

(۲). ولوسلم ساهیا ان بعد امامه لزمه السهو والا، لا (درمختار) أي وإن سلم معه أو قبله لا يلزمه لأنه مقتدى في هاتين الحالتين. وفي شرح المنية عن المحيط إن سلم في الأولى مقارنا لسلامه فلا سهو عليه لأنه مقتدى به، وبعده يلزم لأنه منفرداً هـ ثم قال: فعلى هذا يراى بالمعية حقيقتها وهو نادر الوقوع. ۱. هـ قلت: يشير إلى أن الغالب لزوم السجود لأن الأغلب عدم المعية، وهذا بما يغفل عنه كثير من الناس فلينبه له (ردالمحتار باب الإمامة مطلب في المسبوق والمدرك واللاحق ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۸). ظ

(۳). واللاحق من فاتته الركعات كلها او بعضها لكن بعد اقتدائه بعذر كعقله الخ وحكمه كمؤتم فلاياتي بقرائت ولاسهو (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الإمامة مطلب في احكام المسبوق واللاحق المدرك ص ۵۵۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۴). ظفیر

(۴). ومن سبقه الحدث في الصلوة انصرف فان كان اماما استخلف وتوضا وبني (هدايه باب الحدث في الصلوة ص ۱۱۵ ج ۱). ظفیر

کی ہفہ تہ الحمد ویل پکار دی۔

چی دامام سرہ دجا خخہ دوه رکعائہ تللی وی، نو ہفہ دی پہ ہفہ کی الحمد اوسورہ دواہ

ووابی: سوال: (۱۲۲۹) امام مقیم دی، مقیم مقتدی ددوو رکعاتونو وروستہ پہ التحیات کی شریک سو، نومقتدی تہ پہ خپلو باقی ماندہ رکعاتونو کی کم چی بہ دامام دلمونخ ختمولو خخہ وروستہ پورہ کوی الحمد ویل پکاردی اوکہ دالحمد پہ اندازہ دہ تہ چوپ دریدل پکاردی؟

جواب: (۱) ددرمختار اوشامی دعبارت خخہ معلومیچی دغہ مقتدی مقیم مسبوق ہم دی اولاحق ہم دی۔ نومخکنی دوه رکعائہ دی دقرائت خخہ بغیر ووابی او وروستہ دوه رکعائہ دی دقرائت سرہ ووابی یعنی پہ ہفہ کی دی الحمد اوسورہ دواہ ووابی۔ (۱)
(۲) الحمد اوسورہ دواہ ویل پکاردی۔ (۲) فقط

دسہار پہ لمانخہ کی مسبوق باقی رکعت پہ جہری قرائت سرہ پورہ کری، نو دا درست دی؟

سوال: (۱۲۷۰) دسہار پہ وخت کی زہ جومات تہ پہ داسی وخت کی ورسیدم چی دفرضو یورکعات دجمعی سرہ ما ونیولای سوای۔ کلہ چی امام سلام وگرزوی نوما خپل باقی ماندہ رکعات پہ ولاہ جہری قرائت سرہ پورہ کی نوپہ دی کی خہ حرج خونسٹہ۔
جواب: پہ دی کی ہیخ (۲) حرج نستہ۔ فقط

کہ درکوع خخہ مخکی شریک سو نودی مسبوق نہ دی: سوال: (۱۲۷۱) کہ چیری مسبوق دقیام پہ رکعاتونو کی شامل سو لیکن فاتحہ بی ونہ ویل نودہغہ رکعاتونہ پورہ سوہ، اوکہ نہ؟

جواب: دہغہ لمونخ صحیح سو، اوہغہ رکعات ہم صحیح سو۔ (۱) فقط

(۱). واللاحق من فاتتہ رکعات ۾ بعد اقتدائه بعذر ۾ مقیم ائتم بمسافر ۾ حکمہ کمؤتم فلاياتی بقراءة وبيدأ بقضاء ما فاتہ عکس المسبوق، ثم يتابع إمامه إن أمکنه إدراکه، وإلا تابعه، ثم صلى ما نام فيه بلا قراءة ثم ما سبق به بها إن كان مسبوقاً أيضاً (درمختار) هذا بيان للقسم الرابع وهو المسبوق اللاحق الخ ثم يصلى الركعة التي سبق بها بقرائت الفاتحة وسورة (ردالمحتار باب الإمامة مطلب في احكام المسبوق واللاحق والمدرک ص ۵۵۲ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۴). ظفیر

(۲). والمسبوق من سبقه الامام بها او ببعضها وهو منفرد حتى يثنى ويتعوذ ويقرأ ۾ فيما يقضيه ۾ اول صلاته في حق قراءة و آخرها في حق تشهد ۾ (الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الإمامة مطلب في المسبوق. الخ ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۹). ظفیر

(۳). ويخير المنفرد في الجهر الخ كمن سبق بركعة من الجمعة فقام يقضيها يخير (درمختار) وبهذا التقرير ظهر وجه اقتضاره على الجمعة وان كان الحكم كذلك لو سبق بركعة من العشاء ونحوه لان المقصود اثبات الجهر في القضاء في وقت المخافة لا مطلقاً فافهم. (ردالمحتار فصل في القراآت ص ۴۹۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۳۳) ظ

پہ مخکنی قعدہ کی مقتدی تشہد نہ وو پورہ کری چی امام ولا پیدی، نو مقتدی خہ وکری؟

سوال: (۱۲۷۲) کہ چیری مسبق دامام سرہ پہ مخکنی قعدہ کی شریک سی نو دامام دفوراً ولا پیدلو سرہ دی دھغہ پیروی وکری اوکہ تشہد پورہ کری بیا ولا پیری۔ کہ تشہد پورہ نہ کری نوپہ لمانخہ کی فساد راخی اوکہ نہ؟

جواب: درد المحتار شامی عبارت مذکورہ خخہ وروستہ داهم مذکور دی: ثم رأيت في الذخيرة ناقلاً عن أبي الليث المختار عندي انه يتم التشهد وان لم يفعل (۱) اجزاء الخ. ددی آخری عبارت وان لم يفعل اجزاء خخہ معلومہ سوہ چی کہ چیری مقتدی تشہد پورہ نہ کری اودامام سرہ ولا پسی نولمونخ صحیح دی۔ اوپہ دی کی اختلاف دی چی پہ دی کی کراہت ستہ اوکہ نہ؟ حاصل داچی دتشہد نہ پورہ کولو پہ صورۃ کی لمونخ کیری دلمانخہ دفساد ہیخوک قائل نہ دی۔ فقط

دامام سرہ صرف یورکعات نیونکی بہ قاعدہ کلہ کوی؟ سوال: (۱۲۷۳) کہ خوک مقتدی

دماپنبنین یامازیگر پہ لمانخہ کی هغه وخت شریک سو چی یورکعات باقی وو نو دامام دسلام گرخولو خخہ وروستہ بہ دغہ مقتدی دیورکعات خخہ وروستہ قعدہ کوی اوکہ ددوو رکعاتونو وروستہ؟

جواب: دیورکعات خخہ وروستہ قعدہ کول پکاردی۔ (۲) فقط

کہ دمسبق پہ سابقہ رکعات کی یوفرض پاتہ سی نوھغہ بہ خہ کوی؟ سوال: (۱۲۷۴) کہ

چیری دمسبق خخہ پہ سابقہ رکعات کی فرض پاتہ سی نو تبول لمونخ دنوی سرہ وکری اوکہ سجدہ سہوہ وکری؟

(۱)۔ وحاصله ان الاقتداء لا يثبت في الابتداء على وجه يدرك به الركعة مع الامام الا بادراك جزء من القيام او مما في حكمه وهو الركوع لوجود المشاركة في اكثرها فاذا تحقق منه ذلك لا يضركه التخلف بعده (رد المحتار باب ادراك الفريضة تحت قوله لان المشاركة ص ۲۷۵ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۴۱)۔ ظفیر

(۲)۔ تبول عبارت داسی دی۔ وشمل باطلاقه مالو اقتدی بہ فی اثناء التشهد الاول او الاخير فحين فقد قام امامه او سلم ومقتضاه انه يتم التشهد ثم يقول ولم اره صريحا ثم رأيت في الذخيرة ناقلاً الخ (رد المحتار باب صفة الصلاة فصل تاليف الصلوة تحت قوله بخلاف سلامه الخ قبل اتمام المؤتم التشهد فانه لا يتابعه ص ۴۲۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۹۲)۔ ظفیر

(۳)۔ والمسبوق من سبقه الامام بها او ببعضها وهو منفرد ويقتضى اول صلاته في حق قراءة واخرها في حق تشهد فمدرك ركعة من غير فجريات بركتين بفاتحة وسودة وتشهد بينهما وبرابعة الرباعي بفاتحة فقط ولا يقعد قبلها (درمختار) وفي الفيض عن المستصفي لو ادركه في ركعة الرباعي يقتضى ركعتين بفاتحة وسورة ثم يتشهد ثم ياتي بالثالثة بفاتحة خاصة عند أبي حنيفة رحمہ اللہ وقال ركعة بفاتحة وسورة وتشهد ثم ركعتين اولاهما بفاتحة وسورة وثانيتهما بفاتحة خاصة آھ وظاهر كلامهم اعتماد قول محمد (رد المحتار باب الامامة مطلب في المسبوق واللاحق ص ۵۵۷ - ۵۵۸ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲)۔ ظفیر

جواب: کہ چیری ہغہ دفرض اعادہ ونہ کرہ نولمونخ دی بیا دسرہ وکری. (۱) فقط
پہ سجدہ کی شاملیونکی مسبق بہ ثناء کله وایی؟ سوال: (۱۲۷۵) یوسپی دمانبام پہ
 لمانخہ کی ددوہم رکعات پہ سجدہ کی شریک سو، آیاہغہ تہ پہ دریم رکعات کی ثناویل
 پیکاردی؟

جواب: ہغہ تہ ہم ہغہ وخت یعنی دتکبیر تحریمہ خخہ وروستہ ثناء ویل پیکاردی. ولو
 ادرکہ راکعا اوساجداً ان اکبر رایہ ان یدرکہ اتی بہ. درمختار (۲). فقط

کم مسبق چی پہ آخری رکعات کی لاحق جوړسو، ہغہ بہ لمونخ خنکہ پورہ کوی؟ سوال:
 (۱۲۷۲) شخصی مسبق درنماز چہار گانہ خلف امام در رکعت اخیر لاحق شد بعد از
 سلام امام بچہ طور باقی نماز اداء خواہد ساخت؟

جواب: مذکور مسبق بقیہ نماز رابعہ فراغ امام بدین طریق اداء کند کہ در رکعات اولی
 ازسہ رکعات باقیہ فاتحہ وسورۃ بخواند واین رکعات راتمام کردہ قعدہ اولی بکند بعدہ
 قیام کردہ رکعات ثانیہ بفاتحہ وسورۃ تمام کردہ رکعات اخیرہ سویمی را از قرأت سورۃ
 خالی داشتہ صرف بفاتحہ اکتفاء کردہ آن رکعات راتمام کردہ قعدہ بکند وسلام کند.
 قال فی الدر المختار فی حکم المسبق ویقضى اول صلاته فی حق قرأت و آخرها فی
 حق تشهد فمدرك رکعة من غیر فجر یاتی برکعتین بفاتحہ وسورۃ وتشهد بینہما
 وبرابعة الرابعة (۳) بفاتحہ الخ. فقط

دمسبق لمونخ دامام دلمانخہ پرصحت باندی موقوف دی؟ سوال: (۱۲۷۷) یوسپی دسہار
 پہ لمانخہ کی پہ التحیات کی شامل سو، دامام سلام گرخولو خخہ وروستہ ہغہ لمونخ
 پورہ کی اوفارغہ سو. اوپہ یو سبب سرہ دامام لمونخ نہ وو شوی نو دمسبق لمونخ
 صحیح سو اوکہ نہ؟

جواب: پہ دغہ سورۃ کی ددی مسبق لمونخ ہم ونسو (۴). فقط

(۱). ومن فرائضها التي لا تصح بدونها (درمختار) اذ لا شيء من الفروض ما تصح الصلاة بدونه بلا عذر (رد
 المحتار باب صفة الصلاة ج ۱ ص ۴۱۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۴۲). ظفیر
 (۲). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب صفة الصلوة بعد الفصل ص ۴۵۲ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۴۸۸. ظفیر
 (۳). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۵۸ ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۲. ظفیر
 (۴). اذا ظهر حدث امامه وكذا كل مفسد في رأي مقتد بطلت فيلزم اعادتها لتضمنها صلاة المؤتم صحة وفسادا
 (درمختار) و اشار به الى حديث الامام ضامن اذ ليس المراد به الكفالة بل التضمن بمعنى ان صلاة الامام
 متضمنة لصلاة المقتدى ولذا اشترط عدم مغيرتهما فاذا صحت صلاة الامام صحت صلاة المقتدى الا لمانع اخر
 واذا فسدت صلاته فسدت صلاة المقتدى لانه اذا فسد الشيء فسد ما ضمنه (ردالمحتار باب الإمامة ص ۵۵۳
 ج ۱، ط. س. ج ۱ ص ۵۹۱). ظفیر

مسبوق به ثناکله وایی؟ سوال: (۱۲۷۸) مسبوق به ثنا اوتعوذ څنگه وایی؟

جواب: مسبوق ته داحکم دی چی کم وخت دخپل باقی مانده رکعات دکولودپاره ولاړیږی نوپه هغه وخت کی دی ثنا اوتعوذ ووايي اوکم وخت چی دامام سره شریک سو که چیری هغه وخت امام جهري قرائت کوی نونه دی وایی اوکه سړی قرائت وی نوهغه دی هم ووايي (۱) بیا کله چی دخپل رکعات پوره کولو دپاره ولاړیږی، نوهغه وخت دی دوباره ووايي. کذا فی الدر المختار والشامی فقط. والله تعالی اعلم.

څوک چی په دوهم رکعات کی شریک سی نو ثنابه وایی اوکه نه؟ سوال: (۱۲۷۹) امام یو رکعات کړی وو. کله چی مقتدی ورسره په جمعه کی شریک سی نوسبحانک اللهم ﷻ ویل کیږی اوکه نه؟

جواب: مسبوق چی دامام فارغ کیدلو څخه وروسته دخپل فوت سوی رکعات دکولودپاره ولاړیږی نوهغه وخت دی سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ ﷻ ووايي. (۲) فقط

څوک چی دماښام دوه رکعاته امام سره ونیسی نوهغه به په قعده کی دامام سره صرف

التحیات وایی اوکه درود وغیره هم؟ سوال: (۱۲۸۰) که چیری موږ په ماښام کی دامام سره دوه رکعاته لاندی کړل نوپه وروسته تشهد کی به هرڅه ویل وی اوکه څنگه؟ حالانکی موږ یو رکعات یوازی ویلی دی او په هغه کی مو درود وغیره هرڅه ویلی دی.

جواب: چی دامام سره څوک تشهد وایی نوصرف دالتحیات ویلو څخه وروسته دی خاموش ناست اوسی. بیاچی کله باقی مانده یورکعات اداء کوی نوهغه وخت دی هرڅه (۳) ووايي. فقط

چی مسبوق په هیره سره سلام وگرزوی بیا دجا په وریادولو سره ولاړسی اولمونځ پوره کړی

نولمونځ یی صحیح سو اوکه نه؟ سوال: (۱۲۸۱) که چیری مسبوق دامام سره بغیر دارادی دواړه طرفته سلام وگرزوی، اوپه لمانځه کی شامل خلک هغه ته ووايي، چی تاته لمونځ

(۱). انه اذا ادرك الامام في القراءة في الركعة التي يجهر فيها لا ياتي بالثناء (الى قوله) فاذا قام الى قضاء ما سبق ياتي بالثناء يتعوذ للقراءة ﷻ وفي صلاة المخافتة ياتي به هكذا في الخلاصة (عالمگیری کشوری ص ۹۰ ج ۱). ظفیر

(۲). والمسبوق من سبقه الامام بها اوبعضها وهو منفرد حتى يثنى ويتعوذ (الى قوله) فيما يقضيه ﷻ حتى يثنى ﷻ تفريع على قوله منفرد فيما يقضيه بعد فراغ امامه فياتي بالثناء والتعوذ لانه للقراءة ويقرأ لانه يقضى في حق القراءة كما ياتي (ردالمحتار ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲). ظفیر

(۳). ومن جملتها انه قيل اذا فرغ من التشهد قبل سلام الامام يكرره من اوله وقيل يكرر من كلمة الشهادة وقيل يسكت وقيل ياتي بالصلوة والدعاء والصحيح انه يترسل ليفرغ من التشهد عند سلام الامام (غنية المستملی ص ۴۴۱). ظفیر

پاتہ دی، ہغہ اداء کرہ۔ نوددی سہی لمونخ بہ صحیح سی اوکہ نہ؟
جواب: کہ چیری دغہ مسبوق دچا پہ وریادولو اوویلو سرہ ولاہ سو اودہغہ پہ وریادولو سرہ ورته پخپلہ ہم یادسو اوپہ ہمدی بناء باندی ہغہ ولاہ سو، نودسجدہ سہوی کولو سرہ دہغہ لمونخ صحیح سو۔ (۱) اوپہ داسی حالت کی ہمدغہ شان کول پکاردی چی کہ چیری بل سہی یی وریادکری نوپخپلہ دی رایاد کری اوپہ خپل یاد سرہ دی ہغہ کار وکری۔ دپارہ ددی چی پہ لمانخہ کی یی خہ خلل رانسی۔ (۲) فقط

مسبوق دامام دمخکنی سلام خخہ وروستہ ودریری اوکہ ددوہم خخہ وروستہ؟ سوال:
 (۱۲۸۲) مسبوق بہ دباقی رکعاتونو اداء کولو دپارہ دامام دمخکنی سلام گرخولو خخہ وروستہ دریری، اوکہ ددواہو سلامونہ گرخولو خخہ وروستہ؟

جواب: دواہہ طرفتہ دسلام گرخولو خخہ وروستہ دریدل بنہ دی۔ دپارہ ددی چی کہ چیری پر امام باندی سجدہ سہوہ وی نودہ تہ بہ بیا راگرخیدل نہ (۳) وی۔ فقط

چی مسبوق دمسافر امام اقتداء وگری نوهغہ بہ خپل باقی لمونخ خنگہ پورہ کوی؟ سوال:
 (۱۲۸۳) چی پہ مسافر امام پسی مقتدی یورکعات ونیوی، یاقعدہ یی ونیولہ، یعنی باقی لمونخ بہ خنگہ پورہ کوی؟

جواب: دغہ مقتدی دی مخکی دود رکعاتہ تش وکری اوبیادی یورکعات پہ قرأت سرہ وکری۔ یعنی چاتہ چی یورکعات حاصل سوی دی ہغہ دی دامام دسلام خخہ وروستہ

(۱). ان تابع والا، ولوسلم ساهياً ان بعد امامه لزمه السهو والا، لا (درمختار) وفي شرح المنيّة عن المحيط إن سلم في الأولى مقلداً لسلامه فلا سهو عليه لأنه مقتد به، ويعدّه يلزم لأنه مُتَّفِدٌ اهـ ثم قال: فعلى هذا يراى بالمعنى حقيقتها وهو نادر الوقوع. اهـ قلت: يشير إلى أن الغالب لزوم السجود لأن الأغلب عَدَمُ المعية (ردالمحتار). باب الإمامة ص ۵۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۸. ظفير

(۲). حتى لو امتثل امره فقليل له تقدم فتقدم اودخل فرجة الصف احد فوسع له فسدت بل يمكث ساعة ثم يتقدم برائة قهستاني (درمختار) المعتمد فيه عدم الفساد (ردالمحتار باب ما يفسد الصلوة ويكره فيها ص ۵۸۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۲۲۲). ظفير

(۳). وينبغي ان يصير المسبوق حتى يفهم انه لا سهو على الامام (درمختار) اي لا يقوم بعد التسليمة او التسليمتين بل ينتظر فراغ الامام بعدها قال في الحلية وليس هذا بملازم بل المقصود ما يفهم ان لا سهو على الامام او يوجد له ما يقطع حرمة الصلاة (رد المحتار باب الإمامة مطلب في احكام المسبوق واللاحق. ص ۵۵۹ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۷) وتنقطع التحريم بتسليمة واحدة برهان وقدمر (درمختار) اي في الواجبات حيث قال تنقضي قدوة بالاول قبل عليكم على المشهور عندنا خلاف للتكملة اهـ (ردالمحتار فصل تاليف الصلاة ص ۴۹۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۲۵) ددی خخہ معلومہ سوہ چی دمخکی سلام خخہ وروستہ ہم ولاړیدی سی. خو بنہ داده چی ددوہم سلام خخہ وروستہ ولاړ سی. ظفير غفرله

یورکعات تش وکری اوقعدہ دی وکری بیادی ولاپسی اویو رکعات دی تش وکری. او
آخری رکعات دی پہ قرأت سرہ پورہ کری ولی چی دی پہ حکم کی دلاحق مسبوق دی.
وتفصیله فی الشامی (۱). فقط

دمسبوق اقتداء درستہ نہ ده: سوال: (۱۲۸۴) یوسری دجمعی پہ لمانخہ کی پہ دریم، یا
خلورم رکعات کی شامل سو، دلمانخہ ختمیدلو خخہ وروستہ دی سری مثلاً زید خپل
لمونخ پورہ کوی چی عمر راغی زیدی خپل امام کی، اوہغہ دخپل لمانخہ پورہ کولو
خخہ وروستہ سلام وگزرؤی. نودا جماعت بہ درست وی، اوکہ نہ؟

جواب: کم سری چی پہ دریم یاخلورم رکعات کی دامام سرہ شامل سو اودامام اقتداء یی
وکہ، ہغہ تہ مسبوق وایی. کم وخت چی ہغہ دخپل باقی ماندہ لمونخ دیورہ کولو دیارہ
ودریدی نویہ ہغہ پسی دھیچا اقتداء کول درست نہ دی. لایجوز الاقتداء (۲). بہ. فقط

چی امام داودس ماتیدلو پہ وجہی سرہ مسبوق خلیفہ جور کی نوہغہ بہ لمونخ خنکہ پورہ

کوی؟ سوال: (۱۲۸۵) امام دماپنبنین لمونخ ورکوی، پہ ہغہ پسی چی کم سری وو دہغہ
اودس مات سو. چی ہغہ اودس وکی اوراغی نوامام یورکعات کری وو. کلہ چی دغہ
سری راغی اوشامل سو، نودامام اودس مات سو، ہغہ دغہ سری خپل خلیفہ ودروی او
ولاری داودس کولو دیارہ. کہ چیری ہغہ دمقتدیانو لمونخ پورہ کوی نوخپل یی دری
کیبری. کہ خپل لمونخ پورہ کوی نودمقتدیانو پنخہ کیبری، نوخہ کول پکاردی؟

جواب: دکم مقتدی چی اودس مات سو اوہغہ داودس کولو دیارہ ولاری. اودہغہ خخہ
یو رکعات فوت سو، نوہغہ لاحق دی. ہغہ تہ حکم دادی چی کم وخت دی خپل مخکی
فوت سوی رکعات وکی نوییا دی دامام سرہ شریک سی. نوکہ چیری ہغہ داسی وکپل نو
دہغہ لمونخ دامام سرہ برابر سو. اوکہ چیری ہغہ خپل فوت سوی رکعات مخکی اداء نہ

(۱). ومقیم ائتم بمسافر وكذا بلا عذر بان سبق امامه فی ركوع وسجود فانه يقضى ركعة وحكمه كمؤتم فلاياتی
بقراءة ولا سهو ۛ ويبدء بقضاء ما فاتہ عكس المسبوق (الدر المختار) وهذا بيان للقسم الرابع وهو المسبوق
اللاحق وحكمه أنه يُصَلِّي إِذَا اسْتَيْقَظَ مَثَلًا مَا نَامَ فِيهِ ثُمَّ يَتَابِعُ الْإِمَامَ فِيمَا أَدْرَكَ ثُمَّ يَقْضِي مَا فَاتَهُ. ۱ هـ. بَيَانُهُ كَمَا فِي شَرْحِ الْمُنْيَةِ وَشَرْحِ الْمَجْمَعِ
انه لو سبق برکعة من ذوات الاربع ونام في ركعتين يُصَلِّي أَوَّلًا مَا نَامَ فِيهِ ثُمَّ مَا أَدْرَكَهُ مَعَ الْإِمَامِ ثُمَّ مَا سَبَقَ بِهِ فَيُصَلِّي رَكْعَةً مَّا نَامَ فِيهِ مَعَ الْإِمَامِ
وَيَقْعُدُ مُتَابِعَةً لَهُ لِأَنَّهَا ثَانِيَةٌ لِإِمَامِهِ ثُمَّ يُصَلِّي الْأُخْرَى مَّا نَامَ فِيهِ، وَيَقْعُدُ لِأَنَّهَا ثَانِيَةٌ ثُمَّ يُصَلِّي الْبَاقِيَ فِيهَا، وَيَقْعُدُ مُتَابِعَةً لِإِمَامِهِ لِأَنَّهَا رَابِعَةٌ،
وَكُلُّ ذَلِكَ بِغَيْرِ قِرَاءَةٍ لِأَنَّهُ مُقْتَدٍ ثُمَّ يُصَلِّي الرُّكْعَةَ الَّتِي سَبَقَ بِهَا بِقِرَاءَةِ الْفَاتِحَةِ وَسُورَةٍ. (ردالمحتار باب الامامة مطلب في المسبوق
واللاحق ص ۵۵۲ - ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۴). ظفیر

(۲). الدر المختار على هامش ردالمحتار باب الامامة مطلب في احكام المسبوق واللاحق ص ۵۵۸ ج ۱، ط.س.
ج ۱ ص ۵۹۷. ظفیر

کی، اودامام سره شریک سو اوبیا دامام اودس مات سو اوهغه دالاحق (سپی) امام جوړ کی نوهغه ته پکاردی چی کم وخت دامام څلور رکعاته پوره سی نودا سپی دی یو مدرک (یعنی ټول لمونځ نیوونکی) خلیفه جوړ کړی څوک چی داول څخه دامام سره شریک وو. هغه به سلام وگرزوی اودا سپی به ولاړیږی خپل فوت سوی رکعات به پوره کوی. (۱)

که څوک دمازیگر یاماننام په آخری رکعات کی شریک سو نوباقی لمونځ به څنگه پوره کوی؟ سوال: (۱۲۸۶) که چیری یوسپی دمازیگر یاماننام په لمانځه کی دامام سره په آخری رکعات کی شامل سو نوکم باقی رکعاتونه چی یوازی کوی په هررکعات کی به التحیات وایی اوکه څنگه؟

جواب: دماننام په لمانځه کی به همداسی کیږی چی کله ورته دامام سره یورکعات آخری حاصل سو نویه باقی دواړو رکعاتونو کی به کنبښتل اوالتحیات ویل وی. اودمازیگر په لمانځه کی به دامام دسلام څخه وروسته یورکعات وکړی اودرمیانه قعده به وکړی. او بیابه دوه رکعاته وکړی اوپه آخری کی به کنبښتل (۲) وی.

که یورکعات یی ونیوی نوباقی رکعاتونه څه رکم پوره کړی، تعوذ اوالتحیات به چیری وایی؟

سوال: (۱۲۸۷) جمعه ولاړه ده. اومقتدی وروسته راغی شامل سو. امام صاحب دری رکعاته کړی دی، مقتدی په یورکعات کی شامل سو، نوهغه به باقی لمونځ څنگه کوی. مثلاً دمازیگر په لمانځه کی یورکعات یی ونیوی اوس به دری رکعاته څنگه اداء کوی. اَعُوذُ به څه رکم اوپه کم رکعات کی وایی. آیاپه دوهم رکعات به التحیات وایی، اوکه په یوه کی اعوذ بالله وواپی اوپه دوهم کی التحیات وواپی اوکه څه رکم یی وواپی؟

جواب: کم سپی چی په څلور رکعاته لمانځه کی مثلاً مایښین یامازیگر کی یورکعات دامام سره ونیوی نودغه سپی به دامام دسلام ګرځولو څخه وروسته خپل باقی رکعاتونه په دشان اداء کوی چی ولاړبه سی اوداعوذ اوسبحانک اللهم ویلوڅخه وروسته به الحمد اوسورة په دغه رکعات کی وواپی اورکوع اوسجده به وکړی اوکښی به نی او التحیات دی وواپی، نو ولاړدی سی الحمد اوسورة دی وواپی، رکوع اوسجده دی وکړی. دا دده

(۱). ولواستخلف الامام مسبوقاً ولاحقاً اومقيماً وهو مسافر صبح والمدرک اولی الخ فلو اتم المسبوق صلاة الامام قدما مدرکاً للسلام الخ (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاستخلاف ص ۵۷۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۷). ظفیر

(۲). والمسبوق من سبقه الامام بها اوبعضها وهو منفرد حتی یثنی ویتعوذ ویقرأ الخ فیما یقضیه الخ ویقضى اول صلاته فی حق قرأت وآخرها فی حق تشهد فمدرک رکعة من غیر فجر یاتی برکعتین بفاتحة وسورة وتشهد بینهما وبرابعة الرباعی بفاتحة فقط (الدر المختار علی هامش ردالمحتار مطلب فی احکام المسبوق ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۵۹۲). ظفیر

دریم رکعات سو. دسجدی خخه وروسته دی فوراً ولاړسی څلورم رکعات دی صرف په الحمد سره وکړی، داڅلورم رکعات سو. چي رکوع اوسجده وکړی دالتحيات اودرود شريف اودعا ويلو خخه وروسته دی سلام وگرزوی. (۱)

چی په دوهم رکعات کی شامل سو نومخکی رکعات څه رکع اداء کړی، قرأت به کوی اوکه

نه؟ سوال: (۱۱۲۸۸) په دوهم رکعات کی دامام سره مقتدی په جماعت کی شامل سو، کم یورکعات چی به مقتدی دامام دسلام دگرځولو خخه وروسته کوی په هغه کی به څه وایی اوکه نه؟

چی په دریم رکعات کی شریک سو نوبه باقی رکعاتو کی به هغه قرأت وایی اوکه نه؟ سوال:

(۲۱۲۸۹) مقتدی په دریم رکعات کی شامل سو، دامام سره یی یورکعات وکی امام سلام وگرزوی، مقتدی چی ولاړیږی، نوڅه به وایی اوکه نه؟ اوپه دریم اوڅلورم کی به هم څه وایی اوکه نه؟

جواب: (۱) په هغه کی به الحمد اوسوره وایی.

(۲) که په دریم رکعات کی مقتدی دامام سره شامل سو نودهغه دوه رکعاته فوت سول. دامام دسلام گرځولو خخه وروسته به ولاړیږی اودواړه رکعاتونه دی دالحمد اوسوره سره وکړی (۲).

که څوک په دوهم رکعات کی شریک سو خودامام سره یی سلام وگرزوی، نواوس څه وکړی؟

سوال: (۱۲۹۰) یوسړی په دوهم رکعات کی دامام سره شریک سو چی امام سلام وگرزوی نوده هم وگرزوی. وروسته ورته یادسو نواوس باقی رکعات کولی سی اوکه نه؟

جواب: که چیری مسبق سهواً دامام سره سلام وگرځوی برابره خبره ده که یوه طرفته وی یا دواړو طرفوته، په داسان چی دمسبق سلام دامام دسلام خخه لږ وروسته واقع سو، څنگه چی عادت دی، نومسبق ولاړیدی سی اوخیل باقی رکعاتونه پوره کولی سی، لمونځ دهغه فاسدنه سو. (وان سلم ای المسبق) بعده (ای بعد الامام) لزمه (سجود السهو) لکونه منفرداً (۳) حیثیث. بحر شامی.

(۱). والمسبوق من سبقه الامام بها اوبعضها وهو منفرد حتى يثنى ويتعوذ ويقرأ الخ فيما يقضيه الخ ويقضى اول صلاته في حق قرأتها في حق تشهد فمذكر ركعة من غير فجر ياتي بركتين بفاتحة وسورة وتشهد بينهما وبرابعة الرباعي بفاتحة فقط (الدر المختار على هامش ردالمحتار مطلب في احكام المسبوق ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۹۲). ظفیر

(۲). والمسبوق من سبقه الامام بها اوبعضها وهو منفرد حتى يثنى ويتعوذ ويقرأ الخ فيما يقضيه الخ ويقضى اول صلاته في حق قرأتها في حق تشهد (الدر المختار على هامش ردالمحتار مطلب في احكام المسبوق الخ ص ۵۵۷ ج ۱، ط.س.ج ۱ ص ۵۹۲). ظفیر

امام پہ رکوع کی وو چی یوسری راغی نوہغہ پہ تکبیر تحریمہ سرہ رکوع تہ ولاړ سی اوکھ درکوع تکبیر ہم ووایی؟ سوال: (۱۲۹۱) امام پہ رکوع کی دی چی یوسری راغی، نو آیا ہغہ پہ تکبیر تحریمہ ویلو سرہ رکوع تہ ولاړ سی اوکھ دتکبیر تحریمہ خخہ وروستہ بیا درکوع تکبیر ووایی؟

جواب: دتکبیر تحریمہ ویلو خخہ وروستہ بیاپہ دوہم تکبیر ویلو سرہ رکوع تہ تلل پکار دی. داطریقہ مسنونہ ده. لیکن کہ چیری صرف پہ تکبیر تحریمہ ویلو سرہ ددوہم تکبیر خخہ بغیر رکوع تہ ولاړی اودامام سرہ شریک سو نوہغہ رکعات ده ونيوی اولمونځ یی ہم صحیح سو. (۱)

چی پہ رکوع کی شریک سی نودتحریمی خخہ وروستہ لاسونہ وتړی بیا رکوع وکړی او کھ دلاسونو تړلو خخہ بغیر رکوع تہ ولاړ سی؟ سوال: (۱۲۹۲) امام پہ رکوع یاسجدہ کی دی، یوسری راغی نودی بہ دتکبیر تحریمہ ویلو خخہ وروستہ لاسونہ تړی بیا بہ رکوع یا سجدی تہ ځی اوکھ دلاسونو تړلو خخہ بغیر بہ ځی؟

جواب: دتکبیر تحریمہ ویلو خخہ وروستہ لاسونہ تړل مسنون دی. کہ چیری لاسونہ یی ونه تړل او همداسی رکوع یاسجدی تہ ولاړی نولمونځ صحیح دی. (۲)

مسبوق سلام وگرزوی او دعایی وکړه بیا چا وریاد کړل، نوڅه وکړی؟ سوال: (۱۲۹۳) یوه ورځ دماخستن په جمعہ کی زه په دوہم رکعات کی شریک سوم، خو دامام سرہ می دواړه طرف تہ سلام وگرزوی، لمونځ می ختم کی اودعامی وغوښته. خوہمدغه وخت یوبل مقتدی چاچی خپل لمونځ دامام سرہ پوره کړی وو ماته یی وویل چی تہ ولاړسه لمونځ پوره کړه. نوکہ چیری پہ دی حالت کی زه دریدلی وای اولمونځ می پوره کړی وای نو لمونځ بہ می سوی وای اوکھ نه؟ اوپہ کم صورتہ کی چی ما دہغہ خبرہ ونه منله بلکی دنوی سرہ می څلور رکعاتہ فرض اداء کړل، نودا لمونځ صحیح سو اوکھ نه؟ زما دنه منلو وجہ داسوہ چی پہ زړہ کی می داخیال اوشبہہ پیدا سوہ چی دلمانځہ خخہ پہ خارج فتحی ورکولو سرہ لمونځ فاسدیږی.

(۳). ردالمحتار باب سجود السهو ص ۲۹۲ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۸۳. ظفیر

(۱). وسننہا رفع الیدین للتحریمہ فی الخلاصہ ان اعتاد ترکہ اثم الخ ووضعی یمینہ علی یسارہ الخ وتکبیرہ الركوع (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الإمامة صفة الصلوة مطلب سنن الصلوة ص ۴۴۳ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۷۲). ظفیر

(۲). وسننہا رفع الیدین للتحریمہ الخ ووضعی یمینہ علی یسارہ تحت سرتہ وتکبیرہ الركوع (کنز لما روی انه ﷺ کان یکبر عند کل رفع وخفض (البحر الرائق. باب صفة الصلوة ص ۳۲۰ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۳۰۲). ظفیر.

جواب: کہ چیری ددغه سری دوینا خخه وروسته په سوچ سره پخپله وریاد سوی وی چی زما یورکعات بیشکه پاته دی اوپردی بنا باندی ولاړ سوی وی اودیو رکعات پوره کولو خخه وروسته سجده سهوه سوی وی نولمونځ به سوی وای ولی چی دا امتثال دغیر شخص نه دی بلکی کله چی پخپله ورته یاد سو نوهمدی طرف ته به دریدل منسوب کیږی. په درمختار کی دی حتی لوامتنل امر غیره فقیل له تقدم فتقدم اودخل فرجة الصف احد فوسع له فسدت بل یمکت ساعة ثم یتقدم برایه. اوپه شامی کی یی عدم فساد تصحیح کړیده وقدمنا عن الشرنبلالی عدم الفساد وتقدم تمام الکلام علیه (۱) ال (شامی جلد اول)

مسبوق به په قعده کی دامام سره څه وایی اودامام سره به سجده سهوه کوی اوکه نه؟ سوال:
(۱۲۹۴) مسبوق ته دامام سره په قعده کی څه ویل پکاردی. اوکه چیری امام سجده سهوه وکړی نو آیا مسبوق به یی هم کوی؟

جواب: امام چی کله په مخکنی قعده کښینی نودی دی هم کښینی اوالتحیات دی ووايي. امام که چیری سجده سهوه وکړه نودی دی هم ورسره سجده وکړی. خوشلام دی نه گرزوی. (۲)

الباب السادس فی الحدث فی الصلاة

که دلمانځه دوران کی اودس مات سی، نو څه کول پکار دی

که په لمانځه کی امام بی اودسه سی نوخلیفه جوړول درست دی، ضروری نه دی: سوال:
(۱۲۹۵) که په لمانځه کی امام بی اودسه سی نودفقی په کتابونو کی لیکلی دی چی خلیفه جوړول جائز دی. چونکی دامسئله نادر الوقوع (یعنی ډیره کمه پیښیدونکی) ده. اکثره خلگ ددی څخه ناخبره دی نوامام ته خلیفه جوړول گران وی. په داسی حالت کی څه کول پکاردی؟

جواب: دفقی په کتابونو کی یی دحدث لاحق کیدلو په صورة کی خلیفه جوړول جائز لیکلی دی ضروری نه دی. اودایی هم لیکلی دی چی استیناف (یعنی لمونځ بیا دسره کول) مناسب دی دپاره ددی چی خلگ په غلطی کی ونه لویږی. نومخکی دی لمونځ قطع کړی او (دلمانځه) منافی څه عمل دی وکړی. بیادی اودس وکړی او دنوی سره دی شروع

(۱). ردالمحتار باب ما یفسد وما یکره فیها ص ۳۸۱ ج ۱، ط.س. ج ۱ ص ۴۲۲. ظفیر.

(۲). والمسبوق یسجد مع امامه مطلقا سواء کان السهو قبل الاقتداء او بعده ثم یقضى ما فاتته (درمختار) قید بالسجود لانه لا یتابعه فی السلام بل یسجد معه ویشهد (ردالمحتار باب سجود السهو ص ۲۹۵ - ۵۹۲ ج ۱، ط.س. ج ۲ ص ۸۲ - ۸۳). ظفیر.

وکړی. (۱)

مسبوق خلیفه جوړیدلی سی: سوال: (۱۲۹۶) څلور مقتدیان دی او پینځم امام لمونځ ورکوی، او مقتدیان جاهلان دی. یو تعلیم یافته مقتدی هم راغی په جمعه کی شامل سو. دامام اودس مات سو نو اوس په دی پنځو وارو مقتدیانو کی کم یو امام جوړسی. او کم چی تعلیم یافته دی هغه ته یو یاده رکعاته نه دی حاصل سوی.

جواب: کم ویونکی سړی چی وروسته په جمع کی شامل سوی دی، هغه دی امام جوړسی. اود سلام په وخت کی دی هغه یو داسی سړی په خپل ځای امام جوړکړی دچاچی لمونځ پوره سوی دی، هغه دی سلام وگرزوی اودی دی ولاړسی، خپل باقی مانده رکعاتونه دی پوره کړی. کذا فی الدر المختار. (۲) فقط

که دمخکنی صف دمقتدی اودس مات سی نوهغه به څنگه وزی؟ سوال: (۱۲۹۷) که په جمعه کی دوه دری سوه سړی وی اودتولو څخه په مخکی صف کی دچا اودس مات سی دلمانځه په دوران کی نوهغه څنگه راوتلی سی او امام څنگه بدلیدلی سی؟
جواب: صفونه دی څیری کړی و دی وزی. او امام دی په مقتدیانو کی بل سړی دلاس څخه ونیسی او په خپل ځای دی بی ودروی (۳). فقط

که دسجدي په حالت کی دامام اودس مات سی، نوخلیفه څه وکړی؟ سوال: (۱۲۹۸) که چیری دسجدي په حالت کی دامام اودس مات سی، نوخلیفه څه رکم مصلی ته راسی؟
جواب: په دی صوره کی دی خلیفه مصلی ته راسی اودهمدغه سجدي څخه دی شروع وکړی او کم امام چی په سجده کی بی اودسه سوی وی هغه دی په خپل تندی باندی لاس کنسیرېدی دپاره ددی چی خلیفه پوه سی چی امام ته بی اودسی په سجده کی سویده. دغه سجده بیا کول پکاردی. کما فی الدر المختار. ولیضع یده علی رکبتیه لترك رکوع وعلی جبهته للسجود (۴) الخ. فقط

که چیری دسوره ویلو په وخت کی دامام اودس مات سی او خلیفه ته هغه سوره یاد نه وی نو څه دی وکړی؟ سوال: (۱۲۹۹) امام مثلاً یو سوره ووايه چی دهغه اودس مات سو. اوس

(۱). استخلف ای جاز له ذالک ولو فی جنازة باشارة اوجر لمحراب (درمختار) وظاهر المتون ان الاستخلاف افضل فی حق الكل (رد المحتار. باب الاستخلاف ص ۵۲۲ ج ۱) ظفیر.

(۲). ولواستخلف الامام مسبوقا الخ صح الخ فلواتم المسبوق صلاة الامام قدم مدرکا لسلام (الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاستخلاف ص ۵۷۱ ج ۱) ظفیر.

(۳). سبق الامام حدث الخ غیر مانع الخ استخلف ای جاز له ذالک ولو فی جنازة باشارة اوجر لمحراب الخ (در مختار) قوله استخلف اشارة ان الاستخلاف حق الامام (ردالمحتار باب الاستخلاف ص ۵۲۱ - ۵۲۲ ج ۱).

(۴). الدر المختار علی هامش ردالمحتار باب الاستخلاف فی الصلوة ص ۵۲۲ ج ۱. ظفیر.

کم مقتدی چي دهغه خليفه جوړسوی دی هغه ته دغه سورة یاد نه دی کم چي امام وایه، نو اوس هغه څه وکړي؟

جواب: هغه دی بل یوسورة ووايي اورکوع دی وکړي. داضروري نه دی، چي همدغه سورة دی ووايي بلکي که چيري هغه امام په قدر دواجب قرأت ويلي وی نو دا خليفه دهغه ځای ته دورتللو څخه وروسته فوراً رکوع ته تللی سی (۱). فقط

تم النصف الأول من كتاب الصلوة بعون الله تعالى، وحسن توفيقه ويليه النصف الثاني من باب ما يفسد

الصلوة وما يكره فيها.

رب اوزعني ان اشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى والدي وان اعمل صالحاً ترضاه واصلح لي في ذريتي اني تبث اليك واني من المسلمين. وتقبل مني هذا العمل وجنبي فيه عن الخطاء والنسيان واجعله ذريعة للفلاح والنجاح في الدنيا ووسيلة للنجاة في الآخرة.

فالحمد لله الذي تم بتوفيقه هذا الجزء على يد افقر العباد الى رحمته محمد ظفير الدين المفتاحي تحت اشراف حفيد المؤسس حكيم الاسلام مولانا القاري الحافظ محمد طيب النانوتوي ثم الديويندي مدير دارالعلوم الواقعة في ديوبند (الهند) لتسعة خلت من ربيع الثاني سنة ١٣٨٣ ثلث وثمانين وثلثمائة والى من هجرة النبي الكريم ﷺ.

دريم جلد تمام سو ، والحمد لله رب العالمين

تاريخ : الخميس، ٢٦ شعبان ، ١٤٢٩ هـ

(۱). من سبقه الحدث توضحاً وبنى أو استخلف لو أماما (كنز) فانه يستخلف رجلاً مكانه يأخذ يشرب الرجل الى المحراب أو يشير اليه ۞ ولو ترك ركوعاً يشير بوضع يديه على ركبتيه أو سجوداً يشير بوضعها على جبهته أو قراءة يشير بوضعها على فمه ۞ هذا اذا لم يعلم الخليفة ذلك اما اذا علم فلا حاجة الى ذلك (البحر الرائق باب الحدث في الصلوة ص ٣٨٩ - ٣٩١ ج ١). ظفير

غاية التحقيق ونهاية التدقيق

﴿ في تحقيق مسألة اقتداء الحنفى بالشافعى ﴾

غاية التحقيق ونهاية التدقيق

﴿ في تحقيق مسألة اقتداء الحنفى بالشافعى ﴾

المؤلف:

العالم العلامة والخبير البحر الفهامة الشيخ

رحمة الله بن القاضى عبد الله الحنفى السندى ثم المكى رحمته الله المتوفى سنة ٩٧٨ هـ (٩٩٣)

من تلامذة العلامة المحقق شيخ الإسلام الإمام ابن الهمام صاحب فتح القدير شرح الهداية

قدّم له وحققه وعلّق عليه

الأستاذ محمد أحمد الحفّانى الأفغانى

﴿ يُطبع للمرّة الأولى من النسخة المخطوطة ﴾

المكتبة الحبيبية

بشارع كاسى، كوتنه، باكستان

كُلُّ حَقُوقِ الطَّبَاعَةِ مَحْفُوظَةٌ لِلْمُحَقِّقِ

mha_haqqani@yahoo.com

© All Rights Reserved

ولا يسمح بإعادة نشر هذا الكتاب، أو أى جزء منه،
أو نسخه، إلا بإذن خطى مسبق من المحقق.

الطبعة الأولى

١٤٢٩ هـ - ٢٠٠٨ م

Maktabah Habibiyah

Publishing Organization

المكتبة الحبيبية

للطباعة والنشر

بشارع كاسى، كوتته، باكستان. الهاتف : 0812662448 Ph : Kasi Road, Quetta, Pakistan .

إخراج وتحسين : إدارة العلم للكمبيوترز. الهاتف : 03218016371 Mob: AL-ILM Computers, Quetta.

الحمد لله رب العالمين ، والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين ، وعلى آله الطيبين وأصحابه الطاهرين ، وعلى كل من اتبعهم بإحسان إلى يوم الدين . أما بعد :

إخواني في الله رحمكم الله تعالى ، إليكم هذا الأثر الصغير الحجم ، كبير المنفعة من تراثنا الإسلامي الضخم ، لا زال مخطوطا ومحفوظا في المكتبات الخاصة بالمخطوطات ، فوزّنى الله تعالى بالحصول عليه ، فبادرت إلى نشره ^(١) في الحلية القشبية الفخيمة ، خدمة للعلم وأهله ، وإبتغاء لرضاء الله تعالى ووجهه العظيم . والله الموفق وهو المستعان .

والمذكور عبارة عن الرسالة العلمية في المسئلة الدقيقة أعنى في بيان إقتداء الحنفية بالشافعية والخلاف في ذلك ، وهو مشتمل على الأوراق المعدودة ، تصنيف العالم العلامة والخبر البحر الفهامة الشيخ رحمة الله بن عبد الله السندی ثم المكي الحنفى رحمه الله تعالى المتوفى على القول الراجح في سنة ٩٧٨ هـ وهو من تلامذة الشيخ الإمام العمدة شيخ الإسلام الإمام ابن الهمام رحمه الله تعالى ونفعنا به . آمين

وأردت ان أكتب قبل البداية في الكتاب مقدمة وجيزة حول المصنّف والمصنّف ، تبصرة للقارئ :

المبحث الأول : الترجمة الوجيزة للمؤلف رحمته الله .

المبحث الثانى : البحث المختصر من النسخة المخطوطة .

وكتبه : محمد أحمد الحقائقى الأفغانى ، بكوئتا ، باكستان

* * *

(١) لما كان الكتاب عبارة عن الورقات المعدودة فلذا أخترت أن ينشر ضمن الكتاب الآخر من علم الفقه .

الترجمة الوجيزة للمؤلف رحمته الله (١)

هو رحمة الله بن عبد الله بن إبراهيم السندی ، فقيه حنفی ، من أهل السند. ولد بها في حدود سنة ثلاثين وتسعمائة (٢) وهاجر إلى الحرمين الشريفين ، فأقام بالمدينة المنورة وتوفي بمكة عن ٦٠ عامًا ونيف سنة ٩٧٨ (٣)

(١) ترجمته في :

شذرات الذهب لإبن العماد الحنبلي ج ١٠ ص ٥٦٥ (وفيات سنة ٩٧٨)

الأعلام للزركلي ج ٣ ص ١٩

الإعلام بتصحيح الأعلام للأخ المحترم محمد الرشيد ص ٦١ (تصحيح الجزء الثالث)

معجم المؤلفين لكحالة ج ١ ص ٧١٢

الكواكب السائرة للغزى ج ٣ ص ١٣٦ (حرف الراء من الطبقة الثالثة)

النور السافر لعيدروس ص ٤٣٩ - ٤٤٠

كشف الظنون لحاجي خليفة ص ١٥٤٥ ، ١٨٣١ (في المجلد الثاني)

إيضاح المكنون لإسماعيل باشا ج ١ ص ١٧ ، ج ٢ ص ٤٠٠

هدية العارفين ج ١ ص ٣٦٦

معجم المطبوعات العربية ليوسف سر كيس ص ٩٣٠

(٢) أطلع على سنة ولادته الأخ المحترم محمد بن عبد الله الرشيد حفظه الله (التلميذ الخاص للشيخ العلامة عبد الفتاح أبى غدة

رحمته الله المتوفى سنة ١٤١٩ هـ) حيث كشف عن نقابها في كتابه النافع (الإعلام بتصحيح الأعلام) ص ٦١.

(٣) كما ذكره الغزى في الكواكب ج ٣ ص ١٣٦ وتابعه إبن العماد في الشذرات ج ١٠ ص ٥٦٥ في وفيات سنة ٩٧٨ ولكن

اختلط عليه الأمر فعده شخصان مختلفان حيث ذكره ثانيًا في ص ٦٣١ من هذا المجلد وفيات سنة ٩٩٣ وذكر الأول

بحوالة الكواكب السائرة وقال معه نزىل مكّة ، ثم جاء ونسى ما قدّمت يده فذكره ثانيًا بحوالة النور السافر وقال معه نزىل

المدينة المشرفة ، بدون تغيير في كلا الموضعين لا في إسم العلامة السندی نفسه ولا في إسم أبيه ولا في النسبة الى السند فقد

قال في كلا الموضعين: رحمة الله بن قاضى عبد الله السندی الحنفى (أولاً) و: رحمة الله بن عبد الله السندی الحنفى (ثانيًا)،

بدون لفظ القاضى مع إسم أبيه) .

ولم ينبّه على هذه اللطيفة لا الذى أشرف على تحقيق الكتاب وتخرّيج أحاديثه أعنى الأخ عبد القادر الأرناؤوط (حفظه الله)

ولا الذى حقّقه وعلّق عليه أعنى الأخ محمود الأرناؤوط (حفظه الله) ، ورأيت هذا في طبعة دار إبن كثير ، الطبعة الأولى

سنة ١٩٩٣ ع ، وآتار رأيت التنبيه على هذه الخطيئة في تعليقات الأخ خليل المنصور (حفظه الله) على كتاب (الكواكب

السائرة بأعيان المائة العاشرة) للشيخ نجم الدين محمد بن محمد الغزى رحمته الله ، المجلد الثانى من الكتاب ، الجزء الثالث ، =

أو سنة ٩٩٣. (١)

وذكروا في تصنيفاته :

جمع المناسك تسهلاً للناسك . غاية التحقيق ونهاية التدقيق في الإقتداء بالشافعية ﴿ وهي رسالتنا هذه التي نقوم بنشره ﴾ (٢) . لباب المناسك وعباب المسالك . مجمع المناسك ونفع الناسك .

وهناك يقولون الفقهاء الحنفية (٣) وغيرهم في النقل عن تصنيفات السندی ﷺ أنه تلميذ الإمام الحنفى العلامة محمد بن عبد الواحد بن عبد الحميد ابن مسعود السيواسى الإسكندرى ، كمال الدين ، المعروف بابن الهمام ، صاحب الكتب الشهيرة كفتح القدير للعاجز الفقير شرح الهداية ، والتحرير في أصول الفقه ، والمسامرة في العقائد المنجية في الآخرة ، وغيرها من الكتب المعتمدة المتداولة بين العلماء والطلّباء .

ولكن لم يذكر له أحد من المؤرخين والمترجمين شرف التلمذ هذا في كتبهم ، مع العلم بأن الإمام ابن الهمام ﷺ أقدم وفاةً منه ولادةً ، فكيف يمكن التلمذ مباشرة بدون الواسطة ، فان الإمام المذكور توفي سنة ٨٦١ هجرية اتفاقاً بين المؤرخين ، والمؤلف ﷺ ولد تقريباً في حدود ثلاثين وتسعمائة ٩٣٠ ، كما ذكره في (الإعلام بتصحيح كتاب الأعلام) ص ٦١ ، فالتوجيه (والله أعلم بحقيقة الحال) أن مراد هذه الفقهاء كونه تلميذاً للإمام ابن الهمام ﷺ بالواسطة . ويؤيد هذا تقرّبه الى عصر ابن الهمام ﷺ . والله أعلم

= (الخاص بالطبعة الثالثة) ، حرف الرء ، صفحة ١٣٦ ، تعليق رقم = ٢ ، الطبعة الأولى ، سنة ١٩٩٧ ع ، دار الكتب العلمية.

(١) كما ذكره عبد القادر العيدروس في النور السافر ص ٤٣٩ - ٤٤٠ ، وتابعه الزركلى في الأعلام ج ٣ ص ١٩ .

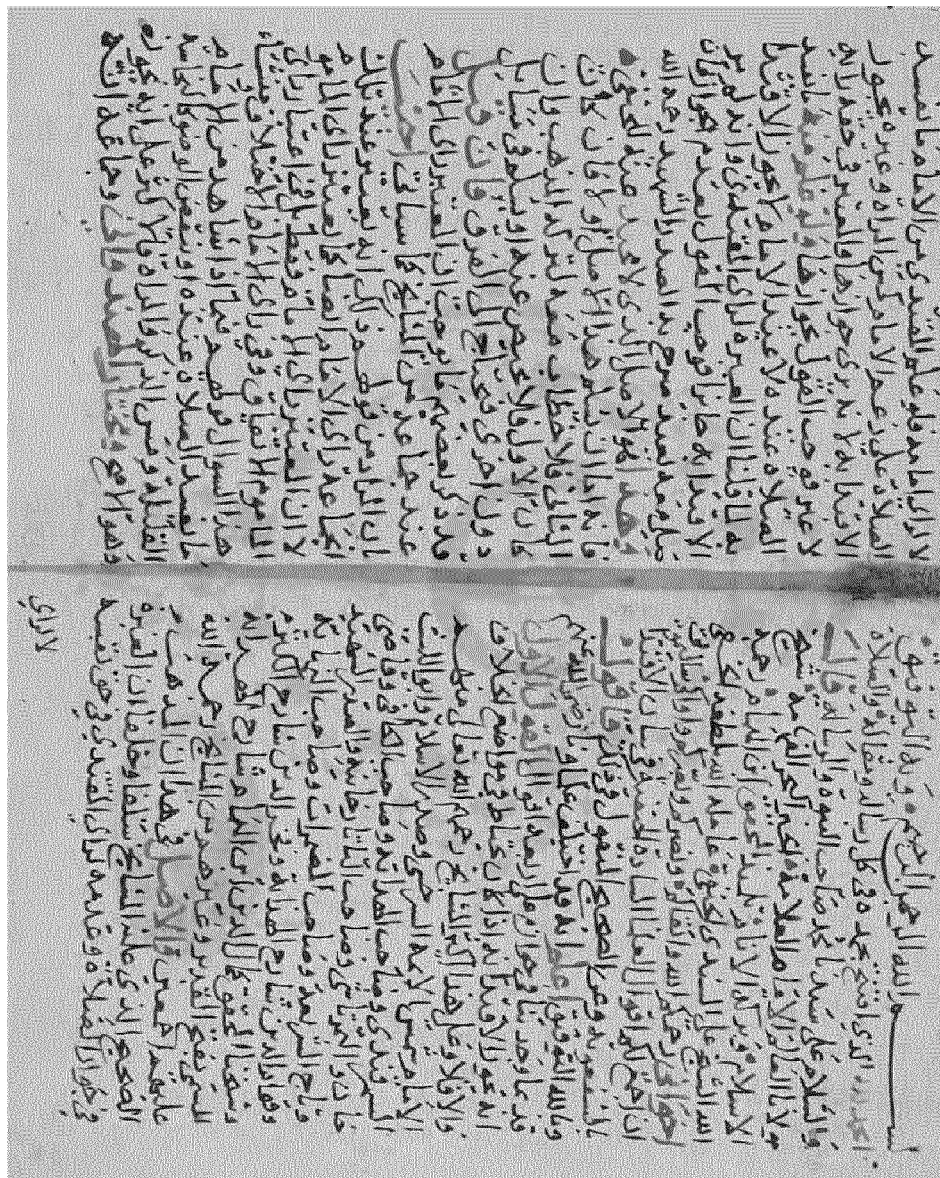
(٢) وقد ذكره الزركلى في تصنيفاته ووصّفه بالرسالة ، وقال فيه الغزى وكحالة : غاية التحقيق ونهاية التدقيق في مسائل ابتلى بها أهل الحرمين الشريفين . انتهى ، ويوضح من هذا أن المصنّف ﷺ كان يزور كلا البلدين المكرّمين قد يكون زائراً في مكة المكرمة وقد يشرف بزيارة المدينة المنورة ، فقد يكون نزيل مكة وقد يكون نزيل المدينة .

(٣) انظر على سبيل المثال : حاشية ابن عابدين على الدر المختار ج ١ ص ٤٠٧ حيث قال هناك في بحث تكرار الجماعة والاقتداء بالمخالف :

« وقد ألف جماعة من العلماء رسائل في كراهة ما يفعل في الحرمين الشريفين وغيرهما من تعداد الائمة والجماعات ، وصرحوا بأن الصلاة مع أول إمام أفضل ، ومنهم صاحب المنسك المشهور العلامة الشيخ رحمة الله السندي تلميذ المحقق ابن الهمام » . انتهى ، قلت : فوضح من هذه العبارة وعبارة الغزى وكحالة إسم الرسالة ونسبته إلى المؤلف ﷺ .

حول النسخة المخطوطة من الرسالة

النسخة الميسرة لنا مصوّرة من النسخة الموجودة في المكتبة الأزهرية برقم = (٢٢٨٨) ورقم = (٢٢١٦٩)، مشتملة على عشر ورقات، في كل ورقة ٢٣ سطراً. مكتوبة بخط النسخ الواضح، تمّ نسخه وقت عصر يوم الاربعاء رابع عشر ١٤ محرم الحرام سنة تسع وتسعين والف (١٠٩٩) غفر الله ل كاتبها. وإليك صورة ورقة منها:

الورقة الأولى من رسالة غاية التحقيق ونهاية التدقيق للعلامة السندی رحمته الله

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمة المؤلف رحمه الله

وبه التوفيق ، الحمد لله الذى افتتح بحمده فى كل رساله ومقالة ، والصلاة والسلام على سيدنا محمد صاحب النبوة والرسالة.

قال مولانا العالم الإمام العلامة البحر الفهامة شيخ الإسلام وبركة الأنام تلميذ المحقق ابن الهمام رحمه الله الشيخ على السندى الحنفى عامله الله بلطفه الخفى :

إخوانى رحمكم الله وأبقاكم ونصركم وبصركم وأواكم سألتمونى ^(١) أن أجمع لكم أقوال العلماء السادة الحنفية فى بيان الإقتداء بالشفعية وعن الصحيح المنقول فى ذلك ، فاقول وبالله التوفيق :
إعلم انه قد اختلف علماؤنا رضى الله عنهم قديما وحديثا فى جوازه على أربعة أقوال :

القول الأول : أنه يجوز الاقتداء به إذا كان محتاطا فى مواضع الخلاف وإلا فلا وعلى هذا أكثر المشايخ رحمهم الله تعالى منهم الامام شمس الائمة السرخسى رحمه الله ^(٢) وصدر الاسلام ^(٣) وأبو الليث السمرقندى

^(١) من هذا يتضح أن المؤلف رحمه الله قد ألف هذه الرسالة بعد ما سئل منه بعض العلماء ، ولذا يقول المترجمون فى البحث عن هذه الرسالة : « غاية التحقيق ونهاية التدقيق فى مسائل ابتلي بها أهل الحرمين الشريفين » . معجم المؤلفين ج ١ ص ٧١٢ .

^(٢) هو شيخ الإسلام إمام الحنفية شمس الائمة محمد بن أحمد بن أبى بكر السرخسى ، من طبقة المجتهدين فى المسائل ، ولم يذكر المترجمون سنة ولادته وتوفى سنة ٤٨٣ أو سنة ٤٧٣ أو سنة ٤٩٠ أو سنة ٥٠٠ . أشهر كتبه المبسوط فى الفقه الحنفى ، ثلاثون جزءا ، أملاه وهو سجين بالجب فى أوزجند (بفرغانة) وله كثير من الكتب النافعة القيمة .

أنظر : الأعلام ج ٥ ص ٣١٥ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٥٢ ، الفوائد البهية ص ١٥٨ ، الجواهر المضوية ج ٢ ص ٢٨ .

^(٣) قال الذهبي فى سير أعلام النبلاء ج ٩ ص ٤٩ فى ترجمته :

« البزدوى : ويلقب بالقاضى الصدر ، هو العلامة شيخ الحنفية بعد أخيه الكبير ، أبو اليسر محمد بن محمد بن الحسين بن المحدث عبد الكريم بن موسى بن مجاهد النسفى ، وبزدة : قلعة حصينة [على ستة فراسخ من نسف ، كما فى "معجم" ياقوت : ١ / ٤٠٩] ، قال عمر بن محمد [النسفى السمرقندى المتوفى سنة ٥٣٧ هـ] فى "القند [فى تاريخ سمرقند] " : كان أبو اليسر إمام الأئمة على الإطلاق ، والموفود إليه من الآفاق ، ملأ الكون بتصانيفه فى الأصول والفروع ، وولى قضاء سمرقند ، وأملى الحديث مدة . توفى ببخارى فى تاسع رجب سنة ثلاث وتسعين [وأربعمائة] ٤٩٣ ، وقال ابن السمعانى : =

(١) وصاحب الهداية (٢) وصاحب الكافي (٣) وقاضي خان (٤) والتمرتاشي (٥) وصاحب

= مولده سنة إحدى وعشرين [وأربع مائة] ٤٢١ هـ . انتهى

وأنظر ترجمته في : معجم المؤلفين : ج ٣ ص ٦٣٨ ، ٦٣٩ ، الأنساب : ج ٢ ص ١٨٩ ، الجواهر المضية : ج ٤ ص ٩٨ ، تاج التراجم : ٤٨ ، ٤٩ ، هدية العارفين : ج ٢ ص ٧٧ .

(١) هو نصر بن محمد بن أحمد بن إبراهيم السمرقندي (أبو الليث ، إمام الهدى) فقيه ، مفسر ، محدث ، حافظ ، صوفي توفي ، في ١١ جمادى الآخرة سنة ٣٩٣ ، من تصانيفه الكثيرة : النوازل ، في فروع الفقه الحنفي ، تفسير القرآن ، تنبيه الغافلين ، خزنة الفقه على مذهب أبي حنيفة ، وبستان العارفين في الآداب الشرعية ، وهذه كلها مطبوعة .

أنظر ترجمته في : سير أعلام النبلاء ج ١٦ ص ٣٢٢ - ٣٢٣ ، معجم المؤلفين ج ٤ ص ٢٤ ، ت = ١٧٦١٧ . وذكر هناك كثير من مراجع الترجمة .

(٢) صاحب الهداية هو الإمام علي بن أبي بكر بن عبد الجليل الفرغاني المرغيناني ، الحنفي (برهان الدين ، أبو الحسن) فقيه ، فريقي ، محدث ، حافظ ، مفسر ، مشارك في أنواع من العلوم . توفي سنة ٥٩٣ هـ .

ومن تصانيفه : شرح الجامع الكبير للشيباني ، بداية المبتدي ، الهداية وكفاية المنتهي ، التجنيس والمزيد ، ومختار الفتاوى وكلها في فروع الفقه الحنفي .

أنظر ترجمته في : سير أعلام النبلاء ج ٢١ ص ٢٣٢ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٤١١ .

(٣) صاحب الكافي هو الإمام العلامة محمد بن محمد بن أحمد بن عبد الله بن عبد المجيد بن إسماعيل بن الحاكم المروزي البلخي ، السلمي ، الشهير بالحاكم (أبو الفضل) فقيه ، محدث ، حافظ . سمع الحديث بخراسان ونيسابور والري وبغداد والكوفة وولي القضاء ببخارا ، ثم ولاة أمير خراسان وزارته ، وقتل في ربيع الآخر سنة ٣٤٤ .

من آثاره : الكافي ، وهو متن كتاب المبسوط لشيخ الإسلام شمس الأئمة أبي بكر محمد بن أحمد بن أبي سهل السرخسي المتوفى سنة ٤٩٠ هـ ، المستخلص ، والمنتقى وكلها في فروع الفقه الحنفي .

أنظر ترجمته في : معجم المؤلفين ج ٣ ص ٦٢٣ ، ت = ١٥٤٥٢ .

(٤) الإمام قاضي خان هو حسن بن منصور بن محمود بن عبد العزيز الاوزجندي ، الفرغاني ، الحنفي ، المعروف بقاضي خان (فخر الدين ، أبو المفاخر ، أبو المحاسن) فقيه مجتهد في المسائل . توفي في منتصف رمضان سنة ٥٩٢ هـ .

من تصانيفه : الفتاوى في أربع مجلدات ، المحاضر ، شرح ادب القاضي للخصاف ، شرح الزيادات للشيباني ، وشرح الجامع الصغير للشيباني في فروع الفقه الحنفي .

أنظر ترجمته في : شذرات الذهب ج ٦ ص ٥٠٤ - ٥٠٥ ، معجم المؤلفين ج ١ ص ٥٩٤ .

(٥) التمرتاشي أراد به أحمد بن إسماعيل بن محمد إيدغمش التمرتاشي الخوارزمي ، الحنفي (ظهير الدين ، أبو محمد) مفتي =

التاتارخانية (١) والصدر الشهيد (٢) وتاج الشريعة (٣) وصاحب

= خوارزم. من مؤلفاته: شرح الجامع الصغير، وكتاب التراويح.

أنظر ترجمته ومراجعها في: معجم المؤلفين ج ١ ص ١٠٦.

(١) صاحب الفتاوى التاتارخانية هو الإمام عالم بن العلاء الأندلسي، فقيه، كان بارعاً في اللغة العربية ومبرزاً في الفقه والأصول، وهو الذي صنّف الفتاوى التاتارخانية، جميع فيه مسائل المحيط البرهاني والذخيرة والخانية والظهيرية، صنفه سنة ٧٧٧ هـ، وذلك بأمر الخان الأعظم تاتارخان فسماه بإسمه، ويسمى أيضاً بإسم زاد المسافر كما ذكره صاحب كشف الظنون. توفي سنة ٧٨٦ هـ. وما وقع في معجم المؤلفين ج ٢ ص ٢٦ سنة وفاته هكذا (٢٨٦ هـ) فهو من أخطاء الناسخ. والله أعلم

أنظر ترجمته في: مقدمة الفتاوى التاتارخانية ج ١ ص ٢٣-٢٨، ومعجم المؤلفين ج ٢ ص ٢٦ ت = ٦٣٨١.

(٢) الصدر الشهيد هو الإمام عمر بن عبد العزيز بن مازة الحنفي المعروف بالصدر الشهيد (أبو محمد، حسام الدين) فقيه، اصولي، مفسر، محدث، من أهل بخارا. ولد في صفر سنة ٤٨٣ هـ، وكان الملوك يصدرّون عن رأيه. وتوفي شهيداً سنة ٥٣٦ هـ من تصانيفه الكثيرة: الفتاوى الكبرى، شرح الجامع الصغير للشيباني في فروع الفقه الحنفي، مصنّف في الوقف والابتداء، عمدة المفتي والمستفتي، شرح كتاب ادب القضاء للخصاف المتوفى سنة ٢٦١ هـ، وغيرها. قلت وقد طبع والله الحمد والمنة شرحه على كتاب أدب القضاء للإمام الخصاف في أربع مجلدات، في مطبعة الإرشاد ببغداد، سنة ١٣٩٧ هـ ق - ١٩٧٧ م، بسعي الجمهورية الإسلامية العراقية، وزارة الأوقاف، شعبة إحياء التراث الإسلامي، بتحقيق الأستاذ محيي هلال السرحان.

أنظر ترجمته في: مقدمة السرحان المذكور، لشرح الصدر الشهيد على كتاب أدب القاضي للخصاف ج ١ ص ٢٥-٥٦، وهناك يجد الباحث المراجع الشاملة لترجمته. ومعجم المؤلفين ج ٢ ص ٥٦٢، وذكر هناك إسم جده هكذا (بن مازن) بالنون، وهو خطأ واضح من الناسخ، فإن الصحيح هو بالتاء المدوّرة المقلوبة حين الوقف بالهاء (مازة). والله أعلم

(٣) تاج الشريعة: إشتهر بهذا اللقب إثنان من علماء السادات الحنفية، أقدمهما عصرًا هو الإمام غالي (عالي) بن إبراهيم بن إسماعيل، أبو عالي، ناصر الدين، تاج الشريعة، نظام الإسلام، الغزنوي. قال فيه العلامة ابن قطلوبغا في التاج:

« له تفسير القرآن وكان صاحب فنون، قلت [القائل هو ابن قطلوبغا] رأيت في خط الفاضل إبراهيم بن دقماق في هذه الترجمة: الغزنوي البلقي إمام في التفسير والفقه واللغة والعربية والأصول والجدل له تفسير القرآن الكريم في مجلدين ضخمين سماه تقشير التفسير أبدع فيه، تفقه عليه عبد الوهاب بن يوسف وتوفي سنة تسع وتسعين وخمسمائة (٥٩٩)، ورأيت في خطه أيضاً في باب العين المهملة عالي بن إبراهيم بن إسماعيل الغزنوي، أبو علي، كان ممن لقي فخر خوارزم أبا القاسم الرنخشي وقرأ عليه وكتب عنه وقدم حلب وأقام بها يدرّس فقه المذهب، وله من الكتب المصنفة كتاب المشارع =

المضمّرات (١) وصاحب النهاية (٢) وقوام الدين شارح الهداية (٣) وفخر الدين شارح

- = في الفقه وكتاب المنافع في شرح المشارع وتفسير القرآن وكانت وفاته سنة اثنتين وثمانين وخمسمائة (٥٨٢)، قلت : [القائل هو ابن قطلوبغا] هما واحد بالعين المهملة ، وقد تبع شيخنا وأبن دقماق عبد القادر في ذكره بالمعجمة ثم وقف ابن دقماق على الترجمة الثانية عند الصفدي فظنهما إثنين في العين المهملة ، والوفاة الأولى وفاة تلميذه عبد الوهاب وهذه وفاته ، ومن هنا [إختلاف سنتي الوفاة] تأكد عند ابن دقماق إنها اثنان . والله أعلم « انتهى ما في تاج التراجم ص ٣٦ .
- وأنظر ترجمة تاج الشريعة هذا في : معجم المؤلفين ج ٢ ص ٦٠١ ، ت = ١٠٦٦٣ .
- وأقدمهما شهرة هو الإمام عمر بن أحمد بن عبيد الله المجوبى ، البخاري ، الحنفي (تاج الشريعة) . توفي سنة ٦٧٢ هـ .
- من تصانيفه : نهاية الكفاية في دراية الهداية في فروع الفقه الحنفي .
- أنظر ترجمته في : معجم المؤلفين ج ٢ ص ٥٥٢ ، ت = ١٠٣٢١ .
- ويغلب الظن على هذا الثاني انه هو مراد المؤلف رحمته الله . والله أعلم
- (١) صاحب المضمّرات هو العلامة يوسف بن عمر بن يوسف الصوفي ، الكادوري ، البزار ، المعروف عند الترك بنبيرة عمر بزار (شمس الدين) . توفي سنة ٨٣٢ هـ .
- من آثاره : جامع المضمّرات والمشكلات في شرح مختصر القدوري في فروع الفقه الحنفي .
- أنظر ترجمته في : معجم المؤلفين ج ٤ ص ١٧٤ ، ت = ١٨٤٨٢ .
- (٢) صاحب النهاية هو من تلامذة الإمام المتقدم ذكره المرغيناني صاحب الهداية ، وهو حسين بن علي بن الحجاج بن علي الصغناقي الحنفي (حسام الدين) فقيه ، أصولي ، متكلم ، نحوي ، صرفي . توفي سنة ٧١١ ، أو ٧١٠ ، أو ٧١٤ هـ .
- من تصانيفه : شرح الهداية لأستاذه المرغيناني وسماه النهاية في فروع الفقه الحنفي ، الكافي شرح البزدوي في أصول الفقه ، شرح التمهيد لقواعد التوحيد لأبي المعين النسفي في مجلد ضخّم ، شرح المنتخب في أصول المذهب للأخسيكي وسماه الوافي ، وشرح الفصل للزحشري في النحو .
- أنظر ترجمته في : معجم المؤلفين ج ١ ص ٦٢٣ .
- (٣) قوام الدين شارح الهداية هو الإمام أمير كاتب بن أمير عمر بن أمير غاري الفارابي ، من ولاية فارياب في أفغانستان ، الإتقاني ، الحنفي ، فقيه ، لغوي ، محدث ، مفسر ، إمام ، وذكر ابن عماد في الشذرات بحوالة السيوطي في البغية الوعاة ، إسمه : لطف الله ، ولد باتقان في ١٩ شوال سنة ٦٨٥ ، وولي تدريس مشهد الإمام بظاهر بغداد ، وقدم دمشق ، ومصر ، وتوفي بالقاهرة في ١١ شوال سنة ٧٥٨ .
- من تصانيفه : شرح الهداية في عشرين مجلدا سماه (غاية البيان ونادرة الأقران في آخر الزمان) وشرح الاخسيكي سماه التبيين في اصول المذهب ، ورسالة في علوم صحة الجمعة في موضعين من البلد ، وشرح البزدوي ولم يكمله .

الكنز (١) وشخيّننا المحقق كمال الدين بن الهمام (٢) شارح الهداية المسمى بفتح القدير وغيرهم من المشايخ رحمة الله عليهم اجمعين.

= أنظر ترجمته في: شذرات الذهب ج ٨ ص ٣١٦-٣١٧، معجم المؤلفين ج ١ ص ٣٩٨.

(١) فخر الدين هذا هو الإمام أحمد بن علي بن أحمد الهمداني، ثم الكوفي الحنفي، الشهير بإبن الفصيح (فخر الدين، أبو طالب) فقيه، شاعر، مشارك في بعض العلوم. ولد بالكوفة سنة ٦٨٠، وقدم دمشق، وتصدى للإفتاء والتدريس والإقراء إلى أن مات بها في شعبان سنة ٧٥٥ وقد قارب الثمانين.

من تصانيفه: نظم كنز الدقائق للنسفي في فروع الحنفية، وسماه بمستحسن الطرائق، وهذا هو الذي سماه المؤلف رحمته الله بشرح الكنز، ونظم السراجية في الفرائض، نظم منار الأنوار في أصول الفقه للنسفي، نظم النافع، ونظم قصيدا في القراءات السبع سماه حل الرموز.

وقال إبن قطلوبغا: ونظم شاطبية أظهر رمزها وجاءت أصغر من الشاطبية، وسمع على الصاغاني، وروى عنه كتب إليه الشيخ أثير الدين أبو حيان لما قدم دمشق قصيدا منها:

شرف الشام واستنارت رياه	بإمام الأئمة أبن الفصيح
كل يوم له دروس علوم	بلسان عذب وفكر صحيح

أنظر ترجمته في: معجم المؤلفين ج ١ ص ١٩٧. وهناك يوجد كثير من مراجع ترجمته، فليُنظر ثمّه.

(٢) هو إمام الحنفية المشتهر في الآفاق، المشار إليه في المحققين بالبنان، شيخ مؤلف هذه الرسالة، محمد بن عبد الواحد بن عبد الحميد إبن مسعود السيواسي الأصل، الإسكندري، ثم القاهري، الحنفي، المعروف بإبن الهمام (كمال الدين) عالم مشارك في الفقه والأصول والتفسير وعلم الطبيعة والفرائض والحساب والتصوف والنحو والصرف والمعاني وغير ذلك. ولد بالإسكندرية سنة ٧٩٠ ظنا، وفي رواية ٧٨٨، أو ٧٨٩ هـ، وقدم القاهرة، ورحل إلى حلب وأقام بها مدة، وجاور بالحرمين، ثم كان شيخ الشيوخ بالخانقاه الشيعونية بمصر، وكان معظما عند الملوك وأرباب الدولة، وتوفي بالقاهرة في رمضان سنة ٨٦١ هـ.

من تصانيفه: شرح الهداية في فروع الفقه الحنفي وسماه فتح القدير للعاجز الفقير، وصل فيه إلى أثناء الوكالة، مختصر الرسالة القدسية بأدلتها البرهانية للغزالي، المسيرة في العقائد المنجية في الآخرة، التحرير في أصول الفقه، وشرح بديع النظام الجامع بين كتابي البزدوي والأحكام لابن الساعاتي. وذكر إبن العماد في تصانيفه: له كُراسة في إعراب سبحة الله ويحمده سبحان الله العظيم، وله مختصر في الفقه سماه زاد الفقير.

وقد قام بخدمة شرحه على الهداية تكميلاً وتشريحا وتوضيحا كثير من العلماء، فمنهم: أحمد بن محمود الأدرنوي، الرومي المعروف بقاضي زاده (شمس الدين)، قال في ترجمته في معجم المؤلفين ج ١ ص ٣٠٤ في تصانيفه: تكملة فتح القدير =

والاصل في هذا أن المذهب الصحيح الذى عليه المشايخ سلفا وخلفا أن العبرة في جواز الصلاة وعدمه لرأى المقتدى في حق نفسه لا لرأى إمامه ، فلو علم المقتدى من الإمام ما يفسد الصلاة على زعم الإمام كمس المرأة وغيره يجوز الإقتداء به ، لأنه يرى جوازها ، والمعتبر في حقه رأيه لا غير فوجب القول بجوازها . ولو علم منه ما يفسد الصلاة عنده لا عند الإمام لا يجوز الإقتداء به ، لما قلنا ان العبرة لرأى المقتدى ، وإنه لم ير الإقتداء به جائزا فوجب القول بعدم الجواز ، فان صلى معه يعيد صرح به الصدر الشهيد رحمته الله . وهذا هو الأصل الذى لا محيد عنه للحنفى ، فإنه إما أن يسلم هذا الأصل أو لا ، فإن كان الثانى فلا خطاب معه لتركه المذهب ، وإن كان الأول فلا محيص عنه أو يسلم في مسائل دون اخرى فيحتاج إلى الفرق .

فان قيل: قد ذكر بعضهم ما يوجب أن المعتبر رأى الإمام عند جماعة من المشايخ كما سيأتى .

اجيب: بأن المراد من قولهم ذلك أنه يعتبر عند تلك الجماعة رأى الإمام أيضا كما يعتبر رأى المأموم لا أن المعتبر رأى الإمام فقط بل في إعتبار رأى المأموم الاتفاق وفي رأى الإمام الاختلاف .

ومنشأ هذا السؤال قولهم فيما إذا شاهد من الإمام ما يفسد الصلاة عنده أو ينقض الوضوء كالنجاسة القليلة ومس الذكر والمرأة فالأكثر على أنه يجوز وهو الأصح .

ومختار الهندوانى ^(١) وجماعة أنه لا يجوز لأن إعتقاد الإمام أنه ليس في الصلاة ولا بناء على المعدوم .

= لابن الهمام في فروع الفقه الحنفى ، انتهى ، محمد بن عبد الهادي السندي ، ثم المدني ، الحنفى (أبو الحسن الكبير) ، قال في ترجمته في معجم المؤلفين ج ٣ ص ٤٦٨ في تصانيفه : له حاشية على فتح القدير لابن الهمام في فروع الفقه الحنفى . أنظر ترجمته ومراجعها الحافلة في : شذرات الذهب ج ٩ ص ٤٣٧ - ٤٣٩ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٤٦٩ - ٤٧٠ .

^(١) الهندوانى هو الإمام العلامة محمد بن عبد الله بن محمد بن عمر الهندوانى ، المعروف بأبي حنيفة الصغير .

قال ابن العماد في الشذرات :

كان من براعته في الفقه يقال له : أبو حنيفة الصغير ، توفي ببخارى سنة ٣٦٢ هـ ، وكان شيخ تلك الديار في زمانه ، وقد روى الحديث عن محمد بن عقیل البلخی وغيره . انتهى

أقول : ذكره الذهبى في سير أعلام النبلاء ج ١٤ ص ٤١٥ في ترجمة محمد بن عقیل البلخی شيخه .

وقال ابن الأثير علي بن محمد الجزرى في كتابه المفيد : اللباب في تهذيب الأنساب للسمعانى ج ٢ ص ٤٥٢ :

الهندوانى : بكسر الهاء وسكون النون وضم الدال المهملة وفتح الواو وبعدها ألف وفي آخرها نون ، هذه النسبة إلى محلة ببلخ يقال لها باب هندوان ، لأنها ينزل فيها العلمان والجوارى الذين يجلبون من الهند . انتهى

ولا يخفى أنه لا دلالة في هذا على أن الهندوانى رحمهم الله ومن معه يقولون بعدم اعتبار رأى المقتدى فطاح السؤال من أصله.

ويرده أيضا مسألة الجامع الصغير المتفق عليها في الذين تحروا في الليلة المظلمة ، وصلى كل إلى جهة ، مقتدين بأحدهم ، لا تجوز صلاة من علم بحال الإمام ، لأن عنده إمامه يصل إلى غير القبلة ، ومن اعتقد فساد صلاة الإمام لا تجوز صلاته . انتهى
فهذه المسئلة تعين قول الجمهور وترد ما عده .

وأما مواضع الخلاف التى تمنع جواز الإقتداء به :

فمنها عدم الوضوء من الفصد ، والحجامة ، وخروج الخارج من غير السبيلين ، كالقيء ، والرعاف ، والقهقهة في الصلاة ، والوضوء من القلتين ، ورفع اليدين عند الركوع والرفع منه ، وغسل المنى أو فركه ، وقطع الوتر على ركعتين ، ومسح الرأس على أقل من الربع ، وترك المضمضة والإستنشاق في غسل الجنابة ، وتكرار الفرض في الفرض ، وعدم رعاية الترتيب بين الفوائت ، والصلاة عند الطلوع ، والصلاة مع نجاسة هى ظاهرة عندهم ، كلحم ما لم يذكر اسم الله عليه عمداً ، وسؤر السباع ونحو ذلك ، والإكتفاء بالرش على النجاسة ، والصلاة مع محاذاة المرأة ، وبالإيلاء ، وكشف الركبة فيها ، وبسط اليدين في القنوت ، والانحراف عن القبلة انحرافا فاحشا ، والشك في الإيذان ، والقول بزيادته ونقصانه ، وأن العمل من الإيذان ، والتعصب .

= قلت : وذكر كحالة في نسبه (الهنداوى) ، وقال في الحاشية : أنه نسبة إلى محلة ببخارا .

لكن الصحيح هو الأوّل ، وذلك لأن لفظ (هندوان) جمع لفظ (هندو) في لغة أهل بلخ ، وهندو بمعنى الهندو ، فكانت الياء في (الهندوانى) للنسبة وصار المعنى واضحا وهو من يسكن في محلة (هندوان) ، وأما الهنداوى فليس معناه بيئاً لأن لفظي (هنداو) و (هندا) لا معنى له إلا بالتأويل البعيد . والله أعلم
وقال الياقوت في المعجم ج ٥ ص ٤١٨ :

هندوان بضم الدال وآخره نون ، نهر بين خوزستان وأرجان ، عليه ولاية ينسب إليه كثيرون . انتهى

ومن آثار الهندوانى رحمهم الله : شرح ادب القاضي لأبي يوسف ، الفوائد الفقهية ، وكشف الغوامض في فروع الفقه .
أنظر ترجمته في : سير أعلام النبلاء ج ١٦ ص ١٣١ ، شذرات الذهب ج ٤ ص ٣٢٨ - ٣٢٩ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٤٥٨ .

فهذه الشرائط التي صرح بها غير واحد من أكابر المشائخ رحمهم الله .

واشترط الفقيه أبو الليث السمرقندي رحمه الله تعالى أن لا تعمل بخلاف مذهب الحنفى .

ثم بعض هذه الشرائط توجب فساد الصلاة وهى التى قبل بسط اليدين ، وبعضها يوجب الكراهة وهى التى بعده .

وأما الشك على وجه يوجب الفساد فينكرونه .

وأما القول بالزيادة والنقصان ، وأن العمل من الإيمان ، فإنهم يقولون ذلك مؤولين فانعدم الفساد وبقيت الكراهة لما فيها من الإيهام .

وأما التعصّب فإنه يوجب الفسق وهو ليس بمانع من الجواز إلا أنه يوجب الكراهة .

ثم لنورد شيئاً من نصوص المشائخ رحمهم الله على ذلك :

قال قاضى خان رحمته الله فى فتاواه :

والإقتداء بشافعى المذهب ، قالوا لا بأس به ، إذا لم يكن متعصباً ، ولا شاكاً فى إيمانه ، ولا منحرفاً انحرفاً فاحشاً عن القبلة ، ولا شك أنه لو جاوز المغارب كان فاحشاً ، وأن يتوضأ من الخارج من غير السبيلين ، ولا يتوضأ بالماء القليل الذى وقعت فيه نجاسة . انتهى

وقال صاحب الهداية :

إذا علم المقتدى من الإمام ، ما يزعم به فساد صلاته ، كالفصد والحجامة وغيرهما ، لا يجوز الإقتداء

به .

وقال صاحب النهاية :

إقتداء الحنفى بالشافعى غير جائز لوجود المفسد فيها عنده فكأنه يقتدى بمن هو خارج الصلاة .

وقال صاحب الخانية أيضاً :

إذا قال شافعى المذهب : إلهى ما عرفناك حق معرفتك ، أو يقول : أنا مؤمن بإنشاء الله ، أو يقول :

العمل من الإيمان ، أو يزيد وينقص ، أو يتوضأ من القلتين ، أو جرح دم من عضيده ، أو ترك المضمضة والإستنشاق فى غسل الجنابة ، أو مسح رأسه أقل من الربع فى الوضوء ، فلا تجوز الصلاة خلفه .

وقال صاحب التاتارخانية :

لو علم المقتدى من الإمام ما يمنع جواز الصلاة لا يجوز الإقتداء به لأن العبرة في حق جواز الصلاة وعدم الجواز لرأى المقتدى وهو قول الأكثر وهو الأصح على ما صرح به المحقق شيخنا كمال الدين بن الهمام وغيره .

وقال تاج الشريعة :

إذا كان الشفعوى يصلى عند الطلوع ، ويصلى الوتر أكثر من ثلاث ركعات ، أو بسط يديه في دعاء القنوت ، أو يرفع يديه في تكبيرات الركوع ، لا يجوز الإقتداء به .

وقال الصدر الشهيد :

المقتدى إذا رأى بثوب الإمام نجاسة ، وهو يرى أنه لا يجوز الصلاة معها ، والإمام يرى الجواز ، فالمقتدى يعيد الصلاة ، لأنه لم ير الإقتداء به جائزا ، فان رأى الإمام الصلاة فاسدة ، والمقتدى يراها جائزة ، لا يفسد . انتهى

وهذا أيضا قول الأكثر وهو الأصح .

وأما ما اختاره الهندوانى ومن معه ، من أنه يعيد ، لأن إعتقاد الإمام أنه ليس في الصلاة ، ولا بناء على المعدوم ، فالجواب عنه ما مرّ ، من أن المعتبر في حق المقتدى رأى نفسه لا رأى الإمام على الأصح .

وقال شمس الائمة السرخسى رحمه الله :

إذا قال شفعوى المذهب : أنا مؤمن بإنشاء الله ، لا يجوز للحنفى الذى يقول : أنا مؤمن حقا ، أن يقتدى

به .

وقال فى المبسوط :

الصلاة خلف الشافعى جائزة ، إذا كان يحتاط جميع مواضع الخلاف ، بأن لا يميل عن القبلة ميلا فاحشا ، ويجوز الوضوء عند الفصد ، والحجامة ، ويغسل ثوبه من المنى ، ولا يقطع وتره ، ونحو ذلك ، ولم يكن متعصبا ، ولا شاكا في إيمانه .

وذكر التمرتاشي عن شيخ الإسلام المعروف بخَوَاهِر زاده (١) رحمه الله تعالى : إذا لم تعلم منه هذه الأشياء بيقين ، يجوز الإقتداء ويكره .

وقال في النهاية شرح الهداية ، في باب الإمامة :

وتكره الصلاة خلف الشافعي ، إن إحتاط مواضع الخلاف ، وإلا ففاسدة ، ومثله في شرح المجمع لابن فرشته (٢) ، وهذا النقل كاف في بابه .

(١) الإمام خواهر زاده هو محمد بن الحسين بن محمد بن الحسن البخاري ، الحنفي ، المعروف بخواهر زاده (أبو بكر) . فقيهه ، نحوي . توفي في جمادي الأولى سنة ٤٨٣ هـ .

وقال ابن الأثير علي بن محمد الجزري ، في نسبه في اللُّبَاب ج ١ ص ٣١٦ :

(خَوَاهِر زادة) بضم الخاء المعجمة وفتح الواو والهاء بينهما ألف ساكنة وبعد الهاء راء ساكنة وزاى مفتوحة وبعدها ألف وذال معجمة ، يقال لجماعة من العلماء كانوا [كل واحد منهم] أولاد أخت عالم ، فنسبوا إليه بالعجمية ، منهم الإمام أبو بكر محمد بن الحسين بن محمد الحسين البخاري يعرف بخواهر زادة ، وهو ابن أخت القاضي أبي ثابت محمد بن أحمد البخاري .

قلت : لأن معنى (خَوَاهِر زادة) بالعربية : ابن الأخت .

ويذكرون أيضا في نسبه لفظ (القُدَيْدِي) ، بضم القاف ، والياء الساكنة آخر الحروف ، بين الدالين المهملتين ، وهو نسبة إلى قُدَيْد ، وهو موضع بين مكة والمدينة .

وذكر السمعاني في الأنساب ج ١٠ ص ٧٧ حول نسبة خواهر زادة بـ (القُدَيْدِي) :

لا أدري نُسب إلى أى شيء ، وهو من أهل بخارى . انتهى مع زيادة يسيرة

وأقرّ ابن الأثير في اللُّبَاب ج ٢ ص ٢٠١ أيضا بعدم العلم بهذه النسبة . والله أعلم

من آثاره: المبسوط في خمسة عشر مجلدا ، وقيل : له مبسوطان ، وشرح الجامع الكبير للشيباني ، وشرح مختصر القدوري .

أنظر ترجمته في : معجم المؤلفين ج ٣ ص ٢٥٨ ، الأنساب للسمعاني ج ٥ ص ٢٠١ ، اللُّبَاب في تهذيب الأنساب ج ١ ص

٣١٦ ، شذرات الذهب ج ٥ ص ٣٥٣ .

(٢) ابن فرشته هو الإمام عبد اللطيف بن عبد العزيز بن أمين الدين ابن الملك الحنفي . توفي سنة ٨٨٣ هـ وقال الكحالة في

معجمه : توفي سنة ٨٠١ هـ . والله أعلم

قال ابن العماد في الشذرات نقلاً من (الشقائق) :

كان عالماً فاضلاً ماهراً في جميع العلوم الشرعية ، شرح (مجمع البحرين) شرحاً حسناً جامعاً للفوائد ، وهو مقبول في بلادنا =

وقال صاحب مجمع الفتاوى (١) :

الإقتداء بالشافعى يجوز ، إذا لم يكن متعصباً ، ولا شاكا في إيمانه ، ولا يميل عن القبلة ميلا فاحشا ، بأن جاوز المغارب ، ولا يتوضأ من الماء الذى وقع فيه نجاسة وهو قدر القلتين .
وقولنا : ولا شاكا في إيمانه ، بأن قال أنا مؤمن إن شاء الله ، أما لو قال : أموت مؤمنا إن شاء الله ، فإنه يصل خلفه .

وقال صاحب المضمرات :

إقتداء الحنفى بالشافعى جائز ، إذا لم يكن [يكن] متعصباً ، ولا شاكا في إيمانه ، ويحتاط مواضع الخلاف ، بأن لا يصلى الوتر ركعة ، ولا يصل بعد الإقتصاد قبل الوضوء ، ولا يتوضأ بهاء مستعمل ، ونحو ذلك .

وقال الإمام صدر الاسلام أبو اليسر :

إقتداء الحنفى بالشافعى غير جائز ، من غير أن يطعن في دينهم .

* * *

= وشرح أيضا (مشارق الأنوار) للإمام الصاغانى شرحاً لطيفاً ، وشرح (كتاب المنار في الأصول) ، وله رسالة في علم التصوف تدل على أن له حظاً عظيماً من معارف الصوفية . انتهى
وقال الكحالة في حاشية المعجم : ويقال له : ابن فرشته ، ومعناه ابن الملك .
من مؤلفاته : شرح مشارق الأنوار في صحاح الأخبار للصغاني في الحديث ، شرح المنار للنسفي في أصول الفقه ، شرح مجمع البحرين لابن الساعاتي في فروع الفقه الحنفى ، بدر الواعظين وذخر العابدين ، ورسالة في التصوف وأهله وتحقيق مذهبهم .

أنظر ترجمته في : شذرات الذهب ج ٩ ص ٥١٢ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٢١٥ .

(١) صاحب مجموع الفتاوى هو العلامة أحمد بن محمد بن أبي بكر الحنفى ، توفي سنة ٥٢٢ هـ .

من تصانيفه : مجمع الفتاوى ، خزانة الفتاوى ، وغرائب المسائل .

ذكره حاجي خليفة في كشف الظنون مع كتبه المذكورة : صفحات : ٧٠٣ ، ١١٩٧ ، وذكر مجمع الفتاوى في ص : ١٦٠٣ .

أنظر ترجمته في : معجم المؤلفين ج ١ ص ٢٥٤ ، ت = ١٨٢٧ .

لما روى مكحول النسفى (١) فى كتاب له سماه « الشعاع عن أبى حنيفة رضى الله عنه » أن رفع اليدين عند الركوع والرفع منه مفسد ، بناءً على أنه عمل كثير ، حيث أقيم باليدين وجعل ذلك عملاً كثيراً فصلاته فاسدة عندنا ، فلا يصح الإقتداء به لهذا .

وقال الإمام حسام الدين الشهيد شارح الجامع الصغير فى مسألة جواز الإقتداء بمن يقنت فى الفجر : قال بعض مشائخنا : دلت المسئلة على أن الإقتداء بشفعوى المذهب جائز ، إذا كان يحتاط فى مواضع الخلاف .

وأنكر آخرون ذلك :

لما روى مكحول النسفى صاحب الكتاب المسمى بـ « اللؤلؤيات » عن أبى حنيفة رضى الله عنه : أن من رفع يديه عند الركوع ، وعند الرفع منه ، تفسد صلاته ، لأنه عمل كثير ، فصلاتهم فاسدة عندنا ، فلا يصح هذا الإقتداء .

(١) هو الإمام ميمون بن محمد بن محمد بن سعيد بن محمد بن مكحول بن أبى الفضل أبو المعين النسفى المكحولى الإمام الزاهد العالم البارع له كتاب التمهيد لقواعد التوحيد وكتاب التبصرة فى الكلام .

قال بن الأثير الجزرى فى اللباب ج ٢ ص ٣٥٧ :

المكحولى بفتح الميم وسكون الكاف وضم الحاء المهملة وسكون الواو وفى آخرها لام ، هذه النسبة الى مكحول ، وهو جد جماعة . وإليهم تنسب اللؤلؤيات . انتهى

قال ابن قطلوبغا نقلاً عن عمر بن محمد فى كتابه (القند فى تاريخ علماء سمرقند) :

كان عالم الشرق والغرب يغترف من بحاره ويستضيء بأنواره توفى فى الخامس والعشرين من ذي الحجة سنة ثمان وخمسمائة ٥٠٨ وله سبعون سنة قال الذهبى روى عنه شيخ الإسلام محمود بن أحمد الشاغر جى وعبد الرشيد بن أبى حنيفة الولوالجى . انتهى

أنظر ترجمته فى : الجواهر المضية ج ٣ ص ٥٢٧ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٩٤٩ - ٩٥٠ .

وليوضح أن صدر الإسلام أبو اليسر توفى سنة ثلاث وتسعين وأربعمائة ٤٩٣ ، كما مرّ فى ترجمته ، ومكحول توفى سنة ثمان وخمسمائة ٥٠٨ ، فإن كان القول المنقول من كتاب مكحول جزءاً من قول صدر الإسلام ، كما هو الظاهر ، فهو من باب النقل من كتب الأقران ، ومثل هذا النقل يوجد كثيراً فى كتب المتقدمين والمتأخرين ، وإن كان من قول المؤلف رحمته الله ، فلا خفاء فيه أصلاً ، لأنه متأخر من مكحول بمئات من السنين . هذا

وقال القاضي الصدر الشهيد (١) :

وظنّ بعض العلماء : أن المسئلة تدل على أن إقتداء الحنفى بالشفعى جائز ، ولكن هذا ظنّ فاسدٌ ، فإنّ الشافعى لم يكن يومئذ من جملة المجتهدين ، ولا كان يقول بقنوت الفجر ، فإنه إشتغل بتعلم الفقه بعد ما صنف أبو يوسف رحمه الله تعالى الجامع الصغير ، ولم يكن مجتهداً في زمن أبى يوسف . وأمّا إقتداء الحنفى بالشافعى فغير جائز ، لما روى مكحول النسفى . انتهى

فعلى هذا تحمل مسئلة جواز الإقتداء بمن يقنت على غير مذهب الشافعى ، ممن لا يرى رفع اليدين عند الركوع ، ويحتاط مواضع الخلاف ، كمالك رحمه الله لا يرى رفع اليدين فى الأصح عنه ، بل كرهه ، ولأنه كان مجتهداً فى زمن أصحابنا رحمهم الله ، فظهر أن الحمل على هذا أولى من خلافه ، ولكن هذا أيضاً مقيد بشروط الإختلاف ، كما صرح به الإمام حسام الدين الشهيد فى القانت . فتأمل

ثم بهذا الحمل اندفع ما قيل : إن رواية مكحول ، عارضها رواية صحة الإقتداء بمن يقنت ، لأنها سلمت عن التعارض بما ذكرنا .

وقال المحقق شيخنا كمال الدين بن الهمام :

يجوز الإقتداء بالشافعى بشروط نذكرها ، فذكرها كغيره .

وفى بعض الكتب كالإرشاد (٢) :

- (١) المراد به صدر الإسلام أبو اليسر البزدوى ، وقد يلقب بالقاضى الصدر . مرّ ترجمته فى الأوائل قريباً .
- (٢) الإرشاد كتاب فى علم الخلاف ، ومؤلفه هو الإمام أبو حامد محمد بن محمد بن محمد (وقيل أحمد) العميدى ، الفقيه الحنفى ، السمرقندى ، الملقب ركن الدين . كان إماماً فى فن الخلاف ، خصوصاً فى البحث والمناظرة ، وهو أول من أفرد به بالتصنيف ، ومن تقدمه كان يمزجه بخلاف المتقدمين ، وصنف العميدى فى هذا الفن طريقة ، وهى مشهورة بأيدي الفقهاء بالطريقة العميدية ، وصنف الإرشاد واعتنى بشرحه جماعة من أرباب هذا الشأن ، منهم القاضى شمس الدين أبو العباس أحمد بن الخليل بن سعادة ابن جعفر بن عيسى الفقيه الشافعى قاضى دمشق ، والقاضى أوحى الدين الدونى قاضى منبج ، ونجم الدين المرندى وغيرهم . وصنف أيضاً « كتاب النفائس » ، واختصره القاضى شمس الدين الشافعى المذكور ، وسماه « عرائس النفائس » . وصنّف أشياء مستملحة على هذا الأسلوب ، واشتغل عليه خلق كثير وانتفعوا به .
- وكان العميدى كريمة الأخلاق ، كثير التواضع طيب المعاشرة ، وتوفى ليلة الأربعاء تاسع جمادى الآخرة سنة خمس عشرة وستمائة ببخارا .

الصلاة منفرداً أفضل من الصلاة خلف الشفعوى ، والصلاة مع الجَم الكثير أفضل من الصلاة منفرداً ، (١) ما لم يكن الإمام شافعياً أو مبتدعاً .

ثم هؤلاء العلماء كل واحد منهم قطب من الأقطاب ، ينبوع العلم ، والزهد ، والتقوى ، والفتوى ، بل بحر محيط بالشرعية ، مشهور في أقطار البلدان بالإجتهد ، فلم يرو عن واحد منهم جواز الإقتداء به بلا شرط ، فكيف يصح مخالفة هذا الجَم الغفير ، والجمع الكثير ، مع أن معهم ما يساعدهم ، من الرواية والدراية والاحتياط .

فإن قيل : الرفع ليس بمفسد عندنا ، على ما صححه بعضهم كصاحب الذخيرة (٢) والكافي لشذوذ رواية مكحول ، وصرح بشذوذها صاحب النهاية .

= أنظر ترجمته : في وفيات الأعيان ج ٤ ص ٢٥٧ - ٢٥٨ ، شذرات الذهب ج ٧ ص ١١٦ ، معجم المؤلفين ج ٣ ص ٦٨٤ . قلت : وذكر ابن قطلوبغا كتاباً آخرأ يسمى بـ « الإرشاد » ، وهو أيضاً في الفقه الحنفى ، ومؤلفه نوح بن منصور . ولم أجد أى معلومات حوله . لكن الظاهر أن مراد المؤلف رحمته الله هو الكتاب الأول ، كما لا يخفى .

(١) كتب في هامش المخطوطة :

أقول : وهذا ظاهر كل الظهور ، لما تقرر أن الأمر والنهى إذا اجتماعاً قدم النهى ، والصلاة بالجماعة مأمور بها ، وكونها مع الكراهة منهى عنها ، فلذا كان الأفضل الصلوة منفرداً . إنتهى

(٢) قال حاجى خليفة رحمته الله في كشف الظنون ج ١ ص ٨٢٣ :

ذخيرة الفتاوى المشهورة : بـ (الذخيرة البرهانية) ، للإمام برهان الدين ، محمود بن أحمد بن عبد العزيز بن عمر بن مازة البخاري ، المتوفى سنة ٦١٦ هـ .

اختصرها من كتابه المشهور بـ (المحيط البرهاني) وكلاهما مقبولان عند العلماء ، أوله : (الحمد لمستحق الحمد والثناء ...) ، قال الإمام برهان الدين : أن سيدنا الإمام الصدر والشهيد حسام الدين وهو عم المصنف جمع مسائل قد استفتى عنها وأحال جواب كل مسألة إلى كتاب موثوق به أو إلى الإمام يعتمد عليه وهي وإن صغر حجمها فقد حوت كثيراً من الأحكام وقد جمعت أنا في حادثة سني وعنفوان عمري في إفتاء ما رفع إليّ من مسائل الوقعات أيضاً وضممت إليها أجناسها من الحوادث وجمعت أيضاً جمعا آخر استفتي مني مدة مقامي بسمرقند وذكرت فيها جواب (ظاهر الرواية) وأضفت إليها من واقعات النوادر وما فيها من أقاويل المشايخ ، وكان يقع في قلبي أن أجمع بين هذه الأصول الثلاثة وأمهّد لها أساساً وأجعلها أصنافاً وأجناساً ، وقد انضم إلى ما وقع في قلبي إلتباس بعض الأحباب فشرعت في هذا الجمع =

اجيب : بأنه كما قال البعض بعدم الفساد ، فقد قال بالفساد طائفة من الفقهاء ، منهم الإمام ابو اليسر ، وصاحب المبسوط ، وقاضى خان ، وشمس الائمة الكردرى ^(١) ، والإمام حميد [الدين] الضرير ^(٢) ، وصاحب البدائع ^(٣) ، وتاج الشريعة ، والقاضى الصدر الشهيد ، وقوام الدين الإتقانى ، وغيرهم حتى قال قوام الدين :

على ذلك أدركت مشائخى بماوراء النهر وغيرهم ، وعدّ منهم عشرة وأكثر ، ولم أر أحدا منهم يرى رفع الأيدى ، بل كلهم كانوا ينكرون ذلك أشد الإنكار ، ويفتون بفساد صلاة من يرفع يديه عند الركوع وعند الرفع منه ، قال : وأنا شاهد على فتاويهم . انتهى ، وقد صنف رسالة مستقلة فى ذلك .

ثم اعلم : أنه إذا احتاط جميع مواضع الخلاف ، ولم يعلم منه مفسد ، هل يجوز الإقتداء به بلا كراهة أو بها وهل عليه إساءة أم لا ؟

= وأوضحت أكثر المسائل بالدلائل وسميت المجموع بـ (الذخيرة) وشحنته بالفوائد الكثيرة . انتهى

وانظر ترجمة صاحب الذخيرة ومراجعها التامة فى : معجم المؤلفين ج ٣ ص ٧٩٦ .

(١) شمس الائمة الكردرى هو الإمام العلامة محمد بن محمد بن عبد الستار العمادى الكردرى ، الحنفى (حافظ الدين ، شمس الائمة ، أبو الوجد) . ولد فى ١٨ ذى القعدة سنة ٥٩٩ هـ ، وتوفى ببخارا فى ٩ المحرم سنة ٦٤٢ هـ . من آثاره القيمة : الرد والإنتصار لأبى حنيفة إمام فقهاء الأمصار ، الفوائد المنيفة فى الذب عن أبى حنيفة ، وكتاب فى حل مشكلات القدوري .

أنظر ترجمته مع مراجعها فى : معجم المؤلفين ج ٣ ص ٦٥٢ .

(٢) هو الإمام علي بن محمد بن إبراهيم البخاري ، الضرير (حميد الدين ، أبو الحسن) عالم جامع للعلوم النقلية والعقلية . توفى سنة ٦٦٦ هـ .

من آثاره : مختصر النحو ، كتاب العروض ، شرح الغاية ، وتعليقات على أصول البزدوي .

أنظر ترجمته وكتبه فى : معجم المؤلفين ج ٢ ص ٤٩١ ، كشف الظنون ١١٣ ، ٥١٩ - ٥٢٠ .

(٣) صاحب البدائع هو الإمام المشتهر فى الآفاق أبو بكر بن مسعود بن أحمد ، علاء الدين ، الكاساني ، نسبة إلى كاسان مدينة فى أول بلاد تركستان ، وراء نهر سيحون ، وراء الشاش . توفى بحلب سنة ٥٨٧ هـ .

من آثاره : السلطان المبين فى أصول الدين ، وكتابه النافع الذى لا نظير له المسمى بـ « بدائع الصنائع فى ترتيب الشرائع » .

أنظر ترجمته ومراجعها الشاملة فى : الجواهر المضية ج ٤ ص ٢٥ - ٢٨ ، معجم المؤلفين ج ١ ص ٤٤٦ .

ففى الكفاية شرح الهداية (١) وشرح المجمع (٢) ومفتاح السعادة (٣) أنه مع الكراهة .

وفى فتاوى قاضى خان : ومع هذا لو صلى الحنفى خلف الشفعوى كان مسيئاً .

وفى بعض كتب أخر : وتكره خلف الشافعى المحترز عما يبطلها عندنا وهو المختار .

وفى الفتاوى الغياثية (٤) :

من مشائخنا من قال : الأولى أن لا يصلى خلفه ، وقال فى الغياثية ايضاً : الأولى أن لا يصلى الفجر خلف من يقنت فى الفجر .

القول الثانى : أنه يجوز الإقتداء بالشافعى إذا تعلم منه المخالفة فيما نقدم من الشروط .

وهذا القول مختار ركن الاسلام على السعدى وذكره التمرتاشى وصححه شيخ الاسلام خواهر زاده .

القول الثالث : أنه لا يجوز الإقتداء به مطلقاً ، على ما ذكر فى التجنيس لصاحب الهداية ، من أن الفرض

لا يتأدى بنية النفل ، فهذا يقتضى أنه لا يجوز الإقتداء بمن كان فى إعتقاده نفلية الفرض ، فإنه وإن راعى مواضع

(١) الكفاية شرح الهداية لمولانا جلال الدين بن شمس الدين الخوازمى الكرلاى ، كان عالماً فاضلاً تضرب به الأمثال وتشدد إليه

الرحال ، أخذ عن حسام الدين الحسن الصغناقى صاحب النهاية شرح الهداية ، عن حافظ الدين الكبير محمد بن محمد

البخارى ، عن شمس الأئمة محمد بن عبد الستار الكردرى ، عن صاحب الهداية .

أنظر ترجمته فى : الفوائد البهية لمولانا عبد الحى اللىكنوى ص ٥٨ - ٥٩ .

(٢) أى شرح مجمع البحرين لابن فرشته ، وقد مرّ ذكره قريباً .

(٣) لم أطلعت على هذا الكتاب ولا مؤلفه ، مع العلم بأن (مفتاح السعادة) هذا غير من الكتاب المشهور (مفتاح السعادة

ومصباح السيادة) فى موضوعات العلوم ، لطاش كبرى زاده المتوفى سنة ٩٦٢ هـ ، الذى ذكره حاجى خليفة فى كشف

الظنون ج ٢ ص ١٧٦٢ ، وهناك أيضاً كتاب بهذا الاسم للشيخ الأكبر محمى الدين محمد بن على مصنف الإستمسك ،

لكن لا أظن النقل منه ، والكتب بهذا الاسم (مفتاح السعادة) كثيرة من بعد عصر المؤلف رحمته الله كما ذكرها إسماعيل باشا

البغدادى فى إيضاح المكنون ج ٢ ص ٥٢٤ . والله سبحانه وتعالى أعلم وعلمه أتم وأكمل

(٤) قال إسماعيل باشا فى ذيله على كشف الظنون المسمى بإيضاح المكنون ج ٢ ص ١٥٧ :

الفتاوى الغياثية - تأليف داود بن يوسف الخطيب الحنفى ، أولها الحمد لله الأول بلا مطلع البداية رحمته الله أهدها للسلطان أبى

المظفر غياث الدين اليمين . انتهى

الخلاف ، لكن لا تؤدي ذلك بنية الفرض ، بل بنية النفل والاستحباب ، فإنه إذا لم يقطع الوتر فأداه ثلاثاً بتسليمة واحدة ، فإنه إنما يؤديه بنية النفل ، فلم يصح اقتداء الحنفي به .

وبناءً على ما نص عليه الإمام الإسيجاني (١) وصاحب البدائع : أن الصلاة إذا دارت بين الجواز والفساد ، فالحكم بالفساد أولى ، وإن كان للجواز وجوهاً ، وللفساد وجهاً واحداً ، لأن الوجوب كان ثابتاً حيثنذ بيقين ، فلا يسقط بالشك ، ولأن الإحتياط فيما قلنا ، لأن إعادة ما ليس عليه أولى من ترك ما عليه .

القول الرابع : أنه يجوز الاقتداء به مطلقاً ، قياساً على قول أبي بكر الرازي (٢) فانه قال :

إن إقتداء الحنفي بمن يسلم على رأس الركعتين في الوتر يجوز . أي الإقتداء به ويصلى معه بقيته ، لأن إمامه لم يخرج به بسلامه عنده ، لأنه مجتهد فيه ، كما لو أقتدى بمن رفع ، فهذا يقتضي صحة الإقتداء به ، وإن علم منه ما يزعم به فساد صلاته ، بعد كون الفصل مجتهداً فيه . قاله المحقق شيخنا كمال الدين ابن الهمام رحمته الله في فتح القدير .

(١) إشتهر بـ (الإسيجاني) إثنان من علماء الأحناف ، الأول :

الإمام أحمد الإسيجاني ، وهو أحمد بن منصور الإسيجاني ، الحنفي ، أبو نصر ، توفي سنة ٤٨٠ هـ . من تصانيفه : شرح مختصر الطحاوي ، شرح على كتاب الصدر ابن مازة على ترتيب الدباس للجامع الصغير للشيباني ، شرح الكافي ، وفتاوى ، وكلها في فروع الفقه الحنفي .

أنظر ترجمته ومراجعها في معجم المؤلفين ج ١ ص ٣١١ - ٣١٢ .

والثاني : الإمام علي الإسيجاني وهو علي بن محمد بن إسماعيل بن علي بن أحمد ابن محمد بن إسحاق الإسيجاني ، السمرقندي ، بهاء الدين . ولد في جمادى الأولى سنة ٤٥٤ ، وتوفي بسمرقند في ٢٣ ذي القعدة سنة ٥٣٥ .

من تصانيفه : شرح مختصر الطحاوي في فروع الفقه الحنفي ، وفتاوى .

وانظر ترجمته ومراجعها في معجم المؤلفين ج ٢ ص ٤٩٥ .

(٢) هو الإمام المشتهر ، المجتهد في المذهب ، أحمد بن علي الرازي ، الحنفي ، المعروف بالخصاص ، أبو بكر .

فقيه مجتهد ، ورد بغداد في شببته ، ودرس ، وجمع ، وتخرج به المتفقهة ، وتوفي ببغداد في ذي الحجة سنة ٣٧٠ وله ٦٥ سنة . من تصانيفه : شرح الجامع الكبير لمحمد بن الحسن الشيباني ، شرح مختصر الطحاوي في فروع الفقه الحنفي ، أحكام القرآن ، الفصول في أصول الفقه ، وشرح كتاب الخصاف في أدب القاضي على مذهب أبي حنيفة رحمته الله .

أنظر ترجمته مع مراجعها الوافية في : سير إعلام النبلاء ج ١٦ ص ٣٤٠ - ٣٤١ ، معجم المؤلفين ج ١ ص ٢٠٢ .

ثم اعلم أن هذا القول إنفرد به الراوى ، وخالف فيه جمهور العلماء لها مرّ ، فلهذا قال صاحب الإرشاد: لا يجوز الإقتداء به في الوتر بإجماع أصحابنا رحمهم الله ، لأن إقتداء المفترض بالمتنفل غير صحيح .
قال الزيلعى ^(١) في شرح الكنز : وهو الصحيح ، ولم يعتبر قول الرازى ، لمخالفته الأكثر ، حتى قال صاحب الدرر ^(٢) : وخلاف الواحد في مسألة واحدة لا يكون معتبرا ويكون ردا عليه .

قال المحقق شيخنا كمال الدين ابن الهمام رحمهم الله وكان شيخنا سراج الدين قارئ الهداية رحمهم الله ^(٣) يعتقد قول الرازى ، وأنكر مرة بأن يكون فساد الصلاة بذلك مرويا عن المتقدمين ، حتى ذكرته بمسئلة الجامع الصغير المتفق عليها ، في الذين تحروا في الليلة المظلمة وصلى كل إلى جهة مقتدين بأحدهم ، فإن جواب المسئلة

^(١) هو الإمام عثمان بن علي الزيلعي ، فخر الدين ، فقيه ، نحوي ، فرضي . قدم القاهرة ، وتوفي بها في رمضان سنة ٧٤٣ هـ .
من تصانيفه : شرح كنز الدقائق وسماء بتبيين الحقائق في عدة مجلدات ، شرح الجامع الكبير للشيباني ، شرح المختار للموصلي ، وكلها في فروع الفقه الحنفي ، وبركة الكلام على أحاديث الأحكام الواقعة في الهداية وسائر الكتب .
أنظر ترجمته ومراجعها في : الفوائد البهية ص ١١٥ - ١١٦ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٣٦٥ ، ٥٨٦ .

^(٢) صاحب الدرر هو الإمام عبد القادر بن محمد بن محمد بن نصر الله بن سالم ، محيي الدين ، أبو محمد ، بن أبي الوفاء ، القرشي ، مولده سنة ست وتسعين وستمائة ٦٩٦ هـ ، سمع وحدث وأفتى ودرّس ، وصنف كتاب العناية في تخريج أحاديث الهداية ، وكتاب الوسائل في تخريج أحاديث الدلائل ، ويسميه أيضا المجموع ، وشرح معاني الآثار للطحاوي ، وكتاب الدرر المنيفة في الرد على ابن أبي شبة عن الإمام أبي حنيفة ، وكتاب ترتيب تهذيب الأسماء واللغات ، وكتاب البستان في فضائل النعمان ، وكتاب الجواهر المضئية في طبقات الحنفية ، ومختصر في علوم الحديث ، ومسائل مجموعة في الفقه ، وقطعة من شرح الخلاصة في مجلدتين ، وتفسير آيات وفوائد ، توفي سابع ربيع الأول سنة خمس وسبعين وسبعمائة ٧٧٥ هـ .

أنظر ترجمته ومراجعها في : معجم المؤلفين ج ٢ ص ١٩٧ .

^(٣) هو الإمام عمر بن إسحاق بن أحمد الغزنوي ، قاضي القضاة ، سراج الدين ، أبو حفص ، الهندي ، تفقه على الإمام وجيه الدين الرازي ، وعلى ركن الدين البداوي ، وسراج الدين الثقفي ، وسمع بمكة على خضر شيخ رباط السدرة ، وأفتى وأشتغل ، وصنف شرح الهداية المسمى بالتوشيح ، والشامل في الفقه فروع مجرد ، وكتاب زبدة الأحكام في اختلاف الأئمة الأعلام ، وشرح الهداية على طريقة الجدل في ستة أجزاء كبار ، وشرح البديع في أربع مجلدات ، وشرح المغني للخبازي في مجلدين ، وله كتاب الغرة المنيفة في ترجيح مذهب أبي حنيفة ، وكتاب في فقه الخلافات ، وشرح الزيادات والجامعين ، ولم يكمل ، وشرح تائية ابن الفارض ، وله كتاب في التصوف ، وغير ذلك ، توفي سنة ثلاث وسبعين وسبعمائة ٧٧٣ هـ .

أنظر ترجمته مع المراجع الكثيرة في : الفوائد البهية ص ١٤٨ - ١٤٩ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ٥٥٤ .

أن من علم منهم بحاله فسدت صلاته ، لإعتقاده أن إمامه على الخطاء . انتهى
والحاصل : أن الإحتجاج بقول الرازي لا يكاد يصحّ لمرجوحته ، وقد قالوا المرجوح بمقابلة الرّاجح
بمنزلة المعدوم ، فاعلم هذا .

ثم اعلم أن القول الثالث لا يبلغ مبلغ ما قبله في القوة ، غير أنه أحوط الأقوال ، فمن تمسك به وعمل
فيه فقد خرج عن الإشكال بالإجماع بلا نزاع .

فاما القولان الأولان فقويان ، والأول أولى ، لأنه أحوط من الثاني .
وإذا عرفتَ هذا فاعلم : أن جواز الإقتداء على القول الأول متعذر أو متعسر لعدمه ، أو لقلّة رعايته
مواضع الخلاف لفساد الزمان وتغيير الأحوال .

وأما على القول الثاني فأيضاً كذلك ، لأنه إن لم يشاهد بعضاً فقد شاهد بعضاً ألبتة ، لأن بعض ما
يوجب الفساد عندنا هو سنة عندهم ، كقطع الوتر ، ورفع اليدين عند الركوع ، فأئى يتركه ، فإن ترك فلا
كلام ، وإن لم يترك فقد إنعدم الشرط فينعدم الشروط .

فبقى أن يقال أن الفساد بالرفع قول البعض دون البعض .
وأجيب بأنه صار فيه الاختلاف ، وقد قالوا أن درجات الاختلاف أمران : الشبهة والكراهة ، بل
الكراهة ثابتة ، وإن لم يشاهد شيئاً على الصحيح ، فكيف لم يشاهد مع وجود قولهم : أن الصلاة إذا فسدت من
وجه واحد ، يحكم بفسادها وإن كان للجواز وجوه .

فظهر أن الإحتياط في عدم الإقتداء به مطلقاً بلا خلاف ، إذ ما من صورة إلا وفيها الاختلاف في
الصحة ، أو الفساد ، أو الكراهة ، فالإجتنب عن الكراهة وإحتمال الفساد أولى وأوجب ، والأخذ بالأحوط
أجبرى وأحق ، والله سبحانه وتعالى ولى الحق .

ولا ريب فيما قلنا إلا لمن لم يهتد إلى ما ذكرنا ، والمنكر مكابر فعله ، لقلّة إنصافه وفرط جورهِ
وإعسافه ، يطعن في علماء المذهب بالتعصب ، لإشتراطهم الشروط بجواز الإقتداء ، وكفى للبطلان مكابدةً
وإفساداً ، زعم طعنه في مثلهم ، أفلا ينظرون إلى ما رفع إليه قدرهم ، ونشره لهم علمهم في الآفاق ، وبلغهم
مبلغ الإجتهد ، وأقام الدين بهم في سائر البلاد ، فكيف يصح الطعن فيهم ، وأئى يسوغ له مخالفتهم ، مع أنّه لم
يؤت معشار ما أوتوا من العلم والتقوى ، ولو كان للطعن فيهم مجال ، أو وجه ، لنّبّه عليهم أحد من المتأخرين

المحققين ، بل كلهم اذعنوا لأقوالهم ، ولم يسغهم إلا إتباعهم ، لعلمهم براءون عما لا يليق بهم ، فلا جرم إنما ينكر هذه المسئلة عنهم ، مع ما فيها من الإحتياط والخروج من الخلاف ، إلا المائل إلى الهوى ، قليل الورع ، عديم المبالاة بالشرع ، وأما من يكون من أهل العلم ، والتقوى ، والورع ، تابعا للشرع ، فيحسن هذه الإحتياط غاية التحسين ، بل يرى إتباعه واجبا ، بل فرض عين .

ومن ذلك ما قاله بعض فضلاء المالكية ، في رسالته عند نقل الشروط التي ذكرها الأصحاب في جواز الإقتداء بالمخالف في المذهب :

﴿ هذا الكلام في غاية الحسن ، مؤسسا على قواعد مذهب إمامهم ، متحافظين فيه عما يدخل الفساد عليهم في عبادتهم ، وهذا الواجب الذي لا محيد عنه ، ومن لم يعتقد ذلك ويفعله ، فليس بتابع لإمامه ﴾ . انتهى
فهذا طريق علماء الحق والصدق ، ثم إن لم يرجع عن اعتقاده الفاسد ، ولم يقبل قول علماء مذهبه ، فليُنظر رغما لأنفه ، مقالة علماء الشافعية وساداتهم ، فقد قال حجة الإسلام الغزالي رحمه الله (١) :
من إعتقد حقية إمام ، ولم يبلغ درجة الاجتهاد ، لا يجوز له العمل بمذهب غيره ، لاسيما في العبادات ، لأن التقليد في حقه كالإجتهاد في حق المجتهد ، حيث لا يجوز له العمل بخلاف إجهاده ، فكذلك الملقد في المذهب .

(١) هو الإمام محمد بن محمد بن أحمد الطوسي الشافعي ، المعروف بالغزالي (زين الدين ، حجة الاسلام ، أبو حامد) حكيم ، متكلم فقيه ، أصولي ، صوفي ، مشارك في أنواع من العلوم .

ولد بالطابران إحدى قصبتي طوس بخراسان ، سنة ٤٥٠ هـ ، وقيل ٤٥١ هـ ، وطلب الفقه لتحصيل القوت ، ثم ارتحل إلى أبي نصر الإسماعيلي بجرجان ، ثم إلى إمام الحرمين أبي المعالي الجويني بنيسابور ، فاشتغل عليه ولازمه ثم جلس للإقراء ، وحضر مجلس نظام الملك ، فأقبل عليه نظام الملك ، فعظمت منزلة الغزالي ، وندب للتدريس بنظامية بغداد ، ثم أقبل على العبادة والسياسة ، فخرج إلى الحجاز فحج ، ورجع إلى دمشق فاستوطنها عشر سنين ، ثم سار إلى القدس والإسكندرية ، ثم عاد إلى وطنه بطوس ، ثم إن الوزير فخر الدين ابن نظام الملك طلبه إلى نظامية نيسابور فأجاب إلى ذلك ، ثم عاد إلى وطنه ، وابتنى إلى جواره خانقاه للصوفية ومدرسة للمشتغلين ولزم الإنقطاع ، وتوفي بالطابران سنة ٥٠٥ هـ .

من تصانيفه الكثيرة: إحياء علوم الدين ، الحصن الحصين في التجريد والتوحيد ، تهافت الفلاسفة ، الوجيز في فروع الفقه الشافعي ، والمستصفى في أصول الفقه .

أنظر ترجمته مع المراجع الكافية الشافية في : معجم المؤلفين ج ٣ ص ٦٧١ - ٦٧٣ .

وقال الرافعي (١): المذهب أن لا يصح إقتداء أحد بمن يعتقد بطلان صلاته .
 وقال الشيخ عز الدين بن عبد السلام (٢): إذا تشوَّش قلب المقتدى ، فانتفى خشوعه بواسطة إقتدائه
 بمن لا يوافقه في المذهب ، فالإنفراد له أولى من ذلك الإجتماع .
 وقال أبو إسحاق الشافعي الإسفرائيني (٣): الصلاة منفردا افضل من الصلاة خلف الحنفي .
 وقال النووي (٤): وهذا تفريع على صحّة الصلاة خلف الحنفي .

(١) هو الإمام عبد الكريم بن محمد بن عبد الكريم بن الفضل بن الحسين بن الحسن الرافعي ، القزويني الشافعي ، أبو القاسم ،
 فقيه ، أصولي ، محدث ، مفسر ، مؤرخ . توفي بقزوين في ذي القعدة سنة ٦٢٣ هـ ودفن بها .
 من تصانيفه : فتح العزيز على كتاب الوجيز للغزالي في ١٦ مجلدا ، شرح المحرر وسماه الوضوح وكلاهما في فروع الفقه
 الشافعي ، شرح مسند الشافعي في مجلدين ، الترتيب ، والأمالى الشارحة على مفردات الفاتحة ، التدوين في اخبار قزوين ،
 وله شعر .

أنظر ترجمته المفصلة مع المراجع في : معجم المؤلفين ج ٢ ص ٢١٠ .

(٢) هو الإمام عبد العزيز بن عبد السلام بن أبي القاسم ابن الحسن بن محمد بن المهذب السلمي ، الدمشقي ، الشافعي ،
 المعروف بابن عبد السلام ، عز الدين ، أبو محمد ، فقيه ، مشارك في الأصول والعربية والتفسير .
 ولد بدمشق سنة ٥٧٧ أو ٥٧٨ هـ ، وتفقه على فخر الدين عساكر ، وقرأ الأصول والعربية ، وسمع كثيرا ، ودرس وافتى ،
 وبرع في المذهب الشافعي ، وبلغ رتبة الإجتهد ، وولي الخطابة بجامع دمشق والحكم بمصر ، وتوفي بالقاهرة في جمادى
 الأولى سنة ٦٦٠ هـ .

من مصنفاته : القواعد الكبرى في أصول الفقه ، الغاية في إختصار النهاية في فروع الفقه الشافعي ، شرح السؤل والأمل في
 علمي الأصول والجدل ، تفسير القرآن ، الإشارة إلى الإيجاز في بعض أنواع المجاز ، العماد في موارث العباد ، والنخبة
 العربية في الفاظ الآجرونية .

أنظر ترجمته مع المراجع الكثيرة في : شذرات الذهب ج ٧ ص ٥٢٢ - ٥٢٣ ، معجم المؤلفين ج ٢ ص ١٦٢ .

(٣) هو الإمام إبراهيم بن محمد بن إبراهيم بن مهران الإسفرائيني ، أبو إسحاق ، ركن الدين ، الفقيه ، الشافعي ، المتكلم ،
 الأصولي . توفي بنيسابور سنة ٤١٨ هـ .

من مؤلفاته : جامع الحلي في أصول الدين والرد على الملحد في خمس مجلدات ، وتعليقة في أصول الفقه .

أنظر ترجمته في : سير إعلام النبلاء ج ١٧ ص ٣٥٣ ، ت = ٢٢٠ ، معجم المؤلفين ج ١ ص ٥٦ .

(٤) هو الإمام الجليل ، يحيى بن شرف بن مري بن حسن ابن حسين بن محمد بن جمعة بن حزام النووي ، الدمشقي ، الشافعي =

وقال صاحب الأنوار : (١) ولو علم الشافعي ، أن الحنفى حافظ على جميع ما يعتقد الشافعى وجوبه ، ولم يعلم منه الوقوع فى الخلاف والإختلاف ، وحسن الظن فيما بينه وبين الله تعالى ، صح إقتدائه به وإلا فلا .
فهذه أقوال علماء المذهبين ، ومشائخ الفريقين ، والله الموفق وهو يهدى السبيل ، ولا هادى لمن أضلّ ،
ولو تليت عليه التوراة والإنجيل !

ثم إذا ثبت هذا ، يعنى الفساد أو الكراهة على كل حال ، إذ لا يخلف الحال عن أحدهما بلا مقال ، فلو صلى خلفه فعليه إعادتها بلا كراهة ، لما قالوا : كل صلاة أدت على وجه الكراهة ، تعاد على غير وجه الكراهة ، فإن كانت كراهة تحريم فحتما ، وأما على القول بالتنزيه فندبا ، وأما على القول بالإفساد فلا إشكال .

ومّا يتّصل بهذا ما تفعله العوام من الإقتداء بالمخالف أولاً وبالموافق ثانيا ، وهو على وجوه :
الأول : أن يقتدى بالأول مفترضا ، وبالثانى كذلك ، فهذا غير مشروع قصدا ، لأنه تكرار الفرض وهو منهى عنه ، ومكروه بلا عذر .

= محيي الدين ، أبو زكرياء ، فقيه ، محدث ، حافظ ، لغوي ، مشارك في بعض العلوم .
ولد بنوى من أعمال حوران في العشر الأول من المحرم سنة ٦٣١ هـ ، وقرأ القرآن بها ، وقدم دمشق ، فسكن المدرسة الرواحية ، ولازم كمال الدين إسحاق المغربي ، وقرأ الفقه وأصوله ، والحديث وأصوله ، والمنطق ، والنحو ، وأصول الدين ، وسمع الكثير من الرضي بن البرهان ، و عبد العزيز الحموي وغيرهما ، وولي مشيخة دار الحديث بعد شهاب الدين أبي شامة ، وتوفي بنوى في ١٤ رجب سنة ٦٧٧ هـ ، ودفن بها .
من تصانيفه الكثيرة : الأربعون النووية في الحديث ، روضة الطالبين وعمدة المفتين في فروع الفقه الشافعي ، تهذيب الأسماء واللغات ، التبيان في آداب حملة القرآن ، ورياض الصالحين . وغيرها
أنظر ترجمته مع مراجعها الحافلة في : معجم المؤلفين ج ٤ ص ٩٨ .
قلت : وقد أفرد ترجمة هذا الشيخ الجليل ، الذى هو علم من أعلام الإسلام ، كثير من العلماء بالتصنيف قديماً وجديماً ، منها : المنهل العذب الروي في ترجمة قطب الأولياء النووي للسخاوي ، ومنها : تحفة الطالبين في ترجمة الإمام النووي لابن العطار ، ومنها : المنهج السوي في ترجمة النووي للإمام السيوطى رحمه الله .
وأنظر أيضا : العلماء العزّاب الذين أثروا العلم على الزوّاج ، للشيخ العلامة عبد الفتاح أبو غدة ، رحمهم الله تعالى .
(١) لم أجد التعريف بالكتاب وبمؤلفه ، ولعل الله يحدث بعد ذلك أمراً .

فإن قيل : هذا عذر ، وهو الشك في الأول .

أجيب عنه : بأن الشروع في الصلاة مع الإحتمال للفساد أو الكراهة قبيح ومكروه ، لما فيه من تعرض العمل على البطلان أو النقصان ، فتعين الإحتراز عنه .

الثاني : أن يقتدى بالأول بنية السنة ، وبالثاني بنية الفرض ، وهو أيضا لا تخلو عن الفساد أو الكراهة ، لعدم سقوط النية ، لما قال في منهاج المصلين (١) :

إذا صلى التراويح مقتدياً بمن يصلي المكتوبة ، أو بمن يصلي نافلة غير التراويح ، إختلفوا فيه ، والصحيح أنه لا يجوز ، قال فعلى هذا ينبغي أن لا يجوز أداء السنة خلف من يصلي المكتوبة .

الثالث : أن يقتدى بالأول متنفلاً ، وبالثاني مفترضاً ، وهو أيضا لا يخلو عن الكراهة ، فكان الإحتراز عن جميع ذلك أولى وأفضل ، كما لا يخفى إلا على من غلب عليه الهوى ، خصوصاً إذا فعل ذلك في أوقات الكراهة ، وتحريم التنفل بثلاث في المغرب ، على ما صرح به قاضي خان في شرح الجامع الصغير ، وكذا تحرم مخالفة الإمام إن ضم رابعة .

(١) قال العبد الضعيف محمد أحمد الحقاني الأفغاني القندهاري ، عافاه الله تعالى :

لم أجد كتاباً مسمى بـ (منهاج المصلين) بالبحث في الكتب الخاصة بأسماء الكتب . وهناك كثير من الكتب في الفقه الحنفي بإسم المنهاج ، وليس فيها إسم (منهاج المصلين) .

فمنها : منهاج الشريعة في شرح منار الأنوار للنسفي ، صنفه العلامة رسولاً بن أحمد بن يوسف التبانى ، جلال الدين ، الحلبي ، ثم الفاهري ، الحنفي ، توفي بمصر سنة ٧٩٣ ثلاث وتسعين وسبعائة . (أنظر : هدية العارفين ج ١ ص ١٩٣) .

ومنها : منهاج الدراية في فروع الفقه الحنفي للإمام عمر بن محمد بن أحمد بن إسماعيل بن محمد ابن لقمان النسفي ، نجم الدين ، أبو حفص ، السمرقندي ، الفقيه ، الحنفي ، ولد سنة ٤٦١ ، وتوفي بسمرقند سنة ٥٣٧ سبع وثلاثين وخمسمائة ، وهو مصنف التاريخ الكبير (القند في تاريخ علماء سمرقند) في عشرين مجلداً . (أنظر : هدية العارفين ج ١ ص ٤١٥) .

ومنها : منهاج الفتاوى للعلامة عمر بن محمد بن عمر بن محمد بن أحمد الأنصاري ، شرف الدين ، أبو حفص ، العقيلي ، البخاري ، الحنفي ، المتوفى سنة ٥٧٦ ست وسبعين وخمسمائة . (أنظر : هدية العارفين ج ١ ص ٤١٦) .

ومنها : المنهاج في الأصول والفروع على مذهب أبي حنيفة رحمته الله ، للإمام عمر بن القاضي مجد الدين أحمد بن هبة الله ، ابن جرادة ، العقيلي ، كمال الدين ، أبو حفص ، الحلبي ، الحنفي ، المعروف بابن العديم ، ولد سنة ٥٨٦ وتوفي سنة ٦٦٠ ستين وستمائة . (أنظر : هدية العارفين ج ١ ص ٤١٧) . والله أعلم

فإن قلت : كان الحسن يشارك الإمام ، ويصلى بعد فراغه الرابعة ، كما روى عن أبي يوسف رحمهما الله .

قلنا : لا يحسن ذلك لأن فيه مخالفة الإمام .

فإن قلت : هذه مخالفة بعد الفراغ ، فلا بأس بها ، كمقيم إذا اقتدى بمسافر ثم يصلى الركعتين بعد فراغ الإمام .

قلنا : صلاة المسافر والمقيم كانت واحدة ، بالنظر إلى الأصل ، وههنا ليس كذلك ، كذا في العناية شرح الهداية (١) .

فإن قيل : إذا كانت الصلاة مع الجماعة الأولى مكروهة أو فاسدة ، ومخالفة الجماعة أيضا مكروهة ، والتأخر عنها كذلك ، فما المخلص ؟

(١) صاحب العناية هو الإمام الهمام ، البحر القمقام ، العلامة محمد بن محمد بن محمود بن أحمد البابري ، الرومي ، الحنفي ، أكمل الدين ، فقيه ، أصولي ، فرضي ، متكلم ، مفسر ، محدث ، نحوي ، بياني . قال اللكنوي في الفوائد : إمام ، محقق ، مدقق ، متبحر ، حافظ ، ضابط ، لم تر الأعين في وقته مثله ، كان بارعا في الحديث وعلومه ، ذا عناية باللغة ، والنحو ، والصرف ، والمعاني ، والبيان . وقال أيضاً : البابرتي بفتح الموحدين بينهما ألف ، وسكون الراء المهملة ، بعدها مثناة فوقية ، نسبة إلى بابرتا بالقصر ، قرية بناوحي بغداد ، كذا ضبطه الشيخ ولي الله الدهلوي في رسالته الإنباه ، والسيوطي في لب الباب . انتهى وقال فيه الحافظ ابن حجر : كان قوى النفس ، عظيم الهمة ، مهابة عفيفا في المباشرة ، عُرض عليه القضاء مراراً فامتنع . آه ولد سنة بضع عشرة وسبعمائة ، ورحل إلى حلب فأقام بها مدة ، ثم قدم القاهرة ، فأخذ عن شمس الدين الأصبهاني وغيره ، وسمع من ابن عبد الهادي والدلاصي وغيرهما ، وكان أرباب المناصب يعظمونه ، وتوفي بمصر في ١٩ رمضان سنة ٧٨٦ هـ وحضر السلطان فما دونه جنازته .

من تصانيفه الكثيرة : العناية في شرح الهداية في فروع الفقه الحنفي ، السراجية في الفرائض ، حاشية على الكشاف للزمخشري في التفسير ، شرح مشارق الأنوار النبوية من صحاح الأخبار المصطفوية للصغاني وسماء تحفة الأبرار في شرح مشارق الأنوار ، وشرح الفقه الأكبر المنسوب للإمام أبي حنيفة رحمهما الله ، النكت الظريفة في ترجيح مذهب الإمام أبي حنيفة .

قلت : سنقوم بإنشاء الله تعالى بإخراج رسالته هذه الأخيرة (النكت الظريفة) . والله المستعان

أنظر ترجمته مع المراجع الكثيرة في : الفوائد البهية ص ١٩٥ - ١٩٩ ، معجم المؤلفين ٣ ص ٦٩١ ، شذرات الذهب ج ٨ ص ٥٠٤ - ٥٠٥ ، إنباء الغمر بأنباء العمر ج ١ ص ٢٩٨ .

أجيب : بأن مخالفة المخالف في المذهب ليس بمكروه ، فلا يصل لإحتمال الفساد أو الكراهة ، بل الصلاة خلف الموافق الثاني أولى وأفضل من الأول ، لأنه لا خلاف في صحة الإقتداء به ، بخلاف الأول ، وإنما تكره المخالفة ، إذا اقيمت الصلاة الأولى على وجه السنة في حقه ، أما إذا لم يتم كذلك لا تكره ، لأن جماعة المخالف لم تقم على وجه السنة والفريضة في حق الحنفى لأنها فرادى .

وأما تأخير المغرب إنما يكره إلى إشتباك النجوم ، والذي ذكرناه ههنا أولى بذلك من ذلك ، لأن عذره في الثاني أعظم من الأول ، لعدم صلاحية الإقتداء بالمخالف من جهة الفساد أو الكراهة ، وكل ذلك مانع ، وههنا عذر ظاهر ، لا ينكره عالم ماهر بل جاهل فاجر ، والضرورات تبيح المحظورات ، ولا عيب على المعذور والله عليم بذات الصدور ، والحمد لله وحده ، وصلى الله وسلم على من لا نبي بعده .

ووافق الفراغ من نسخ هذه الرسالة وقت عصر يوم الأربعاء المبارك ، رابع عشر محرم الحرام ، إفتتاح سنة تسع وتسعين وألف (١٠٩٩) ، (١) أحسن الله ختامها ، وغفر الله لكاتبها ومالكها وقارئها ، وللمسلمين والمسلمات ، والمؤمنين والمؤمنات ، الأحياء منهم والأموات ، إنك سميع قريب مجيب الدعوات . آمين
وصلى الله على سيدنا محمد النبي الأمى ، وعلى آله ، وأصحابه ، وأزواجه ، وذريته ، وعترته ، وأهل بيته الطيبين الطاهرين ، وعلى من والاهم إلى يوم الدين . والحمد لله رب العالمين . آمين

(١) وقد فرغت ، والله الحمد والمنة ، من كتابة هذه الرسالة النافعة وتهذيبه بتاريخ الأربعاء ، ١٨ شعبان ، ١٤٢٩ هـ .

تَبَيَّنَ الْمَصَادِرَ وَالْمُرَاجِعَ فِي التَّحْقِيقِ

- * الأعلام : لخير الدين الزركلي ، الطبعة الخامسة عشرة ، دار العلم للملايين ، بيروت ، أيار ٢٠٠٢ .
- * الإعلام بتصحيح كتاب الأعلام : لمحمد بن عبد الله الرشيد ، مكتبة الإمام الشافعي ، الرياض ، دار ابن حزم ، بيروت ، ١٤٢٢ هـ = ٢٠٠١ م .
- * إنباء الغمر بأنباء العمر : لشيخ الإسلام الحافظ ابن حجر العسقلاني ، تحقيق : الدكتور حسن الحبشي ، لجنة إحياء التراث الإسلامي ، القاهرة ، ١٣٨٩ هـ = ١٩٦٩ م .
- * الأنساب : للإمام أبي سعد عبد الكريم بن محمد بن منصور التميمي السمعاني ، تحقيق : الشيخ عبد الرحمن بن يحيى المعلمي اليماني رَحِمَهُ اللهُ ، مكتبة ابن تيمية ، القاهرة ، الطبعة الثانية ، ١٤٠٠ هـ = ١٩٨٠ م .
- * إيضاح المكنون في الذيل على كشف الظنون عن أسامي الكتب والفنون : للفاضل إسماعيل باشا بن محمد أمين بن مير سليم الباباني البغدادي ، دار إحياء التراث العربي ، بيروت ، بدون تاريخ ، بدون رقم الطبعة .
- * تاج التراجم في طبقات الحنفية : لابن قطلوبغا ، أبو طاهر محمد بن يعقوب ، مطبعة العاني بغداد ، ١٩٦٢ م .
- * الجواهر المضوية في طبقات الحنفية : لمحيي الدين أبي محمد عبد القادر بن محمد بن محمد بن نصر الله ابن سالم بن أبي الوفاء القرشي الحنفي ، تحقيق : الدكتور عبد الفتاح محمد الحلو ، الطبعة الثانية ، هجر للطباعة والنشر والتوزيع والإعلان ، ١٤١٣ هـ = ١٩٩٣ م .
- * رد المحتار على الدر المختار : لخاتمة المحققين ، محمد أمين الشهير بإبن عابدين الحنفي ، بدون تحقيق ، دار الفكر ، بيروت ، بدون رقم الطبعة ، ١٤١٥ هـ = ١٩٩٥ م .
- * سير أعلام النبلاء : للإمام شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان الذهبي . ٢٨ مجلداً ، تحقيق : تحت إشراف الشيخ شعيب الأرناؤوط ، وتفصيل الأجزاء كما يلي :

الجزء الأول والسادس : حسين الأسد، الجزء الثاني، والخامس، والتاسع عشر : شعيب الأرناؤوط،
الجزء الثالث، والرابع، والثامن، والعاشر، والسابع عشر، والثامن عشر، والعشرون : محمد نعيم
العرقسوسى، ومأمون صاغرجى، الجزء السابع، والثالث عشر : على أبو زيد، الجزء التاسع : كامل
الخزّاط، الجزء الحادى عشر، والثانى عشر : صالح السّمّر، الجزء الرابع عشر، والسادس عشر : أكرم
البوشي، الجزء الخامس عشر : إبراهيم الزبيّك، الجزء الحادى والعشرون، والثانى والعشرون، والثالث
والعشرون، والسادس والعشرون، والسابع والعشرون (الخاصان بالسيرة النبوية)، والثامن
والعشرون (الخاصّ بسير الخلفاء الراشدون) : الدكتور بشّار عوّاد معروف، والدكتور محيى هلال
السرّحان، الجزء الرابع والعشرون، والخامس والعشرون : الفهارس الفنية للكتاب، بدون ذكر
صاحب الإعداد.

الطبعة الثالثة، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٤٠٥ هـ = ١٩٨٥ م.

* شذرات الذهب فى أخبار من ذهب : للإمام شهاب الدين، أبى الفلاح، عبد الحىّ بن أحمد بن محمّد،
العكرى، الحنبلى، الدمشقى. تحقيق : عبد القادر الأرناؤوط، ومحمود الأرناؤوط، الطبعة الأولى، دار إين كثير
، دمشق، بيروت، ١٤٠٦ هـ = ١٩٨٦ م.

* شرح أدب القاضى للخصاف : برهان الأئمة، حسام الدين، عمر بن عبد العزيز بن مازة، البخارى،
المعروف بالصدر الشهيد، تحقيق : محيى هلال السرّحان، إحياء التراث الإسلامى، العراق، الطبعة الأولى،
مطبعة الإرشاد، بغداد، ١٣٩٧ هـ = ١٩٧٧ م.

* العلماء العزّاب الذين آثروا العلم على الزّواج : للشيخ العلامة عبد الفتاح أبو غدّة، الطبعة الرابعة،
صوّره من طبعة بيروت المكتبة الغفوريّة العاصميّة بكراتشى، باكستان، بدون تاريخ.

* الفتاوى التاتارخانية : العلامة عالم بن العلاء، الأنصارى، الإندرپتى، الدهلوى، تحقيق : القاضى سجّاد
حُسين، تصحيح : فؤاد ناصر، الطبعة الأولى، صوّرها من طبعة دار إحياء التراث العربى ببيروت قديمى كتب
خان، كراتشى، باكستان، بدون تاريخ.

* الفوائد البهية فى تراجم أئمة الحنفية : للإمام أبى الحسنات، محمد عبد الحىّ، اللكنوى الهندى، بدون رقم
الطبع، نور محمد كارخانه تجارِت كُتب، آرام باغ، كراتشى، باكستان، ١٣٩٣ هـ.

* كشف الظنون عن أسامى الكتب والفنون : لملا كاتب چلپى، الشهير بحاجى خليفة، النسخة المصوّرة
عن طبعة إستانبول، بدون التاريخ ورقم الطبع.

- * الكواكب السائرة بأعيان المائة العاشرة : للشيخ نجم الدين ، محمد بن محمد الغزّي ، تحقيق : خليل المنصور ، الطبعة الأولى ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، ١٤١٨ هـ = ١٩٩٧ م .
- * اللُّبَابُ فِي تَهْذِيبِ الْأَنْسَابِ : لعزّ الدين أبي الحسن ، عليّ بن محمد بن محمد بن عبد الكريم ، ابن الأثير ، الجزريّ ، تحقيق : عبد اللطيف حسن عبد الرحمن ، الطبعة الأولى ، دار الكتب العلمية ، بيروت ، ١٤٢٠ هـ = ٢٠٠٠ م .
- * معجم البلدان : للشيخ الإمام شهاب الدّين ، أبي عبد الله ، ياقوت بن عبد الله ، الحموي ، الرّومي ، البغدادى ، بدون تحقيق ، الطبعة الأولى ، دار صادر ، بيروت ، ١٣٩٧ هـ = ١٩٧٧ م .
- * معجم المطبوعات العربية : ليوسف أليان سركيس ، تحقيق : أحمد باشا تيمور ، طبعة : مكتبة آية الله العظمى المرعشي النجفي ، بدون تاريخ ، بدون رقم الطبعة .
- * معجم المؤلفين تراجم مُصنّفى الكتب العربيّة : لعمر رضا لكحالة ، الطبعة الأولى ، مؤسّسة الرسالة ، بيروت ، ١٤١٤ هـ = ١٩٩٣ م .
- * النور السافر عن أخبار القرن العاشر : لعبد القادر العيدروس ، الطبعة القديمة .
- * هدية العارفين ، أسماء المؤلفين والمصنفين : لإسماعيل باشا البغدادى ، طبعة مصورة عن طبعة إستانبول ، ١٩٥٥ م .
- * وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزّمان : لأبى العباس ، شمس الدين ، أحمد بن محمد بن أبى بكر بن خلكان ، تحقيق : الدكتور إحسان عباس ، دار صادر ، بيروت ، بدون التاريخ ، بدون رقم الطبعة .

الفهرس (١)

الموضوع	الصفحة
مقدمة المحقق	٥
الترجمة الوجيزة للمؤلف رحمته الله	٦
مراجع ترجمة المؤلف (ت)	٦
التنبية على خطأ صاحب (شذرات الذهب) ومحققه في ترجمة المؤلف حيث عدّه شخصان (ت)	٦
مبحث تلمذ المؤلف رحمته الله لشيخ الإسلام الإمام ابن الهمام رحمته الله	٧
تحقيق إسم الرسالة ونسبته إلى المؤلف رحمته الله (ت)	٧
حول النسخة المخطوطة من الرسالة	٨
صورة ورقة من النسخة المخطوطة	٨
مقدمة المؤلف رحمته الله	٩
الأقوال الأربعة في المسئلة ، وتفصيل القول الأول	٩
إحالة القول الأول إلى الأئمة القائلين به	٩
ترجمة شمس الأئمة السرخسى رحمته الله (ت)	٩
ترجمة صدر الإسلام أبو اليسر البزدوى رحمته الله (ت)	٩
ترجمة الفقيه الإمام أبي الليث السمرقندى رحمته الله (ت)	١٠

(١) علامة (ت) تشير إلى أن المبحث في التعليق .

- ترجمة صاحب الهداية الإمام المرغيناني رحمته الله (ت) ١٠
- ترجمة صاحب الكافي متن كتاب مبسوط السرخسي، الإمام الشهير بالحاكم رحمته الله (ت) ١٠
- ترجمة الإمام قاضي خان الحنفي رحمته الله (ت) ١٠
- ترجمة الإمام التمرتاشي الحنفي رحمته الله (ت) ١٠
- ترجمة الإمام عالم بن العلاء صاحب الفتاوى التاتارخانية رحمته الله (ت) ١١
- ترجمة الإمام الصدر الشهيد شارح كتاب أدب القاضي رحمته الله (ت) ١١
- مبحث أن المشهور بـ (تاج الشريعة) في سادات الفقهاء الأحناف إثنان من الإمامين (ت) ١١
- ترجمة الإمام تاج الشريعة (الأقدم) عالي بن أبراهيم الغزنوي رحمته الله (ت) ١١
- ترجمة الإمام تاج الشريعة (الأشهر) عمر بن أحمد البخاري رحمته الله صاحب : نهاية الكفاية في دراية
- الهداية في فروع الفقه الحنفي (ت) ١٢
- ترجمة الإمام الكادوري البزار صاحب المضمرة رحمته الله (ت) ١٢
- ترجمة الإمام الصغناقي صاحب النهاية شرح الهداية رحمته الله (ت) ١٢
- ترجمة الإمام قوام الدين الإتقاني شارح الهداية رحمته الله (ت) ١٢
- ترجمة الإمام فخر الدين الهمداني ، ابن الفصيح ، شارح الكنز رحمته الله (ت) ١٣
- ترجمة الإمام شيخ الإسلام ابن الهمام صاحب فتح القدير رحمته الله (ت) ١٣
- تفصيل بعض ما كتب على فتح القدير شرح الهداية ، توضيحاً وتشريحاً وتكميلاً (ت) ١٣-١٤
- الأصل في مسألة إقتداء الحنفي بالشافعي هو : لو علم المقتدى من الإمام ما يفسد الصلاة على زعم الإمام
- يجوز الإقتداء به ، ولو علم منه ما يفسد الصلاة عنده لا عند الإمام لا يجوز الإقتداء به ١٤
- تفصيل مسألة (هل العبرة في جواز الصلاة وعدمه لرأى المقتدى في حق نفسه أو لرأى إمامه ؟) ١٤
- الإعتراض والجواب عنه في مسألة إعتبار رأى المقتدى في حق نفسه ١٤
- مختار الهندواني رحمته الله في مسألة إقتداء الحنفي بالشافعي ١٤
- ترجمة الإمام الهندواني المعروف بأبي حنيفة الصغير رحمته الله (ت) ١٤
- ضبط لفظ (الهندواني) ، (ت) ١٤

تنبيه على خطأ كحالة في نسبة الإمام الهندوانى ، حيث كتب الهنداوى موضع الهندوانى في معجمه	
للمؤلفين ، في ترجمة الهندوانى ، وأعدّه محلهً بيخارا (ت)	١٥
ردّ ما اختاره الهندوانى بمسئلة متفقة عليها من الجامع الصغير	١٥
تفصيل مواضع الخلاف (بين الحنفى والشافعى) التى تمنع فيها جواز إقتداء الحنفى بالشافعى	١٥
ذكر نصوص المشائخ رحمهم الله على الشروط المذكورة	١٦
نص قاضى خان	١٦
نص صاحب الهداية	١٦
نص صاحب النهاية شرح الهداية	١٦
نص صاحب التاتارخانية	١٧
نص تاج الشريعة	١٧
نص الصدر الشهيد	١٧
نص شمس الأئمة السرخسى	١٧
نقل التمرتاشى نص شيخ الإسلام خواهر زاده	١٨
نص صاحب النهاية شرح الهداية (فى باب الإمامة)	١٨
ترجمة الإمام خواهر زاده رحمته الله (ت)	١٨
ضبط لفظ (خواهر زاده) ، (ت)	١٨
ترجمة الإمام عبد اللطيف ابن الملك المعروف بـ (ابن فرشته) ، (ت)	١٨
نص صاحب مجمع الفتاوى	١٩
نص صاحب المضمّرات	١٩
نص الإمام صدر الإسلام أبو اليسر	١٩
ترجمة صاحب مجمع الفتاوى ، الإمام أحمد بن أبى بكر الحنفى (ت)	١٩
رواية مكحول النسفى قول الإمام أبى حنيفة رحمته الله فى مسئلة رفع اليدين	٢٠
نص الإمام حسام الدين الشهيد شارح الجامع الصغير	٢٠

٢٠	ترجمة الإمام ميمون بن محمد بن مكحول النسفى (ت)
٢١	نص القاضى الصدر الشهيد
	ما نقل من بعض الأئمة الأحناف من جواز الإقتداء بمن يقنت ، فيحمل على غير مذهب الشافعى ، ممن
٢١	لا يرى رفع اليدين عند الركوع ، كمالك رحمه الله
٢١	نص المحقق الشيخ كمال الدين ابن الهمام
٢١	ترجمة الإمام أبو حامد محمد بن محمد العميدى ، ركن الدين ، مؤلف كتاب الإرشاد (ت)
٢٢	هل الصلاة منفرداً أفضل أم الصلاة خلف الشفعوى ؟
٢٢	نتيجة نصوص العلماء المذكورين
٢٢	الإعتراض على فساد رفع اليدين عند الأحناف والجواب منه
٢٢	دليل كون الصلاة منفرداً أفضل من الصلاة خلف الشفعوى (ت)
٢٢	ترجمة الإمام برهان الدين ، بن مازة البخارى ، والتعريف بكتابه (ذخيرة الفتاوى) ، (ت)
٢٣	إذا احتاط الإمام (المخالف فى المذهب) جميع مواضع الخلاف ، ولم يعلم منه مفسد ، هل يجوز الإقتداء به ...
٢٣	ترجمة الإمام شمس الأئمة الكردرى (ت)
٢٣	ترجمة الإمام حميد الدين الضرير الحنفى رحمته الله (ت)
٢٣	ترجمة الإمام الكاسانى صاحب البدائع (ت)
٢٤	القول الثانى فى أصل المسئلة
٢٤	القول الثالث فى أصل المسئلة
٢٤	ترجمة الإمام الكرلانى صاحب الكفاية شرح الهداية (ت)
٢٤	صاحب الفتاوى الغياثية (ت)
٢٥	القول الرابع فى أصل المسئلة
٢٥	ترجمة الإمام الإسبيجائى (أحمد الإسبيجائى ، أبو نصر) ، (ت)
٢٥	ترجمة الإمام الإسبيجائى (علي الإسبيجائى ، بهاء الدين) ، (ت)
٢٥	ترجمة الإمام أحمد بن علي الرازى ، الحنفى ، المعروف بالخصاص (ت)

الرد على راوى قول الجصاص فى أصل المسئلة	٢٦
ترجمة الإمام الزيلعى (ت)	٢٦
ترجمة الإمام عبد القادر أبو محمد ، بن أبى الوفاء ، القرشى (ت)	٢٦
ترجمة الإمام شمس الدين قارى الهداية (ت)	٢٦
الموازنة بين الأقوال الأربعة فى أصل المسئلة	٢٧
الإحتياط فى عدم الإقتداء بالمخالف مطلقاً بلا خلاف ، وتأکید المؤلف ﷺ على هذا	٢٧
أقوال الفقهاء المالكية فى أصل المسئلة	٢٨
أقوال الفقهاء الشافعية فى أصل المسئلة	٢٨
ترجمة الإمام محمد بن محمد الغزالى الشافعى (ت)	٢٨
ترجمة الإمام عبد الكريم الراعى الشافعى (ت)	٢٩
ترجمة الإمام عز الدين بن عبد السلام الشافعى (ت)	٢٩
ترجمة الإمام أبو إسحاق الشافعى الإسفرائينى (ت)	٢٩
ترجمة الإمام النووى الشافعى (ت)	٢٩-٣٠
أسماء بعض الكتب الخاصة بترجمة الإمام النووى (ت)	٣٠
نتيجة أقوال الفقهاء الحنفية والمالكية والشافعية	٣٠
تحقيق مسئلة تكرار الجماعة	٣٠
الوجه الأول فى المسئلة	٣٠
الوجه الثانى فى المسئلة	٣١
الوجه الثالث فى المسئلة	٣١
الكتب المسمى بـ (المنهاج) فى الفقه الحنفى (ت)	٣١
الإعراضات وأجوبتها	٣٢
ترجمة صاحب العناية الإمام أكمل الدين البابرئى (ت)	٣٢
ضبط لفظ (البابرئى) ، (ت)	٣٢